

[12 Chòm Sao] Hạnh Phúc Đó, Em Không Có

Contents

[12 Chòm Sao] Hạnh Phúc Đó, Em Không Có	2
1. Giới Thiệu	2
2. Giới Thiệu Nhân Vật	3
3. [phần 1 - Gặp Gỡ Là Do Lương Duyên] Chap 1 - Gặp Mặt	6
4. Chap 2 - Mối Quan Hệ Giữa Thiên Yết Và Cự Giải	10
5. Chap 3 - Đối Đầu	18
6. Chap 4 - Trò Chơi Bắt Đầu Rồi	23
7. Chap 5 - Trò Chơi Của Sư Tử	26
8. Chap 6 - Trở Về	34
9. Chap 7 - Hỗn Chiến	37
10. Chap 8 - Rắc Rối Mới	39
11. Chap 9 - Truyền Thuyết Hoa Bất Tử	43
12. Chap 10 - Lời Hứa Mở Đầu Cho Bi Kịch	50
13. Chap 11 - Tìm Lời Giải Về Hoa Oải Hương	52
14. Chap 12 - Oan Gia	59
15. Chap 13 - Cần Một Thứ Để Nín Giữ	61
16. Chap 14 - Câu Hỏi Của Ma Kết	67
17. Chap 15 - Trò Chơi Mới	69
18. Chap 16 - Đối Mặt	75
19. Chap 17 - Bước Về Quá Khứ	78
20. Chap 18 - Nỗi Đau Của Sáu Vị Cung Chủ	80
21. Chap 19 - Trò Chơi...bắt Đầu Rồi	89
22. Chap 20 - Kết Thúc Sứ Mệnh	97
23. Chap 21 - Đơn Phương	104
24. Chap 22 - Công Chúa Phương Bắc	107
25. Chap 23 - Xử Nữ + Nhân Mã Thành Đôi	112
26. Chap 24 - Mong Một Hạnh Phúc	115
27. Chap 25 - Sứ Mệnh Gắn Chặt.	119
28. Chap 26 - Anh Yêu Em, Song Tử À.	123
29. Chap 28 - Sẽ Là Yêu Thương	126
30. Chap 29 - Sóng Gió Vẫn Chưa Lắng Yên.	129
31. Chap 30 - Cảm Nhận Yêu Thương	133
32. Chap 31 - Đến Lúc Rồi, Anh À !	137
33. Chap 32 - Nốt Nhạc Buồn	141
34. Chap 32 - Hạnh Phúc Đây, Liệu Có Là Mãi Mãi ?	144
35. Chap 33 - Ván Cờ Đây, Anh Thua Rồi.	147
36. Chap 34 - Em Sẽ Đợi, Thiên Bình À.	151
37. Chap 35 - Nhân Mã À, Hãy Tin Anh.	155
38. Chap 36 - Hai Con Đường	159
39. Chap 37 - Anh Sẽ Ra Đi Nhưng, Hãy Chờ Anh Nhé !	162
40. Chap 38 - Là Người Em Từng Yêu	164

41. Chap 39 - Cô Là Tiên Cầm - Thuộc Hạ Tốt Của Hắc Ma	167
42. Chap 40 - Cuộc Chiến Sẽ Bắt Đầu	171
43. Chap 41 - Anh Xin Lỗi	176
44. Chap 42 - Yêu Thương Chỉ Còn Là Quá Khứ	180
45. Chap 43 - Thế Chiến Bắt Đầu	183
46. Chap 44 - Di Nguyên Cuối	188
47. Chap 45 - Thế Chiến Kết Thúc Nhưng Đây Vẫn Chưa Phải Kết Thúc	191
48. Chap 46 - Liệu Đã Đến Hồi Kết ?	194
49. Phần 3 - Hạnh Phúc Có Không Anh ? - Chap 47 - Tìm Lại Yêu Thương	199
50. Chap 48 - Phải Làm Sao Để Tìm Thấy Em ?	202
51. Chap 49 - Đoàn Viên Hay Mãi Mãi Chia Ly ?	206
52. Chap 50 - Lời Giải Đáp Thích Hợp	213
53. Chap 51 - Thập Nhị Hắc Ám	216
54. Chap 52 - Vẫn Còn Một Bí Ẩn	220
55. Chap 53 - Bí Mật	224
56. Chap 54 - Chấp Nhận Hoặc Từ Bỏ	227
57. Chap 55 - Dự Báo Không Lành	231
58. Chap 56 - Lạc Mất.	235
59. Chap 57	239
60. Chap 58 - Kế Hoạch Định Sẵn	255
61. Chap 59 - Định Sẵn	260
62. Chap 60 (chap Cuối) - Hạnh Phúc Dành Riêng Em.	262
63. Ngoại Truyện 1 - Bản Trích Tâm Tư Của Thiên Bình Và Ma Kết	267
64. Ngoại Truyện 2 - Bản Trích Tâm Tư Của Bảo Bình Và Bạch Dương	269
65. Ngoại Truyện 3 - Bản Trích Tâm Tư Của Song Ngư Và Cự Giải	272
66. Ngoại Truyện 4 - Bản Trích Tâm Tư Của Kim Ngưu Và Song Tử	276

[12 Chòm Sao] Hạnh Phúc Đó, Em Không Có

Giới thiệu

Không ai có quyền chọn cho mình một thân thể, em cũng vậy, em không có quyền chọn cho mình con

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/12-chom-sao-hanh-phuc-do-em-khong-co>

1. Giới Thiệu

Không ai có quyền chọn cho mình một thân thể, em cũng vậy, em không có quyền chọn cho mình con đường đi nhuộm đầy máu đỏ ... nhưng chính họ, chính họ đã ép em đi vào con đường không mong muốn.

Khinh bỉ, xem thường, mỉa mai vì là một cung chủ bóng đêm. Em đã quen rồi. Xin lỗi anh nhưng hạnh

phúc đó, em không có.

“Cô quá tàn độc rồi”

“Tàn độc sao ? Vì tôi là một cung chủ của bóng đêm”

“Cô nên quay về nơi thuộc về mình”

“Phải, tôi chỉ mãi mãi thuộc về địa cung âm u lạnh lẽo, mãi mãi là một cung chủ bóng đêm tàn độc”

“Cô ganh tỵ với hạnh phúc đó sao ?”

“Ganh tỵ ? Thật nực cười. Hạnh phúc đó, tôi không có”

2. Giới Thiệu Nhân Vật

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT:

Ma Kết – cung chủ cung Nam Dương, là một trong sáu cung chủ điều khiển đội quân bóng đêm bắt tử, sở hữu đóa hoa bóng đêm màu đen.

Gia cảnh: Tiểu thư gia tộc Capricorn.

Tuổi: 18.

Kí ức: là đứa con bị bỏ rơi của nữ thần bóng đêm và thần gió, rất hận cha của mình bởi ông ấy không muốn từ bỏ tất cả nên đành bỏ rơi mẹ con cô, nữ thần bóng đêm bị King of Evil giam vào ngục Lucifer không bao giờ được tiếp xúc với thế giới. Chính vì vậy mà bản thân cô rất căm ghét thứ gọi là tình yêu bởi thực tế không có cái gọi là tình yêu thật sự.

Tính cách: Lạnh lùng, chỉ ảm áp với Cự Giải, khi nổi giận thì rất đáng sợ.

Vóc dáng: cao 1.70, xinh đẹp, mắt xanh, tóc nâu sẫm.

Nơi học: Học viện Molisa.

Năng lực: Điều khiển bóng tối, đất, điều khiển hoa bóng đêm.

Năng lực khác: Dự đoán được tương lai.

Cự Giải – cung chủ cung Bắc Giải, là một trong sáu cung chủ điều khiển đội quân bóng tối bắt tử, sở hữu đóa hoa bóng đêm màu trắng.

Gia cảnh: Tiểu thư gia tộc Cancer.

Tuổi: 18.

Kí ức: là đứa con của công chúa bóng đêm và hoàng tử Ánh Sáng, sau khi mẹ mất vì uất ức do cha phản bội đã rất hận ông ấy, quyết tâm cùng 5 cung chủ còn lại trả thù cha mình.

Tính cách: Lạnh lùng, rất ghét thiên thần dù trong người đang mang dòng máu đó.

Vóc dáng: cao 1.68, xinh đẹp, mắt xanh, tóc xanh đậm.

Nơi học: Học viện Molisa.

Năng lực: Điều khiển bóng tối, nước và điều khiển hoa bóng đêm.

Năng lực khác: Chữa thương.

Sư Tử - cung chủ cung Hải Sư, là một trong sáu cung chủ điều khiển đội quân bóng đêm bắt tử, sở hữu đóa hoa bóng đêm màu vàng.

Gia cảnh: Tiểu thư gia tộc Leo.

Tuổi: 18.

Kí ức: là một linh hồn sống dậy nhờ máu của cung chủ Bạch Dương, mang trong người sức mạnh lớn nên được trở thành cung chủ. Trước khi chết là một đứa trẻ mang trong người hai dòng máu Angel và Evil nên không được thừa nhận.

Tính cách: Ít nói và cũng dễ nổi nóng như Bạch Dương, khinh thường con người.

Vóc dáng: cao 1.70, xinh đẹp, mắt xanh, tóc cam.

Nơi học: Học viện Molisa.

Năng lực: Điều khiển bóng tối, lửa, điều khiển hoa bóng đêm.

Năng lực khác: Phá tan mọi bức chắn, lập phòng thủ.

Bạch Dương – cung chủ cung Miên Dương, là một trong sáu cung chủ điều khiển đội quân bóng tối bất tử, sở hữu đóa hoa bóng đêm màu máu.

Gia cảnh: Tiểu thư gia tộc Aries.

Tuổi: 18.

Kí ức: là đứa con của nữ thần chiến tranh và nam thần bóng đêm, mạnh mẽ từ nhỏ bởi sự chối từ của mẹ, sống với cha từ nhỏ, được ông dạy dỗ tất cả nhưng trong mình mang dòng máu chiến tranh nên rất nóng nảy, rất căm hận thế giới ánh sáng.

Tính cách: Ít nói nhưng dễ nổi nóng, khinh rẻ thế giới con người và thế giới ánh sáng.

Vóc dáng: cao 1.71, xinh đẹp, mắt xanh, tóc đỏ.

Nơi học: Học viện Molisa.

Năng lực: Điều khiển bóng tối, lửa và điều khiển hoa bóng đêm.

Năng lực khác: Biến tất cả trở thành lửa chỉ qua ánh nhìn.

Nhân Mã – cung chủ cung Xạ Thủ, là một trong sáu cung chủ điều khiển đội quân bóng đêm bất tử, sở hữu đóa hoa bóng đêm màu xanh lá.

Gia cảnh: Tiểu thư gia tộc Sagittarius.

Tuổi: 18.

Kí ức: là một linh hồn mang đầy oán khí, kiếp trước là một công chúa của một đất nước hùng mạnh, chỉ vì tình yêu mà cô khiến tất cả rơi vào bi thương, nước mắt, người thân đều chết và ngay cả bản thân cũng không thể sống, không còn tin vào tình yêu.

Tính cách: Lạnh lùng, căm ghét thứ gọi là tình yêu.

Vóc dáng: cao 1.68, xinh đẹp, mắt xanh, tóc xanh lá đậm.

Nơi học: Học viện Molisa.

Năng lực: Điều khiển bóng tối, điều khiển giấc mơ, điều khiển hoa bóng đêm.

Năng lực khác: Tạo vỏ bọc không gian ảo và thời gian ảo đưa tiềm thức con người vào giấc mơ.

Song Tử – cung chủ cung Song Nam, là một trong sáu cung chủ điều khiển đội quân bóng tối bất tử, sở hữu đóa hoa bóng đêm màu hồng.

Gia cảnh: Tiểu thư gia tộc Gemini.

Tuổi: 18.

Kí ức: là đứa con trẻ không được thừa nhận, là con người nhưng vì mang trong người năng lực siêu nhiên nên bị xua đuổi kể cả ba mẹ ruột, gặp được công chúa bóng đêm Mona vào năm 4 tuổi và được bà ấy đem về nuôi dưỡng và huấn luyện thành một cung chủ bóng đêm lạnh lùng, tàn nhẫn.

Tính cách: Lạnh lùng, khinh ghét con người, căm ghét thiên thần và căm thù dòng máu trong người.

Vóc dáng: cao 1.70, xinh đẹp, mắt xanh, tóc xám.

Nơi học: Học viện Molisa.

Năng lực: Điều khiển bóng tối, gió, điều khiển hoa bóng đêm.

Năng lực khác: Tạo ra dòng xoáy vượt thời gian, không gian.

Bảo Bình – Đại thiên thần trấn giữ cung Thủy Bình, là một trong sáu thiên thần điều khiển đội quân thiên đình, là người triệu tập nước.

Gia cảnh: Đại thiếu gia của gia tộc Aquarius.

Tuổi: 18.

Tính cách: Khó đoán, lạnh lùng.

Nơi học: Học viện Molisa.

Năng lực: Điều khiển ánh sáng và dịch chuyển tức thời.

Năng lực khác: Điều khiển thế giới mộng.

Kim Ngưu – Nhị thiên thần trấn giữ cung Kim Ngưu, là một trong sáu thiên thần điều khiển đội quân thiên đình, là người triệu tập ánh sáng.

Gia cảnh: Nhị thiếu gia của gia tộc Libra.

Tuổi: 18.

Tính cách: Lạnh lùng.

Nơi học: Học viện Molisa.

Năng lực: Điều khiển ánh sáng và điều khiển tâm linh con người.

Năng lực khác: Điều khiển thân ma.

Thiên Bình – Tam thiên thần trấn giữ cung Thiên Xứng, là một trong sáu thiên thần điều khiển đội quân thiên đình, là người triệu tập khí.

Gia cảnh: Đại thiếu gia của gia tộc Libra.

Tuổi: 18.

Tính cách: Thân thiện, dễ gần.

Nơi học: Học viện Molisa.

Năng lực: Điều khiển ánh sáng và điều khiển không gian.

Năng lực khác: Thuật Gương.

Xử Nữ - Tứ thiên thần trấn giữ cung Thất Nữ, là một trong sáu thiên thần điều khiển đội quân thiên đình, là người triệu tập đất.

Gia cảnh: Đại thiếu gia của gia tộc Virgo.

Tuổi: 18.

Tính cách: Cẩn trọng, thấu đáo.

Nơi học: Học viện Molisa.

Năng lực: Điều khiển ánh sáng và điều khiển sức nóng, lạnh.

Năng lực khác: Thuật tiên tri.

Song Ngư – Ngũ thiên thần trấn giữ cung Song Ngư, là một trong sáu thiên thần điều khiển đội quân thiên đình, người triệu tập sấm.

Gia cảnh: Đại thiếu gia của gia tộc Pisces.

Tuổi: 18.

Tính cách: Thân thiện, hòa đồng.

Nơi học: Học viện Molisa.

Năng lực: Điều khiển ánh sáng và điều khiển đồ vật bằng suy nghĩ.

Năng lực khác: Khống chế suy nghĩ.

Thiên Yết - Lục thiên thần trấn giữ cung Thần Nông, là một trong sáu thiên thần điều khiển đội quân thiên đình, người triệu tập năng lượng điện, là con của hoàng tử Ánh Sáng và nữ thần Băng Giá.

Gia cảnh: Đại thiếu gia của gia tộc Sprocio.

Tuổi: 18.

Tính cách: Thân thiện, dễ gần.

Nơi học: Học viện Molisa.

Năng lực: Điều khiển ánh sáng và điều khiển tâm ma.

Năng lực khác: Thuật ảo ảnh.

3. [phần 1 - Gặp Gỡ Là Do Lương Duyên] Chap 1 - Gặp Mặt

Phần 1: Gặp gỡ là do lương duyên...

Chap 1: Gặp mặt.

Tương truyền người luyện được 1000 linh hồn từ 994 oán hồn và 6 linh hồn trong sạch nhất trở thành một quyền trượng bất bại, sẽ là người sở hữu được sức mạnh vô song, không ai sánh được, là người duy nhất được đứng đầu thiên hạ.

Chính vì vậy mà người đứng đầu của bóng đêm luôn muốn có được chiếc quyền trượng đó. Ông ấy đã nhờ đến sáu trợ thủ đắc lực nhất của mình – sáu cung chủ bóng đêm lạnh lùng nhất thực hiện nhiệm vụ đó, đem về cho bằng được 1000 linh hồn.

Hắc Ma ngồi trên ngai cao, vẫn đang ngẫm nghĩ về chiếc quyền trượng đầy quyền lực mà truyền thuyết vẫn nhắc đến, quả thực sức mạnh của bóng tối đã rất lớn nhưng hẳn lại muốn nó càng lớn mạnh. Hắc Ma muốn cả ánh sáng cũng phải nhớ rằng chỉ có bóng tối mới là niềm hạnh phúc muôn đời và bóng tối là bất diệt.

Huyền Lam – thuộc cấp thân cận của Hắc Ma đang hiểu rõ chủ của mình đang nghĩ gì – Ngài muốn triệu tập sáu vị cung chủ sao ?

Hắc Ma cười, một nụ cười ẩn ý – Đúng vậy, mau triệu tập sáu vị cung chủ đến đây.

Bạch Tiên truyền lệnh cho các tiểu quỷ hồi báo lại với các cung chủ, chỉ không lâu sau, các vị cung chủ đã có mặt tại điện Darkness.

Cung chủ Ma Kết là người có mặt trước nhất, vẫn là gương mặt lạnh lùng, cô từ từ bước vào sảnh điện, theo sau là Cự Giải và Sư Tử, cuối cùng là Song Tử, Nhân Mã và Bạch Dương.

Ma Kết nhìn Hắc Ma bằng đôi mắt sắc lạnh – Không biết vì nguyên do gì mà Hắc Ma lại triệu tập chúng tôi ?

Hắc Ma nhìn xuống sáu trợ thủ đắc lực của mình – Ta không nghĩ các người lại đến nhanh như vậy. Chỉ là có một nhiệm vụ ta muốn phiên đến các người thôi.

Sư Tử ngạc nhiên nhìn Hắc Ma, chẳng lẽ nhiệm vụ này lại rắc rối đến mức phải cần đến sáu cung chủ bóng đêm giải quyết sao – Không biết là nhiệm vụ gì ?

Hắc Ma – Ánh sáng xưa nay vẫn muốn chèn ép chúng ta và tất nhiên là người đứng đầu của địa cung, ta không thể cứ như không biết, không thấy gì, ta muốn chúng ta đạt được sức mạnh từ cây quyền trượng trong truyền thuyết, chỉ có sức mạnh đó mới khiến ánh sáng xua đi cái ý nghĩ dè dặt chúng ta.

Nhân Mã không lấy gì làm kinh ngạc khi nhiệm vụ lại có liên quan đến ánh sáng, từ rất lâu rồi, ánh sáng và bóng tối đã không thể hòa hợp, chỉ có thể là một, hoặc là ánh sáng, hoặc là bóng tối. Một nơi không thể dung hòa cả hai – Vậy cụ thể là chúng tôi cần làm gì ?

Hắc Ma cười nửa môi – Không khó gì đối với những người tài giỏi đang đứng trước mắt ta, thứ ta cần là 1000 linh hồn.

Bạch Dương cười khó hiểu – 1000 linh hồn, tại chốn địa ty, muốn có bao nhiêu linh hồn thì có, sao lại phải tìm ?

Hắc Ma lắc đầu – 1000 linh hồn này không tầm thường, nhất định phải bao gồm 994 oán hồn mang đầy sát khí và 6 linh hồn thánh thiện và trong sạch nhất, các người hiểu ý ta chứ ?

Song Tử - Có nghĩa là chúng tôi phải đến thế giới của con người sao ?

Hắc Ma – Chỉ một thời gian ngắn thôi, ta tin các người sẽ nhanh chóng hoàn thành mà.

Ma Kết cười nhạt – Con người luôn có lòng ích kỷ, nhỏ nhen, sao có thể tìm được linh hồn thánh thiện và trong sạch nhất chứ ?

Hắc Ma – Đó cũng là điều ta lo ngại, nhưng ta nghĩ cũng không có gì là quá khó với các cung chủ của ta, đúng chứ ?

Cự Giải này giờ vẫn im lặng không trả lời, chẳng phải đây là điều cô luôn mong muốn sao, khi bóng tối dung nạp được sức mạnh quyền lực từ cây quyền trượng đó thì có thể đánh bại được ánh sáng và đánh bại cả người cha đã từng bỏ rơi mẹ con cô, nhưng vẫn có một cảm giác ghen đố ở cổ, chẳng lẽ cái tình thân giả dối kia lại có thể khiến cho ngọn lửa thù hận bấy lâu trong lòng cô dần dập tắt sao ? Thật đúng là hoang đường.

Sáu vị cung chủ sau khi nhận được nhiệm vụ đã rời khỏi điện Darkness trở về cung của mình, chuẩn bị cho chuyến đi tìm linh hồn, một nhiệm vụ mới để đánh bại ánh sáng. Riêng Cự Giải, Ma Kết và Sư Tử bị gọi lại.

Hắc Ma – Còn một vài điều ta cũng cần nói với ba người. Thứ nhất, lần này lên thế giới con người, rất có thể các người có thể đụng độ với các thiên thần từ thiên cung, không tránh khỏi việc bị cản trở nhiệm vụ này, mong các người nhanh chóng hoàn thành và trở về, ta sẽ để Huyền Lam và Bạch Tiên theo hỗ trợ các người. Còn nữa, ta mong các người sẽ cố gắng hết sức mình trong nhiệm vụ lần này, không được để sai sót, rõ chứ ?

Ma Kết – Không có nhiệm vụ nào không được hoàn thành, chúng tôi sẽ hoàn thành sớm, ngài không cần để Huyền Lam và Bạch Tiên đi theo đâu.

Hắc Ma – Vậy thì rất tốt riêng Cự Giải và Sư Tử, hai người có mang dòng máu Angel trong người, nên cẩn thận khi tiếp xúc với bọn thiên thần, đừng để cái dòng máu kinh tởm đó quá nhiều đến tâm trí mà sai sót trong nhiệm vụ.

Sư Tử - Tôi căm ghét cái dòng máu này, tôi sẽ không để nó điều khiển mình.

Hắc Ma – Vậy thì tốt, các người đi đi. Ở thế giới con người, ta đã chuẩn bị sẵn vị trí, các người chỉ cần nhập vào xác những người đó và thực thi nhiệm vụ của mình, sau khi hoàn thành thì trở về đây.

Ba cung chủ rời khỏi điện Darkness, ngọn lửa hận thù một lần nữa lại bùng cháy, quyết tâm đánh bại ánh sáng lại mạnh mẽ hơn bao giờ hết, rõ ràng là lời nói của Hắc Ma có một sự tác động thật sự lớn đến họ.

Thế giới con người, học viện Molisa ...

Học viện Molisa là một học viện xuất sắc nhất của thành phố Zodiac, thậm chí, tại học viện còn dành một căn phòng riêng chỉ để lưu lại những huy chương, bằng khen, danh hiệu mà các học viên tại học viện đoạt được.

Tại học viện này, có hai lớp chuyên đứng đầu học viện luôn luôn đối đầu với nhau, một là lớp Văn – một lớp hiền thực, lễ nghĩa, đa phần chỉ toàn là nữ và lớp Toán – một lớp hơi thô cộc nhưng cũng rất lễ phép, đa phần chỉ toàn là nam. Nguyên nhân chính mà hai lớp luôn đối đầu cũng bởi vì vị trí đứng đầu toàn học viện chỉ có một, một vị trí mà bất cứ lớp nào cũng mong muốn có được.

Tử Uyên – Lớp trưởng lớp Văn, không quá điệu đà nhưng cũng rất dịu dàng, nhìn nữ tính vậy thôi chứ khi đã ra mặt thì mọi thứ đều đầu vào đấy, cả lớp không ai dám trái lệnh, cực kỳ có uy.

Tú Hà – Lớp phó học tập của lớp Văn, khá điệu đà, thích làm đẹp.

Uyển Ngân – Bí thư đoàn trường, một bí thư khá trầm tính và nghiêm túc.

Đó là bộ ba quyền lực của lớp Văn, là bộ ba luôn có mặt trước nhất trong mỗi lần đụng độ với lớp Toán.

Tú Hà vừa giũa lại móng tay vừa quay sang bí thư lớp – Đạo này học viện chúng ta có phong trào gì mới không Ngân ?

Uyển Ngân vẫn chú tâm vào việc ghi chú lại sổ họp đoàn, đôi lúc lại ngẩng đầu lên nhìn cô lớp phó – Văn chưa có gì mới, nhưng nghe nói là sắp có sáu học sinh mới chuyển vào học viện chúng ta và họ đều là những học viên xuất sắc giành được rất nhiều giải thưởng quốc gia, nếu những học viên đó vào lớp nào thì cũng sẽ khiến cho thành tích lớp đó được nâng lên gấp bội mà không lớp nào bì kịp.

Tú Hà ngừng việc làm đẹp của mình ngược lên nhìn lớp trưởng – Chà chà, đây lại là dịp cho cô Lan Thanh tranh giành cái vị trí đứng đầu học viện.

Tử Uyên lúc đầu thì có vẻ chẳng để tâm đến nhưng rồi cũng quay sang lắng nghe câu chuyện – Tổ không để tâm lắm về năng lực của họ, điều quan trọng họ có thật sự thân thiện ?

Uyển Ngân – Tổ không rõ nữa, thứ hai này họ sẽ đến học viện chúng ta.

Tú Hà cười đắc thắng – Chắc chắn lớp chúng ta sẽ đón họ.

Tử Uyên – Cậu nghĩ vậy sao ?

Tú Hà – Lớp chúng ta và lớp Toán tuy chưa phân rõ ai đứng đầu học viện nhưng rõ ràng chúng ta luôn được ưu tiên về mọi mặt, cậu hãy nhìn lại những thành tích mà lớp chúng ta có được, rõ ràng là luôn hơn hẳn lớp Toán.

Uyển Ngân – Điều đó cũng chưa chắc, cậu đừng quên việc sắp xếp về vấn đề này là cô Xuân My.

Tú Hà – Cô Xuân My là hiệu phó lại là chủ nhiệm lớp Toán, sao tổ lại quên nhỉ ?

Tử Uyên – Bỏ qua chuyện này đi, vào tiết rồi.

Trong khi đó, tại thiên đình ...

King of Light ra lệnh triệu tập gấp lục đại thiên thần đến điện Kim Quang.

Bảo Bình – Không biết ngài triệu tập chúng tôi gấp như vậy là vì lý do gì ?

King of Light – Ta nhận được tin, có một đại ác ma đã ẩn thân trà trộn vào một học viện ở thế giới con người nhằm hút sạch chân khí của con người để tu luyện phép thuật, ta muốn các ngươi hạ phạm để thu phục yêu quái và ở lại đó một thời gian.

Thiên Yết - Ở lại đó ?

King of Light – Đúng. Học viện này có rất nhiều điều kì lạ, ta đã nhiều lần cho người thu phục yêu quái tại đây nhưng vẫn mang nặng sát khí xung quanh, chắc chắn có điều gì đó, các người hãy xuống đó tìm hiểu.

Lúc này, tại một khung cảnh khác, cả sáu cung chủ bóng đêm vẫn đang ngồi lắng nghe những gì từ lớp Văn và lớp Toán của học viện Molisa.

Nhân Mã – Các cậu thấy thế nào ? Văn hay Toán ?

Sư Tử cười nhẹ - Không quan trọng. Cứ để họ đấu đá với nhau tranh giành chúng ta, như vậy chẳng phải vui hơn sao.

Ma Kết không nhìn sang Sư Tử, mắt vẫn đắm đắm về một góc trời – Đúng là một cung chủ bóng đêm nhỉ ?

Thế giới con người, ngày đầu tuần tại học viện Molisa ...

Chỉ hơn sáu giờ, hiệu trưởng đã triệu tập đủ ban hội học sinh của trường cùng hơn mười thành viên của lớp toán lên hội trường để chuẩn bị cho buổi lễ chào cờ đầu tuần đặc biệt. Chính vì hôm nay sẽ có thêm một số học viên gia nhập vào học viện, buổi lễ này được xem như nghi thức tiếp nhận học viên mới. Cũng không đơn giản là buổi nghi thức vì các học viên này đều là các tuyển thủ ưu tú nên học viện Molisa mới khẩn trương chuẩn bị nhiều thứ.

Cổng học viện Molisa ...

Song Tử thở dài nhìn vào học viện – Bỗng dưng lại trở thành một học viên mười bảy tuổi, chán nhỉ ?

Nhân Mã – Nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ này rồi quay về.

Bạch Dương – Có thể về sớm không ? Phải tìm ra sáu linh hồn thánh thiện và trong sạch nhất.

Ma Kết – Đừng nghĩ nhiều, vào đi.

Có những thứ dù sẽ cố quên nhưng vẫn chẳng thể nào quên được

Dù muốn bước đi, vẫn có thứ ràng buộc, khó lòng bước tiếp

Sư Tử quay sang nhìn Cự Giải vẫn im lặng chẳng nói gì, nhỏ đột nhiên choàng tay sang vai Giải Nhi – Này, sao im lặng vậy tình yêu của tớ ?

Cự Giải liếc sang nhìn Sư Tử - Từ khi nào giọng điệu của cậu lại như vậy chứ ? Tránh ra cho tớ xem nào.

Cự Giải thì bước đi, Sư Tử thì đuổi theo sau luôn miệng gọi – Này, chờ tớ với tình yêu.

Phía góc bên cạnh, cũng có sáu chàng trai đang bước vào học viện, gương mặt thoáng chút mệt mỏi.

Bảo Bình – Đang tận hưởng thời gian sung sướng chẳng phải làm gì, giờ yêu quái đâu lại xuất hiện, đúng là chán hết chỗ nói.

Song Ngư – Chán gì, thì nhanh chóng làm xong nhiệm vụ rồi quay về.

Xử Nữ - Làm xong ? Vẫn chưa biết được có gì ở học viện này đâu, nó mang rất nhiều sát khí nặng nề khó mà giải quyết nhanh chóng.

Kim Ngưu miệng vẫn đang nhai kẹo quay sang Xử Nữ - Mau vào tập trung đi, nói nhiều thật.

Song Ngư nhìn sang Kim Ngưu – Hôm nay cậu mạnh miệng thế, không còn sợ Xử Nữ chưởng cho một phát thì về trời chăm sóc tổ tiên à ?

Kim Ngưu liếc liếc sang Xử Nữ - Đây là học viện của con người, dù sao Xử Nữ cũng chẳng thể hành động lỗ mãng được.

Tại hội trường của học viện lúc này đã đông đủ các học viên, hiệu trưởng và ban hội học sinh cũng đã có mặt chuẩn bị buổi nghi thức. Những học viên mới cũng đã có mặt ở hàng ghế đầu.

Sư Tử quay ngang quay dọc chẳng thể ngồi yên khiến Ma Kết bực dọc – Này chị Sư Tử, chị ngồi yên giúp em một lát được không ?

Thấy sát khí của Ma Kết bắt đầu tỏa ra, Nhân Mã quay sang Giải Nhi cầu cứu – Này này, cậu bảo Sư Tử đừng chọc Kết Nhi nữa, cậu ấy mà – run vai – thì không biết thế nào, nhớ lần trước không ?

Lần trước, cũng giống thế này, mọi người đang tụ tập lại Hải Sư cung để vui đùa, Sư Tử lại chọc ghẹo Kết Nhi khiến Kết Nhi tỏa đầy sát khí, mọi người khuyên mấy Sư Nhi cũng không để ý đến, lần đó may là Cự Giải ngăn kịp nếu không thì Kết Nhi đã đánh tan cái Hải Sư Cung rồi.

Cự Giải quay sang kéo Sư Tử xuống ngồi yên vị vào ghế - Ngồi yên đi, cậu mà nhúc nhích thì biết tay tó.

Sư Tử phồng má, mắt long lanh như trẻ con – Tớ có làm gì đâu.

Cự Giải – Thế thì sao mà cậu cứ loin hoi chẳng để yên cho Kết Nhi ?

Sư Tử thì thâm vào tai Cự Giải – Hình như có người của ánh sáng, tớ cảm nhận được linh khí của họ.

Cự Giải hơi nhướn người, cô đảo mắt khắp hội trường và dừng mắt trước sáu chàng trai đang ngồi ở gần cuối căn phòng, rõ ràng là rất kì lạ.

Cự Giải – Tớ biết rồi, nhưng đừng loay hoay nữa, Kết Nhi mà tức lên thì tớ cũng không giải quyết được đâu.

Buổi nghi thức bắt đầu, hiệu trưởng đã có mặt ở phía trước, mắt dõi xuống các học viên của mình – Thầy chào các em. Hôm nay không chỉ là một buổi lễ đầu tuần bình thường mà học viện chúng ta còn rất hân hạnh được chào đón mười hai học viên mới đều là tuyển thủ xuất sắc của quốc gia. Xin mời các em.

Cô Tuyết Lệ - phó hiệu trưởng đọc tên từng người – Đầu tiên là em Bạch Dương, tuyển thủ toán học, em Kim Ngưu, tuyển thủ điền kinh...

Nghe đến đây, sáu chàng trai ngồi phía cuối căn phòng kia lại rúc rích cười, trước khi đến học viện Molisa, họ đã hạ phàm đến đứng vào nhà thi đấu thể thao quốc gia cũng đúng vào lúc họ đang thi. Kim Ngưu vì có vẻ mặt giống với tuyển thủ điền kinh nên đã bị bắt vào. Lúc đó chẳng biết thế nào, mấy người còn lại mới đành lấy đủ thứ bánh kẹo đứng ở đích chờ Kim Ngưu, đúng như dự đoán, tiếng súng vừa nổ, Kim Ngưu đã chạy như bay đến đích. Đúng là rõ hên.

Giọng cô Tuyết Lệ lại vang khắp hội trường – ... em Song Tử, tuyển thủ cờ vua, em Cự Giải, tuyển thủ Văn học, em Sư Tử...

Nàng Sư Tử này giờ treo hồn mình ngược trên cành cao, vừa nghe gọi tên lại đứng bật dậy khiến cả hội trường bật cười, cả cô hiệu phó cũng mím môi nén cười.

Ma Kết lắc đầu kéo Sư Tử vẫn còn ngơ ngác ngồi xuống – Chị muốn làm tâm điểm chú ý sao, ngồi xuống.

Giọng cô Tuyết Lệ lại luyên thuyên – Em Sư Tử, tuyển thủ Tin học, em Xử Nữ, tuyển thủ Hóa học, em Thiên Bình, tuyển thủ bóng rổ, em Thiên Yết, tuyển thủ bóng đá, em Nhân Mã, tuyển thủ bơi lội, em Bảo Bình, tuyển thủ Hóa học, em Ma Kết, tuyển thủ Anh văn và sau cùng là em Song Ngư, tuyển thủ bơi lội. Xin chào mừng các em đã chính thức trở thành học viên của học viện.

Bấy giờ cả mười hai chòm sao đã đứng trước bục dưới hàng nghìn ánh mắt của các học viên tại học viện Molisa.

4. Chap 2 - Mối Quan Hệ Giữa Thiên Yết Và Cự Giải

Chap 2: Mối quan hệ giữa Thiên Yết và Cự Giải.

Bấy giờ, các chòm sao của chúng ta đã chính thức trở thành học viên của học viện Molisa, xem như bước một đã thành công, chỉ cần bước tiếp theo nữa hoàn thành thì họ sẽ nhanh chóng được quay về nơi thuộc về mình. Nhưng. Nếu quay về sớm như vậy thì đâu còn gì là thú vị, từ từ mà về nhé !

Tại phòng hiệu trưởng ...

Hiệu trưởng – Các em đã được cô Tuyết Lệ giới thiệu đôi nét về các lớp chọn của học viện, vậy các em có quyết định vào lớp nào chưa ?

Cả mười hai chòm sao đều có vẻ chẳng quan tâm mấy đến lời thầy hiệu trưởng, thấy chẳng ai “ngó ngang” đến thầy nên Sư Tử mới ngược lên trả lời – Chưa biết được, cho tụi em tham quan từng lớp được không thầy ?

Thầy hiệu trưởng cũng phải toát mồ hôi với cái thái độ quá ư là lạnh lùng của những học viên mới – À .. à được thôi. Vậy các em muốn đến lớp nào trước ?

Cự Giải bấy giờ mới đột nhiên lên tiếng – Lớp toán thưa thầy.

Sư Tử lại tò mò – Chuyên môn của cậu là văn mà, sao lại sang lớp toán làm gì ?

Cự Giải im lặng chờ câu trả lời của thầy hiệu trưởng – À, được thôi, nhưng các em sẽ chia ra nhé, nửa đến lớp toán và nửa đến lớp văn, cô Lan Thanh là chủ nhiệm của lớp Văn, cô ấy sẽ đưa các em đến lớp còn cô Xuân My là cô hiệu phó và cũng là giáo viên chủ nhiệm của lớp toán, cô ấy sẽ đưa các em đến lớp toán.

Lớp toán lúc này cũng đang khá ồn ào ...

Lớp trưởng gương mẫu như Khang Huy cũng đang ngồi đánh caro với bí thư Minh Duy thì cái lớp còn thế nào nữa.

Chỉ còn ba mươi giây trước khi cô Xuân My đến, cả lớp đột nhiên thay đổi kì lạ, ngồi im lặng và ngoan ngoãn, đúng là cái lớp siêu nhiên, biết nhận biết cả mùi nguy hiểm sắp xuất hiện.

Cô Xuân My bước vào, gương mặt khá hài lòng khi cái lớp toán hôm nay lại yên ắng kì lạ, cả khi cô vẫn còn ở cầu thang thì vẫn không nghe thấy tiếng ồn.

Cô Xuân My quay sang giới thiệu – Đây là các học viên mới, các em ấy sẽ đến học với chúng ta trong tiết hôm nay.

Sư Tử nhếch môi nhìn cái lớp kì lạ này, đúng như lời Cự Giải, cái lớp này rõ là có ý tranh giành, hơn thua, khiến cả hai lớp đấu đá nhau cũng thú vị.

Về lớp Văn, các chòm sao cũng đã yên vị vào chỗ ngồi của mình, riêng ba nàng Cự Giải, Ma Kết và Song Tử thì đã sẵn sàng cho trận đấu giữa lớp Văn và lớp Toán.

Ma Kết – Một lát nữa, tranh thủ ra chơi thì đi tìm linh hồn mang đầy sát khí đi, chúng ta cần hoàn thành nhiệm vụ sớm, tớ chẳng thích ở đây chút nào.

Cự Giải – Tớ thấy cũng thú vị mà, nhưng được thôi, đi tìm thì đi tìm.

Quay lại lớp Toán của Sư Tử, cô nàng đang cảm thấy khá khó chịu vì bên cạnh mình cứ giống như một tảng băng cực nghìn năm, cậu ta thậm chí còn chẳng hé môi câu nào, sao lại có người lạnh lùng như vậy chứ.

Sư Tử thì không thể ngồi im mà chẳng nói gì nên đành đá lời sang tên bên cạnh – Này này.

Chàng trai ngẩng đầu, mắt nhú lại tỏ ý khó chịu khi bị Sư Tử ta làm phiền – Thứ nhất tôi không phải tên này, thứ hai tôi không thích nói chuyện, thứ ba tôi không thích bị làm phiền. – Rồi lại gục đầu xuống ngủ.

Sư Tử muốn bốc khói vì tên này, sao lại có người kì hoặc thế nhỉ ?

Nhân Mã và Song Tử thì đang ngồi chơi caro chẳng để ý gì đến cô Xuân My đang say sưa với bài giảng của mình.

Song Tử - Cô giáo ấy đang giảng cái gì thế nhỉ ?

Nhân Mã lắc đầu mắt chăm chăm vào tờ caro – Tớ sắp thắng cậu rồi này, nói nhiều quá.

Về lớp Văn, cô vẫn đang giảng bài thì đột nhiên Cự Giải chạy ào ra ngoài mà chẳng nói gì, thấy Ma Kết đuổi theo sau, cô giáo lo lắng – Này Ma Kết, em ấy không sao chứ ?

Ma Kết – Chắc không sao đâu ạ, để em đi theo bạn ấy.

Sân thượng của học viện ...

Ma Kết – Cậu không sao chứ ?

Cự Giải không trả lời, cô thi triển phép thuật đánh tan mấy cái chấu bông của trường, Ma Kết lo lắng –
Này nói gì đi, không sao chứ Giải Nhi.

Cự Giải đột nhiên ngồi phịch xuống, tay bấu lấy ngực – Đứa trẻ đó ... tớ lại cảm nhận được nó.

Ma Kết càng lo lắng hơn khi Cự Giải lại nhắc về đứa trẻ đó – Chẳng lẽ là ... Cậu chắc chứ ?

Cự Giải - Cảm giác đó khắc sâu trong tim tớ này Kết Nhi, tớ không thể nào làm đâu.

Ma Kết đứng dậy, tay chống lên lang cang sân thượng, mắt lướt xuống dãy phòng học của các lớp – Nếu vậy thì họ đang ở đây sao ?

Cự Giải – Tớ phải làm gì đây ? Điều tớ lo sợ bấy lâu thật sự xuất hiện rồi Kết Nhi.

Ở đâu đó một bóng người thoáng xuất hiện với nụ cười nửa môi *Thế thì cô nên tập quen đi, vì nỗi sợ sau này gặp phải còn khó đối mặt hơn nhiều*

Ma Kết xoay người nhìn Cự Giải – Cậu nghĩ có thể là ai ?

Cự Giải không chút chần chừ - Sáu tên tuyển thủ gì đấy vào cùng lúc với chúng ta.

Ma Kết nhắm mắt truyền tin đến bốn cung chủ còn lại *Sân thượng*, không lâu sau, bốn người còn lại đã có mặt.

Sư Tử lo lắng ngồi xuống cạnh Giải Nhi – Cậu không sao chứ tình yêu của tớ ?

Giải Nhi bất giác lùi người lại tránh xa Sư Tử - Cậu đã ở đâu vậy ?

Bạch Dương – Sao người cậu lại có linh khí của ánh sáng vậy Sư Nhi ?

Sư Tử *Linh khí ánh sáng ... chẳng lẽ ?*

Sư Tử - Có lẽ là của ba trong sáu tên vào cùng lúc với chúng ta, nói cho tớ biết đi, chuyện gì đã xảy ra.

Bạch Dương thở dài – Cơ ác mộng của Giải Nhi thật sự bắt đầu rồi.

Sư Tử vẫn còn ngơ ngác chẳng hiểu điều gì đang diễn ra. Cũng đúng thôi, Sư Tử là cung chủ cuối cùng được tuyển chọn. Lúc năm người còn lại đã trở thành cung chủ thì Sư Nhi vẫn còn là một oan hồn mang nặng sát khí, cho đến lúc nhận được linh khí từ Bạch Dương mới trở thành một cung chủ, có rất nhiều chuyện về năm cung chủ còn lại mà Sư Tử vẫn chưa được biết đến.

Có những điều cần phải biết để không phải lầm lẫn ...

Giờ ra chơi, cả sáu cung chủ bóng đêm vẫn ngồi trên sân thượng, mắt dõi theo những con người phía dưới sân, ánh mắt thoáng chút lo lắng và mệt mỏi.

Lúc này thì sáu đại thiên thần đã tập trung ở băng ghế sân dưới, Bảo Bình đột nhiên lướt mắt khắp xung quanh rồi dừng mắt trước sân thượng của dãy phòng học đối diện – Các cậu có cảm giác có ai đó đang nhìn chúng ta không ?

Song Ngư – Lên sân thượng đi.

Cả sáu đại thiên thần bước lên sân thượng đứng mặt ngay với sáu cung chủ bóng đêm. Ánh mắt sáu cung chủ bóng đêm nhìn họ thật lạ lùng, có một sự khó chịu, có một chút căm hận.

Bảo Bình – Dù thế nào thì nhìn lên người khác cũng không phải một hành động tốt đâu.

Bạch Dương chẳng thèm nhìn đến mặt Bảo Bình – Nhìn lên mấy người sao ? Tức cười thật, có quá tự tin về mình không ?

Xử Nữ - Vậy các cô muốn gì ?

Ma Kết – Muốn gì sao ? Muốn các anh biến khỏi đây.

Thiên Yết bấy giờ mới lên tiếng – Cho tôi một lý do hợp lý đi.

Sư Tử bỗng dưng lơ lửng – Thế giới con người đâu cần có thiên thần ?

Cả sáu đại thiên thần đều nhìn chăm chăm vào sáu cô gái đứng trước mặt, có lẽ họ đã đánh giá thấp sáu cô gái này bởi lẽ sáu cô gái chắc chắn không phải người tầm thường.

Song Ngư – Các cô đã biết rồi sao ?

Cự Giải – Muốn người khác không biết trừ khi mình không làm.

Kim Ngưu – Ý cô là gì ?

Thiên Yết đột nhiên chú ý đến Cự Giải, cô gái này dường như có chút gì đó rất đặc biệt, có lẽ là cô ấy vô cùng căm ghét thiên thần, nhưng thật ra cô ấy là ai ? Và còn hình xăm ở sau gáy nữa, tuy không thể nhìn thấy rõ hết hình xăm nhưng Thiên Yết chắc chắn một điều nó rất quen.

Sư Tử nhìn sang ánh mắt của Thiên Yết đang chăm chăm vào Giải Nhi thì bỗng có chút khó chịu, cô thật sự đang rất tò mò về nỗi sợ hãi của Cự Giải và lý do những người bạn của cô căm ghét sáu con người trước mặt đến vậy cho dù họ có là người của ánh sáng.

Kì lạ hơn nữa là sắc mặt Cự Giải đột nhiên thay đổi hoàn toàn khi gặp Thiên Yết dù trước đó, Cự Giải là một cung chủ lạnh lùng chẳng bao giờ thay đổi sắc mặt.

Rốt cuộc tất cả là sao ? Vẫn chỉ là dấu chấm hỏi.

Có những điều sẽ rất khó để giải thích ...

Từ sau ngày chạm mặt ở sân thượng, cả hai nhóm tỏ ra ghét nhau hẳn, khi nhóm này xuất hiện thì cũng đồng nghĩa nhóm còn lại sẽ không xuất hiện, chính vì vậy cả hai nhóm đã trở thành học viên của hai lớp đối nghịch, sáu cung chủ bóng đêm thì theo lớp Toán còn sáu đại thiên thần ánh sáng thì theo lớp Văn.

Hôm nay là ngày mà hai lớp thi đấu thể thao ...

Ma Kết thấy Cự Giải định bỏ đi đâu đó – Này, cậu không đi theo cổ vũ cho lớp sao ?

Cự Giải lắc đầu – Không hứng thú, tớ đi trước.

Sư Tử tò mò, chẳng phải Cự Giải luôn muốn đối đầu với lớp Văn và đây cũng là một cơ hội tốt sao, vì có gì Cự Giải lại chẳng tỏ ra chút gì là quan tâm đến, hờ hững mà bỏ đi như vậy sao. Nhưng vấn đề là Cự Giải đi đâu.

Sân thi đấu ...

Cả lớp Toán và lớp Văn đã tập trung ở sân thi đấu cả hai lớp không ngừng hò hét cổ vũ cho đội lớp mình. Sư Tử đảo mắt nhanh sang lớp Văn, đúng như cô dự đoán, Thiên Yết cũng không có mặt, Cự Giải lại bảo rằng không muốn đến cổ vũ cho lớp, lẽ nào hai con người này lại hèn hèn.

Sư Tử cũng lên lớp Toán bỏ đi tìm Cự Giải.

Sân thượng ...

Cự Giải lạnh lùng bước đến cạnh người con trai đã đứng chờ sẵn – Người hẹn ta có việc gì ?

Giọng chàng trai cũng lạnh lùng không kém, nhưng có phần dịu dàng hơn – Dù sao cũng là anh trai của em, em có cần lạnh lùng với anh như vậy không Giải Nhi ?

Cự Giải khó chịu – Giải Nhi ? Cái tên đó để cho người gọi sao ? Còn dám xưng là anh trai ta, rõ ràng là ông ta đã lấy mẹ ta trước, sau cùng lại bỏ rơi mẹ con ta để đến bên cạnh mẹ con người. Người có biết cuộc sống mà ta trải qua trong suốt thời gian đó là như thế nào không ?

Chàng trai – Sự thật cũng không hẳn là vậy nhưng cứ cho là vậy đi, anh cũng được sinh ra trước em, vậy có thể gọi anh là anh trai rồi chứ ?

Cự Giải – Anh trai ? Dù có chết người ta cũng không bao giờ gọi người bằng anh trai.

Chàng trai – Em căm ghét anh đến vậy sao ?

Cự Giải – Chẳng những căm ghét người ta còn căm ghét ông ta và cả thế giới ánh sáng, ta khinh thường nó, thế giới ánh sáng có gì là cao quý mà ông ta lại từ bỏ mẹ con ta vì điều đó ?

Chàng trai – Anh ..

Cự Giải ngắt lời – Người im đi, ta không nghe nữa, nên nhớ giữa ta và người chẳng có quan hệ gì đâu dù có ta cũng mãi mãi không bao giờ thừa nhận điều đó.

Đợi chàng trai đi khỏi, Cự Giải mới dịu giọng – Tổ biết cậu ở đó, ra đây đi Sư Nhi.

Sư Tử càng trở nên tò mò về mối quan hệ giữa Giải Nhi và Thiên Yết, rốt cuộc giữa họ đã xảy ra chuyện gì sao Giải Nhi lại tỏ ra rất căm ghét Thiên Yết.

Sư Nhi ơi là Sư Nhi, cô nàng tò mò này ai bảo lại đến chậm một bước, chỉ kịp nghe đoạn Cự Giải mắng Thiên Yết câu sau cùng mà chẳng nghe được khúc đầu.

Sư Tử - Đã có chuyện gì với cậu vậy Giải Nhi ?

Cự Giải – Để tớ yên tĩnh một lát đi.

Sư Tử vẫn hỏi dồn – Cậu và tên Thiên Yết đó có quan hệ gì sao ?

Vừa nghe đến tên Thiên Yết, máu nóng của Cự Giải lại tăng cao đột ngột, cô hét lớn – Đừng nhắc cái tên đó trước mặt tớ, để tớ yên đi.

Thấy Sư Tử không trả lời, ánh mắt có chút sợ sệt và lo lắng, Cự Giải hiểu cô đã quá lời nên dịu giọng lại – Xin lỗi, nhưng hãy để tớ yên tĩnh một lát, làm ơn đi Sư Nhi.

Còn Thiên Yết, anh thật sự không vui, sao em gái anh thậm chí còn chẳng nghe lời anh nói đã vội kết luận, rõ ràng sự thật vốn đâu phải như những gì con bé nhìn thấy trước mắt.

Có những thứ không dựa vào mắt thấy mà dựa vào tai nghe ...

Mối quan hệ của Thiên Yết và Cự Giải ngày càng lấp lửng khiến Sư Tử ta càng tò mò khó chịu, đặc biệt là khi Sư Nhi nghĩ rằng Thiên Yết có một tình cảm đặc biệt trên mức bình thường dành cho Giải Nhi.

Cô quyết định chặn anh lại để hỏi rõ tất cả - Này.

Thiên Yết xoay người, giọng vẫn đậm chất lạnh lùng – Đã bảo là không phải này.

Sư Tử nhỏ giọng – Biết rồi.

Thiên Yết – Có chuyện gì ?

Sư Tử - Anh và Cự Giải ..

Vừa nghe đến tên Cự Giải, giọng Thiên Yết đã dịu xuống – Cự Giải thế nào ?

Điều này càng khiến cho Sư Tử một mực tin rằng chắc chắn hai con người này có quan hệ thân thiết với nhau, không ngoại trừ việc Thiên Yết từng là bạn trai của Giải Nhi và hai người có xích mích gì đó nên hai người giận nhau.

Sư Tử - Anh và cậu ấy đang giận nhau sao ?

Thiên Yết lắc đầu, giọng trầm xuống – Không hẳn là giận, em ấy rất ghét tôi thậm chí là hận.

Còn tò mò trong Sư Tử lại có dịp bùng phát – Tại sao ?

Thiên Yết quay sang Sư Tử, anh hiểu quá rõ cô nhóc này đã tò mò quá mức – Tò mò là một tính xấu, quay về lớp đi.

Chẳng để Sư Nhi trả lời thì Thiên Yết đã thông dong bước vào lớp.

Câu trả lời lấp lửng của Thiên Yết lại một lần nữa đẩy Sư Tử đến gần hơn với suy nghĩ hai người này chắc chắn có vấn đề.

Sau những gì mình nhìn thấy, Sư Tử đã định ninh rằng mối quan hệ của Cự Giải và Thiên Yết có gì đó mờ ám, rất đáng ngờ, cô cũng đã chắc chắn trong đầu mình rằng họ đang hẹn hò.

Chính vì thế, Sư Tử đã đem chuyện này định hỏi Giải Nhi, nhưng lại bị Ma Kết chặn lại – Cậu định hỏi Giải Nhi về chuyện đó sao ?

Sư Tử ngạc nhiên, chẳng lẽ cả Kết Nhi cũng biết chuyện này sao, đúng thật là, sao chỉ có mình cô là chẳng biết gì cả.

Sư Tử:

“Sao cậu biết tất cả sao ?”

Cùng lúc đó, Song Tử, Nhân Mã và Bạch Dương cũng bước ra, Mã Nhi:

- Không chỉ có Kết Nhi, bọn tớ đều biết rõ chuyện này.

Sư Tử ngạc nhiên – Vậy chỉ duy nhất có mình tớ là chẳng biết chuyện gì đang xảy ra sao ?

Nhân Mã choàng vai Sư Tử ẩn nhẹ cô ngồi xuống sô pha:

- Đừng ngạc nhiên khi chỉ có mình cậu chẳng biết rõ về tất cả mọi chuyện, từ từ bọn tớ sẽ giải thích rõ.

Bạch Dương từ từ giải thích:

“Từ trước lúc cậu đến đây thì bọn tớ đã biết về điều này. Thân thể thật sự của Giải Nhi, lẽ ra là một công chúa ánh sáng, cậu ấy là con gái của King of Light, chỉ vì mẹ cậu ấy là Queen of Darkness nên không nhận được sự chào đón từ thế giới ánh sáng, cả King of Light cũng chối bỏ mẹ cậu ấy mà đến với nữ hoàng Băng Giá, chính vì vậy Giải Nhi trở nên rất hận ba mình, luôn muốn tìm cách trả thù thậm chí là luôn đối nghịch với ông ấy”.

Sư Tử ngỡ ngàng, vậy ra tất cả những gì cô suy nghĩ bấy lâu nay đều là sai sao ? Thiên Yết thật ra không có mối quan hệ phức tạp hay đặc biệt nào với Giải Nhi, chỉ đơn giản họ là anh em cùng cha khác mẹ.

Nhân Mã ấn tay vào trán Sư Tử:

“Cậu đúng là chỉ giỏi suy nghĩ linh tinh, Thiên Yết cũng chẳng phải là bạn trai hay có mối quan hệ nào đặc biệt với Giải Nhi, cậu ta chỉ là người anh trai không được Giải Nhi chấp nhận thôi”.

Vừa lúc đó Cự Giải bước ra, gương mặt thoáng khó chịu:

“Anh ta chẳng phải là anh của tớ đâu”.

Kết Nhi điềm đạm:

“Cậu có nói sao thì dòng máu của thế giới ánh sáng vẫn đang chảy trong người trong, chảy về tim của cậu, không phải chỉ nói là không chấp nhận thì có thể xem điều đó chưa từng xảy ra. Nói cho cùng Thiên Yết cũng là người anh trời ơi cùng cha khác mẹ của cậu”.

Cự Giải gằn giọng:

“Dù tớ có chết cũng sẽ không bao giờ thừa nhận cái dòng máu đang chảy trong người đâu, tớ hận nó, căm thù nó, và nếu có thể thì chính tay tớ sẽ tiêu diệt nó”.

Nói rồi Cự Giải nhanh bước đi.

Bạch Dương lắc đầu:

“Giải Nhi chẳng hiểu sao vẫn cố chấp, có nói sao cũng không chấp nhận sự thật đó”.

Nhân Mã cũng hiểu cái cảm giác mà Giải Nhi đang cố nén chịu, cảm giác bị lạnh lùng chối bỏ, cảm giác bị phản bội, bỏ rơi, cái cảm giác hụt hẫng tưởng chừng như đã tìm được hạnh phúc. Cự Giải thì bị chính người cha ruột của mình bỏ rơi trong tuyệt vọng và đau khổ, thì Nhân Mã lại đem trái tim đặt nhầm vị trí, trao cho một người không xứng đáng, khiến cả một đất nước, cả một dân tộc diệt vong. Cái hận thù đó đến bao giờ mới phai nhạt hay cứ luôn tồn tại và như đã ăn sâu trong máu, trong xương không thể nào gột bỏ.

Nhân Mã:

“Chúng ta không ai mà không có một niềm oán hận riêng, hận cái cảm giác bị bỏ rơi, lạc lõng, hận cảm giác bị xua đuổi, khinh thường, hận cái cảm giác không được ai yêu thương và hận cái cảm giác bị phản bội. Từ chính sâu trong tim chúng ta đã nhen nhóm lên niềm hận thù đó, có lẽ chúng ta đã không mang nhiều oán hận như vậy, chỉ trách những người đã đốt lên ngọn lửa oán hận không thể nào dập tắt”.

Cả năm cung chủ đều ngồi đó, im lặng. Họ đang để mình chìm trong những kí ức đau thương của chính bản thân, cái cảm giác mà Nhân Mã đã nói, bị bỏ rơi, lạc lõng, bị xua đuổi, khinh thường, bị phản bội. Ai bảo cung chủ bóng đêm thì không có cảm xúc thì không có yêu thương, chỉ vì họ đã sống vắng yêu thương đó quá lâu nên như trở thành nhạt nhòa, không xúc cảm. Họ cũng từng biết yêu, biết thương, biết hạnh phúc nhưng tất cả đã chết. Họ cũng từng mang trái tim thánh thiện, họ đã từng không độc ác ... nhưng giờ thì sao ? Chính họ, tất cả họ đã gây nên những con người này, lạnh lùng, tàn nhẫn và độc ác, những cung chủ bóng đêm phải buộc mình sống như vậy, sống mà không có trái tim để mọi đau buồn, bất hạnh sẽ lui dần vào quá khứ. Họ không muốn mình giống một thực vật vô thức để bị người khác điều khiển, họ muốn phải giống cây xương rồng, ai làm họ đau thì cũng phải đau gấp bội.

Trái tim mềm yếu khi xưa dần được thay thế bằng trái tim sắt đá không xúc cảm

Cũng giống như cây xương rồng, ai làm tôi đau cũng sẽ phải đau gấp bội

Nợ oán phải trả bằng oán ... oán thù cứ mãi chồng chất chẳng thể nào vơi đi

Buổi sáng hôm sau, tại lớp Văn ...

Sư Tử ngẩng đầu lên nhìn, từ lúc vào lớp đến giờ, cô cứ úp mặt xuống bàn suy nghĩ vấn đề, cô không thể hiểu được sao mình lại có nhiều thắc mắc khi biết Thiên Yết và Cự Giải có quan hệ đặc biệt, sao cô lại thấy khó chịu khi nghĩ rằng hai người họ đang hẹn hò, sao cô cứ thấy bức dọc khi nghĩ rằng đã có người chiếm lấy trái tim của chàng trai lạnh lùng bằng giá bên cạnh, chẳng lẽ cô lại có cảm giác với cái tên lạnh lùng khó hiểu ấy sao ?

Đang mãi chìm trong suy nghĩ, một giọng băng lãnh lên tiếng khiến Sư Tử cũng thoáng chút rùng mình:

“Tôi không nghĩ một cung chủ như cô cũng đầy tò mò như vậy”.

Sư Tử cảm thấy hơi khó chịu, chẳng lẽ Thiên Yết đã biết tất cả sao ?

Sư Tử:

“Ý anh là sao ?”

Thiên Yết gần giọng:

“Cô nghĩ tôi ngốc đến nỗi việc bị theo dõi cũng không biết sao ?”

Sư Tử thoáng thấy nhẹ nhõm, ra là việc cô theo dõi anh lúc ở sân thượng chứ không phải việc cô quan tâm lo nghĩ về mối quan hệ giữa anh và Cự Giải:

“Ừ thì tôi sợ anh làm gì bạn của tôi thôi”.

Thiên Yết nhếch môi:

“Làm gì ? Cô nghĩ tôi có thể làm gì Giải Nhi, thậm chí là nói chuyện với em ấy tôi còn không thể”.

Sư Tử cũng hiểu điều Thiên Yết đang nhắc đến, là một người anh trai nhưng Thiên Yết lại rất khó khăn khi nói chuyện với chính đứa em gái của mình:

“Anh muốn được Giải Nhi tha thứ sao ?”

Giọng Thiên Yết có chút hy vọng:

“Cô biết cách khiến em ấy tha thứ cho tôi sao ?”

Sư Tử nhún vai:

“Không dễ đâu, nhất là với một cô gái mạnh mẽ như Giải Nhi, cậu ấy sẽ không dễ dàng quên những gì đã xảy ra với mình ... và với nữ hoàng bóng đêm. Nói thế nào thì anh cũng sẽ chẳng thể hiểu được cái cảm giác mà Giải Nhi và nữ hoàng chịu đựng trong thời gian đó nó khủng khiếp và đau đớn đến mức nào, khi lại bị chính người thân yêu của mình chối bỏ không thừa nhận, cái cảm giác bị bỏ rơi như không ai cần đến ...”

Thiên Yết:

“Cô hiểu rõ Giải Nhi lắm sao?”

Sư Tử lắc đầu:

“Không thể nói tôi hiểu rõ được cậu ấy, chỉ là đôi phần thôi nhưng chỉ ít tôi cũng hiểu được cảm giác mà cậu ấy phải chịu trong thời gian đó. Nó còn đau hơn cả nỗi đau thể xác, cậu ấy đã nghĩ rằng sẽ được hạnh phúc bên ba và mẹ nhưng rồi giấc mơ đó hoàn toàn sụp đổ khi King of Light lại kết duyên cùng nữ hoàng Băng Giá”

Thiên Yết đứng dậy, trước khi đi, anh chỉ nói với Sư Tử một câu:

“Không phải sự thật nào cũng chính xác như những gì chúng ta thấy, đôi khi phải cảm nhận sự việc ở một góc nhìn khác”.

Quay về việc truy bắt yêu ở học viện Molisa, nhiệm vụ này cũng đã được lực đại thiên thần hoàn thành gần xong, chỉ cần tìm hiểu xong việc kì lạ luôn xảy ra ở đây thì lực đại thiên thần đã có thể trở về thiên cung.

Song Ngư:

“Cuối cùng cũng bắt được con yêu nhện đó, nhưng thật kì lạ, con yêu nhện chỉ được hơn một ngàn tuổi, sao lại có thể trở thành yêu, trừ khi nó hút được yêu khí từ một con yêu khác có công lực mạnh hơn”.

Xử Nữ dăm chiêu:

“Ý cậu là ở học viện Molisa còn xuất hiện một con yêu khác cao cường hơn sao?”

Kim Ngư:

“Tớ không cảm nhận được yêu khí của nó”

Thiên Bình:

“Vậy thì có thể giải thích sát khí luôn xuất hiện xung quanh học viện Molisa, vậy là không chỉ có một con yêu nhện ở tại học viện này, vẫn còn một hoặc hơn”.

Thiên Yết vẫn không trả lời, cậu đang suy nghĩ về cuộc trò chuyện với Sư Tử lúc nãy, có thể cô nói đúng, dù có nói thế nào thì anh cũng không thể hiểu được cái cảm giác mà Giải Nhi chịu đựng, có lẽ là nó đau lắm. Anh ước gì có thể chịu đựng nỗi đau đó cho em gái, hoặc có thể làm bất cứ gì để nhận được sự tha thứ.

Song Ngư quay sang Thiên Yết:

“Này này... cậu không sao chứ ? Đang suy nghĩ gì vậy ?”

Thiên Yết:

“Không gì, tiếp tục đi”.

Thiên Bình:

“Tớ nghĩ chúng ta nên vạch ra một kế hoạch cụ thể, phải thật hoàn hảo để gom trọn ổ của bọn yêu đang lẩn quẩn tại học viện Molisa, khi nhiệm vụ kết thúc chúng ta sẽ được quay về thiên cung”.

Còn về sáu cung chủ bóng đêm, nhiệm vụ của họ cũng đang tiến triển rất tốt, họ đã thu được rất nhiều linh hồn, nhưng vẫn còn chưa đủ con số một ngàn, hơn thế là vẫn còn một khoảng trống chưa thể bù lấp, đó chính là sáu linh hồn mang nặng sát khí không thể hóa giải.

Sư Tử ngồi xuống thở dốc:

“Sao rồi nhỉ ? Trong thời gian qua chúng ta đã hoàn thành được bao nhiêu rồi ? Đã có được mấy linh hồn ?”

Nhân Mã nhìn sang bình đựng linh hồn, có khá nhiều nhưng vẫn không đủ để khiến chiếc bình kia đầy lại:

“Chưa đâu, chỉ hơn năm trăm linh hồn đâu, vẫn còn lại một nửa, đặc biệt là sáu linh hồn thánh thiện và trong sạch nhất”.

Bạch Dương:

“Tối nay lại đến nhiệm vụ của ai đây ?”

Vì để nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ, nên mỗi ngày họ đều chia ra hành động vào buổi tối, mỗi tối là một người và số linh hồn ngày càng được nâng cao lên.

Ma Kết:

“Có lẽ là Mã Nhi, đúng không nhỉ ?”.

Nhân Mã gật đầu:

“Ừ, là tớ, để tối nay xem là ai là người xấu số nhất để gặp phải tớ”.

Bạch Dương cười khi:

“Cái người xấu số này chắc cũng háo sắc lắm mới gặp phải cậu”.

Vì để giảm bớt đi oán hận trong lòng vì bị phản bội, Mã Nhi luôn tìm những người trăng hoa, ong bướm để hút hồn, bởi những người đó rất đáng chết, chỉ thích trêu hoa ghẹo nguyệt, không có chút thật lòng.

Cự Giải này giờ khá im lặng, mắt hướng về phòng học cuối cùng ở dãy trệt, trong phòng vẫn còn một cô gái đang chăm chỉ, miệt mài.

Ma Kết cũng hướng ánh nhìn xuống căn phòng đó:

“Sao vậy ? Định hút hồn cô gái đó sao ?”.

Giải Nhi lắc đầu:

“Sát khí của cô ta rất mạnh, dường như chẳng phải người thường đâu”.

Bạch Dương cũng chen ngang vào câu chuyện:

“Có vấn đề ở cô gái này sao ?”.

Cự Giải gật đầu. Cô gái này quả là cần phải xem xét, chắc chắn là không tầm thường.

5. Chap 3 - Đối Đầu

Chap 3: Đối đầu.

Cô Xuân My bước vào lớp với một thông báo mới vô cùng thú vị:

“Trước khi các em trải qua cuộc thi học sinh giỏi sắp tới, nhà trường sẽ tổ chức cho tập thể lớp chúng ta, lớp Văn và lớp Anh cùng đi dã ngoại ở khu rừng phía Bắc, chuyến đi này lớp Anh của thầy Tuấn sẽ sắp xếp mọi thứ”.

Ba cung chủ bóng đêm thoáng thấy lạ, sao lại là khu rừng phía Bắc – nơi nổi tiếng là đầy oan hồn dạ quỷ, là sự trùng hợp hay là do ai đó đã cố tình sắp đặt.

Giờ ra chơi, cả lớp Toán cũng không ra ngoài mà ở lại bàn bạc về chuyến đi sắp tới.

Lớp trưởng Khang Huy bước đến bàn của Ma Kết và Giải Nhi:

“Hai bạn có định đi không ? Chuyến đi này chắc là rất thú vị”.

Ma Kết ngược lên nhìn, vẻ mặt lạnh lùng:

“Sao cậu lại nghĩ thú vị ?”

Khang Huy giải thích:

“Từ trước đến nay hầu như những chuyến đi do lớp Anh sắp xếp đều rất vui, các cậu sẽ đi chứ ?”

Ma Kết lại chăm chăm vào quyển sách đang đọc, mắt chẳng nhìn đến cậu lớp trưởng đang ngồi đối diện trông chờ câu trả lời:

“Không có hứng thú”.

Khang Huy quay sang Giải Nhi:

“Còn cậu thì sao Giải Nhi ?”

Giải Nhi nở nụ cười:

“Cũng được”

Cuối buổi học hôm đó, cả sáu cùng chủ tập hợp lên sân thượng của khu kí túc xá nữ.

Ma Kết:

“Sao cậu lại đi ?”

Cự Giải:

“Sao lại không ? Là một chuyến đi chơi mà”

Nhân Mã lắc đầu, cười nhẹ:

“Cậu không làm gì mà không có mục đích, chuyến đi này không bình thường đúng không ? Vì vậy nó mới thu hút sự chú ý của cậu”.

Bạch Dương:

“Đúng là chỉ có cậu hiểu được Giải Nhi nghĩ gì”.

Sư Tử:

“Tớ vẫn chưa hiểu, chuyến đi này có gì lạ chứ ?”

Song Tử:

“Chuyến đi này do lớp trưởng của lớp Anh đề nghị trong buổi họp hội học sinh tuần trước, theo những gì tớ nghe được thì cô lớp trưởng này hầu như không quan tâm lắm đến việc đi chơi, việc cô ấy đề nghị đi chơi và nhận tổ chức chuyến đi là rất kì lạ”.

Ma Kết cau mày:

“Lớp trưởng lớp Anh ? Chính là cô gái đó sao ?”

Nhân Mã:

“Đúng là cô gái này có gì đó không bình thường rồi”

Bạch Dương:

“Chẳng lẽ là cô gái đó ?”

Sư Tử vẫn chưa thể hiểu ba người kia nói gì:

“Cô gái đó ? Là ai ?”

Song Tử:

“Có nhiều chuyện cậu vẫn chưa biết hết đâu, nói dễ hiểu là cô gái này không tầm thường đâu, cậu đừng quá thân thiết, đợi đến lúc thích hợp thì bọn tớ sẽ nói cho cậu rõ”.

Sư Tử cảm thấy không được vui, cô biết mình trở thành cung chủ sau họ và có nhiều chuyện cô chưa được biết đến nhưng cái cảm giác lạc lõng giữa mọi người cứ đến, họ luôn hiểu ý nhau, riêng cô thì không hiểu gì cả.

Giải Nhi nhìn sang Sư Nhi, cô biết là cô bạn này lại suy nghĩ lung tung rồi:

“Sư Nhi, chuyện này khá phức tạp, tớ sẽ giải thích cho cậu hiểu sau, đừng nghĩ rằng bọn tớ bỏ rơi cậu”.

Quay lại lục đại thiên thần, họ đang truy theo yêu khí tìm được ở thư viện cấm, khu thư viện này bị cấm sau khi xảy ra tai nạn của một học sinh vào hai năm trước.

Năm đó, nhà trường liên tục nhận được bằng khen từ cấp trên vì đã giành được nhiều bằng khen có giá trị trong các bộ môn. Năm đó, người có công làm trường vang danh là Hồ Uyển Nghi – cô học sinh gương mẫu của lớp K.

Lúc đó, trường vẫn chưa chia thành lớp Toán, Văn, Anh, Hóa, Lý mà chia thành lớp A, B, C, D và K. Lớp K được xem là lớp xuất sắc nhất và là lớp đứng đầu trường.

Cái chết của Uyển Nghi là một tổn thất rất lớn về tinh thần, bạn bè, thầy cô đều rất thương tâm cho cái chết của cô. Cảnh sát năm đó đã vào cuộc điều tra cái chết đó nhưng sau cùng phải đóng hồ sơ vì không đủ manh mối.

Từ sau vụ việc đó, khu thư viện này bị đóng cửa, cấm học sinh ra vào, không hiểu vì sao lại có người dám vào, lại còn là một nữ sinh.

Thiên Yết:

“Chuyện này thật kì lạ, sao một nữ sinh bình thường lại dám ra vào khu thư viện cấm vào ban đêm nhỉ ?”

Xử Nữ:

“Rõ là không phải người bình thường rồi, cho dù thế nào cũng phải tìm ra được cô gái đó là ai”.

Thiên Yết để tay lên miệng ra hiệu im lặng, tay còn lại chỉ về phía cửa thư viện, cô gái kia lại xuất hiện, nhưng với khoảng cách không gần, lại thêm cô gái xoay người lại, cả hai người vẫn chưa dám chắc chắn danh tính của cô gái này.

Xử Nữ:

“Đi theo”.

Cô gái kia có lẽ không hề biết mình là đối tượng bị theo dõi, dường như không chỉ có mình cô gái này xuất hiện tại đây, còn có một người khác.

Thiên Yết:

“Là cô ta sao ?”

Đâu đó, tại một vùng đất trắng mang đầy giá lạnh, có hai tiểu thiên thần đang chăm chú dõi theo từng nhất cử nhất động của những người tại học viện Molisa.

[Giới thiệu nhân vật:

Yết Yết (nữ): tiểu thiên thần sinh ra từ giọt nước mắt của nữ thần băng giá, có chút lạnh lùng, cổ chấp nhưng tính cách cũng rất đáng yêu.

Bảo Bảo (nữ): tiểu thiên thần sinh ra từ giọt nước mắt của nữ thần băng giá, cũng hơi lạnh lùng, cổ chấp, rất giỏi nhìn người.]

Yết Yết chống hai tay lên mặt, mắt dõi theo hành động của lục đại thiên thần cùng sáu cung chủ bóng đêm và cả cô gái kì lạ kia:

“Này, cậu có thấy rằng sắp có một cuộc đối đầu sắp diễn ra không ?”

Bảo Bảo tỏ vẻ không chú tâm lắm:

“Cô gái này chắc sẽ gây cho họ nhiều sóng gió đây”

Yết Yết lên tiếng thở than:

“Ước gì tớ cũng được xuống đó nhỉ ?”

Bảo Bảo dừng công việc của mình quay sang nhìn Yết Yết, đột nhiên có một dòng suy nghĩ mới hiện ra:

“Hay là...”

Yết Yết lắc đầu:

“Đừng có nói với tớ là xuống thật nhá, cậu không nhớ lần trước chúng ta bị phạt vì tự ý rời khỏi đây sao ? Nếu không có lực đại thiên thần thì tớ và cậu đã tiêu rồi”

Bảo Bảo thở nhàn:

“Không sao mà, cậu có nhớ là đại thiên thần có nhờ chúng ta quan sát họ rồi báo với người mà, chúng ta quan sát thì đâu chỉ có cách ngồi ở đây nhìn, còn cách khác mà”

Vậy là hai tiểu thiên thần đã rời khỏi cái vùng đất trắng mang đầy giá lạnh để theo dõi cuộc đối đầu giữa họ.

Quay lại Sư Tử, cô đang thấy rất chán vì có nhiều chuyện cô không biết được, cảm giác lạc lõng không liên quan đến câu chuyện của các cung chủ khác khiến Sư Nhi cảm thấy khó chịu.

Đột nhiên một giọng nói vang lên:

“Cảm thấy lạc lõng lắm sao ? Có muốn thử một trò chơi không ?”

Sư Tử thoáng thấy ngạc nhiên, chẳng phải chỉ có một mình cô sao, sao lại có giọng nói lạ ở đây chứ ?

Giọng nói lại tiếp tục:

“Cứ chơi đi, trò chơi này sẽ chứng minh cho cô thấy một điều, cô có thật sự lạc lõng giữa họ hay đây chỉ là cảm giác nhất thời”

Rồi trong vô thức, Sư Nhi lại chấp nhận trò chơi này, một trò chơi dẫn đến cơn ác mộng mới. Một nụ cười nửa môi nhìn con mồi đã lọt vào bẫy, bây giờ chỉ cần ngồi chờ mà xem tiếp.

Về phía Thiên Yết và Xử Nữ đang đi theo dõi cô gái kì lạ ở thư viện cấm, hình như không chỉ có mình cô gái đó xuất hiện tại đây, mà còn một người khác nữa.

Thiên Yết:

“Là cô gái đó sao ?”

Xử Nữ ngạc nhiên:

“Ý cậu là sao ?”

Thiên Yết lắc đầu, thoáng ghi chặt nắm tay của mình, chẳng lẽ cơn ác mộng đó lại về ? Không được, không thể được, anh nhất định không để cơn ác mộng đó một lần nữa bám lấy em gái anh, dù chỉ là trong giây phút.

Xử Nữ hướng mắt vào trong thư viện:

“Vào trong đó đi”

Cả hai cùng bước gần vào, khẽ nấp vào một góc để lắng nghe câu chuyện giữa hai cô gái.

Người con gái đang đứng xoay lưng về Thiên Yết và Xử Nữ có một mái tóc dài màu tím, giọng nói sắt lạnh:

“Thưa chủ nhân, bước thứ nhất đã hoàn thành”

Cô gái được gọi là chủ nhân đang đứng tựa gần cửa sổ, mặt được che bởi một tấm vải voan màu đen, ánh mắt lạnh lùng nhưng lại có cảm giác cô đơn:

“Tốt lắm, việc tiếp theo chỉ cần chờ họ tự đối đầu với nhau thôi”

Cô gái có mái tóc màu tím thoảng cau mày:

“Nhưng còn bọn người của thiên cung ? Chủ nhân, người không sợ họ sẽ phá hỏng kế hoạch này sao ?”

Cô gái kia hình như đang nở nụ cười, một nụ cười chất đắng:

“Ánh sáng và bóng tối, cả hai không thể hòa làm một, chỉ có thể tồn tại một. Quay về đi, ta sẽ tìm người sau”

Hình như cô đã phát hiện ra có người theo dõi, cô gái được gọi là chủ nhân biến mất một cách nhanh chóng, chỗ cô ấy đứng lúc này chỉ còn lại tấm vải voan màu đen thoảng một mùi hương kì lạ.

Thiên Yết chợt sững người, câu nói đó, quả thật rất quen... Đầu đó bên tai anh lại vang lên câu nói ấy: “Ánh sáng và bóng tối, cả hai không thể dung hòa làm một, chỉ có thể tồn tại một”, lẽ nào thật sự là cô ấy ? Cơn ác mộng năm xưa trở về rồi sao ?

Xử Nữ quay sang nhìn Thiên Yết:

“Này, cậu không sao chứ ? Đã nghĩ ra chuyện gì rồi sao hãy là bị cô gái đó hút mất hồn rồi ?”

Thiên Yết quay trở về phong thái lạnh lùng ban đầu:

“Về thôi, có lẽ chúng ta cần chuẩn bị món quà cho cô gái này”

Trong khi đó, tại cung điện Bắc Giải...

Cả năm cung chủ còn lại hiện đang tập trung ở đây, ngoại trừ Sư Tử, nguyên do cũng vì họ không muốn Sư Tử biết được một sự thật đau lòng, nguyên nhân vì sao cô ấy trở thành một oan hồn mang đầy sát khí không thể siêu thoát.

Song Tử:

“Cơn ác mộng khi xưa thật sự quay trở về rồi, còn bí mật đó nữa, sớm muộn gì tất cả cũng sẽ đến”

Ma Kết:

“Việc trước mắt là chúng ta hãy cố che giấu bí mật này đến lúc còn có thể, những việc trước mắt thì số sẽ sắp xếp sau”

Nhân Mã ngập ngừng:

“Nhưng... Giải Nhi, cậu đã từng nghĩ về việc sẽ đối mặt lại với cơn ác mộng đó ?”

Giải Nhi lúc này vẫn còn suy nghĩ gì đó, có vẻ vẫn chưa nhập tâm với câu chuyện này.

Bạch Dương gọi khẽ:

“Giải Nhi”

Giải Nhi hơi cắn môi, mắt nhìn vào chất lỏng sánh đỏ trong chiếc ly cô đang cầm trên tay:

“Cũng chỉ là cơn ác mộng thôi... yên tâm đi, tớ sẽ cố gắng kết thúc nó”

Đột nhiên lúc này Giải Nhi có ngẫu hứng muốn nghe Song Tử thổi sáo:

“Song Tử, thổi sáo cho tớ nghe đi”

Song Tử không hỏi thêm gì, chỉ lặng lẽ rút cây sáo và bắt đầu thổi, tiếng sáo lúc trầm lúc bổng, lúc nhẹ nhàng, lúc da diết, một bản sáo buồn, càng khiến cho tâm tư của bốn cung chủ bóng đêm còn lại thêm sâu. Một bản sáo buồn, một khúc ca buồn như lời dự báo cho một cơn ác mộng, một tai họa mới sắp đến với họ.

6. Chap 4 - Trò Chơi Bắt Đầu Rồi

Chap 4: Trò chơi, bắt đầu rồi.

Song Tử ngồi một mình trên sân thượng, lòng lo ngại về mọi chuyện, cô cũng không thể biết được mình sẽ phải làm gì tiếp theo để giúp đỡ Cự Giải và Sư Tử, một thì đang sắp đối mặt với cơn ác mộng, một lại phải sắp chấp nhận một quá khứ đầy nước mắt.

Sở dĩ, Song Tử luôn quan tâm, chăm sóc Giải Nhi như đứa em gái cũng bởi lẽ trước đây cô cũng đã từng chịu cái cảm giác bị bỏ rơi, không được thừa nhận giống Giải Nhi phải chịu, thậm chí cô còn bị chính ba mẹ ruột mình rời bỏ. May nhờ có công chúa bóng đêm Mona cứu giúp, nên ngày nay cô mới còn có thể sống, còn có thể trở thành một cung chủ bóng đêm để trả thù, cho những người đã gây ra đau khổ cho cô phải chịu nỗi đau khổ đó gấp ngàn lần.

Khi yêu thương bị xem như vô hình

Nỗi đau đến cực điểm sẽ hóa thành thù hận

Tiếng đẩy cửa khá nhỏ nhưng cũng đủ khiến Song Tử có thể nghe thấy, cô xoay người, một chàng trai đang bước lên. Là Kim Ngưu. Một đại thiên thần của thiên đình. Bất chợt một suy nghĩ vây lấy tâm trí cô, một đại thiên thần cao quý như anh, liệu có hiểu được nỗi đau khổ là gì ?

Kim Ngưu không có vẻ gì là muốn lảng tránh Song Tử, anh bước thật chậm, cố ra vẻ chẳng bận tâm đến ánh mắt cô đang nhìn mình.

Giọng anh nghe thật trầm lắng, nhưng mang chút sự quan tâm:

“Đang suy nghĩ điều gì sao ?”

Song Tử cười nhẹ:

“Một đại thiên thần cao quý như anh lại bận tâm đến việc một cung chủ bóng đêm như tôi đang suy nghĩ điều gì sao ?”

Kim Ngưu lắc đầu, cố tỏ vẻ cho cô hiểu rằng trong lòng anh thật sự không có cái suy nghĩ khinh miệt người của bóng đêm:

“Cô nghĩ quá nhiều rồi, hiện tại chúng ta đều không ở địa cung hay thiên cung nên việc đối đầu có thể tạm gác lại, nếu như đang ở trường, cô không ngại việc tôi xem cô như một người bạn”

Bạn sao ? Từ bạn thốt ra sao quá dễ dàng, một đại thiên thần lại có thể làm bạn với một cung chủ bóng đêm sao ? Thật đúng là cô suy nghĩ quá nhiều rồi.

Song Tử nở một nụ cười ngạc nhiên mang chút sự gượng gạo:

“Là bạn, nếu anh chấp nhận một người bạn là một cung chủ bóng đêm thì tôi sẵn lòng”

Kim Ngưu không biết nói gì trong lúc này, anh không biết phải làm thế nào để cô hiểu được anh không hề có cái suy nghĩ sẽ khinh ghét cung chủ bóng đêm hay đặc biệt là khinh ghét cô.

“Học viện Molisa không phải tầm thường như trước mắt, tôi nghĩ cô cũng nên cẩn thận cho dù có là một cung chủ bóng đêm”

Đây gọi là một lời quan tâm sao ? Anh cũng quan tâm đến cô sao ? Cô lại suy nghĩ quá nhiều rồi. Song Tử đứng dậy, lưng tựa vào lan can sân thượng cười nhạt:

“Anh không cần phải lo đâu, tôi tự khắc biết phải làm gì”

Kim Ngưu gật đầu, anh chỉ muốn cho cô biết anh muốn quan tâm đến cô dù không biết sự quan tâm đó xuất phát từ đâu, tiếc là cô không nhận thấy điều đó.

Về phía Sư Tử lúc này, cô lại có mặt tại khu thư viện cấm, như có một ma lực đưa cô đến đây.

Bóng dáng một cô gái xuất hiện đứng quay lưng lại phía cô, giọng nói lạnh lùng:

“Đến rồi sao ? Tôi đợi cô khá lâu rồi”

Sư Tử im lặng, dù đã đồng ý chấp nhận nhưng ngay cả bản thân cô cũng không hiểu chính mình đang làm gì và tại sao chính cô lại đồng ý trò chơi đó.

Giọng cô gái lại vang lên giữa cả không gian yên tĩnh:

“Đừng nghĩ việc có thể thoát khỏi trò chơi này, khi đồng ý chơi thì cô đã không còn lối thoát trừ việc chính bản thân cô chiến thắng nó, giờ thì trò chơi sẽ bắt đầu ngay từ lúc này, chúc may mắn”

Cô gái kì lạ đó lại biến mất, trên sàn nhà lúc này chỉ còn lại tấm vải voan đen phẳng phất một mùi hương vừa có chút xa lạ, lại vừa có chút thân thuộc.

Trò chơi đã bắt đầu rồi. Ý của cô gái đó là gì ?

Giờ chỉ còn một mình Sư Tử ở lại khu thư viện cấm, cô đang cố suy nghĩ tìm cho mình một lý do chấp nhận trò chơi này. Chấp nhận trò chơi này cũng có nghĩa lòng tin của cô đối với những người bạn của mình đang lay chuyển nhưng cô lại không nghĩ điều đó bởi lẽ lòng tin của cô với họ vẫn mãi vững bền tuyệt đối. Vậy lý do cô chấp nhận là gì ? Chỉ để biết họ có thật sự quan tâm đến cô ?

Một giọng nam sắc lạnh vang lên khiến Sư Tử khiến rùng mình:

“Tôi không biết rằng cô cũng có quá nhiều điều tò mò, cả khu thư viện cấm này cũng không bỏ qua”

Là Thiên Yết. Anh đang đứng tựa ở cửa. Sư Tử không dám xoay người lại, cô không dám đối mặt với anh lúc này, cô không thể để anh biết rằng mình đang tham gia vào trò chơi đó.

Về Ma Kết và Giải Nhi hiện giờ đang ngồi ở phòng vi tính của trường. Hơn ba mươi phút trước, cả phòng máy tính đã thực sự rối loạn khi toàn bộ hệ thống máy đều bị hacker xâm nhập, màn hình là một màu đen đáng sợ, chỉ có một dòng chữ màu đỏ duy nhất ở giữa màn hình chính là “Tôi đã trở về”.

Ngày hôm nay chính là ngày mà hai năm trước, cô gái đã bị giết ở khu thư viện cấm.

Phải mất khá nhiều thời gian, Ma Kết và Giải Nhi mới giải quyết được hết việc ở phòng máy, rõ ràng là người làm ra việc này đã lợi dụng hệ thống chủ của hệ thống mạng học viện để kiểm soát tất cả các máy tính. Nhưng mục đích của người này là gì ? Nếu chỉ để gây nỗi sợ hãi, hoang mang cho các học viên tại Molisa thì người này đã thành công, còn nếu là một lý do khác thì ...

Ma Kết cau mày khó chịu:

“Mục đích của người này không chỉ để làm tất cả các học viên sợ hãi, chắc chắn còn có một mục đích khác, nhưng đó là gì ?”

Cự Giải vẫn chưa trả lời câu hỏi của Kết Nhi thì đã có một cô gái bước vào với một gương mặt trắng bệch sợ hãi. Cự Giải lo lắng đỡ lấy cô gái đã sắp khuỵu xuống, nhìn rõ hơn mặt của cô gái ở khoảng cách gần, Giải Nhi mới nhận ra đây chính là lớp trưởng lớp văn – Uyển Ngân.

Ma Kết:

“Đã xảy ra chuyện gì ?”

Uyển Ngân trả lời, giọng ngắt quãng:

“Tú .. Tú Hà ... thư viện cấm”

Lại là thư viện cấm ? Cả ba cùng quay lại thư viện cấm cùng Uyển Ngân, trước mắt họ là một hình ảnh đáng ghê sợ.

Cô nữ sinh nằm chết ở gần cánh cửa ra vào, cũng chính ở chỗ mà Hồ Uyển Nghi đã nằm chết năm đó, nhưng quả thật cái chết của Tú Hà lúc này còn đáng sợ hơn gấp bội.

Tú Hà nằm chết ở trên một vũng máu lớn, trên gương mặt, hai cánh tay và đôi chân có nhiều vết cắt độ sâu ít nhiều khác nhau. Nếu không phải là một cung chủ bóng đêm đã quen với việc tiếp xúc với các hồn ma, Giải Nhi cũng không biết cô có thể chịu được cảnh này hay không ?

Ma Kết:

“Đã xảy ra chuyện gì ? Sao cậu và Tú Hà lại đến đây ? Cậu ấy còn xảy ra chuyện ?”

Sắc mặt của Uyển Ngân thoáng thay đổi nhưng cũng đủ để Giải Nhi nhìn thấy, rõ ràng là cô gái này đang có điều gì che giấu.

Giọng Uyển Ngân vờ sợ sệt:

“Tôi không biết, lúc này nhận được tin nhắn của cậu ấy, lúc đến nơi đã như thế này rồi”

Một nữ sinh bình thường, dù có mạnh mẽ đến đâu cũng không thể có thể trụ được như Uyển Ngân, đúng là có gì đó kì lạ.

Cảnh sát đã đến hiện trường, tất cả học viên tạm thời được nghỉ học để tránh gây hoang mang.

Hiện giờ, tại phòng kí túc xá chỉ còn lại Bạch Dương, Nhân Mã, Ma Kết và Cự Giải.

Ma Kết:

“Các cậu nghĩ sao về cái chết của Tú Hà ?”

Nhân Mã:

“Tôi nghĩ đã có người cố tình sắp xếp tất cả mọi chuyện, từ việc hack hệ thống mạng máy tính của học viện đến cái chết của Tú Hà”

Bạch Dương:

“Nhưng mục đích của họ là gì ? Giết một mạng người chỉ để gây sự chú ý sao ?”

Cự Giải:

“Thái độ của Uyển Ngân rất kì lạ, chắc chắn có việc đáng ngờ phía sau chuyện này, Mã Nhi và Dương Nhi, hai cậu hãy theo dõi cậu ấy để tìm hiểu chuyện gì đã xảy ra”

Bạch Dương và Nhân Mã:

“Tôi hiểu rồi”.

Tin nhắn đến ...

“San sau hoc vien” - “Sân sau học viện”

Song Tử vừa nhận được tin nhắn đã vội rời khỏi sân thượng. Rốt cuộc người gửi tin nhắn này có ý định gì, sao lại muốn cô đến sân sau học viện ?

Song Tử bước đến sân sau học viện đã thấy có một cô gái đứng ở đó.

“Cô muốn tìm tôi ?”. Song Tử hỏi với gương mặt ngạc nhiên khi đây là một nữ sinh lớp Anh, dưới cô một lớp.

Cô gái không trả lời, từ từ xoay người lại đối diện với Song Tử, đôi mắt hằn lên tia căm hận, môi mấp máy từ:

“Nhất định phải chết”.

Song Tử vẫn còn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra thì đột nhiên cô ta ngã vào Song Tử, hai bàn tay bấu chặt lấy vai Song Tử. Biết có vấn đề nên Song Tử đẩy vội cô ta thì cô ta đã ngã xuống đất, miệng thổ huyết đỏ.

Vừa lúc đó lục đại thiên thần và năm cung chủ cũng vừa chạy đến ...

Kim Ngưu bản thân nhìn cô gái đứng trước mặt mình, chẳng lẽ cô ấy có thể tàn nhẫn đến mức giết chết một cô gái sao ?

Bạch Dương:

“Không thể nào. Cậu đã ..”

Câu nói lấp lửng của Dương Nhi càng khiến mọi người càng rối hơn lúc nào hết.

Vì là một cung chủ bóng đêm ... tôi đã biết trước em rất lạnh lùng và tàn nhẫn

Nhưng ... có đến như vậy ?

Song Tử đang trong tình trạng không thể tiến cũng không thể lui, cô không thể nhận mình làm nhưng cũng không thể phủ nhận, ai có thể tin chứ ? Song Tử cười nhạt, cô lấy tay phải lấy nếp nhăn trên vai:

“Đã thấy hết rồi thì cũng không cần phải giải thích điều gì nữa, đúng không ?”

Nhân Mã:

“Cậu ...”

Giọng Kim Ngưu át đi tiếng Mã Nhi:

“Cô quả là một cung chủ bóng đêm máu lạnh, cô bé chỉ là một nữ sinh yếu đuối thôi, cô có nhất thiết phải làm vậy ?”

Làm vậy ? Anh đang nói gì ? Ý anh là chính tay cô đã giết cô gái ấy sao ? Đúng là một cung chủ thì định sẵn đôi tay đã nhuộm đầy máu đỏ, nhưng cô cũng không tàn nhẫn đến mức giết một nữ sinh như vậy.

Niềm tin ... mong manh đến vậy sao ?

Song Tử cố nuốt lệ đắng vào trong:

“Phải, do tôi thì sao ? Khi trở thành một cung chủ bóng đêm, định sẵn tôi sẽ làm vậy, chẳng lẽ một điều đơn giản như vậy anh cũng không hiểu ?”

Kim Ngưu không còn biết nói gì với cô gái trước mặt mình, nửa không muốn tin nhưng nửa lại phải tin vì sự thật đã như trước mắt, anh không thể tìm được lý do biện minh cho cô lúc này.

Ma Kết đã nhanh chóng hiểu ra vấn đề, giọng cô lạnh lùng:

“Đừng quá ngạc nhiên khi một cung chủ bóng đêm lại sát hại con người, ánh sáng cao quý và bóng đêm đáng nguyện, cả hai, vốn chưa từng hòa làm một”

Đây liệu có phải là một lời nhắc nhở dành cho Kim Ngưu khi chính bản thân anh lại nghĩ rằng anh đã là bạn của Song Tử ?

Cả sáu cung chủ biến mất để lại lục đại thiên thần rối như tơ vò, cả bản thân họ cũng không hiểu mình đang nghĩ gì.

7. Chap 5 - Trò Chơi Của Sư Tử

Chap 5: Trò chơi của Sư Tử.

Bóng dáng một cô gái ẩn khuất từ phía xa nhìn những cung chủ bóng đêm rồi nở một nụ cười nửa môi “Các cô gái của tôi, còn ác mộng lại quay về rồi”

Ma Kết là cung chủ vốn trầm tĩnh nhất giờ cũng gần như là sắp mất kiểm soát hành động của mình:

“Nói tớ biết đã xảy ra chuyện gì ? Việc này không đơn giản như những gì trước mắt, đúng không ?”

Song Tử cười nhạt, giải thích lý do để làm gì khi tất cả mọi người đều nghĩ rằng sự thuật của chuyện này đúng như những gì ai cũng nhìn thấy, sẽ có ai tin lời của cô sao ?

“Tớ không có gì để nói, mọi chuyện đã như mọi người thấy rồi”

Cự Giải cũng không thể im lặng:

“Tớ gần như đã quá hiểu rõ cậu mà Song Nhi, cậu không thể làm ra chuyện như vậy được, trải qua rất nhiều chuyện, khả năng kiềm chế cảm xúc của cậu ngày càng tốt, sẽ không vì một chuyện đơn giản nào mà cậu nổi nóng đến mức giết cô gái đó, hơn nữa cô nữ sinh này là một học viên vừa chuyển đến vào hai ngày trước, không có chuyện gây xích mích lớn với cậu”

Song Tử thở dài, đúng là có nói thế nào cũng không thể che giấu được những người bạn bên cạnh cô, họ đã quá hiểu cô đang nghĩ gì. Bất chợt, Song Tử lại nghĩ về Kim Ngưu, anh vừa nói muốn cô xem anh là bạn, giờ lại chẳng tin cô mà cứ nhận định rằng chính cô là người đã giết cô gái đó. Nhưng cũng phải thôi, anh không thân thiết gì với cô, lại chứng kiến tận mắt như vậy thì không thể không tin cô làm như vậy.

Sư Tử này giờ vẫn im lặng, cô không biết phải nói gì hoặc làm gì trong lúc này bởi lẽ ít nhiều thì việc Song Tử liên quan đến cái chết của nữ sinh kia cũng có dính líu đến trò chơi mà cô chấp nhận.

Bạch Dương khẽ lay tay Sư Tử:

“Cậu đang nghĩ gì vậy ? Có điều gì lo lắng sao ?”

Sư Tử cười gượng gạo:

“À không, tớ chỉ đang lo cho Song Tử thôi”

Nhân Mã không tin câu trả lời qua loa của Sư Tử, cố gắng hỏi:

“Thái độ của cậu hôm nay rất kì lạ, nói cho bọn tớ biết, đã xảy ra chuyện gì ?”

Sư Tử cố lảng tránh ánh mắt của mọi người đang nhìn về phía mình, cô đứng dậy:

“Không có gì mà, tớ về phòng đây”

Nhân Mã vẫn tin vào cảm nhận của mình rằng Sư Tử chắc chắn có vấn đề:

“Cậu ấy nhất định có vấn đề mà”

Bạch Dương:

“Đừng lo lắng chuyện đó, lo nghĩ việc của Song Tử, nhà trường sẽ giải quyết thế nào”

Ma Kết cố điều chỉnh lại hơi thở của mình, dạo gần đây đã có quá nhiều chuyện xảy ra khiến cô không khỏi tin rằng nhất định có kẻ giật dây sau tất cả chuyện này, đầu tiên là việc toàn bộ hệ thống mạng của trường bị phá hoại, thứ hai là cái chết của Tú Hà, thái độ kì lạ của Uyển Ngân, thứ ba là cái chết của cô nữ sinh lớp Anh có liên quan đến Song Tử và giờ là thái độ khó hiểu của Sư Tử, cô nhất định phải tìm hiểu chuyện này.

“Mọi người về phòng nghỉ đi, tớ sẽ tìm hiểu và giải quyết chuyện này”

Đêm đó, Huyền Lam và Bạch Tiên đã có mặt tại kí túc xá của học viện Molisa để gặp Ma Kết theo lời gọi của cô.

Huyền Lam và Bạch Tiên cúi đầu chào khi Ma Kết bước tới:

“Xin chào cung chủ Ma Kết”

Ma Kết gật đầu, gương mặt thoáng lạnh lùng:

“Giúp tôi tìm hiểu việc oan hồn đang trú ngụ trong học viện Molisa”

Bạch Tiên nhú mày nhìn Ma Kết:

“Việc này không quá khó đối với người, sao lại giao cho chúng tôi ?”

Ma Kết xoay người nhìn về phía dãy phòng kí túc xá của lớp Anh:

“Những oan hồn này không đơn giản đâu, cẩn thận khi đi tìm hiểu. Hai người sẽ đi cùng Nhân Mã và Bạch Dương.”

Lúc này Yết Yết và Bảo Bảo đang lang thang khắp các dãy hành lang kí túc xá nam như những bóng ma vô chủ, gương mặt Bảo Bảo phờ phạc nhìn Yết Yết đầy khó chịu:

“Cũng do cậu thôi, đã bảo là ngồi giám sát họ bằng gương thần là được rồi, cứ phải lồi tó xuống đây, giờ thì tốt rồi cả hai đêm phải thức trắng vì chẳng tìm được chỗ tựa lưng, tó sắp chết rồi đây”

Yết Yết phụng phịu:

“Gì chứ ? Việc gì cũng đổ cho tó, nhưng thật sự là học viện này có quá nhiều vấn đề, chúng ta cần theo dõi họ ở một khoảng cách gần để dễ dàng thông báo với King of Light, cậu không nghĩ đến điều đó sao ?”

Bảo Bảo gật gù:

“Thì đúng nhưng cũng không cần tự hành xác mình như thế này .. hơ hơ tó buồn ngủ lắm rồi”

Cả hai đang nói qua lại thì Yết Yết chợt đưa tay lên miệng ra hiệu cho Bảo Bảo im lặng:

“Suýt”

Cả hai nhìn về phía cuối hành lang của dãy ký túc xá đối diện, hình như đang xuất hiện hai bóng đen. Bảo Bảo thì thầm:

“Đúng là khu ký túc xá này không bình thường rồi và giờ thì có cả oan hồn đi lung tung thế này đây”

Yết Yết lắc đầu không đồng tình:

“Không phải oan hồn đâu, là người của bóng đêm, có lẽ là hai trợ thủ đắc lực của King of dark, Huyền Lam và Bạch Tiên”

Bảo Bảo ngẩng đầu nhìn Yết Yết:

“Có vẻ cậu cũng biết rất nhiều về họ ?”

Yết Yết nhăn mặt:

“Cũng không hẳn là biết nhiều, chút ít thôi, nhưng họ đến đây làm gì ?”

Bảo Bảo phân tích:

“Cũng không có gì lạ, những cung chủ bóng đêm của họ đang ở đây, có thể họ đến vì lời kêu gọi của những cung chủ bóng đêm”

Yết Yết gật đầu:

“Ra là đến vì nhiệm vụ”

Nhân Mã, Bạch Dương, Huyền Lam và Bạch Tiên đang đi quan sát những khu vực đáng ngờ - nơi những oan hồn đang trú ẩn. Bạch Dương dần mất kiên nhẫn khi cả buổi tối vẫn không tìm thấy được kết quả gì:

“Muỗi sắp cắn chết tó rồi”

Nhân Mã kiên nhẫn:

“Nhấn nại một chút đi Dương Nhi, chúng ta phải nhanh chóng tìm ra người giết dây phía sau tất cả những chuyện này, nhanh chóng kết thúc chuyện này, hoàn thành nhiệm vụ, chúng ta sẽ có thể quay về địa cung”

Huyền Lam cũng nói thêm:

“Cung chủ Nhân Mã nói đúng đó cung chủ Bạch Dương, người chỉ cần chịu một chút thôi, chắc chắn chúng ta sẽ sớm tìm ra những oan hồn đang trú ẩn tại học viện này mà”

Bạch Tiên chợt dừng bước, ánh mắt sắc lạnh:

“Trước hết phải vượt qua những hồn ma này”

Cả hai cung chủ và Huyền Lam nhìn về phía trước, có khoảng sáu đến bảy hồn ma đang đứng, ánh mắt đầy thù hận, chực nhào tới bốn người.

Bạch Tiên và Huyền Lam đứng chắn trước hai cung chủ nhanh chóng thi triển phép thuật về những hồn ma trước mặt. Nhưng bọn chúng có vẻ không chỉ là những hồn ma tầm thường, phép thuật của Huyền Lam và Bạch Tiên, bọn chúng đều có thể dễ dàng tránh được và hóa giải đi.

Nhân Mã quan sát xung quanh rồi nói với Huyền Lam:

“Bọn chúng có vẻ không bình thường, hai người cẩn thận đó”

Bạch Dương liếc mắt xung quanh khuôn viên đang đứng:

“Người giật dây có lẽ cũng đang ở gần đây”

Bạch Dương hần mắt nhìn về phía những hồn ma, trong phút chốc bọn chúng đã hóa lửa đỏ và tàn rụi, nhưng như vậy vẫn chưa kết thúc. Từ đồng tro tàn kia, những hồn ma lại hiện lên, lửa chiến dường như còn mạnh mẽ hơn bọn lúc này.

Nhân Mã rút hoa bóng đêm đặt vào lòng bàn tay, mắt nhắm lại, miệng thì thầm:

“Hoa bóng đêm, khai triển phép thuật”

Né tránh thành công, dường như bọn hồn ma này nhất quyết không để cả bốn người tiến gần hơn khu hồ bơi của học viện.

Nhân Mã thấy không thể nhanh chóng đánh thắng được lũ hồn ma này nên đành kéo Dương Nhi về phía sau:

“Bọn chúng không dễ đối phó đâu, nghĩ cách khác đi”

Bạch Dương vẫn còn lửa chiến hừng hực quyết nhào tới giải quyết bọn hồn ma, càng đánh càng tức, vừa diệt xong đám này thì đám khác lại hiện tới, đúng là sức mà chết mất.

Bạch Tiên chợt nghĩ ra gì đó rồi thì thầm vào tai Huyền Lam, Huyền Lam nhanh chóng thổi ra một làn khói xám che mờ mắt lũ hồn ma, trong lúc hỗn loạn, Bạch Tiên dùng thuật ảo ảnh tạo bốn người đang đứng trước mắt lũ hồn ma rồi cả bốn người cùng dùng thuật ẩn thân để tiến vào khu hồ bơi của học viện.

Vào đến khu hồ bơi, bốn người lại chia làm hai, Huyền Lam và Nhân Mã thì đi quan sát khu phía dưới gần hồ, còn Bạch Tiên và Bạch Dương thì đi quan sát xung quanh.

Huyền Lam và Nhân Mã đang đi quan sát, vừa bước đến gần khu thay đồ thì khe tiếng nói, Nhân Mã kéo Huyền Lam nấp vào một góc để lắng nghe.

Giọng nói của một cô gái lạnh lùng:

“Cô không có quyền tự chấm dứt trò chơi này”

Giọng cô gái còn lại có vẻ chần chừ:

“Nhưng tôi không muốn trò chơi này làm hại đến họ”

Cô gái lúc đầu cười lớn:

“Họ chẳng quan tâm đến suy nghĩ của cô thì việc gì cô bận lòng đến việc họ xảy ra chuyện gì, nghe lời tôi tiếp tục chơi trò chơi này, cô không có quyền kết thúc nó trừ khi thắng cuộc”

Bóng dáng cô gái ẩn mất dần trong bóng tối.

Lúc này, Nhân Mã mới sững người khi cô gái còn lại xoay người về phía mình. Cô thật không ngờ tất cả mọi chuyện đều có liên quan đến ...

Huyền Lam khẽ hỏi:

“Giờ chúng ta làm sao thưa cung chủ ?”

Giọng Nhân Mã như lạc đi:

“Quay về gặp Ma Kết”

Nhân Mã, Bạch Dương, Huyền Lam và Bạch Tiên bước vào, đáng vẻ vội vã. Vẫn chưa để Nhân Mã nói gì, Ma Kết đã nói:

“Huyền Lam, Bạch Tiên, vất vả cho hai người rồi, hai người có thể về”

Huyền Lam và Bạch Tiên cúi đầu chào Ma Kết, Nhân Mã và Bạch Dương rồi mất hút trong dòng khói đen mờ ảo.

Ma Kết quay sang Nhân Mã:

“Cậu nói đi”

Nhân Mã kể hết mọi chuyện cho Ma Kết nghe nhưng thật kì lạ, Ma Kết ngồi đó, thái độ có vẻ vẫn không thay đổi sau những gì Nhân Mã kể lại. Bạch Dương thắc mắc:

“Cậu sao vậy Kết Nhi ?”

Ma Kết vẫn như chẳng xảy ra chuyện gì, hớp một ngụm cà phê rồi quay sang hai người bạn của mình:

“Tớ không nghĩ Sư Tử chủ mưu trò chơi này, có lẽ là cậu ấy muốn biết chúng ta có thật sự quan tâm đến cậu ấy, người giết dây chính là cô gái kia. Cậu có biết gì về cô ta không ?”

Nhân Mã lắc đầu:

“Tớ không rõ lắm vì cô ta xoay người về phía tớ, lại có một tấm vải voan đen che gần hết khuôn mặt”

Ma Kết hơi cau mày:

“Vậy có gì đặc biệt ở cô ta khiến cậu chú ý không ?”

Nhân Mã suy nghĩ vài giây rồi trả lời Ma Kết:

“À có là mùi hương đặc biệt trên người cô gái đó, vừa có chút thân quen, vừa có chút xa lạ, tớ thật sự không nhớ được đã từng ngửi được mùi hương đó ở đâu nữa”

Ma Kết gật đầu:

“Uhm, hai cậu về phòng nghỉ đi, đừng nói với Sư Tử bất cứ gì về chuyện này”

Vừa lúc đó, Sư Tử vừa bước vào, cô khó chịu:

“Có gì mà tớ không thể biết chứ ?”

Vẫn không muốn làm tổn thương Sư Tử, Ma Kết cố gắng chống chế:

“Không có gì, chỉ là vài chuyện vặt vãnh ở địa cung, cậu không cần bận tâm”

Mắt Sư Tử hơi nhếch lên:

“Là không cần bận tâm hay các cậu xem thường tớ ?”

Bạch Dương khó chịu ra mặt:

“Cậu nói gì ? Sao bọn tớ lại xem thường cậu ? Từ khi nào trong đầu cậu lại mang suy nghĩ đó chứ ?”

Sư Tử cười nửa môi:

“Không sao ? Các cậu đã nghĩ như vậy, luôn xem thường tớ, tớ luôn là người cuối cùng biết được những chuyện ở địa cung, như vậy là không xem thường sao ?”

Ma Kết vẫn cố kiên nhẫn:

“Cậu đừng có suy nghĩ đó chứ”

Sư Tử quay lưng đi:

“Các cậu hãy tự nghĩ trong lòng các cậu có từng xem thường tớ”

Không để Sư Tử bước đi vội, Bạch Dương lớn tiếng:

“Cậu hơi quá đáng rồi đó Sư Tử, bọn tớ đã muốn nhìn cậu nhưng giờ thì không cần phải nhìn nữa, bấy lâu nay tớ tự hỏi bọn tớ có làm gì khiến cậu có chịu chưa hay luôn đối xử tốt với cậu, nếu xem thường cậu thì bọn tớ đã không chấp nhận cậu trở thành cung chủ ngay từ đầu chứ không phải đến hôm nay. Ngược lại, cậu hãy tự nghĩ đi, cậu có xem bọn tớ là bạn hay lại đi cấu kết với người ngoài hại bọn tớ ?”

Sư Tử mím môi, lẽ nào họ đã biết được tất cả ?

Nhân Mã kéo tay Bạch Dương:

“Dương Nhi, đừng nói nữa”

Bạch Dương gạt tay Nhân Mã:

“Để tớ nói, cậu ấy đã không tôn trọng chúng ta trong khi lại bắt chúng ta tôn trọng cậu ấy. Mức chịu đựng của tớ có giới hạn thôi”

Nói rồi Bạch Dương bước thẳng ra ngoài chẳng để tâm đến thái độ của Sư Tử. Nhân Mã cũng quay người bước nhanh theo Dương Nhi. Chỉ còn Ma Kết và Sư Tử ở lại lúc này, giọng Ma Kết trầm lắng:

“Bạch Dương hơi nóng tính, cậu đừng suy nghĩ nhiều”

Ma Kết cũng rời khỏi đó để lại Sư Tử mang đầy suy nghĩ.

Quay lại Cự Giải và Song Tử đang quay về địa cung theo lời triệu tập của King of dark ...

King of dark đang đứng cùng Hắc Ma, vừa thấy Cự Giải, ông đã bước tới:

“Con đến rồi à ?”

Cự Giải gật đầu:

“Chào ông”

King of dark:

“Nhiệm vụ đó, con và những cung chủ còn lại sắp hoàn thành rồi đúng không ?”

Cự Giải hít một hơi sâu rồi trả lời:

“Sẽ hoàn thành sớm thôi thưa ông”

King of dark nở nụ cười:

“Tốt lắm, Mona sẽ rất vui khi nhìn thấy chúng ta trả thù tên King of Light đó, nhưng con không gặp bất cứ khó khăn gì chứ ? Hình như lực đại thiên thần cũng đang ở thế giới con người ?”

Cự Giải gật đầu:

“Bọn con không gặp nhiều khó khăn, sẽ xử lý nhanh thôi”

King of dark hài lòng:

“Rất tốt, không hổ danh là con gái của Mona, con thật sự rất tài giỏi Giải Nhi ... còn tên Thiên Yết, hình như nó làm phiền đến con ?”

Cự Giải thoáng do dự:

“Dù hẳn ta có là anh trai, con cũng không nể tình đâu, kế hoạch vẫn sẽ được tiến hành, không ai có thể ngăn cản được”

King of dark:

“Tốt lắm”

Khi chỉ còn lại mình Cự Giải và Song Tử, Song Tử mới hỏi:

“Cậu thật sự không chấp nhận Thiên Yết sao ?”

Cự Giải không nhìn sang Sư Tử, ánh mắt cô nhìn trong không gian vô định:

“Ý cậu hẳn là anh trai tớ sao ? Thì sao chứ ? Điều đó chẳng có thể ngăn cản được kế hoạch trả thù của tớ”

Song Tử thở dài:

“Cậu thật sự hận họ đến vậy sao ?”

Cự Giải lắc đầu:

“Rồi sẽ có lúc cậu hiểu tại sao tớ ôm mối hận thù lâu đến vậy, đừng nói về chuyện đó nữa, nói về nhiệm vụ của chúng ta đi”

Song Tử:

“Đã được hơn bảy trăm linh hồn rồi, còn hơn hai trăm linh hồn thôi. Nhưng điều chúng ta cần lo ở đây là sáu linh hồn trong sạch và thánh thiện nhất, cậu nghĩ sao ?”

Cự Giải vén mái tóc của mình:

“Tớ sẽ lo liệu”

Hình như Song Tử đang hiểu được Giải Nhi đang nghĩ gì:

“Đừng nói rằng cậu đang nhắm vào lục đại thiên thần ?”

Cự Giải nghiêng đầu nhìn Song Tử:

“Cậu nghĩ sao ? Không có gì là không tốt, lục đại thiên thần là sáu linh hồn trong sạch và thánh thiện nhất, light và dark luôn đối đầu, nếu đã có sáu cung chủ bóng đêm như chúng ta ... thì cũng không cần có lục đại thiên thần như họ”

Song Tử ngập ngừng:

“Nhưng còn .. ?”

Cự Giải quay sang Song Tử:

“Ý cậu là Thiên Yết sao ?”

Cự Giải:

“Tớ đã nói rồi, dù cho đó có là anh trai tớ thì tớ cũng không quan tâm đâu, điều quan trọng chỉ là kế hoạch trả thù đó thôi. Đừng nói nữa, chúng ta về học viện”

Học viện Molisa ...

Vừa bước vào học viện, cả sáu cung chủ bóng đêm đều được lệnh triệu tập từ ban giám hiệu.

Ma Kết:

“Không biết lại là chuyện gì nữa đây”

Song Tử cười nhạt:

“Chắc là chuyện của tớ thôi”

Văn phòng ...

Cốc ... cốc ... cốc

Hiệu trưởng:

“Vào đi”

Sáu cung chủ bóng đêm:

“Chào thầy”

Hiệu trưởng:

“Mời các em ngồi”

Ma Kết lên tiếng trước:

“Không biết thầy gọi tụi em lên đây có việc gì ?”

Hiệu trưởng gỡ kính, xoa thái dương:

“Các em cũng biết hai cái chết liên tiếp của học viên Tú Hà của lớp Văn và một nữ sinh của lớp Anh, thầy đang rất đau đầu về chuyện đó”

Song Tử ngẩng đầu lên nhìn thầy:

“Thầy đang nghĩ việc nữ sinh lớp Anh chết là do em sao ?”

Hiệu trưởng lắc đầu:

“Không, qua báo cáo pháp y thì nữ sinh đó chết là do suy tim, không liên quan đến tác động bên ngoài, việc mà thầy đang lo lắng chính là sau hai sự việc đó, các học viên còn lại đang rất hoang mang nên thầy muốn nhờ đến sáu em nói lời trấn an và động viên các em ấy trong buổi sinh hoạt vào đầu tuần tới”

Cự Giải thắc mắc:

“Nhưng sao lại là tụi em ?”

Hiệu trưởng:

“Tụi em là những học viên mới của trường nên xét về tình cảm thì các học viên còn lại sẽ nghĩ rằng các em không vì tình cảm với học viện mà nói lời trấn an, hơn nữa theo thầy biết thì các em còn là thành viên, có em còn là phó chủ tịch của hội khoa học thể giới, nên lời nói của các em có sức thuyết phục hơn hẳn”

Bạch Dương khó chịu rõ ra mặt:

“Thầy đã điều tra về tụi em sao ?”

Hiệu trưởng:

“Thầy không cố ý điều tra về các em, chỉ là một sự tình cờ thầy biết được điều đó, nhưng thầy mong rằng các em sẽ giúp thầy, học viện đã xảy ra quá nhiều chuyện, thầy không thể để một sự việc nào nữa xảy ra, các em sẽ giúp thầy chứ ?”

Sáu cung chủ vẫn còn đang phân vân, do dự thì Cự Giải đã lên tiếng:

“Vâng, tụi em sẽ giúp thầy”

Ma Kết quay sang nhìn Cự Giải tỏ ý không muốn nhưng rồi cũng nhận giúp thầy hiệu trưởng. Sau khi rời khỏi phòng thầy hiệu trưởng, Nhân Mã mới hỏi:

“Sao cậu lại đồng ý giúp thầy hiệu trưởng ?”

Cự Giải cười ẩn ý:

“Sẽ có rất nhiều thú vị sau chuyện này, tin tớ đi”

Cả sáu cung chủ bước nhanh trên hành lang đi về phía lớp học của mình mà không nhận thấy rằng ở đây lầu đối diện có một cô gái đang đứng nhìn họ, bằng một ánh mắt đầy oán hận.

“Đừng trách tôi, cũng do các người mà thôi”

8. Chap 6 - Trở Về

Chap 6: Trở về.

Lúc này, tại địa cung, Hắc Ma đang rất bức tức vì sáu cung chủ bóng đêm đến giờ này vẫn chưa hoàn thành nhiệm vụ.

Hắc Ma gọi Huyền Lam và Bạch Tiên đến:

“Hai người mau đến thế giới con người xem các cung chủ bóng đêm đã hoàn thành xong nhiệm vụ chưa, nếu vẫn chưa xong thì bảo họ nhanh chóng về đây, ta có một nhiệm vụ mới cho họ, nhiệm vụ triệu tập linh hồn ta sẽ giao cho người khác”.

Huyền Lam:

“Nhiệm vụ khác ?”

Hắc Ma:

“Phải, ta muốn các cung chủ triệu tập tất cả các linh hồn trở thành một đội quân hùng mạnh, ta sẽ cần đến nó để đánh bại King of Light lần này”

Huyền Lam và Bạch Tiên tuân lệnh chủ nhân, nhanh chóng quay lại thế giới con người để mời những vị cung chủ bóng đêm quay lại địa cung.

Học viện Molisa lúc này đang tổ chức buổi sinh hoạt đầu tuần, phần tiếp theo của buổi sinh hoạt hôm nay sẽ do sáu vị cung chủ bóng đêm đứng lên nói lời trấn an các học viên.

Trong lúc chờ đợi đến phần của mình, hình như Ma Kết đã cảm nhận được một nguồn linh khí rất lớn, thấy sắc mặt của Kết Nhi thoáng thay đổi, Cự Giải lo lắng:

“Có chuyện gì sao Kết Nhi ? Sắc mặt của cậu không được ổn ?”

Ma Kết lắc đầu:

“À không .. cậu chuẩn bị đi, sắp đến chúng ta rồi”

Dù Ma Kết nói không có gì nhưng Cự Giải vẫn tin chắc rằng cảm nhận của cô là đúng, chắc chắn có chuyện đang xảy ra, cô tin là như vậy.

Quay lại Sư Tử đang ngồi trầm ngâm một mình, sau lần nói chuyện lớn tiếng với Bạch Dương, cô rất ít ngồi cùng họ, thậm chí là cô luôn bắt mình đi phía sau họ.

Thiên Yết bước đến ngồi xuống cạnh Sư Tử:

“Cô không lên đó cùng họ sao ?”

Sư Tử lắc đầu, chẳng buồn nhìn lên năm cung chủ bóng đêm:

“Không”

Thiên Yết cảm thấy kì lạ, chẳng phải mối quan hệ của sáu cung chủ bóng đêm vốn rất tốt sao, một người có chuyện cũng y như rằng những người còn lại gặp chuyện, anh không thể nghĩ được có chuyện gì hoặc ai đó có thể làm mối quan hệ của họ trở nên xấu như bây giờ.

“Cô và họ giận nhau sao ?”

Sư Tử cười nhếch môi:

“Anh quan tâm đến tôi từ lúc nào vậy ?”

Thiên Yết vờ quay sang chỗ khác, không để ý đến ánh mắt của cô đang nhìn chăm chăm vào mình:

“Không, chỉ là muốn muốn tìm hiểu về em gái tôi thôi, em ấy không phải là một người vì chuyện nhỏ nhặt mà giận người khác, lại còn là người bạn thân như cô”

Sư Tử thoáng thấy buồn, ra là vậy, anh hỏi cô nhiều đến vậy cũng chỉ để hiểu rõ hơn về em gái mình, suy cho cùng cô chỉ là một mối liên kết giữa hai anh em họ và với anh cô cũng chẳng là gì cả.

“Hỏi tôi nhiều đến vậy cũng chỉ vì muốn tìm hiểu về em gái anh sao ?”

Thiên Yết im lặng, anh không biết phải trả lời câu hỏi của cô thế nào, bởi lẽ anh thật sự muốn biết nhiều hơn, muốn hiểu nhiều hơn về em gái anh nhưng anh không chỉ đơn giản xem cô là một người cho anh biết về em gái mình, mà anh còn có một cảm giác kì lạ, muốn hiểu nhiều hơn về cô và muốn quan tâm đến cô.

Sư Tử cũng chẳng hỏi gì thêm, chắc là cô đã lắm rồi, anh thật sự chẳng xem cô là gì cả, chỉ có bản thân cô là nghĩ quá nhiều thôi.

Kết thúc buổi sinh hoạt, các học viên đều cảm thấy tốt hơn sau lời động viên của năm người bạn mới, có lẽ ai cũng đều thấy tốt hơn chỉ riêng có Sư Tử là không thấy vậy, hình như cô đang rất chán nản và mệt mỏi.

Đang đi lang thang dưới sân học viện thì cô gặp Huyền Lam và Bạch Tiên, cả ba bước nhanh vào khuôn viên vườn sinh vật để nói chuyện.

Sư Tử hơi bất ngờ khi Huyền Lam và Bạch Tiên xuất hiện vào lúc này, giữa ban ngày:

“Hai người đến đây làm gì ?”

Bạch Tiên:

“Thưa cung chủ, chủ nhân có lệnh yêu cầu các vị cung chủ quay trở về địa cung để thực hiện một nhiệm vụ mới và ông ấy giao phó”

Sư Tử:

“Còn việc triệu tập một ngàn linh hồn ?”

Huyền Lam:

“Việc đó chủ nhân sẽ tự có tính toán, xin các vị cung chủ hãy nhanh chóng quay lại địa cung”.

Huyền Lam và Bạch Tiên đi rồi mà Sư Tử vẫn còn ngẩng người, có lệnh phải quay về địa cung, có nghĩa cô không còn được nhìn thấy anh mỗi ngày nữa sao ?

Câu nói cứ vang vọng trong đầu Sư Tử:

“Các người không cần lo về việc một ngàn linh hồn đó nữa, việc đó ta sẽ giao cho Huyền Lam và Bạch Tiên lo liệu, các người sẽ giúp ta lo liệu một việc khác”

Bước vào phòng kí túc xá với một cảm giác khó chịu, Sư Tử bực nhọc nằm xuống giường, hăng nhìn đến người bên cạnh, nói năng cộc lốc:

“Có lệnh triệu tập, tối nay phải quay về địa cung, gấp”

Cự Giải cũng thấy lạ:

“Quay về địa cung ? Nhưng chẳng phải chúng ta đang thực hiện nhiệm vụ của Hắc Ma sao ?”

Sư Tử nằm xoay lưng về phía Cự Giải:

“Việc đó ông ta tự có sắp xếp”

Chiều hôm đó, lớp Văn và lớp Toán có một buổi học ngoài giờ lên lớp cùng nhau.

Vừa bước xuống sân tập trung, Kết Nhi đã nhận thấy có điều gì đó kì lạ, ánh mắt của các học viên đều hướng vào họ chỉ trỏ, thì thầm điều gì đó.

Bạch Dương khó chịu liếc ngang liếc dọc các học viên đó rồi quay sang Song Tử:

“Nhìn cái gì mà nhìn chứ, đã học chung hơn hai tháng rồi, lạ lẫm lắm sao ?”

Song Tử lắc đầu:

“Chắc chắn có chuyện gì đó”

Bước thêm vài bước nữa, cả sáu cung chủ bóng đêm đều sững người trước tấm poster lớn được treo trước mắt.

Sư Tử nóng giận nhào tới như muốn xé toạc cả tấm poster nhưng Ma Kết và Cự Giải đã vội ngăn cô ấy lại:

“Người làm ra chuyện này chắc chắn có mục đích, cậu bình tĩnh đã”

Tấm poster cỡ lớn màu trắng, phía dưới tấm ảnh của sáu cô gái là dòng chữ được viết bằng sơn màu đỏ như máu “Đồ ác quỷ ! Cút khỏi đây”

Bạch Dương giật phăng tấm poster xuống, ánh mắt hằn lên những tia tức giận, cô hét lớn:

“Ai là người làm ra chuyện này ? Nói”

Một cô gái gần đó buộc miệng lên tiếng:

“Đúng là ác quỷ, họ vừa đến thì học viện chúng ta xảy ra chuyện”

Bạch Dương tức giận sấn người tới cô gái đó, nhưng khoảng cách giữa họ dù là khá gần nhưng Bạch Dương vẫn chưa thể làm gì cô gái thì cô ấy đã ngã xuống, miệng trào ra dòng máu đỏ tươi.

Các học viên còn lại sợ hãi lùi về phía sau tránh xa sáu vị cung chủ.

Ma Kết vẫn chưa nói gì, cô đảo mắt nhìn quanh và dừng mắt lại ở lầu năm của dãy thực hành, có một cô gái đang đứng đó, miệng cô ta vẫn còn giữ một nụ cười nửa môi.

Kim Ngưu và Xử Nữ chạy từ phía sau tới, tản nhanh mọi người ra để cho Song Ngưu bế cô gái đó, trước khi đi, Xử Nữ thì thâm vào tai Bạch Dương:

“Các cô, đúng là ác quỷ”.

Lúc này, không còn kìm nén được cảm xúc của mình, Bạch Dương trở về đúng như hình dạng của mình, một cung chủ bóng đêm tàn độc, cả Ma Kết và Cự Giải cũng không ngăn được cô ấy, Bạch Dương được thể sấn tới chỗ các học viên.

Nhìn khung cảnh bây giờ, hoàn toàn là một thảm sát, các học viên lúc này đều bất tỉnh dưới đất với đầy máu.

Thiên Yết kéo tay Bạch Dương:

“Ngừng lại đi, cô có thấy mình đang làm gì không ?”

Bạch Dương hất tay Thiên Yết và đẩy mạnh anh ra:

“Mặc kệ tôi, không ai có quyền ngăn cản tôi đâu”

Giọng Thiên Yết lạnh lùng:

“Cô đúng là quá tàn ác rồi”

Bạch Dương cười nửa môi:

“Tàn ác sao ? Cũng đúng thôi, bởi vì tôi là một cung chủ bóng đêm”

Xử Nữ tức giận xông tới từ phía sau, giọng anh rít lên:

“Cô gái ấy đã chết rồi, hãy xem lại những gì mình vừa làm đi, cô đúng là ác quỷ, hãy đi về nơi dành cho cô đi”

Hình ảnh Bạch Dương mờ dần rồi biến mất hẳn trong làn khói xám, cả Sư Tử và Song Tử cũng biến mất. Giờ sân học viện chỉ còn lại Cự Giải, Ma Kết và Nhân Mã cùng lục đại thiên thần.

Ma Kết lướt mắt nhìn vụ thảm sát cho Bạch Dương gây ra:

“Coi như đây là món quà mà chúng tôi dành cho con người”

Ma Kết và Nhân Mã cũng biến mất ngay sau câu nói đó, giờ chỉ còn lại Cự Giải.

Song Ngự cười khinh miệt:

“Bọn họ đi hết rồi, sao cô cũng không đi đi”

Cự Giải cũng biến mất dần, gió vẫn còn vang vọng lại câu nói của cô:

“Chúng tôi vốn dĩ không nên đến đây vì chúng tôi chỉ thuộc về địa cung âm u, lạnh lẽo”

Chỉ khi sáu cung chủ bóng đêm vừa biến mất, những học viên kia như bừng tỉnh, họ ngồi dậy và dường như chẳng nhớ ra chuyện gì.

Bảo Bình:

“Chuyện gì đang diễn ra vậy ? Chẳng phải họ đã chết sao ?”

Thiên Yết lướt mắt lên khu hành lang mà cô gái lúc nãy đã đứng:

“Chắc chắn, có người muốn đùa giỡn với chúng ta mà”

9. Chap 7 - Hồn Chiến

Chap 7: Hồn chiến.

Cả sáu cung chủ bóng đêm đang ngồi ở địa cung, gương mặt vô hồn, những lời nói về nhiệm vụ mà Hắc Ma vừa giao cho họ như chưa từng tồn tại trong trí nhớ, những gì còn lại chỉ là họ nhớ rằng lục đại thiên thần đã đối xử thế nào với họ. Nhưng như vậy cũng đúng, họ vốn là những cung chủ bóng đêm tàn độc thì sẽ luôn luôn nhận được sự khinh miệt, xem thường.

Nhân Mã đang cố gắng phớt lờ sự khinh miệt mà lục đại thiên thần dành cho họ trước đó, cố gắng quên như điều đó chưa từng tồn tại:

“Nào mọi người, chúng ta hãy nhanh chóng thực hiện nhiệm vụ của Hắc Ma”

Bạch Dương vẫn còn đang tức giận trước thái độ của Xử Nữ:

“Tức chết mà, đại thiên thần thì cao quý lắm sao ?”

Cự Giải cố xoa dịu Bạch Dương:

“Thôi nào, chúng ta không thuộc về nơi đó, ranh giới giữa Light và Darkness tưởng như mờ nhạt nhưng nó là một khoảng cách rất lớn, đừng suy nghĩ về chuyện đó nữa, hãy giống như lúc trước, là một cung chủ bóng đêm lạnh lùng không cần phải biết đến suy nghĩ và cảm nhận của người khác”

Song Tử cũng đồng tình với Giải Nhi:

“Giải Nhi nói đúng, tại sao chúng ta phải buồn khi những tên đó đối xử với chúng ta như vậy chứ, đừng nghĩ đến cảm nhận của ai cả, hãy cứ như lúc trước đi”

Ma Kết đứng dậy:

“Đừng suy nghĩ về những chuyện của tất cả những chuyện đó nữa, chúng ta mãi mãi không thuộc về nơi đó, chúng ta mãi mãi không thể có được tình cảm này, việc cần làm bây giờ là tập hợp binh đoàn bóng tối hùng hậu cho cuộc chiến với Light, hãy khơi lại lòng hận thù trong lòng chúng ta đi”

Các cung chủ bóng đêm lại im lặng, mỗi người dù đang có một suy nghĩ khác nhau nhưng chung quy họ vẫn đang nghĩ về mối hận thù của chính trong lòng mình.

Suốt mấy ngày sau đó, sáu cung chủ bóng đêm đã đem đội quân mình thu được trong mấy ngày trước đi càn quét khắp nơi, đi đến đâu, tiếng than oán lại vang, nước mắt lại rơi và máu lại đổ.

Lục đại thiên thần một lần nữa lại phải đối diện với sáu cung chủ bóng đêm.

Nhưng, nay đã khác, không còn là những cung chủ bóng đêm mà họ quen biết trước đây, giờ chỉ là những cung chủ lạnh lùng, tàn độc.

Xử Nữ vẫn cố tỏ ra không quan tâm đến cô gái đó nhưng hình ảnh vẫn trước mặt anh, chỉ sau mấy ngày, cô ấy đã thay đổi đến vậy sao:

“Thế giới con người vốn là nơi bình yên sao các cô lại cố tình khuấy động ?”

Ma Kết lạnh lùng chẳng nhìn đến mặt của lục đại thiên thần:

“Light và Darkness vốn là hai con đường song song không chạm vào nhau, việc của chúng tôi cũng phải cần đến lục đại thiên thần quản sao ?”

Thiên Bình đã không để ý đến ánh mắt của cô gái trước mặt, ẩn chứa một nỗi buồn xa xăm vô định, câu nói của anh, một lần nữa khơi lại nỗi đau sâu trong tim mà cả sáu cung chủ bóng đêm đều đang cố che giấu:

“Đúng, dù cả hai vốn là hai con đường, không liên quan đến nhau, nhưng việc các cô sát hại đến thế giới con người là không đúng luật trời, mau ngưng việc này lại nếu không muốn chúng tôi thu phục”

Sư Tử cười nửa môi, có phải lục đại thiên thần đã quá xem thường họ:

“Thu phục sao ? Anh nghĩ chúng tôi là sáu đứa trẻ con dễ dàng bị anh thu phục bằng chút phép thuật đó sao ? Anh quá xem thường người khác hay nên nói là anh quá tự cao về bản thân đây ?”

Thiên Yết là người trầm tĩnh nhất cũng lên tiếng:

“Một là ngưng lại hai là chúng tôi sẽ không thể làm như không có gì”

Cự Giải bước đến trước mặt anh trai, ánh mắt cô lại hằn lên một ngọn lửa thù hận từ bấy lâu:

“Chúng tôi sẽ không dừng lại đây, xem các người có thể làm gì”

Song Ngư khá nóng nảy nên đã thi triển phép thuật đánh một đòn tấn công mạnh về phía Cự Giải nhưng đó vẫn chưa là gì, Giải Nhi dễ dàng tránh được đòn tấn công đó.

Cự Giải cười nhếch môi:

“Cuối cùng cũng ra tay rồi sao ? Được, tôi tiếp anh”

Cự Giải cũng không thua kém, cô phát nhẹ tay, một cột nước lớn tiến nhanh đến Song Ngư nhưng anh đã nhanh chóng hóa giải được nó.

Cả hai bên đã nhanh chóng trở thành hỗn chiến.

Bạch Dương do nóng vội nên đã suýt té, may nhờ có Mã Nhi đỡ lấy. Cùng lúc đó, Bảo Bình đã tung đòn tấn công, những tên băng lao vào Mã Nhi nhanh như chớp, vì không cảnh giác do đang lo lắng cho Dương Nhi, Mã Nhi đã lãnh trọn cú tấn công đó và ngã xuống đất, miệng thổ huyết đỏ.

Bạch Dương tức giận ném về phía Bảo Bình một đợt hỏa lôi, anh dù may mắn tránh được nhưng cũng bị thương không nhẹ.

Cuộc hỗn chiến lúc này như dừng lại, mọi người đều tập trung nhìn về phía Mã Nhi lo lắng, Kết Nhi đỡ lấy phần đầu của Mã Nhi lên chân mình, Giải Nhi thì cố dùng phép thuật để trị thương cho Mã Nhi. Song Tử ném về phía lục đại thiên thần cái nhìn căm hận nhất có thể:

“Các anh mau rút hết khỏi đây đi”

Cả sáu người vẫn còn đang chần chừ thì Sư Tử đã lên tiếng, giọng băng lãnh:

“Mau đi đi”

Bạch Dương lo lắng đến mức nước mắt sắp trào khỏi mi, cô nắm ch

t lấy bàn tay đang lạnh dần của Mã Nhi:

“Mã Nhi, cậu sao rồi ? Sao lại giúp tớ chứ ?”

Mã Nhi dù đang rất đau vẫn cố gắng một nụ cười nhìn năm người bạn của mình:

“Không ... không sao”

Cự Giải cũng đang lo lắng cho Mã Nhi không kém bởi lẽ sau cuộc hỗn chiến vừa rồi, sức lực của cô và Mã Nhi cũng đã có một phần giảm đi, chỉ dựa vào phần sức lực còn lại, cô chưa chắc có thể chữa vết thương giúp Mã Nhi.

“Mã Nhi, cậu cố chịu đau, tớ sẽ cố sức chữa vết thương cho cậu”

Song Tử chuyển sự lo lắng sang Giải Nhi:

“Sức lực của cậu liệu còn chịu được không Giải Nhi ? Mặt cậu đã trắng bệch rồi”

Cự Giải vẫn im lặng tập trung chữa vết thương của Mã Nhi. Mã Nhi nắm lấy bàn tay Giải Nhi một cách yếu ớt:

“Đừng lo cho tớ, tớ chịu được, cậu không thể chịu được đâu”

Cự Giải vẫn cố chịu đựng để chữa vết thương cho Nhân Mã. Bạch Dương thì cứ ngồi bên cạnh rít lên từng đợt:

“Lực đại thiên thần, cứ để tôi gặp lại các anh xem, tôi sẽ giết chết từng người một”

Từng giây phút trôi qua, ai cũng lo lắng cho Nhân Mã. Nhưng rồi, vết thương kia lành dần, sắc mặt Mã Nhi đã có phần hồng hào hơn. Mọi người vẫn chưa kịp vui mừng thì lại thêm lo lắng khi lần này đến lượt Giải Nhi ngất xỉu.

10. Chap 8 - Rắc Rối Mới

Chap 8: Rắc rối mới.

Ma Kết ngồi trầm ngâm nhìn ánh trăng sáng giữa bầu trời đêm, nở một nụ cười nhạt:

*Tôi sẽ cùng chơi với cô, cô gái”

Chỉ vừa sáng, cả địa cung như đảo loạn, tất cả các tiểu quỷ và bốn vị cung chủ đang chạy khắp nơi tìm hai vị cung chủ còn lại. Huyền Lam lo lắng:

“Không thấy hai vị cung chủ ở đâu cả”

Bạch Tiên:

“Các tiểu quỷ đã chia nhau khắp nơi tìm nhưng vẫn chưa tìm thấy”

Nhân Mã cũng đang trở nên lo lắng:

“Sao họ lại mất tích trong lúc này chứ ?”

Flashback ...

Cô gái trẻ bí ẩn mang trên người mùi hương kì lạ cùng chiếc khăn voan màu đen đã đến gặp sáu vị cung chủ bóng đêm:

“Chào sáu vị cung chủ”

Sáu vị cung chủ đã rất ngạc nhiên khi cô gái kia lại xuất hiện ngay trước mặt họ, Bạch Dương lên tiếng:

“Cô đến đây làm gì ? Lại định gây sự sao ?”

Cô gái nhỏ nhẹ:

“Không, không, với phép thuật tầm thường như tôi thì sao lại dám gây sự với sáu vị cung chủ đây chứ”

Ma Kết này giờ vẫn im lặng chăm chú quan sát thái độ của cô gái. Song Tử chẳng nhìn đến mặt cô gái kia:

“Vậy chứ cô đến đây làm gì ? Chúng tôi chẳng có thời gian nói nhiều với cô”

Cô gái trẻ dường như đã sắp mất kiên nhẫn:

“Tôi chỉ muốn các vị đồng ý chơi cùng tôi trong một trò chơi nhỏ thôi”

Ma Kết lạnh lùng:

“Tại sao chúng tôi phải đồng ý với cô ?”

Cô gái trẻ nở một nụ cười ma quái:

“Đơn giản vì kế hoạch này sẽ có ích rất nhiều cho các cô trong việc trả thù”

Ma Kết hơi cau mày, cả việc trả thù của họ cô gái này cũng biết được thì xem ra cô ả cũng không phải là một cô gái tầm thường như lời nói.

Sư Tử vẫn chưa có thái độ gì, vẫn đang chăm chú quan sát cô gái bởi lẽ đã từng tiếp xúc với cô gái trước đó, cô gái chắc chắn không tầm thường như những gì nhìn thấy, rõ ràng là thế lực phía sau đó lớn hẵn.

Cô gái lại lên tiếng:

“Sao ? Đồng ý với tôi chứ ? Chỉ là một trò chơi nhỏ thôi”

Bạch Dương vẫn chưa suy nghĩ nhiều đã vội đồng ý:

“Được, ta đồng ý”

Khóe môi của Ma Kết hơi nhếch lên, cô gái trẻ này có vẻ đã quá xem thường sáu vị cung chủ của bóng đêm rồi, để xem cô ả có thể làm gì:

“Được, ta cũng tham gia”

Nhân Mã đã hiểu được suy nghĩ của Ma Kết lúc này nên cũng đồng ý. Song Tử dù hơi phân vân nhưng cũng đồng ý:

“Được, ta cũng đồng ý”

Cả Sư Tử và Cự Giải cũng đồng ý.

Cô gái trẻ biến mất dần trong làn khói đen, giọng nói vẫn còn vang vọng:

“Vậy sáng ngày mai, chúng ta sẽ gặp nhau”

Endback

Song Tử nhăn mặt:

“Đã sắp đến giờ rồi, Ma Kết và Cự Giải vẫn không thấy đâu, làm sao đây ?”

Nhân Mã bình tĩnh suy nghĩ:

“Chắc chắn là Ma Kết đã có dự liệu gì đó nên mới đồng ý, nếu đã hẹn cô ta thì chúng ta cứ đến đó”

Sư Tử cũng đồng tình với Nhân Mã:

“Mã Nhi nói đúng, chắc chắn Kết Nhi đã có dự tính trước chuyện này, chúng ta đừng quá lo lắng”

Cả bốn người nhanh chóng đến gặp cô gái trẻ. Nhưng thật kì lạ, hơn hai tiếng đồng hồ trôi qua, cô gái trẻ vẫn không xuất hiện, chắc chắn có chuyện gì đó đang xảy ra sau chuyện này, Bạch Dương bắt đầu nổi nóng:

“Cô ta muốn gì nữa đây ? Đã rất lâu rồi cô ta vẫn chưa xuất hiện”

Song Tử phán đoán:

“Cô ta đã muốn chúng ta cùng chơi trò chơi này thì không lí gì không xuất hiện hôm nay, chẳng lẽ đã có chuyện gì sao ?”

Nhân Mã gật đầu:

“Rất có thể, bởi vì Ma Kết và Cự Giải đột nhiên mất tích, giờ lại thêm việc cô gái kia không xuất hiện, chắc hẳn có chuyện gì đó sau chuyện này”

Sư Tử:

“Trước hết, chúng ta cần quay về địa cung trước đã”

Lúc này, ở học viện Molisa, lục đại thiên thần cũng đã phát hiện được một mật thất ở gần vườn sinh vật của học viện. Xử Nữ nhủ mào:

“Sao trong vườn sinh vật lại có một đường xuống mật thất ?”

Thiên Bình suy đoán:

“Có thể mật thất này có thể giải thích được điều chúng ta muốn biết về sức mạnh đặc biệt xuất hiện ở tại học viện”

Cả sáu người đi theo con đường dẫn xuống mật thất, con đường càng xuống càng sâu, càng u ám, lạnh lẽo, bao trùm là một làn sương trắng xóa. Thiên Yết:

“Có gì đó không bình thường, chúng ta nhất định phải cẩn thận”

Thiên Yết chỉ vừa nói xong câu đó, đã có tiếng la:

“Aaa”

Song Ngư lo lắng quay sang năm người còn lại:

“Có chuyện gì ?”

Kim Ngư đang đỡ lấy Bảo Bình bị ngã xuống đất:

“Bảo Bình xảy ra chuyện rồi”

Thiên Yết bình tĩnh quan sát vết thương đang rỉ máu trên chân Bảo Bình, vết thương rỉ máu đen, xung quanh vết thương cũng bầm đen, càng khiến năm người chắc rằng thứ đâm vào chân Bảo Bình có độc:

“Thứ đâm vào chân cậu có độc”

Họ đảo mắt nhìn xung quanh và thấy gần đó có một cái tên dính máu phía trên, Xử Nữ:

“Mật thất này đã được sắp đặt mọi thứ phòng việc người lạ xâm nhập”

Gương mặt Bảo Bình ngày càng tái nhợt, Kim Ngư lo lắng:

“Phải làm sao đây ? Chúng ta chưa biết được chất độc mà Bảo Bình trúng phải là gì”

Thiên Yết cố giữ lí trí thật bình tĩnh:

“Trước hết đưa cậu ấy về lại kí túc xá đã, tớ sẽ nghĩ cách”

Trong lúc Kim Ngư và Thiên Bình đưa Bảo Bình về lại kí túc xá, Thiên Yết và Xử Nữ ở lại quan sát xung quanh đó mong tìm được gì đó. Bước thêm vài bước, Xử Nữ cảm nhận đã giẫm phải vật gì đó nên cậu đưa tay nhặt lên:

“Là một chiếc khăn, có chữ”

Thiên Yết cầm đọc:

“Độc nhất vẫn là máu của cung chủ bóng đêm, lấy độc trị độc nhất định lành”

Xử Nữ vẫn chưa hiểu rõ:

“Ý của dòng chữ này có nghĩa là gì ?”

Thiên Yết hình như đã suy nghĩ được gì đó:

“Cậu quay lại kí túc xá, chăm sóc Bảo Bình, cố giữ cậu ấy tỉnh táo, tớ sẽ tìm người cứu cậu ấy”

Hiện giờ trong lòng năm đại thiên thần đang rối rắm không biết phải làm thế nào khi sinh mạng của Bảo Bình đang rất mong manh nhưng họ vẫn không biết phải làm gì. Xử Nữ lo lắng nhìn Bảo Bình đang rơi vào mê man:

“Cố lên Bảo Bình, Thiên Yết nhất định sẽ có cách cứu cậu”

Địa cung ...

Cả bốn cung chủ bóng đêm đang ngồi ở đó, lòng như lửa đốt, họ đang rất lo lắng không biết chuyện gì đã xảy ra. Hai tiểu quỷ vừa hốt hải chạy vào, chưa kịp cấp báo chuyện gì đã xảy ra thì vừa lúc đó hai tiểu quỷ khác đã bị Thiên Yết đánh ngã lăn ra đất vì tội dám cản anh.

Nhân Mã khó chịu nhìn Thiên Yết:

“Anh đến đây làm gì ?”

Thiên Yết:

“Tôi không muốn đến để gây sự”

Song Tử:

“Địa cung không phải nơi ai muốn đến cũng được đâu, đặc biệt là đại thiên thần như anh”

Thiên Yết quay sang Sư Tử đang đứng phía sau Bạch Dương, ánh mắt cô dường như đang cố lảng tránh anh:

“Sư Tử, tôi muốn tìm cô”

Sư Tử bất giác ngẩng đầu lên, anh vừa gọi tên cô sao, anh vừa nói muốn tìm cô sao ?

Thiên Yết nói tiếp:

“Cô cần đến sự giúp đỡ của cô”

Giống như một cơn mưa lạnh tạt vào mặt, Sư Tử ngẩng người nhìn Thiên Yết, ra là anh cần đến sự giúp đỡ của cô mới đến. Thiên Yết nhẹ giọng:

“Tôi không có nhiều thời gian đâu, mau giúp tôi”

Bạch Dương lên tiếng:

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì ?”

Thiên Yết nói ngắn gọn việc đã xảy ra:

“Bảo Bình trúng phải một loại độc, tôi cần máu của cung chủ bóng đêm để hóa giải”

Nhân Mã nhếch môi nhìn Thiên Yết:

“Ra là cần giúp mới đến đây cầu xin ? Chẳng phải những thiên thần cao quý thì không muốn có mối liên quan đến những cung chủ bóng đêm như chúng tôi sao ? Xin lỗi nhưng việc này không thể giúp rồi”

Thiên Yết đang cố nén giọng, anh cũng chẳng thiết tha việc phải cầu xin người khác nhưng Bảo Bình đang giữa ranh giới sống chết, anh cũng không thể vì lòng tự cao quá lớn mà bỏ về.

“Bảo Bình có thể sẽ chết”

Cuối cùng Mã Nhi cũng bị thuyết phục đến để giúp Bảo Bình. Họ vừa bước đến cửa phòng kí túc xá đã nhìn thấy Bảo Bình ngất đi, Kim Ngưu rối rắm:

“Mau mau đến đây đi”

Nhân Mã nhanh chóng nhỏ máu của mình vào miệng của Bảo Bình. Một giọt... Hai giọt... Tiếng Ma Kết vang lên:

“Dừng lại”

Nhưng đã muộn, giọt máu thứ ba đã rơi vào miệng của Bảo Bình, gương mặt cậu hồng hào, sự sống đã trở lại. Nhưng đó lại mở đầu cho nhiều rắc rối mới.

11. Chap 9 - Truyền Thuyết Hoa Bất Tử

Chap 9: Truyền thuyết hoa bất tử.

Ma Kết bước vào, dù đang cố giữ thái độ lạnh lùng nhưng nét lo lắng trên mặt cô cũng dễ dàng nhận thấy. Nhân Mã lo lắng quay sang Ma Kết:

“Có chuyện gì đã xảy ra sao Kết Nhi ? Cậu đã đi đâu ?”

Ma Kết lắc đầu, mắt vẫn chăm chăm nhìn về phía Bảo Bình giống như sợ khi cậu tỉnh lại sẽ làm điều gì đó:

“Điều đó không quan trọng, nhưng đây là cái bẫy mà cô ta đã sắp đặt”

Thiên Yết nhíu mày:

“Ý cô là sao ? Cái bẫy ?”

Ma Kết thở dài:

“Giữa ánh sáng và bóng đêm chưa từng có một mối liên quan nào từ trước đến giờ, trong một truyền thuyết trước đây, cũng đã có một trường hợp như vậy”

Xử Nữ cũng đang lo lắng trước những gì mà Kết Nhi nói:

“Truyền thuyết ? Đó là gì ?”

Ma Kết chậm rãi nói tiếp:

“Trong trận chiến trước đây giữa ánh sáng và bóng tối, số quân của hai bên chết nhiều không kể xiết, số quân bị thương cũng trên vạn, trong đó phải kể đến đại thiên thần Oggy do phòng thủ thất bại khi đội quân bóng đêm đánh úp bất ngờ đã bị trọng thương, tình hình rất nguy cấp. Cùng lúc đó, ông ta đã gặp được một dược sư bóng đêm, nàng ấy dù là một dược sư bóng đêm nhưng lại rất quan tâm đến người khác, nhìn thấy tình cảnh đó đã nhỏ đúng ba giọt máu của mình vào miệng của đại thiên thần cứu sống ông ta”

Kim Ngưu ngắt lời:

“Sao đó thì sao ?”

Song Ngư liếc sang nhìn Kim Ngưu:

“Cậu im lặng để cô ấy kể hết đã”

Ma Kết nhắm mắt thở dài:

“Sau khi hồi phục đại thiên thần Oggy đã bị trách phạt từ trên rất nhiều vì đã có mối liên quan với dược sư bóng đêm, thậm chí ông ta còn thừa nhận rằng đã yêu dược sư của bóng đêm. Lúc đó, cả người đứng đầu của ánh sáng và người đứng đầu của bóng tối đã cùng đưa ra lời nguyện rằng ba giọt máu của bóng đêm sẽ cứu sống dược thiên thần và ba giọt máu đó sẽ nảy sinh tình yêu giữa họ nhưng đánh đổi lại sẽ là một bi kịch”

Thiên Bình bắt đầu trở nên lo lắng hơn cho Bảo Bình:

“Bi kịch sao ?”

Ma Kết gật đầu:

“Phải, tình yêu giữa họ sẽ nảy sinh nhưng sẽ không được chấp nhận giống đại thiên thần Oggy và được sư bóng đêm đó”

Nhân Mã:

“Giống đại thiên thần Oggy và được sư bóng đêm ?”

Ma Kết kể tiếp:

“Sau lời nguyện của người đứng đầu ánh sáng và người đứng đầu bóng đêm, tình yêu giữa đại thiên thần Oggy và được sư bóng đêm vẫn ngày càng mãnh liệt, nhưng người đứng đầu bóng đêm đã không thừa nhận tình yêu của họ và cho rằng đó là nghiệt duyên, chính vì vậy đã giam linh hồn của nàng ấy vào hồ lô đa cực, điều khiển thân xác của nàng ấy đi giết chết đại thiên thần Oggy. Sau cái chết của đại thiên thần, linh hồn của nàng ấy mới được giải thoát, vì quá đau lòng nên nàng ấy cũng tự kết liễu mình”

Xử Nữ vẫn chưa thể hiểu rõ được:

“Hồ lô ngũ cực ?”

Ma Kết giải thích:

“Hồ lô đa cực là một chiếc hồ lô được kết tạo từ lửa, nước, gió, linh hồn bị giam vào đó sẽ chịu nỗi đau đớn cực hình, sức nóng đến cháy da từ lửa đỏ phía trên, băng lạnh như cắt từ phía dưới và gió lốc từ hai phía. Đó là một hình phạt tàn nhẫn nhất”

Thiên Yết:

“Nhưng không có cách gì để hóa giải sao ?”

Ma Kết chợt ngưng lại, cách thì không phải là không có nhưng ...

“Cách thì có nhưng ...”

Tiếng Bảo Bình đột nhiên vang lên làm mọi người giật thót:

“Có thì được rồi”

Kim Ngưu đánh vào vai Bảo Bình:

“Cái tên kia, người có biết ta sẽ chết vì giật mình không”

Xử Nữ bỏ mặc Kim Ngưu và Bảo Bình gậy nhau vì chuyện nhỏ nhặt mà quay sang Ma Kết:

“Vậy thì mau hóa giải đi”

Ma Kết lắc đầu:

“Không thể được”

Bảo Bình cau mày:

“Nhưng chẳng phải vừa rồi cô nói là được”

Ma Kết đưa họ đến với không gian khác, Xử Nữ lướt mắt nhìn xung quanh:

“Đây là đâu ?”

Ma Kết:

“Đây là nơi giúp hóa giải điều đó”

Bảo Bình:

“Tôi vẫn chưa hiểu”

Ma Kết:

“Tương truyền rằng khi biết được cái chết của đại thiên thần Oggy, được sư bóng đêm đã tự kết liễu mình bên xác của ông ấy, máu của nàng được sư hòa vào xác của đại thiên thần hóa thành một bông hoa có màu đỏ thắm như máu, chỉ có bông hoa bất tử đó mới giải được lời nguyền này”

Kim Ngưu liếc nhìn xung quanh:

“Nhưng hình như dưới chân núi không thể tìm được một loài thực vật có thể sống, đừng nói là tìm được bông hoa bất tử”

Ma Kết:

“Đó chính là khó khăn, bông hoa bất tử chỉ nở vào đúng ngày đại thiên thần Oggy và được sư mất, một ngàn năm mới xuất hiện một lần ở đỉnh núi này, nhưng không phải ai cũng có thể nhìn thấy được nó”

Song Ngư:

“Là sao ? Một ngàn năm mới xuất hiện một lần nhưng lại không ai cũng có thể nhìn thấy ?”

Ma Kết trầm ngâm:

“Chỉ những ai thật sự tin và có duyên với họ thì mới có thể nhìn thấy bông hoa bất tử”

Bảo Bình:

“Vậy làm sao mới tìm thấy đây ?”

Ma Kết chỉ tay về con đường mòn dẫn lên đỉnh núi:

“Con đường đó sẽ dẫn lên đỉnh núi, nơi đó có thể tìm thấy bông hoa bất tử”

Bảo Bình chỉ vừa nghe tới đó đã vội bước đi. Ma Kết ngăn lại:

“Này .. này cậu đi đâu vậy ?”

Bảo Bình xoay người lại trả lời:

“Đi tìm hoa bất tử”

Ma Kết ôm lấy đầu mình:

“Ôi trời, muốn tìm thấy thì cả hai người phải cùng đi, còn nữa khi gặp những chướng ngại phải cùng nhau vượt qua, cả hai người phải đến được đỉnh núi trước khi mặt trời lặn hôm nay và trở về trước khi mặt trời lặn ngày mai, nếu tìm được nhưng chỉ có một người trở về thì vẫn không hiệu nghiệm”

Bảo Bình quay sang nhìn Nhân Mã, Nhân Mã lại quay sang Bảo Bình, cả hai cứ đứng nhìn nhau rồi chân chừ bước đi, ai bảo họ lại bị sập bẫy của cô gái kia cơ chứ. Kim Ngưu thở phào nhẹ nhõm:

“Coi như họ sắp thoát rồi”

Ma Kết nhìn theo bóng Bảo Bình và Mã Nhi khuất dần:

“Chưa chắc đâu, con đường họ đi vẫn còn nhiều khó khăn lắm, các người không thể theo sau giúp đỡ nếu không bông hoa kia cũng không hiệu nghiệm đâu”

Nói rồi Ma Kết cũng biến mất. Song Ngư nhăn mặt, dường như anh vẫn còn điều gì chưa hiểu được:

“Hình như cô Ma Kết đó có vẻ không quan tâm đến bạn của mình lắm”

Địa cung ...

Bạch Dương càng sốt ruột khi Nhân Mã đã đi rất lâu mà vẫn chưa thấy quay về nên cứ đi tới đi lui trước mặt Song Tử. Song Tử xoa đầu mình rồi nhìn Bạch Dương bực dọc:

“Cậu ngồi xuống một chỗ đi, tớ chóng mặt quá”

Sư Tử cũng lo lắng không kém:

“Ma Kết và Cự Giải vẫn chưa biết tung tích, giờ cả Nhân Mã cũng không thấy quay về, phải làm sao đây”

Song Tử quay sang trấn an Sư Tử:

“Chúng ta bình tĩnh đã, nhất định có cách giải quyết mà”

Hơn một ngày rồi, tin tức của Ma Kết và Cự Giải vẫn bất vô âm tín, Nhân Mã thì cũng không có tin tức gì, Sư Tử, Bạch Dương và Song Tử đang rất lo lắng. Hắc Ma bước vào với gương mặt tức giận:

“Cung chủ Nhân Mã đâu rồi ?”

Song Tử bối rối chưa biết trả lời thế nào thì Sư Tử đã nhanh trí lên tiếng:

“Nhân Mã vừa đi xử lý việc tập trung đội quân, cậu ấy sẽ về sớm thôi”

Hắc Ma vẫn có vẻ hoài nghi lời của Sư Tử:

“Nhưng theo những gì ta nhận được thì cô ta đang đi cùng người của ánh sáng mà lại chính là một trong lục đại thiên thần”

Song Tử cố cười:

“Làm sao có chuyện đó chứ, rõ ràng Nhân Mã đi xử lý việc của địa cung mà”

Dù vẫn chưa tin lắm lời của Sư Tử và Song Tử nhưng Hắc Ma cũng im lặng cho qua và không quên dặn dò khi Mã Nhi trở về phải đến gặp ông ta. Bạch Dương lo lắng:

“Làm sao đây ? Ma Kết và Cự Giải thì mất tích chưa biết ra sao, giờ lại thêm Nhân Mã lại không biết đã đi đâu”

Sư Tử đứng bật dậy:

“Không còn cách nào khác nữa, tớ sẽ đi tìm họ”

Song Tử ngờ vực:

“Cậu biết họ ở đâu sao “

Sư Tử lắc đầu:

“Không, ý tớ là tìm lục đại thiên thần hỏi về Nhân Mã”

Bạch Dương:

“Ừ, cậu mau đi đi, tớ và Song Tử sẽ cố cầm chân Hắc Ma”

Sư Tử gật đầu rồi biến mất khỏi đó.

Quay lại kí túc xá học viện Molisa ...

Cả ngũ đại thiên thần đang ngồi đó lo lắng, từng giờ từng phút trôi qua đối với họ dài như cả thế kỉ, họ không biết giờ đây Bảo Bình đã ra sao.

Còn về Bảo Bình và Nhân Mã, đoạn đường gần đến đỉnh núi ngày càng khó đi, mặt trời thì đã dần xuống núi, cả không gian tối dần chìm trong yên tĩnh.

Nhân Mã cảm thấy mệt mỏi đến rã rời, rõ ràng là với sức khỏe của một cung chủ bóng đêm thì việc leo ngọn núi này chỉ là bình thường nhưng sao lại mệt đến vậy. Giống có một lực vô hình nào đè nặng lên hai vai cô, rất nặng, rất mệt mỏi.

Bảo Bình nhìn sang Nhân Mã, anh hiểu chắc rằng cô đang rất mệt mỏi, cả anh cũng cảm thấy mệt mỏi dù việc leo núi chỉ là việc con con:

“Mã Nhi, trời tối, đường lại khó đi, cô cẩn thận một chút”

Mã Nhi dù ậm ừ gật đầu nhưng vẫn chẳng để tâm lắm lời Bảo Bình, cô nghĩ rằng làm sao mà cô có thể hậu đậu đến việc té chứ. Nhưng lời nhắc nhở đó thực sự có hiệu nghiệm.

“AAa”

Bảo Bình lo lắng cố căng mắt tìm Mã Nhi trong khoảng không gian ánh sáng yếu còn lại:

“Cô không sao chứ ?”

Nhân Mã cắn răng chịu đau, một cung chủ bóng đêm lại hậu đậu đến mức té ngã thế này, mắt mắt chết đi được:

“Tôi không sao”

Bảo Bình thổi lên bàn tay mình quả cầu ánh sáng, ánh sáng đó không quá chói nhưng cũng đủ để nhìn rõ hơn mọi vật, anh lo lắng nhìn vết thương ở chân của Mã Nhi, hình như nó nặng hơn bình thường:

“Như thế này còn bảo không sao”

May mắn trong túi quần anh có chiếc khăn tay, anh thổi nhẹ lớp cát trên mặt vết thương rồi dùng chiếc khăn tay băng cố định vết thương trên chân cô:

“Chân cô thế này rồi không đi tiếp được đâu, nghỉ một chút đi”

Thấy Bảo Bình toang bước đi, Mã Nhi lo lắng:

“Anh đi đâu đó ?”

Bảo Bình đưa mắt tìm kiếm xung quanh:

“Tìm nước suối rửa vết thương cho cô”

Giọng Nhân Mã chột lí nhí:

“Tôi .. tôi không muốn ở một mình”

Bảo Bình chợt thấy ngạc nhiên trước câu nói của Nhân Mã, phải chăng là anh nghe lầm khi một cung chủ bóng đêm lại cảm thấy sợ việc ở một mình, chẳng phải bóng tối luôn thích sự cô đơn không muốn ai bên cạnh ?

Bảo Bình dù không hỏi thêm gì nhưng vẫn ngồi lại bên Nhân Mã.

Trước bầu không khí lúc này, dù cơn đau từ vết thương cứ âm ỉ, như ăn sâu vào tận xương tủy nhưng Mã Nhi thật sự cảm thấy ấm lắm, rất ấm.

Bảo Bình lên tiếng, anh muốn phá tan cái bầu không khí ngột ngạt lúc này:

“Sao cô lại đồng ý cứu tôi ?”

Nhân Mã cười nhạt:

“Chẳng phải một sinh mạng rất đáng quý sao ?”

Bảo Bình khá bất ngờ trước câu trả lời này:

“Cô xem sinh mạng đáng quý sao ? Vậy việc sát sinh người khác thì sao ?”

Nhân Mã lắc đầu:

“Không hẳn là tôi sẽ giết tất cả, chỉ một số thôi”

Bảo Bình lắc đầu:

“Tôi vẫn chưa hiểu”

Nhân Mã thở sâu:

“Anh có muốn nghe một câu chuyện không ?”

Bảo Bình gật đầu rồi im lặng để Mã Nhi bắt đầu câu chuyện đó. Nhân Mã cố nén cái cảm giác đắng nghẹn đang dâng trào rồi bắt đầu kể:

“Rất lâu rồi, tại một tiểu quốc xinh đẹp, đức vua và hoàng hậu ở đó là những người rất nhân từ, họ đã rất mong có được một đứa con nhưng cầu mong mãi vẫn không được.

Bá tánh ở tiểu quốc đó đã luôn cầu mong giúp đức vua và hoàng hậu và cuối cùng hoàng hậu đã mang long thai.

Ai ai cũng vui mừng ngày tiểu công chúa chào đời vì họ nghĩ rằng mai sau, tiểu công chúa cũng sẽ trở thành một hoàng hậu hiền đức.

Năm tiểu công chúa được mười tám tuổi, nàng gặp được ý trung nhân là con của hình bộ thượng thư, mặc cho mọi người hết sức ngăn cản rằng chàng trai này vốn rất đào hoa sẽ chẳng trao yêu thương cho bất kì cô gái nào, lại thêm việc hình bộ thượng thư còn là người xảo quyệt có ý cướp ngôi nhưng nàng vẫn mù quáng đặt yêu thương và niềm tin vào hắn.

Ba tháng sau đó, hình bộ thượng thư đã liên kết với giặc ngoại bang để lật đổ ngôi vua lên cầm quyền. Cả đất nước chìm trong biển máu, khắp kinh thành chỉ toàn là xác người chồng chất.

Đức vua và hoàng hậu bị giết ngay ở cửa điện, nàng công chúa kia cũng tự vẫn bên cạnh ba mẹ, oán thù trong lòng cô ấy vẫn còn được nuôi giữ đến nay”

Bảo Bình hơi giật mình, đây là câu chuyện của Nhân Mã sao ? Anh thật không biết rằng phía sau gương mặt lạnh lùng và mạnh mẽ của một cung chủ bóng đêm lại có một kí ức bi thương đến vậy:

“Câu chuyện này ... về cô sao ?”

Nhân Mã không thể kìm nén thêm nữa, nước mắt cô đã rơi, đưa tay quệt ngang dòng nước mắt, Mã Nhi nói tiếp:

“Phải, đứa con gái ngu ngốc ngu muội vì tình đó là tôi, chính tay tôi đã khiến cả đất nước suy vong, tôi chính là tội nhân thiên cổ mà”

Bảo Bình không biết phải nói gì trong lúc này, anh đã sai lầm khi chỉ nhìn Nhân Mã ở một mặt chỉ vì cô ấy là cung chủ bóng đêm, anh đã không tìm hiểu rằng nguyên nhân gì đẩy một cô gái đến bờ vực thù hận để rồi lạnh lùng và nhẫn tâm đến vậy, không, anh đã không tìm hiểu để rồi nói ra những lời khinh miệt cô gái đó.

Nhân Mã cố nuốt những giọt nước mắt đó vào trong:

“Những người mà tôi giết chỉ là những tên bay bướm, trêu hoa ghẹo nguyệt”

Bảo Bình lên tiếng sau một lúc lâu im lặng:

“Nhưng dù sao thì tất cả cũng đã qua rồi, cô nên để oán thù đó lãng quên vào quá khứ, cứ khơi dậy nó, cả bản thân cô cũng cảm thấy mệt mỏi”

Nhân Mã đột nhiên đứng bật dậy hét lên:

“Nhưng tôi không thể”

Và dĩ nhiên là Mã Nhi không thể đứng vững nên đã ngã xuống, Bảo Bình nhanh chóng đỡ lấy Nhân Mã. Trong tình cảnh lúc này, Nhân Mã đã nằm gọn trong vòng tay của Bảo Bình.

Bảo Bình không hiểu cảm giác của mình ấm lắm, thật sự rất ấm áp.

Còn Nhân Mã, cô vốn đã ở địa cung từ rất lâu, quen với cái cảm giác lạnh lẽo của nơi đó nên cái cảm giác này giống như có một ngọn lửa sưởi ấm trái tim đang phủ đầy tuyết lạnh của cô.

Nhân Mã bối rối đẩy Bảo Bình ra rồi ngồi xuống vào chỗ cũ, giọng cô có chút không bình thường:

“Xin lỗi”

Cả hai người lại rơi vào bầu không khí im lặng sau lời xin lỗi của Nhân Mã, một cảm giác ấm áp đã len lỏi vào trái tim họ.

Kí túc xá nam, học viện Molisa ...

Sư Tử bước nhanh vào phòng của lục đại thiên thần rồi đóng phòng lại, Thiên Yết liếc lên nhìn cô bằng ánh mắt khó hiểu:

“Cô đến đây làm gì ?”

Sư Tử:

“Nhân Mã, cậu ấy đâu ?”

Xử Nữ:

“Nhân Mã đứng ra đến đây giúp Bảo Bình, nhưng sau đó Ma Kết xuất hiện cô ấy bảo rằng việc Nhân Mã cho Bảo Bình ba giọt máu sẽ lặp lại truyền thuyết gì đó, phải tìm hoa bất tử để hóa giải nếu không cả hai sẽ chết”

Sư Tử thấy ngạc nhiên khi nghe nhắc đến tên Ma Kết:

“Khoan đã, chuyện này có gì đó không bình thường. Thứ nhất, Ma Kết, cậu ấy không thể nào xuất hiện ở đây được, thứ hai tôi không biết cô gái mà các người nói là Ma Kết đã kể về truyền thuyết hoa bất tử ra sao nhưng có vẻ nó đã hoàn toàn sai. Thực chất hoa bất tử chính là hoa Spiteful, là hoa thù hận, nó được kết tinh từ máu của nàng được sư trong truyền thuyết, sau khi bị lục đại thiên thần Oggy phụ bạc do người đứng đầu ánh sáng ngăn cản, nàng đau lòng muốn tìm đến cái chết, trước khi chết, nàng đã nguyện rằng máu của mình sẽ kết thành loài hoa Spiteful, loài hoa sẽ biến yêu thương thành thù hận”

Thiên Yết vẫn chưa tin lắm vào lời của Sư Tử:

“Nhưng tại sao nó còn có tên là hoa bất tử ?”

Sư Tử:

“Vì loài hoa này mang đến hai ý nghĩa, bất tử có nghĩa là dù mang thù hận nhưng tình yêu kia vẫn không thể tiêu diệt”

Kim Ngưu vẫn không tin:

“Không thể nào, Ma Kết nói nếu Bảo Bình và Nhân Mã tìm thấy hoa bất tử thì họ sẽ hóa giải được lời nguyện”

Sư Tử ngày càng lo lắng:

“Mau tìm họ đi, nguy hiểm lắm rồi, nếu có một cặp trai gái đi tìm loài hoa này thì khi tìm thấy bông hoa sẽ nhập vào người cô gái như linh hồn của nàng được sư năm xưa sống lại để trả thù lục đại thiên thần Oggy nghĩa là giết chết chàng trai bên cạnh”

Chỉ nghe đến đây, lục đại thiên thần đã vội vã kéo Sư Tử chạy như bay đến chân ngọn núi đó dù trời đã sụp tối. Sư Tử nhìn con đường ngoằn ngoèo dẫn lên đỉnh núi:

“Làm sao tìm họ trong bóng tối đây ?”

Thiên Yết:

“Cô có cách gì để liên lạc với Nhân Mã không ?”

Sư Tử cố suy nghĩ:

“A tôi nhớ rồi là hoa bóng đêm, nhờ vào ánh sáng của hoa mà tôi có thể biết được vị trí xa gần của Nhân Mã”

Xử Nữ:

“Vậy thì được rồi, chia nhau tìm họ”

Song Ngư nhìn ngang nhìn dọc rồi lên tiếng:

“Chúng ta chia ra mỗi nhóm hai người tìm họ, khi tìm được thì phát tín hiệu cho nhau, ok”

Thiên Bình gật đầu đồng ý:

“Vậy Thiên Yết sẽ đi với Sư Tử, tôi với Song Ngư còn Xử Nữ với Kim Ngưu”

Họ nhanh chóng dùng quả cầu ánh sáng để có thể nhìn rõ hơn xung quanh và bắt đầu đi tìm Bảo Bình và Nhân Mã.

12. Chap 10 - Lời Hứa Mở Đầu Cho Bi Kịch

Chap 10: Lời hứa mở đầu cho bi kịch.

Để tìm kiếm được Bảo Bình và Nhân Mã, năm đại thiên thần và Sư Tử đã chia nhau đi tìm theo nhóm, Thiên Yết sẽ đi với Sư Tử, Thiên Bình với Song Ngư còn Xử Nữ với Kim Ngưu.

Đầu tiên là Sư Tử và Thiên Yết, đoạn đường mà họ đi thật khá im lặng, không ai nói với nhau câu nào, chính Sư Tử, người rất muốn mở lời trước cũng chẳng biết phải nói gì, nhưng cô thật không ngờ rằng chính Thiên Yết, tảng băng di động lại mở lời trước với cô:

“Mọi chuyện ở địa cung thế nào ?”

Sư Tử khá bất ngờ:

“Anh đang quan tâm đến tôi sao ?”

Thiên Yết cũng không biết có nên trả lời là có hay không, bản thân anh rất muốn quan tâm đến cô, rất muốn biết cô ra sao nhưng lại sợ cái tình cảm mà anh đang cố che giấu sẽ mang lại rắc rối cho cả hai người sau này.

“Cứ cho là có đi, dù sao cô cũng là bạn rất thân của em gái tôi”

Sư Tử lại thấy hụt hẫng, lại là em gái, lúc nào Thiên Yết nói lời quan tâm đến cô cũng chỉ có nguyên nhân là vì em gái. Chẳng lẽ cô thật sự chẳng là gì sao ?

“Lại là em gái, có lúc nào anh thật lòng quan tâm đến tôi không vì Cự Giải không ?”

Sư Tử nói vậy rồi bỏ đi thẳng chẳng để tâm đến Thiên Yết.

Lúc này, tại một hang sâu của ngọn núi, có một cô gái đã chứng kiến tất cả, cô ta chỉ nở một nụ cười nửa môi:

“Không ngờ trò chơi này lại giúp ta tìm thấy những cặp đôi này, muốn hạnh phúc dù ở hai thế giới sao ? Ta sẽ giúp đỡ cho”

Còn về Bảo Bình và Nhân Mã, cả hai người họ từ nãy đến giờ vẫn cứ im lặng chẳng nói với nhau câu nào, chắc có lẽ cảm giác ngượng ngịu vẫn còn.

Bảo Bình không thể chịu tiếp cái không khí ngột ngạt này, anh lên tiếng:

“Tôi thấy điều này có gì đó không ổn”

Nhân Mã ngẩng đầu lên:

“Không ổn sao ?”

Bảo Bình gật đầu và bắt đầu phân tích:

“Trước hết là chúng tôi bị dụ xuống mặt đất ở học viện, sau đó thì tôi trúng độc và rồi Thiên Yết tìm được lời giải rồi cô đến, tiếp đó là việc Ma Kết xuất hiện, cả câu chuyện dường như đã được sắp đặt tất cả, không chỉ đơn giản như những gì chúng ta nhìn thấy”

Nhân Mã suy lại những sự việc vừa xảy ra, đúng là có điều gì đó khác thường:

“Vậy phải làm sao ?”

Bảo Bình vẫn chưa trả lời câu hỏi của Nhân Mã thì cô gái lạ xuất hiện.

Quay lại Sư Tử và Thiên Yết, họ đã đi được một quãng đường khá xa, hiện tại họ đang đi vào đúng quãng đường mà Nhân Mã té lúc này, có nghĩa họ đang rất gần Bảo Bình và Nhân Mã.

Sư Tử vì đang tức Thiên Yết vì lúc nào quan tâm cô cũng lấy em gái làm vật chần nên đi rất vội vàng mà chẳng đợi Thiên Yết. Kết quả cũng hết Nhân Mã lúc này, cô trượt chân và té, cánh tay phải tươm máu.

Thiên Yết lo lắng đỡ Sư Tử:

“Cô không sao chứ ?”

Sư Tử không trả lời, mím môi chịu đau. Thiên Yết lấy trong túi bao khăn giấy lau vết máu và cát trên tay cho Sư Tử rồi lại lấy băng gạc băng vết thương lại cho cô.

Sư Tử rất đỗi ngạc nhiên khi trong túi của anh lại có băng gạc:

“Sao anh lại đem theo thứ này ?”

Thiên Yết cười buồn:

“Có lẽ là do thói quen”

Sư Tử nhăn mặt:

“Tôi chưa hiểu”

Giọng Thiên Yết trầm ấm:

“Thật ra, trước khi Giải Nhi quay về sống tại địa cung, đã có khoảng thời gian chúng tôi sống với nhau ở thế giới con người, đó có lẽ là khoảng thời gian vui vẻ nhất. Lúc đó, chúng tôi rất hay vui đùa cùng nhau, em ấy rất hậu đậu, luôn làm bản thân mình bị thương, còn tôi cứ phải theo sau chăm sóc em ấy nên lúc nào trong túi cũng có khăn giấy và băng gạc”

Sư Tử cắt ngang lời Thiên Yết:

“Tôi chưa từng nghe về chuyện này, Cự Giải chưa bao giờ nhắc đến”

Thiên Yết gật đầu:

“Có lẽ chuyện đó đã khiến em ấy quên hết kí ức lúc trước, thật ra Giải Nhi không phải con gái của công chúa bóng đêm Mona, em ấy cũng không phải em gái cùng cha khác mẹ của tôi”

Sư Tử khác sức trước những gì mà Thiên Yết đang nói, công chúa Mona yêu thương Giải Nhi đến vậy, sao có thể chứ ?

“Không thể nào, công chúa Mona rất yêu thương Giải Nhi”

Thiên Yết giải thích:

“Có điều cô không hiểu, đúng là công chúa Mona là người đến trước mẹ tôi nhưng lời chia tay đó là do công chúa Mona nói ra vì không muốn cha tôi chịu sự trừng phạt của King of light, sau chuyện đó bà ấy đã rất đau khổ, ba tôi cũng vì vậy mà rất dần vật trong lòng. Rồi ba tôi gặp được mẹ tôi và hai người đã sinh ra tôi. Vào lúc mẹ tôi mang thai Giải Nhi, ba mẹ tôi đã gặp lại công chúa Mona, bà ấy đã nói rằng rất có duyên với Giải Nhi nên muốn nhận em ấy làm con nuôi, ba tôi vì vẫn còn day dứt chuyện năm xưa nên đã đồng ý. Khi Giải Nhi ra đời, công chúa Mona đã rất yêu thương em ấy thậm chí còn hơn là con ruột. Cùng thời gian đó, Light và Darkness lại giao tranh, chiến tranh kéo dài khiến công chúa Mona và ba mẹ tôi không còn gặp nhau, Giải Nhi cũng ở lại địa cung sống với công chúa Mona”

Vẫn chưa đợi Thiên Yết nói hết, Sư Tử lại cắt lời:

“Nhưng tại sao mọi người đều nói Giải Nhi là con ruột của công chúa Mona ?”

Thiên Yết cau mày:

“Để tôi nói hết nào, vì tình yêu của công chúa Mona dành cho Giải Nhi quá lớn nên King of Dark đã lợi dụng điều đó thêu dệt nên câu chuyện bịa đặt nhằm ngăn cách Cự Giải nhận lại ba mẹ ruột giúp ông ta chống lại Light”

Giọng Sư Tử đột nhiên trầm lại:

“Không ngờ phía sau Giải Nhi lại có câu chuyện này”

Thiên Yết nhìn sang Sư Tử:

“Còn cô, tại sao lại trở thành một cung chủ bóng đêm”

Sư Tử lắc đầu, giọng buồn:

“Tôi không biết rõ vì sao mình chết, may nhờ có linh khí của Bạch Dương nên tôi mới không bị tan biến, vì sức mạnh trong cơ thể rất lớn nên tôi được chọn làm cung chủ bóng đêm. Tôi thật sự rất muốn biết kí ức trước đây của mình”

Thiên Yết:

“Cô có thực sự muốn biết ... dù kí ức đó là một nỗi đau ?”

Thấy Sư Tử gật đầu, Thiên Yết tiếp tục:

“Vậy tôi sẽ giúp cô, chúng ta sẽ cùng tìm kí ức của cô”

Sư Tử vui mừng:

“Thật sao ?”

Họ vẫn chưa nói thêm được gì thì đã nghe tiếng hét rất lớn:

“Là tiếng của Mã Nhi”

Khi Sư Tử nhìn lại hoa bóng đêm thì lại càng khẳng định:

“Chắc chắn là họ đang ở gần đây, mau đi thôi”

Họ nhanh chóng chạy tới nơi phát ra tiếng hét, cảnh tượng trước mắt thật đáng sợ.

13. Chap 11 - Tìm Lờ Giải Về Hoa Oải Hương

Chap 11: Tìm lờ giải về hoa oải hương.

Khi Sư Tử và Thiên Yết chạy đến nơi thì đã thấy Bảo Bình nằm ở một góc ôm lấy cánh tay chảy đầy máu đỏ, còn Nhân Mã thì ngồi một góc đó, gương mặt thất thần. Vẫn chưa hiểu được chuyện gì thì Sư Tử lại càng bất ngờ hơn khi nhìn thấy Cự Giải lại xuất hiện ở đây.

Sư Tử lo lắng bước gần đến Nhân Mã trong khi Bảo Bình đang cố ngăn cản:

“Đừng đến gần cô ấy”

Bảo Bình chỉ vừa dứt lời thì Nhân Mã toang nhào đến Sư Tử, bị bất ngờ, Sư Tử đứng bất động, may nhờ có Thiên Yết nhanh tay đẩy cô ra khỏi Nhân Mã và điểm vào huyệt Nhân Mã khiến cô ấy bất tỉnh.

Thiên Yết ân cần quay sang Sư Tử lo lắng:

“Cô không sao chứ ?”

Sư Tử vừa định thần đã hỏi ngay Bảo Bình:

“Đã có chuyện gì xảy ra, sao Nhân Mã lại thế này ?”

Bảo Bình vẫn chưa định tâm để trả lời Sư Tử thì Cự Giải đã lên tiếng:

“Tất cả là một cái bẫy”

Flashback ...

Thấy cô gái kì lạ vừa xuất hiện có điều bất ổn nên Bảo Bình đẩy Nhân Mã đứng phía sau mình, giọng anh lạnh lùng:

“Cô là ai ?”

Giọng cô gái đầy bồn chồn:

“Chẳng phải cả hai Light và Darkness đều muốn tìm được tôi sao ?”

Bảo Bình nhìn cô gái bằng ánh mắt sắc lạnh:

“Chính cô là người đã gây ra mọi chuyện sao ?”

Cô gái cười nhếch môi:

“Là tôi thì sao ? Lục đại thiên thần sao ? Cung chủ bóng đêm sao ? Suy cho cùng các người cũng là lũ ngốc chẳng làm nên trò trống gì”

Nhân Mã khó chịu:

“Cô nói gì ?”

Cô gái chẳng nhìn đến Nhân Mã:

“Tôi nói các người là lũ vô dụng”

Nhân Mã dù rất tức giận nhưng bị Bảo Bình ngăn cản nên vẫn chẳng thể làm gì, được thế, cô gái kia lại càng đắc thắng lần ất họ:

“Sao không thể nói gì sao ?”

Bảo Bình lạnh lùng:

“Cô đừng quá đáng nếu không đừng trách tôi”

Cô gái kia cười lớn:

“Anh có thể làm gì tôi ?”

Đẩy Nhân Mã đứng lùi về phía sau, Bảo Bình dùng thuật ánh sáng áp đảo cô gái nhưng có vẻ phép thuật của anh vô hiệu, nó hoàn toàn không có tác dụng với cô ta.

Bảo Bình vẫn còn đang không hiểu được vì sao phép thuật của mình bị vô hiệu thì cô gái đã chưởng tới anh một cú rất mạnh.

Nhân Mã lo lắng đỡ lấy Bảo Bình:

“Anh không sao chứ ?”

Cô gái kia liếc mắt nhìn sang Nhân Mã:

“Đại thiên thần cũng bị tôi đánh bại rồi, còn cô thì sao có muốn cùng chung số phận với anh ta không, cung chủ bóng đêm ?”

Nhân Mã tức giận khai triển phép thuật từ hoa bóng đêm để đánh bại cô gái đó nhưng vô dụng, mọi phép thuật của cô đều bị vô hiệu hóa, cô gái nhìn Nhân Mã và Bảo Bình bị đánh ngã dưới đất rồi nở một nụ cười nửa môi:

“Xem ra các người cũng tầm thường, chẳng cần đến ta ra tay đâu nhỉ ?”

Nói rồi cô gái thổi một luồng khí về phía Nhân Mã rồi biến mất. Nhân Mã chỉ vừa hít phải đã ngất lịm đi nhưng đã bật tỉnh ngay sau đó, đôi mắt cô đảo ngẫu liếc nhìn về Bảo Bình, cô nhào tới anh với tốc độ ánh sáng.

Cùng lúc đó, Giải Nhi xuất hiện, cô dùng phép thuật của mình đánh ngã Nhân Mã. Bị đánh ngã, Nhân Mã hét gầm lên như con thú điên.

Endback

Sư Tử lo lắng nhìn Nhân Mã sau khi Cự Giải kể lại mọi chuyện:

“Nhưng cô gái kia đã sử dụng loại thuật gì vậy Giải Nhi?”

Cự Giải im lặng, mắt cứ hướng nhìn ra xa, tay thì nắm chặt một sợi dây chuyền.

Thiên Yết tập hợp Song Ngư, Xử Nữ, Kim Ngưu và Thiên Bình đưa Bảo Bình đến một ngôi nhà ở đồi Zodi cùng năm cung chủ bóng đêm. Bạch Dương hết lo lắng cho Mã Nhi giờ lại quay sang lo lắng cho Giải Nhi khi Giải Nhi từ lúc quay về vẫn im lặng chẳng nói gì.

“Cậu ấy làm sao vậy ?”

Sư Tử:

“Tớ cũng không biết”

Song Tử đánh liều bước đến chỗ Giải Nhi:

“Giải Nhi, cậu làm sao vậy ? Cậu và Kết Nhi cùng mất tích, cậu ở đây còn cậu ấy đâu ?”

Vừa nhắc đến tên Ma Kết, Giải Nhi như được giải phong ấn, cô bật dậy, ôm lấy đầu và lao thẳng ra ngoài, miệng cứ lẩm bẩm:

“Tôi không biết, không biết”

Thiên Yết cũng định đuổi theo em gái nhưng bị Sư Tử ngăn lại:

“Hãy để cậu ấy một mình nếu anh muốn tốt cho Giải Nhi”

Cự Giải thật sự đang rất hoảng sợ, cơn ác mộng mà cô lo lắng đã quay về, không thể lảng tránh nhưng cô cũng không thể đổi mặt.

Giải Nhi ôm lấy đầu, ngồi khụy xuống đất, mặc cho hai hàng nước mắt cứ tuôn rơi:

“Tớ phải làm sao đây ... Kết Nhi”

Lúc này, tại ngôi nhà Zodi, ai cũng đang rất lo lắng, Nhân Mã thì không biết ra sao, Ma Kết thì không biết đang ở đâu, còn Giải Nhi thì không ai biết cô ấy đã xảy ra chuyện gì. Bạch Dương:

“Chúng ta không thể ngồi đây được, Ma Kết thì mất tích, Nhân Mã thì chưa tỉnh lại còn Giải Nhi thì không ai biết được có chuyện gì đã xảy ra với cậu ấy”

Sư Tử:

“Nhưng chúng ta không thể làm gì ngay lúc này, chỉ có thể chờ đợi thôi Dương Nhi”

Bảo Bình lo lắng nhìn sắc mặt Mã Nhi đang tái dần:

“Có thể cô ấy đã trúng một loại thuật gì đó, nếu không mau giải thì sẽ rất nguy”

Song Tử rối rắm:

“Phải làm sao đây ? Giải Nhi có năng lực chữa thương cũng không ở đây, cả Ma Kết cũng không có, chúng ta phải làm gì mới cứu được Mã Nhi ?”

Bạch Dương vò đầu:

“Làm sao giải được thuật khi chúng ta còn chưa biết đó là gì”

Thiên Yết giờ mới lên tiếng:

“Theo những biểu hiện của Nhân Mã lúc này thì rất có thể cô ấy bị trúng loại thuật hắc ám, linh hồn của cô ấy sẽ tạm thời bị giam lại, cơ thể lúc này bị một người khác điều khiển, chỉ khi tìm và cắt được sợi dây điều khiển của người này mới có thể giải thuật”

Bạch Dương có vẻ chưa hiểu rõ được ý của Thiên Yết:

“Cũng giống như con rối, cần tìm ra người điều khiển con rối sao ?”

Thiên Yết gật đầu:

“Đúng vậy”

Thiên Bình cau mày:

“Nhưng chúng ta có thể làm gì ? Chẳng có vết tích gì để tìm được cô gái kì lạ đó”

Sư Tử ngồi bật dậy, đột nhiên cô vừa nhớ ra gì đó:

“Tớ nhớ rồi, mùi hương trên người cô gái xuất phát từ hoa oải hương”

Song Ngư:

“Hoa oải hương ?”

Bảo Bình:

“Vậy thì có thể dựa vào hoa oải hương để tìm cô gái này, xem như có chút vết tích rồi”

Tại một căn phòng tối đầy ẩm mốc, bốn bức tường đều bị phong ấn, có một cô gái đang ngồi gục trong một góc tường, gương mặt thất thần, khóe môi vẫn còn có chút máu khô.

Trong lòng bàn tay cô gái cầm chặt một cành hoa tím, là hoa oải hương, miệng cô chỉ thì thầm vài chữ:

“Lời giải của hoa oải hương chính là hoa oải hương”

Lúc này, tại ngôi nhà ở đồi Zodi, mọi người vẫn chưa kịp mừng rỡ vì Nhân Mã tỉnh lại thì đã phải hoảng loạn vì tinh thần Nhân Mã không ổn định, cô cứ chực nhào tới Bảo Bình bằng mọi cách. Để an toàn, Sư Tử tạo quanh Nhân Mã một chiếc tháp phong ấn, ngăn cô gây hại đến người khác.

Bạch Dương đi tới đi lui vì lo lắng:

“Phải làm sao đây ? Tình trạng của Mã Nhi ngày càng chuyển biến xấu rồi”

Song Tử nhìn Nhân Mã thở dài:

“Tớ đã thử mọi cách rồi, tất cả đều vô hiệu, chỉ còn cách tìm được sợi dây liên kết vô hình giữa cô gái và Nhân Mã, cắt sợi dây đó chính là cách giải quyết tất cả”

Kim Ngưu xoa trán:

“Nhưng cô đừng quên, tìm được cô gái đó cũng không phải một việc đơn giản”

Sư Tử:

“Nhưng chắc chắn phải có cách gì đó chứ”

Vừa lúc này, Cự Giải bước vào, dáng vẻ mệt mỏi:

“Đầu mối của tất cả chính là hoa oải hương”

Song Tử ngạc nhiên khi nghe Giải Nhi nói:

“Hoa oải hương ?”

Song Ngư chợt nhận ra điều gì đó:

“Phải rồi, lời giải đáp cho hoa oải hương cũng chính là hoa oải hương, sao chúng ta lại không nghĩ ra điều đó chứ ?”

Bạch Dương lo lắng bước đến chỗ Giải Nhi:

“Cậu đã ở đây suốt đêm qua vậy Giải Nhi ? Trông cậu mệt mỏi lắm”

Giải Nhi lắc đầu, ánh mắt sắc lạnh:

“Tôi không sao, vẫn ổn mà, mọi người hãy giải được thuật cho Mã Nhi đi, còn tôi ... sẽ đi tìm Ma Kết”

Chỉ vừa nghe đến cái tên này, Thiên Bình, người im lặng nhất từ lúc xảy ra chuyện đến giờ lên tiếng:

“Tôi sẽ đi cùng cô”

Hầu hết mọi người, riêng Thiên Yết đều ngạc nhiên khi Thiên Bình lại nói muốn cùng đi tìm Ma Kết với Cự Giải. Thiên Yết hiểu rõ, không phải Thiên Bình lo lắng cho Cự Giải mà vì một lý do khác, vì cô gái luôn khiến Thiên Bình suy nghĩ đến, luôn khiến một đại thiên thần đào hoa, kiêu ngạo phải nặng lòng nhớ đến.

Cự Giải lạnh lùng:

“Chẳng cần ai đi cùng cả, một mình tôi sẽ giải quyết được”

Lo lắng cho Giải Nhi, Thiên Yết cũng lên tiếng:

“Em hãy để cậu ta đi cùng đi Giải Nhi, ít nhiều cũng an toàn hơn”

Cự Giải quay sang nhìn Thiên Yết:

“Đừng ra lệnh cho tôi, anh trai à”

Cự Giải nhấn mạnh đúng ba chữ “anh trai à” khiến Thiên Yết thoáng thấy khó chịu, anh không biết phải làm thế nào mới xóa bỏ được thù hận trong lòng Giải Nhi, cô em gái cố chấp và bướng bỉnh này đến bao giờ mới chấp nhận anh ?

Quay lại căn phòng tối lúc này, cô gái dường như đã có dấu hiệu của sự tuyệt vọng khi cứ chờ đợi mỗi mòn trong bóng tối mà chẳng thấy ai đến.

Cạnh ... tiếng đẩy cửa vang lên. Ánh mắt cô ánh lên tia hy vọng hơn bao giờ hết ... nhưng hy vọng càng nhiều thì thất vọng càng lớn, đó chẳng phải là người mà cô nghĩ đến.

Một cô gái khác bước vào, cả người toát lên một mùi hương quen thuộc, phải rồi, chính là hương hoa oải hương, chính là tấm khăn voan màu đen quen thuộc, phải rồi, chính là cô gái đó.

“Sao ? Rất thất vọng khi là tôi chứ không phải là một trong những người bạn của cô sao ? Xin lỗi khi đã làm cô thất vọng rồi”

Cô gái dù thật sự đang rất tuyệt vọng, nhưng vẫn giữ thái độ lạnh lùng không chút suy chuyển, thậm chí là nở một nụ cười nhạt:

“Họ sẽ đến, chắc chắn sẽ đến, cô sẽ thua thôi”

Cô gái có chút tức giận nhưng đã nhanh chóng kìm nén nó:

“Vẫn còn ngoan cố sao ? Vậy tôi cũng sẽ chờ xem đến bao giờ họ mới đến, cô cung chủ bóng đêm của tôi ạ”

Bây giờ thì ai cũng biết cô gái kia là ai rồi đúng không, phải đó chính là cung chủ Ma Kết.

Ma Kết lạnh nhạt:

“Rốt cuộc mục đích của trò chơi này là gì ?”

Cô gái kia mỉm cười:

“Chỉ đơn giản là tôi muốn cho cô nếm trải được mùi vị đợi chờ cái chết đến trong tuyệt vọng, sao cảm giác đó thế nào ?”

Thái độ này, giọng nói này, hành động này và cả câu hỏi này, tất cả đều khiến Ma Kết liên tưởng đến ... nhưng không thể nào, không thể nào là ...

“Để làm gì ?”

Cô gái ngồi khuyu chân xuống bên cạnh Ma Kết, tay nâng mặt Ma Kết nhìn lên mặt mình:

“Để cô hiểu cái cảm giác đó khi lại bắt người khác chịu đựng”

Ma Kết cố tỏ ra chưa hiểu:

“Ý cô là gì ?”

Cô gái đứng dậy:

“Cô có còn nhớ cặp song sinh được cô cứu ở rừng hoa oải hương không ?”

Ma Kết càng khẳng định nhận định của mình là đúng, cô gái này không ai khác chính là một trong hai đứa trẻ song sinh được cô cứu ở rừng oải hương.

Năm đó, Sư Tử vừa được Bạch Dương tiếp sức, vẫn chưa thể trở thành một cung chủ thực thụ nên phải thường xuyên luyện tập ở rừng oải hương. Vì thế đã có hai cành hoa oải hương may mắn hấp thụ được linh khí từ Sư Tử và trở thành người.

Chưa thể vui mừng vì trở thành người thì cả hai lại phải đối mặt với lũ dạ quỷ, may mắn gặp được Ma Kết nên mới có thể sống sót.

Lúc đó, Ma Kết đã hứa bang giao với hai đứa trẻ rằng sẽ quay lại để đón hai đứa trẻ về địa cung dạy phép thuật cho chúng. Cả hai đứa trẻ đã ấp ủ niềm tin rằng người cứu chúng sẽ quay lại với lời hứa đó. Nhưng ... vì quá bận rộn và cũng không nghĩ hai đứa trẻ sẽ để tâm đến lời hứa đó nên Ma Kết đã không quay lại.

Lời hứa đó đã vô tình đẩy hai đứa trẻ đến bờ vực tuyệt vọng, người em song sinh vì sức khỏe quá yếu nên không thể dựa vào chút linh khí yếu ớt đó mà tồn tại nên đã trút hết linh khí mà chết, trước khi chết, cô bé vẫn ôm ấp niềm tin Ma Kết sẽ quay lại, nhất định sẽ quay lại.

Giọng cô gái run run:

“Em tôi đã thực sự tin rằng cô sẽ quay lại nhưng cô thì thế nào chứ ? Xem lời hứa đó như lời đùa cợt và chẳng nhớ đến nó”

Ma Kết cau mày:

“Chỉ vì điều này mà cô quay lại đây ?”

Cô gái lắc đầu:

“Cũng không hẳn chỉ vì điều đó mà tôi quay lại, sau khi em tôi chết, thực lòng tôi vẫn ôm lấy niềm tin rằng cô quay lại, thậm chí còn ngu ngốc tin lời tên ác thần rằng hẳn là người của cô nên đã trao linh hồn mình cho hắn, trao linh hồn mình cho ác quỷ, kể từ đó, tôi không thể sống bình thường mà phải hút lấy sinh khí của con người để tồn tại”

Ma Kết thoáng chạnh lòng khi lời hứa của cô vô tình lại gây hại đến hai đứa trẻ:

“Tôi không ngờ lời hứa của tôi lại khiến cô và em cô gặp nhiều chuyện đến vậy”

Cô gái chột hét lên:

“Giờ thì điều đó còn ý nghĩa gì nữa ? Tôi đã không còn được phép lựa chọn, cũng vì cô thôi. Nếu lúc đó cô thực hiện lời hứa thì cũng đã không đến nước này, em tôi có lẽ không chết và cả tôi cũng không phải trao linh hồn mình cho ác quỷ”

Ma Kết dịu giọng:

“Cô còn có thể quay lại mà”

Cô gái lắc đầu:

“Không, không còn cách nào cả”

Ma Kết dịu dàng ôm lấy cô gái như một đứa em:

“Hãy để tôi cứu vãn sai lầm của mình”

Một cảm giác ấm áp chưa bao giờ có nay lại len lỏi vào tim một cô gái mang linh hồn của quỷ dữ khiến cô như sống lại, thậm chí cũng không còn mang dấu ấn của quỷ dữ.

“Có thể quay lại ... thật sao ?”

Ma Kết nhẹ nhàng xoa đầu cô gái:

“Từ bỏ tất cả đi, chị sẽ giúp em, chúng ta sẽ làm lại từ đầu”

Cô gái ôm chầm lấy Ma Kết, bờ vai run lên từng đợt:

“Xin lỗi, em đã rất có lỗi”

Ma Kết đẩy cô gái ra dịu dàng:

“Hãy nói cho chị biết, thuật mà em dùng với Nhân Mã là gì và làm sao để giải ?”

Cô gái nhỏ nhẹ:

“Chỉ cần có giọt nước mắt tinh khiết nhất, trong sạch nhất thấm vào dấu ấn ở phía cổ phải của chị ấy thì thuật sẽ được giải”

Ma Kết đột nhiên thấy chóng mặt vô cùng, người cô như lả đi, mi mắt chùn xuống, cô gái lo lắng đỡ lấy Ma Kết:

“Chị không sao chứ ?”

Ma Kết lắc đầu, cố chịu đựng:

“Không sao, mau đưa chị về gặp họ”

Lúc này Cự Giải và Thiên Bình cũng vừa đến nơi, Cự Giải lo lắng bước nhanh đến chỗ Ma Kết:

“Cậu không sao chứ ? Xin lỗi vì đã để cậu đợi lâu”

Ma Kết lắc đầu:

“Không còn thời gian đâu, mau đưa tớ về”

Bốn người họ nhanh chóng quay về ngôi nhà trên ngọn đồi Zodi và lúc này, thật sự như những gì Ma Kết nói, Nhân Mã đã rất nguy kịch.

Nhân Mã như người điên cứ cố nhào ra khỏi tháp phong ấn, Bạch Dương cũng khó có thể cầm chống tiếp:

“Phải làm sao đây ? Tháp phong ấn sắp tan biến rồi”

Điều mà Bạch Dương vừa nói đã trở thành hiện thực, Nhân Mã đã thoát khỏi tháp phong ấn và nhào tới họ.

Cô gái kia nhanh chóng bước vào, tay ấn nhẹ vào cổ phải Nhân Mã, Mã Nhi lịm dần rồi ngất đi trong vòng tay của cô gái.

Bạch Dương khó chịu quay sang cô gái:

“Cô đến đây làm gì ? Muốn gây sự tiếp hay sao ?”

Ma Kết cũng vừa được Cự Giải dìu vào:

“Cậu bớt nóng nảy đi Dương Nhi, chính em ấy đã cứu Nhân Mã”

Song Tử thắc mắc:

“Chuyện này là sao đây ?”

Sau khi nghe Ma Kết tường thuật lại tất cả mọi chuyện, Bạch Dương cũng đã hiểu rõ:

“Xin lỗi em, chị đã hơi nóng nảy”

Cô gái mỉm cười:

“Không sao đâu chị, lỗi cũng do em mà”

Cuối cùng cũng đã có lời giải cho hoa oải hương, bài toán kết thúc, lục đại thiên thần và sáu cung chủ bóng đêm đã tạm thời bình yên. Nhưng, đó chỉ là cơn sóng lặng trước đợt bão lớn.

14. Chap 12 - Oan Gia

Chap 12: Oan gia.

Hắc Ma không biết đã nghe được từ đâu tin Nhân Mã và Bảo Bình dám lén lút gặp nhau nên đã có lệnh triệu hồi, nhưng để tránh Mã Nhi bị dồn ép nên Bạch Dương đã lấy cớ Nhân Mã bệnh để đến gặp Hắc Ma.

Hắc Ma ngồi trên bệ, ánh mắt hằn những tia tức giận:

“Ta nghe được tin cung chủ Nhân Mã lén lút gặp riêng một trong lục đại thiên thần ? Không biết tin tức này có đúng không ?”

Bạch Dương khẩu khí trả lời:

“Đúng, nhưng tất cả chỉ là một sự hiểu lầm, Mã Nhi không phải tình cảm riêng tư mà đến gặp người của Light”

Hắc Ma vẫn hoài nghi:

“Đơn giản chỉ là hiểu lầm sao ?”

Bạch Dương cười nhếch môi:

“Người nghĩ Nhân Mã có thể có đặt tình cảm vào kẻ thù của mình sao ?”

Cơ mặt Hắc Ma dần dần, có lẽ hắn cũng tạm tin những lời Bạch Dương nói:

“Nếu vậy thì có thể cho qua nhưng còn việc triệu tập linh hồn, các người đã làm đến đâu rồi ?”

Bạch Dương dù thoáng bối rối nhưng vẫn giữ bình tĩnh:

“Chúng tôi đã sắp hoàn tất, chỉ đợi lệnh hành động thôi”

Hắc Ma nở nụ cười:

“Tốt lắm, ta chưa từng thất vọng vào sáu người các người, thôi, người lui đi”

Địa cung ...

Vừa thấy bóng Bạch Dương trở về, Song Tử đã ngồi bật dậy:

“Sao rồi Dương Nhi ? Hắc Ma nói gì ?”

Bạch Dương mỉm cười:

“Đúng như dự đoán của Ma Kết, Hắc Ma thật sự triệu hồi để hỏi về việc Mã Nhi gặp riêng người của Light, may mắn là có sự chuẩn bị trước, nên tạm thời không có gì, còn nữa, Hắc Ma còn hỏi về việc triệu tập linh hồn”

Ma Kết rời khỏi ghế, tay xoa cằm:

“Tớ đã rất thắc mắc việc Hắc Ma yêu cầu chúng ta triệu tập linh hồn, liệu chỉ đơn giản là có một lực lượng binh ma hùng mạnh ?”

Cự Giải lắc đầu:

“Tớ không nghĩ đơn giản là vậy, các cậu nghĩ thử đi, việc triệu tập linh hồn chỉ là một việc đơn giản, với người cẩn thận như hắc sẽ không để chúng ta làm, còn nữa chỉ dựa vào binh đoàn bóng đêm cũng đã có sức mạnh rất lớn không cần đến lực lượng binh ma”

Song Tử nhăn mặt:

“Ý cậu là sao ?”

Sư Tử giải thích:

“Ý của Giải Nhi cũng có nghĩa là phía sau việc Hắc Ma yêu cầu chúng ta triệu tập linh hồn chắc chắn còn có một huyền cơ nào đó, không chỉ đơn giản như chúng ta thấy”

Vừa lúc đó, một tiểu yêu chạy vào cấp báo:

“Thưa sáu cung chủ, đại yêu Bạch Tiên và Huyền Lam đã dẫn dắt binh đoàn bóng đêm đến ngọn đèn ở đời Zodi”

Nhân Mã vừa bước ra, sắc mặt chưa tốt hơn là bao:

“Sao họ lại đến ngôi đèn ở đời Zodi ?”

Bạch Dương:

“Lẽ nào đúng như chúng ta nghĩ, phía sau chuyện này có gì đó không bình thường”

Ma Kết chợt nghĩ ra gì đó:

“Tớ nhớ rồi, là La bàn hoàng đạo”

[La bàn hoàng đạo không giống chiếc la bàn tầm thường, trên chiếc la bàn này có một mũi tên duy nhất và bên trên bề mặt la bàn được chia làm hai, nửa tô đen có kí hiệu D và nửa tô trắng có kí hiệu L. Mũi tên trên là bàn luôn nằm ở vị trí cân bằng giữa D và L nên thân kim có hai màu đen trắng hòa hợp. Nếu mũi tên bị dùng lực kéo lệch về phía nào thì màu trên thân kim sẽ tự động thay đổi theo.

Không chỉ đơn giản là thay đổi màu kim nếu kim la bàn bị kéo lệch mà khi kim la bàn bị kéo lệch về màu đen D thì cả thiên cung, địa cung và thế giới con người đều sẽ chìm trong bóng tối, đều sẽ rất tàn độc và nhẩn tâm. Còn khi kim la bàn bị lệch về phía màu trắng L thì cả thiên cung và địa cung cả thế giới con người đều sẽ chỉ có buổi sáng, ai cũng rất thánh thiện và tốt bụng]

Cự Giải hiểu rõ lời Ma Kết:

“Tớ hiểu rồi, mục đích của Hắc Ma không phải là ngôi đèn mà là La bàn hoàng đạo, hắc ta muốn dùng binh đoàn bóng đêm để điều khiển kim la bàn lệch về phía màu đen D”

Song Tử:

“Nhưng như vậy sẽ làm đảo lộn cả ba giới”

Nhân Mã:

“Nhưng dù chúng ta là cung chủ bóng đêm không thể ra mặt để ngăn chặn chuyện này”

Bạch Dương chợt hét lên:

“Tớ nhớ rồi”

Song Tử xoa tai của mình:

“Lại gì nữa Dương Nhi ?”

Bạch Dương nhăn mặt hối lỗi:

“Xin lỗi, tớ vừa nghĩ ra một điều thôi. Đó là lục đại thiên thần, họ có thể ngăn chặn binh đoàn bóng đêm tấn công đền Zodi”

Ma Kết mỉm cười nhìn Dương Nhi:

“Vậy thì được rồi, cậu mau đến nói với họ đi, chắc giờ này thì binh đoàn bóng đêm cũng sắp đến ngôi đền rồi”

Lúc Bạch Dương vừa đến, lục đại thiên thần đang việc ai làm nấy trong bầu không khí im lặng. Vừa thấy Bạch Dương, Kim Ngưu đã lên tiếng:

“Có việc gì sao Bạch Dương ?”

Bạch Dương gấp gấp:

“Mau, mau lên, mau đến ngôi đền Zodi, Hắc Ma cho người dẫn binh đoàn bóng đêm đến để phá hoại La bàn hoàng đạo, kéo kim la bàn lệch về màu đen D”

Thiên Yết lạnh lùng:

“Hắn ta dám làm vậy sao ?”

Bạch Dương hồi thúc:

“Các người làm gì đi chứ”

Xử Nữ bật cười nhìn thái độ của Dương Nhi:

“Sao các cô không tự ra tay ? Các cô có thể điều khiển binh đoàn bóng đêm mà”

Bạch Dương nhăn mặt nhìn Xử Nữ:

“Nếu được thì tôi đâu cần đến đây, vấn đề là chúng tôi không thể ra mặt, hiểu chưa”

Bảo Bình nở một nụ cười thoáng qua nhìn Xử Nữ và Bạch Dương, anh hắng giọng rồi nói:

“Được rồi, vậy thì Xử Nữ cậu mau đi theo Bạch Dương đến đó xem thế nào, bọn tớ sẽ nhanh chóng đến sau”

Xử Nữ vẫn còn chưa kịp nói gì thì đã bị Dương Nhi lôi đi.

Xử Nữ khó chịu:

“Từ từ thôi, rồi cũng đến đó mà”

Bạch Dương:

“Đợi con rùa như anh đến thì binh đoàn bóng đêm đã phá hỏng cả ngôi đền không chừng”

Một người kéo, một người lững thững theo sau với dáng vẻ chẳng quan tâm.

Phía sau cặp đôi khắc khổ này là năm chàng trai đang cười khúc khích vì điệu bộ của họ, một người luôn lạnh lùng giờ lại đôi co với một cô gái chỉ vì những chuyện nhỏ nhặt với Bạch Dương như Xử Nữ thì thật là điều kì lạ.

15. Chap 13 - Cần Một Thứ Để Nín Giữ

Chap 13: Cần một thứ để nín giữ.

Hắc Ma dường như ngày càng mất kiên nhẫn với việc chờ đợi sáu cung chủ bóng đêm triệu tập các linh hồn trong khi lục đại thiên thần ngày càng lẩn tới, cả đội quân bóng đêm của hắn đến ngôi đền Zodi cũng bị lục đại thiên thần ngăn cản.

Hắc Ma đã có lệnh triệu tập sáu cung chủ bóng đêm nhưng họ đều viện cớ không xuất hiện, chỉ riêng Sư Tử một mình đến gặp hắn.

Hắn nhìn Sư Tử một cách khó chịu khi chỉ có mình cô đến mà năm người còn lại không đến:

“Năm cung chủ còn lại đâu ? Họ dám phớt lờ lời nói của ta sao ?”

Sư Tử cúi thấp đầu:

“Họ chỉ là đang có việc phải xử lý không thể đến, ngài có thể nói với tôi, tôi sẽ truyền tải lại với họ tất cả những gì ngài yêu cầu”

Hắc Ma vẫn chưa hài lòng:

“Đừng lấy lý do có việc xử lý không thể đến, ta đã nghe điều đó rất nhiều lần, ta cần những thuộc hạ tuyệt đối tuân thủ mệnh lệnh chứ không phải né tránh”

Sư Tử nén giọng:

“Nhưng không biết có việc gấp gì ngài triệu tập chúng tôi gấp đến vậy ?”

Hắc Ma nhíu mày:

“Ta không có đủ kiên nhẫn đợi các người triệu tập đủ linh hồn, trong vòng một ngày, các người phải triệu tập đủ số linh hồn, ta không muốn nghe nói không thể hay có lý do gì khác. Bọn thiên thần đã không xem chúng ta ra gì, thậm chí còn dám ngăn cản đội quân bóng đêm”

Sư Tử thoáng cau mày, ra là việc lục đại thiên thần ngăn đội quân bóng đêm tiến vào ngôi đền Zodi phá hỏng la bàn hoàng đạo khiến Hắc Ma tức tối đến vậy.

Sư Tử thoáng cười nhẹ:

“Tôi hiểu rồi, tôi đi đây”

Hắc Ma đã nhanh chóng nhận ra nụ cười ở trên môi Sư Tử, dạo gần đây, hắn ta đã nghe rất nhiều về việc sáu cung chủ bóng đêm có liên quan mật thiết đến lục đại thiên thần, lại thêm việc tiểu quỷ đã từng hồi báo thấy Sư Tử đi cùng nam thần ánh sáng Thiên Yết nên hắn ta không khỏi lo ngại việc có người dám qua mặt hắn ta.

“Khoan đã Sư Tử, ta còn có vài điều cần nói với người”

Sư Tử thoáng thấy lo ngại xoay người lại nhìn Hắc Ma, không hiểu hắn còn có việc gì nữa:

“Việc gì vậy ?”

Hắc Ma khẽ co giãn cơ mặt, hắn ta quyết không để bất kỳ ai dám qua mặt mình:

“Về việc thu hồi một ngàn linh hồn, sáu linh hồn thánh thiện và trong sạch nhất, ta vẫn chưa có được, ta muốn người thu hồi sáu linh hồn thánh thiện và trong sạch nhất. Thế nào, Sư Tử, người có làm được không ?”

Sư Tử đoán biết chắc rằng Hắc Ma đang có ý định gì đó:

“Sao lại là tôi ? Ngài đang nghĩ điều gì sao Hắc Ma ?”

Hắc Ma nở nụ cười bí ẩn:

“Hãy làm theo mệnh lệnh của ta, đừng quá thắc mắc, Sư Tử”

Sư Tử ngày càng thấy mất đi nhận thức, tri giác cô rơi vào mơ hồ, nửa ảo, nửa thật, cô ngất lịm xuống sàn lạnh. Hắc Ma tiến gần đến chỗ Sư Tử nằm:

“Ta tuyệt đối không cho phép ai đầu Sư Tử, đặc biệt là người, xem như đây là một phép thử dành cho người, nếu người thực sự có ý phản bội ta, người chắc chắn sẽ không có một kết quả tốt”

Sau khi Hắc Ma biến mất, phải mất một lúc lâu sau, Sư Tử mới tỉnh lại, nhưng giống như một người khác, cô không nhớ rõ bất kỳ điều gì ngoại trừ việc thu thập sáu linh hồn thánh thiện và trong sạch nhất, hình ảnh hiện lên đầu tiên trong tiềm thức cô ... chính là Thiên Yết.

Lúc này, ở điện Nam Dương, Ma Kết dường như đã cảm nhận được điều gì đó khi vừa thấy Sư Tử trở về sau khi gặp Hắc Ma, thái độ của cô ấy có điều gì đó rất bất thường.

Ma Kết quay sang nhìn Sư Tử trực diện:

“Cậu không sao chứ Sư Nhi ?”

Sư Tử không trả lời, ánh mắt mơ màng, miệng chỉ lẩm bẩm:

“Thiên Yết .. chết”

Ma Kết ngày càng nghi ngờ suy đoán của mình là đúng, Sư Tử thật sự không bình thường. Vừa lúc đó, Song Tử bước vào, gương mặt có chút hậm hực, Ma Kết quan tâm:

“Gi vậy Song Tử ?”

Song Tử bực tức:

“Thì cái tên Kim Ngưu đó, cứ như là ma đuổi, đi chẳng thềm nhìn, đụng ngã tở chẳng có lời xin lỗi mà đi thẳng luôn, tên Thiên Yết còn tệ hơn, chỉ quay sang dận tở bảo Sư Tử đến gặp cậu ta rồi bỏ đi, chẳng thềm đỡ tở”

Ma Kết thoáng lo lắng, sao đúng lúc này tên Thiên Yết kia lại hẹn gặp Sư Tử chứ, nhất định, cô không thể để Sư Tử đi, không thể để cậu ấy gây ra chuyện gì nữa.

Cự Giải bước vào, nhìn thấy gương mặt Ma Kết có chút đăm chiêu nên lo lắng:

“Cậu không gì chứ ? Đang suy nghĩ gì vậy ?”

Ma Kết cười nhẹ lắc đầu:

“Không gì”

Nhưng Cự Giải đã nhìn ra được tất cả:

“Cậu đang cố che giấu điều gì đó, về Sư Tử sao ?”

Ma Kết thoáng ngạc nhiên:

“Cậu biết sao ?”

Cự Giải gạt đầu ngồi xuống cạnh Ma Kết:

“Sáng nay Dương Nhi có nói tở biết Sư Tử đến gặp Hắc Ma, chắc chắn đã có chuyện gì xảy ra giữa cậu ấy Hắc Ma nên thái độ của cậu ấy mới kì lạ như vậy”

Nhân Mã lo lắng khi nghe Cự Giải nói vậy:

“Sư Tử có gì sao ?”

Ma Kết thở dài:

“Cả cậu cũng biết sao ?”

Nhân Mã lắc đầu:

“Không rõ lắm, nhưng hình như Sư Tử không được ổn, cậu ấy cứ ngồi lẩm bẩm cái gì đó, hình như là Thiên Yết ... và chết”

Ma Kết gạt đầu:

“Đúng là như vậy, tở nghĩ chắc chắn Hắc Ma đã giở trò điều gì đó nên Sư Tử mới thế này, tuyệt đối không được để cậu ấy gặp Thiên Yết”

Nhân Mã lo lắng:

“Cậu định sẽ làm gì ?”

Bạch Dương chìa đầu vào giữa:

“Tìm hiểu chuyện gì đã xảy ra giữa họ, bằng mọi cách ngăn cản Sư Tử và Thiên Yết gặp nhau”

Nhân Mã vừa quay sang chỗ lúc này Sư Tử ngồi đã không thấy cậu ấy đâu:

“Sư Tử đâu ?”

Song Tử ngẩng đầu lên:

“Mới đi rồi”

Bạch Dương cuống lên:

“Đi đâu ?”

Song Tử:

“Đi gặp Thiên Yết ở thư viện”

Ma Kết lo lắng vội đuổi theo Sư Tử thì Song Tử đã vội nói:

“À này, lúc sáng tớ vô tình nghe được Hắc Ma dặn dò Bạch Tiên trừ khử ai đó, hình như là người của ánh sáng, có lẽ là tên Song Ngư”

Ma Kết bối rối, cô không biết phải xử lý thế nào lúc này:

“Được rồi, tớ và Bạch Dương sẽ đuổi theo Sư Tử ngăn cản cậu ấy, còn Giải Nhi, cậu và Song Tử đến xem Bạch Tiên sẽ làm gì”

Mỗi người một hướng, họ nhanh chóng đến nơi cần đến.

Đầu tiên là Sư Tử ...

Thiên Yết đã đợi cô rất lâu ở thư viện, hôm nay, cậu nhất định phải nói những gì đã giấu trong lòng, qua sự việc của Nhân Mã, cậu càng nhận thấy rằng thời gian mà họ có rất ngắn ngủi, đặc biệt hơn là mối thù giữa Light và Darkness khiến họ càng khó có thể gần nhau.

Sư Tử chạy rất nhanh đến thư viện, vừa thấy bóng dáng Thiên Yết, cô đã đi thong thả hơn, khoe môi nở một nụ cười phớt qua:

“Thiên Yết ... anh nhất định sẽ chết”

Về phần Song Tử và Cự Giải lúc này, họ đang trên đường đến xem Bạch Tiên sẽ làm gì giữa đường thì gặp rất nhiều tiểu quỷ chặn đường. Tiểu quỷ hất mặt nhìn Song Tử và Cự Giải, giọng hất hàm:

“Không biết hai cung chủ vội vã như vậy, là đi đâu ?”

Song Tử khó chịu liếc nhìn về tiểu quỷ:

“Một tiểu quỷ nhỏ nhoi như ngươi cũng dám quấy chúng ta sao ?”

Tiểu quỷ dù tỏ vẻ cúi người hối lỗi nhưng thái độ lại chẳng xem hai cung chủ bóng đêm ra gì:

“Không, không, tôi nào dám mạo phạm đến hai cung chủ bóng đêm đáng kính”

Song Tử khoanh tay, giọng càng khó chịu:

“Vậy thì tránh ra để chúng ta đi”

Các tiểu quỷ vội dàn hàng ngang chắn ngang đường đi của Song Tử và Cự Giải:

“Hắc Ma có lệnh không để hai cung chủ đến ngăn cản Bạch Tiên”

Cự Giải cười nhạt:

“Muốn ngăn ta sao ? Vẫn chưa đủ tư cách đâu”

Quay lại Sư Tử lúc này, cô đã đi đến thư viện nơi mà Thiên Yết đang đợi. Vừa thấy bóng dáng Thiên Yết trong tầm mắt, đôi môi Sư Tử đã vẽ thành vòng bán nguyệt, mí môi mấp máy:

“Thiên Yết ... anh nhất định sẽ chết”

Vừa thấy bóng dáng Sư Tử bước đến, lẽ ra Thiên Yết chắc sẽ rất vui, nhưng anh đã nhanh chóng nhận ra dáng vẻ và thái độ khác thường của Sư Tử.

Sư Tử bước đến ngay cạnh Thiên Yết, im lặng không nói gì, đôi mắt cứ trông ra xa, khóe môi đôi lúc thoáng nhếch lên. Giọng Thiên Yết thoáng do dự:

“Cô không có gì chứ Sư Tử ?”

Sư Tử vừa nghe câu hỏi của Thiên Yết đã xoay người lại đối diện anh, mắt nhìn thẳng vào mắt anh, khóe môi lại tạo thành vòng bán nguyệt:

“Anh nghĩ tôi sẽ có gì ?”

Thiên Yết vẫn còn chưa trả lời thì Sư Tử đã xông tới, dùng ám khí phóng thẳng về phía Thiên Yết, tuy tránh được nhưng do bất ngờ nên Thiên Yết bị ám khí làm bị thương ở cổ, vết thương cứ thế, từng giọt, từng giọt thấm xuống đầm cổ áo Thiên Yết.

Sư Tử vừa thấy máu từ cổ Thiên Yết đã nở một nụ cười nhạt:

“Sao ? Vết thương này thế nào ? Vẫn chưa thể gây hại đến anh đúng không ?”

Thiên Yết ôm lấy cổ, đôi mày khê chau lại:

“Cô không phải Sư Tử”

Sư Tử cười lớn:

“Anh đã biết rồi sao ? Nhưng đã muộn rồi, hôm nay anh nhất định sẽ chết”

Sư Tử cứ thế nhào tới Thiên Yết, dùng mọi cách để giết được Thiên Yết. Còn Thiên Yết, anh chỉ tránh chứ không phản kháng, chỉ đơn giản anh không muốn cô bị thương.

Ma Kết và Bạch Dương cũng đã chạy đến đó, cố dùng cách gì đó để ngăn cản Sư Tử, nhưng mọi biện pháp đều có vẻ vô hiệu, Sư Tử dường như không có dấu hiệu dừng lại mà còn ngày càng hăng hơn.

Bạch Dương hét lên:

“Sư Tử, hãy dừng lại đi”

Lời gọi như tiếng chuông đánh vang vào tiềm thức Sư Tử, dù vậy vẫn chưa đủ để đánh thức cả linh hồn cô.

Thoáng thấy Sư Tử có vẻ chần chừ vài giây sau khi Bạch Dương gọi, Ma Kết đã nghĩ ra điều gì đó, cô xoay sang Thiên Yết, hét lớn:

“Hãy dùng trái tim để thức tỉnh Sư Tử”

Thiên Yết như nhận ra gì đó, anh dùng hai tay cố giữ chặt Sư Tử, buộc cô phải nhìn vào mắt mình, như có lực thôi miên vô hình, Sư Tử dần ngoan ngoãn buông tay, mắt nhìn thẳng vào anh, một lần nữa như lại có tiếng chuông đánh vang vào tiềm thức Sư Tử, nhưng lần này tiếng chuông đã rõ hơn, linh hồn cô đã thức tỉnh.

“Tôi sẽ giúp cô, chúng ta sẽ cùng tìm kí ức của cô”

Lời nói như vang vọng từ trái tim, Sư Tử như vực tỉnh, trước mặt cô là Thiên Yết, là anh chứ không phải ai khác, cổ anh vẫn đang chảy máu không ngừng, từng giọt, từng giọt lại rơi xuống. Vết thương đó là do cô gây ra sao ? Không, không thể nào, đôi tay cô không thể đã làm anh bị thương được.

Cô vùng khỏi vòng tay của Thiên Yết và bỏ chạy.

Ma Kết chặn Thiên Yết lại:

“Hãy để cậu ấy được bình tĩnh”

Song Tử lúc này ngày càng hăng chiến khi các tiểu quỷ không có ý định cho họ được đi khỏi đó, dường như bọn tiểu quỷ này chỉ cố cầm chân họ.

Song Tử đã nhận ra điều đó, cô quay sang Cự Giải:

“Tớ sẽ giải quyết bọn tiểu quỷ này, trong thời gian đó cậu hãy đến đó ngăn chặn Bạch Tiên lại, đừng để cô ta gây ra chuyện”

Cự Giải vẫn còn chần chừ chưa bước thì Song Tử đã chường mạnh lên một tiểu quỷ vừa nhào tới, miệng hét lớn:

“Nhanh lên”

Cự Giải gạt đầu rồi vội chạy ra khỏi đó, đầu cô thoáng ngoảnh lại:

“Đừng có gì nhé Song Nhi”

Song Tử nhấn mặt nhìn về bọn tiểu quỷ:

“Còn bọn này, đến đây nào”

Cự Giải cố sức chạy đến chỗ Bạch Tiên, không lâu sau, cô đã có mặt nơi Bạch Tiên đang đứng, có vẻ Bạch Tiên đang giả dạng cô.

Song Ngư cũng vừa chạy tới, gương mặt đầm mồ hôi. Vừa thấy anh, Cự Giải vội ẩn mình sau bụi cây, mắt dõi theo nhất cử nhất động của họ.

Song Ngư quay sang Bạch Tiên (lúc này là Cự Giải):

“Cô không đợi lâu chứ?”

Bạch Tiên lắc đầu:

“Không, không lâu lắm đâu”

Bạch Tiên vừa nói vờ té ngã vào Song Ngư, tỏ vẻ không cố ý:

“Xin lỗi, có lẽ chân tôi hơi tê”

Song Ngư vừa đỡ lấy Bạch Tiên, mắt họ chạm vào nhau, trong lúc Song Ngư vẫn còn ngẩng người không để ý, Bạch Tiên đã đưa lên ám khí sắt nhọn chực đâm vào Song Ngư.

Từ xa, Cự Giải đã thoáng thấy khó chịu, dù không hiểu vì sao, cô nhắm vào tay Bạch Tiên và phóng một ám khí về đó.

Bị ám khí phóng trúng tay, Bạch Tiên tức giận đảo mắt xung quanh nhìn, Song Ngư lo lắng khi thấy thái độ của Bạch Tiên:

“Cô không sao chứ?”

Bạch Tiên vẫn im lặng xem xét xung quanh, cùng lúc đó, lời Hắc Ma vang vọng:

“Mau quay về, nhiệm vụ thất bại”

Trong phút chốc, bóng Bạch Tiên biến mất, chỉ còn Song Ngư đứng đó ngẩng ngơ vì đôi mắt vừa rồi.

Song Tử sau khi bỏ chạy một đoạn khá xa đã dừng lại, cô cảm thấy rất mệt mỏi và bất lực. Cô không có quyền yêu anh, cô không xứng đáng với tình yêu đó. Một thiên thần cao quý như anh mãi mãi không thể yêu một cung chủ bóng đêm như cô. Trong lúc này, cô cần lắm, cần lắm một thứ tình cảm để níu giữ không phải mệt mỏi như lúc này.

Lời của Hắc Ma một lần nữa lặp lại:

“Cô chỉ có hai lựa chọn, một là tự tay giết hắn ta, hai là ta sẽ tự rạt ay và cô sẽ mãi mãi biến mất như chưa tồn tại. Hắn là thiên thần cao quý sẽ chẳng để tâm đến một cung chủ bóng đêm như cô đâu, giấc mơ về tình yêu sao ? Hoang đường, điều đó sẽ không bao giờ trở thành sự thật”

Sư Tử thật sự rất bối rối, cô không biết phải chọn thế nào, hoặc là sẽ chính tay giết anh, hoặc là sẽ mãi mãi tan biến, cách nào cũng đem lại cho cô đau khổ.

Dù có chọn chính tay giết anh để được tồn tại, cô cũng sẽ chẳng cảm nhận được dư vị của cuộc sống vì có lẽ cuộc sống sẽ nhạt hơn, nếu thiếu anh.

16. Chap 14 - Câu Hỏi Của Ma Kết

Chap 14: Câu hỏi của Ma Kết.

Một phép thử cho tình yêu ? Liệu có thể ?

Sư Tử đã suy nghĩ rất nhiều về việc lựa chọn giữa hai con đường mà Hắc Ma đã đưa ra, một là chính tay giết Thiên Yết và cô sẽ lại tiếp tục cuộc sống như hiện tại, hay hai là Hắc Ma sẽ đích thân ra tay và rồi cô cũng bị Hắc Ma trừ khử vì dám không thực hiện mệnh lệnh. Con đường nào, cũng đau khổ chẳng khác gì nhau.

Thấy Sư Tử cứ ngồi thừ một mình, Nhân Mã bước tới:

“Này, cậu không sao chứ ?”

Sư Tử cười, một nụ cười gượng gạo:

“Không sao”

Nhân Mã không tin vào câu trả lời đó bởi lẽ cô chắc chắn rằng Sư Tử đang có chuyện gì đó cố che giấu mọi người:

“Nói ra đi, biết đâu bọn tớ giúp được cậu”

Sư Tử thoáng chần chừ nhưng rồi, một lần nữa cô lại chắc chắn rằng cô không muốn phiền đến những người bạn của mình, cô không muốn cả họ cũng liên đới đến chuyện này, chỉ một mình cô thôi, một mình cô là đủ rồi.

Nhân Mã gật đầu:

“Vây thôi cậu ngồi nghỉ đi, tớ đi đây”

Sư Tử nhìn theo bóng Nhân Mã khuất dần sau cánh cửa:

“Tớ phải lựa chọn thế nào đây ?”

Ma Kết đang ngồi bên cửa sổ, mắt cứ lơ đãng nhìn ngoài trời. Bầu trời hôm nay không đẹp, hay nói đúng hơn rất âm u, mưa đã rơi lất phất. Bất cứ ai nhìn thấy khung cảnh này chắc hẳn đều có chung cảm nhận rằng khung cảnh này rất buồn chán, chẳng có ai lại yêu thích một khung cảnh như vậy. Nhưng đối với Ma Kết, cô rất thích được ngồi một mình ngắm khung cảnh này, nhìn mưa cũng cô đơn một mình giống chính bản thân cô vậy. Là do yêu thích hay là sự đồng cảm.

Cự Giải bước đến ngồi cạnh Ma Kết, chỉ ngồi im lặng chứ không nói gì, đơn giản vì Cự Giải hiểu rõ Ma Kết đang nghĩ gì. Mỗi lần ngồi ngắm mưa một mình như thế này, Ma Kết lại nghĩ về chuyện đó, lại nghĩ về quá khứ, một quá khứ bị thương.

Ma Kết lên tiếng, giọng đượm buồn:

“Tớ có giống mưa không Giải Nhi ?”

Cự Giải thoáng ngạc nhiên trước câu hỏi của Kết Nhi, Ma Kết chưa từng hỏi cô một câu hỏi tương tự như vậy. Giống mưa sao ?

“Ý cậu là sao Kết Nhi ?”

Ma Kết cười, một nụ cười mang đậm nỗi buồn phiền:

“Mưa rất cô đơn, chẳng có ai thích một khung cảnh như thế này cả, cũng giống như tớ, chẳng có ai yêu thương, chẳng có ai cần tớ, ai cũng bỏ rơi tớ”

Cự Giải nén lại cảm xúc của mình lúc này, Ma Kết khiến cô thấy lại hình ảnh của mình, cũng bị bỏ rơi, không được yêu thương:

“Cậu làm sao vậy ? Chẳng phải bên cạnh cậu còn có tớ, Dương Nhi, Mã Nhi, Song Nhi, Sư Tử và cả nữ thần Fiona sao ?”

Ma Kết gục đầu vào vai Giải Nhi:

“Nhưng sao ông ta lại không cần tớ”

Cự Giải an ủi Ma Kết:

“Điều gì đã khiến cậu nhớ lại quá khứ vậy Kết Nhi ?”

Ma Kết ngẩng đầu lên:

“Tớ đã gặp ông ta”

Cự Giải:

“Cậu đã gặp ông ta ?”

Ma Kết:

“Ông ta không thấy tớ, hình như là đang đi cùng một nữ thần khác ? Chẳng lẽ chỉ vì mẹ tớ là nữ thần bóng đêm thì không được chào đón ở ánh sáng, không lẽ chỉ vì vậy mà ông ta từ bỏ mẹ con tớ sao ?”

Cự Giải bối rối, chính bản thân cô cũng không biết đưa ra câu trả lời thế nào, vì chính cô cũng không thể hiểu được khoảng cách giữa ánh sáng và bóng đêm rốt cuộc là rộng đến thế nào, cô cũng không thể hiểu được vì sao bóng đêm thì không được chào đón tại ánh sáng.

Ma Kết cười nhạt:

“Cả cậu cũng không thể trả lời câu hỏi này sao Giải Nhi ?”

Cự Giải:

“Nhưng tại sao cậu lại muốn hỏi về điều này ?”

Ma Kết cười chua xót, tại sao ư ? Cô cũng không hiểu nổi tại sao cô luôn cứ muốn biết câu trả lời này dù biết chắc rằng kết quả sẽ rất cay đắng nhưng cô vẫn nuôi hy vọng rằng có một nguyên do gì đó khiến ông ta rời bỏ mẹ con cô.

“Chỉ để biết thôi Giải Nhi”

Vừa lúc đó, Dương Nhi bước vào, gương mặt có chút không vui:

“Nếu vậy thì cậu đừng nên biết đến lý do đó Kết Nhi, chẳng phải tất cả đã bày ra trước mắt, bóng tối và ánh sáng mãi mãi không thể dung hòa”

Ma Kết cười nhạt:

“Bóng tối và ánh sáng, khoảng cách thật sự lại xa đến vậy sao ?”

“Bóng tối và ánh sáng, khoảng cách này thật sự lại xa đến vậy sao ?”

Không biết từ lúc nào và vì sao câu hỏi này lại xuất hiện trong tâm trí Ma Kết. Chẳng phải ánh sáng lúc nào cũng là mục tiêu trả thù của cô hay sao ? Nhưng giờ chính bản thân cô lại muốn biết khoảng cách giữa bóng đêm và ánh sáng.

Thiên Bình đang đi dạo xung quanh, ánh mắt cố tìm lấy hình ảnh thân quen nào đó nhưng rồi lại chẳng thấy đâu. Anh cũng hiểu rõ, lúc này cô ấy đang ở nơi thuộc về cô ấy, cô ấy mãi mãi không thuộc về thế giới này và mãi mãi không thuộc về anh.

Nhưng ai kia... anh thật sự không nhìn lầm chứ, là cô sao ? Không chắc tình cảm trong lòng khiến mắt anh hoa đi, nhìn thấy bóng dáng ai cũng ngỡ là cô. Anh dụi mắt và nhìn kĩ hơn một lần nữa, đó chẳng phải là cô sao ?

Thiên Bình bước nhanh tới để nhìn rõ hơn một lần nữa, lần này thì anh chắc chắn rằng mình không nhìn lầm, chính là cô. Thiên Bình mở lời:

“Sao cô lại ở đây ?”

Cô gái xoay người nhìn Thiên Bình:

“Sao tôi không thể ở đây ?”

Thiên Bình lắc đầu:

“Không, không... ý tôi là sao cô lại xuất hiện ở đây lúc này ?”

Cô gái ngẩn người nhìn Thiên Bình, phải rồi sao cô lại ở đây ?

“Phải rồi, sao tôi lại ở đây nhỉ ?”

Thiên Bình thoáng lo lắng, sao thái độ của cô lại kì lạ đến vậy chứ ?

“Cô không sao chứ ?”

Cô gái lắc đầu:

“À không... tôi chỉ là muốn suy nghĩ vài điều thôi”

Thiên Bình gật đầu:

“Có thể nói cho tôi biết không, biết đâu tôi sẽ giúp cô giải đáp điều đó”

Cô gái xoay người nhìn Thiên Bình:

“Theo anh, khoảng cách giữa ánh sáng và bóng đêm là bao xa ?”

Đến lúc này thì không cần nói cũng biết cô gái trong lòng Thiên Bình bấy lâu là ai rồi. Chính là Ma Kết.

Thiên Bình bất ngờ trước câu hỏi của Ma Kết, anh cũng đã từng nghĩ về điều này nhưng thật sự chưa có lời giải đáp thích hợp nhất.

Anh chỉ tay về phía bầu trời, giọng trầm ấm:

“Khoảng cách bao xa sao ? Cũng giống bầu trời và mặt biển, khoảng cách là đường chân trời, tuy gần nhau ngay trước mắt nhưng khoảng cách thật sự mãi mãi không bao giờ chạm tới nhau được”

Ma Kết ngẩn người nhìn ra phía xa, tiếng sóng vỗ vào bờ từng đợt. Đúng là bầu trời và mặt biển, cách nhau bởi một đường chân trời, tuy gần như trước mắt nhưng mãi mãi cả hai không thể chạm vào nhau được.

17. Chap 15 - Trò Chơi Mới

Chap 15: Trò chơi mới.

Sau lần Ma Kết gặp Thiên Bình và nghe câu trả lời của anh, họ vẫn chưa gặp lại nhau, cả những cung chủ bóng đêm còn lại và năm đại thiên thần cũng chưa có cơ hội gặp nhau.

Đâu đó, một bóng người thoát hiện nhìn họ từ xa rồi nở một nụ cười nửa miệng:

“Ta sẽ tác hợp cho các người”

Hôm nay là một ngày không đẹp trời, bầu trời khá âm u, không có một chút ánh nắng. Cả sáu cung chủ bóng đêm và lục đại thiên thần đều nhận được một lời mời từ một người giấu mặt đến một địa điểm nhất định đã được chỉ định trong thiệp mời.

Cả sáu cung chủ và lục đại thiên thần đều rất phân vân không biết người mời họ là ai trong khi tấm thiệp chẳng ghi tên của ai mà chỉ có bốn chữ “người bạn thân thiết”, sau cùng họ đều quyết định đi đến nơi ghi trong thiệp để biết rốt cuộc người mời có ý gì.

Nơi chỉ định mà người giấu mặt đã ghi trong thiệp ... chính là tòa lâu đài Black Rose.

Tòa lâu đài Black Rose là một cung điện ẩn khuất sau khu rừng thông, cách thị trấn Virgon một đoạn đường rất xa, phải mất khá nhiều thời gian và công sức để sáu cung chủ bóng đêm và lục đại thiên thần tìm được nó.

Khi gặp nhau tại trước cổng tòa lâu đài, cả sáu cung chủ bóng đêm và lục đại thiên thần đều đã rất ngạc nhiên khi họ lại cùng nhau xuất hiện tại đây.

Ma Kết dường như đã hiểu được điều mà người giấu mặt đang nghĩ khi vừa thấy lục đại thiên thần:

“Các anh cũng nhận được lời mời đến đây sao ?”

Bảo Bình ngạc nhiên:

“Chẳng lẽ ... ?”

Bạch Dương:

“Sao chúng ta lại cùng được mời đến đây ?”

Thiên Bình lên tiếng:

“Nhưng ai là người mời chúng ta ?”

Ánh mắt Cự Giải vẫn chăm chăm về căn phòng cao nhất của tòa lâu đài:

“Dù người mời là ai thì chắc chắn người đó cũng đang có ý định gì đó với chúng ta”

Nhân Mã hơi ngạc nhiên khi nghe Giải Nhi nói:

“Sao cậu lại nghĩ vậy Giải Nhi ?”

Song Tử mỉm cười:

“Rõ ràng là người đó đã cố tình sắp xếp để chúng ta đến cùng một địa điểm, không chỉ đơn giản là một lời mời bình thường đâu”

Vừa lúc đó, có một chàng trai bước ra, ánh mắt màu xám tro lạnh lùng lướt nhìn mười hai con người đang đứng:

“Mọi người tới rồi sao ? Chào mừng mọi người đến với lâu đài Black Rose”

Chàng trai xoay người dẫn lối sáu cung chủ bóng đêm và lục đại thiên thần vào tòa lâu đài, dường như không ai để ý rằng khóe môi của chàng trai đã hơi nhếch lên duy chỉ có ba người nhìn thấy.

Đêm đầu tiên ở tòa lâu đài, cả sáu cung chủ bóng đêm đều cảm nhận được một điều gì đó rất kì lạ, dù cảm giác đó không quá mãnh liệt nhưng cả sáu cung chủ bóng đêm đều chắc chắn đang có chuyện gì đó xảy ra và họ phải tuyệt đối cảnh giác. Đặc biệt là Song Tử, cô cảm nhận được điều gì đó, có chút thân quen, có

chút đáng sợ và có chút hồi hộp, giống như một người con xa nhà bây giờ mới được trở về, từng khung cửa, từng căn phòng đều có vẻ đã từng diễn ra trong tâm trí Song Tử, nhưng cô thật không thể nhớ được gì.

Thấy Song Tử ôm đầu nhăn mặt, Bạch Dương có chút lo lắng:

“Cậu không sao chứ ?”

Song Tử lắc đầu, cô đang cố không chế cơn đau đầu đột nhiên bộc phát trong đầu mình:

“Tớ không sao”

Ma Kết nhắc nhở:

“Cậu cẩn thận nhé Song Nhi, tớ nghĩ tòa lâu đài này có gì đó”

Càng ngày, cảm xúc kì lạ càng dâng cao trong lòng Song Tử đến nỗi cô cứ bồn chồn, bứt rứt không yên được, giống như có một điều gì đó chưa được giải tỏa trong lòng, cứ dồn nén đến khó thở.

Song Tử ngồi bật dậy, trước mắt cô là ánh trăng dịu từ phía bên ngoài cửa sổ. Lúc này, một số hình ảnh không liền mạch cứ hiện tới trước mắt cô giống một đoạn phim bị cắt đoạn.

Có một người phụ nữ đang đứng cùng một bé gái, đứa bé gái này có nhiều nét rất giống Song Tử và người phụ nữ kia cũng khiến Song Tử có chút cảm giác yêu thương, thân quen.

Người phụ nữ kia đang đuổi theo đứa bé, miệng bà cứ liên tục gọi:

“Song Nhi, chờ mẹ”

Khóe mắt Song Tử như trào nước mắt, người phụ nữ đó vừa gọi tên Song Nhi, đứa bé gái đó chẳng lẽ nào lại chính là bản thân cô sao ? Rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra ?

Khó khăn lắm mới chìm được vào giấc ngủ, nhưng rồi Song Tử một lần nữa phải giật mình thức giấc, cả người cô ướt đầm mồ hôi, hai bàn tay lạnh toát, mắt cô nhòa đi vì nước mắt, giấc mơ đó không thể nào, không thể nào là thực được.

Buổi sáng đầu tiên tại tòa lâu đài, sáu cung chủ bóng đêm và lục đại thiên thần được chàng trai có đôi mắt màu xám tro tiếp đãi rất chu đáo.

Bữa ăn khiến Song Tử cảm thấy dễ chịu hơn dù cả đêm qua cô chẳng chợp mắt được chút nào, mỗi món ăn cứ như một chiếc chìa khóa mở thẳng vào tim Song Tử, nó thân quen đến nỗi khiến cô cứ cảm thấy rằng mình là một đứa con gái xa nhà trở về gặp mẹ, lại được mẹ âu yếm yêu thương, lại được mẹ nấu cho những bữa ăn thấm đẫm tình yêu thương.

Thấy Song Tử ngồi một mình, Mã Nhi bước đến:

“Cậu không sao chứ ? Cả đêm không ngủ được sao ?”

Song Tử cố che giấu cảm xúc của mình, cô không muốn những người bạn của cô lại lo lắng cho cô chỉ vì một giấc mơ kì lạ:

“Tớ không sao”

Nhân Mã dịu dàng:

“Cậu cứ nói ra điều đang che giấu đi, biết đâu tớ giúp được, che giấu không khiến cậu thoải mái hơn đâu”

Song Tử thở dài rồi thuật lại cho Nhân Mã nghe những gì mình cảm thấy và cả giấc mơ tối qua.

“Không hiểu sao khi vừa bước vào nơi đây, tớ đã có cảm xúc gì đó rất thân quen, giống như được trở về chính ngôi nhà của mình vậy, còn nữa mặc dù chưa bao giờ đến tòa lâu đài này nhưng mỗi khung cửa, mỗi căn phòng đều có vẻ rất quen thuộc. Không chỉ vậy mỗi món ăn mà chúng ta được tiếp đãi đều là những mùi vị mà tớ chắc chắn tớ đã rất nhiều lần ăn qua. Và cả giấc mơ kì lạ kia nữa”

Nhân Mã ngạc nhiên:

“Giấc mơ ? Những chuyện này rốt cuộc là sao Song Nhi ?”

Song Tử vò tóc:

“Tớ cũng không thể hiểu được chuyện gì đã xảy ra nhưng chắc chắn tòa lâu đài này rất thân quen với tớ. Giấc mơ tối qua cũng vậy, tớ đã nhìn thấy một người phụ nữ và một đứa bé gái, đứa bé đó có nét gì đó rất giống tớ, còn người phụ nữ thì cứ luôn miệng gọi đứa bé gái là Song Nhi”

Nhân Mã:

“Khoan đã, tất cả những chuyện này đều có vẻ rất kì lạ, đầu tiên là chúng ta được lời mời đến đây, tiếp sau đó là những hành động ân cần mà chàng trai kia dành cho cậu, tiếp sau đó là cảm giác thân quen và một giấc mơ liên quan đến cậu. Người giấu mặt này có ý gì đây ?”

Song Tử đứng dậy, ánh mắt hiện lên nỗi hoang mang, lo lắng:

“Tớ cũng không rõ nhưng có lẽ người đó đang cố khơi lại kí ức trong tớ”

Một kí ức đau lòng mà Song Tử đã không thể chấp nhận và buộc mình phải quên đi liệu có thể khơi gợi lại ? Một giấc mơ khác mà Song Tử đang cố che giấu là gì ? Tòa lâu đài, chàng trai có đôi mắt màu xám tro và cả giấc mơ kia liệu có liên quan đến Song Tử ? Người giấu mặt rốt cuộc có ẩn ý gì ?

Chàng trai có đôi mắt màu xám tro – người tiếp đãi sáu cung chủ bóng đêm và lục đại thiên thần mấy hôm nay có rất nhiều vẻ bất thường khiến Cự Giải nghi ngờ.

Ma Kết và Cự Giải đã cố tình theo dõi anh ta từ phía sau và quả nhiên họ thật sự phát hiện được bí mật anh ta đang che giấu.

Chàng trai có đôi mắt màu xám tro đang bên thành cửa sổ, ánh mắt xám lạnh lùng cứ nhìn xuống sân, nơi Song Tử đang tưới nước cho những cây hoa hồng đen vừa hé nụ, đôi môi anh tưởng chừng như không bao giờ xuất hiện nụ cười giờ lại thoáng xuất hiện nụ cười với Song Tử, môi mấp máy vài từ:

“Em gái, em nhất định phải nhớ lại. Anh sẽ không tha cho bất kì ai phá hoại gia đình chúng ta”

Cự Giải và Ma Kết không khỏi bàng hoàng khi nghe được những lời do chính miệng anh ta thốt ra, lẽ nào Song Tử chính là em gái của chàng trai đó ?

Đợi chàng trai đi khỏi, Cự Giải và Ma Kết mới bước ra khỏi góc tường, Cự Giải không thể tin những gì mình vừa nghe:

“Lẽ nào Song Tử là em gái của anh ta ?”

Ma Kết suy luận:

“Điều này có vẻ rất hợp lý, nếu Song Tử là em gái của anh ta thì có thể giải thích được hành động ân cần, ánh mắt yêu thương và cả nụ cười hiếm hoi của anh ta dành cho Song Nhi, tớ đã từng suy nghĩ vì sao anh ta lại hành động lạ như vậy, ngoại trừ việc anh ta yêu thầm cậu ấy thì lý do duy nhất chính là anh ta là người thân của Song Nhi, chính xác hơn thì anh ta là anh trai của cậu ấy”

Cự Giải lắc đầu:

“Nhưng không thể nào, chẳng phải Song Nhi sống với chúng ta từ nhỏ sao, sao lại có thể được chứ? Cậu ấy không thể nào là con gái của bá tước bóng đêm Louis – chủ của tòa lâu đài này”

Ma Kết:

“Tớ cũng chưa thể giải thích tại sao được nhưng chúng ta cũng không thể phủ nhận rằng có một sự thật đằng sau cả câu chuyện, có một nguyên nhân nào đó đã khiến gia đình họ tan nát, Song Nhi và anh trai thất lạc nhau khiến cho chàng trai đó mang đầy hận thù đến vậy”

Cự Giải:

“Ý cậu là có chuyện gì đó đã xảy ra vào năm Song Tử bốn tuổi khiến cậu ấy quên hết việc trước đó, sau chuyện đó cậu ấy đã được mẹ tớ chăm sóc nên quá khứ đó dần rơi vào lãng quên. Còn chàng trai này, anh trai cậu ấy thì không thể quên được nên quyết tâm phải trả thù và tìm lại em gái sao ?”

Chàng trai có đôi mắt màu xám tro bất ngờ xuất hiện ngay phía sau Ma Kết và Cự Giải khiến cả hai giật mình:

“Bữa ăn đã được chuẩn bị rồi”

Ma Kết gật đầu:

“Cám ơn anh”

Giọng chàng trai lạnh lẽo:

“Không có gì, đó là nhiệm vụ của tôi thôi”

Lại một ngày trôi qua, Ma Kết và Cự Giải càng khẳng định chắc chắn chàng trai kia đang cố che giấu điều gì đó.

Đêm đến. Cả tòa lâu đài bao trùm bởi bóng đêm yên tĩnh. Ma Kết không thể nghĩ ra được là vẫn còn ai thức lúc này ngoài cô khi bên ngoài căn phòng vẫn có tiếng bước chân.

Cự Giải nhồm dậy khỏi giường và đi đến chỗ Ma Kết:

“Cậu có nghe gì không ?”

Ma Kết ngẩng đầu nhìn ra ngoài:

“Hình như có ai đó vẫn chưa ngủ”

Ma Kết và Cự Giải rón rén bước ra khỏi phòng và đúng như dự đoán, vẫn còn có người chưa ngủ, người đó đang chậm rãi tiếng về phía căn phòng của Nhân Mã và Song Tử.

Người lạ này là ai ? Bí ẩn phía sau câu chuyện này là như thế nào ? Rốt cuộc Song Tử có tìm lại được kí ức của mình ? Tất cả sẽ được giải đáp trong phần tiếp theo ...

Ma Kết và Cự Giải rón rén bước ra khỏi phòng và đúng như dự đoán, vẫn còn có người chưa ngủ, người đó đang chậm rãi tiếng về phía căn phòng của Nhân Mã và Song Tử.

Người đó nhẹ nhàng đẩy cánh cửa và bước vào, đuốc trong phòng bùng cháy sáng khiến Cự Giải và Ma Kết rất ngạc nhiên.

Khi cả hai bước vào phòng thì đã thấy Song Tử đứng bên ngọn đuốc cháy sáng trên tường còn chàng trai có đôi mắt màu xám tro thì ngồi ở dưới giường của Song Tử.

Nhân Mã nhìn chàng trai đầy khó chịu:

“Anh lén lút vào phòng của Song Nhi lúc này làm gì ?”

Chàng trai tuyệt đối im lặng không nói nửa lời, Song Tử lên tiếng:

“Anh muốn gì ?”

Ma Kết cười nhạt nhìn chàng trai:

“Đừng cố che giấu nữa Eric, chúng tôi đều đã biết cả rồi”

Chàng trai mỉm cười, cái tên Eric này từ lâu rồi, anh đã không còn được người khác gọi mình bằng cái tên đó:

“Eric, đã lâu rồi tôi không được nghe cái tên này”

Song Tử khó chịu:

“Biết gì chứ ? Rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra ?”

Ánh mắt chàng trai hằn lên những tia giận dữ, anh gồng chặt tay mình lại, giọng như hét:

“Gia đình chúng tôi lẽ ra đã rất hạnh phúc, tôi có ba mẹ và còn có cả em gái, nhưng chính bóng đêm đã cướp lấy gia đình tôi”

Ma Kết chậm rãi:

“Theo tôi biết thì tòa lâu đài này là của bá tước bóng đêm Louis cùng phu nhân Vanessa sở hữu nó, vì phu nhân Vanessa rất yêu hoa, đặc biệt là hoa hồng đen nên bá tước Louis đã trồng rất nhiều xung quanh tòa lâu đài khiến cho tòa lâu đài có tên là Black Rose. Một năm sau ngày cưới của họ, phu nhân Vanessa đã hạ sinh một cặp song sinh một trai, một gái. Bá tước Louis đã đặt tên cho hai đứa bé và Eric và Erin. Sau nửa năm ngày hai đứa bé chào đời, bá tước Louis đã quyết định không tiếp tục gia nhập vào bóng đêm mà muốn trở lại một cuộc sống bình thường cùng vợ và hai con của mình. Nhưng người đứng đầu bóng đêm hiện giờ là Lucifer đã không đồng ý điều này, ông ta không muốn trợ thủ đắc lực của mình sớm rút lui. Lucifer cho rằng chính hai đứa trẻ là nguyên nhân nên ông đã cố tìm rất nhiều cách để giết chúng nhưng không thể vì bá tước Louis và phu nhân Vanessa đã chăm sóc và bảo vệ chúng quá cẩn thận”

Cự Giải tiếp lời:

“Không thể làm gì khác hơn ngoài chấp thuận cho bá tước Louis quay về cuộc sống bình thường nhưng cũng không muốn bỏ lỡ một trợ thủ đắc lực, Lucifer đã vờ đồng ý nhưng thực chất đó chỉ là một kế hoãn binh. Tiếp sau đó, Lucifer không thể nhắm vào hai đứa trẻ nên đã chuyển mục tiêu sang phu nhân Vanessa, ông ta đã cho người sát hại bà ấy và lấy hình dạng của bà ấy quay về lâu đài Black Rose. Ban đầu bá tước Louis cũng không biết được sự việc đau lòng này cho đến lúc hai đứa trẻ cứ luôn quấy khóc không yên và càng quấy nhiều hơn khi phu nhân Vanessa xuất hiện ở đó dù thường ngày bọn trẻ rất nghe mẹ.”

Ma Kết kể tiếp bi kịch đau lòng này:

“Sau khi phát hiện, bá tước Louis đã chính tay chém đầu của phu nhân giả và ôm hai con bỏ trốn. Biết không thể thoát khi binh đoàn bóng đêm đã truy đuổi sát phía sau, ông giấu hai đứa trẻ trong một hốc cây to, để lại cho chúng hai chiếc nhẫn rồi bỏ chạy nhằm đánh lạc hướng đội quân bóng đêm. Sau khi bá tước Louis bị giết, cả hai đứa trẻ vẫn còn trong hốc cây, linh hồn của phu nhân Vanessa đã xuất hiện, bà cố dùng mọi cách để cứu lấy hai con của mình nhưng vô dụng bà không thể ôm lấy cả hai đứa trẻ cùng một lúc nên đành để lại Erin và ôm lấy Eric trở về lâu đài. Sau khi để Eric ngủ ngon lành trong nôi, bà nhanh chóng quay lại đón Erin nhưng không thấy vì cô bé đã được một người khác đưa đi mất”

Song Tử bần thần, câu chuyện đầy bi kịch về bá tước Louis – một người cô không hề quen biết sao lại khiến Song Tử có cảm giác rất quen thuộc, giống như chính cô đã trải qua chuyện này.

Ma Kết dừng một chút rồi tiếp lời:

“Người đưa Erin đi là một con người, sau khi đem cô bé về nuôi dưỡng đến lúc Erin lên bốn thì bí mật đã bị phát hiện, Erin mang trong mình một sức mạnh kì lạ, dân làng đã cho rằng Erin là quỷ tạo thành nên đã xua đuổi con bé đi ngay trong đêm mưa. Ngay đêm đó, con bé đã ngất ở một bìa rừng và được công chúa Mona đưa về địa cung chăm sóc. Sau khi tỉnh dậy, kí ức trong đầu cô bé hoàn toàn mất sạch. Công chúa Mona đã để cô bé ở lại với cái tên mới là Song Tử và cô bé chính thức trở thành một cung chủ của bóng đêm”

Đến lúc này thì Song Tử thật sự đã đổ gục người, tai cô như ù đi không còn có thể nghe thêm được gì nữa, câu chuyện mà Ma Kết đang kể là về cô sao ?

Song Tử hét lên:

“Không thể nào, đây không thể là sự thật được, không thể nào”

Giấc mơ tối đó lại hiện lên ... Một người phụ nữ như hóa điên lên ở một gốc cây to, miệng luôn gọi:

“Erin”

Song Tử ngồi bó chân xuống đất, ôm lấy đầu mình, mặc cho hai hàng nước mắt vẫn rơi:

“Không thể nào, tớ không thể nào là đứa bé đó, rõ ràng người phụ nữ trong giấc mơ đã gọi tớ là Song Nhi mà”

Ma Kết ôm lấy Song Tử:

“Cậu đã mất một phần kí ức trước năm bốn tuổi, những kí ức còn lại mà cậu nhớ thì quá mơ hồ nên giấc mơ mà cậu nhìn thấy là một sự ghép nối giữa những kí ức của quá khứ và hiện tại, cậu nhớ đến người phụ nữ đó, nhưng lại không thể nhớ tên mình, vì thế cậu đã nhìn thấy rằng bà ấy đuổi theo cậu và gọi cậu là Song Nhi”

Chàng trai có đôi mắt màu xám tro này giờ vẫn im lặng, ánh mắt chăm chú dõi theo Song Tử:

“Em gái, đến lúc này em vẫn chưa nhớ ra sao ?”

Kí ức trong đầu Song Tử dần rõ mồn một, cô đã nhớ lại tất cả, nhớ lại hết cả rồi.

18. Chap 16 - Đối Mặt

Chap 16: Đối mặt.

Song Tử, đến giờ phút này vẫn chưa chấp nhận được sự thật rằng bản thân cô chính là Erin, em gái song sinh của Eric, con gái duy nhất của ngài bá tước bóng đêm Louis.

Từ sau khi biết được sự thật, Song Tử cứ tự nhốt mình trong phòng, không chịu ra ngoài.

Nhân Mã lo lắng:

“Phải làm sao đây ? Suốt đêm qua đến giờ, Song Tử vẫn không chịu ra khỏi phòng, cậu ấy có làm sao không ?”

Ma Kết:

“Cậu ấy cần thời gian để thích ứng với sự thật này”

Cự Giải và Thiên Yết bất giác nhìn về phía Sư Tử, nhìn ánh mắt hoang mang của Sư Tử lúc này, cả hai bỗng thấy lo sợ vì bản thân họ không thể biết rằng đến lúc nào Sư Tử mới tìm ra sự thật của chính mình và rồi lại đau khổ như Song Tử lúc này.

Đêm hôm đó, lúc mọi người như đều ngủ gục ngoài cửa phòng Song Tử thì cô mới bước ra ngoài, ánh mắt trầm buồn lướt nhìn mọi người rồi bước thẳng.

Sáng hôm đó, cả lâu đài Black Rose như bị lật tung lên khi mọi người không thấy Song Tử đâu cả, Bạch Dương cuống lên:

“Song Tử đi đâu chứ ? Bây giờ làm sao đây ? Sao mọi người cứ đứng im đó, mau chia ra tìm cậu ấy đi”

Nhân Mã:

“Cậu bình tĩnh lại nào Dương Nhi, Ma Kết, chúng ta phải làm gì ?”

Ma Kết khẽ quan sát xung quanh rồi quay sang Cự Giải:

“Tổ nghĩ cậu ấy chỉ đi đâu đó, chúng ta cứ chia nhau ra tìm đi”

Cự Giải dường như đã hiểu ý Ma Kết:

“Uhm, vậy thì chúng ta chia ra nhé”

Bạch Dương nhìn ngang ngó dọc rồi lên tiếng:

“Chia thế này vậy, Cự Giải, Song Ngư, Ma Kết và Thiên Bình, nhóm hai là tứ, Mã Nhi, Bảo Bình và anh trai của Song Tử, bốn người còn lại là một nhóm, được chứ ?”

Bốn nhóm nhanh chóng chia ra tìm Song Tử, nhưng có vẻ như nhóm của Ma Kết và Cự Giải đã biết rõ kết quả Song Tử đang ở đâu.

Thiên Bình nhú mày nhìn Ma Kết:

“Hình như cô đã biết Song Tử đang ở đâu”

Ma Kết không nói gì, chỉ im lặng và tiếp tục đi.

Song Ngư quay sang Cự Giải:

“Cô ấy không nói thì cô hãy nói đi”

Cự Giải lên tiếng:

“Lúc này Song Tử cần thời gian để bình ổn lại, sẽ không ai tìm được cậu ấy nếu cậu ấy đã muốn trốn. Chỉ cần bình tâm trở lại, nhất định Song Tử sẽ quay lại thôi”

Song Tử lúc này đang ngồi một mình ở một ngọn đồi đầy gió hướng ra biển lớn. Cô thật sự cần yên tĩnh lúc này để suy nghĩ lại tất cả. Sự thật này khiến cô quá khó khăn để đối mặt. Kí ức bỗng chốc sống lại khiến cô không chấp nhận được.

Đầu cô như muốn nổ tung, cô không thể và cũng không muốn tiếp tục suy nghĩ nữa, cô chỉ muốn ngủ, ngủ một giấc ngon lành và khi tỉnh lại thì không còn việc gì xảy ra nữa.

Song Tử nhắm nghiền mắt và nằm xuống, dù có cố buộc mình ngủ nhưng cô cũng không thể ngủ được, hình ảnh ba mẹ cô bị sát hại cứ chồn vờn trước mắt, cô không sao xóa nó ra khỏi đầu mình được.

Song Tử ngồi bật dậy, cô cắn môi đến bật máu, cố kìm nén để nước mắt không rơi, cô không thể tin được rằng những người đã chăm sóc cô thuở bé lại chính là những người cướp đi gia đình cô.

Ba mẹ cô đều bị sát hại bởi thế lực của bóng đêm, còn cô thì lại là một cánh tay đắc lực cho bóng đêm, có phải chính cô đang tiếp tay cho thế lực đã gây nên bi kịch gia đình mình ?

Thế giới bóng đêm quả thật quá tàn nhẫn, không có lý do để cô hỏi tại sao khi người khác lại khinh miệt khi cô là một cung chủ bóng đêm, chính tay cô lại đang gây ra những bi kịch cho người khác giống như bóng đêm gây ra bi kịch cho gia đình cô trước đây.

Hận thế lực bóng đêm sao ? Cô không thể ... Bởi vì cô cũng giống họ, cũng lạnh lùng và tàn nhẫn.

Lúc này, Song Tử thật sự rất rối, cô không biết phải làm gì, con đường mà cô đi bấy lâu là một con đường nhuộm đầy máu đỏ, những người mà cô tiếp xúc bấy lâu lại chính là những người gây ra cái chết cho ba mẹ cô.

Song Tử cảm thấy mệt mỏi hơn bao giờ hết, cô không biết mình còn có thể tiếp tục gượng đến bao giờ, nhưng thực sự ngay lúc này đây, cô chỉ muốn ngủ, một giấc ngủ xóa tan những mệt mỏi trong cô, một giấc ngủ giúp cô gỡ bỏ những khuất mắc trong lòng.

Cảm nhận có người bước đến, Song Tử xoay người:

“Là anh sao ?”

Chàng trai bước đến, ngồi cạnh Song Tử, ánh mắt hướng ra xa:

“Sao lại trốn ở đây ? Cô có biết ai cũng đang rất lo lắng đi tìm cô không ?”

Song Tử cười nhạt:

“Ma Kết và Cự Giải chắc chắn biết tôi ở đâu”

Chàng trai gật đầu:

“Quả là không sai, họ biết nhưng chỉ ít cô nên để lại lời nhắn rằng mình đi đâu để mọi người không phải cuống cuống lên khi không nhìn thấy cô ... cô đang lẩn tránh điều gì sao ?”

Song Tử xoay người sang chàng trai:

“Anh quá khinh thường tôi rồi, tại sao tôi lại phải lẩn tránh ?”

Chàng trai mỉm cười:

“Vì cô không muốn đối mặt, ít nhất là ngay lúc này”

Song Tử im lặng, quả là đúng, cô không muốn đối mặt hay nói đúng hơn là cô không dám đối mặt, cô sợ kí ức đó bỗng chốc sẽ trở thành nỗi ám ảnh mãi mãi tồn tại trong tâm trí cô không thể xóa bỏ được, cô sợ, thực sự rất sợ.

Song Tử:

“Một cung chủ như tôi thì cũng biết sợ sao ?”

Chàng trai ngẩng đầu nhìn Song Tử:

“Không ai là không có nỗi sợ hãi của riêng mình, chỉ là nỗi sợ đó vẫn chưa đến lúc xuất hiện”

Song Tử mỉm cười nhìn sang phía chàng trai:

“Vậy là anh cũng có nỗi sợ, đó là gì ?”

Chàng trai ngập ngừng trong giây phút rồi lên tiếng:

“Là không thể bên cạnh người mình yêu. Nhưng tôi không lẩn tránh, ngược lại tôi đã đối mặt, mặc kệ có chuyện gì xảy ra, tôi vẫn bên cô ấy, vẫn mãi quan tâm và yêu thương cô ấy”

Không hiểu vì sao khi nghe chàng trai nói điều này, Song Tử lại thấy ấm áp đến lạ lùng, giống như người mà chàng trai đang nói đến là chính bản thân cô vậy.

Chàng trai nói rất đúng, cô không nên lẩn tránh, phải đối mặt và giải quyết nỗi sợ hãi đó, trốn tránh không giúp cô giải quyết mà chỉ khiến cô càng mang nỗi ám ảnh nặng nề hơn.

Song Tử:

“Anh đang gợi ý cho tôi sao ?”

Chàng trai lắc đầu:

“Đó chỉ là ý kiến của tôi, cô hãy suy nghĩ và lựa chọn thật đúng con đường cho mình”

Song Tử cười nhạt:

“Con đường ? Tôi còn được chọn sao ? Chẳng phải chính họ đã ép tôi đi vào con đường đầy máu, đầy tội lỗi này sao ?”

Chàng trai im lặng một lúc lâu rồi lên tiếng:

“Hãy tự giúp mình thoát khỏi con đường này, có rất nhiều con đường khác còn đang chờ cô, hãy tự cứu mình đi”

Song Tử:

“Có thể sao ? Tôi còn có thể sao ?”

Chàng trai:

“Không gì là không thể, hãy đối mặt với tất cả và giải quyết chúng, đừng để nỗi sợ hãi lấn át tâm trí cô”

Song Tử đứng dậy, gương mặt cương quyết:

“Anh nói đúng, tôi sẽ đối mặt và giải quyết nỗi sợ hãi này

19. Chap 17 - Bước Về Quá Khứ

Chap 17: Bước về quá khứ.

Song Tử quay về lâu đài với một tâm trạng bình ổn hơn hẳn, cô đã suy nghĩ rất nhiều, Kim Ngưu nói đúng, suy cho cùng thì cô cũng không nên để nỗi sợ hãi đó lấn át tâm trí của mình, cô phải đối mặt và xóa bỏ đi nỗi sợ hãi đó. Cách duy nhất chính là tìm về quá khứ năm đó ...

Bạch Dương mừng rỡ rít khi thấy Song Tử quay về:

“Cậu đã đi đâu vậy ? Ai cũng rất lo lắng cho cậu”

Song Tử cúi đầu:

“Xin lỗi vì đã để mọi người lo lắng”

Ma Kết nhẹ nhàng:

“Điều quan trọng là cậu đã bình ổn trở lại”

Song Tử hít một hơi thật sâu:

“Tớ đã nghĩ rồi, tớ sẽ không trốn tránh nữa, tớ sẽ cố gắng nhớ lại tất cả và đối mặt với quá khứ năm đó”

Nhân Mã vỗ vai Song Tử:

“Cậu nghĩ vậy thì tốt rồi, cố gắng lên, bọn tớ sẽ luôn bên cạnh cậu”

Eric lúc này mới lên tiếng:

“Anh cũng vậy, Song Tử”

Ánh mắt Song Tử khi nhìn Eric dù vẫn chưa giảm đi sự xa lạ nhưng ánh mắt đó phần nào đã dịu dàng hơn trước:

“Cám ơn ... anh trai”

Chỉ hai chữ “anh trai” thôi cũng đủ đẩy Eric lên chín tầng mây xanh, điều ước này không biết anh đã ước bao nhiêu lần nhưng chính anh cũng không thể tin rằng nó lại nhanh chóng trở thành hiện thực đến vậy, cuối cùng anh cũng được đoàn tụ với em gái, người thân duy nhất của anh.

Eric lên tiếng:

“Anh sẽ giúp em tìm lại kí ức”

Sư Tử lo ngại:

“Nhưng chúng ta phải bắt đầu từ đâu đây ? Những người duy nhất biết được chuyện này chính là Lucifer, công chúa bóng đêm Mona và ba mẹ của Song Tử, Lucifer thì đã bị giam cầm không tung tích, công chúa bóng đêm Mona cũng đã không còn, cả ba mẹ của Song Tử cũng ...”

Cự Giải:

“Chắc chắn sẽ có cách gì đó giúp chúng ta tìm lại kí ức cho Song Tử, thuộc hạ của ngài bá tước Louis chắc chắn là rất nhiều, hẳn trong số đó có người thân tín của ngài có thể biết được tất cả mọi chuyện”

Thiên Yết:

“Giải Nhi nói đúng, cũng sẽ tìm được cách gì đó”

Eric đột nhiên nhớ ra chuyện gì đó:

“À có một người là thân tín của ba tôi, ông ấy hầu như là người biết được tất cả, cận thần Anthony”

Song Ngưu lo ngại:

“Nhưng ông ấy đang ở đâu ?”

Song Tử hồi thúc:

“Phải đó anh, giờ ông ấy ở đâu ?”

Eric lắc đầu vô vọng:

“Sau khi ba mẹ xảy ra chuyện, cận thần Anthony cũng bật vô âm tin, trong suốt thời gian qua, ngoài việc tìm em anh cũng đã cố gắng tìm ông ấy nhưng vô ích, không thể được”

Bảo Bình chắc chắn:

“Ngoài việc ông ấy đã chết thì nếu còn sống, chắc chắn chúng ta sẽ có manh mối để tìm được ông ấy thôi”

Việc tìm kiếm kí ức cho Song Tử dần khởi sắc, bước đầu họ phải đi tìm cận thần Anthony – người thân tín nhất của ngài bá tước Louis đồng thời cũng là người nắm rõ câu chuyện. Dù vẫn chưa thể xác định ông ấy đang ở đâu nhưng đó cũng là một bước đầu khởi sắc, tin rằng họ sẽ tìm được kí ức cho Song Tử trong nay mai.

Đã hơn ba ngày, vẫn chưa có thêm thông tin gì mới về cận thần Anthony, mọi người, ai cũng đang dần rơi vào tuyệt vọng, không một tung tích, làm sao có thể tìm được một người mà cả gương mặt người ấy cũng không biết, cứ tìm kiếm như vậy chẳng khác gì tìm một viên nước đá giữa hồ nước bao la.

Thiên Yết thở dài:

“Tìm như vậy cũng không phải cách, một ngày, một tháng, một năm hay cả một đời. Biết đến khi nào mới tìm đúng được người cần tìm ?”

Song Tử cũng hoang mang:

“Thiên Yết nói có phần đúng, cả gương mặt ông ấy chúng ta cũng không biết”

Ma Kết động viên tinh thần mọi người:

“Chúng ta hãy cố gắng tiếp tục đi, đây là manh mối duy nhất giúp tìm lại kí ức cho Song Tử, chúng ta không thể bỏ cuộc như vậy được”

Thiên Bình:

“Đây không phải là bỏ cuộc nhưng chúng ta cứ tìm như vậy, chẳng khác gì tìm một bông hoa không rõ tên giữa rừng hoa rộng lớn. Biết đến khi nào đây ?”

Cự Giải:

“Dù vậy vẫn phải tiếp tục, cho dù chỉ còn có vài phần trăm cơ hội, chúng ta cũng không được bỏ cuộc. Chỉ cần là cận thần Anthony chưa chết, chúng ta chắc chắn sẽ tìm được ông ấy”

Vừa lúc đó, một người đàn ông trung niên bước vào, gương mặt thánh thoát, hiền từ:

“Có ai đó đang tìm đến ta sao ?”

Bạch Dương ngạc nhiên:

“Ông là ?”

Người đàn ông mỉm cười:

“Ta là Anthony, cận thần thân tín nhất của ngài bá tước Louis, chủ nhân của tòa lâu đài này”

Song Tử hét toáng lên:

“Đúng là kì tích, kì tích xảy ra thật rồi. Cuối cùng cũng đã tìm được rồi”

Người đàn ông:

Không biết ta có thể giúp được gì ?”

Eric lên tiếng:

“Nếu ông là cận thần thân tín nhất của ngài bá tước Louis vậy ông có biết gì về việc ba mẹ tôi bị sát hại không ?”

Người đàn ông nhìn chăm chăm về Eric:

“Ba mẹ, chẳng lẽ cậu là ... ?”

Eric gật đầu:

“Tôi chính là Eric, còn đây là Erin, cặp song sinh của bá tước Louis”

Người đàn ông nở nụ cười như mãn nguyện:

“Cuối cùng đã tìm được rồi, tìm được rồi. Ta đã luôn ước mong rằng sẽ tìm thấy các con, hậu duệ của ngài Louis. Trước khi ngài Louis bị sát hại, hình như ngài ấy đã dự đoán trước điều đó, biết mình không thể tránh khỏi kiếp diệt vong nên ngài ấy đã đưa cho ta một bức thư mong ta sẽ trao cho hai con của ngài khi chúng lớn. Ta đã dần vật suốt bấy lâu qua vì chưa thể thực hiện lời cuối cùng của ngài ấy. Hôm nay, cuối cùng ta cũng tìm được hai con, cuối cùng ta cũng giúp được bá tước Louis ước nguyện cuối cùng”

Song Tử đón nhận bức thư từ tay người đàn ông đó ...

Hai con thân yêu, có lẽ khi hai con nhận được bức thư này hai con cũng đã trưởng thành. Ta xin lỗi vì đã không thể bên cạnh chăm sóc hai con. Trước khi hai con ra đời, ta đã rất mong muốn sẽ được chính tay chăm sóc cả hai nhưng nay không thể. Ta mong rằng hai con sẽ không theo con đường tội lỗi mà ta đang đi phải, con đường tà đạo. Đừng mắc sai lầm giống ta để ngàn năm còn hối hận.

Yêu hai con

Song Tử đọc tới đọc lui:

“Những gì ba tôi để lại chỉ bấy nhiêu thôi sao ?”

Cận thần Anthony gật đầu:

“Phải, ngài Louis chỉ để lại bấy nhiêu thôi, ngài ấy đã mong rằng cả hai con của mình không rơi vào con đường tà đạo”

Giọng Anthony đột nhiên nghẹn lại:

“Xin lỗi, xin lỗi người rất nhiều tiểu thư Erin, nếu không vì tôi không đưa người cùng đi với thiếu gia Eric thì mọi chuyện đã không đến nông nổi, người sẽ không trở thành một cung chủ của bóng đêm”

Song Tử cười nhạt:

“Nếu định mệnh bắt ta phải trở thành một cung chủ bóng đêm thì ta sẽ chấp nhận điều đó nhưng ta sẽ tuyệt nhiên không đồng ý nếu đó là do có người sắp xếp đâu”

Song Tử nắm chặt tay lại, gương mặt đanh lại không chút cảm xúc, cô tự dặn lòng phải quyết tâm trả thù để cho những người sát hại ba mẹ cô một cái giá thích đáng.

“Ba mẹ, con quyết sẽ trả thù cho hai người”

20. Chap 18 - Nỗi Đau Của Sáu Vị Cung Chủ

Chap 18: Nỗi đau của sáu vị cung chủ.

Sư Tử ngồi một mình nhìn lên phía bầu trời cao rộng kia, khoảng cách giữa Thiên Yết và cô thật sự là quá xa. Thiên cung, nơi thuộc về anh chỉ đầy ánh sáng ấm áp, là một nơi cao quý mà cô không thể sánh tới được. Còn địa cung, nơi thuộc về cô chỉ là một nơi lạnh lẽo, tối tăm, một nơi ai cũng cảm ghét. Cả hai thế giới quả thật rất khác biệt mà không thể dùng tình cảm để kéo gần khoảng cách đó.

Trong cuộc sống, đôi lúc phải tập buông tay

Cự Giải bước đến gần Sư Tử, dạo gần đây thái độ của Sư Tử rất kì lạ, rất hay thờ thần suy nghĩ điều gì đó.

“Sư Nhi à, cậu đang suy nghĩ gì sao ?”

Sư Tử mỉm cười quay sang nhìn Cự Giải:

“Là cậu sao ? Uhm ... tớ chỉ suy nghĩ vài điều thôi”

Cự Giải ngồi xuống bên cạnh Sư Tử, thật lòng cô đang rất muốn biết điều gì đang khiến cho một người vô tư như Sư Tử phải bận lòng nghĩ đến:

“Tớ có thể biết không ?”

Sư Tử quay sang đối diện với Cự Giải:

“Nếu có thể, cậu có muốn quay lại thiên đình không Giải Nhi ?”

Cự Giải đột nhiên thay đổi thái độ, giọng cô có chút hậm hực:

“Sao cậu lại nhắc đến chuyện này ? Tớ rất ghét và hận những người ở đó nên mãi mãi tớ cũng không quay trở lại đó”

Giọng Sư Tử nhỏ dần:

“Nhưng nếu tất cả chỉ là hiểu lầm”

Cự Giải nhìn Sư Nhi chăm chăm:

“Ý cậu là sao ?”

Sư Tử cười xòa:

“À ... à không có gì”

Cự Giải cố gắng hỏi, cô không tin là không có gì, chắc chắn Sư Tử đã biết chuyện gì đó và cô ấy đang cố giấu không để cô biết.

“Thật ra cậu đã biết được gì ? Tớ muốn biết”

Sư Tử thoáng ngập ngừng:

“Không có gì mà, cậu lại nghĩ ngợi nhiều rồi Giải Nhi”

Cự Giải không tin vào câu trả lời của Sư Tử, dựa vào ánh mắt của Sư Tử, cô càng khẳng định rằng đang có một sự thật cô không được biết:

“Thật ra là chuyện gì chứ ? Cậu không nói đúng không ? Tớ sẽ đi hỏi anh ta”

Vừa nhắc đến hai từ “anh ta”, Sư Tử đột nhiên có phản ứng, cô nín tay Cự Giải:

“Ừ .. ừ tớ nói nhưng phải hứa với tớ là cậu sẽ bình tĩnh khi nghe chuyện này”

Cự Giải cảm thấy có chút lo sợ, điều mà Sư Nhi sắp nói sau đây là gì ...

Thấy Kim Ngưu đang ngồi một mình, mắt cứ dán vào một tấm ảnh cầm trên tay, Bảo Bình không khỏi thắc mắc:

“Cậu đang xem gì đó Kim Ngưu ?”

Kim Ngưu giật bắn người, cậu cố lảng tránh ánh mắt Bảo Bình đang hướng vào mình, tay cố che tấm ảnh:

“Không ... không có gì”

Bảo Bình lẩn tới:

“Đang giấu gì trong tay ? Đưa tớ xem”

Kim Ngưu nhét nhanh vào túi quần sau:

“Chẳng có gì cả”

Bảo Bình gần giọng:

“Mau đưa cho tớ”

Kim Ngưu cũng định lảng tránh nhưng vừa lúc đó, Thiên Yết và Thiên Bình cũng vừa quay về, Thiên Bình cũng hòa theo Bảo Bình:

“Đưa ra đi, là cái gì mà cậu cứ giấu suốt thế ?”

Không còn cách nào, Kim Ngưu đành phải đưa cho Bảo Bình, Bảo Bình vừa nhìn thấy tấm ảnh đã thoáng chút khó chịu:

“Ảnh của Song Tử, cậu có biết mình đang nghĩ gì không Kim Ngưu ? Một đại thiên thần ánh sáng lại có vương tư tình với một cung chủ bóng đêm sao ? Cậu có biết đó là một điều cấm kỵ và sỉ nhục ?”

Thiên Bình thoáng cau mày:

“Tớ nghĩ cậu có chút quá đáng rồi Bảo Bình, việc yêu ai là do con tim của cậu ấy quyết định, không phải do người khác có thể định đoạt, còn nữa, một cung chủ bóng đêm thì sao ? Chẳng lẽ cô ấy là người của bóng đêm thì tình yêu đó bị ngăn cản vì bị xem như một điều sỉ nhục sao ?”

Bảo Bình vẫn cương quyết:

“King of Light sẽ xử tội cậu nếu ngài biết cậu yêu một cung chủ bóng đêm Kim Ngưu”

Thiên Yết cũng lên tiếng:

“Tớ không nghĩ tình yêu thì lại bị ngăn cách vì cả hai thuộc về hai thế giới”

Bảo Bình cười:

“Đó là một điều cấm mà chúng ta không thể nghĩ đến chứ đừng là phạm phải, hãy nghĩ thử đi, đã có biết bao nhiêu thiên thần, đại thiên thần bị trừng phạt thế nào vì dám phạm phải thiên điều”

Thiên Bình bước ra ngoài, trước khi ra khỏi cửa, cậu dừng lại:

“Tình yêu thì do trái tim chứ không phải do luật định đâu Bảo Bình”

Cự Giải ngày càng hồi hộp vì những điều Sư Tử sắp nói:

“Nói mau lên Sư Nhi, chuyện gì đã xảy ra ?”

Sư Tử thở dài:

“Thật ra công chúa bóng đêm Mona không phải là mẹ của cậu”

Cự Giải bước dài trên con đường, đôi mắt đọng nước, cô cứ bước đi như một cái xác vô hồn:

“Điều này là thật sao ? Là thật sao ?”

Câu nói của Sư Tử cứ vọng mãi bên tai của Cự Giải, cô không thể tin và cũng không thể chấp nhận được sự thật này:

“Thật ra công chúa bóng đêm Mona không phải là mẹ cậu, mẹ ruột của cậu chính là nữ thần băng giá, chỉ vì một số điều ngoài dự đoán mà công chúa bóng đêm Mona đã không thể đưa cậu trở về thiên cung và để bảo vệ cậu, bà ấy buộc lòng phải tiếp tục giữ cậu lại địa cung, nuôi nấng và chăm sóc cậu như con gái ruột”

Cự Giải ôm đầu gục xuống đất:

“Không thể nào là thật được, cậu đang nói dối tớ đúng không Sư Nhi ?”

Sư Tử cảm thấy hối hận khi đã nói ra điều này, cảm giác tội lỗi dâng lên trong tim cô:

“Xin lỗi Giải Nhi, nhưng đó là sự thật, tớ ...”

Cự Giải hét lên rồi vùng bỏ chạy.

“Đừng nói nữa”

Cô đã đi lang thang qua rất nhiều con đường, nói thế nào cô cũng không tin được rằng người mẹ yêu thương, chăm sóc cô suốt thuở bé lại không phải là mẹ ruột của cô trong khi người mà cô luôn cảm hận lại mới là mẹ ruột của cô.

Còn sự thật nào đau đớn hơn ?

Một bóng đen thoắt ẩn thoắt hiện luôn đi phía sau Cự Giải từ nãy đến giờ, khi nhìn thấy những giọt nước mắt của Cự Giải, gương mặt của hắn ta rất vui, khoe môi còn nhếch lên thành một đường cong:

“Đau khổ đi, cứ khóc đi, ta rất muốn nhìn thấy sáu vị cung chủ bóng đêm đều phải chịu đựng nỗi đau đến cùng cực ... tiếp đến vị cung chủ tiếp theo nào ...”

Nói về Sư Tử, sau khi Cự Giải bỏ chạy cô cũng đã cố sức đuổi theo nhưng vô ích cô không thể tìm được Giải Nhi.

Cô đã đi tìm Thiên Yết. Thiên Yết đã rất giận dữ khi nghe Sư Tử nói lại:

“Em gái tôi đã biết tất cả và còn bỏ chạy sao ?”

Sư Tử cắn môi:

“Tôi xin lỗi, tôi không cố ý nói cho cậu ấy biết tất cả”

Thiên Yết đấm tay vào tường:

“Xin lỗi.. xin lỗi, nếu xin lỗi có thể giải quyết được tất cả thì em gái tôi cũng đã không mang nhiều thù hận đến vậy. Giờ lại còn để nó biết được người mà nó hận nhất lại chính là mẹ ruột của nó, còn người mà nó yêu thương bấy lâu lại là kẻ thù của ba mẹ nó, cô nghĩ đi em gái tôi sẽ thế nào đây ?”

Sư Tử cúi đầu:

“Tôi xin lỗi, tôi thật sự không muốn”

Thiên Yết lạnh lùng:

“Đừng nói xin lỗi nữa, tôi không muốn nghe”

Nhìn theo bóng Thiên Yết khuất dần, Sư Tử nghe thấy tim mình nhói nghẹn, cô biết là cô rất có lỗi trong chuyện này khi lại để Cự Giải biết sự thật nhưng thật sự cô đã không cố ý, không cố ý để cô ấy biết.

Thiên Yết chỉ đi được một đoạn thì dừng lại, anh đứng tựa người vào tường, thở dài đầy mệt mỏi và bất lực. Ngay cả chính bản thân anh cũng không biết làm gì lúc này. Anh không biết phải làm gì để giúp em gái mình nên đã dồn sự tức giận vào Sư Tử. Anh hiểu là cô không cố ý và cũng không có lỗi trong chuyện này, tất cả chỉ do anh thôi.

Còn về Sư Tử, cô đang rất đau lòng, cô đã thật sự không cố ý để Cự Giải biết tất cả mọi chuyện, nhưng anh đã không tin cô và thậm chí còn không muốn nghe cô nói.

Giọng cô thì thào:

“Tớ thật sự không cố ý, Thiên Yết à”

Vừa lúc đó một người con gái khoác trên người một chiếc áo đen bí ẩn và đeo trên mặt một chiếc mặt nạ màu bạc sáng loáng bước tới:

“Cô gái yếu đuối của ta”

Sư Tử ngược lên nhìn cô gái kia:

“Cô là ai ?”

Cô gái đưa tay xoa lấy chiếc mặt nạ:

“Ta là ai ư ? Ta chính là cô và cô cũng chính là ta”

Sư Tử lắc đầu chưa hiểu:

“Tôi không hiểu, thật ra cô là ai chứ ?”

Giọng cô gái đầy mê hoặc:

“Tôi chính là ác quỷ tìm ẩn sâu trong trái tim cô. Sao nào cô gái yếu đuối, có phải đang cảm thấy rất mệt mỏi không ? Vậy thì hãy đi theo tôi đi”

Sư Tử như bị tác dụng bởi một lực thôi miên vô hình, cô từ từ đứng dậy bước theo cô gái kì lạ đó, miệng cứ lầm bầm:

“Tôi chính là cô gái yếu đuối, tôi chính là cô gái yếu đuối”

Thiên Yết khi quay trở lại đã không còn thấy Sư Tử ở đó, lòng anh trào dâng một cảm xúc khó giải thích được, cứ bồn chồn bứt rứt không yên, linh tính cho anh biết có điều gì đó không hay, có điều gì đó đang xảy ra, anh chắc chắn là như vậy.

“Mong là không phải em, Giải Nhi ... cả cô ấy nữa”

Thiên Yết vội chạy ra ngoài mà không để ý rằng nơi đó xuất hiện một cặp mắt đang dõi theo anh nở một nụ cười ma mị.

Song Tử mỉm cười nhìn Dương Nhi đang nằm ủ rũ trên bàn:

“Này, cậu sao thế ? Mặt mày ủ rũ thế này”

Bạch Dương ngẩng đầu dậy nhìn Song Tử:

“Tôi cũng không rõ nữa, đột nhiên tôi cảm thấy rất mệt mỏi, người như mất hết sức lực, thậm chí là tôi còn chẳng thể làm gì ngoài việc muốn nằm như thế này”

Song Tử lo lắng:

“Cậu không sao chứ ?”

Ma Kết bước vào, giọng lạnh lùng:

“Tôi rất muốn biết người làm ra chuyện này là ai”

Song Tử xoay người sang nhìn Ma Kết:

“Có chuyện gì xảy ra sao Kết Nhi ?”

Ma Kết giơ ra phía trước một hình nộm người bằng phải, trên thân hình nộm là tên và bát tự (ngày sinh) của Bạch Dương, phía trên là chỉ chút những chiếc kim đâm vào:

“Ai là người đã bày ra trò này ?”

Song Tử khó chịu:

“Đây là thứ đã khiến Dương Nhi đuối sức và mệt mỏi thế này sao ? Trò này chẳng vui chút nào, ai là người đã làm ra nó chứ ?”

Bạch Dương thều thào không chút sức:

“Cậu tìm thấy nó ở đâu vậy Kết Nhi ?”

Ma Kết:

“Sáng nay vì muốn tìm cậu nên tôi đã bước vào phòng và vô tình nhìn thấy một túi vải nhỏ phía dưới giường của cậu, nghĩ là cậu hậu đậu đánh rơi nên tôi đã nhặt nó lên, túi vải hơi hé nên tôi đã tìm thấy hình nộm này”

Bạch Dương vừa nghe Ma Kết kể đã không thể tin vào tai mình, trong đầu cô lúc này xuất hiện một hình ảnh của người bạn thân thiết nhất của mình ... không thể là cô được, cô ấy không thể hại Dương Nhi được, nhất định là không thể nào.

Nhân Mã bước vào với một bó hoa bi trắng rất đẹp:

“Dương Nhi, xem tớ tìm thấy gì cho cậu này. Nó đẹp đúng không ?”

Dương Nhi đột ngột thay đổi thái độ nhìn Nhân Mã, giọng cô sắt lạnh:

“Đừng cố chuốc thêm độc vào người tôi nữa, không ngờ cô lại có thể gây ra chuyện này”

Nhân Mã bàng hoàng, Dương Nhi đang nói gì thế, người bạn thân của cô đang nói gì với cô thế này:

“Cậu .. cậu nói gì vậy Dương Nhi ?”

Bạch Dương cười nhếch:

“Dương Nhi ... đừng gọi tôi bằng cái tên đó nữa. Chẳng phải cô đang muốn tôi chết sao ?”

Nhân Mã không thể hiểu được chuyện gì đang xảy ra:

“Tớ không hiểu”

Bạch Dương lắc đầu:

“Đừng cố đóng kịch nữa, chẳng phải lần trước khi tình cờ nhìn thấy cô lén lút vào phòng tôi, cô đã nói với tôi rằng tặng cho tôi một chiếc túi thơm sao ? Đây chẳng phải là nó sao ?”

Vừa nói, Dương Nhi vừa thẳng tay ném chiếc túi phải vào người Nhân Mã. Mã Nhi cảm thấy rất thất vọng, vì lúc này chẳng ai tin vào lời nói của cô cả:

“Tớ không có, những lời tớ nói đều là thật, tớ đã tặng chiếc túi thơm cho cậu nhưng không hề có một hình nộm bằng vải như thế này. Tin tớ đi”

Bạch Dương xoay người, giọng lạnh lùng:

“Ra khỏi mắt tôi đi, đừng cố ngụy biện bất cứ gì nữa, đủ lắm rồi Nhân Mã”

Mã Nhi hét lên đầy tuyệt vọng:

“Sao cậu không tin tớ chứ ?”

Bạch Dương đầy tức giận:

“Còn khác được sao khi tất cả đã phơi bày, đất nước trước đây của cô cũng là một đất nước nổi tiếng về thuật yểm bùa, đây còn chẳng phải sự thật sao ?”

Nhân Mã bất lực:

“Các cậu thật sự không tin tớ ?”

Ma Kết thì im lặng, Song Tử thì lại nửa tin nửa ngờ còn Bạch Dương thì đa phần quả quyết. Mã Nhi lau nhanh nước mắt:

“Nếu đã không còn tin nữa thì tớ sẽ đi, nhưng dù thế nào thì tớ vẫn không thừa nhận mình đã làm chuyện đó”

Sau khi Nhân Mã đi rồi, Dương Nhi mới cảm thấy mình có chút hồ đồ, thậm chí cô đã chủ quan khi chỉ dựa vào chiếc túi vải để phán xét rằng chính Mã Nhi là người đã sử dụng hình nộm vải đó, cô đã không để Mã Nhi giải thích bất cứ lời nào. Suy cho cùng, cũng không thể trách Bạch Dương nghĩ vậy khi sự thật đã phơi bày trước mắt ...

Sự thật đôi khi cũng có thể là giả dối

Những gì thấy cũng chưa chắc là thật

Những gì nghe cũng chưa chắc là thật

Bạch Dương đang ngồi một mình ở bờ hồ, tâm trạng cô đang rất rối bời và khó chịu, cô không thể tìm được lý do gì Nhân Mã lại có thể hại mình nhưng cô cũng không thể đưa ra chứng cứ gì chứng minh Mã Nhi vô tội.

Dương Nhi ngồi thụp xuống đất, gương mặt ủ rũ nãy nề.

Song Tử vừa chạy tới từ phía xa, gương mặt có chút lo lắng:

“Cậu đã ở đây sao ? “

Bạch Dương thở dài mệt mỏi:

“Có phải tớ đã rất quá đáng không Song Nhi ?”

Song Tử cau mày, cả bản thân cô cũng không biết nói gì lúc này, dường như mọi chứng cứ bên ngoài đã chỉ chứng và kết tội Mã Nhi nhưng về mặt tình cảm thì cô lại không thể tin được điều đó là thật, dù có thể nào thì Mã Nhi cũng không phải là một người như vậy.

“Lỗi cũng không do cậu hoàn toàn, ai trong hoàn cảnh đó cũng sẽ như vậy, chỉ có điều, tớ không tin là Mã Nhi đã làm vậy”

Bạch Dương gật đầu:

“Tớ nên suy nghĩ nhiều hơn trước khi nặng lời với cậu ấy như vậy”

Song Tử:

“Điều quan trọng bây giờ là giải quyết chuyện này và tìm được cậu ấy”

Bạch Dương cắn môi:

“Tớ không hiểu là ai đã cố ý gây ra chuyện này”

Song Tử lắc đầu:

“Tớ cũng không biết”

Ma Kết không thể nghĩ được lý do gì Mã Nhi có thể làm ra chuyện này và chỉ có một lý do duy nhất chính là có ai đó cố tình bày ra trò này. Nhưng mục đích là gì ?

Đang suy nghĩ vì từ hôm qua đến giờ cô chẳng thấy mặt mũi của Cự Giải đâu, cả Sư Tử cũng bật tâm, Ma Kết đâm ra lo lắng, phải chăng lại thêm chuyện gì nữa đang xảy ra ?

Ranh giới giữa sự sống và cái chết đôi khi rất mỏng manh

Song Tử đột nhiên chạy ào vào gọi Ma Kết í ới:

“Kết ơi, Kết .. Kết”

Ma Kết nhăn mặt khó chịu:

“Kết nó đây, kiu gì mà lảm thế ? Chuyện gì ?”

Song Tử cười trừ:

“Gi đâu, tớ muốn cho cậu xem cái này, đi mau lên”

Song Tử lôi Ma Kết đi một cách miễn cưỡng. Dù Kết vẫn đang khó hiểu vì sao vừa nãy Song Nhi còn bảo đi tìm Dương Nhi mà giờ lại ở đây nhưng cô vẫn đi theo.

Đến một hang động to thì Song Tử dừng lại, khước môi hơi mỉm:

“Đến rồi”

Ma Kết ngó qua ngó lại xung quanh rồi nghiêng đầu nhìn Song Tử:

“Rốt cuộc là xem gì ?”

Song Tử ngáp ngừng:

“À ... à thì vào đi sẽ biết”

Ma Kết lưỡng lự không bước vào nhưng đã bị Song Tử đẩy nhào vào trong, vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra thì cửa động khép nhanh trong phút chốc, trước mắt Ma Kết bây giờ chỉ là một màu đen bao trùm và cả từng đợt gió lạnh, cả hang động chỉ còn lại một mình cô, duy nhất một mình cô thôi.

Giọng nói từ bên ngoài truyền vào đầy lạnh lẽo:

“Từ từ cảm nhận nỗi đau nhé, cô gái”

Nỗi đau dù đã cố chôn chặt nhưng rồi cũng sẽ bị khơi lại

Đây không phải là giọng của Song Tử, cô bị lừa rồi. Ma Kết tức giận nhưng chẳng thể làm gì trong bóng tối ngay lúc này.

Một cơn sợ hãi ập đến vây lấy Ma Kết, cô ngồi thụp xuống đất, thu hai chân lại, ánh mắt dò dẫm trong đêm tối.

Bạch Dương và Song Tử quay trở về thì chẳng thấy Ma Kết đâu cả:

“Ma Kết đâu rồi nhỉ ?”

Bạch Dương:

“Cậu ấy cũng đang đi tìm tớ giống cậu sao ?”

Song Tử lắc đầu, ngó nghiêng xung quanh:

“Không, cậu ấy bảo sẽ ở lại chờ cậu mà”

Bạch Dương:

“Vậy thì cậu ấy đâu ?”

Vừa lúc đó, Song Ngự và Thiên Bình chạy đến, giọng gấp rút:

“Cự Giải, cô ấy có ở đây không ?”

Bạch Dương lắc đầu:

“Chẳng nhìn thấy Giải Nhi từ hôm qua đến nay”

Song Tử:

“Có chuyện gì sao ?”

Song Ngự:

“Thiên Yết đang nổi điên lên vì không tìm được em gái, cậu ấy bảo Giải Nhi đã biết được bí mật gì đó, tớ không rõ lắm”

Bạch Dương:

“Bí mật ? Chẳng lẽ ...”

Song Tử:

“Cả Sư Tử cũng mất tích, hai cậu ấy đi cùng nhau sao ?”

Thiên Yết bước vào, giọng đầy sát khí:

“Người để Giải Nhi biết bí mật là Sư Tử, em ấy đã bỏ chạy mất trước khi Sư Tử đến nói với tôi”

Song Tử:

“Vậy còn Sư Tử, cậu ấy đang ở chỗ anh sao ?”

Thiên Yết lắc đầu, giọng sắc lạnh:

“Không”

Bạch Dương:

“Giờ thì sao đây ? Cự Giải và Sư Tử thì không rõ tung tích, cả Ma Kết cũng chẳng thấy đâu còn Nhân Mã thì ..., lại có chuyện gì xảy ra nữa hay sao ?”

Song Tử:

“Mong là chẳng có gì xảy ra nữa”

Bảo Bình cũng vừa bước vào:

“Tôi nghĩ là thực sự đang có chuyện gì đó”

Song Tử giương mắt nhìn Bảo Bình:

“Ý anh là sao ?”

Bảo Bình đưa ra một tấm vải đã bị hoen ố màu, trên có vài chữ:

“Khi hoa bóng đêm cuối cùng lụi tàn, sinh mệnh của cung chủ bóng đêm sẽ kết thúc”

Trong lòng Dương Nhi nhen nhóm một nỗi lo sợ vô hình:

“Đây là gì ? Nó có ý nghĩa gì chứ ?”

Song Ngư:

“Chẳng lẽ có người đang bày ra trò này sao ?”

Thiên Bình:

“Và mục đích của cô ta chính là tiêu diệt sáu cung chủ bóng đêm”

Bạch Dương lo lắng, cô nắm chặt lấy tay Song Tử:

“Vậy thì Cự Giải, Ma Kết, Sư Tử và Nhân Mã, các cậu ấy sẽ không sao chứ ?”

Bảo Bình:

“Tôi nghĩ hai cô nên lo cho bản thân mình trước, vì nếu đúng như những gì ghi ở đây thì có lẽ mục tiêu tiếp theo là hai cô”

Thiên Yết nén vẻ tức giận:

“Vậy thì tìm ra người đứng sau cũng có thể tìm ra Cự Giải sao ?”

Bảo Bình gật đầu:

“Có thể là vậy, nếu chúng ta sớm tìm ra tên đứng sau, sẽ sớm cứu giúp được họ và cũng kết thúc trò chơi này”

Một trò chơi chỉ có điểm khởi đầu và sẽ không có điểm kết thúc nếu không có mấu chốt

Quay lại Ma Kết đang ngồi một mình trong hang động, khí lạnh càng bao bọc khiến nỗi lo sợ càng vây kín lấy tâm trí Kết Nhi, cô ôm chặt lấy hai tay và mắt cứ đảo xung quanh dù chẳng thấy gì.

Để tĩnh tâm và cố xóa bỏ nỗi sợ hãi đó, Ma Kết buộc mình phải nghĩ đến những chuyện gì khác.

Cô nghĩ đến những người bạn của mình, cô suy nghĩ và xâu chuỗi những sự việc vừa xảy ra, nhận thấy có điều gì đó không ổn trong tất cả những chuyện này.

Hình như Ma Kết đã nghĩ ra điều gì đó, cô mỉm cười nhạt, lấy ngón trỏ xoa mặt nhẵn của mình:

“Trò chơi này sắp phải kết thúc rồi, Diệu Linh”

Song Tử, Cự Giải, Sư Tử và cả Ma Kết - những cung chủ đã và đang chịu nỗi đau từ quá khứ của mình, nhưng đó vẫn chưa phải là điểm kết. Hẳn ta vẫn còn muốn tiếp tục trò chơi này.

21. Chap 19 - Trò Chơi...bắt Đầu Rồi

Chap 19: Trò chơi ... bắt đầu rồi.

Một cô gái đang ngồi trong một căn phòng tối, mắt hướng ra phía bên ngoài cửa sổ, nơi những ánh sáng yếu ớt hắt vào, miệng nở một nụ cười nhợt nhạt:

“Trò chơi ... bắt đầu rồi”

Song Tử và Bạch Dương ngày càng hoang mang khi không biết phải làm gì tiếp theo trong lúc này, những người bạn của họ đều đã biến mất một cách kì lạ, chỉ còn lại họ thôi, còn lại họ thôi.

Bạch Dương lo lắng:

“Phải làm gì đây Song Nhi ? Cự Giải, Sư Tử, Nhân Mã và cả Ma Kết đều mất tích, không biết giờ họ thế nào, chỉ còn lại cậu với tớ thôi”

Song Tử trấn an Dương Nhi:

“Cậu cứ bình tĩnh đã, tớ nghĩ người bày ra trò này chưa chắc có ý định giết chúng ta, có lẽ đây chỉ là một trò chơi thôi, chỉ cần thắng được trò chơi này thì sẽ kết thúc được mọi chuyện”

Bạch Dương:

“Nhưng làm thế nào ? Chúng ta còn chưa biết nó bắt đầu từ lúc nào”

Song Tử vẫn còn chưa trả lời thì Thiên Yết đã lên tiếng:

“Vậy phải tìm từ nơi bắt đầu”

Song Tử xoay người lại nhìn:

“Anh đến lúc nào vậy ?”

Thiên Bình cũng bước vào:

“Vừa đủ để nghe câu chuyện”

Bảo Bình:

“Đừng nhìn chúng tôi bằng ánh mắt đó, chúng tôi cũng không muốn liên quan quá nhiều đến bóng đêm, chỉ vì em gái của Thiên Yết thôi”

Bạch Dương cảm thấy có gì đó thất vọng khi nghe câu trả lời của Bảo Bình ... nhưng cô đang nghĩ gì vậy, anh vốn đâu thể có tình cảm với bóng đêm mà còn là một người như cô cơ chứ.

Kim Ngưu:

“Trước mắt chúng ta cần tìm ra lúc bắt đầu trò chơi này, nguyên nhân và cách giải trò chơi này để nhanh chóng kết thúc”

Song Tử cười nhạt:

“Thậm chí còn chẳng có manh mối gì để lần theo, làm sao mà tìm đây ?”

Xử Nữ đột nhiên nghĩ ra điều gì đó:

“Chúng ta thử xâu chuỗi lại tất cả mọi chuyện, biết đâu đã bỏ qua điều gì đó”

Vậy là tám người cùng ngồi xâu chuỗi lại tất cả những sự việc vừa xảy ra, không biết sẽ đem lại kết quả hay không nhưng mỗi người họ cũng cảm thấy nhẹ lòng hơn, ít nhất họ cũng đang cố gắng làm gì đó để kết thúc trò chơi này và cứu bốn người còn lại.

Nói về Cự Giải thì sau khi cô bỏ chạy vì lời kể của Sư Tử, cô đã rất đau lòng, cô cứ đi lang thang khắp nơi mà chẳng để ý đến xung quanh mình dần tối lại. Đến lúc nhìn quanh cô mới thấy chẳng còn ai bên cạnh, cả bóng tối bao trùm và chỉ còn mình cô ở đó.

Giọng Cự Giải lạc đi vì nước mắt:

“Có .. ai không ?”

Đáp lại câu hỏi của Giải Nhi chỉ là một không gian yên tĩnh không một tiếng động. Cự Giải bất giác thấy sợ, dù từ trước đến giờ cô hoàn toàn quen thuộc với bóng tối nhưng sao bây giờ, ít nhất là ngay lúc này cô lại cảm thấy sợ và chán ghét nó. Nước mắt Giải Nhi lại rơi, cô cảm thấy rất mệt mỏi và rất đau đớn, tại sao những người bên cạnh cô bấy lâu lại là những người lừa dối cô ?

Cự Giải ngồi hẫng xuống đất, lưng cô tựa vào một bức tường, mưa đã lất phất rơi và Giải Nhi vẫn mặc, cô vẫn ngồi đó, nước mắt vẫn rơi.

Mặn chát và đau rất . Là do mưa hay nước mắt ?

Mi mắt Cự Giải khép dần, cô thật cảm thấy rất mệt và muốn ngủ, một giấc thôi để không còn nhớ tất cả. Cả người Giải Nhi đổ dần xuống nền đất lạnh lẽo, không một ai bên cạnh và mưa vẫn cứ rơi.

Cùng quay sang một không gian khác, một thời gian khác, Mã Nhi của chúng ta sau khi rời khỏi địa cung, cũng đi lang thang, thơ thẩn như Cự Giải lúc này, cô không giống Giải Nhi, không đi đến một nơi bao trùm bóng tối mà bước vào một nơi nào đó đầy ánh nắng chan hòa, rất ấm áp, rất đẹp.

Mã Nhi nhìn rõ hơn xung quanh, cuối cùng cô cũng đã nhận ra đây là đâu.

Đây từng là một vương quốc xinh đẹp, nơi cô được sinh ra.

Kia kia, giữa vườn hoa đang nở rộ, có một người phụ nữ rất xinh đẹp đang đuổi theo một đứa bé, miệng luôn gọi:

“Mã Nhi, chờ mẹ nào”

Nước mắt Mã Nhi rơi, mằn mằn nơi đầu lưỡi, cô ngẩng đầu lên trời cố gắng nén nước mắt chảy ngược vào trong.

Khung cảnh trước mắt nhanh chóng thay đổi, là một cô gái trẻ đang ngồi cùng một cặp vợ chồng, chắc có lẽ đó là con gái của họ.

Cô gái vùng vằng bỏ đi không để ý đến ba mẹ của mình.

Chẳng phải đó chính là cô sao ? Đó là thái độ của cô lúc họ không đồng ý để cô qua lại với hắn ta nhưng cô đã không màng đến lời khuyên của cha mẹ mà vẫn lao đầu vào tình yêu đó để rồi ...

Một lần nữa, khung cảnh trước mắt thay đổi, đất nước xinh đẹp kia nhanh chóng bị giặc xâm lấn, người bị giết vô số, cảnh vật tang hoang, chết chóc, kia, ba mẹ cô cũng bị chính tay hắn ta giết hại và rồi cô cũng tự kết liễu mình bên cạnh họ.

Lúc này, Mã Nhi không còn kèm được nước mắt, cô bật khóc ngon lành như một đứa trẻ, một đứa trẻ xa nhà lâu ngày nhớ đến ba mẹ, nhưng cô không thể gặp lại ba mẹ nữa, mãi mãi không thể.

Giọng Mã Nhi nhỏ dần:

“Con xin lỗi”

Dường như trò chơi mà người giấu mặt đang bày ra cốt ý không phải là muốn đánh thẳng vào sáu cung chủ mà muốn họ nếm trải mùi vị đau đớn từ tinh thần thấm dần vào xương, vào máu, để họ mất ý thức dần mà chẳng còn có thể đánh trả.

Một kẻ hay ... nhưng quá độc.

Từ xa, bóng dáng một cô gái nhìn hình ảnh của sáu cung chủ mỉm cười:

“Nỗi đau này, hãy từ từ cảm nhận”

Quay lại nơi lục đại thiên thần đang cùng bàn bạc với Song Tử và Bạch Dương, họ đang cố gắng xâu chuỗi lại tất cả mong tìm được một manh mối gì đó nhưng vô dụng, họ chẳng thể nghĩ ra gì cả.

Song Tử buông thông người, cô ngồi phịch xuống đất:

“Vậy là không còn hy vọng sao ?”

Bạch Dương lo lắng:

“Đừng quá bi oan mà Song Nhi, chắc chắn chúng ta sẽ tìm ra được gì đó”

Toàn bộ không gian đột nhiên bị bóng tối bao trùm, tiếng hét của Bạch Dương và Song Tử như vang vọng khắp nơi.

Ánh sáng trở lại, Song Tử và Bạch Dương đã không còn ở đó.

Bảo Bình cau mày khó chịu nhìn lại chỗ vừa rồi Song Tử và Bạch Dương ngồi:

“Nhanh đến vậy sao ? Họ biến mất rồi”

Thiên Yết nắm chặt tay, giọng sắc lạnh:

“Người này quả thật muốn đối đầu với cả chúng ta rồi”

Thiên Bình nhặt lên từ dưới đất một mảnh vải, bên trên có chữ viết:

“Hãy nói cho tôi biết nơi nào là địa ngục”

Kim Ngưu:

“Là sao ? Ý của câu này có nghĩa là gì ? Địa ngục, chẳng phải là đây sao ?”

Xử Nữ nhíu mày:

“Không chỉ đơn giản là như vậy đâu”

Trong lúc lục đại thiên thần đang đau đầu vì thông điệp được nhắn gửi thì lúc này, sáu cung chủ bóng đêm đã được di chuyển đến một không gian vô cực, toàn bộ bao trùm bởi một màu trắng toát.

Cả sáu cung chủ đều tỉnh dậy, đầu họ đau buốt như búa bổ, nhìn rõ hơn xung quanh thì tất cả chỉ được bao bọc bởi một màu trắng toát ảm đạm.

Giọng của một cô gái lên tiếng:

“Đã tỉnh dậy rồi sao những cô gái của tôi”

Ma Kết vẫn giữ tông giọng lạnh lùng:

“Cô là ai và muốn gì ?”

Cô gái bật cười:

“Chỉ mới có một thời gian ngắn thôi mà đã quên ta rồi sao Ma Kết ?”

Cự Giải đã lơ mơ đoán ra được cô gái đó là ai. Ma Kết vẫn đứng đưng:

“Cô muốn gì Diệu Linh ?”

Sư Tử khá lạ lẫm với cái tên này, Diệu Linh, hình như cô chưa từng được biết cô gái này:

“Diệu Linh là ai vậy ?”

Bạch Dương lắc đầu:

“Tớ cũng chẳng biết nữa, chắc là Giải Nhi biết đó”

Cự Giải ngập ngừng vẫn chưa trả lời thì Ma Kết đã lên tiếng, giọng băng lãnh:

“Các cậu không cần biết quá nhiều đâu”

Cô gái đứng đối diện sáu cung chủ cố tỏ ra thân thiết với Ma Kết:

“Sao nào cháu yêu, lâu rồi không gặp nhau, cháu vẫn không thay đổi nhỉ ?”

Cả bốn cung chủ còn lại khá bất ngờ:

“Cháu yêu ?”

Ma Kết lạnh lùng:

“Đừng gọi tôi quá thân thiết như vậy”

Bạch Dương:

“Rốt cuộc tất cả là thế nào ?”

Vậy chuyện gì đã xảy ra khiến cho Ma Kết có thái độ lạnh lùng với người được gọi là “dì” ?

Cô gái kia dường như vẫn chưa có ý định bỏ cuộc:

“Thôi nào cháu yêu, đừng khó chịu với ta như thế chứ”

Cự Giải cũng lên tiếng, thái độ mang đầy sự phẫn nộ:

“Đã qua bao lâu rồi, bà hãy để chuyện đó lắng sâu, hãy buông tha cho Kết Nhi đi”

Cô gái kia xoay người sang Giải Nhi, ánh mắt như xoáy sâu vào mắt Cự Giải, Ma Kết đẩy lùi Cự Giải và mọi người ra sau mình:

“Hãy để tớ giải quyết”

Cô gái kia xoay đầu sang nhìn Ma Kết:

“Cháu muốn giải quyết thế nào đây ?”

Ma Kết:

“Bất cứ những gì bà muốn, nhưng không được làm hại đến bạn tôi”

Cô gái mỉm cười:

“Vậy thì tốt, mau đi theo ta nào cháu yêu”

Nhân Mã ngăn Ma Kết lại, dù thật sự chưa hiểu chuyện gì đã từng xảy ra giữa Ma Kết và người này nhưng Nhân Mã lại có một cảm giác không yên tâm khi Ma Kết đi với cô ta, hơn nữa cô ta còn có vẻ gì đó rất kì hoặc:

“Không được, Kết Nhi, cậu không được đi”

Cô gái tức giận ném về phía Mã Nhi một cái nhìn hằn học:

“Bao giờ mới đến lượt ngươi nói chứ”

Cô ta tung đòn mạnh giáng vào Nhân Mã, Mã Nhi mất đà cả người đổ về phía sau, khóe môi đã chảy máu, giọng cô vẫn cương quyết:

“Tôi nhất quyết không để cậu ấy đi với bà”

Song Tử và Bạch Dương lo lắng đỡ Nhân Mã, Ma Kết nhìn cô gái đầy tức giận:

“Bà đã không giữ lời thì không việc gì tôi phải thực hiện lời hứa của mình”

Cô gái mỉm cười đắc ý:

“Nếu đã vậy thì không thể thương lượng tiếp rồi”

Cô gái bước lùi về phía sau, đã có hơn sáu mươi tiểu quỷ bước lên, gương mặt đầy khát máu, cô gái:

“Chúc may mắn nhé cháu yêu, những thuộc hạ của ta đã rất đói rồi”

Nói rồi cô gái biến mất để lại sáu cung chủ với năm mươi tên tiểu quỷ. Bạch Dương:

“Chúng ta sẽ thắng chúng và thoát ra khỏi đây”

Sư Tử gật đầu:

“Đúng vậy, chúng ta cố lên nào”

Vậy là mỗi cung chủ phải đối mặt hơn mười tên tiểu quỷ để có thể thoát ra khỏi đây, nhưng dù thật sự chiến thắng thì ... trò chơi vẫn chưa đến lúc kết thúc.

Lòng Thiên Yết lúc này như lửa đốt, anh đang rất lo lắng không biết em gái mình và cả Sư Tử ra sao, khó chịu nhất chính là anh không thể làm bất cứ gì để giúp họ.

Kim Ngưu:

“Phải làm sao đây ? Chúng ta không biết được họ đang ở đâu và thế nào rồi”

Xử Nữ:

“Trước mắt không thể làm gì hơn ngoài chờ đợi”

Song Ngư:

“Nhưng chúng ta cũng không thể cứ ngồi mãi thế này được”

Bảo Bình vẫn đang suy nghĩ, bỗng nhiên anh đập vào tay mình:

“Cuối cùng cũng nghĩ ra rồi”

Thiên Bình thắc mắc:

“Cậu nghĩ ra gì chứ ?”

Bảo Bình đưa ra mảnh vải:

“Hãy cho tôi biết nơi nào là địa ngục, cuối cùng tớ cũng nghĩ ra rồi”

Thiên Yết đứng bật dậy:

“Đó là gì ?”

Bảo Bình từ từ giải thích:

“Trước đây chúng ta đã nghĩ rằng địa ngục ở đây được nhắc tới có nghĩa là địa cung, nhưng không thể nào đáp án lại đơn giản như vậy và chúng ta cũng không tìm được bất kì manh mối nào nữa ở đó. Vậy thì đáp án chỉ có thể là ...”

Cuộc chiến không cân sức giữa sáu cung chủ bóng đêm và hơn sáu mươi tên tiểu quỷ, rõ ràng là với khả năng của sáu cung chủ thì sáu mươi tên tiểu quỷ chẳng là gì, nhưng không hiểu sao bọn tiểu quỷ này rất khỏe và dai sức, bọn chúng dường như không thể đánh ngã được, mỗi lần chúng bị đánh ngã thì lại bật ngồi dậy như không có gì.

Thời gian trôi qua, sáu cung chủ đã dần đuối sức nhưng sáu mươi tên tiểu quỷ vẫn như không, chẳng hề hấn gì.

Bảo Bình:

“... Vậy thì đáp án chỉ có thể là lương tâm”

Kim Ngưu vẫn chưa thể hiểu được:

“Ý cậu là sao chứ ? Lương tâm ?”

Bảo Bình:

“Địa ngục ở đây có nghĩa là sự đau đớn, đau khổ đến tột cùng chứ không giống như chúng ta nghĩ là nơi giam giữ những linh hồn. Lương tâm dày vò con người đôi khi còn đau khổ hơn cái chết gấp ngàn lần. Vậy thì địa ngục mà chúng ta cần tìm không phải là địa cung mà chính là lương tâm”

Xử Nữ:

“Nhưng dù là lương tâm thì nó có ý nghĩa gì chứ ? Nó không dẫn đến một manh mối mới nào cả”

Bạch Dương dường như đã phát hiện ra được yếu điểm của bọn chúng, những tiểu quỷ kia chỉ thực sự chết khi bị đâm thẳng vào tim.

Tìm ra được yếu điểm đó, chẳng bao lâu sau, cả sáu cung chủ đều đã giải quyết được hơn sáu mươi tên tiểu quỷ.

Mồ hôi đổ nhễ nhại, họ ngồi phịch xuống đất thở dốc:

“Tớ sắp cạn sức rồi”

Ma Kết động viên mọi người:

“Cố gắng nào, chúng ta chắc chắn sẽ thoát được khỏi đây”

Một mùi hương nồng nặc xông vào mũi của sáu cung chủ, họ cảm thấy mệt mỏi đến rã rời, cơ thể không còn chút sức lực, mi mắt thì nặng trĩu. Cả sáu người đều ngã xuống nền đất lạnh lẽo.

Bảo Bình dẫn đường năm đại thiên thần đến một hang động rộng lớn, anh chỉ tay vào cửa hang phía bên phải:

“Cửa hang động đó chính là con đường dẫn vào không gian lương tâm”

Song Ngư:

“Không gian lương tâm”

Bảo Bình gật đầu:

“Phải, khi bị lạc vào không gian này thì sau một ngày, chúng ta sẽ dần mất đi ý thức, những cảm xúc và kí ức sẽ được tái hiện ngay trước mắt và rồi họ sẽ bị chính những cảm xúc đó giết chết”

Xử Nữ:

“Ý cậu là sao ?”

Bảo Bình giải thích:

“Khi nhìn thấy những kí ức, cảm xúc mà bản thân không thể vượt qua, ta sẽ cảm thấy rất bức rứt và khó chịu, không gian lương tâm còn đẩy cảm xúc lên đỉnh điểm khiến tinh thần chúng ta hoan hỉ hay bi oan đến cùng cực và khi điên loạn chúng ta sẽ tự kết liễu mình”

Thiên Yết:

“Từ lúc họ mất tích đến giờ cũng hơn một ngày rồi”

Bảo Bình:

“Vậy thì rất nguy rồi”

Ngay khi lục đại thiên thần vừa bước vào đã nhìn thấy sáu cung chủ bóng đêm ngất lịm dưới đất, hơi thở đã rất yếu. Cả sáu cung chủ bóng đêm đều có rất nhiều vết thương trên người, xung quanh họ chỉ toàn là máu đỏ.

Lục đại thiên thần rất lo lắng nên đã bế cả sáu cung chủ bóng đêm quay về ngôi nhà ở đời Zodi để chữa thương.

Hơn nửa ngày trôi qua, thần sắc của sáu cung chủ bóng đêm vẫn chưa có gì tiến triển, gương mặt của họ vẫn cứ xanh xao, thân người lạnh ngắt.

Thiên Bình:

“Đã xảy ra chuyện gì với họ vậy ?”

Bảo Bình thở dài đầy mệt mỏi:

“Họ đều bị thương rất nặng, giống như đã trải qua một cuộc ẩu đả, người bị nặng nhất là Ma Kết, một số vết thương của cô ấy còn có dấu hiệu trúng độc nữa”

Xử Nữ vừa bước vào, khẽ khó chịu:

“Đó một điều rất đặc biệt, chiếc áo mà Ma Kết mặc dù đa phần là máu của cô ấy nhưng lại có một phần nhỏ là gì đó, tớ không rõ lắm, nhưng nguyên nhân chính khiến Ma Kết như vậy có lẽ là do thành phần đó”

Thiên Bình khẽ lo lắng:

“Nhưng đó là gì ?”

Bảo Bình:

“Tớ cần xem xét kỹ đã”

Vừa nghe tiếng ho của Ma Kết, cả sáu người đã nín thở hồi hộp nhìn lại giường của cô. Ma Kết ho mạnh, máu văng ra cả chiếc ga giường, cô ngồi dậy, người như người mất thần trí, cứ ngẩn ngơ nghĩ suy gì đó rồi cười một cách ngốc ngếch vô thức.

Bảo Bình lo lắng ngăn không cho Thiên Bình bước đến:

“Hình như Ma Kết trúng phải một loại độc nào đó”

Cự Giải khẽ nhăn mặt, mi mắt cô từ từ cử động, Thiên Yết lo lắng đỡ lấy cô:

“Em không sao chứ ?”

Mặc kệ lời hỏi han quan tâm đó, Cự Giải tỏ ra rất lo lắng, ánh mắt cô lướt khắp phòng rồi dừng lại giường của Ma Kết, cô cố sức bước nhanh đến đó, giọt nước mắt khẽ rơi, cô ôm chầm lấy Ma Kết, giọng run run:

“Cậu sẽ không sao phải không Ma Kết ?”

Ma Kết ngẩng đầu nhìn Cự Giải rồi lại sà đầu vào lòng cô mỉm cười một cách thích thú. Song Ngư quay sang Cự Giải:

“Có lẽ cô biết chuyện gì xảy ra đúng không ?”

Ánh mắt Cự Giải có chút đắn đo, cô không muốn liên quan quá nhiều để lực đại thiên thần, lại càng không muốn họ nhúng tay vào chuyện của Ma Kết, cô phải phân biệt rõ làn ranh này.

Thiên Yết gằn giọng:

“Đừng cố che giấu Giải Nhi, chắc chắn em biết tầm quan trọng của chuyện này, Ma Kết sẽ xảy ra chuyện đấy”

Cự Giải mím môi nén lại tiếng nấc, cô quay xuống nhìn Ma Kết rồi lại quay sang nhìn bốn người bạn của mình vẫn còn đang nằm đó. Dù không muốn có sự giúp đỡ của lực đại thiên thần, nhưng lần này cô đã thật sự đuối sức rồi. Cự Giải thở dài rồi thuật lại tất cả.

Flashback ...

Khi tỉnh lại sau khi ngất vì một mùi hương kì lạ, Cự Giải đã thấy có gì đó bất thường. Xung quanh hoàn toàn im ắng đến kì lạ. nhưng không chỉ đơn giản là vậy, trước đột bão lớn, biển cả vẫn thường gió lặng sóng yên thế này. Và quả là cô đã nghĩ không sai, thật sự là có chuyện.

Cảm giác nhói lòng lại đến, kí ức ủa về như chỉ mới hôm qua, cả sáu cung chủ bóng đêm dù có lạnh lùng đến đâu, cay nghiệt đến thế nào cũng không thể vượt qua được lương tâm của chính mình, không thể vượt qua được sự thật trước mắt, họ đã yếu lòng ngay chính lúc này.

Những kí ức hiện về cứ như đang xảy ra trước mắt họ ...

Cô gái lúc này lại xuất hiện:

“Sao nào các cung chủ của ta ?”

Bạch Dương quả quyết:

“Dù có thế nào, bọn ta cũng không khuất phục đâu”

Nỗi đau trong quá khứ cứ khắc sâu hơn vào tâm trí, nỗi đau bây giờ có lẽ còn đau hơn gấp nhiều lần nỗi đau trên thân xác.

Cự Giải lo lắng lao nhanh đến đỡ lấy Ma Kết, gương mặt cô gần như tái xanh và đã đổ gục xuống:

“Cậu không sao chứ Kết Nhi ?”

Cô gái kia nhìn Ma Kết mỉm cười:

“Đã bắt đầu rồi”

Sư Tử nhìn về Ma Kết đầy lo lắng rồi lại ném về cô gái kia ánh mắt hằn học:

“Ý bà là gì chứ ? Bà đã làm gì Kết Nhi sao ?”

Cô gái kia bật cười lớn rồi biến mất hẳn. Tại đó chỉ còn lại sáu cung chủ bóng đêm với những thân thể tiểu quỷ nằm ngổn ngang dưới sàn đất. Không gian lương tâm thực sự đã đẩy Ma Kết đến đỉnh điểm bi quan cùng cực, cô cứ quẩn quại trong nỗi đau của chính mình mà không có lối thoát.

Cự Giải lo lắng cố khống chế Ma Kết không cho cô ấy tự làm hại bản thân:

“Ai đó hãy nghĩ cách gì đi, Kết Nhi à, cậu làm sao vậy ?”

Nhưng người duy nhất trở nên như vậy không chỉ có Ma Kết, rồi đến Bạch Dương và Sư Tử, họ cũng lần lượt khuỵu xuống sàn với đôi mắt đầm nước, những kí ức mà họ luôn bị ám ảnh nay lại bỗng chốc hiện về.

Cự Giải vẫn còn chưa lo xong cho Ma Kết, giờ lại phải quay sang lo cho Bạch Dương và Sư Tử, cô thật sự rất sợ, bởi lẽ cô không biết những người bạn của cô đã xảy ra chuyện gì.

Nhân Mã lo lắng:

“Họ làm sao vậy Giải Nhi ?”

Cự Giải vẫn chưa trả lời, gương mặt cô đột nhiên tái lại, hai tay cô buông thõng, người như không còn sức lực, ánh mắt vô hồn.

Nhân Mã lo lắng quay sang Cự Giải:

“Giải Nhi ... cậu không sao chứ ? Đừng làm tớ sợ mà”

Cự Giải vẫn im lặng với ánh mắt vô hồn.

Những ký ức đáng sợ nhất tưởng chừng như không có sức ảnh hưởng nhưng nay lại là thứ vũ khí mạnh nhất khống chế và áp đảo tinh thần con đường. Một lưỡi dao vô hình mà không ai có thể tránh khỏi.

Người cuối cùng là Nhân Mã, cô bỗng thấy đầu mình đau nhói, cả người cô đổ gục xuống nền đất lạnh, nước mắt cứ tuôn ra không ngừng. Con ác mộng, thật sự đến rồi.

Cô gái kia lại xuất hiện, ánh mắt đặc trắng nhìn về phía sáu cung chủ bóng đêm:

“Thật không ngờ sáu cung chủ bóng đêm cũng có ngày tàn hôm nay, ta sẽ giúp các người, tiễn các người một đoạn để các người không còn đau về thể xác”

Cô gái chực toan nhào tới Cự Giải, ánh mắt Ma Kết như quắc lại, sắc lạnh. Cô đón lấy mũi dao nhanh như chớp, cả thân người Ma Kết như tấm màn chắn trước Cự Giải.

Cả người cô đổ vào Cự Giải, miệng thổ huyết:

“Tớ... sẽ không .. để ..ai làm ...hại ... các cậu”

Cự Giải lúc này như sự tĩnh, cô nhìn rõ hơn cô gái trước mặt mình, đây không phải là Ma Kết sao ? Không phải người bạn thân yêu nhất của cô sao ?

Cự Giải ôm chầm lấy Ma Kết mà bật khóc:

“MA KẾT .. đừng ngủ mà, tớ xin cậu”

Bạch Dương cũng sự tĩnh, ánh mắt cô tràn đầy lửa hận, cô nhanh chóng lao tới cô gái kia và giải quyết ả ta một cách nhanh chóng. Nhưng đây vẫn chưa phải điểm kết thúc của họ.

Không gian lương tâm đã đẩy cảm xúc của họ lên đến đỉnh điểm của oán hận, ánh mắt họ hằn những tia đỏ, bàn tay nắm chặt lại, giọng nói sắc lạnh:

“Tôi sẽ không bỏ qua đâu”

Endback

Quay lại thời điểm hiện tại, Cự Giải vẫn còn khóc thút thít bên giường bệnh của Ma Kết còn Kết Nhi thì vẫn cứ ngẩn ngẩn ngơ ngơ như đứa trẻ.

22. Chap 20 - Kết Thúc Sứ Mệnh

Chap 23: Kết thúc sứ mệnh.

Cự Giải ngồi bên giường bệnh của Ma Kết, gương mặt đầy lo lắng. Suốt mấy ngày nay, Ma Kết vẫn cứ như vậy, không ngủ li bì như bây giờ thì lại ngồi một mình cười ngắc ngẻ, đôi lúc còn ho ra máu, sắc mặt vẫn không tốt hơn là bao.

Song Tử, Bạch Dương, Sư Tử, Nhân Mã cũng đã tỉnh lại nhưng tình hình vẫn không khá hơn.

Song Tử bước đến bên cạnh Cự Giải, giọng nhẹ nhàng:

“Ma Kết vẫn không khá hơn sao Giải Nhi ?”

Cự Giải gật đầu:

“Uhm, vẫn vậy thôi”

Song Tử im lặng. Cô lại đang suy nghĩ về chuyện ngày hôm đó, liệu có phải cô làm như vậy là đúng ? Cô đang rất phân vân, dù thật lòng không muốn tiếp tục nhưng cô cũng không thể ngưng lại việc này. Cự Giải quay sang Song Tử:

“Cậu không sao chứ ? Sao thơ thần vậy ?”

Song Tử cười gượng gạo:

“À ... không có gì”

Dù không hỏi thêm gì nhưng Cự Giải đang chắc rằng Song Tử đang có gì đó.

Cố che giấu chỉ càng khiến điều đó càng lộ rõ

Sự thật sớm muộn cũng bị phơi bày

Thiên Bình bước vào phòng Ma Kết với tô cháo nóng trên tay. Ánh mắt anh nhìn về Ma Kết đầy lo lắng, tình trạng của cô vẫn không có thêm tiến triển gì.

Bạch Dương nhìn Thiên Bình bằng ánh mắt đầy mệt mỏi:

“Anh đến rồi à ?”

Thiên Bình đặt tô cháo xuống bàn bên cạnh:

“Uhm, cô về phòng nghỉ một tý đi, tôi sẽ canh Kết Nhi giúp cô”

Bạch Dương quay sang nhìn Ma Kết lưỡng lự rồi cũng gật đầu. Thiên Bình quay sang Ma Kết:

“Cô sao rồi ?”

Ma Kết quay lại nhìn anh, tưởng chừng như có chút phản ứng nhưng vẫn vậy, cô vẫn nhìn Thiên Bình cười một cách ngốc nghếch mà không nói gì.

Thiên Bình cảm thấy rất khó chịu, anh không thể làm gì để giúp được cô, phải chăng anh quá bất lực ngay chính lúc này ?

Đau không phải vì vết thương của chính bản thân

Đau không phải vì cơn đau của thể xác

Mà đau vì cảm giác không thể làm gì để giúp người mình yêu thương

Nhân Mã đang cố ngăn cản Sư Tử và Cự Giải, hai cô đang định đến nói chuyện với Hắc Ma nhưng đó không phải chỉ là một việc đơn giản mà là Sư Tử và Cự Giải đang muốn chối bỏ sứ mệnh trở thành một cung chủ bóng đêm để quay lại làm một con người bình thường.

Nhân Mã lo lắng:

“Hai cậu bình tĩnh đi. Việc này nếu đến nói với Hắc Ma thì sẽ không còn cách giải quyết đâu. Tớ không muốn phải nhìn thấy một viễn cảnh lần thứ hai xuất hiện giống ngài bá tước bóng đêm Louis. Hắc Ma, chắc chắn sẽ không để các cậu yên nếu dám chối bỏ sứ mệnh làm một cung chủ bóng đêm”

Sư Tử hơi lớn giọng:

“Bọn tớ có thể làm gì khác sao ? Chúng ta ngay từ đầu đã không mong muốn gì sứ mệnh này, sứ mệnh trở thành một cung chủ bóng đêm đã đem lại cho chúng ta quá nhiều rắc rối, đầu tiên là Song Tử, đến cậu và giờ là Ma Kết. Chúng ta còn có thể tiếp tục sao ?”

Nhân Mã nén lại tiếng thở dài của mình:

“Chúng ta có thể nghĩ ra cách nào khác, đừng để chúng ta rơi vào cái hố mà ngài bá tước đã từng vấp phải”

Cự Giải:

“Cậu yên tâm đi Mã Nhi, tớ và Sư Tử sẽ nói rõ với Hắc Ma, tụi tớ biết cách giải quyết chuyện này mà”

Nhân Mã vẫn còn do dự:

“Nhưng ...”

Sư Tử vỗ vai Nhân Mã:

“Được rồi, cậu vào chăm Kết Nhi giúp bọn tớ đi”

Cung điện bóng đêm ...

Hắc Ma nhìn Cự Giải và Sư Tử bằng ánh mắt nghi hoặc:

“Không biết việc gì khiến cho hai cung chủ đích thân đến đây ?”

Cự Giải thoáng khó chịu:

“Chúng tôi đã phiền ngài rồi”

Hắc Ma khoác tay:

“Không ... ta luôn sẵn lòng giúp các cô, có việc gì sao ?”

Sư Tử có chút đắn đo nhưng rồi cũng lên tiếng:

“Trước đây, theo di huấn truyền lại chúng tôi có sứ mệnh phải trở thành những cung chủ bóng đêm cai quản địa cung”

Hắc Ma nhú mào:

“Việc này có liên quan đến chuyện các cô sắp nói sao ?”

Cự Giải tiếp lời:

“Trong suốt thời gian qua, chúng tôi tự hỏi đã không làm trái lời di huấn đã hoàn thành rất tốt sứ mệnh trở thành những cung chủ cai quản tốt địa cung”

Hắc Ma gật đầu:

“Phải, ta không phủ nhận các cô đã làm rất tốt, cai quản rất tốt địa cung”

Sư Tử lên tiếng:

“Có lẽ cũng đến lúc chúng tôi kết thúc sứ mệnh này”

Hắc Ma gằn giọng:

“Ý các cô là sao ? Ta vẫn chưa lĩnh hội được”

Cự Giải:

“Ý chúng tôi chính là chúng tôi sẽ chính thức kết thúc sứ mệnh, không tiếp tục trở thành những cung chủ bóng đêm để quay về làm một con người bình thường”

Hắc Ma khó chịu:

“Điều này các cô có thể quyết định sao ?”

Sư Tử:

“Chúng tôi đã hoàn thành rất tốt sứ mệnh và giờ sẽ là những người khác tiếp tục hoàn thành sứ mệnh này”

Nhân Mã lo lắng trở vào phòng tìm Bạch Dương:

“Cậu ở đây thì tốt quá”

Bạch Dương:

“Có chuyện gì sao Mã Nhi ?”

Nhân Mã:

“Lần này thì lớn chuyện rồi, Cự Giải và Sư Tử đã đến tìm Hắc Ma để nói về việc kết thúc sứ mệnh trở thành cung chủ bóng đêm”

Hắc Ma khá tức giận nhưng hắn ta đang cố kìm nén lại thái độ đó:

“Có vấn đề gì với các cung chủ của ta sao ?”

Sư Tử thở dài đầy mệt mỏi:

“Đừng có tỏ ra thân thiện nữa Hắc Ma, hơn ai hết chúng tôi đều hiểu rất rõ bản chất của ông”

Hắc Ma vẫn cố như chẳng xảy ra chuyện gì:

“Thôi nào các cung chủ của ta, nói cho ta biết chuyện gì đã xảy ra nào ?”

Sư Tử đã quá mệt mỏi, cô không thể tiếp tục với sứ mệnh này, đã đến lúc kết thúc tất cả:

“Tôi biết rõ ông đang nghĩ gì, kết thúc sứ mệnh đồng nghĩa chúng tôi phải kết thúc cuộc sống này sao ? Nhưng sao cũng được, miễn là kết thúc tất cả, tôi đồng ý trả bằng mọi giá”

Hắc Ma cười nhếch môi:

“Bằng mọi giá sao các cung chủ của ta ... uhm ... vậy thì các người cứ lui đi, ta sẽ suy nghĩ về việc này”

Hắc Ma nhìn theo bóng hai cung chủ bóng đêm khuất dần rồi nở một nụ cười đầy bí ẩn, có lẽ các cung chủ đã chưa hiểu rõ về Hắc Ma rồi, hẳn ta không phải một người dễ dàng từ bỏ thứ mình đang nắm trong tay, đặc biệt là món đồ chơi đặc biệt như sáu cung chủ bóng đêm, bọn họ đã đánh giá hẳn ta quá thấp. Một sự trả giá rất đắt cho sự ngộ nhận rằng Hắc Ma sẽ buông tha cho họ.

Song Tử đang ngồi thẩn người một mình, cô đang suy nghĩ về tất cả, phải chăng cô đã quá sai lầm, phải chăng sự lựa chọn của cô đã khiến cho những người bên cạnh cô đi đến con đường cùng không lối thoát ?

Flashback ...

Sau khi những người bạn bên cạnh dần biến mất một cách kì lạ, Song Tử đột nhiên gặp được cô ta ...

Giọng cô gái vang lên đầy ma lực:

“Chào cô gái của ta”

ong Tử nhìn cô gái:

“Cô là ai ?”

Cô gái mỉm cười:

“Ta là ai ư ? Điều đó có lẽ không quan trọng ... Nhưng những gì ta sắp nói đây có lẽ rất quan trọng đối với cô”

Song Tử đứng bật dậy, dường như cô gái đã biết được điều gì đó và điều đó có lẽ liên quan đến việc mất tích của những cung chủ bóng đêm.

“Đó là gì ?”

Cô gái ẩn vai Song Tử ngồi lại ghé rồi thông thả:

“Bình tĩnh nào cô gái, ta biết cô đang lo lắng về những người bạn của cô, nhưng chỉ cần cô đồng ý với ta một điều kiện, họ hoàn toàn có thể an toàn”

Song Tử hơi nhếch môi:

“Cô nghĩ cô có thể đưa ra điều kiện với tôi sao ?”

Cô gái mân mê lọn tóc của Song Tử:

“Tôi không là ai cả, nhưng điều duy nhất tôi có trong tay chính là tình trạng của các bạn cô hiện giờ và dĩ nhiên họ sẽ an toàn nếu cô đồng ý”

Song Tử hơi lưỡng lự nhưng rồi cũng gật đầu:

“Được ... tôi đồng ý”

Cô gái mỉm cười:

“Tốt lắm ... tốt lắm cô gái”

Endback

Song Ngư tò mò khi nhìn thấy Xử Nữ ngồi ngẩn người một mình xem gì đó:

“Này cậu đang xem gì vậy ?”

Dù Xử Nữ đã cố che giấu nhưng Song Ngư vẫn kịp giật lấy tấm ảnh, một tấm ảnh của một cặp song sinh còn tấm còn lại là của ... Sư Tử.

Song Ngư ngạc nhiên:

“Ảnh của Sư Tử sao ?”

Xử Nữ thở dài:

“Cậu ... thôi được rồi”

Song Ngư nhăn mặt:

“Rốt cuộc là có chuyện gì ?”

Xử Nữ nắm chặt lấy thanh cửa sổ:

“Nếu tớ đoán không sai thì ... có lẽ Sư Tử là em gái của tớ”

Giọng nói băng lãnh từ đâu đó vang lên:

“Cậu vừa nói gì ?”

Song Ngư nhìn sang cửa ra vào:

“Thiên Yết ?”

Thiên Yết bước tới, ánh mắt thoáng khó chịu:

“Sư Tử là em gái cậu sao ?”

Xử Nữ dầm tay vào tường:

“Đừng hỏi tớ nữa”

Thiên Yết kéo Xử Nữ một cách mạnh bạo:

“Mau nói cho rõ đi, Sư Tử là em cậu sao ? Chuyện này là gì chứ ?”

Xử Nữ đẩy Thiên Yết ra, giọng bực dọc:

“Đừng hỏi nữa”

Song Ngư can ngăn hai người trước khi xảy ra đánh nhau:

“Hai cậu thôi đi, có chuyện gì vậy ?”

Thiên Yết khống chế lại cảm xúc của mình, hai tay buông thõng, giọng có phần dịu lại nhưng vẫn rất lạnh lùng:

“Chuyện đó là sao ? Cậu nói rõ đi Xử Nữ”

Xử Nữ không còn cách nào khác, trời sinh bản tính của Thiên Yết vốn đã cố chấp, anh chẳng thể nào yên nếu không cho cậu ấy biết:

“Được rồi, tớ sẽ nói”

Xử Nữ bắt đầu kể lại tất cả.

Mọi chuyện bắt đầu từ lúc mẹ của Sư Tử lâm bồn hạ sinh cả hai anh em. Trong lúc đó, một trong những người tình của ba Sư Tử đã rất ganh tỵ vì suốt ngày ông ấy luôn dành thời gian chăm sóc vợ nên bà ta đã tìm ra cách gì đó để phá hoại hạnh phúc đó.

Xử Nữ bắt đầu kể lại tất cả.

Mọi chuyện bắt đầu từ lúc mẹ của Sư Tử lâm bồn hạ sinh cả hai anh em. Trong lúc đó, một trong những người tình của ba Sư Tử đã rất ganh tỵ vì suốt ngày ông ấy luôn dành thời gian chăm sóc vợ nên bà ta đã tìm ra cách gì đó để phá hoại hạnh phúc đó.

Xử Nữ kể lại mọi chuyện, giọng trầm buồn:

“Lẽ ra sau khi hạ sinh tở và Xử Anh, mẹ tở sẽ có một cuộc sống hạnh phúc hơn”

Song Ngư nhú mào:

“Xử Anh ?”

Xử Nữ gật đầu:

“Nếu con bé vẫn được sống cùng gia đình thì có lẽ tên nó là Xử Anh chứ không phải là Sư Tử, một cái tên hoàn toàn lạ lẫm”

Song Ngư gật gù:

“Vậy tiếp sau đó, mọi chuyện thế nào”

Đến lúc này, cảm xúc của Xử Nữ đã dâng trào, tay anh gồng chặt lại:

“Vài ngày sau khi sinh tở và Xử Anh, mẹ tở đã phải chịu một cú shock lớn khi người tình của ba tở trước đây đột nhiên xuất hiện, bà ta nói rằng đã mang thai và cần ba tở chăm sóc nên mong rằng mẹ tở sẽ buông tha cho ba tở. Dù mẹ tở đã nói rằng hai đứa trẻ vẫn rất cần ba nhưng bà ta dường như vẫn chưa từ bỏ ý định. Một ngày sau đó, ba tở quay trở về với một thái độ tức giận tột cùng, ông vẫn chưa nói gì mà đã giáng cho mẹ tở một bạt tay khiến bà ngã quỵ rồi chỉ vào Xử Anh mà nói rằng con bé không phải con gái của ông”

Thiên Yết nhếch môi:

“Cặp song sinh thì có thể một là con một thì không sao ?”

Xử Nữ:

“Cậu vẫn có điều chưa hiểu rồi, vào thời gian đó, đã dấy lên một tin rằng mẹ tở đã tìm ra được loại tà thuật có thể đẩy lùi tuổi, có thể biến một người lớn trở thành một đứa trẻ, thậm chí là một đứa bé sơ sinh cho nên có ai đó đã dựa vào điều này để đả kích ba tở nhằm chia rẽ gia đình tở. Ba tở một mực khẳng định rằng Xử Anh không phải con gái của ông ấy vì trong người con bé có dòng máu của Evil. Ngay trong đêm hôm đó, ba tở đã đuổi mẹ tở và Xử Anh ra khỏi đó và đón người đàn bà kia về. Mẹ tở vì chịu một cú shock lớn mà mất không lâu sau đó còn Xử Anh thì thất lạc không tung tích”

Song Ngư thở dài:

“Ra là vậy, hoàn cảnh của em cậu cũng thật bi thương, lẽ ra đã là một cung chủ của thiên cung đầy quyền uy khiến người nể phục chứ đâu phải lâm vào tình cảnh bây giờ, một cung chủ bóng đêm khiến người đời khinh rẻ”

Xử Nữ tràn đầy tức giận, tay cậu nắm mạnh vào tường:

“Nếu bà ta không xuất hiện lẽ ra gia đình tở vẫn sẽ rất hạnh phúc, sẽ không có chuyện em tở phải trở thành một cung chủ bóng đêm”

Thiên Yết trầm giọng:

“Sư Tử .. à em cậu vẫn chưa biết được sự thật này sao ?”

Xử Nữ ngập ngừng:

“Uhm ... vẫn chưa ... con bé”

Giọng người con gái từ đâu đó vang lên đầy chua chát:

“Là vậy sao ? Sự thật là vậy sao ?”

Xử Nữ bàng hoàng nhìn ra phía ngoài, là Xử Anh à không phải gọi là Sư Tử, con bé đang đứng đó, gương mặt thất thần với hai dòng lệ dài. Sư Tử bước tới gần Xử Nữ, tay lay mạnh vai cậu:

“Nói gì đi, đó không phải sự thật đúng không ?”

Xử Nữ thở một cách khó nhọc, đến cuối cùng sự thật này cũng không thể che giấu, sự thật đã được phơi bày, đau thương năm xưa buộc phải khơi dậy, nỗi đau rồi đến bao giờ mới lấp đầy ?

Dòng lệ ngày nào rồi sẽ khô

Nỗi đau trong tim sẽ đến lúc lành

Nhưng đến lúc nào kí ức đau thương mới được lấp đầy khoảng trống ?

Có thể hay mãi mãi không thể ?

“Đó là sự thật, em không phải là Sư Tử, em là Xử Anh, con gái của nam thần vũ phong và nữ thần tự nhiên và là em gái song sinh của anh”

Sư Tử ngã khụy người xuống đất, nước mắt cứ tuôn dài trên đôi gò má, cô không mơ, đây là sự thật, một sự thật đau lòng buộc phải chấp nhận.

Quá khứ đã lắng sâu, sao lại phải khơi dậy để đau lòng ?

Nỗi đau, hãy ngoan nào, hãy chìm sâu vào quá khứ và chỉ để lại những ngọt ngào hôm nay

Xử Nữ ngồi xuống cạnh em gái, giọng dịu dàng:

“Đừng khóc Xử Anh”

Giọng Sư Tử nhỏ dần:

“Tại sao đây có thể là sự thật chứ ? Tại sao ?”

Xử Nữ đau lòng kéo đầu em gái vào lòng mình, tay nhanh lau đi những dòng lệ đang tuôn rơi, anh tự hứa với mình sẽ chăm sóc em gái thật tốt, thật chu đáo, sẽ không để con bé phải khóc thêm lần nào nữa, anh sẽ bù đắp tất cả những gì có thể.

Nỗi đau dồn nén bấy lâu làm sao mới có thể xóa tan ?

Chỉ có yêu thương mới chữa lành vết thương, xóa tan những nỗi đau bấy lâu

Hãy để yêu thương chữa lành vết thương, cứu chữa những sai lầm trong quá khứ

Bạch Dương và Nhân Mã trông đứng trông ngồi chờ Sư Tử và Cự Giải về, chờ mãi nhưng vẫn chẳng thấy đâu.

Ma Kết bước ra ngoài, tiến tới gần chỗ Bạch Dương và Nhân Mã, tay xoáy vào những lọn tóc của Bạch Dương:

“Đói”

Bạch Dương kéo Ma Kết ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh, dịu giọng:

“Ngoan nào Kết Nhi”

Nhân Mã đi tới đi lui, lòng đầy lo lắng:

“Không biết có chuyện gì xảy ra không ? Tớ cảm thấy lo quá Dương Nhi”

Bạch Dương dù cũng đang lo lắng không kém Mã Nhi nhưng vẫn cố trấn an:

“Sẽ không có gì đâu, họ sẽ giải quyết được chuyện này một cách êm đẹp mà”

Nhân Mã chau mày:

“Nhưng Hắc Ma không đơn giản như chúng ta nghĩ đâu, gia đình ngài bá tước Louis đã là nạn nhân và còn rất nhiều người khác nữa, không có ai chống lệnh của Hắc Ma mà có thể dễ dàng sống sót đâu Dương Nhi”

Bạch Dương vỗ vai Mã Nhi:

“Sẽ ổn thôi mà”

Tất cả có thể tạm thời sẽ ổn nhưng đó chỉ là sự mở đầu cho cái giá đắt khi các cung chủ quyết định kết thúc sứ mệnh này.

23. Chap 21 - Đơn Phương

Sư Tử đang ngồi chăm Ma Kết. Đã hơn một tuần rồi, tình hình vẫn không tiến triển hơn, Kết Nhi vẫn vậy, vẫn ngờ nghệch chẳng có nhận thức gì về xung quanh. Thay đổi không phải sự tác động bên ngoài mà đôi khi là do chính bản thân muốn trốn tránh. Sư Tử thở dài nhìn Ma Kết:

“Bao giờ cậu mới trở lại như xưa đây Kết Nhi ?”

Tự nãy giờ đã có một bóng dáng chỉ đứng lặng thầm bên ngoài nhìn từng cử chỉ, hành động của cô gái trong phòng. Không biết từ lúc nào, cô gái ấy lại có một vị trí rất đặc biệt trong trái tim chàng trai và cũng không biết từ khi nào ánh mắt chàng trai chỉ dõi theo cô gái ấy một cách trầm lặng cũng giống như ánh trăng sáng luôn hướng về Trái Đất. Một cách nhẹ nhàng không quá phô trương.

Tình anh trao em chỉ mãi mãi trong im lặng. Vì anh sợ rằng khi tình cảm đó thốt thành lời, anh sẽ mất em ... mãi mãi. Sư Tử bắt chợt dừng mắt về phía cửa phòng, dường như có ai đó đã đứng rất lâu rồi.

Sư Tử lên tiếng:

“Sao anh không vào ?”

Lúc này, Thiên Yết mới bước ra, ánh mắt anh có chút bối rối, một hình ảnh rất bất ngờ đối với một chàng trai quyết đoán, tự tin và lạnh lùng như Thiên Yết lại cảm thấy bối rối khi đứng trước cô gái này. Phải chăng cô gái ấy đã lấy đi phần quan trọng nhất trong con người anh ? Lấy đi linh hồn, lấy đi trái tim và lấy đi cả suy nghĩ của anh. Đối với anh, dường như cô giống như một liều thuốc nghiện, càng nhìn lại càng tỏ mò và khó mà dứt ra được. Có lẽ, anh bị nghiện cô mất rồi.

Giọng Thiên Yết vẫn có chút âm sắc lạnh lùng:

“À, tôi chỉ muốn tìm Cự Giải thôi”

Sư Tử có chút hụt hẫng, anh chẳng khi nào có thể nói rằng đến để tìm cô. Cô đã từng rất mong được nghe câu nói đó xuất phát từ anh, nhưng càng ngày hy vọng đó càng mất đi vì từ sâu thẳm trong tim, cô hiểu rằng anh và cô là hai thế giới, cô mãi mãi sẽ không bao giờ có được trái tim anh.

Sư Tử cười gượng gạo:

“À ... uhm ... Cự Giải, cậu ấy đi đâu đó với Dương Nhi rồi”

Thiên Yết vẫn thông thả, dường như anh vẫn chưa có ý định bỏ đi vì sự thật lý do anh đến đây đâu phải tìm em gái mà chỉ đơn giản là được nhìn thấy cô thôi, phải, chỉ để nhìn cô thôi.

Sư Tử thoáng ngạc nhiên. Anh vẫn chưa bỏ đi. Anh lại muốn gì nữa đây ? Cô đã không còn có thể kiểm soát trái tim mình kể từ khi gặp anh. Mỗi lần anh xuất hiện, trái tim cô lại cứ đập nhanh một cách vô thức. Cô không chịu được nữa rồi, cô không thể kìm nén tình cảm này. Phải làm sao đây ?

Hai thế giới. Khoảng cách đó không xa nhưng em không thể chạm vào anh được.

Hai thế giới. Phải chăng đó sẽ mãi mãi là hai con đường song song không có điểm chung.

Hai thế giới. Tình yêu của em và anh liệu có được chấp nhận hay lại là một bi kịch đầy thương đau ?

Xin lỗi anh, nhưng em không thể tiếp nhận thêm vết thương nào nữa, con tim này đã chịu đủ tổn thương

Xin lỗi anh, nhưng có lẽ hạnh phúc đó, em không thể có

Thiên Yết nhìn vào ánh mắt của Sư Tử, đôi mắt ấy dù một người giỏi đọc suy nghĩ như anh cũng không thể hiểu rõ được cô đang nghĩ gì nhưng anh tin rằng sâu trong đôi mắt đó ẩn chứa một nỗi đau vô hạn, một nỗi buồn xa xăm, một vết thương vẫn mãi chưa lành.

Thiên Bình bắt ép Bảo Bình vào phòng điều chế cùng với mình từ tối qua đến giờ, thậm chí là cậu cũng chẳng để Bảo Bình chớp mắt tí nào. Bảo Bình ngồi phịch xuống ghế đầy mệt mỏi, cả đêm qua anh chẳng được yên giấc và giờ thì mi mắt của anh đờn công rồi, anh không còn chống cự được cơn buồn ngủ này nữa rồi. Mặc kệ Thiên Bình đang loay hoay với mớ lộn xộn trên bàn, anh tựa lưng xuống ghế ngủ một giấc ngon lành.

Thiên Bình quay sang Bảo Bình thở dài, anh cũng hiểu mình đã quá làm phiền Bảo Bình rồi, cũng nên để cậu ấy nghỉ một lát. Song Ngư cũng vừa bước vào, gương mặt cậu đang bất ngờ với căn phòng gọn gàng vừa mới hôm qua thì giờ là một nơi rất bừa bộn và đầy khói trắng xóa.

Song Ngư:

“Chuyện gì đã xảy ra sao Thiên Bình ?”

Bảo Bình lèm bèm dù mi mắt đã khép chặt lại:

“Cậu ta đấy, điên vì yêu rồi, chẳng để tớ ngủ yên đêm qua”

Song Ngư bước đến chỗ Thiên Bình:

“Chuyện này là sao Thiên Bình ?”

Thiên Bình chần chừ rồi cũng lên tiếng:

“Tớ muốn tìm ra cách gì đó để giúp Ma Kết, cả đêm qua tớ và Bảo Bình đã nghiên cứu rất nhiều sách ghi chép về những trường hợp tương tự như Ma Kết, thậm chí bọn tớ còn thử làm rất nhiều thí nghiệm mong tìm được kết quả như ý nhưng vẫn chưa đâu vào đâu cả. Trường hợp của Ma Kết là một trường hợp đặc biệt nằm trong số ít những người mắc phải, nguyên nhân mắc phải rất mơ hồ và cả cách khắc phục cũng không cụ thể”

Song Ngư gạt gù rồi cầm quyển sách mà Thiên Bình vừa nhắc đến lên xem:

“Đây là quyển sách đã ghi chép lại trường hợp này sao ?”

Thiên Bình chỉ vào trang ghi chép:

“Uhm ... cậu đọc đoạn này đi”

Song Ngư chau mày, dường như vẫn còn có con đường để cứu Ma Kết:

“Nếu theo như quyển sách này thì trường hợp của Ma Kết không phải là không thể cứu”

Thiên Bình:

“Nhưng vậy thì sao ? Quyển sách không chỉ rõ cách cứu chữa”

Song Ngư vẫn chăm chú vào quyển sách:

“Uhm ... được rồi, cho tớ thời gian đi, tớ sẽ thử tìm cách”

Thiên Bình nở nụ cười ở khóe môi, chỉ ít anh cũng có chút hy vọng.

Chỉ cần là tia hy vọng duy nhất, anh vẫn sẽ nắm lấy

Vì đó là cơ hội cuối cùng để cứu em

Thấy Xử Nữ ngồi trầm ngâm một mình không ai bên cạnh, Mã Nhi bất giác có chút đồng cảm với anh. Một đại thiên thần được vạn người ngưỡng mộ như anh có lẽ chưa từng chịu cảm giác cô đơn như lúc này – điều mà cô luôn trải qua.

Nhân Mã bước tới:

“Anh không sao chứ ?”

Xử Nữ ngẩng đầu nhìn người vừa thốt ra câu nói này, người mà anh không hề nghĩ đến, Nhân Mã, không ngờ cô lại xuất hiện ở đây, trong chính lúc anh đang cần ai đó bên cạnh. Xử Nữ chỉ chiếc ghế bên cạnh, giọng nhẹ nhàng:

“Cô ngồi đi”

Nhân Mã dịu dàng:

“Uhm ... tôi tò mò một chút được không ?”

Xử Nữ ngược nhìn cô gái ngồi bên cạnh mình rồi lại thoáng mỉm cười, không ngờ một cung chủ lạnh lùng như cô lại đi xem phép người khác, một điều khó tin có thật. Nhân Mã có chút khó chịu:

“Anh cười gì chứ ?”

Xử Nữ lắc đầu:

“À không ... tôi xin lỗi nhưng cô muốn biết gì sao ?”

Nhân Mã mân mê ngón tay mình:

“Uhm ... có phải anh và Sư Tử có gì đó không ?”

Ánh mắt Xử Nữ chợt thay đổi khi Mã Nhi nhắc đến Sư Tử:

“Sao cô hỏi vậy ?”

Nhân Mã càng muốn biết hơn khi Xử Nữ lại có thái độ này:

“Anh và Sư Nhi, có gì đó rất đặc biệt, dường như anh luôn quan tâm đến cậu ấy”

Xử Nữ thở dài:

“Chuyện này nếu kể rõ có lẽ rất dài dòng nhưng tôi và Sư Tử không có gì cả, chẳng qua em ấy là em gái tôi”

Nhân Mã lại choáng trước câu trả lời của Xử Nữ, một điều gây shock đến vậy mà anh trả lời với phong thái rất nhẹ nhàng và bình thường như chuyện đó chẳng có gì là to tát.

“Hình như anh rất bình thường, Sư Tử đã biết chuyện này sao ?”

Xử Nữ:

“Uhm, em ấy đã biết nhưng có lẽ vẫn chưa chịu được cú shock này”

Nhân Mã im lặng, cô không thể ngờ rằng lại có quá nhiều bi kịch đau thương phía sau những người bạn của mình. Phải chăng cô đã hơi vô tâm với họ nên mới không thể biết được nhiều chuyện đến vậy ?

Bạch Dương vừa cùng Cự Giải đi tìm những người có thể giúp được Kết Nhi nhưng hoàn toàn vô vọng, trường hợp của Ma Kết vẫn còn là một bí ẩn chưa thể giải đáp. Trong khi Cự Giải thì đến phòng Kết Nhi thì Bạch Dương lại quay đến phòng điều chế, mong tìm được cách gì đó cứu được Ma Kết. Khi cô vừa bước vào phòng đã thấy căn phòng rất bừa bộn, trên bàn thì có rất nhiều sách, có nhiều ống nghiệm vẫn còn đang làm dở dang và đặc biệt là Bảo Bình đang nằm ngủ ngon lành trên chiếc ghế dài bên cạnh. Bạch Dương bước tới thật nhẹ nhàng, cô không muốn phải làm anh thức giấc. Dương Nhi ngồi khụy chân xuống để có thể quan sát anh rõ hơn. Không giống với một đại thiên thần Bảo Bình oai phong, lạnh lùng. Bây giờ, anh chỉ là một chàng trai bình thường đang say ngủ với vẻ mặt bình yên. Cô ước gì có thể nhìn thấy vẻ mặt của

anh như thế này mỗi ngày chứ không phải là một Bảo Bình suốt ngày lạnh lùng, khoảng cách. Bảo Bình khẽ cự người, hình như anh đã nhận ra được có người bên cạnh:

“Cô vừa mới đến sao ? Thiên Bình đâu rồi ?”

Bạch Dương đứng dậy, vẻ mặt vô cùng bối rối:

“À, tôi vừa đến thôi. Còn Thiên Bình thì tôi không thấy”

Bảo Bình ngồi dậy, tay xoa lấy thái dương, vẻ mặt đầy mệt mỏi:

“Uhm ... có lẽ tôi nên tiếp tục”

Bạch Dương ngạc nhiên:

“Tiếp tục ?”

Bảo Bình nhanh chóng quay trở lại bàn nghiên cứu, làm tiếp những thí nghiệm còn dang dở:

“Tôi đang cố tìm cách gì đó cứu Kết Nhi”

Kết Nhi ? Ra nguyên nhân khiến Bảo Bình mệt mỏi cả đêm là vì Kết Nhi. Bỗng dưng Dương Nhi thấy rất ganh tỵ, ganh tỵ vì Bảo Bình lại có thể bỏ mặc sức khỏe của mình để tìm cách cứu Kết Nhi. Dương Nhi không phải một người hay ganh tỵ với người khác. Dù cho mọi người có đối xử tốt với Ma Kết như thế nào thì cô cũng rất vui nhưng sao chỉ riêng anh thì cô lại không thể vui được, có gì đó nhói ở tim, sự khó chịu và ganh tỵ cứ nhen nhóm lên từng chút một. Cô tự hỏi mình rằng, nếu đổi ngược lại người xảy ra chuyện là cô chứ không phải Ma Kết thì liệu anh có lao tâm lao lực đến vậy không ?

Đó là một câu hỏi Dương Nhi luôn muốn biết nhưng không thể nào hỏi anh được, mãi mãi không thể được.

Có lẽ những người yêu hoa thì mới cảm nhận hết được hương sắc của hoa

Và có lẽ những người yêu thiên nhiên thì mới nhận ra hết được vẻ đẹp kì bí và hùng vĩ của nó

Thì chỉ những người trong cuộc mới có thể hiểu rõ được tình cảm trao đi mà không được đáp lại là khó chịu đến thế nào

24. Chap 22 - Công Chúa Phương Bắc

Phần 2: Được bên nhau là do định mệnh ...

Chap 22: Công chúa của phương Bắc.

Vẫn chưa có một tin tức gì dù lục đại thiên thần đã ra đi rất lâu nên King of Light lấy làm lo lắng. Chính vì vậy, ông ấy đã đích thân hạ phàm để xem xét rốt cuộc mọi chuyện đã được giải quyết đến đâu hay là lục đại thiên thần gặp phải khó khăn không thể giải quyết.

Nữ thần băng giá lên tiếng khi thấy King of Light vừa định hạ phàm:

“Có việc gì cần phải hạ phàm sao ?”

King of Light:

“Ta muốn biết rõ xem lục đại thiên thần đã giải quyết mọi việc ở dưới đó thế nào ... và ta cũng muốn gặp con bé. Hình như Thiên Yết đã tìm được con bé rồi”

Nữ thần băng giá chợt thấy thất lòng. Bà không thể nào nghĩ được rằng sẽ có ngày bà được gặp lại con mình, đứa con bé bỏng bà luôn yêu thương:

“Con bé .. ý người là Tuyết Anh sao ? Đã tìm thấy con bé sao ?”

Cảm xúc như cơn sóng bỗng vỡ òa từng đợt

Đó không phải ai cả mà là chính đứa con bé bỏng yêu thương

Đứa con mẹ vẫn yêu thương dù nghìn trùng xa cách

Mai này gặp lại, liệu con có nhớ mẹ không ?

[Trước lúc Cự Giải lạc vào tay của công chúa bóng đêm thì nữ thần Băng Giá và King of Light đã đặt tên cô ấy là Tuyết Anh]

King of Light gật đầu, giọng trầm buồn:

“Nhưng dường như câu chuyện mà con bé nghe được hoàn toàn khác, ta nghĩ con bé không dễ dàng tha thứ cho chúng ta”

Nữ thần băng giá ghen ngào:

“Ta cũng muốn gặp lại con bé, xin người hãy cho ta đi”

Con dù lớn vẫn là con của mẹ

Đi hết đời lòng mẹ vẫn theo con

King of Light miễn cưỡng đồng ý với nữ thần băng giá vì cho dù ông có không đồng ý thì bà vẫn có cách để đi.

Trước khi hạ phàm, King of Light và nữ thần băng giá đã quyết định một việc dẫn đến cuộc chiến giữa hai thế lực bóng tối và ánh sáng ngay sau này.

Trong thời gian lục đại thiên thần hạ phàm, nữ thần phương Bắc cùng con gái đã đến thiên cung để diện kiến King of Light và nữ thần băng giá. Nhưng cũng không chỉ đơn giản chỉ là một cuộc diện kiến bình thường, giữa họ đã nhắc lại đích ước từ rất lâu rồi.

Mọi chuyện phải kể về năm trăm năm trước, phu quân của nữ thần phương Bắc là Nam thần Bắc Thành – cai quản bầu trời phương Bắc. Trong cuộc chiến chống lại sự xâm nhập của bóng tối đã tử trận. Trước khi trút hơi thở cuối cùng, tiên đế (tức là ba của King of Light hiện tại) đã cho nam thần Bắc Thành một ân huệ xem như là bù đắp việc ông tử trận. Chính vì điều này, nam thần Bắc Thành đã nói rằng không có ân huệ nào hơn là con gái của ông sẽ được làm bạn thân của cháu tiên đế, điều đó thật là không còn gì sánh bằng.

Tiên đế đã đồng ý và còn hơn thế, ngài đã lập ra hôn ước giữa con gái nam thần Bắc Thành và hoàng tử ánh sáng (Thiên Yết).

Xử Nữ vừa từ ngoài đi vào với gương mặt thoáng lo lắng, Song Ngư tò mò:

“Có chuyện gì xảy ra sao ?”

Xử Nữ đắn đo, ánh mắt hướng về Thiên Yết, con người trầm tĩnh vẫn chưa biết chuyện gì xảy ra đang ngồi đọc sách.

“Uhm ..”

Thiên Yết ngược lên nhìn Xử Nữ:

“Là chuyện về con gái của nam thần Bắc Thành sao ?”

Xử Nữ ngạc nhiên:

“Cậu biết rồi sao ?”

Song Ngư vỗ vai Thiên Yết:

“Cậu đúng là, không ai tinh hơn cậu nữa”

Thiên Yết đóng quyển sách, ánh mắt lạnh lùng:

“Tớ không để mình là một con rối mặc cho ai điều khiển đâu”

Kim Ngưu vừa ăn xong miếng bánh cuối cùng trong bịch snack:

“Nhưng đây là di chỉ của tiên đế, nếu theo con người thì đó là ông nội của cậu đó, cậu dám trái lệnh sao?”

Thiên Yết đứng bật dậy, ánh mắt lạnh lùng nhìn xa xăm, đầu đó hiện lên bóng hình người con gái mà tim anh đang yêu thương:

“Nhưng tớ cũng không thể vì di chỉ mà làm trái con tim mình”

Sứ mệnh rất quan trọng

Nhưng không quan trọng bằng tình cảm trong trái tim

Tình yêu thì không có sai hoặc đúng

Chỉ cần trái tim rung động

Tối qua vì tình cờ mà Giải Nhi nhìn thấy Sư Tử đang lặng lẽ ngồi khóc một mình. Dù không hỏi nhưng Giải Nhi cũng có thể đoán ra việc gì, là ai đã khiến cho Sư Tử, từ một cung chủ lạnh lùng trở thành một người yếu đuối đến vậy.

Tình yêu rất đơn giản nhưng cũng rất khó để nắm bắt

Bởi lẽ nó thể khiến một người lí trí trở nên ngu muội, một người mạnh mẽ, lạnh lùng trở thành một người yếu đuối

Cự Giải không thể ngồi yên thế này nữa, cô hiểu rõ là giữa bóng tối và ánh sáng không thể có điểm chung nhưng yêu thì có tội sao? Đặc biệt là Sư Tử, cậu ấy không có lỗi nếu chỉ vì yêu Thiên Yết – một đại thiên thần uy nghi của ánh sáng.

Cốc ... cốc ... cốc

Thiên Yết xoay người nhìn xem ai đã vừa gõ cửa phòng mình. Anh không thể tin được, là Cự Giải, em gái của anh.

“Em tìm anh sao?”

Cự Giải lạnh nhạt:

“Tôi có chuyện muốn nói với anh”

Thiên Yết gạt đầu rồi thông thả bước theo Giải Nhi.

Đến sân thượng, Cự Giải dừng bước, Thiên Yết cho hai tay vào túi, dáng thông dong:

“Em có chuyện gì sao?”

Cự Giải lạnh lùng:

“Nếu chỉ vì việc tôi nói chuyện với anh mà anh nghĩ rằng tôi đã quên tất cả mọi chuyện thì anh lầm rồi. Tôi đến chỉ muốn nói về chuyện của Sư Tử thôi”

Thiên Yết cau mày. Sư Tử sao?

“Sư Tử?”

Cự Giải chống hai tay lên lan can:

“Anh thích cậu ấy, đúng không?”

Thiên Yết im lặng, anh không biết trả lời Giải Nhi thế nào. Cự Giải xoay người nhìn thẳng vào Thiên Yết:

“Chẳng lẽ chỉ vì cậu ấy là cung chủ bóng đêm còn anh là một đại thiên thần thì tình cảm đó không được chấp nhận sao?”

Thiên Yết đập tay mình vào lan can, gằn giọng:

“Không phải vì lý do đó, em không hiểu đâu Giải Nhi”

Cự Giải khó chịu:

“Vậy thì lý do gì ?”

Đúng vào lúc Thiên Yết định trả lời, một người nữa đã xuất hiện.

Thiên Yết đập tay mình vào lan can, gần giọng:

“Không phải vì lý do đó, em không hiểu đâu Giải Nhi”

Cự Giải khó chịu:

“Vậy thì lý do gì ?”

Đúng vào lúc Thiên Yết định trả lời, một người nữa đã xuất hiện. Giọng người đó thoáng lạnh lùng:

“Có chuyện gì ta chưa được biết sao ?”

Thiên Yết xoay người, anh ngạc nhiên khi trước mặt anh là một cô gái lạ lẫm, không quen biết:

“Tôi quen cô sao ?”

Cô gái bước tới, choàng tay vào Thiên Yết, tỏ vẻ thân thiết:

“Chưa nhưng sắp rồi”

Cự Giải đứng bên cạnh mà muốn tức chết, cái cô gái kia thật là đáng ghét mà, xem như cô vô hình không có ở đó.

“Cô là ai ?”

Cô gái xoay người sang nhìn Cự Giải bằng ánh mắt khó chịu:

“Không liên quan đến cô”

Cự Giải bực tức. Trên đời này cũng có một người đáng ghét đến vậy sao ? Cự Giải kéo tay Thiên Yết sang phía mình, nhìn cô gái bằng ánh mắt thách thức.

Cô gái khó chịu ra mặt:

“Cô muốn gì ?”

Cự Giải chẳng thèm trả lời kéo tay Thiên Yết đi thẳng.

Một mình cô gái ở lại đó nhìn về Cự Giải đầy hằn học. Một công chúa như cô lại phải chịu sự khinh rẻ này sao ?

“Cô nhất định không yên với tôi đâu”

Trong lúc mọi người đều đang ngồi ở căn nhà trên ngọn đồi Zodi thì có ba người xuất hiện.

Thiên Yết xoay người:

“King of Light ?”

Cự Giải lấp bắp, Thiên Yết vừa gọi đó là King of Light, vậy đó chính là người đã bỏ rơi mẹ con cô sao ?

Đã từng nghĩ rất nhiều lần về việc sẽ phải đối mặt với King of Light nhưng sao hôm nay khi đối mặt lại khó đến vậy.

Quá khứ tưởng chừng đã mãi mãi khép lại

Nhưng đó chỉ là một giấc ngủ

Nay phải tỉnh giấc

Đau thương ngày nào sống lại mãi liệt hơn bao giờ hết

Xử Nữ bước tới:

“Không biết có việc gì mà phải phiền đến ngài ?”

King of Light tỏ vẻ không hài lòng:

“Dường như ta đến không đúng lúc nhưng ta chỉ muốn biết chuyện ta giao cho lục đại thiên thần thể nào rồi ?”

Song Ngư:

“Mọi việc được giải quyết rất tốt”

Cô gái lạ mặt bước lên trước, giọng nói đầy chanh chua:

“Vậy thì không hiểu lý do gì mà lục đại thiên thần vẫn chưa quay về thiên cung ?”

Bảo Bình lạnh lùng:

“Không biết cô là ?”

Nữ thần băng giá vẫn giữ gương mặt lạnh lùng:

“Đó là công chúa của phương Bắc – Hoa Dung”

Mười hai con người đang rất khó chịu vì sự xuất hiện đột ngột của một nhân vật với, Hoa Dung – công chúa của phương Bắc, người có hôn ước với Thiên Yết.

Flashback

King of Light:

“Có lẽ ta sẽ quay lại đây sau”

Công chúa phương Bắc:

“Con xin phép được ở lại cùng Thiên Yết”

King of Light quay sang Thiên Yết:

“Vậy thì phiền con chăm sóc con bé nhé Thiên Yết”

Endback

Đó là lý do nàng công chúa đánh đá của phương Bắc – Hoa Dung xuất hiện ở đây. Còn cô công chúa kia vẫn cứ chẳng có gì, vẫn luôn đeo bám theo sau Thiên Yết.

Ai cũng nhìn cô gái kia bằng ánh mắt khó chịu, riêng Sư Tử thì lại cảm thấy đau nhói trong lòng, việc này không có gì là đáng ngạc nhiên. Anh là một đại thiên thần cao quý phải sánh vai cùng một công chúa của phương Bắc chứ không phải một cung chủ bóng đêm như cô. Cô hoàn toàn làm mất mặt anh.

Số trời đã định chúng ta không chung đường

Sư Tử đột nhiên vùng chạy ra bên ngoài. Cự Giải nhìn theo, ánh mắt đầy lo lắng nhưng cô tuyệt nhiên không có ý định đuổi theo sau. Cô quay sang Bạch Dương và Nhân Mã ra hiệu cho họ cản trở Hoa Dung.

Cô quay sang Thiên Yết:

“Mau đuổi theo đi nếu anh thật lòng yêu cậu ấy”

Thiên Yết cũng nhanh chóng đuổi theo Sư Tử còn Hoa Dung thì bị ngăn cản nên tức tối nhưng chẳng thể làm gì.

Thiên Yết cứ đuổi theo từ phía sau, miệng không thôi gọi:

“Sư Tử, nghe anh nói đi”

Sư Tử dừng lại, đôi chân cô đã không còn nghe theo ý cô nữa rồi. Nó cứ muốn cô dừng lại chỉ để nghe anh nói cho dù đó chỉ là những lời nói cửa tim nhau. Thiên Yết kéo Sư Tử quay lại nhìn thẳng vào mắt mình, giọng cương quyết:

“Nghe anh nói đi, anh không có ý gì với cô ta cả. Đó chỉ là di chỉ từ tiên đế thôi”

Sư Tử:

“Đó là di chỉ thì anh có thể không tuân mệnh sao”

Thiên Yết hét lên:

“Nhưng điều đó không quan trọng ... điều duy nhất lúc này ... là anh yêu em”

Giọng Thiên Yết dịu dần, anh ôm chầm lấy Sư Tử. Còn Sư Tử, cô không hiểu sao lúc này cô lại cảm thấy rất ấm áp cho dù tình yêu đó có dẫn đến bị kịch đau thương đến thế nào. Chỉ cần yêu và được yêu thì dù chỉ trong một ngày cô cũng thấy thật sự hạnh phúc.

“Không lấy được nhau mùa hạ, ta sẽ lấy nhau mùa đông.

Không lấy được nhau thời trẻ ta sẽ lấy nhau lúc góa bụa về già.”

25. Chap 23 - Xử Nữ + Nhân Mã Thành Đôi

Chap 23: Xử Nữ – Nhân Mã thành đôi.

Nhân Mã đang ngồi suy nghĩ về tất cả. Từ lúc cô chỉ là một đứa trẻ cho đến tận bây giờ. Sứ mệnh làm một cung chủ bóng đêm đã theo cô gần cả một con đường, chẳng lẽ lại có thể dễ chấm dứt đến vậy sao ?

Nhân Mã cảm nhận được có gì đó khoắc lên người mình, là một chiếc áo. Cô xoay người lại nhìn đã thấy Xử Nữ ở đó, ánh mắt nhìn cô đầy dịu dàng:

“Cô chưa ngủ sao ?”

Nhân Mã lắc đầu cười nhẹ:

“Uhm ... không ngủ được, tôi muốn ngồi đây một lát”

Xử Nữ gật đầu rồi xuống ngay cạnh cô. Anh cũng không hiểu vì sao mình lại có những hành động này. Một đại thiên thần Xử Nữ đầy kiêu ngạo không biết đã biến đâu mất, chỉ còn lại một Xử Nữ bình thường với trái tim ấm áp, yêu thương.

Không biết từ lúc nào, cô lại có thể khiến anh như vậy. Khiến anh bớt kiêu ngạo và từ tốn hơn. Khiến anh không còn lạnh lùng mà ấm áp hơn. Khiến con người sôi đá như anh cảm nhận được yêu thương từ sâu trong con tim tưởng chừng đã bị hàn băng bao bọc.

Cô không làm gì cả. Nhưng sao lại có tác động lớn đến anh như vậy ? Anh cũng không hiểu được nữa. Chỉ là một cảm giác không thể diễn tả bằng lời khi ở bên Nhân Mã. Với anh, chỉ cần được ở bên cô ấy những lúc bình yên thế này, dù ngắn ngủi.

Nhân Mã quay sang Xử Nữ. Rõ là cô thích từ đầu không phải là anh. Nhưng sao khi ở bên cạnh Xử Nữ, cô lại có cảm giác ấm áp và bình yên đến lạ. Chính anh là người luôn ở bên cô khi cô cần, luôn quan tâm cô dù là từng hành động nhỏ nhất. Không có gì quan trọng cả, chỉ là anh luôn dõi mắt theo cô từ xa, chỉ cần biết cô cần giúp đỡ. Anh sẽ có mặt.

“Sao anh không nói gì cả ?”

Xử Nữ cau mày nhìn Nhân Mã. Liệu anh có nên nói cho cô biết cảm nhận trong lòng mình bấy lâu ?

“Nói gì sao ?”

Nhân Mã cười dịu dàng:

“Uhm ... nói gì cũng được”

Xử Nữ hít một hơi thật sâu. Anh sẽ nói, dù cô không đồng ý.

“Tôi sẽ kể cô nghe một câu chuyện, được chứ ?”

Nhân Mã gật đầu rồi chăm chú nghe.

“Từ nhỏ tôi đã được rèn luyện trở thành một đại thiên thần uy phong, lạnh lùng, đầy uy quyền. Dần dần, tôi trở nên rất kiêu ngạo, bảo thủ, không thích nhắc đến chuyện tình cảm và ... rất khinh thường bóng đêm. Bóng đêm luôn là một thứ gì đó rất tầm thường và đáng ghê sợ. Tôi luôn nghĩ rằng một đại thiên thần dù có tài giỏi đến đâu nhưng đầu vương bện tình cảm thì đó là yếu điểm lớn nhất khiến anh ta tự đẩy mình vào đường cùng. Nhưng rồi, đại thiên thần Xử Nữ trước đây lại bị một cô gái đánh gục, một cô gái đến từ bóng đêm, nơi mà tôi từng khinh thường ... à phải nói là một cung chủ của bóng đêm. Cô gái đó khiến tôi hiểu rằng không phải nơi nào của bóng đêm cũng không có ánh sáng, không phải ai cũng muốn trở thành thuộc hạ của bóng đêm, những người mang đầy tội lỗi và không phải bóng đêm nào cũng lạnh lùng không có yêu thương. Họ cũng có, chỉ là yêu thương đó bị thù hận và sự ghê lạnh của tất cả che lấp đi”

[Bóng đêm ở đây không dùng để chỉ bóng đêm, mà dùng để chỉ chung tất cả những người ở bóng đêm, dễ hiểu hơn là Xử Nữ chỉ đến sáu cung chủ bóng đêm.

Ánh sáng cũng vậy, không dùng để chỉ ánh sáng mà để chỉ trái tim của sáu vị cung chủ, sự yêu thương từ sâu trong con tim bằng giá]

Nhân Mã nghe anh kể, có chút tức giận, có chút cảm thông, có chút chia sẻ, có chút quen thuộc, cô không biết anh đang kể về ai nhưng không hiểu vì sao ngay lúc này, tai của cô chỉ lấp đầy lời nói của anh, trái tim cô chỉ có riêng hình ảnh của anh, mắt cô chỉ muốn nhìn thấy anh, chẳng lẽ cô đã dần yêu anh sao ?

“Cô gái đó ... ?”

Giọng Nhân Mã nhỏ dần.

“Chính là em đó, Mã Nhi. Em đã khiến anh thay đổi tất cả, từ một vị đại thiên thần quyền uy trở thành một người biết yêu thương. Cho dù em không chấp nhận, anh vẫn sẽ mãi chôn chặt tình cảm này”

Nhân Mã chợt ôm chầm lấy anh, không nói gì cả. Chỉ để cả hai trái tim hòa cùng nhịp đập.

Bên ngoài, có một người đã nhìn thấy tất cả. Không ai khác, đó chính là Cự Giải. Cô đang mỉm cười chúc phúc cho tình yêu của họ. Sư Tử và Nhân Mã cuối cùng cũng tìm được hạnh phúc cho riêng mình, cũng tìm được yêu thương tưởng như không có.

“Cô đang nhìn gì thế ?”

Một ai đó vừa hỏi, vừa ghé đầu sát mặt cô để nhìn vào bên trong. Không hiểu sao, khi khoảng cách hai người gần thế này, tim Cự Giải lúc này đập rất nhanh, cô nhanh chóng đẩy tên kia sang một bên.

Tên kia vừa bị đẩy ra thì nhìn bĩu môi nhìn Cự Giải:

“Gì chứ, tôi chỉ muốn nhìn vào đó thôi”

Cự Giải bối rối, sao cô lại không thể đối mặt với tên đó lúc này nhỉ:

“Tránh ra đi”

Cô lại đẩy tên kia một lần nữa rồi bước đi thẳng. Tay áp lên tim nghe nhịp đập, cô không hiểu được sao tim mình lại thế này. Nhưng hạnh phúc thì đâu dễ dàng tìm thấy hay có được. Sẽ là khởi đầu yêu thương nhưng phải trải qua bao đau khổ, bi kịch mới đến được đích đến hạnh phúc.

Mới sáng sớm, mọi người đã có mặt đầy đủ, những cặp đôi nào đã thành thì ngồi cạnh kề với nhau, còn những người còn lại thì vẫn cứ như cũ, chạm mặt nhau là gây hoặc phớt lờ nhau như không nhìn thấy.

Kim Ngưu nhìn Thiên Yết và Sư Tử đầy kinh ngạc:

“Ra là tình trong như đã mặt ngoài còn e, hay người đúng thật là”

Bảo Bình cũng chỉ sang Xử Nữ và Nhân Mã đang ngồi bên cạnh:

“Không chỉ một đâu, bên đây cũng vậy”

Song Ngư:

“Ân yếm quá ha, yêu thương nhau quá ha, hạnh phúc quá ha, không nói tui tui biết luôn ha”

Hoa Dung dù đang rất bức tức và khó chịu khi bị xem chằm ra gì nhưng vẫn cố nhẫn nhịn, phải gọi là bình tĩnh chịu đựng không cay cú, âm thầm chịu đựng trả thù sau.

“Không ngờ khi tôi xuất hiện thì lại có hai cặp được tác thành thế này. Thiên Yết à, tôi nghĩ hôn ước đó có lẽ không cần thiết nữa đâu. Chỉ cần như lúc đầu tôi sẽ làm bạn thân với anh”

Cự Giải hướng mắt về Hoa Dung đầy lo ngại:

“Cô dễ dàng chịu từ bỏ vậy sao ?”

Hoa Dung mỉm cười như chẳng có gì:

“Uhm, tôi sẽ quay trở về phương Bắc, thật lòng chúc phúc cho các người”

Chỉ khi Hoa Dung vừa đi khỏi, tiểu Yết và tiểu Bảo đã chạy đến, gương mặt đầy lo lắng:

“Không hay rồi, King of Light và nữ thần Băng Giá đang rất tức giận, họ yêu cầu lục đại thiên thần và cả ... sáu cung chủ bóng đêm lập tức đến cung điện ánh sáng”

Bạch Dương nhăn mặt:

“Cả sáu cung chủ bóng đêm sao ?”

Cự Giải cảm thấy không thể không lo, việc Hoa Dung dễ dàng từ bỏ và cả việc King of Light đột nhiên tức giận, chắc chắn có gì đó không bình thường.

“Mọi người cũng phải cẩn trọng”

Cung điện ánh sáng ...

King of Light nhìn về lục đại thiên thần bằng ánh mắt tức giận, bên cạnh là Hoa Dung đang khóc, còn nữ thần Băng Giá thì không phải nói, đang rất tức giận.

Cự Giải nhíu mày nhìn Hoa Dung, cô đoán đâu sai, người háo thắng như cô ta thì dễ dàng từ bỏ sao ?

King of Light:

“Ta muốn biết việc gì đã xảy ra với Hoa Dung ?”

Thiên Yết vẫn giữ phong thái lạnh lùng không thay đổi, ánh mắt anh nhìn Hoa Dung bây giờ là đầy sự khinh bỉ và căm ghét. Không thể ngờ được rằng cô ta là một người tráo trở đến vậy. Vừa nói sẽ buông tay làm bạn giờ lại quay ngược thái độ như vậy.

“Chẳng có việc gì xảy ra cả. Khi biết con và Sư Tử thành đôi, cô ấy chỉ nói rằng sẽ hủy bỏ hôn ước này và thực hiện ân huệ lúc đầu của ba cô ấy chính là con và cô ấy sẽ trở thành bạn”

Nữ thần Băng Giá quay sang Hoa Dung:

“Lời Thiên Yết nói có là thật không ?”

Hoa Dung lắc đầu:

“Cậu ấy đang bị cô ta khống chế ép phải nói vậy, cậu ấy không yêu cô ta đâu thưa nữ thần, cô ta và bạn của mình thậm chí đã mắng chửi và ép con phải đi”

King of Light tức giận:

“Chuyện này có thể xảy ra sao ? Bóng tối và ánh sáng vốn là hai thế giới, Thiên Yết, con không những không tuân mệnh theo di chỉ lại còn dám yêu người của bóng tối, con biết tội của mình chưa ?”

Mười hai con người đứng dưới kia đang thật sự phẫn nộ và tức giận. Nếu có thể, họ chỉ muốn bước đến và bóp cổ chị gái Hoa Dung thôi.

Cự Giải lên tiếng, ánh mắt hướng thẳng vào King of Light và nữ thần Băng Giá:

“Thật sự là không thể im lặng. Những lời của cô gái kia hoàn toàn là bịa đặt vậy mà các người cũng có thể tin được. Bóng tối và ánh sáng đúng là không thể trở thành một, nhưng chẳng lẽ chỉ vì điều đó nên các người có thể chia cắt tình yêu của người khác, chỉ vì điều đó mà các người có thể bỏ rơi mẹ con người khác sao ?”

Cự Giải vụt bỏ chạy khỏi đó, cô căm ghét họ và không muốn để họ nhìn thấy những giọt nước mắt yếu đuối của mình, ngay lúc này. Thiên Yết thì không thể đuổi theo em gái nên đành bảo Song Ngự đuổi theo.

King of Light và nữ thần Băng Giá ngồi trên điện cao đang quặn đau từng cơn, đau phải họ lạnh lùng tàn nhẫn, đau phải họ vì điều đó mà không nhận con gái. Họ cũng đang rất đau chứ, đau vì không thể chăm sóc con mình, đau vì không thể bên cạnh con, đau vì đã để con xa cách mình. Nhưng có thể làm gì hơn chứ ? Con bé hiện giờ rất hận và căm ghét họ.

Thiên Yết gằn giọng, cậu càng khó chịu hơn khi cô gái kia lại khiến cho em gái cậu phải đau lòng, nhất định phải nhanh chóng kết thúc chuyện điên rồ này:

“Những lời của Hoa Dung hoàn toàn là bịa đặt, trước mặt con cô ta luôn tỏ ra dịu hiền không toan tính, thậm chí đã nói rằng sẽ vui vẻ làm bạn, nhưng khi ở trước tất cả cô ta lại nói ngược lại, nói rằng mọi người không đón chào cô ấy”

Hoa Dung nước mắt ngấn dài:

“Hoàn toàn không có, con nói thật, họ đã luôn tỏ ra thái độ không thích con, họ đã làm tất cả”

King of Light dịu giọng hơn với Thiên Yết:

“Ta rất đau đầu về mọi chuyện rồi, không muốn lại có thêm chuyện nữa. Thiên Yết, con hãy giải quyết chuyện này thật ổn thỏa để không ai nói rằng chúng ta không giữ lời hứa hay có sự chèn ép với ai”

Khi King of Light rời khỏi, Hoa Dung kia mới thật sự hiện hình, cô ta lau nhanh nước mắt, miệng nở nụ cười chiến thắng:

“Các người tưởng tôi ngu ngốc dễ dàng từ bỏ sao ? Không bao giờ. Các người sẽ là những người thua cuộc. Từ bỏ đi Sư Tử. Thiên Yết cuối cùng cũng là của tôi”

Thiên Yết kéo tay Sư Tử về phía mình, giọng cương quyết:

“Không ai có thể bắt tôi làm những gì tôi không muốn đâu, cô cũng không ngoại lệ”

Cả mười người rời khỏi cung điện ánh sáng để lại Hoa Dung một mình ở đó. Cô ta ngã khụy xuống đất, nước mắt chảy dài:

“Thứ mà tôi muốn không bao giờ không đạt được đâu. Thiên Yết, anh sẽ là của tôi thôi”

26. Chap 24 - Mong Một Hạnh Phúc

Chap 24: Mong một hạnh phúc.

Bạch Dương đột nhiên có ngẫu hứng ngồi ngắm sao đêm nhưng không hiểu vì sao thường đêm, những lúc mà cô không có hứng ngắm thì bầu trời hôm đó đầy sao rất đẹp, còn hôm nay bầu trời đen kịt, chẳng có lấy một ngôi sao nào cả.

Bảo Bình tò mò vì thấy Bạch Dương ngồi ngẩn ngơ một mình trên tầng thượng nên cũng bước lên tìm hiểu.

“Cô ở đây làm gì ?”

Bạch Dương phụng phịu chỉ lên phía bầu trời:

“Anh nhìn kia bầu trời chẳng có một ngôi sao nào”

Bảo Bình chậm rãi bước đến ngồi cạnh cô:

“Ra là muốn ngắm sao”

Bạch Dương dường như đang cố che giấu điều gì đó, không chỉ đơn giản là cô muốn ngắm sao mà là đang tưởng nhớ đến người nào đó.

“Có phải khi người ta chết sẽ trở thành một vì sao không ?”

Bảo Bình mỉm cười trước câu hỏi của Dương Nhi:

“Ai nói với cô điều đó ?”

Bạch Dương nhăn mặt:

“Nhưng anh cứ trả lời đi”

Bảo Bình gật đầu:

“Chắc là vậy”

Bạch Dương nhìn thẳng lên bầu trời, giọng trầm buồn:

“Ngày mà Light và Darkness xảy ra chiến tranh, ba tôi cũng tham gia vào trận chiến đó và bị chính tay mẹ tôi kết liễu ... lúc đó Mã Nhi đã nói với tôi rằng ba tôi sẽ hóa thành một vì sao sáng trên trời luôn dõi theo tôi”

Bảo Bình không còn cười nữa, anh cũng không hiểu được cảm xúc bây giờ của mình là gì, có lẽ là cảm thông. Số phận của cả sáu cung chủ bóng đêm dường như quá bất hạnh, không ai trong số họ được hưởng một hạnh phúc trọn vẹn. Có lẽ trước đây anh có định kiến rằng con đường bóng đêm là do bản thân họ lựa chọn, không ai ép họ cả. Chỉ bây giờ, anh mới thực sự hiểu, không ai lại muốn chọn một con đường đầy đau khổ đến thế này cả.

“Mẹ cô là người của Light sao ?”

Bạch Dương gật đầu:

“Mẹ tôi là nữ thần chiến tranh của Light, người luôn chối nhận tôi từ khi tôi còn bé, bà ấy còn chẳng muốn nghĩ rằng tôi tồn tại trên đời này, chỉ có ba, người duy nhất yêu thương tôi thật lòng”

Bảo Bình cau mày:

“Chẳng phải cô còn năm cung chủ làm bạn sao ?”

Bạch Dương gật đầu:

“Họ dĩ nhiên luôn là những người tôi yêu thương nhưng tôi muốn cảm nhận được tình cảm của một người mẹ, anh hiểu không ? Tôi đã rất hạnh phúc với tình yêu của cha nhưng tại sao, cả hạnh phúc nhỏ nhoi đó bà ấy cũng cố xóa bỏ, chẳng lẽ là kết tinh tình yêu của Light và Darkness thì có tội sao ?”

Bảo Bình thở dài, anh choàng tay sang kéo Bạch Dương tựa lên vai mình, giọng anh trầm âm:

“Dựa vào vai tôi này, cô ngồi”

Còn về Cự Giải, cô đang ngồi khóc một mình ở bờ hồ Zodi. Song Ngư thì đã đuổi theo kịp, nhưng anh chẳng biết làm gì để khuyên nhủ hay an ủi cô. Chỉ biết ngồi bên cạnh và im lặng.

Cự Giải liếc sang anh chàng ngồi như tượng bên cạnh:

“Theo tôi làm gì chứ ?”

Song Ngư:

“Không theo cô, cô có gì thì Thiên Yết giết chết tôi à”

Cự Giải chẳng thèm quan tâm đến Song Ngư:

“Kệ anh”

Song Ngư ngồi bên cạnh, cứ nhìn Cự Giải khóc nhưng chẳng thể làm gì, đột nhiên lại cảm thấy rất khó chịu và bất lực:

“Này, đừng khóc nữa mà”

Cự Giải vẫn khóc:

“Liên quan gì anh chứ”

Song Ngư xoa cằm:

“Có liên quan chứ, cô khóc nhiều này, mắt sưng lên, mắt sưng thì xấu, xấu thì không ai lấy, không ai lấy thì Thiên Yết sẽ quay sang trách tôi, thế có liên quan không ?”

Cự Giải bật cười trước lí sự cùn của Song Ngư, anh đúng thật là không có gì mà không nói được.

“Anh đúng là có lưỡi không xương”

Song Ngư mỉm cười:

“Đấy cười như thế đẹp hơn không ?”

Cự Giải im lặng. Cả một người lạ chưa biết nhiều về cô như Song Ngư lại có thể tốt với cô đến vậy nhưng sao ba cô, người sinh ra cô lại có thể chối bỏ cô không thừa nhận, xem cô như chưa từng tồn tại. Lẽ nào trái tim ông ấy không đau, lương tâm ông ấy không day dứt vì điều đó sao ?

Song Ngư lên tiếng:

“Lẽ nào cô còn rất hận ba mình sao ?”

Cự Giải cười buồn:

“Chẳng lẽ tôi sẽ đến ôm chầm lấy ông ta bảo rằng tôi không hận ông ta và còn rất cảm ơn vì ông ta đã ruồng bỏ mẹ con tôi, xem như tôi chưa từng tồn tại sao ? Nếu vậy thì xin lỗi tôi không thể làm được”

Song Ngư:

“Không ... ý tôi không phải vậy. Cô có từng nghĩ đến việc sẽ tha thứ cho ông ấy và quay về với thân phận là một công chúa của ánh sáng chưa ?”

Cự Giải ngồi chụm hai đầu gối lại, mắt hướng ra xa:

“Họ sẽ chấp nhận tôi khi đã từng từ bỏ tôi trong quá khứ sao ? Đôi khi có những chuyện chỉ được một lần lựa chọn. Anh đã không cần đến nó nghĩa là không cần đến nó, chẳng thể nào lại lúc này không cần đến lúc khác lại cần đâu. Thôi bỏ đi, không sao, tôi cũng chưa từng nghĩ việc tha thứ, cứ để như vậy đi”

Song Ngư im lặng. Anh cũng biết rằng không thể một sớm một chiều mà bắt Cự Giải từ bỏ lòng hận thù đó để vun đắp yêu thương. Nhưng anh tin rằng, đến một ngày nào đó không xa, cô sẽ thay đổi, sẽ quên nhanh đi tất cả, từ bỏ thù hận để đón lấy yêu thương. Cứ để từ từ vậy.

Hoa Dung vẫn không chấp nhận việc mình bị từ chối và dĩ nhiên cô ta cũng không thể để mọi chuyện trôi qua như vậy. Nhất định phải làm gì đó, bằng mọi thủ đoạn và bất cứ giá nào, cô ta cũng phải giành lấy được Thiên Yết từ tay của Sư Tử.

Hắc Ma khó chịu khi một công chúa phương Bắc tầm thường lại xuất hiện tại cung điện bóng đêm và còn dám ra yêu cầu với hắn ta.

“Cô muốn ta giúp sao ?”

Hoa Dung mỉm cười:

“Phải, ta muốn ông giúp”

Hắc Ma cười lớn:

“Cô nghĩ mình là ai ? Một nàng công chúa bé nhỏ lại dám ra điều kiện với người đứng đầu bóng đêm như ta sao ? Cô đang xem thường ta đấy ư, Hoa Dung ?”

Hoa Dung:

“Không ... không, làm sao tôi lại xem thường ông cơ chứ. Chỉ là tôi muốn có một sự trao đổi nhỏ ở đây và dĩ nhiên người được lợi sẽ là ông”

Hắc Ma dường như bắt đầu có hứng thú với yêu cầu của nàng công chúa phương Bắc:

“Thú vị thật ! Một cuộc trao đổi sao ? Ta sẽ được gì sau chuyện này ?”

Hoa Dung:

“Ông sẽ lại có trong tay sáu vị cung chủ bóng đêm, chẳng phải đó là điều khiến ông đau đầu sao ?”

Hắc Ma nhếch môi:

“Cho dù không cần cô, ta vẫn có cách khiến sáu cung chủ bóng đêm quay về, lẽ nào vì điều đó ta lại hợp tác với Light sao ? Không đời nào”

Hoa Dung:

“Tôi nghĩ ông sẽ nghĩ lại. Khi sáu cung chủ bóng đêm rời khỏi cung điện ánh sáng, tôi sẽ được trở thành vợ của hoàng tử ánh sáng, điều đó có nghĩa tôi sẽ có quyền lực trong tay, đến lúc đó, điều ông có không chỉ là bấy nhiêu thôi đâu”

Hắc Ma:

“Ra là ta chỉ là quân cờ cho cô đẹp đi trở ngại trên đường sao ? Ta không ngu ngốc đến vậy đâu. Hơn nữa, ta lại không muốn có thêm một quân cờ cản đường khi cô là vợ của hoàng tử ánh sáng, và giờ thì mau đi khỏi đây đi”

Hoa Dung ngày càng tức tối khi hết người này đến người khác lại chẳng để ý đến cô ta, chẳng xem cô ta ra gì.

Hoa Dung nghiến răng, tay nắm chặt:

“Cứ đợi đi, rồi tất cả sẽ phải hối hận. Ta sẽ không bỏ qua chuyện này đâu.

Nhân Mã đang đứng hít thở không khí, hai tay cô vươn thẳng lên cao và lúc này vòng eo của cô đang được tự do. Chính vì vậy, đã có một đôi tay thế vào chỗ trống đó. Nhân Mã giật mình xoay người.

Giọng người đó trầm ấm:

“Là anh”

Nhân Mã thụi vào người anh:

“Anh làm gì vậy chứ ? Đau tim chết với anh mất thôi”

Xử Nữ mỉm cười nhìn Nhân Mã đầy dịu dàng:

“Anh chỉ đùa thôi mà”

Nhân Mã thờ dãi nhìn Xử Nữ:

“Anh có nghĩ chúng ta được yên bình thế này không ?”

Xử Nữ mỉm cười, một tay buông thõng vào túi quần, một tay choàng lấy vai Nhân Mã:

“Cô gái ngốc của anh, chẳng lẽ cứ như thế này không tốt sao ?”

Nhân Mã đẩy tay anh ra khỏi vai mình, giọng đầy trách móc:

“Chỉ là em thấy Hắc Ma không đơn giản để yên mọi chuyện, cả Hoa Dung và King of Light, chẳng lẽ tất cả sẽ kết thúc tại đây và không có việc gì xảy ra nữa sao ?”

Xử Nữ:

“Nếu như vậy thì em không vui sao ?”

Nhân Mã gật đầu:

“Em sẽ rất vui nếu bị kịch thật sự kết thúc, nhưng nếu đây chỉ là giờ nghỉ của một trận đấu mới thì ... em thật sự mệt mỏi lắm rồi”

Xử Nữ đẩy đầu Nhân Mã tựa lên vai mình:

“Em yên tâm. Đã có anh và mọi người rồi. Dù có chuyện gì chúng ta cũng sẽ cùng nhau vượt qua”

Nhân Mã gật đầu:

“Em tin”

Nhưng nếu tất cả sẽ thật sự kết thúc tại đây thì chẳng còn gì thú vị nữa. Con bão lớn đang chờ đợi chiếc thuyền của lục đại thiên thần và sáu cung chủ bóng đêm. Số mệnh vẫn chưa thật sự chấm dứt.

27. Chap 25 - Số Mệnh Gắn Chặt.

Chap 25: Số mệnh gắn chặt.

Song Tử đang ngồi trông Ma Kết nhưng tâm hồn vẫn cứ treo ngược ở tận đâu đâu. Cô đang suy nghĩ, phải chăng vì quyết định sai lầm của mình mới khiến cho Ma Kết ra thế này không ?

Song Tử kéo Ma Kết đến ngồi cạnh mình:

“Ma Kết, cậu có nghe tớ không ?”

Ma Kết nghiêng đầu qua lại nhìn Song Tử rồi mỉm cười tinh nghịch, cô không trả lời Song Tử. Song Tử vẫn cứ tiếp tục màn độc thoại của mình:

“Ma Kết ... tớ xin lỗi”

Ma Kết vẫn cứ nghịch ngợm đùa mái tóc của Song Tử, Song Tử thở dài:

“Có phải là do bản thân tớ đã quá sai lầm khi nghĩ rằng tớ có thể giải quyết được tất cả nên mới khiến cậu ra thế này không Kết Nhi ?”

Ở gần đó, có người đã nghe được hết tất cả, khóe môi cô ta tạo thành một đường cong hoàn hảo:

“Lỗi làm sao ? Ta rất có hứng thú. Để xem tình bạn giữa các người có thể vững bền được bao lâu”

Ma Kết thì cứ nghịch mái tóc Song Tử còn Song Tử vẫn cứ ngồi lăm bằm một mình:

“Tớ xin lỗi Kết Nhi ... tất cả đều do tớ. Nếu tớ không đồng ý với cô ta thì cậu cũng không đến nông nổi này. Nếu như thời gian được quay lại, tớ thề tớ sẽ không quyết định ngu ngốc như vậy đâu. Kết Nhi à, cậu có nghe tớ không ? Cậu có tha thứ cho tớ không ? Kết Nhi à”

Ma Kết ngẩng đầu nhìn chằm chằm Song Tử, cứ y như rằng cô đã nghe được điều Song Tử nói. Ánh mắt của Ma Kết thật là khiến Song Tử đau tim đến chết mất.

“Đồ ngốc”

Ma Kết chỉ nói ra hai chữ ấy rồi lại mỉm cười ngốc nghếch. Song Tử lại cứ ngồi lẩm bẩm một mình, cứ y như rằng đang nói chuyện với Ma Kết nhưng chính bản thân cô cũng hiểu rõ, Kết Nhi có hiểu được gì đâu chứ.

Ma Kết đã có phản ứng trước câu hỏi của Song Tử ?

Hiện giờ một phần linh hồn của Ma Kết đang bị kẹt ở một không gian khác, cô không biết có thể dùng cách gì để thoát và cũng không biết dùng cách gì để thông báo với người khác. Chỉ mong rằng có ai đó sẽ hiểu được cô đang bị giam cầm ở đây.

Hoa Dung bước đến chỗ các cung chủ và các đại thiên thần đang ngồi trò chuyện với gương mặt đầy hào hứng:

“Không biết Ma Kết như vậy, nguyên do là đâu nhỉ ?”

Sư Tử nhìn Hoa Dung đầy khó chịu:

“Ý cô là sao ?”

Hoa Dung mỉm cười:

“Tôi không đến để gây sự với cô chỉ là tôi có ý tốt không muốn mọi người ngu ngốc bị người khác che giấu nguyên nhân thật sự khiến Ma Kết bị ngờ nghệch như thế thôi”

Thiên Bình sấn tới Hoa Dung:

“Cô nói gì chứ ?”

Hoa Dung lùi vài bước, tỏ vẻ sợ sệt:

“Đừng làm tôi sợ chứ, tôi thật chỉ có ý nhắc nhở mọi người đừng nên đặt lòng tin quá nhiều vào người bên cạnh. Người ta nói niềm tin càng nhiều thì thất vọng cũng càng nhiều thôi”

Bạch Dương cau có:

“Cô đang có ý định chia rẽ chúng tôi sao ?”

Hoa Dung vừa định nói thì cùng lúc Song Tử đưa Ma Kết trở vào:

“Có gì sao mọi người ?”

Hoa Dung mỉm cười nhìn về phía Song Tử:

“Sao cô lại tận tình chu đáo với Ma Kết vậy ?”

Song Tử:

“Cô ấy là bạn tôi, chẳng lẽ chăm sóc cô ấy cũng không thể ? Cả việc này tôi cũng cần hỏi ý cô sao, Hoa Dung ?”

Hoa Dung tức tối:

“Phải chăng là cô đã gây ra lỗi lầm nên muốn chuộc lỗi mới tận tình chăm sóc Ma Kết đến như vậy ?”

Nhân Mã tức giận:

“Cô đừng ăn nói hàm hồ ngậm máu phun người, Song Tử không làm ra chuyện đó đâu. Chỉ có loại người xấu xa như cô mới có thể nghĩ ra những trò bần tiện để hại người khác thôi”

Hoa Dung cố kìm nén cơn tức giận trong mình:

“Thế thử hỏi cô ta xem có phải đã làm ra chuyện gì không ?”

Thiên Yết lên tiếng có điều bên vực Song Tử:

“Có gì thì cô cứ nói đi, không việc gì phải sợ cô ta đâu”

Song Tử ấp úng không nói rõ lời:

“Tôi ... tôi”

Bảo Bình khó chịu:

“Cô làm sao vậy ? Không làm thì cứ nói là không làm, không việc gì phải áp úng”

Nhân Mã gật đầu:

“Đúng đó, cậu cứ nói đi Song Tử”

Song Tử nhắm mắt thở dài, điều cô không mong đợi nhất cũng đã xảy ra. Đã đến lúc phải đối mặt với vấn đề này rồi.

“Xin lỗi ... tất cả là do tớ. Vì một phút suy nghĩ sai lầm mà tớ đã đồng ý với điều kiện của Diệu Linh nên mới khiến Ma Kết ra nông nổi này. Tất cả là do tớ ... xin lỗi”

Thiên Bình tức giận:

“Lời xin lỗi lúc này của cô còn hữu dụng sao ? Ma Kết thế này ? Cô có thể làm gì để cứu cô ấy không ?”

Xử Nữ kéo Thiên Bình trở lại.

Bạch Dương thì vẫn đang ở trạng thái sốc không nên lời, Nhân Mã thì đang bất ngờ không thành tiếng, Sư Tử thì cũng im lặng chẳng nói được gì.

Cả căn phòng phút chốc như bị đóng băng, không còn có một tiếng nói.

Cự Giải bước về phía Song Tử và Ma Kết, nắm lấy tay Ma Kết kéo đi, trước khi đi, cô đã nói thầm vào tai Song Tử:

“Dù sao thì tớ tin cậu”

Câu nói đó không ai có thể nghe được.

Thiên Bình bước lên trước tiên, giọng anh nặc mùi thuốc súng:

“Không tin được cô có thể làm ra chuyện này”

Rồi anh bước thẳng, những người còn lại cũng lần lượt bước theo ra ngoài. Còn Nhân Mã và Xử Nữ, hai còn người vẫn không tin sự thật trước mắt.

Nhân Mã thì đã nước mắt ngấn dài:

“Tớ tin lắm cậu sao Song Tử ?”

Rồi cô cũng bị Xử Nữ dẫn ra ngoài.

Cả căn phòng lúc này bị bao trùm bởi bầu không khí nặng nề tưởng chừng như không còn có thể thở được nữa, chỉ còn lại Song Tử và Hoa Dung.

Hai tâm hồn đối lập. Một hào hứng, phấn khởi trên chiến thắng chia rẽ nội bộ người khác. Một đau khổ tột cùng như bị rút thẳng xuống tận cùng của địa ngục.

Hoa Dung bước đến gần Song Tử, đôi tay cô ả lướt nhanh lên gương mặt Song Tử, lau khô đi những dòng lệ:

“Khóc được gì, họ không còn tin cô nữa đâu. Tình bạn là thế đó, một chứng minh cho cô thấy rằng không có tình bạn thật sự đâu. Hãy theo tôi đi Song Tử vì lúc này chẳng còn ai chịu ở chung với cô nữa đâu ... quyết định là tùy ở cô thôi”

Song Tử nhắm nghiền mắt lại, để giọt nước mắt cuối cùng rơi xuống, giọng cô khàn đặc:

“Có lẽ cô nói đúng”

Rồi Song Tử cũng nhanh chóng nổi bước Hoa Dung bước ra ngoài.

Lục đại thiên thần nhìn theo bằng ánh mắt khinh bỉ, họ không thể ngờ rằng người vừa mới tươi cười với họ lại là người hại họ và giờ còn đi theo kẻ thù của họ. Thế gian này thật vô lường, mọi thứ đều có thể đổi thay.

Cung điện bóng đêm ...

Điều Song Tử chưa thể ngờ tới chính là Hoa Dung đưa cô trở về cung điện bóng đêm. Bản thân cô cũng không tin được rằng nơi mà cô từng chối bỏ trở về lại là nơi đầu tiên cứu mang cô và cũng là nơi cuối cùng chào đón cô.

Hoa Dung quay sang nhìn Song Tử:

“Có biết vì sao tôi đưa cô về đây không ?”

Song Tử thở dài, im lặng.

Hoa Dung lên tiếng:

“Họ có thể sẽ không chấp nhận cô nhưng cung điện bóng đêm mãi mãi là nơi chào đón cô quay trở về tiếp tục thực hiện sứ mệnh trở thành một cung chủ, Song Tử à”

Song Tử cười nhếch môi:

“Tiếp tục thực hiện sứ mệnh sao ?”

Hắc Ma bước tới mỉm cười nhìn Hoa Dung rồi quay sang Song Tử:

“Đứa con thân yêu của ta, cuối cùng cũng chịu quay về với ta rồi sao ? Hãy tiếp tục sứ mệnh trở thành một cung chủ bóng đêm, ta sẽ không đổi đãi tệ bạc với con. Nào, Bạch Tiên, Huyền Lam, hai người hãy đưa cung chủ Song Tử về nghỉ ngơi đi”

Đợi Song Tử đi khỏi, Hắc Ma mới lên tiếng:

“Không ngờ ánh sáng cũng dung nạp người như cô, đầy thủ đoạn và độc ác”

Hoa Dung mỉm cười:

“Nếu không như vậy thì làm sao tôi có thể tận sức giúp ngài”

Hắc Ma:

“Đóng kịch quá tài giỏi rồi, nhưng lúc này thì không cần nữa đâu”

Hoa Dung:

“Vở kịch này vẫn còn dài, vẫn còn nhiều phần hay ở phía sau”

Hắc Ma gật gù:

“Ta vẫn sẽ đợi xem tài năng của cô, Hoa Dung”

Song Tử sau khi trở về phòng, vẫn không thôi suy nghĩ chuyện vừa rồi. Chẳng lẽ tình bạn nói kết thúc là kết thúc, họ thậm chí chẳng nghe lời cô nói.

“Dù sao thì tố tin cậu”

Câu nói của Cự Giải vẫn còn văng vẳng bên tai.

Song Tử có thể hiểu trong một phút những người bạn của cô vẫn chưa thể chấp nhận nhưng còn anh ? Chẳng phải anh đã nói rằng rất hiểu cô sao ? Sau cùng, anh cũng như những người khác, nhìn cô bằng ánh mắt lạnh lùng đầy khinh miệt. Cả anh cũng tin cô làm chuyện này thì chẳng còn gì để giải thích nữa.

Có lẽ định mệnh đã gắn chặt cô và sứ mệnh trở thành cung chủ bóng đêm rồi. Dù có cố dứt bỏ cũng không thể. Thay vì né tránh cô sẽ vui vẻ tiếp nhận nó, xem nó là một phần của cuộc sống. Bởi vì sau này, cô sẽ một mình bước tiếp con đường đầy gian nan này, không một ai bên cạnh nữa, phải, không ai cả.

28. Chap 26 - Anh Yêu Em, Song Tử À.

Chap 26: Anh yêu em, Song Tử à.

Song Tử ngồi một mình trong phòng, cô đột nhiên thấy nhớ anh. Suốt mấy ngày qua, được gặp anh mỗi ngày cứ như trở thành thói quen khiến cô bỗng thấy khó chịu khi không còn được thấy anh vào mỗi sáng nữa. Nhưng bây giờ thì chắc anh đang rất khinh miệt và không muốn nhìn thấy cô dù chỉ là một giây phút.

“Ước gì, em có thể biết anh đang nghĩ gì để con tim này thôi không yêu anh và thôi không đau nữa”

Bạch Tiên bước vào cùng một chậu nước trên tay, giọng cô lo lắng nhìn Song Tử:

“Cung chủ, người không sao chứ?”

Song Tử ngược nhìn Bạch Tiên, giọng như lạc đi:

“Có phải ta rất ngu ngốc không?”

Bạch Tiên lắc đầu, cô đặt chậu nước xuống bàn, bước đến chỗ Song Tử, tay nhẹ nhàng vuốt lại mái tóc rối cho Song Tử, dịu dàng:

“Cung chủ, người không ngốc. Tôi biết, người đang cố làm theo trái tim mình. Số phận của chúng ta gắn liền với sứ mệnh phục tùng cho bóng đêm nên chẳng thể quyết định được cuộc sống của mình, được làm gì, được bên ai, được yêu ai, chúng ta đều không thể tự mình lựa chọn. Cung chủ à, người hãy làm tất cả những gì mình thích khi còn có thể”

Song Tử nhìn Bạch Tiên:

“Bạch Tiên ...”

Bạch Tiên lấy lược gỗ chải lại mái tóc cho Song Tử và buộc nó lại gọn gàng hơn, cô bắt đầu kể, một câu chuyện tình buồn đầy nước mắt.

“Trước đây, tôi chẳng phải là một đứa con được sinh ra từ bóng đêm, tôi là một con người, một cô gái bình thường ở chốn nhân gian”

Song Tử ngạc nhiên:

“Nhưng tại sao ...?”

Bạch Tiên kể tiếp:

“Tôi cũng có một tình yêu, một hạnh phúc trọn vẹn với người mà mình mong đợi. Chúng tôi lấy nhau, tưởng chừng như hạnh phúc đó sẽ mãi mãi đến cuối đời ... nhưng đời thì không lường toàn thập mĩ, không có gì là tuyệt đối hay hoàn hảo. Anh ấy đột nhiên mắc một căn bệnh kì lạ, tôi đã mời tất cả các đại phu đến khám nhưng đều vô phương cứu chữa.

Tình cờ nghe được có một vị pháp sư tài giỏi ở núi Cao Liên, tôi đã nhanh chóng đến đó để tìm ông ấy mong được giúp đỡ. Giữa đường, tôi đã gặp phải một con yêu tu luyện mấy ngàn năm. Tưởng chừng mình đã đến lúc tận số nhưng rồi ... một người đàn ông lạ mặt xuất hiện. Ông ta cứu tôi và còn cứu cả chồng tôi.”

Song Tử lo lắng:

“Vậy tiếp theo thì sao?”

Bạch Tiên hít sâu:

“Chồng tôi tuy khỏe lại nhưng vẫn khó khăn trong di chuyển, chỉ có thể ngồi một chỗ. Tôi đã rất lo lắng và tìm gặp lại người đàn ông đó mong rằng ông ta có thể giúp người giúp cho trót. Nhưng rồi, ông ta nói với tôi rằng ông ta sẽ giúp chỉ khi tôi đồng ý một điều kiện. Đó chính là trở thành một trợ thủ đắc lực cho Hắc Ma”

Song Tử:

“Cô đã đồng ý sao ?”

Bạch Tiên cười buồn:

“Có thể không sao ? Ban đầu tôi đã suy nghĩ rất nhiều nhưng khi nhìn thấy tình cảnh chồng mình thế này, tôi không đành lòng nên tôi đã chấp nhận. Nhưng sau đó, tôi mới biết đó là một quyết định sai lầm. Chồng tôi được bình phục nhưng tôi thì không còn có thể bên cạnh anh ấy”

Song Tử lo lắng:

“Vì sao ?”

Bạch Tiên ghen ngào:

“Khi trở thành trợ thủ cho Hắc Ma tôi phải luyện ma pháp, cả người mang đầy hắc khí. Tôi sẽ không sao khi hít phải hắc khí nhưng đối với người thường như anh ấy đó là vũ khí có thể lấy mạng anh ấy bất cứ lúc nào và tôi đành phải từ bỏ tình yêu đó để anh ấy bình an”

Song Tử nhìn Bạch Tiên đầy cảm thông. Cô không nghĩ rằng một người tài giỏi, lạnh lùng tưởng chừng như không có trái tim như Bạch Tiên lại có một kí ức buồn đến vậy. Vì cứu chồng mà phải gánh trên mình sứ mệnh của bóng đêm, cuối cùng cũng không được hạnh phúc, phải rời xa chồng.

Bạch Tiên lau nhanh nước mắt, quay sang Song Tử:

“Chính vì vậy, cô phải biết nắm bắt cơ hội để có được hạnh phúc, cơ hội qua rồi không thể có lại được”

Song Tử gạt đầu:

“Tôi hiểu rồi, cảm ơn cô Bạch Tiên”

Kim Ngưu ngồi bệt trên tầng thượng, để mặc gió thổi tung mái tóc mình, anh vẫn ngồi im đó, mắt hướng về một hướng xa xăm vô định.

Anh không thể tin rằng người con gái mà anh yêu thương lại có thể làm ra chuyện này.

Song Ngư bước chậm đến bên cạnh Kim Ngưu, giọng nhỏ:

“Cậu không sao chứ ?”

Kim Ngưu chỉ ngược lên nhìn Song Ngư có lẽ rồi lại quay về trạng thái ban đầu, im lặng như tờ.

Song Ngư ngồi phịch ngồi bên cạnh, tự nhiên khui lon bia bên cạnh Kim Ngưu, ngợp một hớp rồi quay sang Kim Ngưu:

“Đây là bia, thứ con người dùng để quên đi nỗi buồn phải không ?”

Kim Ngưu chỉ hơi nhú mày, nhưng tuyệt nhiên im lặng, không trả lời.

Song Ngư thở dài, cả phương pháp cuối cùng cũng không đánh động được Kim Ngưu, rõ là anh đã yêu Song Tử thật lòng rồi.

“Bình thường thì cậu có để ai động vào thức ăn nước uống của mình đâu chứ. Cậu đã yêu cô ấy thật rồi, Kim Ngưu à. Yêu thật rồi”

Kim Ngưu bắt đầu có phản ứng với câu nói của Song Ngư, anh ngược lên nhìn Song Ngư:

“Yêu thì sao ? Tình yêu đó sẽ được chấp nhận sao ? Vả lại ...”

Song Ngư lên tiếng:

“Cậu đang nói về việc Song Tử hại Ma Kết sao ? Dù chưa biết cô ấy được bao lâu, có thể là cũng chưa hiểu hết về Song Tử, nhưng tớ nghĩ cô ấy sẽ không làm việc này đâu, Kim Ngưu. Chúng ta, ai cũng đều biết rằng, ngoài năm cung chủ bóng đêm thì từ nhỏ cô ấy đã không còn người thân nào bên cạnh cho đến gần đây mới tìm lại được anh trai. Tớ tin rằng những cung chủ bóng đêm là những người quan trọng nhất với cô ấy, đôi khi còn hơn cả người thân. Không ai có thể chính tay dùng dao đâm vào người thân của mình”

Kim Ngưu cười nhạt:

“Cậu hiểu rõ về cô ta sao ? Mọi thứ đã như vậy, chính miệng cô ta cũng đã thừa nhận rồi Song Ngư à”

Giọng băng lãnh từ đâu vang lên:

“Nhưng cậu có từng hỏi cô ấy có làm việc đó hay chỉ nhìn sự việc ở một góc phiến diện ? Cậu đang cố trốn tránh thôi, Kim Ngưu. Không phải cậu không tin cô ấy mà là cậu chưa đủ can đảm để thừa nhận và cũng không chắc chắn tình yêu của mình”

Kim Ngưu đứng bật dậy, lớn tiếng:

“Tớ đã từng nghĩ rất nhiều rồi Thiên Yết. Không ai ép buộc cô ta cả. Tất cả chỉ chính miệng cô ta nói ra thôi”

Thiên Yết vẫn giữ phong thái lạnh lùng:

“Đổi mặt đi Kim Ngưu. Cậu đang sợ đổi mặt với điều đó sao ?”

Kim Ngưu:

“Tớ chẳng sợ gì cả”

Song Ngư:

“Vậy tại sao cậu không hỏi trực tiếp cô ấy xem đã xảy ra chuyện gì và nói thẳng lòng mình với cô ấy”

Thiên Yết lên tiếng:

“Chẳng ai có thể bắt ép cậu làm gì cả. Quan trọng là tự cậu hãy cảm nhận tất cả đi”

Giọng anh nghe thật trầm lắng, nhưng mang chút sự quan tâm:

“Đang suy nghĩ điều gì sao ?”

Song Tử cười nhẹ:

“Một đại thiên thần cao quý như anh lại bận tâm đến việc một cung chủ bóng đêm như tôi đang suy nghĩ điều gì sao ?”

Kim Ngưu lắc đầu, cố tỏ vẻ cho cô hiểu rằng trong lòng anh thật sự không có cái suy nghĩ khinh miệt người của bóng đêm:

“Cô nghĩ quá nhiều rồi, hiện tại chúng ta đều không ở địa cung hay thiên cung nên việc đổi đầu có thể tạm gác lại, nếu như đang ở trường, cô không ngại việc tôi xem cô như một người bạn”

Bạn sao ? Từ bạn thốt ra sao quá dễ dàng, một đại thiên thần lại có thể làm bạn với một cung chủ bóng đêm sao ? Thật đúng là cô suy nghĩ quá nhiều rồi.

Song Tử nở một nụ cười ngạc nhiên mang chút sự gượng gạo:

“Là bạn, nếu anh chấp nhận một người bạn là một cung chủ bóng đêm thì tôi sẵn lòng”.

Kim Ngưu không biết nói gì trong lúc này, anh không biết phải làm thế nào để cô hiểu được anh không hề có cái suy nghĩ sẽ khinh ghét cung chủ bóng đêm hay đặc biệt là khinh ghét cô.

“Học viện Molisa không phải tầm thường như trước mắt, tôi nghĩ cô cũng nên cẩn thận cho dù có là một cung chủ bóng đêm”

Đây gọi là một lời quan tâm sao ? Anh cũng quan tâm đến cô sao ? Cô lại suy nghĩ quá nhiều rồi.

Song Tử đứng dậy, lưng tựa vào lan can sân thượng cười nhạt:

“Anh không cần phải lo đâu, tôi tự khắc biết phải làm gì”.

Như một đoạn băng chiếu chậm, anh nhớ lại khoảng thời gian trước đây khi còn học tại học viện Molisa. Có lẽ Thiên Yết nói đúng, anh chỉ đang trốn tránh trái tim mình, anh không muốn đổi mặt rằng anh đã yêu cô. Bây giờ đây, anh nhớ Song Tử, nhớ rất nhiều.

Kim Ngưu vùng bỏ chạy, Song Ngư và Thiên Yết cũng không định đuổi theo vì hai người biết đã đến lúc Kim Ngưu phải hành động, anh phải làm theo những gì trái tim anh mách bảo.

Kim Ngưu dừng lại và thở dốc, anh đã đến đúng nơi rồi. Anh nhìn quanh trước mắt rồi lại mỉm cười, người con gái anh yêu thương chẳng phải đang đứng đó sao ?

“Song Tử”

Tim Song Tử chợt thất lại, đây chẳng phải giọng nói của anh sao ? Anh đã đến, cuối cùng anh cũng đến. Nhưng cô phải đối mặt với anh thế nào đây ?

Kim Ngưu từ từ bước đến cạnh Song Tử:

“Song Tử à”

Song Tử xoay người nhìn Kim Ngưu, ánh mắt đầy buồn tủi:

“Anh đến đây làm gì ?”

Kim Ngưu đột nhiên ôm chầm lấy Song Tử, giọng anh chậm rãi đầy yêu thương:

“Anh không quan tâm người khác nói thế nào, chỉ cần anh tin em là đủ rồi. Còn nữa, còn một điều mà anh vẫn chưa nói với em ... Anh yêu em, Song Tử”

Song Tử nghẹn lời. Đây là lời nói thật lòng của anh sao ?

“Nhưng tôi là một cung chủ bóng đêm, tôi không cao quý, không xứng đáng với một đại thiên thần như anh đâu”

Kim Ngưu càng siết chặt vòng tay mình hơn, cứ như rằng anh sẽ mất cô ngay trong tay mình:

“Anh chẳng cần em là ai cả, chẳng cần em là một nữ thần cao quý hay một nàng công chúa kiêu sa, chỉ cần em là em, thế thôi, Song Tử à”

Song Tử định nói gì đó nhưng lại bị chặn lại bởi chính đôi môi của Kim Ngưu. Họ chẳng cần nói gì nữa bởi vì hai trái tim đã hòa cùng nhịp đập.

29. Chap 28 - Sẽ Là Yêu Thương

Chap 28: Sẽ là yêu thương.

Buổi sáng tại ngôi nhà trên ngọn đồi Zodi có lẽ rất bình yên nếu không đột nhiên xuất hiện tiếng la hét thất thanh của chị gái Bạch Dương:

“Dậy ... dậy ... toàn bộ dậy hết ... ngay và nhanh”

Cự Giải là người bước ra trước tiên, mắt nhắm mắt mở, đầu tóc bù xù như tổ quạ:

“Chuyện gì vậy Dương Nhi ?”

Bạch Dương lôi Cự Giải đi te te đến cửa phòng Ma Kết. Mọi người còn lại cũng đã dậy với gương mặt không thể nào tỉnh ngủ hơn được.

Thiên Yết đầy khó chịu:

“Rốt cuộc là chuyện gì ?”

Bạch Dương trả lời rất ư là tỉnh:

“Ma Kết ... mất tích rồi”

Câu trả lời của Bạch Dương cứ như là cơn lốc đập thẳng vào mười con người này, mặt ai cũng tỉnh như chưa từng được ngủ.

Ai cũng quay vào nhìn Bạch Dương và hét lên:

“Sao không nói sớm”

Chính vì điều đó mà bây giờ mười một con người đang chia nhau ra lục soát cả cái ngọn đồi Zodi để mong tìm ra chị Ma Kết.

Thấy Bạch Dương lầm bầm đọc thần chú gì đó, Song Ngư tò mò ghé sát đầu vào nghe:

“Này này thần chú của cô tìm được Kết Nhi sao ? Vậy thì sao không nói sớm ? Làm lết thân đi cả cái ngọn đồi này. Mệt chết thôi”

Bạch Dương quay sang Song Ngư:

“Ôi trời ... tôi có phải phù thủy đâu mà đọc thần chú, tôi đang cầu xin thổ địa mười tám phương làm ơn làm phúc đưa Ma Kết về đây”

Xử Nữ:

“Thế mà tưởng cô lâm râm đọc thần chú”

Sư Tử đứng từ xa hét lớn:

“Nói gì thế mọi người ? Mau đi tìm đi”

Hơn ba tiếng đồng hồ, vẫn không thấy bóng dáng Ma Kết ở đâu, ai nấy đều ngày càng lo lắng và sốt ruột không biết chuyện gì đã xảy ra.

Nhân Mã:

“Tìm mãi thế này cũng không phải là cách”

Bảo Bình:

“Theo cô phải làm sao đây ? Chúng ta gần như lật tung cả ngọn đồi này rồi, dù là góc ngách nhỏ nhất cũng không bỏ sót”

Sư Tử:

“Nhân Mã nói đúng đó, cứ tìm như vậy không phải cách hay đâu. Biết đâu rằng Ma Kết chỉ đi loanh quanh đâu đó và đã trở về nhà. Bây giờ cứ quay lại ngôi nhà Zodi trước đã. Sau đó chúng ta sẽ nghĩ cách tìm Ma Kết”

Thiên Bình là người đầu tiên và có lẽ cũng là người duy nhất phản đối:

“Không được. Thời gian càng trôi qua càng nguy hiểm hơn đối với Ma Kết, giờ cô ấy đâu còn là cung chủ, lỡ gặp bất trắc, làm sao mà ứng phó ? Tôi phải tiếp tục tìm”

Kim Ngưu lên tiếng:

“Cậu lí trí một chút đi. Chúng ta không nói sẽ bỏ cuộc không tiếp tục tìm chỉ là sẽ quay về nhà trước để bàn tính cách giải quyết rồi mới tiếp tục tìm. Cậu không hiểu sao ?”

Thiên Bình không trả lời mà cứ bước thẳng, miệng không thôi gọi:

“Kết Nhi à, Kết Nhi”

Giọng của người con gái vang lên như thức tỉnh Thiên Bình:

“Cậu đang tìm tớ sao ?”

Mọi người ai nấy đều ngạc nhiên khi Ma Kết đang đứng đó, khỏe mạnh, không xảy ra chuyện gì và đặc biệt là gương mặt hết sức tỉnh táo nhưng đã bình phục hẳn.

Cự Giải lo lắng bước tới Ma Kết:

“Cậu không sao chứ ? Đã kết thúc rồi sao ?”

Thiên Yết:

“Đã kết thúc ? Ý em là sao Giải Nhi ?”

Cự Giải hướng mắt về Ma Kết:

“Có lẽ cậu nên giải thích sớm tất cả trước khi mọi chuyện xấu hơn”

Ma Kết gật đầu:

“Uhm ... chúng ta quay về nhà trước đã, tớ sẽ kể rõ mọi chuyện”

Ngôi nhà Zodi ...

Sư Tử:

“Rốt cuộc là chuyện gì đang diễn ra vậy Kết Nhi ?”

Ma Kết bắt đầu thuật lại tất cả:

“Trước khi chúng ta bị giam vào không gian lương tâm, tớ đã đoán ra có người muốn trêu đùa với chúng ta và người đó không ai khác là Diệu Linh – dì của tớ. Chính vì vậy ngay khi biết được dì ta muốn Song Tử hợp tác với mình thì tớ và Song Tử đã tương kế tựu kế khiến dì ta tin rằng mình đang thật sự đánh bại được tớ. Suốt thời gian qua tớ và cậu ấy đã cố diễn trọn vai diễn này ...”

Cự Giải tiếp lời:

“Nếu không bị tớ phát hiện”

Ma Kết mỉm cười:

“Phải, chính vì dễ dàng bị cậu phát hiện nên tớ lo rằng sẽ có sơ hở, chính vì vậy phải buộc Song Tử làm người xấu khiến mọi người hiểu lầm. Những lời Song Tử nói mà Hoa Dung nghe hoàn toàn là có thực ...”

Song Ngư:

“Vậy ý cậu là”

Ma Kết:

“... nhưng đó chỉ là một phần trong kế hoạch này thôi.”

Nhân Mã:

“Nhưng tớ thật sự không hiểu. Cậu có thể nói rõ với bọn tớ mà. Cậu có biết vì cậu mà bọn tớ đã mất ăn mất ngủ không ?”

Ma Kết cười ẩn ý:

“Chứ chẳng phải trong lúc tớ bệnh đã có rất nhiều cặp đôi thành rồi sao ?”

Cự Giải bấu môi nhìn mọi người rồi ôm chầm lấy tay Kết Nhi:

“Đúng đúng đó, họ chỉ toàn yêu thương nhau thôi. Chỉ có tớ là nghĩ đến cậu này, thấy không hả ?”

Ma Kết vỗ vỗ vào má Cự Giải rồi nói:

“Thế thì thiệt thòi cho cậu quá, vậy tớ phải lấy cậu sao ?” Giải chìa tay ra trước mặt Ma Kết:

“Vậy thì đưa sính lễ rồi mới được rước dâu nhé.. hehe”

Cả căn phòng bao trùm bởi tiếng cười giòn giã của mười hai con người. Cuối cùng có thể xem là trời quang mây tạnh. Yêu thương được kết hoa và may mắn đã thực sự đến.

Tầng thượng ...

Thiên Bình:

“Tớ đã rất lo đấy Ma Kết”

Ma Kết mỉm cười:

“Tớ nhìn thấy cả mà ... uhm ... hình như tớ vẫn còn nợ một câu trả lời”

Thiên Bình mong chờ, cậu đang rất mong chờ câu trả lời từ Ma Kết:

“Vậy thì”

Ma Kết xoay người cô không dám đối mặt thẳng với anh:

“Uhm ... nhưng không được ghen với Cự Giải đâu”

Thiên Bình ngớ ngàng:

“Ý cậu là ?”

Ma Kết:

“Là đồng ý đó ngốc thật”

Thiên Bình mỉm cười, anh ôm chầm lấy Ma Kết từ phía sau.

Không khí đầy lãng mạn đó sẽ tiếp tục diễn ra nếu không xuất hiện nhân vật thứ ba từ từ tiến vào với gương mặt có thể nói là khó chịu bề ngoài nhưng vui vẻ bề trong:

“Này này cả cậu cũng có đôi rồi, thế là bỏ rơi tớ sao ?”

Ma Kết “bỏ rơi” Thiên Bình bước đến chỗ Cự Giải:

“Cậu là nhất”

Cự Giải đắc chí quay sang chọc ghẹo Thiên Bình:

“Thế tớ là vợ cả nhé, vợ bé Thiên Bình hóng mát một mình nhé, ta đưa chồng yêu đi đây”

Thiên Bình thì tức bốc khói nhưng kệ, chỉ cần Ma Kết bình ổn đứng đó mỉm cười với anh. Đó đã là quá đủ rồi. Còn Cự Giải, anh sẽ xử lý con bé sau vì dám giành lấy Kết yêu dấu của anh.

30. Chap 29 - Sóng Gió Vẫn Chưa Lắng Yên.

Chap 29: Sóng gió vẫn chưa lắng yên.

Cự Giải và Ma Kết đang ngồi trên tầng thượng, gương mặt cả hai không giấu được vẻ hoảng sợ và lo lắng. Ma Kết bầu lấy bàn tay Cự Giải:

“Chúng ta phải làm sao đây ? Hắc Ma sẽ không buông tha cho chúng ta đâu”

Cự Giải vỗ vai Ma Kết:

“Không sao đâu. Tớ sẽ tìm cách giải quyết. Cậu đừng sợ”

Tôi đã từng nghĩ rất nhiều về việc đối mặt

Nhưng sao ngay chính lúc này

Lại cảm thấy khó quá

Cạnh ...

Thiên Bình bước tới chỗ Cự Giải và Ma Kết, choàng tay lên vai Ma Kết, dịu dàng:

“Ở đây lạnh lắm”

Rồi quay sang Cự Giải trêu ghẹo:

“Này vợ lớn, bắt cóc Ma Kết đủ rồi nhé, tôi dắt cô ấy đi đây”

Tuy nhiên, trái với lời đùa vui của Thiên Bình, Cự Giải chỉ gật đầu rồi lại quay sang chẳng để tâm đến.

Thiên Bình hỏi khê Ma Kết:

“Cự Giải không sao chứ ?”

Ma Kết lắc đầu:

“Không sao đâu. Để cậu ấy yên tĩnh một lát đi. Đừng làm phiền cậu ấy. Đi thôi”

Flashback ...

Trong lúc Ma Kết đang tuổi khóm hoa hồng thì Hắc Ma cùng hai trợ thủ đắc lực là Bạch Tiên và Huyền Lam cùng xuất hiện. Họ xuất hiện đến đây chắc cũng không đơn giản chỉ để thăm hỏi sức khỏe của cô và các cung chủ còn lại đâu.

Ma Kết khó chịu:

“Các người đến đây làm gì ? Vẫn chưa muốn buông tha cho chúng tôi sao ?”

Hắc Ma cười lớn:

“Đứa con thân yêu của ta. Chẳng lẽ con chán ghét ta đến mức không muốn nhìn mặt ta nữa hay sao ? Chẳng qua chỉ đến xem tình hình của con và các cung chủ còn lại thế nào thôi. Chỉ vậy cũng không hoan nghênh ta ư ?”

Ma Kết:

“Các người đến đây thì không chỉ với lý do đơn giản như vậy. Cho dù vậy, chúng tôi cũng không mong đón tiếp các người. Chẳng phải những sự việc vừa xảy ra đã là quá đủ sao ? Chúng tôi không còn có thể tiếp tục thực hiện sứ mệnh trở thành cung chủ nữa. Ngài không hiểu điều đó sao ? Đừng ép chúng tôi nữa”

Hắc Ma cố nén cơn tức giận của mình xuống:

“Không ... không. Ta làm sao lại đi ép các con mình làm những điều mà chúng không thích cơ chứ. Ta thực lòng chỉ đến đây xem các con sống thế nào thôi. Đừng cố hoài nghi như vậy chứ Kết Nhi”

Ma Kết lạnh lùng:

“Đừng cố thân thiết và ngọt ngào như vậy. Tôi biết ngài chỉ cố đóng kịch thôi. Suốt thời gian qua, tôi không hiểu rõ ngài sao Hắc Ma ? Ngài không làm việc gì không có mục đích và chắc chắn chuyến viếng thăm này không chỉ đơn giản như ngài nói. Có việc gì ngài cứ nói thẳng ra, không cần vòng vo đâu”

Hắc Ma thở dài:

“Nếu con đã nói vậy thì ta cũng sẽ nói thẳng không vòng vo nữa. Ta muốn nhắc cho các con nhớ rằng sứ mệnh của các con vẫn chưa thật sự kết thúc đâu. Một là các con tiếp tục hoàn thành sứ mệnh trở thành một cung chủ bóng đêm làm việc cho ta và hai là nhận thấy hậu quả như các con đã từng chứng kiến”

Ma Kết:

“Ý ngài là bi kịch của ngài bá tước bóng đêm Louis sao ?”

Hắc Ma:

“Phải đó, con đừng quên, ta sẽ không bỏ qua cho kẻ nào dám trái ý ta đâu. Nhớ kĩ nhé, một là tiếp tục sứ mệnh và ta sẽ vẫn yêu thương các con như lúc trước và xem như chẳng có chuyện gì xảy ra trong thời gian qua. Hai là các con cứ việc làm theo ý thích của mình nhưng lúc đó các con sẽ thực sự phải đối đầu với ta và sẽ nhận một kết cục tàn khốc. Tự mình suy nghĩ và lựa chọn đi. Ta sẽ không ép nhưng thời gian chỉ có một ngày để trả lời thôi”

Thiên Bình à, tớ phải làm sao đây ?

Chúng ta chỉ vừa được hạnh phúc thôi mà

Lẽ nào lại sớm chia ly đến vậy

Nhưng không còn cách nào khác

Tớ không muốn để cậu và ngũ đại thiên thần cũng bị liên lụy

Chuyện này phải sớm được kết thúc

Xin lỗi cậu, tớ rất yêu cậu

Cự Giải bước ra ngoài chỗ Ma Kết đang đứng:

“Cậu lại đang định ôm hết chuyện này định tự mình giải quyết sao ?”

Ma Kết ngó người:

“Giải Nhi ? Cậu ở đây từ khi nào vậy ?”

Cự Giải nhún vai:

“Vừa đúng lúc để nghe rõ tất cả. Hắc Ma đúng là không buông tha cho chúng ta”

Ma Kết:

“Hắn ta cũng sẽ không bỏ qua cho lục đại thiên thần đâu”

Cự Giải:

“Phải nghĩ ra cách gì đó để lục đại thiên thần không vướng vào chuyện này cùng chúng ta. Sáu người phải chịu đã là quá nhiều rồi”

Endback

Cự Giải à, cậu sẽ không giải quyết chuyện này một mình chứ ?

Tớ không mong là vậy

Hãy để mọi người cùng giải quyết

Sau khi Thiên Bình đưa Ma Kết đi, Cự Giải cũng đã bỏ chạy đi đâu đó mà không để ý rằng ngay lúc đó, còn có hai người khác ở sân thượng. Một nhìn Cự Giải với ánh mắt lo lắng còn một nhìn Thiên Bình và Ma Kết với ánh mắt ẩn chứa chút hận thù, khó chịu.

Thấy Sư Tử đang đứng một mình, Thiên Yết bước đến từ phía sau, choàng hai tay ngang hông của Sư Tử. Một cái ôm từ phía sau thật ấm áp.

Sư Tử mỉm cười:

“Anh làm gì vậy ?”

Thiên Yết dụi đầu mình vào tóc của Sư Tử nhưng để cảm nhận mùi hương dịu ngọt từ mái tóc của cô:

“Chỉ muốn sưởi ấm cho em thôi”

Sư Tử cười hạnh phúc:

“Nếu em nghiện thì sao đây ?”

Thiên Yết siết chặt vòng tay mình hơn:

“Thì anh sẽ sưởi ấm cho em mỗi ngày, xem anh là cái lò sưởi của em đi”

Anh muốn sưởi ấm cho em mỗi ngày

Vì anh cũng nghiện em mất rồi, Sư Tử à

Sư Tử mỉm cười ngọt ngào, cô không tin được rằng một đại thiên thần lạnh lùng như Thiên Yết cũng có lúc dịu ngọt và ấm áp như thế này.

Em hy vọng hạnh phúc này sẽ trường tồn theo thời gian

Đừng xa nhau, anh nhé !

Vừa lúc này, Thiên Bình và Ma Kết cũng vừa từ tầng thượng đi xuống, Thiên Bình lên tiếng:

“E .. he có cần như chỗ không người không đây ?”

Thiên Yết xoay người nhìn Thiên Bình:

“Có tin tớ bảo Cự Giải giấu luôn Ma Kết để cậu không cần gặp nữa không ?”

Thiên Bình cười giả lả:

“Ấy ấy đùa thôi mà, tớ vừa dẫn Ma Kết về từ Cự Giải thôi”

Bạch Dương vừa từ ngoài bước vào, giọng vui vẻ:

“Ồ đây có gì vui sao mọi người ?”

Sư Tử mỉm cười:

“Hay là tại người vui nên nhìn đâu cũng thấy vui đây”

Bạch Dương:

“Ý cậu là gì đây ?”

Bảo Bình cũng từ ngoài bước vào, tự nhiên choàng tay ngang hông Bạch Dương:

“Ai chọc Dương Nhi của tớ đấy ?”

Ma Kết trầm trồ:

“Dương Nhi của tớ luôn, sợ ai tranh hay sao mà đánh dấu chủ quyền sớm thế ?”

Bảo Bình chỉ mỉm cười âu yếm Bạch Dương còn Dương Nhi chỉ cuối đầu nép vào người Bảo Bình.

Cự Giải cũng đã nhìn thấy tất cả nhưng không bước xuống cùng mọi người mà chỉ đứng từ xa nhìn nụ cười của họ. Ánh mắt cô thể hiện sự quyết tâm.

Yên tâm đi, mọi chuyện sẽ sớm kết thúc

Các cậu sẽ ổn thôi mà

“Cô không sao chứ ?”

Một giọng trầm ấm vang lên phía sau Cự Giải.

“Lại là anh à ? Sao cứ theo tôi mãi thế ?”

Song Ngư bấu môi nhìn Cự Giải:

“Gì mà theo sau chứ, tình cờ thôi”

Cự Giải cũng chẳng để tâm, cô không muốn có thêm người tổn thương nữa, mọi chuyện phải sớm được kết thúc:

“Uhm ... thôi tôi đi trước”

Song Ngư cứ đứng tần ngần ở đó nhìn theo Cự Giải, ánh mắt buồn vô hạn.

Tại sao em cứ lạnh lùng thế chứ ?

Chẳng lẽ anh chẳng là gì trong tim em sao ?

Đôi khi nếu đã biết trước kết quả sẽ mang đến khổ đau thì đừng dung bởi thêm tình cảm, cứ để nó nhạt phai theo thời gian để dễ chìm sâu vào quá khứ

Cứ tiếp tục dung bởi yêu thương dù biết sẽ khổ đau thì chỉ làm tổn thương nhau thôi

Dừng lại hay tiếp tục ... Cố gắng hay từ bỏ
Nên lựa chọn dừng lại, từ bỏ yêu thương để trái tim thôi không còn đau nữa

31. Chap 30 - Cảm Nhận Yêu Thương

Chap 30: Cảm nhận yêu thương.

Bảo Bình vỗ vào vai Song Ngư khi nhìn thấy cậu cứ ngồi ngẩn ngơ một mình:

“Đang mơ tưởng đến cô nào sao ?”

Song Ngư thực vào bụng Bảo Bình:

“Có cậu đó, tin là tớ thọc mạch với Dương Nhi không ?”

Bảo Bình cặp cổ Song Ngư:

“Thế chú có muốn anh em tương tàn không ? Mà thôi ... không đùa nữa, đang nghĩ chuyện gì mà chuyện tâm vậy ? Có cần giúp không ?”

Song Ngư:

“Nếu cô gái cậu yêu cứ luôn lạnh lùng với cậu thì cậu sẽ làm sao ?”

Bảo Bình:

“Uhm ... cũng còn tùy nữa”

Song Ngư nhăn mặt:

“Ý cậu là sao đây ? Tùy ư ?”

Bảo Bình gật đầu rồi phân tích:

“Nếu như vẻ mặt lạnh lùng đó chỉ là biểu hiện của sự ngượng ngùng khi gặp cậu nghĩa là cô ấy cũng có cảm giác với cậu thì khi tấn công chắc chắn sẽ thành công”

Song Ngư tập trung:

“Vậy còn nếu như ngược lại thì sao ? Nếu cô ấy không thích tớ hoặc thậm chí là ghét tớ đến không muốn nhìn mặt”

Bảo Bình vỗ vai Song Ngư tỏ vẻ cảm thông:

“Vậy thì chia buồn cùng cậu rồi. Nếu cô ấy đã ghét đến mức không muốn nhìn đến mặt cậu thì dù cậu có làm bất cứ gì đối với cô ấy đều là uống công thôi, cô ấy cũng xem như vô nghĩa, tệ hơn nữa nếu cậu có tặng cho cô ấy một món quà thì ngay khi biết là của cậu thì cô ấy sẽ chẳng nhìn đến, cũng chẳng buồn mà mở ra xem đó là gì”

Song Ngư sau khi nghe Bảo Bình phân tích lại càng thiếu não hơn.

Bảo Bình:

“Nhưng con gái thường ngoài cứng trong mềm. Muốn biết trong lòng cô ấy có cậu hay không thì rất đơn giản thôi”

Song Ngư:

“Có cách thật sao ?”

Hoa Dung đột nhiên xuất hiện ở ngôi nhà Zodi cùng đoàn tùy tùng khiến ai cũng bất ngờ. Chẳng lẽ sau chuyện xảy ra, cô ta vẫn chưa muốn bỏ cuộc, vẫn muốn tiếp tục tranh giành tình yêu với Sư Tử hay sao ?

Thiên Yết cực khó chịu khi vừa nhìn thấy Hoa Dung. Mặt anh đen kịt, cứ như là Bao Công tái thế:

“Cô đến đây làm gì ? Chẳng phải tôi đã nói ở đây chẳng có ai hoan nghênh cô sao ?”

Hoa Dung cười nhạt:

“Em cũng chẳng muốn đến đâu Thiên Yết à, nhưng anh không biết sao, ngài King of Light đã ra lệnh nếu anh không thực hiện di chỉ của tiên đế, ngài ấy sẽ cự tuyệt anh, lấy lại tất cả phép thuật, cho anh làm một người thường, không hơn, không kém”

Cự Giải lạnh lùng:

“Lời nói của cô chúng tôi phải tin sao ? Hoang đường thật. Mau quay về nơi thuộc về mình đi. Ở đây chẳng có ai hoan nghênh hay muốn nghe những lời nói của cô đâu”

Chát ...

Hoa Dung tức tối tát vào gương mặt Cự Giải một bạt tay rõ đau. Năm dấu tay còn in hằn trên gương mặt của Giải Nhi.

Tôi thừa sức tránh nó đẩy Hoa Dung. Nhưng tôi sẽ để cô tát. Sau cái tát này, cô sẽ phải hối hận vì những gì mình làm.

Đừng trách sao tôi độc ác

Cô có thể nói sự độc ác đã ngấm vào máu của tôi hoặc là tự xem lại bản thân mình

Đã dám động đến những người thân của tôi

Cô không còn đường sống đâu

Tôi sẽ cho cô thấy địa ngục là thế nào

Cho cô biết thế nào là sống không bằng chết

Hãy từ từ hưởng thụ nhé !

Thiên Yết đẩy mạnh Hoa Dung ra xa, lo lắng xoay sang Giải Nhi:

“Em không sao chứ ?”

Bảo Bình lên tiếng:

“Cô có biết mình vừa làm gì không cô công chúa Hoa Dung ?”

Hoa Dung nhếch môi:

“Làm gì sao ? Một bạt tay để dạy dỗ ả tiện nhân, chỉ là một cung chủ bóng đêm mà dám lớn tiếng với tôi sao ?”

Giọng Xử Nữ băng lãnh:

“Thế thì xem như cô có mắt cũng như không rồi. Người mà cô vừa tát chính là em gái song sinh của Thiên Yết – hoàng tử của ánh sáng, nói cách khác người bị cô tát vừa rồi chính là con gái của King of Light và nữ thần Băng Giá, công chúa của ánh sáng đấy”

Hoa Dung dường như vẫn chưa tin vào lời của Xử Nữ:

“Dựa vào cô ta sao ? Một ả tiện nhân mà lại có thể là con gái của ngài King of Light và nữ thần Băng Giá sao ? Anh đang đùa với tôi ư ? Tôi không ngu ngốc đến vậy đâu”

Thiên Yết tức giận, sát khí đằng đằng tiến về Hoa Dung, tát vào mặt ả một bạt tay. Hoa Dung ngã xuống đất, khóe môi tươm máu.

Dù cùng một cái tát, nhưng với Cự Giải, cái tát của Hoa Dung chẳng là gì đối với cô cả, còn chẳng làm cô bị gì nhưng với Hoa Dung, cái tát của Thiên Yết quả là rất mạnh, không chỉ khiến cô ta đau đến phải nhớ rõ mà còn đánh sâu vào chính trái tim cô ta.

Nói cách khác, cái tát của Thiên Yết đã vô tình khơi dậy ngọn lửa của thù hận.

“Người ngu ngốc chính là cô đó, cô bảo em tôi là gì ? Ắ hạ tiện sao ? Cô đang tự nói chính mình đấy ư ? Tôi nói cho cô biết, lúc đầu, tôi cũng rất muốn có cảm tình với cô, xem cô là một người bạn. Nhưng giờ thì chính cô đã xóa bỏ tất cả ấn tượng của tôi về cô. Với tôi bây giờ cô chỉ là một đứa con gái hạ tiện và bỉ ổi. Đừng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi nữa. Cút đi”

Hoa Dung nghiêng chặt răng, nước mắt ước đầm. Cái tát kia chỉ khiến cô đau một nhưng lời nói của Thiên Yết đã khiến cô đau gấp mười.

Từ nhỏ đến lớn, luôn được nuông chiều và yêu thương. Chẳng có ai dám trái ý cô nói chi là nói nặng lời với cô như Thiên Yết lúc này.

“Thiên Yết, tôi hận anh”

Đợi Hoa Dung và đoàn tùy tùng đi khỏi, Thiên Yết ân cần lo lắng cho Cự Giải:

“Em không sao chứ ? Cái tát lúc nãy ...”

Cự Giải đẩy tay Thiên Yết ra khỏi gương mặt mình, giọng lạnh lùng:

“Đừng quá thân thiết, mau đuổi theo cô ta đi nếu không muốn mất đi tất cả”

Thiên Yết kéo tay Cự Giải dừng bước, anh gằn giọng:

“Danh vị đại thiên thần sao hay là quyền lực của một đại hoàng tử ? Anh không cần những thứ đó. Thứ anh cần chỉ đơn giản là mỗi sáng thức dậy được nhìn thấy đứa em gái và người con gái mà anh yêu thương vẫn bình an, vui vẻ bên cạnh anh. Chỉ cần như vậy là đủ rồi Giải Nhi”

Ma Kết cũng lên tiếng:

“Giải Nhi, cậu hãy xóa bỏ những chuyện không vui trước đây đi. Đừng để nó trong lòng nữa. Nó chỉ khiến cậu thêm mệt mỏi. Tổ biết cậu chưa bao giờ vui vì mang thù hận trong lòng. Hãy quên đi tất cả và làm lại từ đầu đi, Giải Nhi”

Cự Giải vùng tay ra khỏi tay Thiên Yết, giọng như nghẹn lại:

“Xin lỗi Ma Kết, tớ không thể. Những gì xảy ra, tớ mãi mãi không quên đâu”

Rồi Cự Giải bỏ đi thẳng.

Cung điện ánh sáng ...

Nữ thần Băng Giá:

“Ta rất nhớ con bé”

King of Light dịu dàng:

“Nàng vẫn không nhận lại con sao ? Ngay từ lúc mới sinh con bé đã không có được tình yêu thương của ba mẹ thật sự, lại còn phải bỏn ba chản địa cung đầy thâm hiểm. Đến giờ, con bé vẫn nghĩ rằng mình là con của công chúa bóng đêm, mang trên mình sứ mệnh trở thành cung chủ bóng đêm. Con bé luôn phải mang trong lòng thù hận. Ta nghĩ đã đến lúc cho con bé biết tất cả, cho con bé được tình yêu thương, bù đắp những gì có thể cho những gì đã xảy ra với nó”

Nữ thần Băng Giá:

“Nhưng liệu con bé có tha thứ cho chúng ta, những người đã bỏ rơi nó từ khi vừa sinh, trong khi anh nó thì được hạnh phúc trong vòng tay ba mẹ thì con bé lại phải đối mặt với biết bao khó khăn. Anh nó thì được làm một đại thiên thần đầy quyền uy còn con bé lại phải trở thành một cung chủ bóng đêm bị người đời khinh miệt”

King of Light:

“Ta biết. Nhưng chẳng lẽ chỉ vì sợ con bé không tha thứ mà chúng ta cứ im lặng. Hãy bù đắp cho con bé thay cho những gì nó đã chịu đựng suốt thời gian qua”

Cự Giải ngồi một mình trên tầng thượng, ánh mắt nhìn mông lung.

“Cô không sao chứ ?”

Cự Giải xoay người lại nhìn. Lúc nào cô gặp khó khăn, người xuất hiện cũng là anh. Nhưng cũng phải thôi, chỉ là do Thiên Yết bắt anh làm vậy. Cô không nên suy nghĩ quá nhiều. Chỉ tự làm bản thân mình tổn thương nhiều hơn thôi.

Tôi mong anh đến vì tôi

Nhưng sự thật lại không phải vậy

Anh đến vì anh trai tôi yêu cầu

Vì anh sợ anh ấy

Chẳng phải vì quan tâm đến tôi

Rất muốn trái tim mình yêu anh nhiều hơn

Nhưng rồi lại sợ

Sợ rằng tình yêu đó sẽ không được đáp nhận và tôi sẽ lại tổn thương

Sợ rằng anh bảo tôi đã nghĩ quá xa về mối quan hệ của anh và tôi

Sợ rằng tôi không còn có thể tiếp tục yêu anh nữa

Mang sứ mệnh trên người, tôi không thể tự do chọn lấy yêu thương

Cuộc đời vốn có nhiều ngã rẽ

Nhưng đối với tôi chỉ có hai con đường

Hoặc là tôi tiếp tục yêu thương và hoặc là tôi sẽ từ bỏ yêu thương đó

Tôi nghĩ kĩ rồi Song Ngư

Tôi sẽ từ bỏ

Không tiếp tục yêu thương để không phải tổn thương như thế này

Đau lắm ... khó chịu lắm ... anh biết không ?

“Lại là anh à ?”

Song Ngư ngồi xuống bên cạnh:

“Không muốn là tôi sao ?”

Cự Giải lắc đầu:

“Là ai chẳng quan trọng vì cũng do anh ta bảo người đó đến thôi”

Song Ngư:

“Ý cô là Thiên Yết bảo tôi đến ư ?”

Cự Giải im lặng. Cô không muốn trả lời hay đã quá mệt mỏi để trả lời.

Song Ngư lên tiếng:

“Nếu tôi nói rằng tôi muốn đến đây vì cô thì sao ?”

Cự Giải:

“Nếu anh nghĩ điều đó khiến tôi vui thì anh sai rồi, nó chẳng khiến tôi vui đâu”

Song Ngư chợt nắm lấy bàn tay Cự Giải:

“Đã rất nhiều lần anh muốn nói rằng anh thật lòng quan tâm đến em, thật lòng muốn bảo vệ, che chở cho em và thật lòng rất yêu em. Nhưng khi thấy sự lạnh lùng của em, anh chỉ biết im lặng. Hôm nay anh nói ra tất cả. Cho dù em có từ chối, anh không muốn giữ tình cảm này trong lòng nữa”

Giá mà anh không che giấu nói ra tình cảm này sớm hơn

Giá mà em mạnh mẽ hơn không chọn cách từ bỏ yêu thương

Giá mà từ khi sinh ra anh không phải là đại thiên thần

Giá mà từ khi sinh ra em không phải là cung chủ bóng đêm

Giá mà yêu thương của em bấy lâu được đáp trả sớm hơn

Và giá mà không có nhiều bi kịch xảy đến với em

Thì có lẽ hạnh phúc đã nở hoa rồi anh ạ

Xin lỗi !

Em rất yêu anh

Nhưng em lại không thể ích kỉ vì tình yêu của mình mà làm hại mọi người

Em phải tiếp tục sứ mệnh

Trở thành một cung chủ bóng đêm

Tha thứ cho em

Hạnh phúc đó, em không thể có được, mãi mãi không thể chạm tay tới được

Cự Giải ôm chầm lấy Song Ngư, cố giấu đi những tiếng nấc nghẹn ngào:

“Tại sao anh không nói sớm hơn chứ ? Tại sao anh không đáp trả tình cảm đó sớm hơn ? Quá muộn rồi ... quá muộn rồi Song Ngư. Xin lỗi ! Em không thể”

Cự Giải buông tay ra khỏi Song Ngư và vụt chạy đi cố không để anh thấy những giọt nước mắt đang rơi trên mặt mình.

Tại sao chứ Giải Nhi ?

Rõ ràng là em yêu anh mà

Vậy sao không để hạnh phúc đó được trọn vẹn

Anh không muốn em xin lỗi

Anh chỉ muốn em ở bên anh thôi

Có phải thời gian sẽ khiến em nguôi ngoai hơn không ?

Anh sẽ chờ

Dù là cả đời vì chẳng có ai có thể thay thế được em, không ai cả

32. Chap 31 - Đến Lúc Rồi, Anh À !

Chap 31: Đến lúc rồi, anh à.

Mọi người không hiểu vì sao hôm nay tâm trạng Cự Giải lại có vẻ hình như rất vui. Nhưng không ai hiểu rằng cô đang cố chôn sâu nỗi đau xuống tận đáy lòng, cố tươi cười vui vẻ để không ai nhìn thấy, để diễn trọn vở kịch cuối này.

Sư Tử nhìn về phía Cự Giải đang không ngơi tay để chuẩn bị các món ăn cho buổi tiệc nhỏ:

“Kết Nhi à, tớ cảm thấy Giải Nhi có chút không ổn. Cậu có nghĩ vậy không ?”

Ma Kết do dự, cô không biết có nên kể cho các cung chủ còn lại nghe chuyện vừa xảy ra hay không.

Kết Nhi à, cậu nhớ đừng cho họ nghe chuyện vừa xảy ra nhé ! Tớ sẽ tìm cách giải quyết

Nhưng cô đã hứa với Cự Giải rằng sẽ không nói cho ai biết chuyện này cả. Thiên Bình ôm chăm lấy Kết Nhi từ phía sau, cảm anh đặt lên vai cô:

“Không có chuyện gì chứ Kết Nhi ? Sao gương mặt em bí xị vậy ?”

Ma Kết cười gượng gạo:

“À không có gì, em đi giúp Giải Nhi đây”

Rồi nhanh chóng gỡ tay anh ra khỏi mình.

Còn Cự Giải, mặc dù có vẻ như đang chăm chỉ tập trung làm việc nhưng đầu óc cô hoàn toàn không thể tập trung được. Cô cứ nghĩ về anh, về anh trai, về những vị cung chủ và về những chuyện sắp xảy đến. Cô không biết khi kết thúc chuyện này rồi thì sẽ như thế nào. Có thể là cô phải đánh đổi bằng chính mạng sống của mình. Nhưng không sao, chỉ cần họ hạnh phúc và luôn vui vẻ.

Sư Tử bước đến chỗ Thiên Yết, giọng dịu dàng:

“Yết à”

Thiên Yết đóng lại quyển sách đang đọc dở dang, ngược lên nhìn Sư Tử:

“Sao vậy Sư Nhi ? Em có chuyện gì à ?”

Sư Tử kéo tay Thiên Yết đứng dậy rồi chỉ về phía Cự Giải:

“Anh làm gì đó đi, em thấy Giải Nhi không ổn, hình như đang có chuyện gì đó”

Thiên Yết nhú mày nhìn về phía em gái mình. Thật sự anh cũng cảm thấy con bé có chút không ổn, nụ cười gượng gạo cố tỏ ra vui vẻ. Nhưng anh có thể làm gì đây ? Khuyên giải con bé sao ? Con bé thậm chí còn chẳng muốn nhìn đến anh, nó không xem anh là anh trai thì làm sao mà chịu nghe anh nói chứ.

Thiên Yết thở dài:

“Anh có thể làm được gì đây Sư Nhi ? Em thấy đó, Giải Nhi không tha thứ cho anh, không xem anh là anh trai. Đã vậy thì con bé sẽ chịu nghe anh nói sao ?”

Sư Tử:

“Nhưng ...”

Vừa lúc đó thì Cự Giải đã lên tiếng:

“Mọi người à, đến đây ăn đi”

Bạch Dương nũng nịu, ôm chăm lấy cánh tay Giải Nhi, tỏ ra rất thích thú với những món ăn mà Giải Nhi làm. Quả thực, Giải Nhi chưa từng làm mọi người thất vọng với vị trí nấu ăn.

Đây là bữa ăn cuối tớ còn có thể nấu

Hứa với tớ

Sẽ thật vui vẻ và hạnh phúc nhé

Anh trai à, anh phải thay em chăm sóc Sư Tử và cũng phải biết tự chăm sóc mình

Xin lỗi vì bấy lâu cứ luôn ngang bướng không nghe lời anh

Thật ra em đã tha thứ cho anh và họ, đã xóa bỏ tất cả những chuyện xảy ra

Chỉ là em không muốn nhận lại anh chỉ trong giây phút

Rồi lại khiến anh đau lòng vì mãi mất đi đứa em gái này

Xin lỗi anh, xin lỗi mọi người

Đã đến lúc rồi

Em sẽ kết thúc tất cả ...

Cự Giải gỡ tay Bạch Dương ra khỏi tay mình:

“Nào, mọi người cùng ăn đi”

Mọi người đã ngồi vào bàn nhưng vẫn chưa ai dùng bữa, đôi mắt của ai cũng hướng về Cự Giải với một dấu hỏi to đùng. Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra ?

Cự Giải lên tiếng:

“Mọi người sao vậy ? Ăn đi mà”

Sư Tử không thể chịu nổi nữa, cô không thể tiếp tục im lặng:

“Cậu nói đi Giải Nhi, đã có chuyện gì sao ?”

Nhân Mã gật đầu:

“Phải đó Giải Nhi, chẳng phải cậu ghét nhất là nấu ăn mặc dù cậu nấu rất ngon sao ? Tự dưng hôm nay lại xuống bếp đích thân nấu ăn đãi mọi người”

Song Tử nói chêm vào:

“Đúng đó. Ánh mắt và thái độ của cậu cũng rất khác. Nói cho tụi mình biết đi, rốt cuộc là có chuyện gì đã xảy ra với cậu ?”

Cự Giải im lặng, không trả lời chỉ lặng lẽ gắp thức ăn vào bát cho từng người:

“Ăn đi được không ? Đừng hỏi gì nữa. Tớ sẽ nói, ngay sau bữa ăn này”

Song Ngư có lẽ là người im lặng nhất trong suốt bữa ăn, anh chỉ cầm cái ăn hết bát cơm của mình, thậm chí không ngược đầu lên, chỉ vì anh sợ phải đối diện với gương mặt của Cự Giải, sợ phải đối mặt với đôi mắt của cô.

Giải Nhi à, tại sao vậy ? Em có thể nói anh biết lý do em không đồng ý được không ?

Bữa ăn cũng nhanh chóng kết thúc vì ai cũng muốn biết được là rốt cuộc chuyện gì đang diễn ra phía sau họ.

Xử Nữ lên tiếng:

“Bây giờ thì giải thích mọi chuyện được rồi chứ Giải Nhi ?”

Bảo Bình gật gù:

“Phải đó, nói cho bọn tớ biết xem đã xảy ra chuyện gì”

Kim Ngưu không thể nói vì đang ăn dở miếng trái cây nên chỉ gơ ngón tay tỏ ý tán thành ý của Bảo Bình.

Cự Giải nén tiếng thở dài:

“Thật ra ... tôi không muốn sống cuộc sống thế này nữa, một cuộc sống phải trốn chạy, luôn phải sợ hãi, không biết khi nào thì lại có chuyện xảy ra. Và lại, khoảng cách giữa ánh sáng và bóng đêm thật sự quá xa, tôi đã mệt mỏi rồi. Có lẽ trở về với sự mệnh làm một cung chủ bóng đêm vẫn là điều tốt nhất. Bữa ăn hôm nay có lẽ là bữa ăn cuối cùng do chính tay tôi nấu, là bữa ăn cuối cùng tôi còn xuất hiện trong ngôi nhà này”

Mọi người ai cũng hoang mang vì điều mà Cự Giải vừa nói.

Song Tử:

“Những lời của Giải Nhi ...”

Sư Tử:

“Cậu ấy đã bị Hắc Ma đe dọa phải không ?”

Nhân Mã lay người Ma Kết:

“Cậu biết gì đó đúng không ? Hãy nói đi Kết Nhi”

Tớ không thể tin vào tai mình nữa

Đây là cách cậu giải quyết mọi chuyện sao ?

Tớ xin cậu

Đừng cố làm tổn thương bản thân mình chỉ vì bảo vệ mọi người

Tớ xin cậu

Đừng đi mà

Ma Kết hét lên:

“Sự thật không phải là vậy mà. Cậu đừng nói dối nữa Giải Nhi. Đừng giải quyết mọi chuyện bằng cách tự làm tổn thương mình để bảo vệ mọi người nữa. Chúng ta có thể cùng đối mặt giải quyết chuyện này mà. .. đúng không ?”

Cự Giải:

“Đây là do bản thân tôi thôi, tôi không cao thượng đến nỗi tự làm tổn thương mình vì bảo vệ các người đâu”

Ma Kết lay người Cự Giải:

“Nói thật ra đi mà. Vì Hắc Ma uy hiếp chúng ta thôi. Cậu đừng tự giải quyết chuyện này mà”

Cự Giải:

“Đã nói rồi, tôi không vì ai cả. Tôi chỉ vì mình, vì muốn thoát khỏi nơi này thôi, được chưa ?”

Song Ngư bất ngờ đứng dậy lôi thẳng Cự Giải lên tầng thượng.

Tầng thượng ...

Song Ngư vẫn im lặng, chưa nói gì. Còn Cự Giải, vẫn đứng nhìn anh bằng ánh mắt yêu thương.

Một chút thôi

Được bên cạnh anh

Được nhìn thấy anh

Để yêu thương này sẽ cháy thêm một chút nữa rồi sẽ mãi mãi rời xa, mãi mãi biến mất chưa như từng tồn tại

Chỉ một chút thôi

Để được yêu anh thêm một chút

Song Ngư lên tiếng:

“Sao em lại như vậy chứ ? Cứ như là một người khác ... không còn giống người con gái trước đây nữa, không còn là người con gái anh yêu nữa. Tại sao vậy ?”

Cự Giải này khiến anh ghét rồi sao

Em sẽ rất vui đấy

Nhưng em sẽ vui hơn nếu anh xóa bỏ em ra khỏi trái tim anh

Cự Giải:

“Tôi sẽ rất vui vì điều đó đấy. Hãy xóa tôi ra khỏi trái tim anh đi. Như vậy, chắc tôi còn vui hơn nữa đấy Song Ngư”

Song Ngư bỗng ôm chầm lấy Cự Giải:

“Nói cho anh biết đi, sao em lại như thế này ? Lẽ nào là do Hắc Ma sao ?”

Sao lại vậy chứ Song Ngư ?

Anh đang khiến tôi yêu anh nhiều hơn rồi

Tôi không còn điều khiển được trái tim mình nữa

Anh đang phá hoại kế hoạch của tôi đấy

Xin anh đấy, đừng yêu thương tôi nữa

“Chẳng do ai cả”

Song Ngư bắt chập, đặt lên môi Cự Giải một nụ hôn ngọt ngào như viên kẹo ngọt chocolate. Nhưng nụ hôn chỉ thoáng qua vài giây, Cự Giải đẩy anh ra, giọng lạnh lùng:

“Đừng cố làm gì nữa. Vô ích thôi. Tôi không muốn ở đây nữa. Tạm biệt anh”

Bóng Cự Giải mờ dần trong không gian rồi biến mất hẳn. Chỉ còn mình Song Ngư ngồi đó, lưng tựa vào lan can, ánh mắt nhắm nghiền.

Tại sao vậy ? Sao em chỉ khiến trái tim tôi đau từng hồi ?

Sao em chỉ khiến trái tim tôi yêu em nhiều hơn ?

Hạnh phúc này, đến bao giờ mới trọn vẹn đây

33. Chap 32 - Nốt Nhạc Buồn

Chap 32: Nốt nhạc buồn.

[Lưu ý: Cự Giải sẽ chỉ xuất hiện ở chap này nữa thôi và sẽ tạm biến mất]

Cự Giải đến cung điện bóng đêm để tìm Hắc Ma. Cô muốn sớm kết thúc tất cả mọi chuyện.

Hắc Ma mỉm cười đắc ý khi thấy Cự Giải xuất hiện:

“Sao rồi con gái của ta ? Ta biết con sẽ chọn quay về với ta”

Cự Giải lạnh lùng:

“Ông đừng bao giờ mơ tưởng đến việc tôi hay các cung chủ bóng đêm còn lại quay lại đây. Tôi chỉ đến đây để báo cho ông biết rằng, tôi chấp nhận việc lãnh hậu quả để thoát khỏi sứ mệnh trở thành cung chủ. Còn nữa, tôi sẽ chỉ nhận lấy hậu quả đó một mình thôi, ông không cần phải tìm đến họ”

Hắc Ma cười lớn nhìn Cự Giải:

“Cô nghĩ bản thân mình có thể chịu được hình phạt mà ta đưa ra sao ? Nó không nhỏ đâu. Đừng cố tỏ ra cao thượng để rồi phải hối hận”

Cự Giải cương quyết:

“Chẳng có gì để hối hận cả”

Phải, tôi chẳng còn gì để hối hận cả

Khi người anh trai mà tôi thương

Khi người con trai mà tôi yêu

Tôi đều có thể từ bỏ

Thì trên đời này không còn có gì tôi lưu luyến mà hối hận

Cái chết bây giờ chỉ nhẹ nhàng như một giấc ngủ thôi

Hắc Ma gật đầu:

“Vậy thì được. Coi như là ta toại nguyện cho người. Ta sẽ không làm phiền đến những cung chủ kia nữa và họ cũng sẽ không cần phải tiếp tục sứ mệnh trở thành cung chủ bóng đêm nhưng ngược lại bản thân người sẽ phải lãnh một hậu quả đau đớn đến khôn cùng”

Một làn khói đen vây kín lấy Cự Giải, cả người cô đổ sập xuống nền đất lạnh lẽo. Hắc Ma bước tới chỗ Cự Giải:

“Người sẽ trở thành công cụ tốt nhất trong cuộc chiến của ta”

Từ ngày Cự Giải ra đi, căn nhà Zodi trở nên buồn thảm hơn lúc nào hết. Gương mặt ai cũng rầu rĩ chẳng có sức sống.

Sư Tử thở dài:

“Tại sao cuối cùng mọi chuyện lại trở nên thế này chứ?”

Nhân Mã thút thít:

“Chẳng phải trước đây chúng ta từng rất vui vẻ sao?”

Bạch Dương vò nát tờ giấy trong tay mình:

“Hắc Ma, tôi liệu chết với ông”

Ma Kết kéo Bạch Dương lại ngay khi cô có ý định đến tìm Hắc Ma:

“Cậu điên sao? Mọi chuyện bây giờ chưa đủ rồi hay sao? Cậu tìm đến đó thì được ích gì chứ? Chẳng được gì cả, ngược lại ông ta còn có thể giết chết cậu nữa kia”

Sư Tử hét lên:

“Vậy chúng ta chỉ biết ngồi đây thôi sao? Sẽ rất có lỗi với Cự Giải đấy. Cậu ấy vì chúng ta mà đến tìm Hắc Ma. Ông ta sẽ buông tha cho cậu ấy sao?”

Bảo Bình lên tiếng:

“Tớ biết. Việc mất đi Cự Giải quả là một tổn thất lớn cho chúng ta. Nhưng các cậu hãy lý trí một chút đi. Việc đến tìm Hắc Ma trong lúc này rất ngu ngốc, nó chẳng giải quyết được gì mà ngược lại còn khiến chúng ta tự chuốc họa vào người. Chúng ta nên tìm cách gì đó hay hơn để cứu Giải Nhi ... hoặc là trả thù cho cậu ấy”

Thiên Yết sẵn tới nắm áo Bảo Bình:

“Ý cậu nói em tôi chết rồi sao?”

Xử Nữ kéo Thiên Yết ra khỏi Bảo Bình:

“Cậu bình tĩnh đi Thiên Yết, Bảo Bình chỉ đang tính đến trường hợp xấu nhất thôi. Cậu ấy nói đúng chúng ta vẫn chưa biết tình hình của Giải Nhi thế nào, không thể manh động được. Hơn nữa, việc chúng ta xông đến đó biết đâu chỉ khiến mọi chuyện càng tệ hơn”

Kim Ngưu thở dài:

“Vậy chúng ta có thể làm gì chứ? Chỉ ngồi đây và đợi tin tức sao?”

Vừa lúc đó ...

Cốc ... cốc ... cốc

Song Ngư bước ra ngoài chỉ thấy một chiếc hộp gỗ đặt trước cửa, bên trên có một tờ giấy.

Xử Nữ nhú mày nhìn chiếc hộp:

“Đó là gì vậy ?”

Song Ngư mở tờ giấy ra đọc:

“Chiếc hộp mà các người cầm trên tay chính là tro tàn của Cự Giải đây, ta đã cho cô ta trở thành tro tàn, linh hồn tan biến, mãi mãi không siêu thoát. Cô ta là một người ngu ngốc, tự nhận hết vào mình, đây là kết cuộc dành cho kẻ dám từ chối sứ mệnh trở thành cung chủ. Tuy nhiên, ta vẫn sẽ giữ lời với cô ta, chuyện giữa ta và các cung chủ bóng đêm sẽ kết thúc”

Song Ngư như đổ gục xuống đất, tay cầm chặt chiếc hộp. Còn Thiên Yết, anh như điên loạn, cầm tờ giấy mà xé thành nát vụn.

Những cung chủ còn lại cũng không còn đứng vững được nữa, ai cũng bật lên tiếng khóc nghẹn ngào.

Song Ngư ngồi một mình trên tầng thượng, anh nghĩ lại tất cả những chuyện đã xảy ra. Tự trách bản thân vì đã để Cự Giải rời xa anh, mãi mãi.

Ngày đầu gặp Cự Giải, anh đã rất ấn tượng với cô ấy

Gương mặt thánh thiện như thiên thần

Phong thái lạnh lùng

Trái tim bị bao phủ bởi băng tuyết giá lạnh

Anh đã quyết tâm sưởi ấm trái tim cô bằng sự chân thành và tình yêu của mình

Tiếp xúc với cô nhiều hơn

Anh cảm nhận được cô đáng yêu hơn vẻ ngoài lạnh lùng của mình

Anh cảm nhận được trái tim cô ấm áp hơn nhiều

Anh cảm nhận được cô rất tốt bụng chứ không tàn độc như bóng đêm

Và anh cảm nhận được rằng trái tim anh lại yêu cô nhiều hơn mỗi ngày

Cô cứ như ánh mặt trời ấm áp vậy

Không thể thiếu vắng khỏi cuộc sống của anh

Cô là nữ thần duy nhất chiếm được trái tim anh

Chỉ cần nhìn thấy nụ cười của cô thôi

Anh đã cảm thấy vui hơn rất nhiều

Nhưng hôm nay

Mặt trời của anh đã bị đẩy lùi xuống mặt đất

Ánh sáng kia bị che lấp bởi bóng đêm

Anh không còn cô nữa

Anh mất cô thật rồi

Có lẽ không ai tin được rằng một đại thiên thần lạnh lùng, oai phong, đầy uy quyền như anh lại cũng có lúc yếu lòng, thậm chí là khóc. Một hành động tưởng chừng chỉ xảy ra với nữ nhi.

Nhưng anh đã khóc thật rồi.

“Cự Giải à, em có đang nhìn thấy anh không ? Anh nhớ em”

Song Ngư cứ ngồi đó, tưởng chừng như được ôm ấp bởi vòng tay của Cự Giải, được nghe giọng nói của cô, nhìn thấy nụ cười của cô. Tất cả như vẫn còn đó. Cô vẫn còn bên cạnh anh như chưa bao giờ xa cách.

Nước mắt rơi đêm thâu, anh nhớ em nhớ vô cùng

Nhắm mắt thấy yêu thương về bên anh dù giây phút

Nỗi nhớ khi xa em là phút giây đã qua rồi

Ước chi thời gian quay ngược về đây, để anh không vắng em.

Ký ức mang theo anh, ngày tháng qua quá xa vời

Đánh mất bao yêu thương, giờ ngồi đây nhìn sao băng

Sao kia ơi bay cao cuốn em xa xa anh rồi

Có khi nào em nhớ về anh không? Ở nơi đây lẻ loi.

Về bên anh đừng xa nhé, sẽ không để mất em mà

Dù anh biết trong phút giây chỉ là mơ.

34. Chap 32 - Hạnh Phúc Đây, Liệu Có Là Mãi Mãi ?

Chap 32: Hạnh phúc này, liệu có là mãi mãi ?

Kim Ngư làm một ít thức ăn cho mọi người. Cả ngày hôm qua, chẳng có ai ăn gì vào bụng cả. Vì chẳng ai còn tâm trí.

“Mọi người ăn chút gì đi, cứ như thế này thì không được đâu”

Song Tử thở dài:

“Chẳng có ai còn tâm trí đâu Kim Ngư à”

Kim Ngư:

“Tớ biết là mọi người ai cũng đau buồn, ai cũng chẳng còn tâm trí nhưng thử nghĩ xem, chúng ta cứ như thế này thì ích gì chứ ? Các cậu đừng quên là chúng ta đang quyết tâm trả thù cho Cự Giải. Nhưng tình hình cứ thế này thì làm được gì ?”

Sư Tử không nói không rằng, cứ bưng bát cơm mà ăn, ăn một cách không suy nghĩ và ăn trong nước mắt. Những người còn lại, ai cũng cố ăn một ít vì Kim Ngư nói đúng, không thể để Cự Giải ra đi một cách không minh bạch như vậy. Họ phải trả thù cho cô ấy.

Nhìn thấy gương mặt thất thần của Dương Nhi, Bảo Bình lo lắng:

“Em không sao chứ ? Cố ăn một chút gì đi”

Bạch Dương lắc đầu, né tránh bát cơm mà Bảo Bình đưa:

“Đừng phiền em, em muốn ở một mình”

Ma Kết thở dài:

“Cậu đừng như vậy mà Dương Nhi. Sự ra đi của Cự Giải không ai là không đau lòng cả, nhưng họ không như cậu, họ biết vực mình dậy, tiếp tục đè nén nỗi đau, tiếp tục cố gắng sống để có thể trả thù cho Cự Giải. Cậu cứ tự hành hạ mình thế này chẳng giúp được mọi người, chẳng trả thù được cho Giải Nhi mà còn khiến mọi người càng lo hơn cho cậu. Bạch Dương, cậu có nghe tớ nói không ?”

Ma Kết lay mạnh người Bạch Dương. Nghe những lời nói của Ma Kết, Bạch Dương đã có chút phản ứng. Cô xoay người nhìn Ma Kết với hai hàng nước mắt đang tuôn rơi. Bạch Dương ôm chầm lấy Ma Kết, nghẹn lời:

“Tớ không muốn đâu Kết Nhi, tớ không muốn xa cậu ấy. Tớ thực sự không muốn mà”

Nhân Mã vỗ về Dương Nhi:

“Tớ biết nhưng ngoan nào Dương Nhi, hãy cố ăn chút gì đó đi. Tớ tin rằng Cự Giải cũng không muốn nhìn thấy cậu tự hành hạ bản thân thế này đâu”

Phòng khách lúc này chỉ còn lại Sư Tử và Thiên Yết, những người còn lại đã về phòng của mình.

Sư Tử chợt nhìn chăm chăm về Thiên Yết, ánh mắt thoáng chút lo lắng.

Thiên Yết bước đến chỗ Sư Tử:

“Em sao vậy ?”

Sư Tử dịu dàng:

“Yết à, anh có nghĩ chúng ta có thể mãi hạnh phúc thế này không ?”

Thiên Yết vén gọn mái tóc lại cho Sư Tử:

“Sao em lại hỏi vậy ?”

Sư Tử:

“Em cảm thấy hoang mang lắm Yết à, con đường trước mắt dường như rất khó đi, em không biết phải làm sao để tiếp tục nữa. Em mệt mỏi lắm. Lúc trước đây còn có cậu ấy bên cạnh nhưng giờ cậu ấy cũng đã mãi rồi xa em rồi. Em rất sợ Yết à, sợ rằng từng người một sẽ rời xa em. Hắc Ma không dễ dàng để yên cho em và họ đâu”

Thiên Yết siết chặt vòng tay ôm lấy Sư Tử, cố tạo cho cô một cảm giác ấm áp và an toàn:

“Đừng sợ, chẳng phải anh luôn ở bên cạnh em sao. Chúng ta sẽ cùng nhau vượt qua tất cả. Anh biết sự ra đi của em ấy là một cú sốc lớn đối với mọi người. Cả anh cũng vậy. Thậm chí trước lúc em ấy ra đi, anh vẫn chưa nhận được sự tha thứ của em ấy. Nhưng cũng giống như Nhân Mã nói, em ấy sẽ không muốn nhìn thấy chúng ta cứ đau lòng thế này đâu”

Sư Tử vẫn còn do dự.

“Nhưng em ...”

Em sợ, Thiên Yết à

Sợ rằng tình yêu của chúng ta không được trọn vẹn

Sợ rằng tình yêu đó chỉ là thoáng qua

Sợ rằng em không xứng với anh

Sợ rằng anh quá cao quý

Sợ rằng em không thể níu giữ được anh bên cạnh

Sợ rằng anh chỉ là một cơn gió lạ thoảng qua trong đời em

Em thật sự rất hoang mang

Nếu một ngày

Anh sẽ rời xa em

Em không biết sẽ phải tiếp tục cuộc sống thế nào nữa Yết à !

Anh giống như một vị thần hộ mệnh của em vậy

Em đã từng rất mạnh mẽ nhưng giờ em chỉ là một Sư Tử yếu đuối vì sự bảo bọc của anh

Thiên Yết:

“Đừng sợ, đã có anh bên cạnh em mà. Hạnh phúc này sẽ không dễ dàng tan biến, anh sẽ không dễ dàng buông tay em đâu. Hứa đấy”

Đừng sợ Sư Tử à

Anh sẽ luôn yêu em

Không gì có thể thay đổi được tình yêu đó

Tình yêu đó sẽ là mãi mãi

Đừng lo sợ gì cả

Anh sẽ mãi bên cạnh em

Chúng ta sẽ cùng đối mặt với tất cả

Anh sẽ luôn là vị thần hộ mệnh cho em

Là thần hộ mệnh của một thiên thần

Em sẽ mãi là thiên thần đẹp nhất trong tim anh

Không ai có thể thay thế vị trí của em

Không ai cả

Cung điện bóng đêm ...

Hoa Dung tỏ vẻ kinh ngạc khi Hắc Ma vẫn bàng quang chẳng lo lắng gì cho cuộc chiến sắp tới:

“Ông không lo lắng gì sao ? Thế lực của ánh sáng không tầm thường chút nào đâu”

Hắc Ma cười nửa môi:

“Ta biết nhưng thế lực của bóng đêm cũng không dễ dàng bị đánh bại đâu. Hơn nữa bây giờ ta có cô giúp sức và cả một trợ thủ tài giỏi. Cuộc chiến này, nhất định chúng ta sẽ giành phần thắng thôi”

Hoa Dung dường như vẫn chưa tin tưởng lời nói của Hắc Ma:

“Ông chắc là trợ thủ của ông có thể giúp được ông chứ. Huyền Lam và Bạch Tiên thậm chí còn không thể đánh thắng cả tôi. Thì so với thế lực của ánh sáng, hai ả chẳng là gì. Lục đại thiên thần cùng với sự giúp sức của năm ả cung chủ, thế lực của họ bây giờ thật sự là một mối đe dọa với chúng ta”

Hắc Ma mỉm cười:

“Sao cô cứ phải lo lắng vậy ? Ta đã bảo chúng ta chiếm phần thắng rất cao nếu giữ cô ta trong tay”

Hoa Dung ngạc nhiên:

“Cô ta ? Là ai chứ ?”

Hắc Ma:

“Cô sẽ sớm gặp được cô ta thôi”

Bảo Bình lo lắng vào phòng xem Dương Nhi thế nào:

“Em sao rồi ?”

Dương Nhi cười hiền:

“Ăn một chút, nghỉ một lát, em sẽ ổn mà”

Bảo Bình xoa đầu Dương Nhi:

“Em đây, chỉ biết làm người khác lo lắng thôi”

Bạch Dương:

“Em không sao mà”

Bảo Bình:

“Anh biết, em đang cố tỏ ra mạnh mẽ. Nhưng em hãy luôn nhớ, nếu có lúc yếu đuối và muốn khóc, hãy khóc trên vai anh này. Cuộc chiến sẽ diễn ra rất dài, em còn phải mệt mỏi nhiều lắm nhưng hãy tin rằng anh luôn ở bên cạnh em”

Bạch Dương gật đầu, tựa người vào Bảo Bình:

“Em biết, anh sẽ luôn bên em”

Kim Ngưu khẽ hắng giọng khi nhìn thấy Song Tử cứ chăm chú nhìn ra ngoài căn phòng. Nơi những bông tuyết đã bắt đầu rơi.

“Em đang nhớ Giải Nhi sao ?”

Song Tử gật đầu:

“Phải, ngày đầu tiên em gặp cậu ấy, cũng là ngày mà tuyết bắt đầu rơi. Cự Giải cũng giống như bông tuyết kia vậy, tưởng chừng rất mạnh mẽ nhưng thực chất rất yếu đuối. Võ bọc đó chỉ là do cậu ấy cố tạo ra”

Kim Ngưu:

“Mất đi một người bạn thân thiết, anh biết em rất đau lòng nhưng hãy cố gắng nhé. Em phải cố mạnh mẽ để chiến đấu trong cuộc chiến này”

Kim Ngưu chợt móc trong túi áo mình một chiếc nhẫn trắng có khắc lồng chữ T và G phía trên đeo vào ngón áp út cho Song Tử rồi nói:

“Trong cuộc chiến này, có thể chúng ta sẽ phải tạm rời xa nhau, nhưng hãy nhớ dù trong bất kì lúc nào, bất kì hoàn cảnh nào, anh sẽ vẫn nhớ đến em. Lúc em nhìn thấy chiếc nhẫn cũng như đang nhìn thấy anh vậy. Hãy luôn thật mạnh mẽ nhé !”

Song Tử ôm chầm lấy Kim Ngưu:

“Em hứa đấy Kim Ngưu. Em sẽ luôn mạnh mẽ”

Kim Ngưu mỉm cười xoa đầu Song Tử:

“Anh biết, Song Tử của anh rất giỏi mà đúng không”

Hạnh phúc của họ hôm nay vẫn chưa là mãi mãi. Trong cuộc chiến này họ có thể đối mặt với sinh – li – tử - biệt. Không ai biết trước sẽ xảy ra chuyện gì trong cuộc chiến sắp tới. Có thể vừa cười nhưng sau đó cũng có thể là giọt nước mắt âm thầm. Có thể là hạnh phúc của hôm nay nhưng cũng có thể là đau khổ của ngày mai.

Chiếc nhẫn của Kim Ngưu tặng cho Song Tử cũng vậy. Biết đâu đó là món quà cuối cùng thuộc về anh mà Song Tử có được.

35. Chap 33 - Ván Cờ Này, Anh Thua Rồi.

Chap 33: Ván cờ này, anh thua rồi.

Song Tử cứ ngồi mân mê chiếc nhẫn mà Kim Ngưu đeo cho mình. Cô không hiểu vì sao sau khi Kim Ngưu tặng cho cô chiếc nhẫn thì cô lại có cảm giác rất kì lạ. Giống như đây sẽ là món quà cuối cùng mà anh dành tặng cho cô và anh sẽ rời khỏi cô, không còn bên cạnh cô nữa. Món quà tặng bất ngờ cùng lời nói hôm đó

khiến Song Tử không lúc nào không thôi suy nghĩ, có điều gì đó cứ khiến cô lo lắng và cảm thấy rất bất an, phải chăng tình yêu của cô sẽ xảy ra bất trắc ?

Song Tử siết lấy vòng tay Kim Ngưu:

“Anh có thể không đi không ?”

Kim Ngưu:

“Ý em là sao Song Nhi ?”

Song Tử:

“Em không muốn anh tham gia vào cuộc chiến này. Có điều gì đó khiến em thấy rất bất an”

Kim Ngưu cười hiền:

“Em đừng vậy. Đây là sứ mệnh và là trách nhiệm của anh. Anh không thể chối từ không đi, vả lại không chỉ có anh mà Bảo Bình, Thiên Yết, Song Ngư, Xử Nữ và cả Thiên Bình, họ đều sẽ tham gia vào cuộc chiến này. Anh không thể ích kỷ vì bản thân mà ở lại, em phải hiểu điều đó chứ Song Nhi ?”

Song Tử vẫn không thể từ bỏ ý nghĩ níu kéo anh ở lại:

“Nhưng em ... hãy ở lại đi Kim Ngưu”

Kim Ngưu tháo vòng tay của Song Tử ra khỏi tay mình:

“Anh không thể, em hiểu không ?”

Song Tử nói như hét lên:

“Em không muốn anh đi. Em có cảm giác rất bất an về cuộc chiến này, anh có hiểu cảm nhận của em không ? Anh có thể vì em mà ở lại không ?”

Kim Ngưu:

“Nhưng anh không thể chỉ vì em mà không tham gia vào cuộc chiến này. Một đại thiên thần như anh không thể từ bỏ sứ mệnh và trách nhiệm của mình, anh không thể vì tình yêu riêng tư mà ảnh hưởng đến việc công, không thể vì em mà không tham gia vào cuộc chiến bảo vệ Light khỏi thế lực Darkness”

Song Tử:

“Anh lúc nào cũng vậy. Em biết đại thiên thần của ánh sáng thì quyền uy lắm, còn em chẳng là gì cả, với anh thì Light là tất cả, đúng chứ ? Em chẳng thể hiểu được em là gì trong trái tim anh nữa. Hình như trong anh chỉ có sứ mệnh và nhiệm vụ của một đại thiên thần. Em như chưa hề tồn tại trong anh đúng không ?”

Kim Ngưu tức giận:

“Em đừng có chuyện bé xé to được không ? Anh không nói như vậy. Nhưng với anh không thể để chuyện tình cảm cá nhân riêng tư xen vào việc công. Anh nhắc lại, anh sẽ không thay đổi chủ kiến của mình, anh sẽ không vì em mà từ bỏ cuộc chiến này”

Song Tử hzut hẫng, cả lời nói của cô cũng chẳng là gì với anh sao ?

“Tại sao em có thể từ bỏ sứ mệnh trở thành cung chủ bóng đêm còn anh thì không chứ ? Anh không thể vì em mà từ bỏ sứ mệnh của đại thiên thần sao ? Em không thể chịu được nữa. Chia tay đi, Kim Ngưu”

Lời Song Tử thốt ra nhẹ như gió nhưng lại như ngàn mũi dao ghim sâu vào tận trái tim Kim Ngưu. Anh không nghe lầm chứ ? Chỉ vì chút tranh cãi nhỏ nhặt mà cô đề nghị chia tay, từ bỏ tình yêu của hai người sao ? Cô quá ích kỷ rồi.

Anh không hề nghe lầm phải không Song Nhi ?

Em đã đề nghị lời chia tay đó

Một lời nói thoảng qua thôi

Nhưng tưởng chừng như ngàn mũi dao ghim thẳng vào trái tim anh này

Chỉ vì điều đó

Vì anh không từ bỏ tham gia vào trận chiến

Mà em đề nghị chia tay

Tình yêu này với em dễ dàng từ bỏ vậy sao ?

Kim Ngưu không thể kìm lòng mình nữa, anh tức giận:

“Không đạt được mục đích của mình thì em lại lấy cớ chia tay. Em dễ dàng từ bỏ tình yêu này vậy sao ? Lẽ nào tình yêu này chỉ là một quân cờ tốt cho em, em chỉ lợi dụng anh để giúp cho Hắc Ma, giúp cho Darkness trong cuộc chiến sắp tới. Em chưa từng từ bỏ sứ mệnh trở thành cung chủ. Em chẳng có chút cảm giác gì trong tình yêu này. Anh chỉ là một công cụ cho em thôi đúng không Song Nhi ? Khi không cần thì em có thể gạt bỏ không chút vấn vương... Nếu đã vậy thì, được thôi. Chia tay”

Kim Ngưu lạnh lùng bước đi qua Song Tử. Ánh mắt anh sắc lạnh đến tột cùng. Song Tử kéo tay Kim Ngưu dừng bước, mắt Song Tử đã ngấn nước, giọng cô nghẹn ngào:

“Không phải như vậy mà. Em không hề nghĩ như vậy. Tình yêu của em dành cho anh là thật sự. Đó tuyệt đối không phải là một quân cờ, em không hề nghĩ sẽ lợi dụng anh, xem anh là một công cụ. Không hề có như vậy mà”

Song Tử cảm thấy hoang mang ngay trong lúc này. Sao Kim Ngưu lại có thể nghĩ cô như vậy chứ ? Kim Ngưu lạnh lùng gạt tay Song Tử, giọng anh như băng xuyên thủng trái tim cô:

“Đừng nói gì nữa. Chẳng phải em đã đề nghị chia tay sao ? Anh đã đồng ý rồi đó. Bây giờ thì giữa chúng ta chẳng còn gì nữa. Em cứ tiếp tục bước đi trên con đường mình chọn và không có anh bên cạnh”

Em có nghĩ tình yêu của chúng ta giống một ván cờ không ?

Anh đã thực sự thua trong ván cờ này.

Đến lúc này, anh vẫn chưa thể hiểu được em đang nghĩ gì, muốn làm gì.

Anh không thể chỉ làm theo trái tim mình.

Anh đã hoàn toàn sai rồi.

Anh sai rồi.

Anh đã từng nghĩ tình yêu này sẽ tồn tại mãi theo thời gian

Nhưng anh lầm rồi

Em không hề trân trọng tình yêu đó

Em chỉ xem tình yêu này là một quân cờ

Phải, là một quân cờ tốt trong cuộc chiến sắp tới

Em không muốn từ bỏ sứ mệnh trở thành cung chủ

Em chỉ lừa dối anh, lợi dụng anh

Không thể tiếp tục thì em gạt bỏ tình yêu này không chút hối tiếc

Anh rất thất vọng ... rất đau khổ

Anh sẽ phải bắt mình hận em, dù không thể vì vẫn còn yêu em

Anh sẽ không tha thứ

Mãi mãi không tha thứ

Vì dù có tha thứ

Em cũng không còn xứng đáng với tình yêu đó, với yêu thương đó
Chia tay !
Đây là điều em muốn
Em toại nguyện rồi đấy
Đừng khóc khi anh quay bước
Vì đó chỉ là giọt nước mắt dối trá
Xin lỗi, niềm tin trong anh không còn nữa
Anh không tin em nữa đâu
Sẽ không còn là thằng ngốc nữa đâu
Tạm biệt em, người con gái anh từng yêu thương hết lòng
Cả thân người Song Tử đổ khụy xuống nền đất lạnh, ánh mắt nhòa nước nhìn theo bóng Kim Ngưu bước đi.
Không phải như vậy mà
Em thật sự không có ý đó
Tình yêu của chúng ta không phải quân cờ
Em không lợi dụng anh
Không xem anh là công cụ trong cuộc chiến này
Em không hề nghĩ như vậy
Sao anh lại tàn nhẫn như vậy chứ Kim Ngưu ?
Song Tử cứ ngồi đó khóc một mình trong âm thầm vì thâm tâm cô biết cho dù anh có nhìn thấy những giọt nước mắt này cũng cho rằng là giả dối vì anh chẳng còn tin cô nữa.
“Tại sao anh không nghe em nói chứ ? Tại sao anh lại nghĩ em như vậy chứ ? Chẳng lẽ tình yêu của em vẫn chưa đủ chứng minh tất cả, vẫn chưa đủ để khiến anh tin rằng tình yêu này là thật sự sao ? Em đau lắm ... đau lắm Kim Ngưu à”
Em biết
Em chẳng còn là gì trong trái tim anh nữa
Anh chẳng còn tin em nữa
Chẳng còn yêu em nữa
Nhưng ...
Em chỉ muốn nói rằng
Anh không thua trong ván cờ này
Người thua là em
Thua vì đã ngu ngốc nghĩ rằng tình yêu này đã quá hoàn hảo
Thua vì đã ngu ngốc tin rằng anh sẽ vì em mà từ bỏ tất cả
Và thua vì đã dồn hết yêu thương về anh
Cuối cùng em chẳng nhận được gì cả
Chỉ là đau thương và tủi nhục

Lại còn bị anh nói rằng dối trá
Bị anh nói rằng tình yêu này chỉ là một quân cờ
Bị anh nói rằng em xem anh như công cụ tốt
Chẳng còn gì nữa
Yêu thương đã vỡ
Em sẽ không nhặt lại nó
Vì nó chỉ khiến trái tim em thêm đau hơn
Em muốn bắt con tim mình ngừng yêu anh
Em muốn bắt tâm trí mình ngừng nghĩ về anh
Nhưng không thể
Em chỉ có thể gom lại những kí ức này
Đẹp chúng vào ngăn tủ kí ức
Đến một lúc nào đó
Giọt nước mắt sẽ rơi cạn
Đau thương sẽ qua đi
Nụ cười có thể sẽ trở lại nhưng yêu thương kia không còn nữa
Chỉ còn lại trái tim sắt lạnh vô hồn
Tạm biệt anh
Người cho em biết yêu thương và cũng là người đã mang yêu thương mãi mãi rời khỏi trái tim em
Đến một lúc nào đó, sẽ thôi yêu anh nhưng em vẫn sẽ dõi theo anh, mãi mãi

36. Chap 34 - Em Sẽ Đợi, Thiên Bình À.

Chap 34: Em sẽ đợi, Thiên Bình à.

Thiên Bình bỗng kéo Ma Kết lên tầng thượng để nói chuyện với gương mặt và thái độ rất kì lạ, không giống anh mọi ngày chút nào.

Ma Kết mỉm cười:

“Anh không sao chứ Thiên Bình ?”

Thiên Bình cười hiền:

“Em cứ đi theo anh đi”

Đến tầng thượng, Thiên Bình cũng chẳng nói gì ngoài việc cứ đứng ấp úng không mở thành lời.

Còn Thiên Bình, anh đang rất lo lắng, anh không biết phải nói thế nào với Ma Kết. Anh sợ nếu mình lại nói sai sẽ làm tổn thương cô nhưng anh thật sự không muốn cô phải đợi vào anh khi anh phải tham gia vào trận chiến giữa Light và Darkness không biết ngày nào mới trở lại hoặc có thể là không còn cơ hội gặp cô sau khi bước ra đi nữa hay trông đợi gì hơn vào tình yêu không kết quả này.

Anh thật sự rất yêu cô, rất muốn cô bên mình, nhưng anh không thể làm vậy, cứ bắt cô chờ đợi anh trong vô vọng. Anh phải dứt khoát, phải cương quyết và phải nhẫn tâm. Cứ để cô tổn thương một lần rồi nỗi đau kia sẽ thôi.

Nhưng quyết định này của anh, biết đâu là sai lầm ! Anh đâu biết được rằng có thể giọt nước mắt của cô sẽ rơi cạn, nhưng nỗi đau sẽ còn đó không thể xoa dịu và biết đâu chừng nó còn bùng phát thành ngọn lửa thù hận cháy dữ dội – cái ngọn lửa mà vì anh đã được dịu đi nhưng cũng vì anh mà cháy dữ hơn bao giờ hết.

Ma Kết đoán ra được gì đó khi nhìn thấy thái độ của Ma Kết. Cô hiểu anh đang cố tìm cách nào đó để nói chuyện với cô nhưng không làm tổn thương cô.

Nhưng anh không biết rằng, chỉ cần là lời nói của anh thôi cũng đủ gây ảnh hưởng đến cô rất nhiều, rất nhiều rồi.

“Có chuyện gì sao Thiên Bình, anh cứ nói đi, em hứa sẽ thật bình tĩnh lắng nghe mà”

Thiên Bình thở dài. Lẽ nào cô đã biết tất cả rồi sao ?

“Kết Nhi ... Em biết tất cả rồi sao ?”

Ma Kết lắc đầu, ánh mắt cô rất ngạc nhiên:

“Tất cả ? Ý anh là sao ? Em chỉ nghĩ là anh đang muốn nói với em điều gì đó”

Thiên Bình ngập ngừng không thành lời:

“À .. uhm ý anh là ...”

Ma Kết gằn giọng:

“Nói cho em biết đi, đã có chuyện gì vậy ?”

Thiên Bình lên tiếng:

“Anh được lệnh triệu tập về thiên cung thi hành sứ mệnh tham gia vào thế chiến lần này giữa Light và Darkness. Anh muốn rằng chúng ta sẽ tạm xa nhau trong một thời gian”

Ma Kết ngắt lời Thiên Bình:

“Điều này chẳng phải em đã biết rồi sao ? Nhưng ý anh là sao ?”

Thiên Bình tỏ ra lo lắng khi thấy thái độ của Ma Kết:

“Không ... không ý của anh là chúng ta sẽ phải tạm xa nhau trong thời gian này vì anh phải quay lại thiên cung điều binh cho thế chiến, anh sẽ tìm gặp lại em ngay khi có thể”

Ma Kết tỏ ra thất vọng:

“Vậy là phải xa nhau sao ?”

Thiên Bình bối rối:

“Điều anh muốn nói không phải như vậy. Ý của anh là khi tham gia vào thế chiến này anh không biết việc gì sẽ xảy ra sắp tới. Có thể là rất lâu ... hoặc là không bao giờ anh có thể quay về đây nữa. Em hiểu không ?”

Ma Kết mỉm cười:

“Em chỉ đùa thôi. Em hiểu điều đó mà. Em vẫn sẽ chờ, hãy hoàn thành thật tốt nhiệm vụ này nhé”

Em sẽ tin anh

Sẽ chờ anh

Cho dù là bao lâu

Vì em yêu anh

Hãy nhanh chóng quay về nhé

Thiên Bình thở phào nhẹ nhõm khi thấy Ma Kết không sao ngược lại cô còn động viên tinh thần, khuyên anh cố gắng trong thế chiến. Đã được lòng tin của cô, anh sẽ cố gắng, cố gắng sớm kết thúc thế chiến để được quay về bên cạnh cô.

Anh hứa

Anh sẽ cố gắng hoàn thành sứ mệnh và sẽ sớm quay về

Ngay khi thế chiến vừa kết thúc

Đợi anh nhé !

Ma Kết đột nhiên thấy lo sợ, cô chưa nghĩ đến vấn đề này. Trong mắt cô, đại thiên thần Thiên Bình là một người rất tài giỏi, nắm trong tay hàng vạn hàng ngàn thiên binh thiên tướng, là một người rất uy quyền. Cô không nghĩ rằng anh cũng có lúc lo sợ thế này.

Giọng Ma Kết dịu lại, cô đưa bàn tay sờ lên gương mặt Thiên Bình:

“Anh sao vậy ? Đại thiên thần Thiên Bình của em đi đâu mất rồi ?”

Thiên Bình nắm lấy bàn tay Ma Kết:

“Từ khi gặp em, anh đã không còn là một đại thiên thần uy phong đầy uy quyền nữa rồi. Tâm trí của anh chỉ biết nghĩ đến em thôi. Anh thật sự không chút lo sợ nếu có phải dấn thân vào thế chiến thậm chí là hy sinh mạng sống này nhưng điều anh sợ chính là nhìn thấy giọt nước mắt của em, nhìn thấy em đau lòng, nhìn thấy em phải một mình tiếp tục thế chiến mà không có anh bên cạnh. Anh cảm thấy rất sợ điều đó, Kết Nhi”

Một đại thiên thần

Lạnh lùng

Uy phong

Uy quyền

Tài giỏi

Không còn nữa rồi

Giờ chỉ còn một chàng trai chỉ biết yêu em

Thật lòng

Chân thành

Không gian dối

Anh chẳng biết gì nữa

Ngoài việc nghĩ đến em

Ngoài việc yêu em

Và ngoài việc làm thế nào để em được hạnh phúc và mãi nở nụ cười

Anh không muốn, thật sự không muốn

Bất cứ chuyện gì gây ảnh hưởng đến tình yêu của chúng ta

Mong rằng hạnh phúc này mãi tồn tại, em nhé !

Ma Kết rất cảm động. Cô thật không nghĩ đến một ngày, đại thiên thần lạnh lùng như Thiên Bình lại thốt ra những lời này đối với cô. Ấm lắm, thật sự ấm lắm.

Ngọt ngào lắm

Ấm áp lắm
Hạnh phúc lắm
Trái tim em đang dâng trào cảm xúc
Dư vị ngọt ngào của tình yêu
Dư vị ấm áp của lời anh nói
Và dư vị hạnh phúc khi chúng ta vẫn bên nhau
Em thầm cảm ơn Chúa trời đã mang anh đến bên em
Yêu anh nhiều lắm
Cứ muốn bên anh
Cứ muốn được nhìn thấy anh
Cứ muốn nghe giọng nói của anh
Cứ muốn cảm nhận được nhịp đập của trái tim anh vì em
Cứ muốn tình yêu này và hạnh phúc này sẽ tồn tại mãi mãi
Đừng rời xa em nhé !
Đừng khiến em phải khóc
Đừng khiến em bị tổn thương
Khi yêu anh
Trái tim của em cũng giống như viên pha lê thanh khiết
Nhưng khi trái tim ấy đã bị tổn thương
Sẽ chẳng còn yêu thương đâu anh
Sẽ chẳng còn nhịp đập đâu anh
Chỉ còn là dư tàn của thù hận
Trái tim em sẽ nhuộm đầy máu bắn
Trái tim này sẽ mang đầy thù hận
Và chính đôi tay này sẽ kết liễu anh
Em không muốn như vậy
Vì thế
Đừng rời xa em nhé !
“Đừng sợ. Em vẫn sẽ luôn bên anh. Chúng ta sẽ cùng chiến thắng thế chiến và bình an trở về cùng mọi người. Sẽ không có việc gì xảy ra cả”
Thiên Bình gật đầu, anh siết chặt lấy Ma Kết cứ như sợ rằng cô sẽ biến mất ra khỏi vòng tay của anh vậy.
Anh yêu cô, thật sự rất yêu.
Vì yêu em nên anh rất ích kỷ
Anh chẳng muốn em rời xa anh
Chẳng muốn em biến mất khỏi tầm mắt anh
Chẳng muốn em thôi ngừng yêu anh
Chẳng muốn em thôi nghĩ về anh

Chẳng muốn em quên anh
Dù chỉ là một giây một phút
Anh sợ
Sợ sẽ có ngày phải lìa xa
Sợ sẽ có ngày không được bên cạnh em
Sợ rằng em sẽ khóc
Sợ rằng em sẽ tổn thương
Anh rất sợ
Vì thế anh sẽ cố gắng khiến em chỉ mỉm cười mà không phải rơi một giọt nước mắt khi ở bên anh
Hứa với anh nhé !
Đừng rời xa anh
Thiên Bình lên tiếng:
“Nhưng anh phải lập tức quay lại thiên cung thi hành sứ mệnh, không thể tiếp tục ở lại đây”
Ma Kết lo lắng:
“Thực sự phải đi ngay bây giờ sao Thiên Bình ? Mọi việc diễn ra quá gấp gáp”
Thiên Bình:
“Chẳng phải anh đã nói rồi sao. Dù khoảng cách của chúng ta có là bao thì chỉ cần hai trái tim nghĩ về nhau là đủ. Sau khi thế chiến này kết thúc, anh sẽ tìm em và chúng ta sẽ lại hạnh phúc”
Ma Kết mỉm cười ôm chầm lấy anh. Cô rất muốn tận hưởng giây phút này trước khi anh đi. Một cái ôm thật chặt để anh biết rằng cô vẫn sẽ luôn bên cạnh anh không bao giờ xa cách dù có bất cứ chuyện gì xảy ra.
Anh hãy tin rằng
Dù có bất cứ chuyện gì xảy ra
Nếu có thể
Em vẫn sẽ mãi mãi ở bên anh, không bao giờ xa cách
Yêu anh, yêu anh thật nhiều

37. Chap 35 - Nhân Mã À, Hãy Tin Anh.

Chap 35: Nhân Mã à, hãy tin anh.

Khi yêu anh

Lòng tin trong em là rất nhiều

Nhưng khi anh đã không còn trân trọng yêu thương và niềm tin đó

Thì sẽ không còn nữa đâu

Yêu, vẫn mãi yêu

Nhưng thù hận sẽ nhanh chóng che mờ đi yêu thương đó

Sẽ không còn ngu ngốc nữa đâu anh

Em sẽ đi

Sẽ đi về một nơi xa

Để không còn nhìn thấy anh nữa

Không còn nghe thấy giọng nói của anh nữa

Em muốn anh khuất khỏi tầm mắt em

Vì em sợ

Sợ thù hận trong tim mình sẽ khiến em giết chết anh

Nên đừng tìm em nữa

Tạm biệt anh

Người lạ đã từng yêu !

Vì biết Xử Nữ sắp chuẩn bị quay về thiên cung tiếp nhận sứ mệnh điều binh trong thế chiến giữa Light và Darkness. Nhân Mã muốn chuẩn bị một món quà gì đó cho anh, xem như đây là bảo vật may mắn thay cô bên cạnh anh đem lại may mắn cho anh trong những ngày sắp tới.

Là một quả cầu thủy tinh cho Mã Nhi dùng nước mắt của mình luyện thành. Đây là một vật rất có ý nghĩa. Nó thay cho cô ở bên cạnh anh trong những ngày trước mắt.

Nhưng món quà chưa kịp trao đến tay anh đã vỡ toang thành từng mảnh vụn.

[Giải thích một chút:

Về việc tại sao quả cầu thủy tinh của Nhân Mã rơi xuống đất thành từng mảnh vụn nhưng không gây tiếng động là vì quả cầu này được luyện từ giọt nước mắt của Mã Nhi nên khi vỡ cũng giống như một giọt nước rơi xuống nền đất vậy, sẽ nhanh chóng thấm xuống đất và tan biến]

Mã Nhi ngồi thụp xuống cố nuốt tiếng nấc nghẹn ngào, cô cố im lặng để anh không biết rằng mình đang có mặt tại đây nơi anh và cô gái kia đang âu yếm.

“Tại sao anh lại làm vậy chứ ?”

Còn Xử Nữ, anh vẫn chưa biết gì về sự xuất hiện của cô, anh vẫn đang chìm trong cảm giác ấm áp trong cái ôm của người con gái kia.

Trở về một vài phút trước khi Nhân Mã đến đây ...

Thiên thần Y Tâm – người con gái có dung mạo xinh đẹp, hiền dịu, có thể xem đây là bạn gái trước đây của Xử Nữ trong quá khứ - bất ngờ xuất hiện trước mắt Xử Nữ.

Xử Nữ mỉm cười nhìn Y Tâm:

“Sao em lại ở đây ?”

Y Tâm nhìn Xử Nữ cười dịu dàng:

“King of Light cử em và một vài thiên thần hạ trần để quan sát nhất cử nhất động của Hắc Ma. Biết là anh ở đây nên em mạo muội ghé qua”

Xử Nữ:

“Uhm. Ra là vậy”

Y Tâm:

“Anh vẫn chưa quay về thiên cung sao ? Hình như vẫn còn có điều gì khiến anh lưu luyến chưa thể rời khỏi ?”

Xử Nữ cố lảng tránh câu hỏi của Y Tâm:

“Anh cũng sắp quay trở lại thiên cung rồi. Chỉ là trong sớm muộn thôi”

Y Tâm gật đầu:

“VẬY em chúc anh lên đường bình an. Thế chiến này nhất định thắng”

Xử Nữ khá bất ngờ khi đột nhiên Y Tâm ôm chầm lấy mình. Giải thích về sự đường đột này, Y Tâm chỉ mỉm cười ngây ngô:

“Chỉ là một cái ôm động viên thôi mà, anh cứ xem em như em gái, được không ?”

Xử Nữ gật đầu rồi đón nhận cái ôm từ Y Tâm mà không hề biết rằng hành động của anh vô tình làm tổn thương nghiêm trọng đến Nhân Mã – người con gái mà anh yêu.

Đừng giả dối nữa

Em hiểu mà

Đừng cố ngọt ngào khi anh không muốn

Màn diễn này chấm dứt rồi

Vở kịch đã đến lúc hạ màn rồi

Đừng tiếp tục gượng ép nhau nữa

Hiểu nhau cả mà

Chúng ta vốn không là của nhau

Vậy thì đừng níu kéo nữa

Cứ tiếp tục sống như trước đây, như khi chưa chúng ta chưa gặp nhau

Cứ xem như đối phương chỉ là một cơn gió lạ thoảng qua

Đừng bận tâm về nhau nữa

Anh sẽ lại là một đại thiên thần quyền uy của ánh sáng

Còn em, em sẽ quay trở lại làm một cung chủ bị người đời khinh rẻ

Cuộc sống là vậy

Gặp nhau là do lương duyên nhưng có được bên nhau là do định mệnh

Định mệnh của chúng ta rẽ đôi rồi anh à

Đừng cố ép nó thành đường thẳng nữa

Chấm dứt yêu thương ngày hôm qua

Ngày mai sẽ lại sáng

Còn Xử Nữ, sau khi tạm biệt Y Tâm, lúc quay trở vào thì anh mới phát hiện ra Mã Nhi đang ngồi khóc một mình. Vẫn chưa biết chuyện gì xảy ra thì Mã Nhi đã hét lên rằng “Tôi ghét anh” khi vừa nhìn thấy anh rồi vụt chạy mất.

Xử Nữ đã cố đuổi theo để giữ Nhân Mã:

“Đã xảy ra chuyện gì vậy ?”

Nhân Mã nhìn anh bằng ánh mắt thất vọng:

“Chẳng phải như vậy đã quá đủ sao ? Anh còn hỏi đã xảy ra chuyện gì ư ?”

Xử Nữ:

“Thái độ này với anh là sao chứ ? Rốt cuộc anh đã làm gì ?”

Nhân Mã:

“Người nên hỏi là tôi mới phải. Tất cả nên chấm dứt đi, tôi mệt mỏi quá rồi”

Xử Nữ siết chặt lấy cổ tay Mã Nhi khiến nó đỏ ửng lên:

“Anh không hiểu gì cả. Em có biết mình đang nói gì không Mã Nhi ?”

Nhân Mã vùng tay ra khỏi tay Xử Nữ:

“Đừng hỏi tôi nữa, đừng quan tâm đến tôi nữa. Chỉ cần cái ôm ấm áp lúc này là đủ rồi”

Xử Nữ lơ mơ hiểu ra mọi chuyện nhưng dù anh có cố giải thích ra sao thì Nhân Mã vẫn một mực không tin.

“Em muốn anh thế nào mới được chứ ?”

Xử Nữ gất gỏng. Anh dường như đang cảm thấy mệt với thái độ khó yêu, khó chiều của Mã Nhi, cô chẳng chịu nghe cũng không muốn tin mà cứ một mực khẳng định rằng anh có lỗi. Ừ thì anh chấp nhận bản thân có lỗi và xin lỗi, nhưng điều đó vẫn chưa vừa ý cô.

“Anh còn gất gỏng với tôi sao ? Rõ ràng người sai là anh mà ... Thôi đủ rồi, kết thúc tại đây đi. Tôi không muốn nghe thêm gì nữa”

Nhân Mã quay đầu bước vội với hai hàng nước mắt chảy dài. Xử Nữ bối rối kéo tay Mã Nhi dừng bước. Anh có hơi nóng nảy. Lẽ ra anh không nên có thái độ gất gỏng với cô. Anh lại sai nữa rồi.

“Anh xin lỗi”

Nhân Mã lạnh lùng:

“Lời xin lỗi nếu như có giá trị thì sẽ không có nhiều bi kịch xảy ra đâu”

Đừng nói gì nữa

Em đã quá mệt mỏi, yêu thương trong em với cạn rồi anh à

Tình yêu này không phải là một món đồ

Khi anh cần thì tha thiết

Khi không cần lại không quan tâm

Cứ tiếp tục con đường anh chọn và đừng nghĩ về em nữa

Chúng ta sẽ chẳng thuộc về nhau đâu

Một đại thiên thần và một cung chủ bóng đêm

Chúng ta không đi chung con đường

Rồi cô bước thẳng mà chẳng nhìn đến anh một lần.

Đừng như vậy, anh xin em

Đừng như vậy, đừng im lặng

Anh sợ, sợ khi nhìn thấy em như vậy

Hãy nói gì đó đi và đừng nhìn anh bằng ánh mắt đó

Giống như em đang xát muối lên vết thương anh vậy, đau rất lắm em à

Chỉ còn một mình ở đây. Xử Nữ mới cảm nhận nỗi đau khi thấy người mình yêu đang khóc, đang bị tổn thương nhưng vẫn chẳng thể làm gì. Lỗi không do anh hoàn toàn nhưng một phần cũng do anh mà ra. Lẽ ra anh nên từ chối cái ôm từ Y Tâm. Anh đã sai rồi.

Anh xin lỗi ! Tất cả không như em đã nghĩ

Mọi chuyện không thể trở nên tồi tệ như vậy
Anh đang rất đau, rất rất đau
Đau vì nhìn thấy em khóc, đau vì nhìn thấy em bị tổn thương
Anh chẳng thể làm được gì cả, anh thật vô dụng
Đừng rời xa anh, hãy cứ mắng anh, hãy cứ đánh anh thậm chí là làm bất cứ gì em muốn
Chỉ cần em còn ở bên anh đến phút cuối, chỉ cần em đừng tự giã vò mình nữa
Và chỉ cần em hạnh phúc mỗi ngày
“Nhân Mã, hãy tin anh. Thật sự em đã hiểu lầm tất cả rồi. Mọi chuyện không như em nghĩ mà”
Xử Nữ hét lên trong tuyệt vọng. Nhân Mã đã không nghe lời nói đó của anh mà cứ bước nhanh cứ như rằng cô đang rất ghét anh và không muốn ở gần anh nữa.

38. Chap 36 - Hai Con Đường

Chap 36: Hai con đường.
Em sẽ tin anh chứ ? Em sẽ chờ anh chứ ?
Ánh sáng và bóng tối ... Hai con đường
Nếu khoảng cách giữa ánh sáng và bóng tối dù là bao nhiêu
Anh cũng sẽ rút ngắn khoảng cách đó và bước đến bên em
Sẽ chẳng có một khoảng cách nào
Nếu chúng ta thật sự yêu nhau, nếu đang đứng ở hai con đường
Thì nhất định anh sẽ tạo một điểm giao nhau
Để anh và em có thể gặp nhau, mặc kệ có xảy ra chuyện gì
Anh vẫn sẽ mãi yêu em, hãy vững tin thế, em nhé !

Bạch Dương đang thấy rất hạnh phúc và rất tin tưởng vào tình yêu của cô và Bảo Bình. Những điều đang diễn ra cứ như một giấc mơ vậy, rất ngọt ngào. Nó khiến cô không muốn dứt khỏi. Nếu như đây có là một giấc mơ dài thì cô mong rằng mình sẽ không bao giờ tỉnh giấc. Nhưng có lẽ bữa tiệc nào rồi cũng sẽ đến lúc tàn, cuộc vui nào cũng có lúc kết thúc và hạnh phúc nào cũng có điểm kết.

Bảo Bình mỉm cười khi nhìn thấy Dương Nhi đang ngồi ngoan ngoãn đợi anh ở ghế. Có lẽ cô ấy đã đến rất sớm để chờ anh.

“Em đến lâu rồi sao ?”

Bạch Dương cười một cách gượng gạo:

“À .. uhm em vừa mới đến thôi”

Bảo Bình cảm thấy lo lắng:

“Em sao vậy ? Trông em không ổn cho lắm”

Flashback

Nữ thần chiến tranh đã xuất hiện ở ngôi nhà Zodi để gặp Bạch Dương. Đây là một điều khiến cô rất bất ngờ. Bạch Dương lắp bắp khi vừa nhìn thấy nữ thần chiến tranh xuất hiện:

“Bà ... bà đến đây làm gì ?”

Nữ thần chiến tranh lướt mắt nhanh xung quanh rồi nhìn sang Bạch Dương:

“Đây là nơi khiến lục đại thiên thần vẫn quyến luyến chưa muốn rời khỏi nên mới chậm trễ việc hồi triều sao ? Lẽ ra ta cũng chẳng muốn đến đây, nhưng hình như con gái ta cũng ở đây. Đến để biết nó sống thế nào có lẽ cũng không có gì là xấu”

Bạch Dương cười nhạt:

“Không ngờ một người như bà cũng có con gái sao ? Cô ta quả là xui xẻo rồi. Lẽ ra từ ngay lúc sinh thì cô ta nên chết đi để không mang trên mình dòng máu của bà, một người nhẫn tâm chối bỏ đứa con do chính mình sinh ra”

Nữ thần chiến tranh có chút khó chịu với lời nói của Bạch Dương nhưng rồi bà lại chuyển sang thái độ ngạc nhiên khi Bạch Dương có thái độ rất khó chịu với bà cũng như việc bà nói rằng đến đây để xem con gái mình sống thế nào. Chẳng lẽ ...

Nữ thần chiến tranh lên tiếng:

“Không gặp đã rất lâu, con gái ta đã lớn thế này rồi sao ?”

Bạch Dương gạt phắt bàn tay của nữ thần chiến tranh ra khỏi gương mặt của mình, giọng cô lạnh lùng:

“Bà không có tư cách làm mẹ tôi đâu. Chẳng phải trước đây bà từng cảm thấy xấu hổ khi mang trong mình giọt máu của bóng đêm sao ? Chẳng phải trước đây bà từng bỏ rơi tôi khi tôi vừa mới sinh sao ? Vậy thì không có lý do gì giờ bà mới quay về và xem tôi là con. Cứ coi như tôi đã chết từ lúc sinh hoặc thậm chí là tôi chưa bao giờ tồn tại trên đời này”

Nữ thần chiến tranh cảm thấy chút xót xa. Bà cũng hiểu rõ tội lỗi của mình. Bà đã rất quá đáng khi đối xử với đứa con của mình như vậy. Ai bảo bà không đau, không xót lòng chứ ?

Nhưng lúc đó bà còn quá trẻ để quyết định và xử lý đúng đắn tất cả. Bà không còn con đường nào khác ngoài việc sẽ nhận hình phạt cao vì dám có liên hệ với bóng đêm. Chắc chắn bà sẽ bị tước danh phận mãi mãi và sẽ bị giáng làm người phạm trần. Một hình phạt quá tàn nhẫn.

Người mẹ nào mà không thương con, đã mang nặng đẻ đau, vừa sinh lại phải chối bỏ không nhận đứa con của mình, lòng bà còn đau hơn ai cắt nhưng bà phải nhẫn tâm để bảo vệ con mình cũng như bảo vệ chính bản thân mình.

Có thể nói rằng bà đã ích kỷ nhưng sự ích kỷ đó cũng có thể xem là xuất phát từ tình yêu con, bà không muốn tiền để biết sự xuất hiện của Bạch Dương để rồi sẽ kết liễu con bé. Nhưng, bà đã sai, sai thật rồi.

“Có người mẹ nào không thương con chứ ? Có người mẹ nào tàn nhẫn đến mức bỏ rơi con mình từ lúc vừa sinh. Ta biết là con đã chịu tổn thương suốt bao nhiêu năm qua nhưng con có biết ta đã phải sống trong đau khổ và dằn vặt như thế nào không ? Ta rất nhớ con, rất muốn gặp con nhưng ta có thể làm gì chứ, chỉ có thể nén nỗi nhớ thương đó vào lòng. Ta không thể khóc cũng không thể nói ra bí mật này vì điều gì chứ, chỉ vì ta muốn bảo vệ con thôi”

Bạch Dương cười trong giọt nước mắt:

“Bà bỏ rơi tôi và giờ lại quay về và nói rằng mình hối hận sao ? Nói rằng vì muốn bảo vệ tôi mà từ bỏ tôi ư ? Sao bà không nói thẳng ra là vì muốn bảo vệ bản thân mình đi”

Nữ thần chiến tranh thấy đáng lòng vì lời nói của Bạch Dương, lời Dương Nhi như đang xát muối vào vết thương lòng của bà:

“Sao con lại không thể hiểu cho ta chứ ?”

Bạch Dương im lặng. Lòng cô như mặt nước hồ đang bị xao động. Nửa lại muốn tin nửa lại không muốn tin những lời nói đó. Cô rất muốn yêu thương bà, rất muốn xem bà làm mẹ nhưng rồi cô lại sợ, sợ rằng bà sẽ một lần nữa bỏ rơi cô, không cần đến cô.

“Vậy tại sao bà không tìm gặp tôi sớm hơn ?”

“Ta rất muốn nhưng ta không thể để ai biết sự có mặt của con. Họ chắc chắn sẽ không để yên việc này”

Bạch Dương:

“Con chẳng sợ gì cả”

Nữ thần chiến tranh:

“Ta biết con mang trong người dòng máu của ta, con là một đứa con gái rất mạnh mẽ và kiên cường, có thể vượt qua tất cả mọi chuyện, nhưng con yêu, con thật sự sẽ gặp phải nguy hiểm. Ta không muốn lỗi lầm trước đây của ta phải trút lên con”

Bạch Dương lo lắng:

“Nhưng thật ra mẹ đang lo sợ điều gì ?”

Nữ thần chiến tranh thoáng do dự rồi lên tiếng:

“Ta biết là con đang qua lại với đại thiên thần Bảo Bình, tuy cậu ta là một chàng trai rất tốt nhưng ... chính việc này cũng khiến ta lo lắng. Đại thiên thần Bảo Bình là một người rất được trọng dụng ở thiên cung, King of Light chắc chắn cũng sẽ quan tâm đến hôn sự của cậu ấy, đặc biệt chọn lựa rất cẩn thận. Và nếu ông ấy biết được con đang qua lại với cậu ấy thì thật sự ... đó là một đại họa”

Bạch Dương:

“Con không hiểu”

Nữ thần chiến tranh:

“Con không hề biết việc King of Light ngăn cấm tuyệt đối việc người của Light và Darkness qua lại với nhau sao ? Hơn nữa mối quan hệ giữa con và đại thiên thần Bảo Bình còn rất thân thiết. Ông ấy sẽ rất tức giận và sẽ trút mọi tội lỗi lên người con. Lại thêm việc vì con mà đại thiên thần tắc trách, chậm trễ hồi triều càng khiến mọi việc tệ hơn nữa”

Bạch Dương im lặng. Nữ thần chiến tranh nói không sai. Những điều bà ấy nói cô đều đã từng nghĩ đến. Quả thực hậu quả của chuyện này sẽ là rất lớn. Nhưng cô phải làm sao mà lựa chọn đây ? Giữa bảo vệ người mình yêu và bảo vệ tình yêu của hai người. Sẽ có một phải hy sinh.

Nữ thần chiến tranh vuốt mái tóc của Bạch Dương:

“Con gái, ta biết con yêu cậu ta rất sâu đậm nhưng con từ bỏ cũng chính là giúp cậu ta tránh khỏi liên đới về sau nếu mọi việc bị phơi bày. Con nghĩ thử xem, nếu đến lúc đó King of Light biết được tất cả thì chắc chắn cậu ấy sẽ không còn được làm một đại thiên thần nữa đâu, tệ hơn nữa có thể bị đày ra một vì sao xa xôi nào đó mà ở một mình”

Bạch Dương lưỡng lự:

“Nhưng con ...”

Endback

Em xin lỗi, có lẽ đã đến kết thúc

Hạnh phúc này không thể tiếp tục được

Em phải buông tay rồi, không phải em ích kỉ muốn bảo vệ mình đâu

Chỉ vì anh thôi, hãy hiểu cho em nhé

Bạch Dương lắc đầu:

“Em không sao. Chỉ là em có chuyện quan trọng muốn nói với anh thôi”

Bảo Bình gật đầu:

“Có gì em cứ nói đi. Anh nghe mà”

Thái độ của em rất kì lạ, phải chăng em đang lo lắng điều gì

Hãy nói cho anh biết, hãy để anh cùng lo với em

Bạch Dương nhìn Bảo Bình lâu thật lâu rồi mới lên tiếng. Cô muốn giây phút này như ngừng lại để cô được ngắm anh mãi thế này thôi.

“Em ... mình chia tay nhé”

Bảo Bình không tin được vào tai mình:

“Em đùa sao ? Không vui đâu. Anh sẽ giận đấy Dương Nhi”

Em xin lỗi

Trái tim em đang rất đau đây nhưng không còn cách nào khác

Khoảng cách của chúng ta thật sự quá xa, đã đến lúc rồi anh à

Em đã rất hạnh phúc trong thời gian qua, cảm ơn anh

Người cho em biết dư vị ngọt ngào của hạnh phúc, cảm ơn anh

Người đã sưởi ấm trái tim em, cảm ơn anh

Tình yêu đầu của anh, em vẫn sẽ mãi yêu và mãi dõi theo anh

Nhưng anh hãy mau quên và đừng yêu em nữa nhé

Xin lỗi, em yêu anh

Bạch Dương khẽ hắng giọng. Cổ họng cô như ứ nghẹn, cô không còn mở lời được nữa rồi.

“Em không muốn tiếp tục nữa. Trò chơi này đến lúc kết thúc rồi. Em thật sự không như anh đã nghĩ đâu. Em vẫn chỉ là một cung chủ lạnh lùng không có trái tim. Em không biết yêu ai thật lòng đâu. Tất cả chỉ là một trò chơi thôi anh à. Đã đến lúc chấm hết. Game over rồi”

Bạch Dương kéo ghế đứng dậy và bước nhanh ra khỏi chỗ đó để Bảo Bình ngồi ngẩn người một mình. Anh thật sự không tin được rằng tình yêu mà anh dồn hết tâm trí và hy vọng lại có thể là một trò chơi thế này. Đau đớn và hụt hẫng. Anh có sai khi đã tin em không ?

Đau đớn và hụt hẫng, phải chăng là anh đã sai khi yêu em quá thật lòng ?

Phải chăng là anh đã sai khi tin em ? Phải chăng là anh đã sai khi nghĩ trái tim em có anh ?

Giờ thì tất cả đã kết thúc. Game over

Tình yêu chân thành đối với em chỉ là một trò chơi và giờ thì em chiến thắng rồi

Khoảnh khắc em bước đi, cũng là lúc trái tim anh như vụn vỡ. Em mang theo cả trái tim anh rồi

39. Chap 37 - Anh Sẽ Ra Đi Nhưng, Hãy Chờ Anh Nhé !

Chap 37: Anh sẽ ra đi nhưng, hãy chờ anh nhé !

Anh sẽ ra đi nhưng anh sẽ quay trở lại

Hãy chờ anh nhé, anh hứa sẽ quay về bên em

Sẽ lại yêu thương và chăm sóc em và không để em phải buồn

Sư Tử không hiểu vì lý do gì mà thái độ của Thiên Yết lại có vẻ rất kì lạ. Anh có vẻ quan tâm chu đáo đến cô hơn mọi ngày, cứ xem cô như trẻ con vậy, lo lắng từng chút.

Sư Tử mỉm cười nhìn anh:

“Anh không sao chứ ? Thái độ của anh kì lạ thật”

Thiên Yết dùng tay đang nhặt rau đang dở, bước đến chỗ Sư Tử ngồi, giọng anh chùng xuống:

“Tối qua anh nằm mơ thấy Giải Nhi”

Sư Tử:

“Anh gặp cậu ấy trong giấc mơ sao ?”

Thiên Yết gật đầu:

“Uhm. Em ấy vẫn vậy, vẫn cứ tinh nghịch nhưng đôi mắt vẫn buồn. Em ấy nói với anh rất nhiều chuyện”

Sư Tử thăm dò:

“Có liên quan đến em sao ?”

Thiên Yết cười nhẹ, xoa đầu Sư Tử:

“Em chỉ giỏi đoán mò thôi. Em ấy bảo rằng anh phải chăm sóc tốt với em, không được đối xử tệ với em và hơn nữa là phải yêu thương em thay cả phần của em ấy. Em ấy nói rất nhớ mọi người”

Anh sẽ mãi yêu thương em, sẽ mãi chăm sóc em

Mà không cần phải có ai ép buộc nhưng

Anh sẽ yêu em nhiều hơn, yêu cả phần yêu dành cho em gái

Giọng Sư Tử nhenh lại:

“Em cũng rất nhớ cậu ấy”

Thiên Yết:

“Chúng ta đều rất nhớ em ấy. À còn nữa, đây là bữa sáng cuối anh làm cho em. Có lẽ ngày mai anh và mọi người sẽ quay về thiên cung để chuẩn bị cho thế chiến sắp tới”

Sư Tử lo lắng:

“Thế chiến này rất cam go, anh nhớ phải cẩn thận đấy”

Thiên Yết gật đầu, anh thuận tay béo lấy má Sư Tử:

“Anh biết rồi, em thật lắm lời”

Sư Tử ngập ngừng:

“Anh à ...”

Thiên Yết:

“Em sao vậy ?”

Sư Tử:

“Em có cảm giác chúng ta sẽ được gặp lại Giải Nhi”

Thiên Yết thở dài:

“Anh cũng mong rằng con bé còn sống nhưng không mong rằng sẽ gặp lại trong thế chiến lần này vì nếu gặp lại con bé chỉ có thể ở phe Hắc Ma và sẽ đối đầu với anh. Đừng nói về chuyện đó nữa. Em nhớ phải cẩn thận, phải biết tự chăm sóc mình. Thế chiến này không biết sẽ diễn ra trong bao lâu, anh không chắc sẽ có thể sớm quay về. Thế nên đừng có mà bỏ bê bản thân, biết chưa”

Sư Tử:

“Anh thật là lắm lời, càng giống ông cụ non rồi”

Sao em lại yêu anh thế này ? Không dứt ra được

Cứ muốn được bên anh mãi thế này thôi, không muốn xa anh đâu

Dù chỉ là giây phút. Em sẽ chờ, dù có bao lâu cũng được

Vì em tin vào tình yêu này, tin vào anh, tin vào trái tim anh và tin vào sự lựa chọn của em

Đừng để em thất vọng, hãy nhanh chóng quay trở lại nhé. Em sẽ chờ

Thiên Yết trêu chọc Sư Tử:

“Ông cụ non thế này mới xứng với em chứ bà cụ non”

Thiên Yết ngồi nhìn nụ cười của Sư Tử. Anh muốn lưu thật sâu, thật kĩ nụ cười của cô ấy vào đầu để khi bước vào thế chiến anh sẽ có động lực lớn mà chiến đấu để nhanh chóng chiến thắng quay về gặp lại cô ấy. Không biết từ lúc nào, anh cứ như bị nghiện Sư Tử vậy, anh không thể sống thiếu cô được. Cảm giác khó chịu cứ bám lấy anh từng giây từng phút nếu không được gặp cô. Anh mong hạnh phúc này sẽ mãi tồn tại không bao giờ dừng lại hoặc chỉ dừng lại ở ngay khoảnh khắc hạnh phúc thế này thôi. Mong rằng nụ cười sẽ mãi trên môi em, Sư Tử nhé.

Một đại thiên thần lạnh lùng như anh lại đem lòng yêu một cung chủ bóng đêm là em

Điều đó có nghịch lý không ? Em cứ như nam châm trái cực hút chắc lấy anh vậy

Anh không thể nào thoát khỏi em được vì anh bị nghiện em mất rồi

Không thể sống thiếu em, không thể không nhìn thấy em, không thể không thấy nhớ em

Anh từng nghĩ trong tâm trí mình sẽ chỉ có công việc nhưng rồi em xuất hiện

Tất cả đã hoàn toàn thay đổi rồi, em chiếm lấy phần lớn tâm trí anh

Không lúc nào thôi nghĩ về em, yêu em nhiều hơn mỗi ngày

Mong sao hạnh phúc này sẽ mãi mãi bền lâu, khoảnh khắc này sẽ không dừng lại

Hoặc có chăng chỉ là dừng ngay ở khoảnh khắc hạnh phúc như thế này thôi

Sẽ có sự khác biệt rất lớn ở cùng một câu nói anh sẽ đi đấy

Anh sẽ đi và sẽ mãi mãi biến mất khỏi tầm mắt em, không còn xuất hiện, không còn hiện hữu

Như chưa từng tồn tại vậy và anh sẽ ra đi nhưng sẽ quay về

Nghĩa là sẽ còn xuất hiện, vẫn còn tồn tại chỉ là phải chờ đợi trong thời gian

Hãy chờ anh em nhé. Anh sẽ không để em phải thất vọng. Anh sẽ quay về chỉ là trong sớm muộn

Vì anh sẽ không thể rời bỏ em được vì anh nghiện em mất rồi, cô bé à. Em mãi ở trong tâm trí anh này

Không xóa bỏ được. Anh sẽ ra đi. Nhưng hãy chờ anh nhé !

40. Chap 38 - Là Người Em Từng Yêu

Chap 38: Là người em từng yêu.

Hiện tại thì các đại thiên thần đang chuẩn bị lên đường quay về thiên cung tiếp nhận sứ mệnh dẫn đầu thiên binh thiên tướng trong thế chiến sắp tới.

Mỗi người mỗi khác, suy nghĩ và cảm xúc trong lòng từng người không giống nhau nhưng chung quy họ đều có một chút nuối tiếc nơi đây.

Người im lặng nhất trong suốt thời gian qua có lẽ là Song Ngự. Anh cứ lặng lẽ thu xếp hành trang của mình mà chẳng nói lời nào.

Thiên Bình vỗ vai Song Ngự:

“Này, cậu chuẩn bị thế nào rồi ?”

Song Ngự gật đầu:

“Uhm ... cũng xong rồi. Chúng ta sẽ đi chứ ?”

Thiên Bình gật đầu:

“Uhm, chúng ta sẽ phải nhanh chóng quay về thiên cung, đã mất nhiều thời gian lắm rồi”

Trong khi Thiên Yết và Thiên Bình đang dẫn dò Sư Tử và Ma Kết thì Kim Ngưu, Xử Nữ và Bảo Bình lại ngồi một góc chẳng để tâm đến các cung chủ bóng đêm.

Còn Song Tử, Nhân Mã và Bạch Dương, chỉ ngồi ở đó, mắt dôi khắp nơi với thái độ lạnh lùng, không muốn quan tâm.

Rất muốn quan tâm đến anh nhưng rồi lại nhớ rằng

Bản thân mình chẳng là gì cả. Anh đã không còn là của riêng em nữa rồi

Từ nay về sau, anh sẽ bước tiếp con đường của mình

Còn em sẽ tiếp tục đi con đường của mình mà không có anh bên cạnh

Gặp nhau là do duyên số nhưng không được ở bên nhau là do định mệnh

Số phận đã định sẵn rồi. Em không thể làm gì để thay đổi. Tạm biệt anh, anh sẽ sống tốt nhé

Bảo Bình khẽ hắng giọng, thái độ lạnh nhạt:

“Đi thôi. Đã đến giờ rồi”

Nhân Mã lên tiếng:

“Anh vẫn chưa bỏ được cái tính nguyên tắc của mình sao ?”

Bảo Bình đánh giọng:

“Chẳng lẽ lại giải quyết mọi chuyện theo cảm tính mà không có chút lí trí sao ? Việc xử sự theo tình cảm là một việc làm ngu ngốc đấy”

Nhân Mã khó chịu:

“Anh ...”

Xử Nữ can ngăn:

“Thôi nào mọi người, đừng tranh cãi nữa được không ?”

Thiên Yết cũng lên tiếng:

“Lên đường thôi”

Lời nói của Thiên Yết như đánh thức mười một người còn lại. Ánh mắt họ hướng về một nửa của mình, người thì xót xa, người thì yêu thương, người thì đau khổ và người thì tràn đầy niềm tin.

Kim Ngưu hướng mắt về Song Tử, anh chưa thôi nhìn về phía cô nhưng dường như cô chẳng để tâm đến anh kể từ ngày hôm đó. Anh thừa nhận mình đã quá nặng lời nhưng ... anh quả thực không hiểu hết con người em.

Song Tử à ! Rất cuộc em đang nghĩ gì vậy ?

Liệu tình yêu của chúng ta có phải là một ván cờ và người thua là anh không ?

Hãy nói gì đó đi. Trái tim anh đau lắm rồi, đừng hành hạ anh nữa
Anh chỉ muốn biết, thực ra, em có yêu anh không ? Chỉ một lời thôi
Để anh không tiếp tục nhìn về phía em nữa, để anh tiếp tục không yêu em nữa
Chia tay ! Đó là điều chưa bao giờ nghĩ đến và cũng không muốn nghĩ đến
Anh thật sự không muốn chia tay, không muốn phải rời xa em, chỉ vì một quyết định sai lầm
Mà anh mất em rồi. Chúc em sẽ luôn hạnh phúc
Giờ anh chỉ có thể đứng nhìn em từ xa, không cần phải bảo vệ và lo lắng cho em nữa
Vì sẽ có người khác thay thế anh yêu thương và bên cạnh em. Anh không còn được ở trong tim em nữa
Anh không còn là người em yêu nữa mà chỉ là người em từng yêu thôi ! Đúng không ?
Bảo Bình thì đang cố giả vờ không quan tâm đến Bạch Dương nhưng thực ra ánh mắt anh vẫn luôn dõi theo cô. Anh thừa nhận mình cố chấp khi không chịu đuổi theo cô để tìm hiểu rõ nguyên nhân chia tay mà chỉ im lặng để tình yêu này chấm dứt. Nhưng chỉ là anh sợ, sợ khi đã đuổi theo rồi thì anh lại được biết thêm một sự thật đau lòng khác. Phải chăng trong tim cô chưa bao giờ có anh và phải chăng cô cũng chưa bao giờ yêu anh.
Anh rất muốn biết em đang nghĩ gì ? Trong tim em thực ra có anh không ?
Tại sao em lại đề nghị lời chia tay nhưng rồi anh lại không muốn biết
Anh sợ mình sẽ lại phát hiện ra thêm một sự thật đau lòng nào khác chẳng
Có khi nào trong tim em từ trước đến nay không có anh, đôi mắt em chưa bao giờ có hình bóng của anh và em chưa bao giờ yêu anh
Anh đã từng nghĩ rằng chuyện gì cảm lên được rồi cũng sẽ buông xuống được
Nhưng trong chuyện tình cảm này anh lại thua rồi, anh thua chính bản thân mình
Anh không buông tình yêu này được, anh không buông được em, tâm trí anh chỉ nghĩ về em
Ánh mắt anh chỉ hướng về em và trái tim anh chỉ có em. Rất muốn bắt mình quên em nhưng không thể
Hãy nói cho anh biết đi. Anh phải làm sao mới có thể quên được em ?
Xử Nữ vẫn cảm thấy rất hụt hẫng và đau lòng vì chuyện vừa rồi. Anh không thể hiểu được tại sao cô lại không chịu nghe anh giải thích điều gì cả. Thế chiến này, anh phải ra đi, không biết bao giờ mới được trở về hoặc có khi không còn có cơ hội được nhìn thấy cô lần nữa. Nếu như vậy, tình yêu này có lẽ anh phải chôn sâu trong trái tim mình.
Nước mắt anh lại rơi, trái tim anh lại đau, trái tim này lại đang rỉ máu vì em
Anh còn rất nhiều điều muốn nói với em. Tại sao em lại không muốn nghe anh giải thích dù chỉ một lời ?
Sự thật vẫn không như em đã thấy. Mong rằng em sẽ sớm quên đi tình yêu này, quên đi những hạnh phúc khi có nhau và quên đi cả anh nữa, đừng nhớ về anh, đừng nhớ về những kỉ niệm của chúng ta
Tất cả rồi sẽ chìm vào quá khứ. Hãy để tất cả lắng yên, đừng khơi dậy lại nó nữa
Tạm biệt em – người con gái mà anh yêu
Bóng dáng lực đại thiên thần mờ dần trước mắt. Năm cung chủ bóng đêm chỉ còn biết đứng đó. Lòng họ cũng rất khó chịu, rất đau khổ khi phải chia ly trong cảnh đầy nước mắt.
Song Tử đứng tần ngần nhìn theo bầu trời xa thẳm.
Vậy là anh đã đi thật rồi. Anh không hề biết rằng em yêu anh nhiều thế nào đâu
Em yêu anh hơn cả những gì mà em nghĩ, trái tim em tan nát khi nghe anh nói tình yêu của chúng ta chỉ là một ván cờ. Em phải làm sao để tiếp tục đây ? Hãy dạy cho em đi

Đau lắm ... đau lắm ... trái tim này đang rất đau, rất khó chịu

Hãy nói cho em biết mình phải làm sao mới có thể quên anh và quên đi nỗi đau này

Bạch Dương thì cứ ngồi yên ở chỗ mà cô và Bảo Bình thường ngồi. Nơi mà anh thường ôm gọn cô vào lòng, nơi mà anh và cô trải qua những ngày hạnh phúc. Đã xa lắm rồi.

Em xin lỗi nhưng em không muốn anh phải mất tất cả

Hãy xem hạnh phúc vừa qua chỉ là một giấc mơ ngọt ngào, đã đến lúc anh phải tỉnh giấc

Hãy về nơi thuộc về anh, nơi ánh sáng đầy xa hoa và cao quý, nơi đây không xứng đáng với anh và cả em cũng vậy

Hãy quên em đi và quên cả những kỉ niệm ngày nào. Đừng nhớ về nó nữa, anh nhé !

Nhân Mã thì chỉ ngồi thu mình một góc, đầu tựa vào tường, ánh mắt vô hồn. Anh đã đi ra khỏi cô thật rồi, không còn bên cô nữa. Có phải là cô đã mất anh rồi không ? Sao cô lại không muốn nghe anh giải thích chứ ?

Em đã quá bướng bỉnh nên không chịu nghe anh giải thích để giờ thì lại hối hận và đau khổ

Em không có quyền nói đau khổ vì chính em đã kết thúc tình yêu đó. Chính em đã làm nó tan vỡ

Em đã hoàn toàn sai lầm rồi phải không anh ?

Người ta thường nói: Tình đầu là tình khó quên nhất

Và anh chính là mối tình đầu của em, là người em yêu nhất, là người em trao hết niềm tin

Là người em luôn nghĩ đến mỗi khi đêm về, là người mà em sẽ mong được nhìn thấy vào mỗi sớm

Hạnh phúc này rất ngọt ngào tuy ngắn ngủi

Cám ơn anh đã cho em được cảm giác hạnh phúc này, em sẽ không bao giờ quên đâu

Có những kỉ niệm sẽ rất dễ quên nhưng cũng có những kỉ niệm em sẽ không thể nào quên được

Có những người xa lạ đi ngang qua mà em sẽ dễ quên mất đi

Nhưng cũng có những người đi qua đời em dù chỉ một lần em cũng vẫn mãi nhớ

Đó chính là anh, người duy nhất mà em yêu

Đã đến lúc kết thúc. Tạm biệt anh, người em từng yêu

Tạm biệt hạnh phúc mà em đã từng có nhưng bây giờ không còn thuộc về em nữa

Dù không còn được bên anh mỗi ngày nữa nhưng em vẫn sẽ dõi theo anh

Dù không còn có được hạnh phúc nhưng em cũng sẽ rất vui vì mình đã từng có được nó

41. Chap 39 - Cô Là Tiên Cầm - Thuộc Hạ Tốt Của Hắc Ma

Chap 39: Cô là Tiên Cầm – thuộc hạ tốt của Hắc Ma.

Hắc Ma đã nhờ thuộc hạ của mình mời công chúa Hoa Dung đến cung điện bóng đêm để gặp trợ thủ mới, người sẽ tận lực giúp đỡ ông ta và cả Hoa Dung trong thế chiến lần này. Thế chiến này thắng hay thua đều phải trông mong vào cô ấy cả.

Hoa Dung:

“Tôi đã đến, vậy còn cô ta đâu ?”

Hắc Ma mỉm cười:

“Sao mà gấp gáp vậy, chúng ta vẫn có thời gian mà”

Giọng của một người con gái vang lên như đánh động cả cung điện:

“Thưa ngài, tôi đã có mặt”

Hoa Dung không còn tin được vào mắt mình, người đang đứng trước mặt cô bây giờ chẳng phải người luôn chống đối với cô sao ? Giờ lại là người sẽ giúp cô trong thế chiến lần này ư ? Đây là điều hoang đường nhất mà cô được nghe.

Hoa Dung bật đứng dậy, cô không thể tin được. Chuyện gì đang diễn ra vậy chứ ?

“Ông đùa với tôi sao ? Người giúp chúng ta là cô ta ư ?”

Hắc Ma nhếch môi:

“Có gì là không được ?” – Rồi quay sang cô gái – “Thôi được rồi, người lui đi”

Hoa Dung khó chịu:

“Thật đúng là điên rồ”

Hắc Ma:

“Dù sao thì cô ta cũng là một thuộc hạ tài giỏi đã từng giúp ích cho ta rất nhiều, thế nên trong thế chiến lần này, ta tuyệt nhiên không thể bỏ qua cô ta được”

Hoa Dung:

“Nếu ông quên thì tôi sẽ nhắc cho ông nhớ, cô ta chính là con gái ruột của King of Light đấy, cô ta dễ dàng đồng ý đứng về phía ông để chống đối với ba mình hay sao ? Không bao giờ đâu”

Hắc Ma:

“Điều cô nói có thể là đúng ... nhưng việc đó chỉ xảy ra khi cô ta hoàn toàn tỉnh táo”

Hoa Dung ngạc nhiên:

“Ý ông là gì đây ? Cô ta thậm chí còn tỉnh táo hơn cả ông nữa”

Hắc Ma:

“Tin ta đi, cô ta thật sự sẽ giúp chúng ta chiến thắng thế chiến này”

Có một người đã nghe hết câu chuyện của Hắc Ma và Hoa Dung, người đó chỉ nhếch môi cười nhẹ:

“Tôi sẽ khiến hai người hài lòng rồi sau đó sẽ hối hận vì việc làm của mình”

Ngôi nhà Zodi lúc này mang nặng không khí nhạt nhòa, đau khổ.

Ma Kết quay sang chỗ Bạch Dương đang ngồi với gương mặt xanh xao:

“Cậu không sao chứ ?”

Bạch Dương:

“Tớ thấy nhớ Giải Nhi quá Kết Nhi”

Song Tử thở dài:

“Không biết bây giờ cậu ấy ở đâu và thế nào rồi”

Sư Tử:

“Tớ nghĩ Hắc Ma sẽ không làm hại Cự Giải như lời hắc ta nói, có điều không biết hắc sẽ làm gì thôi”

Nhan Mã:

“Hắc Ma sẽ tham gia vào thế chiến lần này, tớ có linh cảm chúng ta sẽ gặp lại Giải Nhi, các cậu có nghĩ vậy không ?”

Sư Tử nheo mắt nhìn Nhân Mã:

“Ý cậu là sao Mã Nhi ?”

Nhân Mã:

“Tớ cũng không biết nữa”

Ma Kết gật đầu:

“Thôi nào mọi người, chúng ta cũng cần tập luyện cho thế chiến sắp tới, tớ nghĩ chúng ta cũng không chỉ đứng ngoài cuộc mà không tham gia, đúng không ?”

Cả bốn cung chủ còn lại cũng đồng ý và họ đều rời khỏi ngôi nhà Zodi để đi tìm nơi thích hợp để luyện tập.

Không biết là họ may mắn hay không nhưng lại đúng lúc Bạch Tiên và Huyền Lam đưa vị trợ thủ mới của Hắc Ma ra ngoài tập luyện.

Ma Kết sững người khi nhìn thấy cô gái đó. Từ gương mặt, hình dáng đến từng động thái, cử chỉ, lời nói, không thể lẫn vào đâu được. Cô không nhìn lầm đó chứ ? Chẳng phải kia là ...

Song Tử cũng đã nhìn thấy cô gái đó, cô vội chạy đến:

“Giải Nhi, là cậu thật sao ?”

Cô gái nhìn Song Tử lạnh lùng:

“Cô là ai ?”

Sư Tử mỉm cười:

“Bọn tớ đã rất lo cho cậu, bây giờ thì không sao rồi”

Cô gái quay sang Bạch Tiên và Huyền Lam đầy khó chịu:

“Họ là ai vậy chứ ? Phiền phức thật. Mau đuổi đi đi”

Huyền Lam tuân ý:

“Các người mau rời khỏi đây đi”

Bạch Dương lên tiếng:

“Ý cô là gì đây ? Bảo chúng tôi rời khỏi đây ?”

Ma Kết trầm ngâm:

“Cự Giải của chúng ta không phải cô ấy, Cự Giải của chúng ta sẽ không thể nào hành xử như vậy, đi thôi mọi người, có lẽ chúng ta lầm rồi”

Nhân Mã bực dọc:

“Nhưng rõ ràng là ... tớ muốn biết chuyện này là sao ?”

Huyền Lam lên tiếng:

“Cô ấy là Tiên Cầm, trợ thủ đắc lực của ngài Hắc Ma”

Song Tử kéo tay Bạch Tiên:

“Cô là người tốt nhất trong số những người còn ở lại địa cung, cô nói đi, đây là ai ?”

Bạch Tiên mím môi:

“Điều Huyền Lam nói là thật, cô là Tiên Cầm, không phải là Cự Giải đâu”

Bạch Dương không nói không rằng thì sấn tới chỗ cô gái và tung vào cô ta một chưởng. Nhưng nhanh chót chớp, cô gái đã nhanh chóng né đòn tấn công và còn đánh trả khiến Bạch Dương ngã xuống đất, miệng tươm máu đỏ.

Nhân Mã lo lắng đỡ Dương Nhi:

“Cậu không sao chứ ? Sao lại hành động thô lỗ như vậy ?”

Bạch Dương ngẹn lời:

“Cô ta không phải Giải Nhi, rốt cuộc thì cậu ấy đâu rồi ?”

Huyền Lam:

“Giờ thì các cô đã biết được sự thật rồi đó, đây không phải là Cự Giải mà là Tiên Cầm, cô ấy tàn nhẫn và mạnh hơn Cự Giải của các cô rất nhiều, nếu không muốn tự khiến bản thân mình bị thương thì mau rời khỏi đây đi”

Cả năm cung chủ bước đi một cách chậm rãi, đầu vẫn không ngừng ngoảnh lại nhìn cô gái kia. Họ không thể làm được. Dù có thể làm hình dáng, giọng nói và cả gương mặt nhưng chắc chắn họ không thể nào làm được cái cảm giác thân quen mà họ chỉ cảm nhận được khi ở bên cạnh Giải Nhi.

Song Tử lấy khăn tay lau nhẹ vết máu trên môi Dương Nhi:

“Sau này hãy bình tĩnh hành động”

Bạch Dương tức tối:

“Tớ không thể nào làm được. Rõ ràng cô ấy không phải là Tiên .. gì đó, cô ấy là Giải Nhi, là bạn của chúng ta. Cứ đánh lúc này không dùng hết công lực, chỉ là do tớ không tránh thôi. Cô ấy không hề có ý muốn làm bị thương tớ”

Sư Tử:

“Có khi nào cậu ấy bị huy hiếp phải làm vậy không ?”

Ma Kết thiếu não:

“Nhưng ánh mắt đó ... Giải Nhi chưa từng nhìn chúng ta bằng ánh mắt lạnh lùng đến vậy”

Nhân Mã lên tiếng, giọng đầy quyết tâm:

“Chắc chắn có gì đó sau chuyện này. Chúng ta phải tìm hiểu rõ mới được”

Có lẽ các cung chủ đã không để ý rằng, ngay khi họ quay lưng bước đi, đã có một ánh mắt dõi theo họ đầy xót xa, mang chút đau xót và chút thù hận.

“Xin lỗi, tớ không cố ý làm cậu bị thương ... nhưng tớ không thể để chuyện này kết thúc dễ dàng được”

Tớ xin lỗi nhưng tất cả vẫn chưa thể kết thúc

Chúng ta sẽ sớm gặp lại trong thế chiến này, dù phải đối đầu với nhau

Thế chiến này kết thúc, tớ sẽ trở về như trước đây

Bạch Tiên đưa cho Tiên Cầm ly nước:

“Không còn ai ở đây nữa, Huyền Lam cũng đã quay về địa cung có chuyện, cô không cần đóng kịch nữa đâu”

Tiên Cầm thở dài nhìn Bạch Tiên:

“Cảm ơn cô. Chính cô đã giúp tôi, không biết tôi phải làm gì để đền ơn này nữa. Nếu không có cô thì tôi nghĩ bây giờ tôi đã là một tay sai thực thụ cho lão ta rồi”

Bạch Tiên lắc đầu, cô cười hiền:

“Đừng nói vậy mà Tiên Cầm, trước đây khi cô và mọi người còn là cung chủ của địa cung, các cô đã giúp tôi rất nhiều. Đây chỉ là những chuyện nhỏ tôi có thể làm để giúp cô thôi”

42. Chap 40 - Cuộc Chiến Sẽ Bắt Đầu

Chap 40: Cuộc chiến sẽ bắt đầu.

Cuộc chiến bắt đầu rồi anh à không còn như lúc trước

Anh và em không còn đi chung con đường. Chúng ta khác nhau

Anh là đại thiên thần của ánh sáng còn em là cung chủ của bóng đêm. Cả hai quyết phải đối đầu

Hai trái tim từng yêu yêu nhau, bây giờ chỉ là hai người xa lạ

Nhưng ... Em thật sự không muốn đối đầu với anh trong cuộc chiến này

Em không muốn rơi thêm nước mắt trong tình yêu này nữa, em không muốn nhìn thấy máu nhuộm lên trên tình yêu này. Hãy hứa với em

Dù tình yêu kia có chìm vào quên lãng, nhưng đừng để nó bị nhuộm bẩn bởi máu

Hãy để nó thanh khiết ban đầu, trong suốt như viên pha lê như khi chúng ta vừa yêu anh nhé!

King of Light tập đại lục thiên thần đến cung điện ánh sáng, chắc là vì họ sắp xuất binh ra trận.

“Chào các vị tướng tài giỏi của ta”

Bảo Bình lên tiếng:

“Không biết vì việc gì mà Ngài triệu hồi chúng tôi?”

King of Light lãnh đạm:

“Ta biết hôm nay các người sẽ điều thiên binh thiên tướng ra trận. Trận chiến này không biết còn kéo dài đến lúc nào. Ta mong các người giữ vững tinh thần, cố gắng hết sức, đừng vì bất kì lí làm gì mà tổn hao binh lực cũng như tự làm bị thương chính bản thân các người. Sau trận chiến, ta mong rằng được nhìn thấy các người bình an về đây”

Xử Nữ lên tiếng:

“Cảm ơn Ngài đã bận lòng đến chúng tôi. Vì thế giới ánh sáng, chúng tôi nhất định không lùi bước trong trận chiến này. Thế chiến này nhất định sẽ thắng. Chúng tôi sẽ không để Ngài thất vọng, cũng như không để Hắc Ma đắc chí”

King of Light mỉm cười:

“Ta mong tin toàn thắng. Còn bây giờ các người mau đi đi”

Tại ngôi nhà Zodi lúc này đang bị bao trùm bởi bầu khí căng thẳng, lo lắng. Các cung chủ đều biết hôm nay là ngày thế chiến xảy đến. Thiên binh thiên tướng của ánh sáng sẽ chạm mặt với binh đoàn bóng đêm. Không biết thảm cảnh ấy sẽ khủng khiếp thế nào nữa.

Bạch Dương cứ đứng ngồi không yên, long như lửa đốt. Cô hầu như chẳng thể để tâm chuyện gì, cứ lung tung hết cả lên.

Nhân Mã:

“Cậu sao thế Dương Nhi? Cứ làm sai hết mọi thứ ”

Bạch Dương:

“Tớ lo lắng quá Mã Nhi, không biết mọi việc thế nào rồi?”

Song Tử tỏ vẻ không quan tâm:

“Cậu đừng quá lo lắng, mọi chuyện cũng sẽ ổn thôi, lo lắng bây giờ cũng không ích gì”

Em rất muốn cho phép mình quan tâm anh nhưng điều đó không thể được
Chúng ta chẳng còn gì nữa, như bầu trời và mặt đất
Cả hai chẳng thể trở thành một, bình an và hạnh phúc anh nhé. Em yêu anh
Ma Kết hích vai Song Tử:

“Cậu sao vậy? Tớ biết cậu đang lo lắng nhưng cứ tỏ ra không quan tâm ”

Song Tử chỉ vừa định trả lời thì vừa lúc đó, Bạch Tiên xông vào với the gương mặt đầy hốt hoảng. Nhân Mã đỡ lấy Bạch Tiên, gương mặt lo lắng:

“Cô sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì? ”

Giọng Bạch Tiên ngắt quãng:

“Cứu ... mau đi ... cứu Cự Giải”

Ma Kết lo lắng:

“Cự Giải? Ý cô là sao chứ? ”

Bạch Tiên lắc đầu, tay kéo Ma Kết:

“Tôi không có thời gian giải thích đâu, mau lên đi”

Vậy là năm cung chủ nhanh chóng đi theo Bạch Tiên. Dừng bước tại cung điện bóng tối, họ không còn có thể tin vào mắt mình khi thấy Cự Giải, cô ấy đang gục dưới đất, toàn thân thấm đẫm màu máu.

Bạch Dương nhào tới chỗ Giải Nhì:

“Cậu không sao chứ?”

Cự Giải đẩy Bạch Dương:

“Mặc kệ tớ, mau đi đi”

Đừng quan tâm lo lắng cho tớ, cứ mặc kệ, làm ơn đi, tớ không muốn liên lụy các cậu

Hắc Ma nhếch môi nhìn sang chỗ năm cung chủ:

“Các Người còn dám tới đây sao?”

Sư Tử hướng ánh mắt lo lắng về Cự Giải, giọng đầy khó chịu:

“Ông định làm gì cậu ấy chứ?”

Hắc Ma:

“Đây là cái giá phải trả dành cho kẻ dám phản bội bóng đêm. Lẽ ra ta nên giết cô ta ngay từ lúc đó chứ không đến bây giờ. Ta định cho cô ta cơ hội quay về với bóng đêm ... nhưng sau cũng tự do cô ta không biết nắm bắt ”

Song Tử:

“Thật điên rồ, ông nghĩ mình là ai? Cho người khác cơ hội sao? Nếu ông thật sự muốn cho người khác con đường sống thì ngay từ đầu ông đã không bắt ép họ đi theo con đường đầy tội lỗi này. Suy cho cùng, những lời nói của ông chỉ nhằm ngụy biện, thực chất ông chỉ xem chúng tôi là công cụ cho ông trong thế chiến chống lại thế giới ánh sáng thôi ”

Hắc Ma:

“Cho dù có vậy thì các người cũng không được quyền phản bội bóng đêm. Số phận hiện tại của các người đều nằm trong tay ta, các người chỉ có thể chọn làm thuộc hạ tốt của ta, chẳng có gì có thể thay đổi được”

Bạch Dương hét lên:

“Ông im đi. Chúng tôi chẳng bao giờ tin lời nói của ông nữa. Cho dù là hơi thở cuối cùng, chúng tôi cũng không tiếp tục đi theo con đường đó”

Hắc Ma gật đầu:

“Tốt thôi. Ta đã cho các người một con đường sống nhưng các người đã không muốn nhận thì... ”

Hắc Ma thổi một luồng khí đen bọc lấy sáu cung chủ bóng đêm. Mi mắt họ nặng dần rồi khép lại. Họ thiếp đi trên nền đất lạnh. Lời Hắc Ma tưởng chừng như còn vang vọng:

“”Nếu các người nhất quyết muốn chống lại ta thì ta sẽ cho các người chịu nỗi đau lớn nhất, chính là tự tay các người chống lại những người các người yêu thương nhất. Thế chiến này nhất định bóng đêm sẽ thắng”

Bảo Bình quay sang chỗ Thiên Yết từ lúc nào:

“Cậu sao vậy?”

Thiên Yết lắc đầu:

“Tôi không biết, cảm giác bất an lắm”

Song Ngự:

“Thế chiến này vẫn còn chưa thực sự bắt đầu, kết quả vẫn chưa biết, cảm giác bất an của cậu đến từ đâu ?”

Thiên Bình trầm ngâm:

“Vậy phải hỏi từ khi nào thì cậu có cảm giác này?”

Thiên Yết:

“Khi nào sao? Lẽ nào ... ”

Trở lại tình cảnh của sáu vị cung chủ bóng đêm lúc này thì ...

Cả năm người đều đã tỉnh dậy, đầu ai cũng đau búa bổ. Hình ảnh trước mắt như nhòe đi và mất mát giây sau cả năm người mới định hình được mọi vật xung quanh.

Nhân Mã dùng tay xoa thái dương, nhều mày khó chịu:

“Đây là đâu vậy?”

Ma Kết lướt mắt nhìn xung quanh:

“Tôi không biết nữa, nơi này tối quá”

Bạch Dương cố căng mắt ra nhìn xung quanh rõ:

“Có giống lần trước ở không gian ký ức không?”

Song Tử lắc đầu:

“Tôi không nghĩ vậy đâu, ở không gian ký ức, hoàn toàn là một màu đen, chúng ta không thể nhìn thấy bất cứ gì, còn ở đây, vẫn có chút ánh sáng yếu ớt từ ngoài hắt vào, có lẽ chúng ta bị giam ở một hang động nào đó”

Sư Tử trầm tư:

“Hay là đi xem xung quanh đi”

Vậy là cả năm cung chủ bóng đêm lần theo chút ánh sáng yếu ớt kia đi. Càng đi vào sâu, họ càng cảm nhận rõ bầu khí ẩm, hình như cả hang động đều rất ẩm ướt, trên vách đá khá ẩm và hình như còn có cả rêu nữa.

Nhân Mã nhăn mặt:

“Đây là đâu vậy chứ? Nó cho tớ cảm giác rất khó chịu ”

Bạch Dương cố rướn người nhìn xa hơn:

“Hình như phía trước có gì đó, ánh sáng chói quá, tớ không nhìn rõ”

Vậy là năm cung chủ bóng đêm tiếp tục đi theo ánh sáng kia. Điều họ không thể ngờ mình có thể nhìn thấy chính là ...

Thiên Bình nhìn sang Bảo Bình đang ngồi một mình thì định phá rồi nhưng rồi nhìn thấy thái độ của Bảo Bình, anh lại nghĩ khác. Từ nhỏ, cả sáu người cùng song chung, rèn luyện chung. Cũng có thể xem nhau như anh em một nhà. Nhưng có bao nhiêu lần anh bỏ ít thời gian ra quan tâm họ?

“Cậu không sao chứ Bảo Bình?”

Bảo Bình xoay người nhìn Thiên Bình bằng ánh mắt ngạc nhiên:

“Định bày trò gì nữa hả cái tên kia?”

Thiên Bình hích vào vai Bảo Bình:

“Chỉ là ta đây muốn quan tâm tới anh em thôi. Cậu thế nào rồi? ”

Bảo Bình cười nhạt:

“Còn thế nào chứ?”

Thiên Bình đưa cho Bảo Bình one chiếc vòng làm bằng tay rất tinh tế and cầu kì.

Bảo Bình nhìn Thiên Bình đầy ngạc nhiên:

“Cậu bỏ tâm trí to của gái thì tớ biết ... giờ bỏ tâm trí vào việc cả việc này sao?”

Thiên Bình cốc vào đầu Bảo Bình một cái rõ đau:

“Cái tên này, cậu thôi không châm chọc tớ không được hay sao?”

Bảo Bình xoa chỗ vừa bị cốc, mặt nhăn nhó:

“Thế thì sao? Cậu thật là kì lạ ... hay là cậu yêu thầm tớ? ”

Thiên Bình nhào tới đánh tiếp cho Bảo Bình một cú thì Bảo Bình vội né:

“Được rồi ... được rồi, không trêu chọc cậu nữa thì được chứ gì. Thế thì nói xem, cậu lấy đâu ra cái này ”

Giọng Thiên Bình trầm xuống:

“Là của Bạch Dương. Hình như cậu ấy đã rất cố công để làm chiếc vòng may mắn cầu bình an cho cậu”

Bảo Bình lặng người trước câu nói của Thiên Bình. Sao lại có thể chứ? Chẳng phải chính Bạch Dương là người đề nghị chia tay sao? Cô ấy cũng còn biết quan tâm tới anh ư?

Em chẳng phải người khéo tay, thậm chí còn rất vụng về

Chiếc vòng tinh tế hoàn mỹ này là do em làm ra sao ? Tôi không thể tin được

Em chỉ vừa xoay lưng lạnh lùng buông câu chia tay và giờ lại mong may mắn và bình an đến với tôi

Rốt cuộc là em đang nghĩ gì ? Nói tôi nghe, được không ?

Thiên Bình khều vai Bảo Bình:

“Cậu sao thế?”

Mặt Bảo Bình biến sắc, cậu trả chiếc vòng lại cho Thiên Bình:

“Tớ không muốn nhận nó, cũng không muốn nhìn thấy bất cứ gì liên quan đến cô ấy nữa. Hãy để tớ quên cô ấy đi Thiên Bình. Chẳng phải cô ấy nói ra lời chia tay sao?... Giờ lại tặng tớ vòng bình an... rốt cuộc cô ấy muốn gì? Tớ không nhận nó đâu”

Thiên Bình đứng lên, nhìn về Phía Bảo Bình bước đi mà hét lớn:

“Bạch Dương nói đúng, cậu quả là người cố chấp. Cô ấy bảo tớ đừng nói cho cậu biết tớ nhưng chỉ không muốn thấy hai người thành ra thế này tớ mới nói thôi. Khi Bạch Dương bảo muốn chia tay, cậu có bao giờ tìm hiểu nguyên nhân vì sao cô ấy làm vậy hay không? Hay chỉ vì cái tôi quá lớn cậu chẳng quan tâm. Rõ ràng là vẫn yêu nhưng lại vì cái tôi mà không chịu thừa nhận, chính cậu mới là người đẩy yêu thương rời khỏi bản thân mình thôi. Còn chiếc vòng this, tớ để đây, cậu nhận cũng được, bỏ đi cũng được. Tớ không lo nữa. ”

Nói rồi Thiên Bình bước đi thẳng, chẳng quan tâm đến Bảo Bình. Còn Bảo Bình, khi nghe lời Thiên Bình nói, anh đã suy nghĩ lại. Anh bước lại chỗ Thiên Bình đặt chiếc vòng and cầm nó lên.

“Dương Nhi, anh xin lỗi”

Thấy Kim Ngưu ngồi một mình, tay cứ mân mê vật gì đó, Song Ngư bước to, ngồi xuống cạnh. Khẽ lên tiếng:

“Sao thế Kim Ngưu? Đang có tâm sự sao? ”

Kim Ngưu xoay người sang nhìn Song Ngư:

“Cậu nhìn thấy điều gì sao?”

Song Ngư hướng mắt về tấm ảnh Kim Ngưu cầm trên tay:

“Cảm thấy không vui và khó chịu sao lại đồng ý chia tay”

Kim Ngưu thở dài, anh cho tấm ảnh vào túi áo, chống hai tay về phía sau rồi hỏi Song Ngư:

“Cậu có nhận thấy tình yêu của tớ và cô ấy going một ván cờ, còn tớ là quân cờ tốt của cô ấy không?”

Song Ngư lắc đầu:

“Tớ không nghĩ vậy. Nếu ngay từ đầu, Song Tử xem cậu là quân cờ tốt thì phải là người tiếp cận cậu đầu tiên chứ không phải để cậu bắt chuyện trước. Còn nữa, trong tình yêu này, Song Tử cũng vì cậu mà hy sinh, cậu không nhận thấy sao?”

Kim Ngưu nhắm mắt nghiêm:

“Nhưng tại sao lời nói đó lại đúng?”

Song Ngư cười:

“Lời nói nào? Cậu chẳng thà tin lời của một người không quen chứ không tin tưởng người cậu yêu sao? Điều đó khiến Song Tử tổn thương đấy Kim Ngưu”

Kim Ngưu thở dài đầy mệt mỏi:

”Người sai là tớ sao... Thế chiến này không biết còn kéo dài đến khi nào... liệu tớ còn cơ hội gặp lại cô ấy để xin lỗi không...”

Song Ngư đứng dậy bước đi, cậu không quên để lại cho Kim Ngưu lời khuyên quý giá:

“Tình yêu này là của cậu, việc muốn giữ hay không, cơ hội không tự đến, phải cho cậu tự nắm bắt”

Kim Ngưu nhìn theo bóng Song Ngư khuất dần:

“Cám ơn, người anh em”

43. Chap 41 - Anh Xin Lỗi

Chap 41: Anh xin lỗi

Xin lỗi ! Vì đã khiến cho em trở thành người như vậy

Xin lỗi ! Vì đã mang yêu thương đến cho em rồi lại vội vàng từ bỏ yêu thương đó

Xin lỗi ! Vì đã sưởi ấm trái tim em rồi lại khiến nó lạnh giá

Xin lỗi ! Anh sai rồi, anh không mong em sẽ tha thứ

Chỉ mong rằng em sẽ không trở thành một người tàn độc và nhẫn tâm. Xin lỗi ! Anh yêu em

Flashback ...

Kim Ngưu thấy rất bất ngờ khi Hoa Dung đột nhiên xuất hiện trước mặt anh với một tư thái rất kì lạ.

“Cô đến đây làm gì ? Lại có mưu đồ gì mới nữa sao ?”

Kim Ngưu tiếp tục công việc của mình, chẳng để tâm đến Hoa Dung.

Cô ta cũng có chút bức bối và khó chịu nhưng cũng cố làm như không có gì:

“Không, tôi chỉ tốt bụng đến đây nhắc nhở anh vài điều thôi”

Kim Ngưu đóng quyển sách đặt xuống bên cạnh, ngược nhìn Hoa Dung bằng ánh mắt khó chịu:

“Cô cũng có ý tốt giúp người khác sao ?”

Hoa Dung cười gượng:

“Thì tôi cũng chỉ muốn tốt cho anh thôi, để anh không phải làm thẳng khờ bị người ta xỏ mũi như đứa trẻ không biết gì”

Kim Ngưu khó chịu, anh liếc nhìn Hoa Dung bằng ánh mắt bức dọc, cô gái này lại định gây sóng gió gì nữa sao ?

“Ý cô là gì ?”

Hoa Dung:

“Một ván cờ tình yêu, anh có bao giờ nghĩ rằng tình yêu của anh và Song Tử chỉ là một ván cờ chưa ? Cô ta chẳng hề yêu anh và chỉ xem anh là một quân cờ tốt trong thế chiến sắp diễn ra giữa thế giới ánh sáng và binh đoàn bóng đêm”

Kim Ngưu tỏ ra chẳng để tâm đến lời nói của Hoa Dung dù lòng anh đang suy nghĩ rất nhiều.

Hoa Dung tiếp lời:

“Đừng cố tỏ ra không quan tâm đến lời tôi nói khi anh đang cảm thấy nghi ngờ điều đó là đúng. Anh có thể không tin tôi nhưng hãy tự mình kiểm chứng điều đó”

Kim Ngưu ngậy người, anh buột miệng:

“Bằng cách nào”

Hoa Dung mỉm cười:

“Trong thế chiến này chắc chắn Song Tử sẽ không muốn anh tham gia vào thế chiến để giảm bớt áp lực về binh lực của thế giới ánh sáng. Tôi không nghĩ là mình đoán sai đâu”

Endback

Kim Ngưu đã suy nghĩ rất nhiều về chuyện giữa anh và Song Tử sau khi nghe Hoa Dung nói. Dù thực lòng là không tin nhưng trong đầu anh lúc nào cũng có một cái gai không thể nào xóa được.

Chính vì trong lòng đã có mối nghi hoặc nên ngay khi Song Tử nói rằng không muốn anh tham gia vào thế chiến, anh đã không chần chừ mà quy kết rằng cô thật sự muốn anh đầu hàng và tình yêu giữa hai người bấy lâu thực ra chỉ là một ván cờ, một vở kịch mà tất cả đều do bản thân cô dàn dựng.

Nhưng hôm nay, khi ngồi tại đây, để suy nghĩ kỹ hơn về tất cả. Kim Ngưu mới nhận thấy rằng anh đã sai quá nhiều, lẽ ra anh không nên nóng vội như vậy, lẽ ra anh nên suy nghĩ chín chắn hơn, lẽ ra anh không nên tin Hoa Dung và lẽ ra anh nên tin tưởng vào tình yêu của Song Tử, không nên chia tay cô.

Tất cả có quá muộn khi anh nhận ra ?

Thiên Yết và Xử Nữ đem binh đi trấn áp đội quân bóng đêm do Huyền Lam dẫn đầu đang tiến phá ngôi làng Virgon.

Điều mà Xử Nữ không thể nghĩ tới chính là anh lại đối mặt với Y Tâm và cô đang dẫn đầu binh đoàn bóng đêm truy sát tất cả những người dân trong làng.

“Em ...”

Y Tâm nhìn Xử Nữ, nửa lo sợ, nửa ngượng ngập, cô xoay đầu, cố lảng tránh ánh mắt của anh đang nhìn về phía cô.

Xử Nữ ngớ ngàng:

“Em là người của bóng đêm sao ?”

King of Light cử em và một vài thiên thần hạ trần để quan sát nhất cử nhất động của Hắc Ma. Biết là anh ở đây nên em mạo muội ghé qua

Lời nói hôm đó, anh vẫn chưa quên, là em nói dối sao ? Tại sao em lại làm vậy chứ Y Tâm ?

Sau khi dẹp tan binh đoàn bóng đêm và săn sóc những người bị nạn lại làng Virgon, Thiên Yết mới lại gần chỗ Xử Nữ đang ngồi.

“Không gì chứ Xử Nữ”

Xử Nữ thần người:

“Vì Y Tâm mà tớ và Nhân Mã chia tay, đến giờ tớ mới được biết rằng cô ấy là người của bóng đêm”

Thiên Yết thở dài:

“Có lẽ là do Hắc Ma đã cố tình sắp đặt, hẳn ta biết mối quan hệ giữa cậu và Nhân Mã rất mật thiết lại thêm việc cậu từng có tình cảm với Y Tâm, hẳn đã sắp xếp tất cả để mọi người phải rời xa nhau, trong chuyện này cả cậu và Mã Nhi cả Y Tâm kia cũng là con cờ của hẳn ta thôi”

Xử Nữ đập tay vào trán:

“Là do tớ, tớ đã không chịu giải thích cho Mã Nhi mà lại im lặng chấp nhận lời chia tay đó”

Thiên Yết lắc đầu:

“Điều bây giờ cần làm không phải là ngồi đây tự trách mà là nên nghĩ xem tìm cách gì đó thông báo với các cô ấy việc làm của Hắc Ma. Chắc hẳn hẳn ta không chỉ dừng lại ở đây. Tớ không mong suy nghĩ của tớ là đúng.”

Quay lại cung điện bóng đêm thời điểm trước khi Cự Giải xảy ra chuyện ...

Hắc Ma và Hoa Dung đang bàn tính kế hoạch trong thế chiến sắp tới:

“Với con cờ Tiên Cầm trong tay, ta tin rằng chiến thắng sẽ đến với chúng ta rất dễ dàng, không có gì đáng ngại đâu”

Hoa Dung tỏ ra chưa tin tưởng vào điều đó:

“Liệu chúng ta có quá đắc thắng khi chỉ dựa vào một mình ả ta đã vội kết luận rằng chiến thắng đã nằm trong tầm tay ?”

Hắc Ma cười lớn:

“Đây thực sự chỉ là việc trong tầm tay thôi, lẽ nào King of Light có thể tàn nhẫn đến nỗi đánh bại cả con gái mình hay sao và cả tên Thiên Yết nữa, dù gì cô ta cũng là em gái hắn ?”

Hoa Dung lắc đầu:

“Nhưng tôi vẫn chưa tin chắc vào điều đó đâu, chiến thắng dường như vẫn còn rất mơ hồ, rất khó nắm bắt”

Hắc Ma vừa chuẩn bị định nói gì đó nhưng rồi hắn lại xoay sang cửa phòng hét lớn:

“Là ai, mau bước ra cho ta”

Hắc Ma tung chưởng về phía bóng dáng cô gái đứng ngoài thềm cửa, cô gái ngã sóng soài dưới đất, khoe môi đã tươm máu.

Hắc Ma gần giọng:

“Người thật to gan, dám đứng đây nghe lén chuyện của ta sao ?”

Cô gái hất hàm:

“Người tưởng chuyện của người tốt lành lắm sao ? Chỉ là những thủ đoạn dâm dục hại người do người và ả ta nghĩ ra thôi”

Chát... Lần này là cái tát của Hoa Dung dành cho cô gái đó.

“Im miệng của người đi trước khi ta kết liễu người”

Cô gái vẫn đầy khí khái:

“Ta chẳng sợ gì mà phải im lặng. Có giỏi thì giết ta đi”

Hoa Dung tức giận:

“Người ...”

Hắc Ma tỏ ra điềm tĩnh:

“Người vẫn nhớ rõ tất cả sao ?”

Cô gái lạnh lùng:

“Người tưởng phép thuật của người có thể xóa đi kí ức của ta sao ? Vậy thì người lầm rồi”

Hắc Ma:

“Ta mặc kệ người còn nhớ hay là không, chỉ cần người còn ở cung điện bóng đêm ngày nào thì người vẫn là thuộc hạ của ta”

Cô gái hét lên:

“Ta thà chết chứ không muốn làm thuộc hạ cho các người, lũ tàn độc”

Ngay khi Hoa Dung định sấn tới chỗ cô gái thì Hắc Ma đã vội ngăn lại:

“Dừng lại nào, ả ta vẫn còn là một quân cờ tốt cho ta trong thế chiến này, hãy sử dụng xong quân cờ này đến khi trở thành vô dụng thì dù người muốn giữ ta cũng không đồng ý đâu”

Hoa Dung nhếch môi:

“Vậy thì để người sống sót cho đến lúc đó vậy”

Dù nói là tha nhưng cô gái cũng đã phải chịu đả thương rất nặng, toàn thân đều là vết thương, thậm chí còn thổ huyết đỏ, sức lực yếu dần đến khi không còn có thể chống cự, mi mắt mỗi lần, cô thiếp đi trên nền đất lạnh.

Ma Kết, Bạch Dương, Sư Tử, Nhân Mã và Song Tử không còn tin được vào mắt mình với những gì mà các cô đang chứng kiến hiện giờ.

Cự Giải đang bị treo trên một sàn gỗ, hai tay bị buộc chặt lên bằng dây thừng, bên dưới chân là hàn băng cực, còn phía trên là hỏa cực, xung quanh được bao bọc bởi kết giới, không ai có thể dễ dàng phá giải được.

Khắp cơ thể Cự Giải là chi chít những vết thương, mi mắt cũng chẳng thể mở to vì những vết sưng khắp mặt.

Máu ... từng giọt ... từng giọt cứ nhỏ xuống phía bên dưới.

Cảm giác đau như chính các cung chủ phải chịu cực hình đó vậy.

Hắc Ma đột nhiên xuất hiện, hắc ta cười lớn:

“Sao nào ? Rất khó chịu, rất muốn giúp bạn của mình thoát khỏi chỗ đó đúng không ?”

Ma Kết lạnh lùng:

“Điều ông muốn là gì ?”

Hắc Ma gật đầu:

“Ta rất thích tích cách của ngươi, rất nhanh chóng, ta chẳng muốn gì nhiều đâu, nếu các ngươi chấp nhận quay trở về làm một cung chủ bóng đêm – thuộc hạ tốt của ta thì coi như cô ta được sống ... còn ngược lại thì chắc là ta không cần phải nói các ngươi cũng đã hiểu rồi đúng không ?”

Bạch Dương tức giận:

“Đúng là bỉ ổi, ngươi dám hành hạ Cự Giải như vậy rồi còn đặt điều kiện với bọn ta sao ?”

Hắc Ma lên giọng:

“Không có gì là không thể nếu ngày nào cô ta còn là người của bóng đêm. Sao các ngươi muốn gì ? Muốn bạn của mình sống hay muốn cô ta tan biến mãi mãi không siêu thoát ? Sự lựa chọn nằm ở các ngươi thôi”

Các cung chủ im lặng. Ánh mắt lo lắng và thương xót hướng về người bạn của mình. Nước mắt của họ cũng đã rơi.

Một cung chủ bóng đêm, không ai nghĩ rằng cũng có ngày họ rơi nước mắt

Giọt nước mắt vì tình yêu thương, giọt nước mắt vì sự lo lắng

Họ không tàn nhẫn như ai vẫn nghĩ, trái tim họ vẫn đập và họ vẫn biết yêu thương

Chỉ là họ không dễ biểu hiện nó ra thôi

Dù không hẹn nhưng trong tâm trí các cung chủ còn lại đều có chung một suy nghĩ rằng:

“Cậu đang rất đau phải không Giải Nhi ?”

Trong khi lục đại thiên thần đang sắp xếp chiến lược cho trận đánh thứ nhất sắp tới giữa Light và Darkness thì một thiên binh hối hả chạy vào, giọng ngắt quãng:

“Thưa ... thưa lục đại ... thiên ... thần”

Bảo Bình:

“Có chuyện gì ? Từ từ nói”

Thiên binh ấy cố điều chỉnh hơi thở và nhịp tim điều hòa lại, nói chậm hơn lúc đầu:

“Thưa lục đại thiên thần, vừa được cấp báo, toàn bộ vùng đất phía Bắc đã bị binh đoàn bóng đêm tấn công vào tối qua, đến bây giờ số thương vong đã tăng lên rất nhanh, những nơi mà binh đoàn bóng đêm đi qua không nơi nào mà không để lại biển máu”

Thiên Bình lo ngại:

“Có biết được là do ai dẫn đầu binh đoàn bóng đêm không ?”

Thiên binh ngần ngại vẫn chưa trả lời câu hỏi của Thiên Bình. Thiên Yết hướng ánh mắt lạnh như băng về phía thiên binh:

“Binh đoàn bóng đêm chỉ duy nhất có một vài người điều khiển được”

Xử Nữ kinh ngạc:

“Ý cậu nói ...”

44. Chap 42 - Yêu Thương Chỉ Còn Là Quá Khứ

Chap 42: Yêu thương chỉ còn là quá khứ.

Đã từng yêu nhau, đã từng là của nhau nhưng bây giờ yêu thương chỉ còn là quá khứ

Trong em chẳng còn chút yêu thương nào cả mà chỉ còn dư tàn của thù hận

Trái tim tinh khiết như pha lê không còn nữa đâu anh à, chỉ còn trái tim nhuốm đầy máu đỏ của thù hận

Hắc Ma mỉm cười nhìn về thắng lợi đang trước mắt. Chỉ trong vòng hai ngày, các cung chủ bóng đêm quả thực đã không làm ông ta thất vọng, toàn bộ vùng đất phía Bắc và phía Nam đều bị tàn phá hết sức hoang tàn, số thương vong ngày càng tăng lên gấp bội. Âm ảnh lớn nhất lúc này đối với mọi người không ai khác ngoài lực lượng binh đoàn bóng đêm. Chẳng bao lâu, Hắc Ma sẽ nắm trong tay ngôi vị bá chủ thế giới mà hắn ta từng mong ước.

“Tốt lắm, các cung chủ của ta, quả nhiên các người không làm ta thất vọng” – Hắn ta liếc nhìn về Cự Giải, cô vẫn đang bị treo trên xà, gương mặt hốc hác – “Có người trong tay quả thực là một điều tốt, không chỉ giúp ta điều khiển được các cung chủ bóng đêm ... mà có lẽ còn là lực đại thiên thần và King of Light”

Xử Nữ kinh ngạc:

“Ý cậu là ... ?”

Thiên Yết gật đầu:

“Phải, người dẫn đầu binh đoàn bóng đêm chính là các cung chủ bóng đêm, chỉ duy nhất họ mới có thể điều khiển được binh đoàn bóng đêm và cũng chỉ có họ mới có thể khiến lực lượng bóng đêm hùng mạnh đến vậy”

Thiên Bình thở dài ngao ngán:

“Lần đầu tiên chúng ta gặp họ cũng vậy, những nơi mà họ đi qua đều để lại cảnh vật hoang tàn, máu người nhuốm thẫm”

Bảo Bình không thể hiểu được:

“Nhưng chẳng phải họ đã hoàn toàn chấm dứt, không còn liên quan đến Hắc Ma và bóng đêm sao ? Rốt cuộc ... chuyện gì đã xảy ra ?”

Xử Nữ lắc đầu:

“Tớ không đoán biết được nhưng có lẽ mọi chuyện rất gay go”

Giọng Song Ngự trầm buồn:

“Có lẽ chúng ta sẽ sớm gặp lại họ ... trong trận chiến giáp quân sắp tới”

Song Ngự không hiểu tâm trạng của mình bây giờ là gì. Anh nửa lo lắng nửa lại mong đợi đến cuộc chiến ấy. Không hiểu vì sao anh lại có cảm giác rằng biết đâu trong cuộc chiến này, anh sẽ gặp lại người mà mình mong đợi bấy lâu, người mà anh đã nghĩ rằng mãi mãi không còn được gặp lại nữa.

Nửa muốn gặp lại người ấy nhưng nửa lại không, anh hoàn toàn chẳng muốn phải gặp lại người đó trong một tình thế như thế này. Khi cả hai ở hai trạng thái đối lập, dẫn đầu hai đội binh đối đầu quyết tàn sát lẫn nhau để giành thắng lợi.

Hoàn toàn không muốn chút nào cả.

Thiên Yết thở dài:

“Có lẽ điều bấy lâu tớ lo ngại đã xuất hiện rồi”

Hang động Lạc Hoa ...

Bạch Tiên lén lút đến hang động Lạc Hoa để chăm sóc cho Cự Giải, suốt mấy ngày rồi, cô chẳng ăn chút gì vào người, cả chút nước cũng không được uống, sớm muộn gì cũng sẽ chẳng cầm cự được tiếp.

Bạch Tiên mở kết giới, tháo dây trói cho Cự Giải và đỡ cô ngồi xuống phiến đá, tiếp chút nước cho Cự Giải, cô nhẹ nhàng lấy khăn tay lau nhẹ vết máu trên mặt Cự Giải, giọng chua xót:

“Cô không sao chứ ? Đã đỡ hơn tý nào chưa ?”

Mi mắt Cự Giải chỉ vừa hé đủ để nhìn thấy Bạch Tiên, cô nói, giọng không có chút lực:

“Sao cô không giết tôi đi ? Tôi sống chỉ là một phế nhân, còn khiến cho họ bị dày dạn, thực lòng tôi chẳng muốn nhìn thấy cảnh này chút nào”

Bạch Tiên đỡ Cự Giải tựa lưng vào phiến đá, cô lấy trong túi ra một lọ thuốc, nhẹ tay chấm lên vết thương Cự Giải:

“Cô phải cố gắng, đừng vội bỏ cuộc, hãy nghĩ thử xem các bạn cô đã thế nào khi họ nghĩ rằng cô đã chết, tôi đã nhìn thấy, họ thực sự rất đau lòng, tinh thần đã rất suy sụp cô biết không ?”

Nước mắt Cự Giải lăn dài trên má, cô không khóc vì vết thương đang giằng xé tâm can, không khóc vì nỗi đau trên da thịt, không khóc vì những cực hình đang gánh chịu và cũng không khóc vì thân xác bị dằn vặt mà cô khóc vì bản thân mình đã liên lụy đến mọi người, cô khóc vì cô không muốn nhìn thấy một khung cảnh hoang tàn, xơ xác, một biển máu với những xác người tro bụi. Nơi mà binh đoàn bóng đêm đi qua chắc chắn sẽ không còn người nào sống sót.

Hãy nhớ lấy lời ta Cự Giải, con phải thật mạnh mẽ vượt qua tất cả

Con phải thật kiên cường không được đầu hàng trước thử thách

Hãy nhớ, con có thể làm được tất cả, hãy dùng trái tim để chỉ đường đi cho con

Đừng gục ngã trước sai lầm hay thất bại, con hãy luôn nhớ rằng bên cạnh con vẫn còn có ta

Hãy nhớ rằng không có chuyện gì mà Cự Giải – con gái ta không làm được

Những lời nói năm ấy bỗng chốc ùa về chiếm lấy tâm trí Cự Giải, những lời mà công chúa bóng đêm nói chưa bao giờ Cự Giải có thể quên được. Phải, Cự Giải nhất định phải mạnh mẽ, phải kiên cường vượt qua tất cả. Ngoài kia, mọi người vẫn đang chờ.

Chân núi Liên Hoa ...

Binh đoàn bóng đêm và năm vị cung chủ bóng đêm đang dừng chân tại chân núi Liên Hoa.

Với những chiến thắng lớn đã đạt được chỉ trong hai ngày, lẽ ra cả năm cung chủ phải cảm thấy rất vui vì khí thế của binh đoàn bóng đêm mới phải. Nhưng không, gương mặt họ, ai cũng vô hồn, lạnh lùng, không chút xúc cảm. Họ bây giờ chỉ giống như những cỗ máy chỉ làm theo lời dặn, làm theo sự sắp xếp chứ hoàn toàn không có cảm nhận gì cả.

Như một cỗ máy không có trái tim, cả năm người chỉ lạnh lùng bước tới

Tiếng khóc than và cả dòng máu đỏ, chỉ khiến tinh thần quyết chiến càng cao

Đây dù không phải điều họ muốn cũng phải làm vì bảo vệ người bạn thân

Họ chẳng biết có thể cầm cự ráng gượng đến khi nào chỉ biết họ sẽ tiếp tục khi còn có thể

Huyền Lam thở dài nhìn các cung chủ bóng đêm. Dù được xem là một thuộc hạ trung thành của Hắc Ma, cô không đứng về phía các cung chủ, nhưng cô cũng cảm thấy có chút xót xa với các cung chủ bóng đêm. Bản thân họ đã muốn tách khỏi cuộc sống của một cung chủ để quay về cuộc sống của một người bình thường, nhưng tại sao cũng thật quá khó ? Họ phải gánh chịu quá nhiều tổn thương và mất mát. Chẳng biết đến bao giờ họ mới có thể được hưởng hạnh phúc.

“Các cung chủ, các người hãy cố gắng, nhất định rồi cũng có ngày các người cũng sẽ được hưởng hạnh phúc thôi”

Bạch Dương thần thờ:

“Đến bao giờ đây ? Một ngày, một tháng hay là chúng ta phải đợi đến cả một đời ? Hạnh phúc chắc chỉ là một thứ xa vời mà chúng ta chẳng thể nào chạm tay tới được nữa”

Nhân Mã cười nhạt:

“Hạnh phúc sao ? Chúng ta chẳng thể có đâu”

Sư Tử nằm cúi đầu xuống, ánh mắt thoáng buồn. Hạnh phúc mà cô từng mong ước có được, đến giờ có trong tay rồi nhưng cô chẳng thể nào cảm nhận được hương vị hạnh phúc đó thế nào.

“Hạnh phúc giờ giống như vì sao trên trời kia, tưởng chừng như rất dễ để nắm lấy nhưng thật ra rất khó để đó được”

Ma Kết cười buồn:

“Hạnh phúc sao ? Đừng nói về nó nữa”

Song Tử lạnh lùng:

“Hạnh phúc là gì nhỉ ? Một thứ cảm giác đã từng được có nhưng bây giờ chẳng thể sở hữu nó nữa, biến mất mất rồi”

Hạnh phúc ngọt ngào như một viên kẹo, như một cơn mưa giữa đầu mùa hạ

Như một cơn gió lùa giữa nắng thu, như một cơn nắng ấm áp giữa trời đông giá rét

Em vẫn tưởng mình sẽ có được yêu thương nhưng bây giờ chẳng bao giờ được cảm nhận vị ngọt đó nữa

Dư vị đó sẽ vẫn in trong tâm trí và mãi mãi chỉ là ước mơ chẳng có trong tầm tay

Ma Kết đứng giữa binh đoàn bóng đêm lên tiếng:

“Binh đoàn bóng đêm tạm dừng chân tại đây, sáng sớm mai chúng ta sẽ tiến công chuẩn bị đánh úp vào lực lượng của thế lực ánh sáng”

Bắt đầu rồi anh à !

Thế chiến này không biết sẽ thế nào nhưng em cảm thấy sợ, sợ rằng mình sẽ phải đối đầu với anh

Em không thể thua nhưng cũng không thể làm khó đến anh

Nhờ gió cuốn đi hết những muộn phiền trong tâm trí, những yêu thương, những hạnh phúc mới ngày đầu

Và ngày mai em sẽ đi thật xa. Xin lỗi anh vì em không như lúc trước

Bao hạnh phúc, bao yêu thương đã không còn. Xin lỗi anh ! Yêu thương kia, đã là của quá khứ

45. Chap 43 - Thế Chiến Bắt Đầu

Chap 44: Thế chiến bắt đầu.

Đêm ! Có lúc là anh nghĩ về tất cả và nhớ về em. Biết đã sai khi làm tổn thương em

Nhưng...Trong cuộc chiến này, anh không chắc mình sẽ bình an quay về.Thế nên... Đừng chờ anh nữa

Bầu trời đêm hôm nay vắng các vì sao giống như anh hiện giờ, không còn em bên cạnh. Ngỡ tình yêu của chúng ta sẽ tràn ngập yêu thương và hạnh phúc, nhưng nó còn có nhiều nỗi đau và nỗi buồn hơn cả hạnh phúc. Anh không thể hiểu được đến bao giờ anh mới có thể có em bên cạnh và hạnh phúc của chúng ta mới được trọn vẹn. Đêm nay, anh nhớ em.

Thiên Yết bước tới chỗ Bảo Bình và Xử Nữ, cất giọng:

“Hai cậu vẫn ở thức sao ?”

Xử Nữ vẫn chăm chú nhìn vào lược đồ địa hình:

“Tớ và Bảo Bình đang cố tìm ra chiến lược đánh tốt nhất để bảo toàn binh lực và hơn hết là không ai phải tổn thương cả”

Thiên Yết gật đầu, mắt dõi lên phía lược đồ. Bảo Bình thở dài:

“Nếu đúng theo những gì chúng ta dự đoán thì có lẽ trong thế chiến này, chúng ta sẽ phải đối mặt với họ. Tớ chưa biết phải làm sao nữa”

Thiên Yết trầm tư:

“Dù muốn hay không thì đây là chuyện vẫn sẽ diễn ra, chúng ta không thể né tránh, chỉ có thể tìm ra giải pháp tốt nhất để đối mặt”

Xử Nữ ngồi phịch xuống ghế:

“Giải pháp nào là tốt nhất đây ? Tớ đã nghĩ hết rồi”

Bảo Bình vẫn cố tập trung:

“Chắc chắn sẽ có cách nào đó để giải quyết .. chỉ là chúng ta vẫn chưa tìm ra thôi”

Giải pháp nào là tốt nhất cho anh và em khi hai chúng ta phải đối đầu ở hai thế giới

Sớm. Trời vẫn còn mờ mịt trong màn sương dày đặc, cái se lạnh của tiết trời buổi sớm như đang lan tỏa vào cả trái tim.

Ma Kết cũng không hiểu được bản thân mình đang nghĩ gì và cảm thấy thế nào, mơ hồ, không thể rõ được điều gì cả. Nhưng hình như có cái gì đó lạnh lẽo lắm đang bao trùm lấy trái tim cô. Nó dường như không muốn để Ma Kết nghĩ ngợi gì nữa, không muốn để Ma Kết cảm nhận điều gì nữa. Nó muốn Ma Kết trở thành một cỗ máy, phải, một cỗ máy giết người không có trái tim.

Không lâu nữa đâu anh à, chúng ta sẽ gặp lại nhưng ở hai chí tuyến khác nhau

Em là cung chủ bóng đêm, sứ giả của thần chết còn anh, đại thiên thần đại diện cho ánh sáng

Anh sẽ đủ nhẫn tâm để tiêu diệt được em chứ ? Em mong là vậy.

Vì em không muốn đôi tay mình vấy thêm máu bẩn nhưng em lại không thể dừng

Hãy giết em nếu anh muốn giúp em, làm ơn !

Ma Kết thở dài trong cái lạnh:

“Tớ cần làm gì trong lúc này đây Sư Tử ?”

Sư Tử nghiêng đầu nhìn Ma Kết. Một cung chủ lạnh lùng, quyết đoán đầu mắt rồi mà chỉ còn Ma Kết đầy vướng bận.

“Cậu sao vậy ? Chẳng phải cậu luôn là người sáng suốt sao ? Đừng hỏi tớ, tớ cũng chẳng biết phải trả lời cậu thế nào đâu”

Nhân Mã bước từ trong ra, ánh mắt đong đầy nỗi buồn đang chất chứa:

“Hãy làm theo những gì con tim mình cảm nhận”

Song Tử vẫn đang tập trung vào luyện phép thuật, mắt nhắm nghiền dù tai vẫn đang nghe rõ những gì mà các cung chủ còn lại nói.

“Chúng ta chẳng thể làm gì khác ngoài việc làm theo lời hắc ta đâu. Nếu làm trái, người bị hại không phải chúng ta mà là Cự Giải”

Bạch Dương thổi một luồng khí lên ngọn đuốc, một ánh lửa đỏ bừng sáng:

“Không biết lúc này Giải Nhi thế nào rồi”

Hang động Lạc Hoa ...

ức khỏe của Cự Giải đã yếu dần, thậm chí đôi chân cô không còn có thể trụ vững tiếp được, nếu không phải có thứ để giữ cô lại trên cột thì cô đã ngã quỵ từ lâu rồi. Không biết cô còn có thể chịu tiếp được bao lâu nữa.

Điều mà cô đang gánh chịu cũng dễ hiểu thôi. Hắc Ma là một kẻ xấu xa, hắc ta không dễ dàng tha thứ cho những ai phản bội hắc và tất nhiên hắc cũng không có ý định cho cô và các cung chủ bóng đêm còn lại còn đường sống. Chỉ là hắc muốn lợi dụng cô để điều khiển các cung chủ còn lại làm tay sai cho hắc trong thế chiến này. Kết thúc thế chiến, dù kết quả có là thắng hay thua vì chỉ có một kết cuộc duy nhất cho cô và các cung chủ ... đó chính là con đường chết.

Khẽ nhếch môi nở một nụ cười chát đắng, Cự Giải có thể cảm nhận rõ được giọt nước mắt nóng hổi đang chảy trên má mình. Cô khóc. Phải, có một ngày cung chủ bóng đêm cũng phải khóc.

Nhưng điều mà cô không cam tâm nhất chính là sự tàn sát những người vô tội, trong thế chiến này, số thương vong là một con số không dễ dàng đếm hết được. Phải làm sao thì mới ngăn cản được họ đây ?

Lời của Thiên Yết nói với cô hôm đó như còn vang vọng:

“Em có nghe người ta nói về thần giao cách cảm chưa ?”

“Ý anh là sao ?”

Ánh mắt cô nhìn anh đầy ngạc nhiên. Thiên Yết giải thích:

“Người ta nói rằng cặp song sinh có thần giao cách cảm, dù chúng bị tách rời khỏi nhau nhưng trái tim vẫn có thể cảm nhận được sự hiện diện của nhau và hiểu nhau”

“Điều này có liên quan gì chứ ?”

Lúc đó Cự Giải vẫn chưa thể hiểu được hết, nhưng bây giờ thì cô đã có thể hiểu rõ rồi.

Ánh mắt Cự Giải nhắm nghiền, từ phía trước mặt cô xuất hiện một thứ ánh sáng dịu dịu, một đóa hoa năm cánh màu trắng nở ra từ luồng ánh sáng ấy.

Giọng Cự Giải yếu ớt:

“Hãy thay ta đến gặp anh ấy và bảo rằng anh ấy hãy cố tìm cách ngăn lại thế chiến này”

Đóa hoa nháy sáng đúng ba lần rồi biến mất, thứ ánh sáng kia cũng không còn nữa, hang động Lạc Hoa lại chìm vào trong bóng tối.

Cự Giải nở một nụ cười hiền rồi gục hắc. Nhưng rất kì lạ, sau khi hơi thở cô không còn thì sợi dây nịt giữ cô cũng tan biến, cả người cô đổ sập xuống nền đất lạnh lẽo đến tận cùng, kết giới được xóa bỏ, nhưng Cự Giải đã không còn có thể tự sức mình thoát khỏi nơi đây dù không còn bị bất cứ thứ gì trói buộc nữa.

Một luồng khí trắng thoát ra từ thân xác của Cự Giải, luồng khí ấy tụ thành một hình dáng người, nó nở nụ cười nhìn thân xác ấy rồi biến mất vào không trung.

Thiên binh và thiên tướng đều đã tập trung đầy đủ cùng lực đại thiên thần.

Một không gian im lặng đến rợn người bao trùm lấy nơi đóng quân của lực đại thiên thần. Gương mặt ai cũng toát lên sự lạnh lẽo.

Vừa lúc Bảo Bình cho quân khởi hành thì giữa không trung, một đóa hoa màu trắng tinh khiết xuất hiện, bao bọc lấy đóa hoa là thứ ánh sáng dịu nhẹ chứ không làm chói mắt người nhìn.

Kim Ngưu cố mở to mắt nhìn đóa hoa ấy:

“Đó là gì vậy ?”

Bảo Bình hình như đã thấy đóa hoa đó ở đâu rồi:

“Thứ này rất quen, tớ đã nhìn thấy ở đâu đó”

Giọng Thiên Yết băng lãnh:

“Là đóa hoa bóng đêm tượng trưng cho chân nguyên của Cự Giải”

Bảo Bình gật đầu:

“Phải rồi, tớ đã từng nhìn thấy một đóa hoa như thế này, Bạch Dương đã từng cho tớ xem”

Xử Nữ không hiểu:

“Nhưng tại sao đóa hoa lại xuất hiện ở đây ?”

Thiên Yết không trả lời, chỉ đưa bàn tay đón lấy đóa hoa ấy.

Một giọng nói dịu dàng nhưng yếu ớt vang lên trong đầu Thiên Yết:

“Hãy tìm cách gì đó để ngăn chặn cuộc chiến này, Ma Kết, Bạch Dương, Song Tử, Nhân Mã và Sư Tử đang bị Hắc Ma điều khiển. Xin anh, hãy tìm cách gì đó”

Đóa hoa bất chợt tan biến tạo thành những giọt nước mát lạnh vươn trên tay Thiên Yết ngay sau khi dứt lời câu nói.

Thiên Yết siết chặt bàn tay:

“Thật ra là sao đây Giải Nhi ?”

Có lẽ Thiên Yết đang có ý định gì đó khi vẫn cho thiên binh thiên tướng lao vào cuộc chiến mà không nghĩ đến lời nhắn cuối cùng của Cự Giải hoặc là anh vẫn chưa thể hiểu được điều đó quan trọng đến thế nào.

Giọng Thiên Yết vang vọng cả một vùng:

“Light nhất định chiến thắng, mọi người phải quyết tâm giành thắng lợi, rõ không ?”

Toàn thiên binh, thiên tướng đều hét lớn:

“Rõ”

Khoảng cách gần đó, bóng dáng mờ ảo của một người dõi theo Thiên Yết, ánh mắt đầy lo lắng:

“Tại sao lại không chứ Thiên Yết ?”

Vậy là thiên tướng thiên tướng của Light dưới sự chỉ huy của lực đại thiên thần đã bắt đầu lao vào cuộc chiến đẫm máu này.

Cùng lúc này, tại nơi đóng quân của năm vị cung chủ bóng đêm, binh đoàn bóng đêm cũng đã sẵn sàng tiến thẳng vào thế chiến. Nhưng dường như vẫn còn có điều gì đó níu kéo, các cung chủ bóng đêm vẫn chân chừ chưa tiến bước.

Nhân Mã quay sang Ma Kết, ánh mắt lo lắng đảo nhìn khắp nơi:

“Có có cảm giác rất lạ Kết Nhi”

Ma Kết nhìn Nhân Mã đầy khó hiểu:

“Theo cậu thì cảm giác đó đến từ đâu ?”

Sư Tử cũng đồng tình với Nhân Mã:

“Hình như tớ cũng có cảm nhận đó, có gì đó níu kéo khiến đôi chân tớ không muốn dẫn thân vào thế chiến này, một ma lực vô hình nào đó giữ tớ lại, Kết Nhi à”

Ma Kết nhăn mặt:

“Hai cậu làm sao vậy ?”

Nhân Mã và Sư Tử đều im lặng, ánh mắt dôi ra xa như đang cố tìm kiếm ai đó.

Bóng hình mờ ảo kia dường như sắp bị cặp mắt của họ bắt gặp nên đã mờ dần trong không gian.

“Làm ơn, hãy nhận ra. Không còn đủ thời gian nữa đâu”

Song Tử đốc thúc mọi người:

“Không còn sớm nữa đâu, mau đi thôi”

Sư Tử chần chừ không bước đi:

“Cho tớ thêm thời gian đi, tớ chắc rằng có gì đó mà”

Bạch Dương lên tiếng:

“Chúng ta không có nhiều thời gian đâu, nếu Hắc Ma có điều không vui, hẳn ta sẽ trút hết vào Cự Giải, liệu cậu có muốn nhìn thấy điều đó không ?”

Nhân Mã tiếp tục lướt mắt kiếm tìm xung quanh, cô chắc rằng đang có ai đó dõi theo cô và hình như đang muốn nói với cô điều gì đó, rất quan trọng.

“Nhưng liệu hẳn ta có giữ lời rằng sau khi kết thúc thế chiến sẽ để cho Cự Giải quay về với chúng ta ? Tình hình Cự Giải lúc này thế nào chẳng ai biết rõ được. Cậu ấy vẫn đang cầm cự chịu đựng từng ngày hay là đã ... Làm ơn, cho tớ chút thời gian đi, chắc chắn có gì đó quanh đây mà”

Sư Tử nói như hét. Cô quả thực muốn tìm ra liệu cái gì có ma lực đến nỗi giữ chân được cô và Nhân Mã.

Bạch Dương thở dài, cô không còn cách nào khác ngoài việc cho Sư Tử chút thời gian để tìm kiếm cái thứ như không tồn tại kia.

Bóng dáng kia vẫn dõi theo từng nhất cử nhất động của Nhân Mã và Sư Tử:

“Làm sao mới được đây ?”

Nhưng rồi ánh mắt bóng dáng ấy sáng lên, bóng dáng kia hóa thành một luồng khói mờ nhạt đến vô hình rồi lẩn nhanh vào trong một hòn đá nhỏ.

Hòn đá ấy cứ phát sáng và nhấp nháy liên tục như đang cố thu hút ánh nhìn của Nhân Mã và Sư Tử.

Nhân Mã chỉ tay về phía hòn đá, giọng vui mừng:

“Là thứ đó”

Song Tử bước nhanh đến chỗ đó, nhặt viên đá lên:

“Đây là thứ níu giữ hai cậu sao ?”

Song Tử toan vứt nó đi thì Sư Tử đã vội lên tiếng:

“Hãy đưa nó cho tớ”

Song Tử:

“Tại sao ?”

Sư Tử thu gọn tầm nhìn về phía viên đá:

“Hãy đưa nó cho tớ”

Ma Kết lên tiếng:

“Mau đưa nó cho cậu ấy, chúng ta phải nhanh chóng khởi hành thôi”

Song Tử liếc nhìn về hòn đá rồi đưa nó cho Sư Tử, nhanh chóng nối gót sau Ma Kết.

Sư Tử nhìn chăm chăm vào viên đá đang nằm trong lòng bàn tay mình.

“Rốt cuộc là người muốn nói với ta điều gì chứ ?”

Bóng dáng đang ẩn mình trong viên đá đang cố gắng nói với Sư Tử nhưng lực bất tòng tâm, chẳng thể được. Sư Tử không thể nghe được.

Cả hai đội quân của Light và Darkness đều đang tiến quân về địa điểm đã ẩn định. Đó là vùng Gray Land, nơi được xem là ranh giới của Light và Darkness, nơi thường xuyên xảy ra những cuộc chiến giữa hai thế lực. Nơi đây cũng có thể xem như nơi đã vùi chôn biết bao sinh mạng của các thiên binh, thiên tướng và người của hai đội quân.

Gió thổi lớn. Bầu trời như chuyển sắc xám. Thế chiến giữa hai thế lực lại diễn ra, lần này không thể biết được kết quả sẽ thế nào.

Hang động Lạc Hoa ...

Bạch Tiên vừa đến thăm Cự Giải, nhưng cô không thể nào ngờ được rằng cảnh tượng trước mắt đau lòng đến mức nào.

Cự Giải nằm dưới đất, sắc mặt tím tái vì lạnh, hơi thở như không còn, mạch cũng không còn nhịp đập và điều tệ nhất là linh hồn trong cô đã không còn nữa, chân nguyên cũng đã tan biến.

Bạch Tiên hốt hoảng chạy tới chỗ Cự Giải đỡ lấy thân xác đầy thương tích của Cự Giải:

“Cự Giải, Cự Giải cô có nghe tôi nói gì không ?”

Bạch Tiên ấn ngón trỏ và ngón giữa vào cổ của Giải Nhi, một luồng khí tím vậy lấy Cự Giải.

Nước mắt Bạch Tiên đã rơi ngay trên Cự Giải, nhưng lạ thay, giọt nước mắt mà cô đã khóc thấm vào da thịt Cự Giải, thấm đến đâu, sắc mặt lại hồng hào đến đấy, Bạch Tiên trong lúc hoảng loạn, đã không nhìn thấy điều đấy.

Giọng Bạch Tiên như lạc đi:

“Cự Giải, làm ơn tỉnh lại đi, tôi xin cô”

Nhưng dù sắc mặt đã hồng hào, thần sắc đã có nhưng tuyệt nhiên tim vẫn không còn đập, hơi thở vẫn không còn.

“Giải Nhi, cô đã hứa sẽ cố gắng đến cùng mà, tại sao vậy, tại sao ?”

Giọng Bạch Tiên như vang cả động Lạc Hoa nhưng chẳng có ai trả lời nữa, không ai cả.

Chào cô, tôi là Cự Giải

Đừng gọi tôi là cung chủ, cứ xem tôi là bạn của cô đi

Bạch Tiên à, tôi có quà cho cô đây

Bạch Tiên ...

Bạch Tiên à ...

Sao cô không giết tôi đi ? Tôi sống chỉ là một phế nhân, còn khiến cho họ bị đầy đọa, thực lòng tôi chẳng muốn nhìn thấy cảnh này chút nào

Tôi hứa với cô, tôi sẽ cố gắng cho đến phút cuối để có thể cùng đoàn tụ với cô và mọi người

Khi là một người của bóng đêm, tôi không nghĩ mình có được một người bạn, không ngờ tôi gặp cô. Cảm ơn cô vì đã làm bạn tôi nhưng tại sao cô không cho tôi cơ hội trả ơn chứ Cự Giải ?

Bạch Tiên ôm chầm xác Cự Giải mà khóc:

“Tại sao vậy ? Tại sao cô không chờ tôi chứ, Cự Giải à”

46. Chap 44 - Di Nguyên Cuối

Chap 45: Di nguyên cuối.

Ngay từ ban đầu anh đã hoàn toàn sai lầm

Sai vì đã không tiếp tục yêu em, sai vì đã rời xa em

Sai vì đã nghĩ rằng tình yêu của chúng ta là một ván cờ. Anh sai thật rồi

Hãy tha thứ cho anh, một lần thôi. Hối hận lúc này ? Liệu có muộn ?

Hang động Lạc Hoa ...

Bạch Tiên hình như đã tìm được chút vết tích cuối cùng mà Cự Giải để lại, đó có thể xem là di nguyên cuối cùng của cô ấy. Một ước muốn cao cả của một cung chủ bóng đêm, mong rằng thế chiến sẽ không diễn ra và con người sẽ không phải chìm vào biển máu.

Bạch Tiên di chuyển thật nhanh từ hang động Lạc Hoa đến nơi cắm quân của năm vị cung chủ, mong rằng tất cả vẫn chưa là quá muộn.

Cả hai đội quân đều đã có mặt tại Gray Land, nơi diễn ra thế chiến giữa hai thế giới Light và Darkness.

Ánh mắt của lục đại thiên thần và năm vị cung chủ bóng đêm nhìn nhau sao xa lạ quá...

Nếu ngày ấy chính anh đừng buông tay mà cố giữ em nhiều hơn có thể

Chắc có lẽ kết quả không buồn như bây giờ nếu biết trước thì mình đâu yêu nhau

Chỉ biết trách dòng đời bao thay đổi, phải làm sao để lãng quên một người từng cho ta hạnh phúc

Quá trễ để tất cả quay lại nơi bắt đầu để bước tiếp con đường ngày xưa...

Gió ngừng thổi, mây ngừng bay, lặng nhìn theo cánh chim cuối trời

Giận lòng người vội vã, giận lòng mình vì đã đánh mất đi những điều quý giá

Giọng Bảo Bình đồng dạng vang lên giữa đất trời:

“Bóng đêm nên từ bỏ ý đồ đen tối của mình, hãy tự lui quân trước khi quá muộn, dù thế nào thì các người cũng không thể đạt được mục đích đâu”

Ma Kết lên tiếng đáp lời:

“Tại sao phải từ bỏ khi cả tôi và anh đều chưa biết tương lai sẽ thế nào ?”

Thiên Yết lạnh lùng:

“Chúng tôi sẽ cho các người cơ hội, hãy tự rút quân về trước khi thế chiến này xảy ra và các người sẽ phải lãnh nhận một hậu quả”

Nhân Mã khó chịu:

“Chúng tôi sẽ không xem đó là đặc ân đâu, hãy tự nói với bản thân các người đi, tự lui quân và thế chiến này sẽ kết thúc”

Thiên Bình kiên định:

“Vậy thì không còn cách nào khác”

Ở một khoảng cách gần đó, Hắc Ma đang dõi theo, khóe môi hắn ta nở một nụ cười bí hiểm:

“Tốt lắm, các người quả là chưa bao giờ khiến ta phải thất vọng”

Huyền Lam bước gần đến chỗ Hắc Ma, thưa nhỏ:

“Thưa ngài, cung chủ Cự Giải đã chết vì kiệt sức và không chịu được hình phạt”

Ánh mắt Hắc Ma se lại:

“Cô ta chết rồi sao ? ... Dù sao đó cũng là một cung chủ tài giỏi, cô ta đã từng giúp ích cho ta rất nhiều. Cô ta mất đi, quả thật cũng là một điều đáng tiếc”

Huyền Lam hướng mắt về nơi các vị cung chủ đang đứng:

“Vậy có nên ...”

Hắc Ma phát tay:

“Chưa đến lúc, người lui đi”

Lúc này, đội quân của Light và Darkness đã tiến thẳng về phía nhau. Một khung cảnh hỗn loạn. Lúc này, chỉ nghe được tiếng gươm va vào nhau, tiếng hơi thở dồn dập.

Hắc Ma mỉm cười khi nhìn thấy khung cảnh ấy:

“Tốt lắm, các người cứ tiếp tục đi. Hãy cho bọn ánh sáng thấy sức mạnh của bóng đêm”

Bạch Dương loáng một cái đã xử được hơn mười mấy tên. Khung cảnh bây giờ chỉ đậm mùi chết chóc, cả một vùng đất trước đây vài tiếng còn là một vùng đất trong xanh, giờ thì chỉ toàn là xác người và máu đỏ.

Bạch Dương đang đấu kiếm trực tiếp với Thiên Bình. Cả hai ngang sức nhưng do Bạch Dương là con gái nên có phần yếu thế hơn, cô nhanh chóng bị anh áp đảo. Bạch Dương hiện giờ chỉ đang trong thế chống cự. Vô tình, chân cô va vào một cái xác nằm dưới đất, mất thăng bằng nên ngã người, còn Thiên Bình anh lại đang tấn công về phía trước, không kịp tránh nên Dương Nhi đã bị kiếm của Thiên Bình xuyên thẳng ngang bả vai. Cô ôm lấy tay mình và té xuống.

Nhân Mã ở một khoảng cách không xa đã nhìn thấy, cô nhanh chóng kết liễu những thiên binh đang vướng bận mình mà sấn tới chỗ Thiên Bình.

Nhân Mã lo lắng nhìn cánh tay Bạch Dương:

“Cậu ổn chứ ?”

Bạch Dương cắn chặt răng, cổ nén đau:

“Tổ ổn mà, tiếp tục đi. Hắn ta vẫn đang theo dõi chúng ta”

Chỉ một loáng mà số thương vong đã tăng rất nhanh, khung cảnh bây giờ chỉ toàn là xác người và máu chảy. Số quân của hai bên đã tổn thất đáng kể, khí thế chiến đấu cũng vì vậy mà sụt giảm.

Ma Kết và Sư Tử đang đứng tựa lưng vào nhau mà chiến đấu. Ma Kết quay sang Sư Tử:

“Tớ cảm thấy có gì khác lạ lắm Sư Nhi”

Sư Tử vừa hạ một thiên binh thì ngược sang ma Kết:

“Kì lạ gì Kết Nhi ?”

Ma Kết lắc đầu, cô tung chân đá hai thiên binh ngã nhào:

“Không rõ lắm nhưng chắc chắn có gì đó”

Song Tử cố rút ngắn khoảng cách giữa cô và Bạch Dương, Dương Nhi đang bị thương nên khả năng chiến đấu cũng giảm sút.

Song Tử đỡ lấy Dương Nhi khi thấy cô loạng choạng sắp ngã:

“Không sao chứ ?”

Bạch Dương khoác tay:

“Tớ ổn mà. Tiếp tục đi”

Song Tử gật đầu:

“Uhm, vậy tớ hỗ trợ cho cậu”

Trong lúc này, Bạch Tiên lại xuất hiện, cô cố bảo tất cả dừng lại nhưng vô ích, chẳng ai nghe cô, thậm chí họ còn đẩy cô ra ngoài.

Hắc Ma từ phía xa nhúu mày nhìn Bạch Tiên:

“Tại sao người lại có mặt ở đây ?”

Bạch Tiên hét lớn:

“Tất cả dừng lại đi”

Một cuộc hỗn chiến đang diễn ra bỗng chốc dừng lại, cả vùng Gray Land im lặng đến rợn người. Ma Kết lên tiếng:

“Có chuyện gì sao Bạch Tiên ?”

Bạch Tiên nhìn Ma Kết bằng ánh mắt đăm lẹ:

“Giải Nhi ... cô ấy chết rồi”

Shock ...

Một từ đủ để diễn tả tâm trạng của tất cả những người đang ở đó. Đơn giản là họ không thể tin rằng, trong lúc này, lúc họ đang tham gia vào thế chiến, lúc họ đang giữa ranh giới sống và chết thì họ lại nghe rằng, người bạn của họ, người em của họ, người họ yêu đã chết.

Song Ngư sấn tới chỗ Bạch Tiên, anh siết lấy hai vai cô:

“Cô vừa nói gì vậy ?”

Bạch Tiên như đổ quỵ xuống đất:

“Tôi nói là Cự Giải, cô ấy chết rồi. Mới đây thôi”

Bạch Dương bật khóc, cô bước nhanh đến chỗ Bạch Tiên:

“Cô đang nói gì vậy ? Là Hắc Ma sao ? Hắc ta bắt cô nói với chúng tôi như vậy sao ?”

Song Ngư vẫn chưa thể hiểu được gì:

“Ý cô là sao ? Tôi không hiểu”

Bạch Tiên thở dài:

“Cái chết của Cự Giải trước đây chỉ là một vở kịch do Hắc Ma sắp đặt, hắc muốn biến cô ấy thành một cỗ máy giết người lệ thuộc vào hắc, ngay sau khi kế hoạch đó thất bại, hắc bắt cô ấy, hành hạ và tra tấn, sau cùng lại dùng cô ấy để điều khiển các cung chủ tham gia vào thế chiến. Cô ấy đã cố gắng cho đến phút cuối. Lúc tôi đến nơi, cô ấy đã chết rồi”

Ma Kết hoang mang:

“Không phải như vậy mà. Cự Giải vẫn chưa chết. Cũng giống như lần trước. Đây chỉ là do Hắc Ma bày ra phải không ? Cô nói đi”

Bạch Tiên lắc đầu:

“Không đâu. Lời tôi nói là sự thật. Cự Giải, cô ấy chết rồi”

Thiên Yết ngã khụy xuống đất, anh không thể tin được, vết thương như bị ai khứa sâu thêm. Nỗi đau bị mất em gái lại trở dậy, đau hơn bất cứ lúc nào.

Những cung chủ bóng đêm không thể tin được vào tai mình, họ đều đã ngã phịch xuống đất, ánh mắt vô hồn ầng ậng nước.

Nhân Mã gục đầu lên vai Bạch Dương mà khóc:

“Tại sao vậy chứ ? Chẳng phải cậu ấy đang chờ chúng ta sao ? Tại sao tất cả ...”

Bạch Tiên cố nén lại tiếng nấc nghẹn ngào:

“Cô ấy đã dùng chút sức cuối để gửi lời của mình đến các người. Mong muốn cuối cùng của cô ấy là không muốn nhìn thấy thế chiến diễn ra, con người không phải chìm trong biển máu”

Cự Giải à, xin lỗi

47. Chap 45 - Thế Chiến Kết Thúc Nhưng Đây Vẫn Chưa Phải Kết Thúc

Chap 45: Thế chiến kết thúc nhưng đây vẫn chưa phải kết thúc.

Hắc Ma tức giận rời khỏi vùng đất Gray Land nhưng vẫn chưa thể tha thứ, vẫn chưa thể để tất cả lại kết thúc như vậy. Hắn ta nhất định sẽ quay trở lại với một âm mưu lớn.

Tại ngọn đồi Zodi ...

Một ngôi mộ vừa được lập. Hình ảnh cô gái trẻ mỉm cười càng thất lòng những người đang có mặt. Mỗi người đặt lên ngôi mộ ấy một cành hoa hồng trắng tượng trưng cho sự thanh khiết của cô gái trẻ ấy rồi lại lặng lẽ đứng nhìn ngôi mộ.

Ma Kết cố nén nước mắt mở lời như đang nói với chính cô gái đang nằm dưới ngôi mộ kia:

“Giải Nhi à, cậu có đang nhìn thấy không ? Tất cả đã kết thúc rồi, thế chiến kết thúc rồi, không còn ai phải đắm mình trong biển máu nữa. Nếu được nhìn thấy, chắc hẳn cậu sẽ rất vui phải không ?”

Phải, tớ đang rất vui, thật sự rất vui. Vui vì thế chiến đã kết thúc, vui vì con người không phải chìm trong biển máu và vui vì các cậu đã tìm lại yêu thương của mình

Bạch Dương ngồi phịch xuống đất, tay lau nhẹ tấm ảnh trên ngôi mộ:

“Giải Nhi à, tớ ước mình có thể nghe được giọng nói của cậu một lần nữa, có thể nhìn thấy cậu một lần nữa”

Nhân Mã dịu lấy Dương Nhi, mắt vẫn nhìn về tấm ảnh:

“Đừng vậy mà Dương Nhi. Chẳng phải Giải Nhi từng nói cậu ấy rất ghét nhìn thấy chúng ta khóc sao ?”

Phải đó, tớ rất ghét thấy mọi người khóc, lại còn khóc vì tớ ... đừng khóc nữa Dương Nhi. Hãy mạnh mẽ lên. Tớ không còn được bên cạnh các cậu nhưng tớ sẽ dõi theo các cậu mọi nơi

Trời lát phát mưa. Cả ông trời cũng đang xót thương hay sao ? Nhưng những giọt nước mắt chẳng thể khiến người con gái ấy sống lại. Sự sống đã chấm dứt.

Bảo Bình lên tiếng:

“Mưa rồi, chúng ta nên quay về, đừng để thêm bất cứ ai bị bệnh”

Song Tử thẫn thờ:

“Nhưng tớ muốn ở lại đây”

Nhân Mã:

“Tớ cũng vậy”

Xử Nữ gần giọng:

“Chúng ta phải về thôi, lúc khác các cậu vẫn có thể ra thăm Giải Nhi”

Bạch Dương vẫn ngoan cố, vẫn ngồi im tại ngôi mộ, tựa đầu lên ngôi mộ, để mặc cho nước mưa cứ rơi lên người.

Nhân Mã lo lắng:

“Dương Nhi à, vết thương ở tay cậu vẫn còn đang rỉ máu, đừng để nước mưa thấm vào, đừng tự hành hạ mình nữa”

Song Tử và Nhân Mã đỡ Bạch Dương ngồi dậy, ánh mắt Dương Nhi mờ dần, dường như không có sức lực:

“Tớ ... nhớ cậu ấy”

Dương Nhi ngất lịm đi trong vòng tay của Nhân Mã và Song Tử. Bảo Bình vội bế cô ấy quay về ngôi nhà Zodi. Mọi người cũng nhanh chóng đi theo.

Kim Ngưu xoay sang nhìn Song Ngư vẫn còn đứng đó:

“Cậu còn đứng đây sao ?”

Song Ngư trả lời, mắt vẫn nhìn vào ngôi mộ:

“Tớ muốn ở đây, một lát nữa thôi”

Kim Ngưu chần chừ:

“Nhưng...”

Song Ngư thổi một luồng khí trắng, luồng khí ấy như che chắn cho anh khỏi cơn mưa kia.

Kim Ngưu gật đầu:

“Uhm, vậy thì một lát thôi Song Ngư”

Đợi mọi người đi khỏi, Song Ngư mới ngồi xuống cạnh ngôi mộ, tay lau nhẹ đi những vết nước bắn bị mưa bắn lên tấm ảnh, giọng anh trầm ấm:

“Ngày em đi em đã không cho tôi nói những gì tôi giấu trong trái tim mình. Đến giờ gặp lại thì ... dù em có nghe được hay không thì tôi vẫn muốn được nói. Tôi yêu em, Giải Nhi. Yêu em ngay từ lần gặp đầu tiên.

Từ lần đó, tôi không hiểu sao tôi không thể kéo hình ảnh của em ra khỏi đầu mình. Tôi cứ muốn được nhìn thấy em. Mỗi ngày trôi qua, tôi lại thấy yêu em nhiều hơn và không muốn rời xa em. Tôi đã muốn dùng tình cảm của mình để níu giữ em lại không để em đi ... nhưng sau cùng em cũng vẫn bỏ rơi tôi.

Em có biết tôi đau khổ, khó chịu đến thế nào không ? Chẳng được nghe giọng nói của em, chẳng được nhìn thấy em, chẳng được ở bên em. Tôi thật sự ... thật sự rất nhớ em”

Song Ngư nằm tựa đầu lên ngôi mộ, mắt anh nhắm nghiền. Trên gương mặt anh lúc này phải chăng là nước mắt anh đang rơi ?

Em đã hiểu, đã nhìn thấy và đã biết tất cả. Chỉ là em đang cố trốn tránh tình cảm đó, em không muốn anh phải vướng bận vì em. Em cũng yêu anh, rất yêu nhưng chỉ là em không thể nói ra được. Đến giờ thì, em không còn có thể nhận được tình cảm của anh nữa. Em xin lỗi, xin lỗi rất nhiều và ... yêu anh rất nhiều Song Ngư à

Song Ngư đột nhiên mở mắt, anh ngồi dậy, cố nhìn kĩ xung quanh, chắc chắn anh vừa nghe thấy giọng Cự Giải. Nhưng rồi anh lại tự khiến mình thất vọng. Xung quanh ngoài anh thì chẳng còn ai cả, chỉ có tiếng mưa rơi rả rích.

“Đó là ảo giác sao. Anh nhớ em đến điên rồi ... Giải Nhi à”

Em xin lỗi

Bảo Bình đã bế Dương Nhi vào giường bệnh để Nhân Mã và Song Tử săn sóc cho cô. Nhìn cô thế này mà anh chẳng thể làm gì được. Lòng anh đau như ai cắt.

“Em sẽ không sao đâu, phải không ?”

Song Tử và Nhân Mã đã nhanh chóng thay băng ở cánh tay cho Dương Nhi, nhưng cô ấy hiện giờ lại đang sốt cao. Vừa thấy Nhân Mã bước ra, Bảo Bình đã chặn ngay lại:

“Cô ấy ... cô ấy không sao chứ ?”

Nhân Mã đẩy Bảo Bình ra phía ngoài:

“Dương Nhi ổn rồi, tớ đã thay băng cho cậu ấy còn Song Nhi thì đã tiêm thuốc hạ sốt, cậu ấy ngủ một chút sẽ không sao đâu”

Bảo Bình ngược đầu nhìn vào trong:

“Tớ muốn vào đó”

Song Tử lên tiếng:

“Cậu vào đi nhưng đừng làm ồn, cậu ấy chỉ vừa ngủ thôi”

Bảo Bình gật đầu, anh đi nhẹ nhàng vào trong cố không gây tiếng động dù là nhỏ nhất.

Bảo Bình ngồi bên giường Dương Nhi, cứ ngắm nhìn cô khi ngủ. Anh rất khó chịu, tại sao cô lại chia tay với anh chứ ?

Dù đã cố gạt hình ảnh của cô ra khỏi tâm trí nhưng anh không thể, anh nhớ cô da diết. Cô giống như cánh hoa bồ công anh mỏng manh, còn anh sẽ là tất cả để bảo vệ cô, sẽ là cơn gió trong lành đưa cô đi khắp nơi, sẽ là mặt đất để đón lấy cô và sẽ là ánh nắng dịu dàng sưởi ấm cho cô.

“Dương Nhi à, anh không hiểu vì sao em chia tay, nhưng anh sẽ không chấp nhận đâu”

Anh lấy bàn tay Dương Nhi đan vào bàn tay mình, anh sợ cô ấy lạnh, anh muốn được sưởi ấm cho cô ấy... cả đời.

Nhân Mã và Song Tử đang đứng ở hành lang, ngoài phòng Dương Nhi.

Nhân Mã nghiêng đầu hỏi Song Tử:

“Sao cậu lại muốn để Bảo Bình vào trong ? Chẳng phải...”

Song Tử cười ẩn ý:

“Tớ hiểu Dương Nhi, dù cậu ấy có nói thế nào thì... trong thâm tâm cậu ấy còn yêu Bảo Bình, rất nhiều”

Nhân Mã gật đầu:

“Cậu hiểu Dương Nhi đến vậy thì sao không tự hiểu cho trái tim mình ?”

Song Tử xoay đầu nhìn Nhân Mã:

“Ý cậu là gì đây ?”

Nhân Mã nhìn ra trời. Những cánh hoa bồ công anh đang bay. Cô đưa tay đón lấy nó rồi xoay sang Song Tử, cô thả cánh hoa vào lòng bàn tay Song Nhi, gấp những ngón tay lại và bảo:

“Cậu cũng còn yêu Kim Ngưu rất nhiều sao còn cố tỏ ra lạnh lùng với cậu ấy ? Tình yêu dù có lúc rất mãnh liệt nhưng nếu cậu không biết nắm bắt nó, nó cũng sẽ giống cánh hoa bồ công anh này, đã bay đi mất, cậu sẽ không còn có thể tìm lại nữa”

Nhân Mã mở những ngón tay của Song Tử, cánh hoa lại bay giữa bầu trời, xa tít.

Song Tử im lặng, mắt vẫn dõi theo cánh hoa kia. Còn Nhân Mã, cô mỉm cười bước đi vì cô hiểu rằng Song Nhi đã biết bản thân phải nên làm gì.

“Cậu biết nói người khác vậy tại sao bản thân cậu không chịu nghe Xử Nữ giải thích vậy Mã Nhi ?”

Nhân Mã đi lang thang khắp nơi, cô cũng không biết bản thân muốn đi đâu, chỉ là đi vậy thôi.

Bất chợt cô dừng lại. Hai ánh mắt tìm lại nhau.

Nhân Mã định quay đầu bước đi nhưng Xử Nữ đã nhanh chóng níu lấy tay cô:

“Đừng tránh mặt anh nữa, nghe anh giải thích đi”

Nhân Mã khoác tay Xử Nữ:

“Giải thích điều gì nữa chứ ? Chẳng phải tất cả đã quá rõ ràng sao ? Anh vẫn chưa quên được Y Tâm”

Xử Nữ thở dài:

“Tất cả không như em đã nghĩ đâu, cả bản thân anh cũng lầm. Cô ấy không còn là một thiên thần của ánh sáng mà đã trở thành một thuộc hạ của Hắc Ma, chính hắc ta yêu cầu cô ấy làm vậy để chia rẽ chúng ta”

Nhân Mã ngỡ ngàng, bấy lâu tất cả chỉ là hiểu lầm, bản thân cô đã sai.

Xử Nữ xoay người Nhân Mã đối diện mình, anh ôm chầm lấy cô, đầu gục lên vai cô:

“Đừng giận anh nữa, trái tim anh đau lắm rồi. Anh đã rất nhớ em, Mã Nhi”

Nhân Mã thấy trái tim mình như ấm lại, cô rất hạnh phúc, thực sự rất hạnh phúc.

“Thế chiến đã kết thúc nhưng tất cả vẫn chưa kết thúc đâu, Hắc Ma vẫn sẽ còn quay lại”

48. Chap 46 - Liệu Đã Đến Hồi Kết ?

Chap 46: Liệu đã đến hồi kết ?

Sư Tử đang đứng tần ngần trước mộ Cự Giải, trên tay cô cứ mân mê viên đá mà cô tìm thấy lúc đóng quân gần vùng đất Gray Land. Không hiểu vì sao nhưng cô lại có cảm giác rằng viên đá này có liên quan mật thiết đến Cự Giải.

“Em ở đây thật sao Sư Nhi ?”

Sư Tử xoay người, trước mắt cô không phải Thiên Yết, mà là Xử Nữ, anh trai cô.

Nói là hai anh em đã nhận lại nhau nhưng cô và anh trai vẫn chưa có cơ hội để ngồi nói chuyện với nhau. Sau khi cô nhận lại anh trai đã có quá nhiều chuyện diễn ra khiến cô chưa có cơ hội bình tâm ngồi trò chuyện với anh mình. Có lẽ đây là lúc thích hợp.

Sư Tử cười nhẹ:

“Anh ra tận đây tìm em sao ?”

Xử Nữ đưa cho Sư Tử chiếc áo ấm:

“Trời thì chuyển lạnh. Định nhắc em nhớ mặc ấm vào nhưng lại chẳng thấy em ở trong ngôi nhà Zodi, anh nghĩ nơi duy nhất em có thể tới trong lúc này chính là mộ của cậu ấy”

Sư Tử gật đầu, cô đưa tay lau nhẹ đi ảnh của Giải Nhi:

“Lúc còn cậu ấy bên cạnh, có lẽ em đã chưa biết quý những khoảng thời gian đó. Giờ thì không còn nữa lại cảm thấy hối tiếc và khó chịu”

Xử Nữ thoáng buồn:

“Con người ta thường không biết trân trọng những gì đang có, đến lúc mất đi thì lại thấy hối tiếc. Con người nên tự biết trân trọng những gì trước mặt, đừng phải hối tiếc khi không còn có nữa”

Sư Tử thở dài:

“Hình như anh đang có tâm sự ?”

Xử Nữ lắc đầu:

“Anh chỉ đang nói lung tung thôi. Mà thôi, chúng ta quay về nhà thôi, không khéo em lại cảm lạnh nữa”

Sư Tử chần chừ, cô không biết có nên nói lời xin lỗi với Xử Nữ hay không. Xin lỗi vì trước đây cô thường chống đối anh. Xử Nữ đã nhắc cô nhớ bản thân nên trân trọng những gì bên cạnh, đừng để khi mất đi mới thấy hối tiếc.

“Em xin lỗi”

Xử Nữ xoay người, anh ngạc nhiên nhìn Sư Tử:

“Em sao vậy ? Sao lại xin lỗi anh ?”

Sư Tử vâng vâng chiếc áo mà Xử Nữ khoác cho mình:

“Trước đây đã có những lúc em không đúng với anh, dù sao thì em cũng muốn nói lời xin lỗi. Anh nói đúng, đừng để mất rồi mới hối tiếc. Kể từ bây giờ, em sẽ trân trọng hơn từ giờ phút được bên cạnh những người yêu thương”

Xử Nữ mỉm cười nhìn Sư Tử:

“Hôm nay nói chuyện triết lí quá, thôi theo anh vào nhà”

“Em không thấy lạnh sao ?”

Ma Kết xoay người khi nghe giọng nói của Thiên Bình. Anh đang khoác lên vai cô chiếc áo ấm của mình.

“Uhm, một chút thôi”

Thiên Bình cúi nhẹ trán Ma Kết:

“Cô bé ngốc à, thấy lạnh thì phải tự biết mặc ấm vào chứ”

Kết Nhi cười tươi, đầu rúc vào người Thiên Bình:

“Có anh rồi mà, em không sợ lạnh đâu”

Thiên Bình siết chặt vòng tay ôm lấy Kết Nhi:

“Thế thì ôm chặt vào, cứ xem anh là chiếc chăn ấm của em đi”

Ma Kết thích thú ghì chặt vào Thiên Bình:

“Ấm thật”

Khung cảnh hạnh phúc bỗng chốc bị phá vỡ bởi tiếng ồn ào của ai đó. Thiên Bình xoay người, liếc nhìn tên đó khó chịu:

“Tên kia, mi thích phá rối lắm hay sao ?”

Tên đó lắc đầu, miệng cười gian xảo:

“Phá bình người khác thì không nhưng cậu thì có, không hiểu sao tớ lại rất thích phá rối cậu”

Vừa lúc đó một tên được xem là đồng bọn của tên kia cũng đi ra, tay choàng lên vai tên còn lại:

“Em không thấy lạnh sao ?”

Tên còn lại giả giọng Kết Nhi:

“Có anh rồi mà, em không sợ lạnh đâu”

Ma Kết mắc cỡ nên nhanh chóng lui bước ra ngoài. Thiên Bình tức tối quay sang mắng hai tên đang đứng đó cười rúc rích:

“Bảo Bình, Song Ngư, hai người có tin là sẽ biến mất khỏi đây trong hai giây không ?”

Song Ngư vờ nắm lấy Bảo Bình:

“Á á em sợ quá anh à”

Bảo Bình nén cười, choàng tay sang Song Ngư:

“Đừng sợ đừng sợ, em anh là chiếc chăn ấm của em, ôm chắc lấy anh này”

Cả hai cùng phá lên cười mặc cho Thiên Bình cứ đứng mắng miết. Đi vào bên trong, gần lò sưởi là Thiên Yết và Sư Tử, cả hai trông rất ấm cúng.

Thiên Yết tắc lưỡi, ánh mắt nhìn sang phía Thiên Bình đang tức bốc khói vì Bảo Bình và Song Ngư:

“Cái tên Song Ngư ấy, cuối cùng cũng biết đùa giỡn rồi”

Sư Tử đưa ánh nhìn về Song Ngư rồi xoay sang Thiên Yết:

“Cứ như thế thì em lại sợ”

Thiên Yết thở dài:

“Ý em là ngoài mặc cậu ấy cứ cười đùa như không có gì nhưng lại cố giấu tất cả trong lòng sao ?”

Sư Tử hớp một ngụm trà gừng nóng hổi:

“Hay là anh thử nói chuyện với cậu ấy xem”

Thiên Yết chau mày:

“Anh sẽ thử nhưng để tên này quên đi thì chắc phải rất lâu rồi”

Sư Tử lại như sắp khóc:

“Thật là tội cậu ấy và cả Giải Nhi nữa, lẽ ra đã được hạnh phúc rồi”

Thiên Yết kéo đầu Sư Tử dụi vào lòng mình, anh siết lấy vòng tay ôm lấy Sư Tử như để vỗ về.

Song Tử và Bạch Dương thì đang ở trong phòng. Dương Nhi thì nằm trên giường bệnh còn Song Tử thì đang đút từng muỗng cháo cho cô ấy.

Song Tử đùa cợt:

“Cậu đấy, cứ thích hành tởm thôi, sao không cho anh Bảo Bảo đút ăn kìa”

Má Dương Nhi chột đỏ hồng:

“Cậu nói gì vậy chứ ?”

Song Tử ngưng đút cháo:

“Cậu ấy đã rất lo khi thấy cậu ngất đi, tớ thật không hiểu nguyên nhân cậu chia tay là gì ?”

Dương Nhi trầm ngâm, tay cứ vờ về lấy tấm chăn:

“Vài ngày trước khi Bảo Bình bước vào thế chiến, tớ đã gặp lại bà ấy”

Song Tử ngớ người:

“Bà ấy ... ? Ý cậu là nữ thần chiến tranh, mẹ cậu sao ?”

Dương Nhi gật đầu:

“Uhm, bà ấy khuyên tớ nên chia tay với Bảo Bình vì tớ có thể khiến cậu ấy mất tất cả”

Song Tử cau mày khó chịu:

“Vì cái lý do ánh sáng và bóng tối là hai thế giới sao ?”

Dương Nhi chỉ cúi đầu mà không trả lời, nhưng bấy nhiêu cũng đủ khiến Song Tử hiểu tất cả.

Song Nhi cau có:

“Bà ấy có phải là mẹ của cậu không ? Mười mấy trăm trước thì bỏ rơi cậu không chăm sóc, thậm chí là xem như chưa từng có đứa con như cậu. Mười mấy năm sau lại quay về và bắt cậu từ bỏ người cậu yêu thương sao ? Tổ thật không thể tin được mà”

Bạch Dương nhỏ nhẹ:

“Nhưng điều bà ấy nói cũng có phần đúng, tổ thật sự sẽ khiến anh ấy mất tất cả nếu King of Light biết mối quan hệ của tổ và anh ấy”

Song Tử tức tối không nói thành lời.

“Chỉ như vậy mà cậu buông tay không tiếp tục níu giữ tình yêu của mình sao ? Tổ nên nói cậu ngây thơ hay ngu ngốc đây ? Tổ nghĩ điều mà Bảo Bình cần nhất chính là được bên cậu chứ không phải là những danh vọng kia đâu. Vậy mà cậu vì những lời nói bỏ ngoài tai của mẹ cậu mà lại từ bỏ cậu ấy. Tổ thật sự là không còn từ nào để nói với cậu nữa”

Song Tử bỏ đi thẳng ra ngoài mà chẳng thèm nhìn lại Dương Nhi. Ra đến khỏi phòng, Song Tử mới nhìn vào phòng bằng ánh mắt hối lỗi:

“Xin lỗi, tổ chỉ muốn cậu tìm lại yêu thương của mình thôi”

Song Tử không hiểu vì sao cô lại đi đến phòng Kim Ngưu. Chần chừ không gõ cửa phòng một lúc lâu vì cô đang bận tự đấu tranh nội tâm xem có nên bước vào hay không thì đột nhiên tiếng Kim Ngưu lại vang lên sau lưng cô.

“Em tìm tôi sao ?”

Song Tử giật cả mình, cô quay lại nhìn anh:

“Anh không có trong phòng sao ?”

Kim Ngưu lặp lại câu hỏi vừa rồi:

“Em tìm tôi sao ?”

Song Tử bối rối định xoay người đi:

“À thật ra cũng không có gì”

Kim Ngưu kéo tay Song Tử, giọng anh vẫn dịu dàng:

“Vào phòng tôi đi”

Song Tử khá do dự nhưng cũng bước vào sau Kim Ngưu. Kim Ngưu ngồi trên ghế còn Song Tử thì ngồi đối diện anh. Song Tử lên tiếng:

“À tôi muốn đến vì chuyện của Dương Nhi”

Kim Ngưu nhíu mày nhìn Song Tử:

“Chuyện của Dương Nhi thì liên quan đến tôi sao ?”

Song Tử lắc đầu:

“Ý tôi không phải vậy nhưng tôi muốn nhờ anh khuyên Bảo Bình”

Kim Ngưu ngăn người:

“Tại sao ?”

Song Tử thở dài:

“Dương Nhi chia tay Bảo Bình không phải vì lý do mà cậu ấy đã nói”

Kim Ngưu cắt lời Song Tử:

“Vậy còn nguyên do khác sao ?”

Song Tử gật đầu, cô cố nhìn sang hướng khác, lảng tránh ánh mắt của Song Tử:

“Do nữ thần chiến tranh, bà ấy đã đến tìm Dương Nhi, bà ấy bảo rằng mối quan hệ giữa cậu ấy và Bảo Bình sẽ khiến cho Bảo Bình mất hết tất cả”

Kim Ngưu nhếch môi:

“Một câu chuyện hoang đường đến vậy cũng có thể khiến Bạch Dương tin sao ?”

Song Tử thở hắt, giọng cô trầm xuống:

“Có lẽ anh vẫn chưa biết, từ nhỏ cậu ấy đã bị bỏ rơi bởi chính người mẹ ruột. Cậu ấy đã rất giận thậm chí hận bà ấy trong suốt gần ấy thời gian ... nhưng có lẽ tình mẫu tử thì không gì chia cắt được, chỉ một vài lời nói cũng có thể khiến Dương Nhi tin tưởng”

Kim Ngưu tỏ ra đã hiểu rõ mọi chuyện:

“Vậy ý em muốn tôi giúp thế nào ?”

Song Tử đan bàn tay vào nhau:

“Ý tôi là anh có thể nói vài lời với cậu ấy mong cậu ấy đừng giận Dương Nhi được không ?”

Kim Ngưu nhún vai:

“Tôi sẽ nói nhưng cậu ấy có chịu nghe hay không thì tôi không biết”

Song Tử lo ngại:

“Ý anh là sao ?”

Kim Ngưu cười hiền:

“Không gì đâu. Tôi tin là Bảo Bình cũng chẳng chịu chấp nhận lời chia tay ấy đâu”

Song Tử mỉm cười rồi gật đầu chào Kim Ngưu mà bước vội. Kim Ngưu đứng dậy, anh hấn giọng:

“Em không còn gì để nói với tôi sao ?”

Song Tử im lặng, cô không dám xoay người nhìn thẳng Kim Ngưu, cô sợ, sợ ánh mắt của anh vô cùng. Nó cứ như soi rọi cả trái tim cô vậy. Kim Ngưu lên tiếng:

“Hãy cho tôi biết đi, thật ra trong trái tim em, tôi là gì ?”

Song Tử vẫn im lặng. Cô thật sự rất yêu anh, yêu rất nhiều nhưng anh lại xem tất cả là một trò chơi. Tình yêu của anh và cô giống như một ván cờ. Còn điều gì có thể khiến cô tổn thương hơn nữa chứ.

“Là người tôi từng rất yêu”

Song Tử bước vội. Nước mắt cô lại rơi rồi. Tại sao vậy chứ ? Cô có thể rất mạnh mẽ trong mọi hoàn cảnh nhưng sao ngay khi đứng trước anh, cô chẳng thể che giấu trái tim yếu mềm của mình, cô chẳng thể che giấu tình cảm này và chẳng thể che giấu đi những giọt nước mắt yếu đuối kia.

Kim Ngưu kéo tay Song Tử, đặt lên môi cô một nụ hôn ngọt ngào, mặc cho những giọt nước mắt kia vẫn lăn dài trên má. Mắt khá lâu, khi Song Tử gần như cảm thấy khó thở thì cô mới đẩy Kim Ngưu ra khỏi mình. Ánh mắt cô nhìn anh không khỏi kinh ngạc. Thật ra anh rốt cuộc đang làm gì vậy ?

Kim Ngưu ôm chầm lấy Song Tử:

“Anh xin lỗi vì đã không tin tưởng em, vì đã làm tổn thương em, vì không nghe em, không ở bên em. Anh xin lỗi vì tất cả. Đừng rời xa anh nữa, Song Nhi à”

Song Tử siết vòng tay ôm lấy Kim Ngưu, đầu cô gục lên vai anh, những giọt nước mắt kia vẫn chưa ngừng rơi:

“Em xin lỗi”

Kim Ngưu đẩy Song Tử ra, tay anh lau nhẹ những giọt nước mắt còn đọng trên má cô:

“Đừng khóc nữa. Anh xin lỗi”

Song Tử lại định xin lỗi thì Kim Ngưu đã lấy ngón tay mình đặt trên môi Song Tử:

“Đừng nói gì cả. Tất cả là lỗi của anh mà”

Anh xin lỗi, đây là lần duy nhất mà anh khiến em khóc vì sự tổn thương

Sẽ chẳng còn lần nào nữa. Anh hứa đấy, Song Nhi à !

49. Phần 3 - Hạnh Phúc Có Không Anh ? - Chap 47 - Tìm Lại Yêu Thương

Phần 3: Hạnh phúc có không anh ?

Chap 47: Tìm lại yêu thương.

Phải, yêu thương được kết tinh từ sự quan tâm, chia sẻ được tạo thành từ lòng tin và sự chân thành

Nhưng yêu thương còn được tạo thành từ sự hy sinh, sự hy sinh cho yêu thương chưa từng là vô nghĩa

Đó là sức mạnh duy nhất có thể chống lại tất cả, sức mạnh từ trái tim yêu thương và lòng tin

Huyền Lam vẫn còn đang bên cạnh Hắc Ma trung thành tuyệt đối không chút xa rời.

Ánh mắt Hắc Ma long lên vì tức giận, mắt cũng hằn sâu những tia lửa hận, tay hắn siết chặt đập xuống thành ghế, giọng rít lên:

“Ta sẽ không để bọn chúng có được những ngày tháng bình yên hạnh phúc bên nhau, ta nhất định nhất định phải cho chúng nếm mùi đau khổ để chúng hiểu rằng ai chống đối ta đều phải trả một cái giá rất đắt. Thuận ta thì sống... nghịch ta thì sẽ có một cái kết không toàn vẹn”

Huyền Lam lên tiếng, giọng có chút run:

“Nhưng thưa Hắc Ma, ngài vừa bị tẩu hỏa nhập ma do quá vội vàng khi luyện công, chân nguyên tổn thương rất nặng, làm sao mà có thể giao đấu được với bọn họ đây ?”

Hắc Ma nhếch môi cười nhạt:

“Ta sẽ mau chóng khỏe lại thôi, cuộc giao chiến lần này, nhất định bọn chúng sẽ phải hối hận, hối hận vì đã dám chống lại ta. Những ai dám chống ta đều sẽ không có một kết quả tốt, cũng giống như bá tước Louis vậy, sẽ phải chết trong đau khổ đến tột cùng.

Ngôi nhà Zodi ...

Dương Nhi đã khỏe hơn nên đã có thể xuống ăn cùng mọi người nhưng hình như bầu không khí hôm nay không được tốt cho lắm.

Bạch Dương cứ cúi đầu xuống liên tục thốc cơm vào miệng, mắt không ngước lên, cũng chẳng gấp một miếng thức ăn nào cả. Kim Ngưu lắc đầu vì sự trẻ con bướng bỉnh của Dương Nhi, đến cả mặt của Bảo Bình cũng muốn tránh không nhìn nữa thì cậu không thể không ra tay giúp hai người này rồi.

Kim Ngưu thúc vào tay Bảo Bình, ra hiệu cho chàng Bảo. Bảo Bình gật đầu hiểu ý.

Flashback ...

“Cậu ngồi ở đây sao ?”

Bảo Bình xoay người nhìn khi nghe thấy có tiếng nói từ phía sau mình. Bảo Bình chẳng để tâm mấy đến Kim Ngưu đang ngồi xuống cạnh mình:

“Ngồi ở đây thì sao ? Cậu ra đây làm gì ?”

Kim Ngưu nhếch môi cười:

“Đừng bảo rằng cậu ra đây ngắm sao hồi tưởng lúc trước nhé, tớ biết cậu còn yêu thương Bạch Dương, sao không chịu nói thẳng với cô ấy, cứ cố chấp thế này sao ?”

Bảo Bình thở dài:

“Dù tớ có nói thì sao chứ ? Dương Nhi chịu nghe tớ nói sao ? Cô ấy thậm chí chẳng cho tớ một lý do rõ ràng mà đã đòi chia tay”

Kim Ngưu nằm thẳng người trên cỏ:

“Là Bạch Dương không nói rõ hay cậu chưa từng thật sự quan tâm và tìm hiểu xem cô ấy nghĩ gì”

Bảo Bình khó chịu:

“Ý cậu là sao chứ ? Cậu hiểu Dương Nhi lắm sao ?”

Mắt Kim Ngưu nhắm hờ:

“Tớ thì không thể hiểu Dương Nhi bằng cậu nhưng tớ lại biết rõ lý do thật ra tại sao cô ấy lại chia tay trong khi cậu thì chẳng biết gì cả”

Bảo Bình sốt sắng:

“Đó là gì ? Mau nói tớ biết. Nhưng tại sao cậu lại có vẻ biết nhiều chuyện còn rõ hơn cả tớ”

Kim Ngưu lên tiếng, giọng trầm:

“Là vì nữ thần chiến tranh bảo rằng mối quan hệ giữa cậu và Dương Nhi sẽ khiến cậu mất tất cả nên muốn bảo vệ cậu mà cô ấy sẵn sàng hy sinh tình yêu của mình, chấp nhận để trái tim tổn thương mà vẫn để cậu rời xa cô ấy. Thật tội nghiệp Dương Nhi, cô ấy có thể vì cậu mà từ bỏ tất cả, kể cả tình yêu của mình nhưng cậu lại cố chấp, cả một lời năn nỉ cô ấy cũng không có. Nếu tớ là Dương Nhi thì tớ đã bỏ cậu từ lâu rồi”

Bảo Bình thúc nhẹ vào bụng Kim Ngưu:

“Cậu nói gì vậy chứ ?”

Kim Ngưu ngồi dậy, chỉ thẳng vào trán Bảo Bình:

“Rốt cuộc cậu có từng dùng chỗ này để nghĩ hay không ?”

Bảo Bình im lặng, không nói gì. Ánh mắt như đang ngộ ra điều gì đó. Kim Ngưu nói tiếp:

“Nếu thật sự còn yêu Dương Nhi thì hãy đến nói chuyện với cô ấy đi. Cả hai người đều cố chấp như nhau chẳng ai chịu mở lời trước. Cứ chịu đau khổ như vậy chứ không chịu làm hòa để yêu thương được hàn gắn sao ?”

Bảo Bình gật đầu:

“Hiểu rồi, tớ thật sự hiểu tất cả rồi”

Kim Ngưu vỗ vai Bảo Bình rồi bước đi, trước cũng không quên dặn dò:

“Vậy thì cậu biết tiếp theo nên làm gì rồi, tớ đi trước đây”

“Không ngờ tất cả là như vậy, anh xin lỗi Dương Nhi à”

Bạch Dương đang ngồi một mình bên hồ Zodi, ánh mắt buồn nhìn ra phía xa xăm.

“Dương Nhi à”

Bảo Bình lên tiếng gọi khi thấy Dương Nhi cứ trầm ngâm suy nghĩ điều gì mà cũng không biết cậu đang đi tới. Bạch Dương giật mình xoay người nhìn lại:

“Là anh sao ?”

Bảo Bình bước tới gần rồi ngồi xuống cạnh Dương Nhi, anh nghiêng người ôm lấy cô ấy rồi hạ giọng:

“Anh xin lỗi, anh đã không nghĩ suy mọi chuyện”

Bạch Dương ngạc nhiên:

“Anh làm sao vậy ?”

Bảo Bình vẫn giữ nguyên như vậy:

“Anh biết cả rồi, đừng giấu anh nữa”

Dương Nhi rụt rè:

“Anh biết cả rồi sao ?”

Bảo Bình gật đầu:

“Đừng rời xa anh nữa, anh xin em”

Bạch Dương cảm thấy rất hạnh phúc, thực sự rất hạnh phúc, cô nghẹn lời:

“Em xin lỗi nhưng cho dù có bắt em chọn một lần nữa, em cũng không muốn làm tổn hại đến anh, Bảo Bình à”

Bảo Bình vuốt lấy mái tóc của Dương Nhi:

“Dù có mất tất cả thì chỉ cần còn có em bên cạnh, anh đã cảm thấy rất vui rồi. Đừng nhắc đến chuyện đó nữa, đừng rời xa anh nữa, Dương Nhi à. Hứa với anh đi”

Bạch Dương gật đầu, cô siết lấy vòng tay ôm chặt Bảo Bình:

“Em xin lỗi, em hứa mà”

Sư Tử đã vô tình đánh mất viên đá mà cô vẫn không hề hay biết điều đó. Nhưng rất may mắn rằng viên đá đã rơi vào tay của Bạch Dương.

“Viên đá này chẳng phải lần trước Sư Nhi nhặt được nó ở nơi đóng quân của binh đoàn bóng đêm sao ? Nhưng sao nó lại ở đây nhỉ ?”

Viên đá đột nhiên phát sáng nhấp nháy trên tay Dương Nhi. Một bóng trắng thoát ra khỏi viên đá hiện thành một con người bằng xương bằng thịt đứng trước mắt Dương Nhi.

Bạch Dương không còn có thể tin vào mắt mình nữa, trước mắt cô thật sự là ...

“Cậu, cậu thật sự đang đứng trước mặt tớ sao ?”

Người kia mỉm cười hiền nhìn Dương Nhi:

“Phải, tớ đang ở đây, rất gần cậu”

Bạch Dương ngạc nhiên bội phần:

“Nhưng tại sao ... chẳng phải ?”

Người đó tỏ ra lo lắng một điều gì đó:

“Việc đó cứ để sau, tớ sẽ giải thích tất cả. Còn bây giờ thì tớ chỉ muốn đến để thông báo rằng Hắc Ma sẽ sớm quay trở lại, lần này tớ cảm nhận được sức mạnh của hắn đã tăng lên rất nhiều, hắn ta thật sự sẽ là một cơn ác mộng của các cậu”

Bạch Dương siết lấy bàn tay lạnh lẽo của người đó lo ngại:

“Nghe cậu nói thì hình như hần ta đã được tăng thêm nhiều phần sức mạnh ... nhưng cậu sẽ không chiến đấu cùng bọn tớ sao ?”

Người đó thở dài nhìn Dương Nhi bằng ánh mắt buồn:

“Tớ chẳng còn là người đó nữa, người đó đã chết rồi Dương Nhi, đã nằm sâu trong bia mộ, không còn có thể sống lại nữa. Tớ bây giờ ... chỉ là một làn khói trắng vô hình vô hữu thì làm sao có thể chiến đấu cùng các cậu chứ ?”

Bạch Dương cảm thấy nghẹn đắng nơi cổ họng:

“Vậy tớ phải làm sao đây ?”

Người đó mờ dần trong không gian, chỉ văng lại tiếng nói bên tai:

“Không có ai có thể chống lại Hắc Ma trong lần hần ta quay trở lại ... nhưng hãy dùng sức mạnh của tình yêu và lòng tin, đó là sức mạnh duy nhất có thể chống lại tất cả”

Bạch Dương siết chặt viên đá trong tay, ánh mắt hần lên tia quyết tâm:

“Hiểu rồi, tớ đã thật sự hiểu rồi. Không chỉ tớ mà mọi người cũng sẽ chiến đấu với trái tim tràn đầy tình yêu thương và lòng tin. Nhất định tớ và mọi người sẽ làm được, nhất định sẽ được, cậu hãy dõi theo nhé”

“Tớ tin rằng các cậu sẽ làm được, hãy cố lên”

50. Chap 48 - Phải Làm Sao Để Tìm Thấy Em ?

Chap 48: Phải làm sao để tìm thấy em ?

Thấy Dương Nhi cứ ngồi ngẩn ngơ một mình bên bờ sông Zodi, tay lại cứ cầm chặt viên đá mà Sư Tử đã nhặt ở vùng đất Gray Land, Nhân Mã bước tới ngồi cạnh Dương Nhi:

“Cậu làm gì ở đây suốt cả buổi vậy Dương Nhi ? Bảo Bình của cậu lo sốt vó đi tìm cậu khắp nơi kia kìa”

Dương Nhi quay sang Mã Nhi cười hiền:

“À không, tớ chỉ muốn ngồi đây yên tĩnh suy nghĩ vài chuyện thôi, có gì sao ?”

Nhân Mã bắt đầu tỏ ra lo lắng khi thái độ của Dương Nhi có vẻ không bình thường:

“Cậu làm sao vậy ? Cậu hình như không nghe tớ nói gì cả ? Đã xảy ra chuyện gì sao ?”

Bạch Dương lắc đầu, lảng tránh ánh mắt sang hướng khác:

“Không có gì, chắc là do tớ không để ý thôi mà”

Nhân Mã kéo Dương Nhi xoay về phía mình, gần giọng:

“Nói tớ nghe xem”

Bạch Dương cười già lã:

“Có chuyện gì đâu chứ, cậu cứ giải tưởng tượng thôi Mã Nhi à”

Nhân Mã vẫn giữ thái độ nghiêm trọng:

“Tớ không tin đâu, tớ nghĩ tớ không đoán sai, đã xảy ra chuyện gì đó, đúng chứ ? Có lẽ cũng liên quan đến hòn đá này phải không ?”

Bạch Dương đứng dậy, gắt giọng:

“Tớ đã nói là không có chuyện gì mà, chỉ muốn yên tĩnh suy nghĩ một vài chuyện, mọi người làm ơn đừng có đến làm phiền tớ được không ?”

Nhân Mã cũng không thua, cô cãi lại:

“Nhưng tớ nghĩ chuyện này chắc cũng không nhỏ nên mới có thể khiến cậu lo lắng như thế, vậy thì tại sao cậu còn cứ cố chấp muốn tự mình giải quyết mà không để mọi người cùng giải quyết chứ ? Cậu nghĩ rằng một mình cậu thì có thể sao ?”

Bạch Dương nổi nóng:

“Đúng, từ trước đến giờ tớ không giỏi bằng các cậu, không thông minh, không thấu đáo, lại nóng nảy cứ thích hành động theo cảm tính mà không chịu suy xét, vậy có được chưa ? Cậu đừng có suốt ngày cứ theo sau tớ hỏi có chuyện gì xảy ra không, cứ như cậu biết tất cả vậy. Làm ơn đi. Để tớ yên, không phải lúc nào điều cậu nghĩ cũng là đúng. Đừng gán ghép suy nghĩ của mình cho người khác”

Bạch Dương quay bước vội đi chẳng để ý đến Nhân Mã đang đứng lặng người ở đó. Bạch Dương thở dài không dám quay đầu lại nhìn, cô sợ mình sẽ mềm lòng mà kể cho Nhân Mã nghe, cô không muốn lại có thêm ai xảy ra chuyện nữa. Cho dù cô có không thể giải quyết được thì cô cũng không muốn để họ dính vào chuyện này.

“Xin lỗi Mã Nhi nhưng tớ không muốn cậu và mọi người dính vào chuyện này”

Còn Nhân Mã, cô đang đứng ngẩn người nhìn theo Dương Nhi, cô không ngờ rằng sự quan tâm của cô lại bị xem như một sự phiền phức cho người khác, chỉ là cô không muốn có quá nhiều chuyện rắc rối bám lấy Dương Nhi, cô không hề nghĩ rằng điều đó lại khiến Dương Nhi cảm thấy khó chịu và cau có đến vậy.

“Xin lỗi, tớ không biết rằng sự quan tâm của tớ lại khiến cậu cảm thấy khó chịu Dương Nhi à”

Nhân Mã từ lúc gặp Dương Nhi ở bờ sông trở về, thái độ thay đổi hẳn. Gương mặt lúc nào cũng cứ phảng phất nỗi buồn khó tả. Xử Nữ lo lắng hỏi han:

“Em không sao chứ ? Không vui vì chuyện gì sao ?”

Nhân Mã lắc đầu. Được vài giây, cô nghiêng đầu nhìn sang Xử Nữ:

“Có phải sự quan tâm của em khiến người khác khó chịu không ?”

Xử Nữ ân cần:

“Em làm sao vậy ? Có ai từ chối sự quan tâm của em sao ?”

Nhân Mã lắc đầu:

“Không nhưng hình như sự quan tâm của em khiến người khác cảm thấy khó chịu và người đó muốn ở một mình”

Xử Nữ cười hiền:

“Em đừng lo, có lẽ là họ chưa thật sự hiểu được ý tốt của em hoặc thật sự là họ đang muốn ở một mình, anh nghĩ họ cũng không cảm thấy khó chịu đối với sự quan tâm của em đâu”

Một ly nước đặt trước mặt Nhân Mã:

“Gì mà mặt cậu cứ bí xị vậy Mã Nhi ?”

Xử Nữ quay sang người vừa lấy cho Mã Nhi ly nước:

“Kết Nhi nói chuyện với Mã Nhi một lát đi, không hiểu ai dám làm cô ấy giận nữa”

Thấy Xử Nữ đi khỏi, Ma Kết mới quay sang Mã Nhi:

“Là chuyện liên quan đến Bạch Dương sao ?”

Nhân Mã trở mặt ngạc nhiên:

“Làm sao mà cậu biết được ?”

Ma Kết nhún vai:

“Không có gì là tớ không biết được, lúc này nhìn thấy Dương Nhi cau có bỏ lên phòng không nói không rằng, giờ thì gương mặt cậu lại bí xị thế này chỉ có một nguyên nhân một là giữa hai cậu xảy ra chuyện gì đó thôi”

Mã Nhi gật đầu:

“Tớ thấy cậu ấy cứ suy tư ngẫm nghĩ điều gì đó, hình như là có liên quan đến viên đá mà lần trước Sư Nhi tìm thấy ở vùng đất Gray Land, tớ sợ lại có chuyện gì xảy ra nên mới hỏi han, cậu ấy bảo rằng không có và còn tỏ thái độ rất khó chịu bảo tớ đừng làm phiền đến cậu ấy, đừng suốt ngày hỏi cậu ấy đã xảy ra chuyện gì”

Ma Kết cau mày suy nghĩ:

“Liên quan đến hòn đá kì lạ kia sao ? Thôi được rồi, tối nay cậu gọi cả Song Tử vào phòng của Sư Tử đợi tớ, tớ sẽ tìm hiểu xem Bạch Dương thật sự là đang cố che giấu điều gì rồi sang phòng các cậu ngay”

Thiên Yết và Song Ngự đang ngồi ở một bờ đá hướng ra sông Zodi. Thiên Yết thì cứ đưa ánh mắt xám tro lạnh lùng hướng về dòng sông còn Song Ngự thì cứ nhìn về đó với một nỗi buồn sâu thẳm.

“Cậu vẫn chưa quên được em gái tớ sao ?”

Song Ngự cười buồn:

“Quên sao ? Cậu nghĩ làm sao có thể chứ ?”

Thiên Yết chống hai tay ra sau:

“Chuyện đã xảy ra một thời gian, con bé thậm chí còn chưa biết được tình cảm của cậu và cũng chưa cho cậu câu trả lời cho đến trước lúc ra đi, cậu đừng đặt nặng lòng về tình cảm đó nữa, hãy quên em gái tớ đi và xem đó như một kí ức buồn mà chôn vùi vào quá khứ, hãy bước tiếp đến tương lai, biết đâu sẽ có một cô gái khác thay thế vị trí đó và giúp vết thương của cậu nguôi ngoai hơn”

Song Ngự thở dài:

“Tớ biết rõ điều đó, tớ cũng cố ép bản thân phải quên... nhưng tớ không thể, vết thương này, cả thời gian cũng không thể khiến nó lành lại”

Thiên Yết đập tay vào trán mình:

“Sao tớ lại có một thằng bạn si tình như cậu chứ ? Chẳng lẽ cậu cứ thế này dù con bé chẳng còn bên cạnh chúng ta nữa sao. Đừng cố chấp nữa Song Ngự, tất cả đã qua rồi, em gái tớ đã chết rồi, cậu hiểu không ?”

Song Ngự hét lên:

“Đừng ép tớ nữa, tớ không thể, tớ không thể quên cô ấy cậu hiểu chứ ?”

Ở một phía xa, một bóng hình mờ ảo tưởng chừng như thật đang hướng về Thiên Yết và Song Ngự, ánh mắt buồn sẫm sẫm nước:

“Em xin lỗi, đừng nhớ về em nữa”

Song Ngự dịu giọng lại:

“Tớ xin lỗi, hay cậu cứ về trước đi, tớ muốn ngồi đây một lát”

Thiên Yết phẩy tay đứng dậy, ánh mắt cậu nhìn Song Ngự đầy thương cảm:

“Cậu ở đó một lát thôi, tớ về trước”

Em ước mình trở thành một cơn gió, để có thể một lần ôm lấy anh

Em ước mình trở thành một đám mây, để có thể che bóng mát cho anh

Em ước mình có thể ở bên cạnh anh nhưng điều đó là không thể

Dù sao thì, điều ước thì vẫn mãi là một điều ước, nó sẽ không có thật và cũng không trở thành sự thật

Song Ngự nhìn ra phía sông, khóe môi mấp máy:

“Anh nhớ em, nhớ rất nhiều”

Đôi mắt cô gái kia có lẽ cũng đã nhỏ lệ, giọt nước mắt rơi xuống tựa viên pha lê thanh khiết, trong suốt. Một giọt nước mắt không vương bụi trần, không vương chút thù hận, đau thương mà chỉ mang một tình yêu chân thành, tha thiết. Một ước vọng mong được ở bên cạnh người mình yêu, để chăm sóc và bảo vệ, rất nhỏ nhoi nhưng mãi không thành hiện thực.

“Em cũng rất nhớ anh, rất muốn ôm chặt lấy anh và hét lên rằng em nhớ anh, em thật sự yêu anh, yêu rất nhiều nhưng làm sao được khi em chỉ là một linh hồn thôi anh à. Em xin lỗi”

Một đại thiên thần uy phong như Song Ngư, đâu ai nghĩ rằng anh có thể khóc dù trong hoàn cảnh nào nhưng hôm nay, tại đây. Anh đã khóc. Khóc vì người con gái mình yêu mãi mãi chẳng thể quay về, chẳng thể được bên anh, được anh chăm sóc và được nghe anh nói rằng anh yêu người đó.

Song Ngư đứng dậy, anh tiến gần hơn về phía sông mà hét lên:

“Anh thật sự rất nhớ em. Phải làm sao anh mới có thể tìm thấy em ? Phải làm sao anh mới có thể được nhìn thấy em ? Nói cho anh biết đi, anh phải làm sao ? Phải làm sao đây, Giải Nhi à”

Song Ngư ngã khụy xuống đất, tay anh không ngừng đâm xuống đá đến nỗi cả bàn tay đều tươm máu đỏ. Giọt nước mắt rơi xuống hòa cùng dòng máu. Một tình cảnh đến mức động lòng trời xanh.

Bóng dáng cô gái kia mỗi lúc một gần hơn, mỗi lúc một rõ hơn. Cô đang đứng đó. Chỉ cách Song Ngư vài bước nhưng khoảng cách đó có lẽ cũng đã rất xa. Song Ngư đã không thể nhìn thấy cô dù họ đã rất gần.

Khoảng cách là gần ngay trước mắt, mắt có thể nhìn rõ, tay có thể chạm vào, chân có thể bước tới nhưng sao... vẫn còn là quá xa

Bóng dáng kia rất muốn hét lên để Song Ngư có thể nghe rằng cô đang ở đó, đang đứng đó, không cách xa anh, nhưng sao lại không thể. Có gì đó nghẹn ở cổ không thể nói thành lời.

Bóng dáng ấy chỉ đứng bên cạnh mà nhìn Song Ngư, tuyệt nhiên không chạm vào anh và cũng không gọi anh. Chỉ đứng yên ở đó, lẳng lặng nhìn anh trong hai hàng nước mắt ứa đầy.

Kì tích liệu có xuất hiện để tình yêu của họ được trọn vẹn ? Câu trả lời thật sự là quá khó vì kì tích không phải là điều dễ dàng xảy đến.

Song Ngư áp đầu xuống tảng đá, tay cũng áp lên tảng đá, mắt nhắm nghiền, hơi thở chậm rãi. Có lẽ anh cũng đã đuối sức.

Bóng dáng ấy rất muốn bước đến cạnh anh, lau những giọt mồ hôi trên trán anh, lau vết máu trên tay anh và băng bó nó lại thật cẩn thận. Đơn giản vậy thôi mà sao khó quá.

Đứng tần ngần một lúc lâu, bóng dáng kia rụt rè đặt bàn tay vô hình vô hữu của mình lên bàn tay anh, muốn chạm vào anh dù chỉ là một chút thôi.

Bỗng nhiên, một luồng khí sáng hòa nhập vào bóng dáng ấy tạo thành một con người đang đứng ở đó, bằng xương, bằng thịt, hiện hữu chứ không còn là một linh hồn vô hình.

Một lời nói thoảng đâu đó:

“Tình yêu của cô và anh ta thật sự đã động lòng trời, nhưng số mệnh của Cự Giải, quả thực đã tận, không thể tái sinh, đây là một cơ thể mới, linh hồn của cô có thể nương tựa vào cơ thể này mà sống xem như là cơ thể của mình.

Nhưng chớ có vội vui mừng, cơ thể mới được ban tặng là vì sức mạnh của tình yêu chân thành, nếu tình yêu đó không còn thì cơ thể của cô cũng không còn, linh hồn cũng sẽ biến mất và tan biến.

Bây giờ, cô chỉ có bây giờ để chứng minh tình yêu của mình. Cô có thể làm mọi cách để có thể chứng minh tình yêu đó nhưng không được nói với anh ta cô là ai nếu không thì cô cũng sẽ vĩnh viễn biến mất. Cô nhớ rõ chứ ?”

Cô gái ấy mỉm cười vui mừng với cơ thể mới, cô nhẹ nhàng lấy khăn tay băng sơ lại vết thương trên tay Song Ngư. Song Ngư choàng sức tỉnh, khẽ chớp mắt để mọi thứ có thể nhìn rõ hơn, anh hơi ngạc nhiên khi trước mặt mình có một cô gái lạ. Một cô gái có chút lạ lẫm nhưng lại rất thân quen.

Song Ngư chống tay còn lại để có thể mà đứng lên:

“Cô là ai ?”

Cô gái sững người, miệng đã phát thành lời nhưng đã vội ngưng lại:

“Em là C..”

“Cô có thể làm mọi cách để có thể giúp tình yêu đó tiếp tục nhưng không được nói với anh ta cô là ai nếu không cô cũng sẽ vĩnh viễn biến mất”

“Em là Thiên Giải”

Song Ngư khẽ chớp mắt rồi nhìn kĩ hơn cô gái trước mặt, cô gái ấy có gương mặt hao hao với Cự Giải nhưng so với Cự Giải mạnh mẽ và lạnh lùng của anh thì cô gái này ôn nhu hơn rất nhiều. Có lẽ vì nhớ cô nên anh mới có cảm giác rằng cô gái này rất giống cô.

Song Ngư nhìn xuống vết thương ở tay mình được băng khá cẩn thận dù chỉ băng bằng một chiếc khăn tay, anh vẫn có cảm giác giống với cách mà Cự Giải đã từng băng cho anh lúc trước.

“Sao cô lại ở đây ?”

Cô gái nhìn Song Ngư với ánh mắt chưa xốt. Hình như anh ấy không nhận ra cô, thái độ cũng khá lạnh lùng, giống như ngày đầu họ gặp nhau vậy.

“Em... em đến để tìm anh Thiên Yết, không ngờ lại gặp anh nằm ở đây, tay lại bị thương nên em băng nó lại giúp anh”

Song Ngư gật đầu:

“À... uhm để tôi dẫn cô đến gặp Thiên Yết”

Song Ngư hoàn toàn không nhận ra Cự Giải dù đã ngay trước mặt. Liệu chỉ trong vòng bảy ngày, Cự Giải có thể chứng minh tình yêu của mình hay lại sẽ phải bị tan biến mãi mãi ?

51. Chap 49 - Đoàn Viên Hay Mãi Mãi Chia Ly ?

Chap 49: Đoàn viên hay mãi mãi chia ly ?

Song Ngư đã đưa Thiên Giải đến ngôi nhà Zodi để gặp Thiên Yết. Đáng lẽ ra họ đã có thể rất vui vẻ và hạnh phúc khi biết rằng Cự Giải vẫn còn sống... nhưng không, lời nguyên kia đã không cho Cự Giải nói rõ thân phận của mình.

Vừa thấy Thiên Yết, Cự Giải đã quên mất hiện tại mình đang trong thân phận của một người khác nên đã sà vào ôm chặt lấy Thiên Yết mà nghẹn ngào:

“Em nhớ anh lắm, anh trai à”

Thiên Yết vội vã đẩy Cự Giải (lúc này là Thiên Giải) ra khỏi mình, gương mặt khó chịu:

“Cô là ai ? Sao lại ôm chầm lấy tôi còn gọi tôi là anh trai nữa”

Cự Giải sững người, cô lại quên một điều rồi. Họ chẳng biết điều gì xảy ra cả. Ngập ngừng một hồi lâu mà Cự Giải vẫn chẳng thể nói điều gì.

“Em... em...”

Thiên Yết đưa ánh nhìn sang Song Ngư, ngụ ý rằng tại sao anh lại đưa một cô gái kì lạ như vậy đến đây. Song Ngư khẽ hắng giọng rồi lên tiếng:

“Cô ấy bảo là muốn tìm cậu, tớ chẳng biết chuyện gì đâu”

Vừa lúc này, những người còn lại đều xuất hiện với vẻ mặt ngạc nhiên khi nhìn thấy sự xuất hiện của một cô gái lạ.

Sư Tử bước gần tới Thiên Yết, tay khoác vào tay anh như đang cố chứng minh cho cô gái kia thấy rằng “Thiên Yết là của tôi và cô không được đụng đến anh ấy”.

Thiên Giải chỉ khẽ mỉm cười rồi kéo tay Thiên Yết, ánh mắt như cố ý thách thức Sư Tử:

“Cho tôi mượn anh ấy một lát nhé”

Thiên Giải kéo nhanh Thiên Yết đi theo mình, Sư Tử thì tức giận kéo giạt Thiên Yết lại:

“Cô là ai chứ ?”

Thiên Giải gỡ bàn tay Sư Tử ra khỏi tay Thiên Yết rồi bước tiếp. Còn Thiên Yết, anh không nói gì, vẫn bước đi theo cô gái kia, hình như anh đã nhận ra gì đó.

Cả hai dừng chân trước ngôi mộ của chính Cụ Giải. Thiên Yết thì nhú mày vì không hiểu được lý do mình bị đưa đến đây còn Thiên Giải thì cứ đứng ngẩn ở đó một lúc lâu.

Thiên Yết lên tiếng:

“Mục đích cô đưa tôi đến đây không chỉ để nhìn ngôi mộ của em gái tôi phải không ?”

Thiên Giải hơi nghiêng đầu về phía Thiên Yết, ánh mắt vẫn siết chặt về phía ngôi mộ:

“Anh có nhớ em gái mình không ?”

Thiên Yết xoa xoa ngón cái lên ngón trỏ, ngược nhìn cô gái lạ một cách đầy khó hiểu:

“Điều đó là dĩ nhiên. Khoảng thời gian mà tôi và con bé gặp lại vẫn chưa lâu... nhưng có thể thay đổi được gì chứ ?”

Thiên Giải hơi mỉm cười nơi khóe môi:

“Nếu được gặp lại em gái mà phải hy sinh tình yêu của mình thì anh có đồng ý không ?”

Thiên Yết tỏ ra thờ ơ nhưng vẫn lắng nghe câu hỏi của cô gái lạ.

“Điều đó thì... tôi phải lựa chọn sao ?”

Thiên Giải gật đầu. Anh đưa ánh nhìn về phía ngôi mộ, ánh mắt thoáng buồn “Có phải anh đã nợ em quá nhiều rồi không Giải Nhi”, rồi lại quay sang Thiên Giải:

“Nếu điều đó thực sự xảy ra chắc chắn tôi sẽ đồng ý”

Thiên Giải mỉm cười “Cảm ơn anh vì đã rất yêu thương em, anh trai” rồi nắm lấy bàn tay Thiên Yết, vẽ lên đó một mặt trời và một mặt trăng được bao bọc bởi chính mặt trời, khóe môi cô mấp máy, dù nhỏ nhưng cũng đủ để nghe rõ từng lời:

“Anh là một mặt trời của Light, đầy kiêu hãnh nhưng rất ấm áp. Em chỉ là một mặt trăng bị mặt đất che phủ, quá tàn nhẫn và lạnh lùng”

Thiên Yết sững người, ánh mắt anh nhìn thẳng về cô gái vừa phát ra những lời đó, đó chẳng phải là những lời mà Cụ Giải đã nói với anh lúc trước đây sao ? Không thể nào có người khác biết được điều đó. Chỉ duy nhất có anh và em ấy biết. Không thể nào. Còn nữa, kí hiệu đó, chẳng có ai biết được.

Thiên Yết ôm chầm lấy Thiên Giải:

“Em đã thực sự quay trở lại sao ? Anh rất nhớ em Giải Nhi à”

Thiên Giải khóc một cách ngọt ngào trong vòng tay quá ấm áp của anh trai. Thời gian qua, sống trong kiếp sống của một linh hồn trong tối tăm, lạnh lẽo, dường như cô rất nhớ vòng tay yêu thương này.

“Em chẳng thể làm gì cả, em rất nhớ mọi người”

Thiên Yết lau nước mắt cho Cự Giải:

“Tại sao ngay từ đầu em không nói mình là Cự Giải mà lại bảo là Thiên Giải chứ?”

Thiên Giải lắc đầu, mắt ánh lên nỗi buồn:

“Chẳng thể nào giải thích được rõ ràng việc em có thể quay về khi cả bia mộ cũng đã ghi rõ tên em... em chẳng thể làm được gì cả”

Thiên Yết xoa người Cự Giải hướng về phía mình:

“Đã xảy ra chuyện gì trong suốt thời gian qua sao? Hãy nói cho anh biết đi Giải Nhi”

Thiên Giải đột nhiên ôm chầm lấy Thiên Yết, chẳng nói gì cả. Từ phía xa Sư Tử đã nhìn thấy và trông cô rất khó chịu.

Tình cảm giữa em và anh lẽ nào là trò đùa khi anh lại có thể ôm chặt lấy người con gái khác?

Thiên Yết bước vào ngôi nhà Zodi và theo sau là Thiên Giải. Vừa nhìn thấy Thiên Giải, các chòm sao đã tỏ thái độ rất khó chịu, chỉ có Song Tử là nhẹ nhàng đối với Thiên Giải. Thấy cách cư xử như vậy Thiên Yết đã định lên tiếng nhưng Thiên Giải đã ngăn cản, cô không muốn vì sự trở lại của mình mà mọi người lại mất hòa khí.

Nhân Mã khó chịu:

“Không hiểu sao lại có người mặt dày thích bám theo cậu như vậy đấy Thiên Yết”

Thiên Yết định nói lại nhưng rồi lại im lặng khi nhìn thấy ánh mắt của Thiên Giải, anh xui xuống rồi quay sang mọi người:

“Từ nay em ấy sẽ ở lại đây cùng chúng ta”

Bạch Dương chẳng ngược lên nhìn, chỉ chú tâm vào việc mình đang làm:

“Không còn chỗ đâu”

Thiên Yết lên tiếng:

“Em ấy sẽ ở căn phòng của Cự Giải”

Đã có ba người lên tiếng phản đối nhanh nhất khi Thiên Yết vừa đề nghị ý kiến đó. Một là Ma Kết, hai là Song Ngư và người còn lại dĩ nhiên là Sư Tử.

Song Ngư bực tức:

“Tớ không biết cậu và cô gái kia có mối quan hệ gì và tớ cũng không thể hiểu được cậu nghĩ sao lại làm vậy nhưng tớ không muốn có bất kì ai làm xáo trộn căn phòng của Cự Giải đâu Thiên Yết”

Ma Kết nhăn nhó, khó chịu:

“Tớ cũng nghĩ giống Song Ngư, cậu không thể quyết định như vậy được”

Sư Tử thì không đưa ra lời nào nhưng cô tuyệt nhiên không nhìn về Thiên Yết mà chỉ chôn cằm mắt xuống bàn.

Thiên Giải lên tiếng:

“Không cần phải phiền phức đâu, em có thể ngủ ở ngoài phòng khách mà”

Đến lượt Thiên Yết phản đối, ngăn cản quyết định của Thiên Giải:

“Em là con gái... nếu mọi người không thích việc em ngủ ở phòng Cự Giải thì em ngủ ở phòng của anh đi, anh sẽ ngủ ở ngoài”

Song Tử bấy giờ mới lên tiếng:

“Thiên Yết, cậu có nghĩ cho Sư Tử không ? Cậu và cô gái kia có những hành động thân thiết trước mặt Sư Tử, cậu còn chưa có lời nào để giải thích về việc đó và mối quan hệ của hai người, giờ còn lại nhường phòng ngủ của mình cho cô gái ấy. Rồi cuộc là cậu có biết bản thân mình đang làm gì không Thiên Yết ?”

Kim Ngưu gật đầu:

“Song Tử nói đúng đó, cho dù cô gái kia là ai thì ít nhất cậu cũng nên nói với Sư Tử một tiếng chứ”

Thiên Yết lạnh lùng:

“Chẳng cần lời giải thích nào cả, tớ không làm gì sai”

Chẳng nói thêm lời nào, Thiên Yết kéo tay Thiên Giải đi thẳng.

Anh xin lỗi nhưng để Cụ Giải có thể quay trở về, anh chẳng còn cách nào khác cả. Xin lỗi em, Sư Tử à.

Ma Kết đá chân Thiên Bình khi cô gọi mãi mà anh chẳng trả lời:

“Anh có nghe em gọi không ?”

Thiên Bình quay sang:

“Chuyện gì vậy Kết Nhi ?”

Ma Kết lắc đầu:

“Không nhưng anh có thấy việc này rất kì lạ không ?”

Thiên Bình kéo chiếc ghế ngồi gần lại chỗ Kết Nhi:

“Ý em là việc cô gái lạ kia đột nhiên xuất hiện và thái độ của Thiên Yết sao ?”

Ma Kết gật gù:

“Anh có nghĩ đó là bạn gái cũ của Thiên Yết không ?”

Thiên Bình lắc đầu:

“Anh không nghĩ vậy. Thứ nhất, con người của Thiên Yết rất dứt khoát với tình cũ, đặc biệt cậu ấy cũng sẽ không để mối quan hệ cũ làm tổn hại đến mối quan hệ hiện tại. Thứ hai theo như anh được biết thì Sư Tử chính là người yêu đầu tiên của cậu ấy”

Ma Kết cau mày:

“Vậy thì không lý do gì Thiên Yết lại đối xử tốt với cô gái kia như vậy, chẳng để tâm đến Sư Tử chút nào. Theo anh thì có bao giờ Thiên Yết như vậy chưa ?”

Thiên Bình ngẫm nghĩ rồi đột nhiên hét lên:

“Anh nhớ rồi, có một người duy nhất khiến Thiên Yết có thể bỏ lơ tất cả, kể cả người mà bình thường cậu ấy yêu thương”

Ma Kết phồng má:

“Có người nào đặc biệt hơn cả Sư Tử sao ?”

Thiên Bình cốc đầu Ma Kết:

“Ngốc thật, đó là Cụ Giải – em gái của cậu ấy”

Ma Kết tỏ ra bực bội:

“Nói chuyện với anh cuối cùng lại chẳng thể đưa ra kết luận gì”

Ma Kết đứng dậy định bỏ đi. Vừa ra đến cửa thì cô lại gặp được...

Thiên Giải đang đứng trước mặt Ma Kết. Vừa thấy Kết Nhi, Thiên Giải xoay người đi, không quên để lại lời nhắn:

“Tôi muốn nói chuyện với cậu”

Sân thượng nhà Zodi...

Ma Kết đầy bức bối:

“Có gì để nói giữa tôi và cô sao ?”

Thiên Giải mỉm cười:

“Thật ra thì không, nhưng tôi có chuyện rất tò mò muốn biết cô Cự Giải kia là ai sao mọi người lại hình như rất yêu thương và quý mến cô ấy, thậm chí căn phòng mà cô ấy không còn ở mọi người vẫn không để người khác vào ở đó”

Ma Kết khoanh tay, mắt hướng về xa:

“Chuyện đó thì cô không cần biết đâu. Có một điều cô không biết là lần đầu tiên khi tôi nhìn thấy cô, tôi đã có chút liên tưởng đến Giải Nhi, nhưng có lẽ sự nhớ mong đã làm lí trí tôi bị che mờ, làm sao cậu ấy có thể sống lại được chứ”

Thiên Giải tỏ ra thích thú:

“Cô liên tưởng tôi đến cô ấy ? Vì sao chứ ? Chúng tôi giống nhau sao ?”

Ma Kết lắc đầu, giọng trầm buồn:

“Cô không hề giống cậu ấy, thậm chí còn rất khác, có lẽ đó chỉ là một cảm giác thoáng qua thôi. Làm sao mà một người như Cự Giải lại có thể trở thành cô được chứ”

Thiên Giải đột nhiên im lặng. Cô rất muốn nói điều gì đó với Ma Kết lúc này nhưng thật lạ, giống như có ai đó bóp nghẹn ở cổ, cô không thể thốt ra bất cứ lời nào. Ma Kết lên tiếng thay cho bầu không khí đang dần ngột ngạt bởi sự im lặng giữa hai con người.

“Cô không giống Cự Giải, Giải Nhi của chúng tôi tuy dịu dàng nhưng rất mạnh mẽ, tuy dễ mềm lòng nhưng cũng rất lạnh lùng, cậu ấy tuy bề ngoài dường như không có cảm xúc đối với mọi thứ nhưng thật ra cậu ấy cảm nhận được rất nhiều điều, cũng có thể nói cậu ấy giỏi che giấu cảm xúc của mình”

Thiên Giải gật đầu:

“Cô nghĩ tôi không phải Cự Giải chỉ vì tôi không dịu dàng nhưng mạnh mẽ, không có dáng dấp lạnh lùng của một cung chủ bóng đêm, không sâu sắc như Giải Nhi. Có lẽ cô nói đúng vì tôi chẳng có điểm gì giống cô ấy.

Nhưng tôi chỉ hiểu một điều thôi, hiểu cảm giác của một đứa trẻ bị bỏ rơi phải sống cùng mẹ nơi tối tăm, lạnh lẽo, hiểu cảm giác cực hình khi bị ép buộc trở thành một cung chủ bóng đêm, hiểu cảm giác ghen đố ở cổ khi bị mọi người khinh rẻ, hiểu cảm giác đau xót lòng khi yêu thương nhưng chẳng thể nói thành lời và còn hiểu cảm giác chia xa những người thân yêu là như thế nào. Có lẽ tôi không phải Cự Giải của các người, nhưng hình như tôi đã biết được nhiều điều hơn cô ấy”

Ma Kết sững người. Cô không còn tin được vào tai mình, những điều mà Thiên Giải vừa nói chẳng phải là những gì mà Cự Giải đã trải qua hay sao ? Cô ta không thể nào biết được tất cả những điều đó. Là Thiên Yết đã nói sao ? Không thể nào. Gặp lại chỉ mới một thời gian ngắn, chưa chắc Thiên Yết có thể hiểu rõ được những cảm giác mà Giải Nhi phải nếm trải trong ngần ấy thời gian sống không có người thân bên cạnh.

Ma Kết đột nhiên trở nên lấp bắp, lời cô nói không còn rõ ràng:

“Cô... không thể nào đâu... ai đã nói cho cô những điều đó ?”

Ngay khi Thiên Giải vừa định trả lời thì Sư Tử và Nhân Mã đã bước vào, Nhân Mã không quên tặng cho Thiên Giải một lời xỉa xối:

“Cậu dành thời gian cho những kẻ mặt dày này làm gì vậy Kết Nhi ? Chúng ta đi thôi”

Ma Kết chần chừ, ánh mắt cứ nhìn chăm chăm vào ánh mắt Thiên Giải. Ma Kết xoay người bước đi theo sự níu kéo của Nhân Mã. Lúc này, Thiên Giải mới lên tiếng:

“Tất cả chỉ nằm trong tim thôi, lúc cậu thật sự cảm nhận được sẽ tự khắc hiểu”

Làm ơn nói cho tớ biết là cậu đi, làm ơn đi

Cung điện bóng đêm...

Hắc Ma đang rất tức giận sau những gì đã trải qua:

“Ta không thể chịu thua như vậy được. Bọn chúng chỉ là những đứa oắt con, không thể nào chúng có thể chống lại ta”

Hoa Dung cũng không kém phần tức tối:

“Vậy chúng ta phải làm gì tiếp theo đây ? Chẳng lẽ cứ đứng nhìn bọn chúng được sống vui vẻ hạnh phúc sao ?”

Hắc Ma nhếch môi:

“Hạnh phúc thì chưa khi Cự Giải đã chết nhưng chúng ta cũng không thể mãi an bình bất động. Chúng ta phải làm gì đó để chia rẽ bọn chúng. Hoa Dung, chẳng phải ngươi rất tài giỏi trong những việc này sao ? Cho ta một diệu kế hay xem nào”

Hoa Dung chau mày suy nghĩ rồi bật cười lớn:

“Quả thật là có một kế hay”

Hắc Ma gật gù khi nghe xong kế hay của Hoa Dung:

“Đúng là chỉ có ngươi mới có thể nghĩ ra những kế hay đến như vậy”

Hoa Dung mỉm cười đắc chí:

“Tôi cũng chẳng là gì so với ngài đâu, Hắc Ma à”

Thiên Giải vừa thức giấc. Điều mà cô nghĩ ngay đến lúc này chính là tìm Song Ngư, cô không còn nhiều thời gian để hoang phí nữa. Thời gian mà cô gái kia dành cho cô đã sắp kết thúc.

Thiên Giải chạy tới chỗ Thiên Yết để tìm hiểu xem rốt cuộc là Song Ngư đã đi đâu:

“Thiên Yết, Song Ngư đã đi đâu rồi ?”

Thiên Yết cốc vào đầu Cự Giải:

“Con bé ngốc này, chẳng lẽ em còn nghĩ được thằng ngốc ấy còn có chỗ nào khác để đi ngoài mộ của em sao ?”

Thiên Giải gật gù rồi đi nhanh về phía ngôi mộ của chính bản thân mình.

Đứng từ xa một lúc lâu chỉ để nhìn Song Ngư ngồi bên mộ của mình, Cự Giải dường như còn chẳng biết rằng bản thân đã bị rơi vào vòng ảo ảnh của Hoa Dung tạo ra.

Song Ngư đang ngồi bên mộ Giải Nhi. Ánh mắt chăm chăm về di ảnh người con gái trên mộ - người con gái mà anh hết mực yêu thương nhưng lại chẳng dám mở lời để rồi bây giờ lại tự ôm hết mọi đau khổ vào bản thân mình.

“Anh thật sự rất nhớ em”

Em cũng nhớ anh, em rất muốn được anh ôm thật chặt, nhưng liệu anh có tin được rằng em có thể sống lại và làm sao để anh nhận ra rằng em vẫn đang bên cạnh anh ?

“Song Ngư à”

Song Ngư xoay người về phía nhau. Anh không còn tin được nữa, Cự Giải, người con gái mà anh yêu thương đang đứng ngay trước mắt anh bằng xương bằng thịt. Cô đứng đó, nhìn anh bằng ánh mắt tha thiết.

Song Ngư dụi mắt, cố nhìn rõ hơn, nhưng hình ảnh trước mắt chẳng những không biến mất đi mà ngược lại nó còn rõ hơn. Cô thật sự đang đứng trước mắt anh.

“Làm sao mà ...”

Anh vẫn còn chưa nói kịp lời thì cô đã ôm chầm lấy anh rồi đặt vào anh một nụ hôn mãnh liệt, dù không hiểu được tại sao khi được người mình yêu trao cho mình nụ hôn bản thân anh lại chẳng có được cảm xúc gì gọi là hạnh phúc nhưng Song Ngư vẫn đáp lại nụ hôn đó.

Thiên Giải như chết đứng, cô chôn chân tại đó, đầu óc như không còn hoạt động, mắt như không còn nhìn thấy được gì nữa, nước mắt cứ tự nhiên rơi trong vô thức.

“Tại sao anh lại làm vậy chứ ?”

Nụ hôn kia đối với Song Ngư có lẽ là cảm giác ngất ngây, hạnh phúc vì được tận hưởng nụ hôn của người yêu trong hiện tại nhưng đối với Thiên Giải là vết đâm sâu sắc vào chính trái tim cô mãi mãi. Nếu là người khác nói cô sẽ không thể tin được, nhưng bây giờ là chính mắt cô nhìn thấy thì không còn sai vào đâu nữa. Anh chỉ giả dối thôi, chẳng có chút nào thật lòng yêu cô, chỉ có cô là ngu ngốc lúc nào cũng nghĩ đến anh, lúc nào cũng chỉ biết yêu anh.

“Đau lắm, thật sự rất đau, Song Ngư à”

[Có ai thắc mắc rằng tại sao Cự Giải lại nghĩ rằng Song Ngư giả dối ? Đơn giản thôi bởi lẽ dù cả hai người đều rơi vào vòng ảo ảnh, nhưng thực chất chỉ có mình Song Ngư chịu trực tiếp tác dụng nên người mà cậu ấy nhìn thấy không phải là Cự Giải mà là Hoa Loan, em gái của Hoa Dung. Chính vì vậy, Cự Giải đã nghĩ rằng Song Ngư có tình cảm với người con gái khác là Hoa Loan nên mới đau lòng]

Thiên Giải bước đi khỏi đó, thẫn thờ như một cái xác không hồn, gương mặt thất thần không sắc. Đang bước đi thì cô bị chặn bởi cô gái lúc trước đã ban cho cô sự sống, ánh mắt cô ta nhìn Cự Giải đầy xót thương:

“Cô gái à, cô quả thật rất đáng thương. Tìm mọi cách để có thể trở về dương gian đoàn tụ cùng người yêu cuối cùng lại bị anh ta phản bội. Sao ? Có còn muốn tiếp tục sống với thân xác này hay là mãi mãi tiêu biến ? Thời gian của cô cũng chẳng còn nhiều nữa đâu hay tôi sẽ kết thúc sớm giúp cô”

Thiên Giải cứ đứng đó bần thần, đầu óc như rối loạn, cứ nửa tỉnh nửa mê. Ngay khi cô gái bắt đầu hút hết linh khí của Thiên Giải thì cô vội vàng bỏ chạy, miệng cứ không ngừng van xin:

“Xin cô mà, đừng làm như vậy. Hãy để tôi được sống đi mà”

Cô gái tuyệt nhiên không chút lay động:

“Không thể được. Mạng sống này tôi ban cho cô là vì đáng tội cao cảm động bởi tình yêu của hai người, nay tình yêu đó không còn là vĩnh cửu thì mạng sống này không thể tiếp tục tồn tại ở dương gian”

Thiên Giải bỏ chạy, vì nhanh mà vấp té, đầu gối tươm máu, mặc kệ cơn đau của vết thương, cô cứ ra sức chạy mà không dám nhìn lại.

Ma Kết đứng chờ Thiên Giải sẵn từ lúc nào, vừa nhìn thấy Thiên Giải chạy tới, cô đã vừa mừng vừa lo:

“Cuối cùng cậu cũng về, cậu không sao chứ ? Sao lại thế này ? Nói tớ biết, chuyện gì đã xảy ra vậy Cự Giải ?”

Vừa nghe nhắc đến cái tên Cự Giải, Thiên Giải đã thay đổi thái độ, gương mặt cô như hoảng loạn, cô ngồi thụp sát xuống chân tường, ánh mắt hoang mang, tay bịt lấy tai, nước mắt cứ thế mà tuông:

“Tôi không phải Cự Giải, đừng bắt tôi đi mà, để tôi ở lại với mọi người đi. Tôi sẽ khiến họ nhận ra mà, đừng bắt tôi đi. Tôi xin cô mà”

Ma Kết lo lắng để Thiên Giải tựa đầu vào mình:

“Đừng sợ, đừng sợ, có tớ ở đây không ai làm hại cậu đâu”

Thiên Yết đợi Thiên Giải ngủ rồi mới quay sang Ma Kết:

“Cậu đã biết bản thân em ấy là ai rồi sao ?”

Ma Kết gật đầu:

“Tớ đã nhận ra ngay sau cuộc nói chuyện với cậu ấy. Nhưng cậu có biết chuyện gì đã xảy ra với cậu ấy trong bấy lâu không ?”

Thiên Yết trầm tư:

“Không rõ lắm nhưng em ấy bảo rằng được một cô gái giúp đỡ để có thể dùng thân xác mới quay lại dương gian”

Ma Kết lo lắng:

“Lúc này khi bắt gặp, Cự Giải đang trong tình trạng hoang mang, lo lắng cứ cầm đầu mà chạy thậm chí còn chẳng dám quay nhìn lại phía sau. Không biết chuyện gì đã xảy ra với cậu ấy nữa”

Thiên Yết siết chặt tay:

“Lúc này con bé bảo đến tìm Song Ngư... Dù có chuyện gì thì tớ cũng không để con bé rời xa chúng ta lần nữa đâu”

Đôi khi những gì số mệnh đã định sẵn có nghĩa không thể thay đổi... cho dù có cố gắng đến mấy thì sau cùng kết quả nhận được vẫn là những gì định sẵn

Giật mình tỉnh dậy trong lo lắng, vàng trán ướt đầm mồ hôi. Thiên Giải ngược nhìn xung quanh và nhận ra rằng chỉ có một mình cô trong phòng.

Khẽ lau giọt nước mắt trên khóe mi, Cự Giải tự nhủ thầm:

“Dù trái tim tớ đang rỉ máu nhưng tớ sẽ rất vui vì cậu đã có thể buông bỏ tớ để nắm lấy một tình yêu khác, có lẽ cậu đã không còn cần tớ nữa rồi. Tớ sẽ ra đi. Hãy luôn hạnh phúc nhé !”

Thân xác kia ngã người xuống giường, không còn hơi thở, mắt nhắm nghiền. Sau đó cũng dần tan biến. Còn linh hồn kia thì lại quay trở về nơi ban đầu mà nó trú ẩn.

Không một ai có thể biết rằng con đường mà mình lựa chọn sẽ dẫn đến đau khổ hay hạnh phúc. Cũng giống như Cự Giải, ban đầu khi được biết sẽ được trở về dương gian nối tiếp yêu thương, cô không hề nghĩ được mình sẽ ở trong hoàn cảnh thấy này.

Người ta nói đúng, nếu cuộc đời này không có chữ nếu thì có lẽ không ai phải buồn.

52. Chap 50 - Lời Giải Đáp Thích Hợp

Chap 50: Lời giải đáp thích hợp.

Cự Giải đang chìm trong một không gian kì lạ, xung quanh đều bị bao trùm bởi một màu đen không định hướng, chỉ duy nhất ở phía xa kia có một chấm trắng rất nhỏ, giống như một tia sáng yếu ớt nào đó đang cố chiếu rọi vào nơi đây.

Cự Giải cứ chạy, cứ chạy dù chẳng biết được bản thân mình đang chạy đi đâu.

Không gian xung quanh đột nhiên sáng dần lên, hình ảnh rõ dần và Cự Giải tin chắc rằng mình không thể nào lầm được nữa. Đây chính là khung cảnh của ngày mà Song Ngư làm trái tim cô tan nát.

Quay trở lại khung cảnh ngày đó, sau khi Cự Giải rời khỏi...

Đường như lí trí của Song Ngư đã thức tỉnh, anh đẩy mạnh cô gái kia ra khỏi mình, gương mặt lạnh lùng:

“Cô là ai và làm như vậy có mục đích gì ?”

Vòng ảo ảnh mất tác dụng, cô gái trước mặt Song Ngư không còn là Cự Giải nữa mà là Hoa Loan – em gái của Hoa Dung.

Hoa Loan cười nhếch:

“Chẳng để làm cho anh thấy, chỉ để cho ai kia nhìn rõ bản chất của anh thôi. Miệng thì nói thương nhớ người đó nhưng khi người đó không ở đây lại giở trò ong bướm với người khác”

Song Ngư cố kìm chế cơn tức giận của mình, quả thực anh đã không để ý rằng bản thân mình đã bị lừa và chính anh đã làm tổn thương người mà anh yêu nhất.

“Cô đang ám chỉ điều gì vậy ? Người đó là ai ?”

Hoa Loan xoay người đi, giọng nói vắng lại:

“Thử nghĩ xem ai là người có vị trí quan trọng nhất trong trái tim anh ? Hãy từ từ cảm nhận nỗi đau vì làm tổn thương chính người mình yêu thương nhất nhé”

Có một điều mà Hoa Loan không hề biết là cô đã nhầm mục tiêu mà Hoa Dung đã chỉ định bởi lẽ cặp đôi mà Hoa Dung muốn chia rẽ chính là Sư Tử và Thiên Yết – đầu não của cả nhóm Zodiac.

Song Ngư thần người, anh đang cố xâu chuỗi lại tất cả những gì đang xảy ra, anh vò đầu:

“Không thể nào... cô ấy không thể sống lại... không thể nào”

Anh chạy thật nhanh quay lại ngôi nhà Zodi để chứng minh một điều, thật ra có phải đúng như những lời Hoa Loan nói, anh đã thật sự làm tổn thương Cự Giải.

Cự Giải đang cố kìm nén giọt nước mắt trước những gì đang xảy ra nhưng cô không làm được. Nỗi đau này dường như vô tận.

Lúc này, một cô gái khác bước lên từ phía sau cô, giọng đầy sự cảm thông và thấu hiểu:

“Tôi cho cô xem lại hình ảnh này không phải chế nhạo cô hay cố tình xát muối vào trái tim đang rỉ máu của cô, chỉ là tôi muốn cho cô một cảm nhận sâu sắc hơn về tình yêu mà thôi. Không phải tình yêu nào cũng có kết thúc ngọt ngào đâu. Đừng quá trông mong vào điều đó để rồi khiến bản thân tự thất vọng...”

Tôi cũng đã từng giống cô, một con người suốt ngày chỉ dồn tâm trí vào việc làm đến khi tôi gặp anh ấy, hầu như mọi lí trí của tôi đều bị chi phối bởi anh ấy, tôi không thể hoàn thành tốt việc gì cả, tôi đã từng mơ rằng chúng tôi sẽ có một kết thúc hạnh phúc là được ở bên nhau nhưng tất cả đã đổ vỡ kể từ khi tôi biết được rằng anh ta phản bội tôi, anh ta chẳng yêu tôi và chỉ xem tôi là một con cờ. Nỗi đau đó còn gấp ngàn lần nỗi đau của cô lúc này”

Cự Giải im lặng, ánh mắt cô siết chặt về hình ảnh người con gái trước mặt. Dáng vẻ dịu dàng và thân thiện của cô ấy khiến người khác không thể nghĩ được rằng cô ấy đã từng trải qua chuỗi ngày đau khổ đến như vậy. Nỗi đau lớn hơn cô đến ngàn lần cô ấy còn thể đứng lên để vượt qua và bước tiếp vậy tại sao cô lại không thể mà lại chọn cách tự tử ngu ngốc như vậy chứ ? Trên đời này không chỉ có tình yêu, cô còn có người thân và bạn bè cô không thể ngu muội đến mức tự hủy hoại mạng sống quý giá của mình vì một tình yêu không hiện hữu.

Cô gái lên tiếng:

“Tôi sẽ đưa cô về khoảng thời gian trước khi cô chọn cách ra đi, cô không chỉ có tình yêu, cô còn nhiều thứ khác. Mạng sống này cô giành lại rất khó khăn, đừng vì một người không yêu thương mình mà từ bỏ nó, nhớ nhé”

Cự Giải hét lên khi thấy cô gái dần biến mất giữa không trung:

“Làm sao tôi có thể gặp lại cô ?”

Cô gái mỉm cười:

“Cô chẳng thể gặp được tôi nữa đâu, trừ khi cô lại có ý định ngu ngốc là từ bỏ mạng sống của mình, khi đó có lẽ chúng ta sẽ lại gặp nhau, cô gái ngốc. À còn một điều nữa, tôi sẽ trả lại thân xác thật sự của cô. Hãy chăm sóc bản thân thật tốt nhé vì cô không có cơ hội thứ hai đâu.”

Cự Giải tỉnh giấc, mắt mở nhìn quanh khắp căn phòng. Đồng hồ điểm chín giờ, tức là khoảng thời gian sau khi cô quay trở về từ chỗ của Song Ngư.

Cự Giải siết chặt lấy bàn tay, ánh mắt nhìn ra khoảng xa xăm:

“Cảm ơn cô, cảm ơn nhiều lắm, tôi sẽ biết tự trân trọng bản thân mình”

Vừa lúc này, cô nghe tiếng cãi vã rất lớn tiếng ở ngoài, có chút tò mò nên Cự Giải đã ghé đầu ra cửa phòng để xem. Song Ngư chạy từ ngoài vào, gương mặt giận dữ:

“Thiên Yết cậu ra đây cho tôi”

Thiên Yết trầm tĩnh bước từ trong ra:

“Cậu tìm tôi ?”

Song Ngư sấn tới siết lấy cổ áo Thiên Yết:

“Cự Giải đã trở về, tại sao cậu lại không nói điều đó cho tôi biết chứ ? Cô ấy đâu ?”

Thiên Yết đẩy mạnh Song Ngư ra khiến anh ngã sòng xoài dưới đất:

“Nói cho cậu biết thì có ích gì, cậu sẽ tin và chăm sóc, quan tâm con bé sao hay là không tin và cho điều đó là hoang đường rồi lại xa lánh, hắt hủi con bé ?”

Song Ngư đứng phắt dậy, ánh mắt nhìn lăm lăm Thiên Yết:

“Sao cậu không nói rằng bản thân ích kỉ chỉ muốn giữ cô ấy là của riêng cậu ?”

Thiên Yết đột ngột đâm vào mặt Song Ngư khiến cậu mất thăng bằng, bước loạng choạng nhưng vẫn không té:

“Nếu tôi ích kỉ thì ngay từ đầu tôi đã không giúp cậu nói cho con bé biết tình cảm của cậu để con bé không phải đau khổ vì cậu như lúc này, tôi ích kỉ sao ? Phải, nếu tôi ích kỉ thì tôi sẽ giữ con bé không để nó gặp cậu nữa. Một lần đã là quá đủ rồi Song Ngư à”

Song Ngư khó chịu:

“Anh nói gì chứ ? Tôi đã làm gì ?”

Thiên Yết cười nhạt:

“Cậu chẳng có lỗi, chẳng làm gì cả. Tất cả là do Cự Giải tự làm tự chịu đúng không ?”

Thiên Yết và Song Ngư bị ngăn cản bởi giọng nói của một cô gái:

“Hai người dừng lại đi”

Tất cả mọi người đều sững người vì người con gái trước mặt. Vì sao ư ? Là vì người con gái đang đứng đó, bằng xương bằng thịt chính là Cự Giải. Song Ngư bước tới chỗ Cự Giải:

“Là em, thật sự là em rồi”

Song Ngư ôm chầm lấy Cự Giải, một hành động quá bất ngờ khiến cô không thể nào phản ứng kịp. Thiên Yết tức giận kéo Song Ngư ra khỏi Cự Giải rồi lại đứng chắn giữa họ, ánh mắt hằn những tia đỏ:

“Từ nay không có ý của tôi, cậu không được phép chạm vào con bé đâu”

Song Ngư đâm vào cạnh tường:

“Tất cả là do Hoa Dung bày ra thôi, làm ơn ai đó hãy giải thích giúp tôi đi”

Cự Giải ngáp ngừng rồi lên tiếng:

“Là do cô ta bày ra cũng được... nhưng điều đó có nghĩa gì ? Nếu anh không muốn thì ai ép được anh đây Song Ngự ?”

Ma Kết lên tiếng:

“Cho tớ nói được không ? Thật ra là có lẽ Song Ngự bị xoáy vào vòng ảo ảnh, vòng ảo ảnh khiến Song Ngự không thể nhìn rõ được ai đâu Giải Nhi à”

Thiên Yết khó chịu:

“Cho dù là vậy thì cậu cũng bị cách li với Cự Giải một tuần”

Cự Giải chuyển hướng nhìn về Sư Tử:

“Tớ cũng có một chuyện muốn nói với cậu. Thật ra cô gái mà cậu đang nghĩ có mối quan hệ đặc biệt với Thiên Yết là tớ. Lúc trước tớ đã phải sống trong một thân xác khác để có thể quay về. Lúc đó tớ cũng không thể giải thích rõ nên đã khiến cậu hiểu lầm. Thật ra anh ấy rất yêu cậu, đừng giận nữa, được không ?”

Sư Tử bối rối:

“Gì chứ ? Tớ biết mà”

Cự Giải xoay qua Bạch Dương:

“Còn cậu nữa Dương Nhi, chuyện Hắc Ma trở lại hãy để mọi người cùng giải quyết, cậu đừng tự ôm vào mình nữa, hiểu không ?”

Bạch Dương, Song Tử, Nhân Mã, Sư Tử và Ma Kết đột nhiên ôm cứng lấy Giải Nhi:

“Mọi chuyện để sau đã, cậu trở về thì bọn tớ mừng rồi”

Đây có lẽ là một viễn cảnh hạnh phúc... nhưng tất cả chỉ đang là sự khởi đầu của một cuộc chiến tàn độc nhất.

53. Chap 51 - Thập Nhị Hắc Ám

Chap 51: Thập nhị hắc ám.

Các cung chủ bóng đêm và các đại thiên thần cuối cùng đã được đoàn tụ nhưng trận chiến thật sự giữa họ và Hắc Ma chỉ vừa mới bắt đầu.

Song Tử nhìn thấy Cự Giải đang chăm chú xem những quyển sách cổ nên rất lấy làm ngạc nhiên:

“Cậu đang xem gì vậy Giải Nhi ?”

Cự Giải xoa thái dương, gương mặt mệt mỏi:

“Tớ đang xem những ghi chép về thập nhị hắc ám, bọn chúng sẽ giao chiến trực diện với chúng ta trong trận chiến này”

Nhân Mã vừa bước tới:

“Hắc Ma sẽ không giao chiến trực diện với chúng ta ?”

Giải Nhi gật đầu:

“Không chỉ hắc ám, cả Hoa Dung, Hoa Loan và Hoa Liên cũng sẽ không giao chiến trực diện với chúng ta mà chỉ theo dõi từ phía sau”

Song Tử liếc mắt về trang sách trên bàn của Cự Giải:

“Vậy còn thập nhị hắc ám mà cậu nhắc đến là ai ? Hình như tớ chưa từng được nghe nhắc đến”

Cự Giải gấp quyển sách và đứng dậy:

“Tập hợp mọi người đi, đã đến lúc chúng ta chuẩn bị cho trận chiến này rồi”

Hơn mười lăm phút sau, các cung chủ bóng đêm và các đại thiên thần đều đã có mặt ở khoảng đất trống gần ngôi nhà Zodi.

Cự Giải đưa mắt nhìn từng cặp một đang tay trong tay thì lại lắc đầu. Đến ngay lúc này mà họ vẫn còn không muốn rời tay thì làm sao mà tập trung luyện tập được đây.

Cự Giải hắng giọng:

“Tôi biết là không nên nhưng mọi người làm ơn tập trung một chút được không ?”

Sau khi đã ổn định mọi người thành hai hàng, Cự Giải lại lên tiếng:

“Trận chiến có lẽ được diễn ra vào đêm trăng tròn, có nghĩa thời gian chúng ta còn chỉ hơn mười ngày và kẻ thù giao chiến trực diện với chúng ta lần này cũng không phải Hắc Ma”

Ngoại trừ Thiên Yết chẳng tỏ ra biểu cảm gì, Nhân Mã và Song Tử đã biết trước điều này thì mọi người đa phần đều rất ngạc nhiên và lặp lại những gì Giải Nhi nói trong vô thức:

“Kẻ thù giao chiến trực diện với chúng ta lần này không phải Hắc Ma ?”

Cự Giải gật đầu rồi nói tiếp:

“Trong thời gian bị nhốt lại hang động, tôi đã vô tình biết được việc Hắc Ma sẽ triệu hồi thập nhị hắc ám và bọn chúng chính là kẻ thù giao chiến với chúng ta. Còn nữa, Hắc Ma sẽ truyền nguyên khí của mình vào một trong số thập nhị hắc ám và tên hắc ám đó sẽ điều khiển hành động của những tên còn lại, dĩ nhiên sức mạnh của tên hắc ám này là mạnh nhất”

Ma Kết lên tiếng:

“Vậy Hắc Ma cũng theo dõi trận chiến thông qua tên hắc ám này ?”

Cự Giải gật đầu rồi phất tay, trước mặt mọi người xuất hiện một tấm tranh bằng da có vẽ thập nhị hắc ám và tên của từng hắc ám.

Cự Giải mỉm cười nhìn Song Tử. Song Tử bước lên, đứng cạnh Cự Giải và bắt đầu giới thiệu cho mọi người về thập nhị hắc ám:

“Mỗi tên hắc ám sẽ có một sức mạnh đặc trưng riêng biệt và chỉ cần lợi dụng vào chính sức mạnh của hắn để đánh bại hắn.

Tên hắc ám đầu tiên rất có thể là tên mà Hắc Ma chọn để làm kẻ đứng đầu thập nhị hắc ám, hắn là Satan, tên ác quỷ mạnh nhất trong thập nhị hắc ám, theo truyền thuyết Satan là tổng lãnh thiên thần Lucifer vì dám phất động một cuộc bạo loạn nên hắn bị đuổi khỏi thiên đàng, giáng xuống địa ngục như một sự trừng phạt. Đây là kẻ mà chúng ta cần phải hết sức thận trọng trong lúc giao chiến vì hắn ta có sức mạnh của ánh sáng nhưng lại được bảo bọc bởi bóng đêm và hắn ta cũng là một kẻ rất thông minh và đầy quỷ kế.

Tên thứ hai là Incubi, hắn ta cũng từng là một nam thần của ánh sáng nhưng phạm thiên điều, dám dụ dỗ người trần gian đang ngủ nên hắn ta bị đày xuống địa ngục. Hắn ta là kẻ đáng sợ thứ ba sau Satan và Solomon. Incubi sẽ tăng sức mạnh bội phần nếu giao chiến với hắn trong không gian giấc mơ...”

Sư Tử cắt ngang lời Song Tử:

“Không gian giấc mơ ?”

Nhân Mã lên tiếng giải thích:

“Không gian giấc mơ là một không gian ảo do Incubi tạo ra bằng phép thuật của hắn. Vì là một vị thần giấc mơ nên khi giao chiến, hắn ta rất có thể khiến chúng ta mất tỉnh táo để dễ dàng đưa chúng ta vào không gian giấc mơ để tăng lợi thế cho hắn vì khi ở không gian giấc mơ, không ai có thể sử dụng phép thuật trừ hắn ta. Nếu linh hồn của chúng ta bị giết trong không gian giấc mơ thì đồng nghĩa với việc chúng ta sẽ chết

ở không gian thật hoặc nếu chúng ta bị giam vào không gian giấc mơ quá năm tiếng đồng hồ, chúng ta cũng sẽ chết.”

Song Tử tiếp tục nói về thập nhị hắc ám:

“... cho nên khi giao chiến với Incubi chúng ta phải chú ý không để bị hắc ám đánh lừa. À còn một điều cần nhớ kĩ là hắc ám là một kẻ có nhiều hành vi khiếm nhã trước mặt con gái nhưng nếu để hắc ám giao chiến với nữ thì tớ tin chúng ta có nhiều phần thắng hơn vì hắc ám sẽ để lộ nhiều sơ hở.

Tên thứ ba là Demon, hắc ám là một kẻ không giao chiến bằng vũ lực mà sẽ dùng từ ngữ để đánh gục đối phương, đưa người đối diện vào lối bế tắc. Hắc ám sẽ khiến người giao chiến với hắc ám từ từ mất ý thức và cảnh giác và sau đó kết liễu người đó chỉ với một bàn tay. Hắc ám là kẻ đánh gục tinh thần.

Tên thứ tư là Devil, hắc ám là em trai cùng cha khác mẹ của Demon, khi giao chiến hắc ám sẽ tuyệt nhiên không tấn công mà chỉ để đối phương tấn công trước. Đến lần tấn công thứ ba của đối phương, hắc ám dùng gậy lửa để đâm xuyên tim đối phương khiến họ không thể chống trả và chỉ trong ba giây sẽ lập tức tử vong, không thể hồi sinh cho dù có được Đấng Tối Cao cứu giúp...”

Kim Ngưu vẫn mơ hồ về Devil:

“Nhưng tại sao sau ba lần tấn công Devil, đối phương lại không có khả năng tránh đòn ?”

Song Tử cắn môi thở dài:

“Vì lúc đó sức lực của đối phương đã bị Devil hút sạch sau ba lần tấn công, họ hoàn toàn không còn khả năng chống trả và dĩ nhiên chỉ còn cách chịu đòn thay vì tránh”

Xử Nữ đưa ra một câu hỏi khác:

“Uhm Lục quỷ hắc ám có mười hai tên, chúng ta cũng có mười hai người vậy chúng ta một đối một sao ?”

Cự Giải lên tiếng trả lời thay Song Tử:

“Thập nhị hắc ám không chỉ mười hai tên ác quỷ mà thực sự chỉ có sáu ác quỷ nhưng vì bởi mỗi ác quỷ sau khi bị tiêu diệt lại tái sinh nên xem như mười hai và gọi là thập nhị hắc ám. Và sau lần tái sinh, ác quỷ sẽ có sức mạnh gấp nhiều lần trước lúc tái sinh. Trận giao chiến này hai đấu một, hai người có thể tự chọn kẻ giao chiến cho mình, chỉ duy Incubi để nữ giao chiến và Succubi để nam giao chiến thì chúng ta sẽ có thêm nhiều lợi thế”

Song Tử gật đầu tiếp tục:

“...Tên thứ năm là Succubi, cũng giống như Incubi, cô ta cũng từng là một nữ thần của ánh sáng nhưng vì dụ dỗ người trần mà phạm thiên điều bị giáng xuống địa ngục. Cô ta sẽ dùng thuật mê hoặc để quyến rũ người đối diện khiến họ si mê vì cô ta và cuối cùng bị cô ta kết liễu. Vì vậy khi giao chiến, điều cần tránh duy nhất chính là không được nhìn thẳng vào ánh mắt của Succubi.

Tên cuối cùng chính là Solomon, một tên ác quỷ khôn ngoan, hắc ám sở hữu chiếc vòng điều khiển ma quỷ gọi là Djinn và chuông triệu hồi Diabo. Bản thân hắc ám sẽ giao chiến với chúng ta trực diện bằng mọi cách khiến chúng ta cạn kiệt sức lực, đến lúc này hắc ám sẽ dùng vòng điều khiển Djinn để gọi ma quỷ đến giúp đỡ, ma quỷ sẽ khiến chúng ta hoàn toàn mất khả năng chống trả, đến lúc này Solomon sẽ dùng chuông triệu hồi để thu hồi tiềm thức chúng ta để chúng ta quy phục hắc ám và trở thành người của Satan. Hắc ám hoàn toàn không có yếu điểm cho nên là kẻ khó đánh bại chỉ sau Satan.”

Thiên Yết này giờ chỉ im lặng, đôi mắt màu xám tro chỉ hướng về một hình ảnh duy nhất là Solomon, anh chậm rãi lên tiếng:

“Solomon rất thú vị”

Nhân Mã đột nhiên siết chặt tay, ánh mắt khó chịu:

“Tớ muốn giao chiến với Incubi, tớ thề sẽ giết chết hắc ám ta”

Cự Giải tỏ ý không đồng ý:

“Tớ không nghĩ vậy. Thứ nhất cậu quá dễ mất bình tĩnh nên sẽ dễ khiến đối phương thừa cơ đưa cậu vào không gian giấc mơ, thứ hai cậu không đủ kiên nhẫn để kéo dài trận giao chiến khiến Incubi lộ ra sơ hở và thứ ba, cậu có nét rất giống người em gái thiên thần của Demon và Devil nên nếu để cậu giao chiến với một trong hai tên đó sẽ có cơ hội chiến thắng cao hơn vì theo tớ biết Demon và Devil rất thương cô em gái thiên thần này nhưng không có nhiều cơ hội gặp và tiếp xúc”

Nhân Mã không hài lòng:

“Nhưng tớ thật lòng muốn giết cái tên chết tiệt Incubi”

Cự Giải thu lại tấm ảnh bằng da kia, giọng quả quyết:

“Cậu có thể chết dưới tay Incubi nếu giao chiến với hắn bằng thái độ kích động này. Mã Nhi, tớ biết cậu thật sự muốn giết hắn nhưng cậu hãy nghĩ đi nếu chúng ta để thua trong trận chiến này thì bóng đêm sẽ thật sự thống trị tất cả”

Nhân Mã thở dài:

“Tớ xin lỗi, tớ đã quá kích động”

Bạch Dương liếc ngang liếc dọc:

“Hai đấu một có nghĩa hai người phải hiểu ý nhau mới có thể chiến đấu dễ dàng”

Ma Kết gật đầu:

“Có lẽ chúng ta nên chia cặp đấu trước khi chọn kẻ giao chiến”

Thiên Bình lên tiếng trước nhất như sợ có ai tranh giành với anh nếu anh không nói ngay:

“Tớ và Kết Nhi sẽ là một cặp”

Kim Ngưu cũng lên tiếng:

“Tớ và Song Tử sẽ là một cặp”

Xử Nữ kéo Mã Nhi đứng cạnh mình:

“Tớ và Mã Nhi”

Thiên Yết mỉm cười nhìn Cự Giải:

“Dĩ nhiên là anh với Sư Nhi”

Cự Giải gật đầu nhìn Thiên Yết rồi quay sang Song Ngự đứng cạnh:

“Tớ với cậu”

Song Tử ngó ngang dọc:

“Nhưng chúng ta cần một cặp nam và một cặp nữ để giao chiến với Incubi và Succubi”

Bạch Dương lên tiếng:

“Vậy tớ và Nhân Mã sẽ là một cặp còn Bảo Bình và Xử Nữ sẽ là một cặp”

Bảo Bình tỏ vẻ không vừa ý nhưng cũng không từ chối:

“Ừ, vậy cũng được”

Sau một khoảng thời gian chọn lựa thì cuối cùng cũng có kết quả. Thiên Yết và Sư Tử sẽ giao chiến với Solomon, Thiên Bình và Kết Nhi sẽ giao chiến với Satan, Cự Giải và Song Ngự sẽ giao chiến với Demon, Kim Ngưu và Song Tử sẽ giao chiến với Devil, Bạch Dương và Nhân Mã sẽ giao chiến với Incubi còn Bảo Bình và Xử Nữ sẽ giao chiến với Succubi.

Tranh thủ lúc được nghỉ ngơi trước khi tập luyện, Bảo Bình kéo Dương Nhi ra ngoài nói chuyện:

“Sao cậu lại chọn cặp với Mã Nhi ? Cậu không muốn chiến đấu cùng tớ sao ?”

Bạch Dương cười gượng, tỏ ý lảng tránh:

“Ý của tớ không phải vậy nhưng tớ thật sự muốn giết Incubi thay Mã Nhi. Cậu phải hiểu”

Bảo Bình thở dài:

“Nhưng thôi đã lỡ rồi. Chúng ta vào trong đi”

Ánh mắt lạ lùng lảng tránh khi được hỏi về trận chiến cùng hành động đổi cặp chiến đấu cùng Mã Nhi khiến Kết Nhi có chút nghi ngờ nhưng cô vẫn chưa hiểu được nguyên do Dương Nhi phải làm vậy rốt cuộc là gì.

Một ngày nữa lại trôi qua, dù mọi người đã chuẩn bị tinh thần chiến đấu trong trận chiến lần này, nắm rõ mọi thứ về kẻ giao chiến cùng họ nhưng họ vẫn chưa biết được rằng tương lai sẽ thế nào. Ánh sáng sẽ chiến thắng hay bóng đêm sẽ thống trị tất cả.

Liệu kết thúc sẽ là hạnh phúc hay một niềm đau mãi mãi không phai nhòa ?

54. Chap 52 - Vẫn Còn Một Bí Ẩn

Chap 52: Vẫn còn một bí ẩn.

Đã hai ngày luyện tập, Ma Kết đã quan sát Bạch Dương rất nhiều lần, cô ấy thật sự có quá nhiều điều khiến Ma Kết không thể hiểu được. Một Bạch Dương sôi nổi, vui vẻ và tràn đầy nhiệt huyết không còn thấy nữa mà chỉ là một Bạch Dương trầm lặng, thích yên tĩnh và đầy lòng căm phẫn đối với Hắc Ma. Mặc dù Kết Nhi hiểu rõ sự căm phẫn đối với Hắc Ma của Dương Nhi nhưng hình như nó có gì đó rất kì lạ.

Điển hình như việc khi ai đó nhắc đến Hắc Ma, Hoa Dung, Hoa Loan thì thái độ của Dương Nhi rõ ràng rất kích động và tức giận, nhưng ai khác nhắc đến thập nhị hắc ám thì Dương Nhi chỉ tỏ ra thái độ mờ nhạt, thờ ơ, không chút quan tâm.

Sư Tử khều vai Ma Kết:

“Cậu đang nghĩ về thái độ của Dương Nhi sao ?”

Ma Kết rất ngạc nhiên khi Sư Tử lại đề cập đến việc này:

“Cậu cũng nhận ra sao ?”

Sư Tử mỉm cười:

“Quá rõ để nhận thấy mà Kết Nhi”

Ma Kết chau mày:

“Thái độ của cậu ấy thay đổi từ sau khi Giải Nhi xảy ra chuyện, cũng dễ hiểu nhưng tại sao sau khi Giải Nhi quay về, thái độ của Dương Nhi cũng không tốt hơn chút nào, thậm chí cậu ấy còn lạnh lùng hơn lúc trước.

Cậu có nhớ lúc mới biết tin Giải Nhi, Dương Nhi đã khóc rất nhiều, thậm chí mấy ngày sau đó tâm trạng cũng bất ổn, nếu như vậy thì lẽ ra khi thấy Giải Nhi về cậu ấy phải là người vui nhất mới phải nhưng không, từ lúc Giải Nhi về, cả một lời hỏi thăm cậu ấy cũng không nói gì”

Sư Tử gật đầu xác nhận:

“Trước đây cậu ấy cũng rất thích leo đèo theo sau chọc phá Giải Nhi, nhưng bây giờ thì không, thậm chí cậu ấy còn tránh mặt mỗi lúc có Giải Nhi, rốt cuộc là vì nguyên nhân gì ?”

Song Tử đột nhiên xuất hiện phía sau Ma Kết và Sư Tử khiến cả hai giật mình. Thấy vậy thì Song Tử rất thích thú:

“Hai cậu làm sao vậy ? Đang nói về ai mà không muốn người đó biết sao ? Phải ứng mạnh quá. Là về Bạch Dương sao ?”

Ma Kết tròn mắt kinh ngạc:

“Cả cậu cũng nhận ra thì thật chuyện này không ổn rồi”

Song Tử bấu môi, cô thúc tay vào vai Kết Nhi:

“Ý cậu tớ hờ hững chẳng quan tâm ai sao ?”

Sư Tử giải vây cho Kết Nhi:

“Ý Kết Nhi tức là cậu ấy nghĩ thái độ của Dương Nhi chỉ là do tớ và cậu ấy nghĩ ngợi quá nhiều nhưng bây giờ cả cậu cũng nói vậy thì thực là khó hiểu”

Song Tử cắn môi:

“Làm sao mà không nhận ra được, Bạch Dương thay đổi hoàn toàn, cứ như một người khác vậy. Thậm chí cả Bảo Bình mà cậu ấy cũng không chịu tiếp xúc, suốt ngày nếu không phải luyện tập cùng mọi người thì cậu ấy ngồi một mình ở bờ sông Zodi, giống như đang cố tách mình ra khỏi mọi người vậy”

Một giọng nói vang lên từ đằng sau khiến cả ba không hẹn mà cùng giật thót người:

“Nếu nói là do cái chết của Giải Nhi tác động mạnh đến cậu ấy thì có thể dễ hiểu”

Song Tử, Sư Tử hét lên:

“Đừng có như ma thế chứ”

Nhân Mã mỉm cười quay sang Ma Kết:

“Cậu không chỉ nhìn ra bấy nhiêu, không chỉ nhìn ra sự thay đổi của Dương Nhi, đúng không Kết Nhi ?”

Ma Kết thở dài:

“Đúng vậy. Không chỉ có Bạch Dương, cả Giải Nhi cũng như vậy. Bên ngoài, cậu ấy hình như rất vui vẻ với mọi người nhưng tớ cảm nhận được nội tâm cậu ấy rất phức tạp, khó hiểu, nụ cười thường trực trên môi cậu ấy giống như được lắp trình sẵn vậy, có chút gì đó không thực”

Song Tử ví von:

“Nói cách khác là giống như cậu ấy đang cố che giấu cảm xúc của mình bằng gương mặt vui vẻ”

Ma Kết chột lên tiếng:

“Cậu có nhớ lúc trước Giải Nhi trở về với một gương mặt khác không ? Cậu ấy bắt Thiên Yết phải chọn giữa cậu ấy và Sư Tử trong khi cậu ấy chưa bao giờ đòi hỏi sự yêu thương và chăm sóc từ Thiên Yết, còn nữa, cậu ấy có một lần đã nói với tớ:

Cô nghĩ tôi không phải Cự Giải chỉ vì tôi không dịu dàng nhưng mạnh mẽ, không có dáng dấp lạnh lùng của một cung chủ bóng đêm, không sâu sắc như Giải Nhi. Có lẽ cô nói đúng vì tôi chẳng có điểm gì giống cô ấy.

Nhưng tôi chỉ hiểu một điều thôi, hiểu cảm giác của một đứa trẻ bị bỏ rơi phải sống cùng mẹ nơi tối tăm, lạnh lẽo, hiểu cảm giác cực hình khi bị ép buộc trở thành một cung chủ bóng đêm, hiểu cảm giác ghen đố ở cổ khi bị mọi người khinh rẻ, hiểu cảm giác đau xót lòng khi yêu thương nhưng chẳng thể nói thành lời và còn hiểu cảm giác chia xa những người thân yêu là như thế nào.

Có lẽ tôi không phải Cự Giải của các người, nhưng hình như tôi đã biết được nhiều điều hơn cô ấy

Thái độ của cậu ấy lúc đó rất trầm tĩnh, bình thản như không”

Nhân Mã chăm chú lắng nghe rồi lên tiếng:

“Theo như cậu nói thì có hai điểm hơi khó giải thích:

Thứ nhất, Cự Giải không phải dạng người thích tranh sự yêu thương, hơn nữa cậu ấy luôn biết thấu hiểu cho người khác nên sẽ không đặt cho Thiên Yết một câu hỏi có tính lựa chọn mang áp lực nặng như vậy.

Vả lại, Giải Nhi hoàn toàn không phải đứa con gái thích dựa dẫm cho nên sẽ không bắt anh trai chọn mình hay bạn gái của anh trai.

Thứ hai, Cự Giải không phải người thích nhắc đến quá khứ với người khác, cho dù đó có là người thân. Cô ấy còn nói: “...hình như tôi đã hiểu được nhiều điều hơn cô ấy”, như vậy có nghĩa là gì ?

Tớ không thể hiểu được.”

Hai người nào đó đang cố lắng nghe câu chuyện của bốn cung chủ bóng đêm, một người đã thoáng hiện lên ánh mắt lo lắng.

“Lẽ nào mình đã có quá nhiều sơ hở ?”

Cự Giải bước vào chỗ các cung chủ bóng đêm đang đứng, khẽ hắng giọng:

“Đừng cố tìm hiểu vấn đề này nữa, điều quan trọng bây giờ chính là các cậu phải ra sức luyện tập để chuẩn bị cho trận chiến với thập nhị hắc ám. Bí ẩn này tớ sẽ giải thích ngay sau khi trận chiến kết thúc, được chứ ?”

Cự Giải và bốn vị cung chủ rời khỏi, một người con trai mới bước ra khỏi chỗ nấp, tay nắm chặt:

“Mong rằng mọi chuyện không như mình đã nghĩ”

Sân tập...

Ma Kết vỗ tay để kéo sự chú ý của mọi người:

“Mọi người à, suốt mấy ngày qua chúng ta đã luyện tập rất chăm chỉ đúng không ? Hôm nay thì chúng ta sẽ thử đánh trực diện với kẻ thù”

Nhân Mã thấy ánh mắt ngạc nhiên của mọi người thì giải thích:

“Khi đánh trực diện trong trận chiến sắp tới, hai người sẽ đánh với một tên hắc ám, bây giờ thì chúng ta một đánh một, một cặp sẽ tự chọn ra người đóng kẻ thù, người đóng vai kẻ thù sẽ dùng phép thuật để hóa trang. Sẽ chia làm hai đợt. Đợt một là cặp của Kim Ngưu và Song Tử, cặp của Cự Giải và Song Ngư, cặp của Bạch Dương và Xử Nữ, đợt hai là ba cặp còn lại. Nên nhớ, phải đánh như đang ở trận chiến thật”

Sau một hồi chuẩn bị thì cuối cùng trận đánh giả cũng bắt đầu.

Cặp của Thiên Bình và Ma Kết giao chiến với Satan, Ma Kết hóa thành Satan.

Cặp của Thiên Yết và Sư Tử giao chiến với Solomon, Thiên Yết hóa thành Solomon.

Cặp của Cự Giải và Song Ngư giao chiến với Demon, Cự Giải hóa thành Demon.

Cặp của Kim Ngưu và Song Tử giao chiến với Devil, Song Tử hóa thành Devil.

Hai cặp của Bạch Dương và Nhân Mã với Bảo Bình và Xử Nữ đối cặp đánh tạm thời. Xử Nữ chung nhóm với Dương Nhi, Xử Nữ hóa Incubi. Bảo Bình và Nhân Mã chung nhóm, Nhân Mã hóa thành Succubi.

Trọng tài lần đợt một sẽ là Thiên Yết và Ma Kết.

Cự Giải và Song Ngư đã bắt đầu trước nhất nhưng chỉ được hai đòn tấn công, Cự Giải đã trở về hình dáng cũ, thái độ khó chịu:

“Song Ngư, anh có nghiêm túc không ? Anh thậm chí còn chẳng tấn công”

Rõ là thương tiếc nên chẳng dám đánh thẳng vì sợ trúng Cự Giải nên cứ đứng thủ. Thiên Yết quay sang Song Ngư lên tiếng:

“Song Ngư hóa thành Solomon”

Dù là đã đổi nhưng Cự Giải không đánh cũng thắng bởi lẽ Song Ngư ngoại trừ né đòn và thủ thế thì chẳng tấn công nhiều, dù có cũng là cố tình đánh không trúng.

Hai cặp của Kim Ngưu – Song Tử và Bạch Dương – Xử Nữ làm rất tốt nhưng hình như Dương Nhi đang có xu hướng mất bình tĩnh.

Trận đánh diễn ra hơn mười lăm phút, Cự Giải và Song Ngự dứt trận bởi lẽ Song Ngự chẳng làm gì khác ngoài đứng đó chịu trận mà không tấn công. Cự Giải đòi đổi nhóm thì Song Ngự hứa là sẽ không làm vậy nữa.

Cặp của Kim Ngưu – Song Tử cũng không tốt hơn, đại thiên thần Kim Ngưu lúc đầu vốn là đánh rất tốt, nhưng lúc sau khi thấy Devil té mới nhận ra đó là Song Tử thì không đánh mà đỡ, chính vì vậy đã nhận một chưởng.

Lúc vào thì bị Ma Kết mắng rằng lúc ra trận gặp Devil lẽ nào Kim Ngưu cũng như vậy.

Song Tử mỉm cười bước vào ngồi nghỉ.

Trên sân chỉ còn lại duy nhất Xử Nữ và Bạch Dương, cặp này đánh tốt nhất vì không lệ thuộc vào người đối diện.

Bạch Dương càng đánh càng hăng, đến nỗi bị Xử Nữ tung chưởng khiến cô ngã xuống, khoe môi tươm máu vẫn hiên ngang đứng dậy đánh tiếp, không muốn dừng trận.

Ma Kết khêu Sư Tử:

“Dương Nhi có gì đó không ổn rồi, đánh đến như vậy cũng không chịu dừng. Dù đây là đánh như thật nhưng cũng không cần đến mức như vậy đâu”

Sư Tử cắn môi, mắt lo lắng hướng về chỗ Xử Nữ và Bạch Dương, cả hai đánh đến người chảy máu, kẻ u đầu vẫn không dừng.

Bạch Dương đánh thêm một lúc thì dừng lại. Trận chiến kết thúc.

Xử Nữ vì muốn chọc Dương Nhi mà hóa thành Hắc Ma, ngỡ rằng Bạch Dương sẽ chỉ đá anh nhưng ai ngờ vừa nhìn thấy Hắc Ma thì Dương Nhi đã lao tới, ánh mắt phùng lửa chiến.

Xử Nữ chỉ đỡ đòn mà không tấn công:

“Tớ chỉ đùa thôi mà, Dương Nhi”

Dương Nhi bỏ ngoài tai lời nói đó, tay vẫn cứ đánh tới.

Ma Kết hét lên:

“Được rồi Dương Nhi à, dừng lại ở đây thôi”

Nhưng vô ích, cho dù Kết Nhi có hét lên, Bạch Dương vẫn không có dấu hiệu dừng lại mà càng đánh hăng hơn lúc đầu.

Xử Nữ không còn đường lui chỉ còn cách chưởng thẳng về Dương Nhi khiến cả người cô bay về sau đập vào cây lớn và ngã xuống đất, miệng phun máu.

Bảo Bình chạy về chỗ Dương Nhi lo lắng:

“Không sao chứ?”

Dương Nhi lấy tay lau nhanh máu ở miệng, giọng đàng sắt khí:

“Vẫn ổn”

Thấy Dương Nhi có ý định đánh tiếp, Thiên Yết lên tiếng:

“Được rồi, hôm nay tạm dừng ở đây đi, Bảo Bình à, cậu đưa Dương Nhi về phòng nghỉ đi”

Lúc này, Mã Nhi mới quay sang Xử Nữ:

“Anh ra tay mạnh quá rồi Xử Nữ”

Xử Nữ lắc đầu:

“Cô ấy liên tục tấn công tới giống muốn giết chết anh, anh cũng không muốn”

Nhân Mã đỡ lấy Xử Nữ:

“Anh không sao chứ ?”

Sư Tử thở dài nhìn Ma Kết:

“Chuyện này hình như càng ngày càng không thể hiểu được rồi”

Phía sau những bí ẩn chưa được tìm thấy luôn tồn tại những sự thật cay đắng. Người ta thường nói, kẻ biết nhiều là kẻ ngu ngốc. Biết nhiều, chưa hẳn đã là tốt. Đôi khi, biết quá nhiều chỉ khiến bản thân đau khổ.

55. Chap 53 - Bí Mật

Chap 53: Bí mật.

Sớm. Bầu trời xám xịt bị bao trùm bởi một màu xám u tối đến náo lòng, bầu không khí ngột ngạt đến khó thở. Nhân Mã ngáp ngáp dài bước lững thững ra sân tập, cô nghĩ sớm thế này chỉ có cô mới ra đây, nhưng không ngờ ở ngoài nơi sân tập vắng lặng lại có bóng dáng của hai người con gái.

Khẽ bước nhẹ thận trọng nép vào bụi rậm, Nhân Mã nheo mắt nhìn xem rốt cuộc hai người kia là ai. Một cô gái vừa xoay người nhìn cô gái ngồi bệch dưới đất, ánh mắt lạnh lùng như xoáy sâu vào tâm can người khác:

“Tôi đã nói rồi, cô muốn làm thế nào thì tùy cô nhưng hãy thử dùng bộ óc của mình để suy nghĩ chứ đừng dùng thứ tình cảm con người để nghĩ, bọn họ sẽ tin vào lời cô nói sao ? Hoặc nếu có tin thì hãy tưởng tượng xem họ sẽ thế nào, họ sẽ làm sao để chấp nhận sự thật đau lòng này ?”

Nhân Mã thoáng lo lắng, rốt cuộc là Cự Giải và Bạch Dương đang nói về chuyện gì sao về mặt của Giải Nhi lại xa lạ đến mức cô giống như một người khác, còn Dương Nhi lại thần người chẳng nói lời nào. Còn nữa, rốt cuộc chuyện đó có liên quan gì đến mọi người mà Giải Nhi lại bảo rằng mọi người sẽ không thể chấp nhận được sự thật đau lòng. Vậy sự thật đau lòng đó là gì ?

Dương Nhi đứng bật dậy, ánh mắt như muốn giết người:

“Nhưng tôi cũng không thể trở mặt xem như không có chuyện gì, nỗi đau đó quả thực là không ai có thể chấp nhận nhưng sự thật là sự thật, chuyện này dầu thế nào cũng không thể thay đổi”

Cự Giải cười nhếch môi, đưa tay nâng cằm của Dương Nhi:

“Chuyện có thay đổi được hay không không do cô quyết định, cứ biết điều thì im lặng... tất cả những việc tôi đang làm cũng là nguyện vọng cuối cùng của em ấy. Đừng dùng cái thứ tình cảm con người tầm thường, vô vị của bản thân mà phán xét mà hãy dùng lí trí để nhận định.

Nếu bọn họ biết thì chắc chắn tinh thần sẽ xuống dốc trầm trọng đến mức không thể gượng dậy, còn thể chiến sắp tới thì sao ? Bọn họ chỉ có thể nộp mạng nếu dùng cái tinh thần suy sụp ấy để mà đánh.

Nếu chúng ta thua, Hắc Ma sẽ thống trị tất cả, lúc đó sẽ thế nào đây ? Cả thế giới sẽ chìm trong bóng tối, bao nhiêu người sẽ phải chết. Đó là cảnh mà cô muốn nhìn thấy, đó là cảnh mà em ấy muốn hay sao ?”

Bạch Dương siết chặt bàn tay của mình, ánh mắt lưng trào nước mắt:

“Vậy tôi có thể làm gì ? Im lặng như chưa từng biết gì đợi đến thể chiến kết thúc thì giả vờ như đau khổ khi biết được sự thật hay sao ?”

Cự Giải xoay người bước đi, chẳng chút để tâm đến Dương Nhi:

“Phải làm sao tôi nghĩ cô đã tự biết rồi, hãy nhớ lấy, sự thật này đến khi thể chiến kết thúc thì đừng bao giờ để người thứ ba biết, nếu không hậu quả tự cô hiểu rõ”

Nhân Mã vô thức lùi lại. Cự Giải trước mắt cô không còn là người bạn thân thiết mà cô quen biết, quá lạnh lùng, quá vô cảm, không còn là một Giải Nhi từng vào sinh ra tử cùng mọi người mà là một cô gái lạ lẫm mang vóc dáng thân quen.

Chuyện gì đã xảy ra để Giải Nhi thay đổi đến mức này ? Sự thật mà cả hai người họ đang cố che giấu là gì ? Hậu quả mà Dương Nhi phải chịu khi tiết lộ chuyện này sẽ to lớn đến mức nào ? Cả nghĩ, Nhân Mã cũng không dám nghĩ, cô sợ bản thân sẽ phải đau lòng khi biết được những câu chuyện đằng sau.

Nhận ra có người đang ở đây, Cự Giải hét lớn, giọng đầy căm phẫn:

“Là ai ? Mau bước ra đây ?”

Nhân Mã cắn môi, cố nén nước mắt mà bước ra đối mặt với Giải Nhi:

“Là tôi đây Cự Giải”

Mắt Giải Nhi hơi se lại, lời nói nhẹ như hơi thở:

“Cậu ở đây bao lâu ? Nghe được những gì rồi ?”

Nhân Mã cười chua chát:

“Đủ để nghe được các người đang nói đến một sự thật nào đó cần che giấu”

Cự Giải không lên tiếng chỉ âm thầm tạo một quả cầu phép thuật chuẩn bị ném thẳng về Nhân Mã.

Dương Nhi chỉ thấy vậy, cô nhào nhanh tới chắn cho Mã Nhi. Cả hai cùng té xuống đất. Nhân Mã không sao, chỉ có điều Bạch Dương đã thổ huyết, gương mặt tái nhợt. Quả thật, Cự Giải đã quá mạnh tay rồi.

Nhân Mã không thể tưởng tượng được nếu lúc này không có Dương Nhi, liệu cô có thể còn ngồi ở đây không.

Bạch Dương nhìn Cự Giải, rần rần giận:

“Cô luôn nói mình muốn giúp cậu ấy nhưng giờ cô lại muốn giết cả người bạn thân thiết của cậu ấy sao ?”

Cự Giải chẳng thèm để tâm, giọng nói không chút biểu cảm:

“Cô ta đã biết quá nhiều, còn cô thì lo quá nhiều chuyện”

Nhân Mã đỡ Dương Nhi ngồi tựa vào một thân cây:

“Cậu ổn chứ ? Rốt cuộc là chuyện gì đang diễn ra ?”

Vừa lúc Dương Nhi định lên tiếng, Kim Ngưu và Bảo Bình đột nhiên xuất hiện:

“Ở đây đang xảy ra chuyện gì vậy ?”

Cự Giải như chẳng xảy ra chuyện gì, cô nở một nụ cười hiểm hoi:

“Chỉ là luyện tập nhưng tớ hơi mạnh tay thôi. Để Dương Nhi nghỉ ngơi một lát sẽ không sao ?”

Nhân Mã định lên tiếng thì đã bị Dương Nhi siết lấy bàn tay ra hiệu cô im lặng.

Kim Ngưu gật đầu nhìn Dương Nhi:

“Vậy hôm nay chúng ta để Dương Nhi nghỉ một ngày để dưỡng sức đi”

Phòng của Bạch Dương...

Nhân Mã vừa băng bó cho Dương Nhi, vừa tra khảo:

“Có chuyện gì mà cậu và Cự Giải đều phải cố che giấu ? Còn nữa, người mà cả hai cậu nhắc đến là ai ? Mau nói tớ biết ?”

Cự Giải bước vào phòng, ánh mắt dò xét Dương Nhi:

“Cô không nhớ tôi đã nói gì sao ? Nếu để người thứ ba biết thì sẽ có hậu quả gì ?”

Nhân Mã đứng bật dậy, ánh mắt căm phẫn:

“Cô im đi. Hậu quả gì chứ ?”

Dương Nhi lên tiếng, giọng yếu ớt:

“Để cô ấy biết cũng không sao, dù gì thì sớm muộn sự thật này cũng được vén lên, tôi cũng đã chịu một chưởng của cô rồi, xem như đó là hậu quả phải chịu đi”

Cự Giải nhún vai ngồi xuống một góc bên cạnh:

“Tùy cô. Nhưng đừng để tất cả xảy ra như những gì tôi nói”

Bạch Dương khó khăn ngồi dậy, cô tựa lưng vào thành giường, ánh mắt xa xăm:

“Thật ra, Giải Nhi quả thật đã được sống lại nhờ vào Love Power, tình cảm của cậu ấy và Song Ngư đã khiến đáng tối cao cảm động ban cho cậu ấy một sự sống mới với một lời nhắc nhở, nếu như tình yêu đó khiến Giải Nhi phải khóc hay đau khổ thì xem như Love Power đã không còn tồn tại và cậu ấy sẽ phải chết. Vào ngày mà Giải Nhi nhìn thấy Song Ngư và Hoa Loan âu yếm, cậu ấy đã khóc, Love Power đã biến mất,...”

Bạch Dương ngừng lại, nhìn sang người bên cạnh tỏ ý muốn để người đó nói tiếp câu chuyện. Cự Giải lên tiếng nói tiếp:

“Tôi không phải là bạn của các cô, không phải Cự Giải, tôi là sứ thần báo tin của đáng tối cao, tên tôi là Celia. Vào ngày tôi nhận lệnh đến để đưa linh hồn của Giải Nhi đi, em ấy đã khóc và cầu xin tôi hãy giúp em ấy một điều cuối cùng.

Tôi cuối cùng cũng mềm lòng và chấp nhận. Em ấy cầu xin tôi hãy giúp mọi người trong thế chiến với Hắc Ma, em ấy bảo không muốn nhìn thấy cảnh mọi người sẽ phải đau khổ vì bị bóng tối thống trị.”

Nhân Mã dờ người, cô thật sự không thể tiếp nhận được chuyện này:

“Vậy thật ra Giải Nhi đã đi đâu ?”

Cô ấy lạ cười hiền:

“Em ấy thật ra vẫn luôn bên cạnh các cô, chỉ là các cô không thể thấy và cũng chưa thể cảm nhận được”

Đột nhiên cánh cửa phòng bật mở, Thiên Yết bước vào, người tỏa đầy sát khí:

“Vậy làm sao mới giúp em gái tôi quay trở lại như trước đây ?”

Ánh mắt cô gái thoáng buồn:

“Love Power chỉ tồn tại một lần đối với một tình yêu, Giải Nhi và Song Ngư đều đã bỏ lỡ. Tôi thật sự cũng không biết còn cách nào khác để giúp em ấy nhưng trước đây đáng tối cao từng nói trong truyền thuyết có viên đá Aspiration, viên đá đầy sức mạnh cho người ta mọi ước nguyện, mọi thứ không thể đối với Aspiration đều là có thể.

Mỗi người chỉ có thể được viên đá Aspiration ban cho một ước nguyện nếu người đó tìm thấy viên đá... chỉ tiếc là điều đó là truyền thuyết, tôi không biết nó có thật hay không”

Thiên Yết sấn tới chỗ Celia:

“Làm sao để tìm thấy viên đá đó ?”

Celia lên tiếng:

“Tương truyền viên đá nằm ở trong ngọn núi trí tuệ nhưng ngọn núi đó đã trở thành truyền thuyết, không ai biết nó nằm ở đâu cả”

Gương mặt Mã Nhi đầy tuyệt vọng:

“Như vậy chẳng khác nào chúng ta chỉ có thể nhìn chứ không thể làm gì cho cậu ấy sao ?”

Celia lên tiếng:

“Tạm thời không thể để bí mật này lộ ra vì chúng ta phải vững tinh thần trong thế chiến này. Sau thế chiến, mọi người có thể cùng nhau đi tìm viên đá ấy”

Nói rồi Celia thối lên lòng bàn tay tạo thành một quả cầu thủy tinh đưa cho Thiên Yết:

“Đây là quả cầu thủy tinh giữ linh hồn của Giải Nhi không bị tan biến, hãy giữ lấy nó và đừng để nó bị vỡ”

Sau buổi nói chuyện hôm đó, mọi người lại thêm một thắc mắc về thái độ của Nhân Mã và Thiên Yết dành cho Cự Giải. Không còn sự quan tâm, thân thiết, quấn quýt như ngày thường mà là sự xa cách, lạnh nhạt như hai người không quen biết.

56. Chap 54 - Chấp Nhận Hoặc Từ Bỏ

Chap 54: Chấp nhận hoặc từ bỏ.

Buổi tập vẫn diễn ra đều đặn, mọi thứ vẫn như cũ, không có gì thay đổi. Chỉ khác là thái độ của Bạch Dương, Nhân Mã, Thiên Yết dành cho Cự Giải không còn như trước, đã hoàn toàn khác biệt. Không còn sự quan tâm, thân thiết, quấn quýt như thường ngày mà là sự xa cách, lạnh nhạt như những người không quen biết.

Song Tử khều vai Sư Tử hỏi khẽ:

“Cậu có thấy thái độ của Bạch Dương, Nhân Mã, Thiên Yết dành cho Cự Giải rất lạ không ? Bạch Dương lúc trước chẳng phải rất thích các món ăn của Giải Nhi sao ? Bây giờ thì cả cơm Giải Nhi nấu cậu ấy cũng không muốn đụng đũa.

Còn Nhân Mã, người quấn quýt với Giải Nhi nhất cũng không còn như trước. Nhân Mã hẳn thấy Giải Nhi thì đã tránh sang chỗ khác như không muốn gần Giải Nhi.

Đó cũng không lạ, điều lạ nhất chính là Thiên Yết. Trước đây cậu ấy yêu thương Giải Nhi thế nào, chúng ta đều biết. Cả cậu cũng còn phải ghen vì cách mà Thiên Yết quan tâm Giải Nhi, nhưng bây giờ thì cả một câu chào, một cái nhìn Thiên Yết cũng không dành cho em gái. Đó là gì chứ ?”

Thiên Bình chen vào:

“Tớ cũng nhận thấy điều đó. Cả cách xưng hô giữa họ cũng không còn thân thiết như trước. Cứ cô – tôi, không thì anh – tôi. Giống như họ xa lạ lắm”

Song Ngự gật đầu tán thành:

“Cả một người lơ đễnh như Thiên Bình cũng nhận ra được thì đúng là chuyện này không thể xem là bình thường được”

Thiên Bình liếc xéo Song Ngự:

“Tớ lơ đễnh gì chứ ? Cậu đang nói gì thế Song Ngự ?”

Kim Ngưu cũng xen vào tò mò:

“Tớ cũng rất muốn biết nguyên nhân rốt cuộc là vì sao họ lại như vậy”

Sư Tử cười hiền:

“Tớ nên nói cậu là đã quá nhạy cảm hay là đã nghĩ quá nhiều đây ? Tớ nghĩ là do họ nghiêm túc tập luyện nên thái độ không còn giống trước đây. Còn những điều cậu nói thì tớ nghĩ nó không nói lên được gì.

Ví dụ như Bạch Dương, cậu cũng có thể hiểu rằng sau mỗi buổi luyện tập, ai cũng đều rất mệt mỏi nên có thể thấy chán ăn, cả người thích ăn như Kim Ngưu còn có lúc bỏ bữa thì hướng hồ là Dương Nhi.

Nhân Mã thì lại càng dễ hiểu, cậu ấy không còn quấn quýt với Giải Nhi như trước, đó cũng vì sau khi luyện tập ai cũng đã mệt lử rồi có còn sức để nói chuyện hay không. Nếu là cậu, cậu có đang mệt lử mà vẫn quấn quýt một người khác không ?

Còn Thiên Yết, chúng ta ai cũng đã hiểu rõ tính của cậu ấy trước giờ rất kiệm lời, cậu ấy lại còn là một người có thể vì tập trung một việc mà hoàn toàn bỏ lơ những thứ xung quanh. Giống với việc trước đây cậu ấy bỏ lơ tớ khi tìm lại được em gái. Vậy thì hoàn toàn có thể hiểu được vì sao cả một câu chào, một cái nhìn Thiên Yết cũng không dành cho Giải Nhi.

Bây giờ thì Song Tử của tôi, cậu đã hiểu chưa ?”

Bảo Bình vẫn còn nghi hoặc, tỏ vẻ không tin tưởng lắm vào lời bào chữa không có sức thuyết phục của Sư Tử:

“Dù sự nghiêm túc đối với thể chiến này là có thể chấp nhận nhưng cậu hãy thử nghĩ đi, nghiêm túc cũng đâu cần xa lạ đến mức như vậy. Tớ vẫn tin rằng sau chuyện này chắc chắn có bí mật, chứ không đơn giản là sự nghiêm túc như cậu nói đâu”

Ma Kết từ đâu nói vọng lên:

“Sư Tử à, tớ đã nói cậu rất nhiều lần rồi. Nếu đó là điều mà cả bản thân cậu cũng không thể tin thì đừng cố bắt người khác tin vào điều đó. Cậu rõ ràng là đang cố biện minh cho mọi chuyện. Cậu nhận thấy được sự thay đổi này chỉ là cố tình lơ nó đi như không biết”

Song Tử ngây ngơ hỏi lại Sư Tử:

“Sao cậu lại cố tình như không biết chứ ?”

Đang lúc Sư Tử chưa biết trả lời ra sao thì Cự Giải đã bước đến:

“Đừng lãng phí thời gian nữa, mau chóng luyện tập đi. Chúng ta không có nhiều thời gian đâu. Thay vì cứ lo chuyện bao đồng thì hãy dành thời gian đó mà rèn luyện lại khả năng chiến đấu của mình”

Bạch Dương ngồi gần đó cũng lên tiếng, về nghĩa thì xem như là đang đồng tình với Cự Giải nhưng về âm giọng thì cứ như đang nói xoáy vào Giải Nhi.

“Cậu ta nói đúng đó. Mau chóng mà luyện tập đi. Chúng ta không còn nhiều thời gian đâu. Nhất là trong thể chiến lần này, chúng ta nhất định KHÔNG – THỂ – THUA”

Bạch Dương nhấn mạnh ba âm cuối như đang nhắc nhở cho mọi người nhớ rằng. Chiến thắng trong thể chiến lần này không có nghĩa là chiến thắng cho bản thân họ mà là chiến thắng cho tất cả. Nếu như thể chiến toàn thắng đồng nghĩa việc sẽ tiêu diệt được Hắc Ma, ánh sáng sẽ phủ đầy thế giới. Còn ngược lại, thể chiến thất bại, đồng nghĩa việc thế giới sẽ bị Hắc Ma thống trị, mọi nơi bao trùm bởi bóng tối và sự chết chóc.

Nhân Mã nói với theo bóng Cự Giải bước đi:

“Cho họ nghỉ một lát cũng không được hay sao ? Cho dù có là một cái máy thì cũng phải được nghỉ chứ. Tôi biết thể chiến này rất quan trọng nhưng sức khỏe mọi người cũng rất quan trọng”

Cự Giải liếc nhìn về người vừa phát ngôn ra câu nói này:

“Tôi có nói rằng tôi không quan tâm đến sức khỏe của họ sao ? Tôi thật không thể hiểu được rốt cuộc đâu cô đang nghĩ gì nữa. Nghỉ ngơi lúc nào cũng được nhưng nếu thể chiến thất bại tôi hỏi cô làm sao mà nghỉ ngơi. Cũng có thể nghỉ ngơi nhưng tôi không dám nói chắc là một lúc hay là mãi mãi”

Nhân Mã tức giận:

“Một kẻ có trái tim sắt đá như cô thì làm sao mà chịu thấu hiểu cho người khác, biết quan tâm người khác chứ. Cô không biết mệt cũng không sao. Nhưng họ cả buổi sang luyện tập cả người đã rã rời, chân nhấc cũng không nổi thử hỏi làm sao có thể tiếp tục tập luyện. Cái gì cũng có sự giới hạn, nếu cô cứ đốc thúc họ luyện tập như vậy thì đến lúc họ đều ngã quỵ cô mới hài lòng hay sao ?”

Bạch Dương can ngăn Nhân Mã:

“Mã Nhi. Bớt chút lời đi. Đừng nói nữa”

Nhân Mã bực dọc:

“Chẳng lẽ cứ để như thế”

Cự Giải cười nhạt:

“Nếu cô đã nói vậy thì... Được. Nếu cô đánh thắng được tôi, thì họ sẽ được nghỉ cả buổi chiều hôm nay không cần phải tập luyện. Ngược lại, nếu người thua là cô thì cô phải luyện tập một mình từ bây giờ cho đến sáng hôm sau không được nghỉ ngơi, kể cả ngủ cũng không được. Sao nào ? Đồng ý không ?”

Nhân Mã cương quyết:

“Tôi không tin là tôi không thể đánh thắng cô được”

Cự Giải nhếch môi cười:

“Cô quả thật là quá tự cao. Lúc nào cũng xem thường đối thủ của mình. Nên nhớ, cô có thể giỏi, nhưng vẫn còn người khác giỏi hơn cô”

Nhân Mã sẵn tới Cự Giải:

“Đừng nói nhảm nữa, đánh đi”

Nhân Mã quả thật là cung chủ bóng đêm có sức mạnh tối cao được bóng đêm bảo hộ nhưng cô ấy đã quá tự tin về tài năng của mình cũng như đã quá xem thường đối thủ là Celia. Celia không phải một người tầm thường có thể nói muốn đánh bại là đánh bại. Cô ta là người bên cạnh của Đấng tối cao, sở hữu một sức mạnh phi thường mà khó ai có thể chạm tới. Muốn chiến thắng với cô ta thì Nhân Mã vẫn xem như chưa đủ khả năng.

Xử Nữ và Song Ngư đã chực nhào tới ngăn cản cả hai người nhưng Cự Giải đã nhanh hơn, cô đã tạo một vòng bảo hộ che chắn cho cô và Nhân Mã không để ai đến gần.

Nhân Mã thi triển phép thuật, tạo thành một chiếc bẫy lớn bằng rễ cây ngay trên chỗ Giải Nhi đang đứng. Nhưng Cự Giải đã phá tan chiếc bẫy ấy bằng thanh băng kiếm.

Cự Giải mỉm cười:

“Chỉ vậy thôi sao ? Quá tầm thường”

Cự Giải tạo một cơn lốc trắng xoáy nhanh đến chỗ Mã Nhi. Dù đã tránh được nhưng Mã Nhi lại chịu thêm một đòn từ Cự Giải. Cô đứng đã dung cách “dương đông kích tây”. Một mặt khiến Mã Nhi phân tâm vì cơn lốc trắng, một mặt lại chờ sẵn ở bên cạnh để tấn công mà không dùng chút sức.

Mã Nhi ngã xuống, miệng cũng tươm máu. Ánh mắt cô long lên đầy tức giận nhìn Cự Giải:

“Cô đúng là bỉ ổi”

Cự Giải ngồi xuống cạnh Mã Nhi, nâng cằm của cô sát mặt mình nói khẽ:

“Trình độ của tôi so với thập nhị hắc ám vẫn chưa xem là gì đâu. Nếu cả tôi mà cô cũng không thể đánh thắng chỉ bằng bỏ cuộc đi đừng tiếp tục tham gia trong thế chiến lần này. Đến lúc đó, tôi sợ cô chưa chịu hết đòn thứ ba đã không thể cầm cự tiếp. Rút lui đi để bảo toàn tính mạng bé nhỏ của mình, Nhân Mã à”

Nhân Mã cố gượng người đứng dậy, ánh mắt xoáy sâu vào mắt Cự Giải, giọng nói đầy căm phẫn:

“Tôi không để những người bên cạnh tôi, những người tin tưởng tôi phải thất vọng, đặc biệt là Cự Giải. Tôi sẽ không chịu thua đâu”

Nói rồi Nhân Mã thi triển phép thuật, điều khiển những chiếc rễ cây to khổng lồ chỗi lên từ mặt đất quấn chặt lấy Cự Giải, không để cô được chiều nhúc nhích.

Nhân Mã lên tiếng:

“Cô chịu thua rồi chứ ?”

Cự Giải nhanh chóng phá tan những chiếc rễ đang quấn lấy mình, nhìn Mã Nhi cười ngạo nghễ:

“Chỉ vậy mà cô đòi thắng tôi sao ? Vẫn chưa đủ thực lực đâu”

Cự Giải xoay tròn hai bàn tay tạo thành một quả cầu trắng và ném thẳng về Nhân Mã. Nhân Mã chịu thêm một trận đòn đã ngã xuống đất, miệng lại thổ huyết đỏ.

Cự Giải phá giải vòng bảo hộ đã tạo bước ra ngoài. Trước lúc đi cũng không quên dặn dò Mã Nhi vài lời:

“Tôi cũng không phải người thích dồn người khác đến bước đường cùng. Lần này, dù cô thua nhưng mọi người vẫn được nghỉ buổi chiều nay, cả cô cũng không cần luyện tập cả đêm nữa. Lo mà trị thương đi. Sau khi trị thương thì cố gắng mà luyện tập đừng gây sự nữa. Cứ thích gây sự mà không lo luyện tập. Đến khi thể chiến xảy ra, tôi sợ rằng cô đến đó chỉ để nộp mạng.”

Mã Nhi không đồng ý. Cô dù có thua nhưng vẫn không muốn thua một cách nhục nhã.

“Tôi sẽ làm như lời đã nói ban đầu, luyện tập cả đêm không nghỉ, kể cả ngủ. Tôi không cần sự ban bố của cô”

Bạch Dương đỡ lấy Mã Nhi.

“Ai bảo cậu làm vậy chứ ? Bản thân mình đang trọng thương thể này lại còn đòi luyện tập cả đêm. Cậu muốn chết sao ?”

Nhân Mã cười buồn:

“Nếu tớ được chết. Chẳng phải sẽ tốt sao ?”

Bạch Dương xoay sang Xử Nữ:

“Cậu bé cậu ấy về phòng đi. Trị thương cho cậu ấy trước. Tối nay tuyệt đối không để cậu ấy luyện tập”

Mọi người đều về xem tình trạng của Nhân Mã, chỉ riêng Ma Kết đứng tần ngần nhìn theo lối mà Cự Giải đã đi, lòng dấy lên một cảm xúc kì lạ.

“Cậu ấy rõ ràng là đang khích tướng Nhân Mã để Mã Nhi cố gắng luyện tập. Sao lại phải dùng cách này để khiến mọi người đều ghét chứ ?”

Bạch Dương trị thương xong cho Mã Nhi giờ để cô nằm trên giường nghỉ ngơi.

Mã Nhi nằm đó trần trọc, tay cầm quả cầu thủy tinh của Cự Giải, nước mắt tự dưng rơi.

“Tớ đã tệ đúng không Giải Nhi ? Ngay cả cô ta tớ cũng không thể đánh bại, tớ làm sao có thể tham gia thể chiến này”

Cửa phòng bật mở, Celia bước vào.

Nhân Mã lạnh lùng:

“Cô vào đây làm gì ? Xem tôi đã chết chưa sao ? Nếu vậy thì làm cô thất vọng rồi. Tôi vẫn còn sống”

Celia cười buồn nhìn Nhân Mã:

“Tại sao cô lại không chịu hiểu chứ. Tôi có thể là người cô căm ghét nhưng cô cũng không thể cứ vì gây sự với tôi mà bỏ buổi luyện tập. Cự Giải muốn cô làm vậy sao ? Những điều tôi nói không phải là vì căm ghét cô mà là tôi đang thực sự lo cho cô. Với cá tính của cô, quá dễ dàng bị người khác nói khích mà làm những hành động không có suy nghĩ. Giống như chuyện vừa nãy, cô có thể im lặng để buổi tập diễn ra suôn sẻ, nhưng chỉ vì lời nói khích của tôi mà để tự cô phải bị thương. Như vậy đáng sao ?

Cô có thể căm ghét tôi nhưng không thể căm ghét bản thân mình. Đặt những tình cảm tâm thường sang một bên để suy nghĩ nên làm những gì nhất lúc này. Đó chính là phải chiến thắng được Hắc Ma, tìm viên ngọc để cứu Cự Giải.

Lời nói của tôi có thể không dễ chấp nhận, thậm chí là khó nghe nhưng vì bản thân cô cũng được, vì ai cũng được, cô phải nghe tôi nói. Trong thể chiến lần này, cô và Bạch Dương phải đảm trọng cả trách nhiệm và phần của Cự Giải. Tôi không thể tham gia cùng các người trong thể chiến này”

Nhân Mã ngạc nhiên:

“Cô sẽ không tham gia ?”

Celia gật đầu:

“Cho đến ngày thể chiến xảy đến, tôi sẽ ở cùng các người cho đến lúc đó và rời khỏi. Lời hứa giữa tôi và Cự Giải xem như hoàn thành. Tôi không thể tham gia thể chiến. Đấng tối cao không cho phép tôi làm vậy”

Nhân Mã cắn môi:

“Nhưng...”

Celia thở dài:

“Cô có thể tiếp tục ghét tôi nhưng hãy hợp tác với tôi cùng luyện tập để chiến thắng trong thể chiến lần này. Sau chiến thắng cô sẽ được gặp lại Cự Giải và nhất là không còn nhìn thấy tôi nữa”

Nhân Mã cúi đầu:

“Tôi xin lỗi. Tôi... Lẽ ra tôi không nên nặng lời với cô. Tôi biết cô đã cố gắng hết sức để giúp chúng tôi”

Celia gật đầu:

“Cô biết vậy là được rồi. Nghỉ ngơi đi. Đến sáng cô sẽ khỏi thôi”

Nhân Mã ngoan ngoãn nghe theo lời Celia nằm xuống và ngủ. Một giấc ngủ yên bình như chưa bao giờ thấy được.

Celia gỡ quả cầu trong tay Nhân Mã thì thầm:

“Giải Nhi à, chị sẽ dùng hết khả năng của mình để giúp họ. Em cũng phải cố gắng cho đến lúc chị tìm được viên ngọc để cứu em”

57. Chap 55 - Dự Báo Không Lành

Chap 55: Dự báo không lành.

Bầu trời hôm nay không thể tìm được một chút ánh sáng mặt trời. Bầu trời xám xịt. Không gian như bị phủ đầy bởi cái không khí ẩm ướt và lạnh lẽo. Ngột ngạt đến không thể thở được.

Ma Kết liếc nhìn ra bầu trời, tay nắm chặt thanh cửa sổ, tâm trạng hoang mang như thể nhận ra một dự báo bất lành:

“Bầu trời hôm nay lạ quá. Không thể tìm được chút ánh nắng ấm nào. Lạnh lẽo và ẩm ướt”

Giọng Cự Giải vang lên ở đâu đó:

“Đến rồi. Chúng đã đến thật rồi”

Song Tử lặng người nhìn Cự Giải:

“Đến rồi ? Ý cậu là thập nhị hắc ám sao ? Hay là Hắc Ma ? Nhưng chẳng phải thể chiến vẫn chưa diễn ra sao ? Vẫn chưa đến lúc mà”

Bạch Dương đánh giọng:

“Thời điểm là do Hắc Ma đặt ra, hắc có đến sớm hơn cũng không làm thay đổi được cục diện”

Nhân Mã lo lắng đến tột độ. Hắc Ma và thập nhị hắc ám đã đến. Điều đó đồng nghĩa việc thể chiến sẽ diễn ra. Celia sẽ rời khỏi đây. Cô sẽ phải tự tham gia thể chiến này.

Xử Nữ trấn an Nhân Mã:

“Sẽ không sao đâu, đừng quá lo lắng, Mã Nhi à”

Không gian trước mắt đột nhiên tối sầm lại. Không còn có thể nhìn thấy bất cứ gì. Nhân Mã ngồi thụp xuống đất, lưng tựa vào bờ tường, cố thu mình lại hết sức có thể. Mã Nhi quờ quạng xung quanh, tâm trạng mỗi lúc lại càng hoảng loạn và sợ hãi hơn bất kỳ lúc nào. Cho dù có là một cung chủ bóng đêm đã quá quen thuộc với cái bóng đêm dày đặc nhưng không hiểu sao ngay trong thời khắc này, Nhân Mã lại cảm thấy sợ hãi hơn bất cứ lúc nào hết. Lòng cứ bồn chồn, thấm thẫm, không lời giải tỏa được. Thần kinh Mã Nhi cứ đang như dây đàn mỗi lúc mỗi căng. Mồ hôi trán vã ra như tắm.

Không gian xung quanh như đang có ánh sáng hắt vào. Thứ ánh sáng ấy mỗi lúc một mạnh hơn. Mỗi lúc mọi thứ một rõ hơn. Nhân Mã đã có thể đứng dậy để nhìn lại tất cả. Khung cảnh hiện lên thật kinh hoàng.

Một bầu trời xám đục đến lạnh người. Một không gian không có một thứ cây cỏ nào tồn tại. Gió cứ cuốn xoáy theo cát. Lạnh đến rợn người.

Hình như phía xa có người.

Nhân Mã đi gần hơn đến đó. Cô sững người.

Những người bạn của cô đang nằm ở đó. Bất động. Máu như hòa lẫn như một dòng suối màu đỏ thẫm. Tanh đến khó chịu.

Họ là những đại thiên thần uy phong lẫm liệt. Họ là những đại cung chủ bóng đêm cứng cỏi, phi thường. Nhưng dáng vẻ của họ không còn như lúc trước. Họ không nói, không cười, không chống trả, không phản kháng. Căn bản là họ không còn có thể. Họ chỉ nằm đó trên máu của chính mình.

Họ đã từng chống trả hết mức nhưng đến cuối cùng vẫn không thể ngăn lại thảm kịch. Tất cả đã xảy ra. Cục diện đã hoàn toàn thay đổi.

Nhân Mã thẫn thờ, đổ sập người xuống nền cát nóng ẩm. Những giọt nước mắt không ngừng tuôn rơi. Đau khổ. Tuyệt vọng. Cảm giác bây giờ giống như người chết đứng. Cô không thể diễn tả được.

“Vậy là thế chiến đã kết thúc. Chúng ta thất bại rồi sao ?”

Một giọng nói khiến người khác cảm thấy run sợ vang lên:

“Lũ ngu ngốc các người nghĩ rằng bản thân có thể chiến thắng sao ? Hoang đường. Thập nhị hắc ám là bất bại. Bây giờ để ta tiễn cô về cùng họ”

Nhân Mã hét lên và ngã gục xuống cùng nhát gươm của Hắc Ma.

“Aaaaa”

Nhân Mã giật mình tỉnh giấc giữa đêm. Cô thở gấp, ánh mắt hoang mang lướt một lượt khắp phòng như thể muốn chắc rằng tất cả chỉ là một giấc mơ. Cô nắm chặt lấy lồng ngực. Nhịp tim đập mạnh tựa hồ như muốn vỡ tung. Mồ hôi vã ra ướt đầm cả áo.

Với tay lấy quả cầu thủy tinh ở đầu giường, Nhân Mã ôm chầm lấy và thì thầm:

“Tớ rất sợ, thật sự rất sợ Giải Nhi à. Tất cả sẽ không phải là thực đâu, đúng không ?”

Đây là lần đầu tiên, Nhân Mã thoát từ “sợ” ra khỏi cửa miệng. Trước đó, vì bản thân là một cung chủ bóng đêm mạnh mẽ, cô chưa từng phải sợ thứ gì và cho dù có vậy cái danh vị cung chủ cũng không để cô thoát ra từ đó.

Bây giờ thì cô sợ, thật sự rất sợ. Sợ rằng tất cả những gì mình thấy sẽ trở thành hiện thực.

Đặt quả cầu thủy tinh lên bàn, Nhân Mã nói với quả cầu cũng như đang tự động viên chính mình:

“Tự mình dọa mình thôi. Điều đó sẽ không xảy ra. Mình phải cố gắng luyện tập. Chắc chắn sẽ thắng”

Cột gọn lại mái tóc. Nhân Mã thay nhanh một bộ đồ rồi một mình ra sân luyện tập mặc cho vết thương vẫn còn đau âm ỉ.

Không khí buổi sáng đúng thật là trong lành không gì sánh được. Khẽ vươn vai đón lấy cái nắng sớm trong lành, Song Tử hít sâu tự cảm nhận cảm giác thoải mái sau một ngày nghỉ ngơi dưỡng sức.

Đang cố tận hưởng giây phút trong lành, Song Tử nhận ra rằng bản thân không phải là người đầu tiên xuất hiện ở sân tập. Hình như có ai đó đã đến trước để luyện tập.

Song Tử lầm bầm:

“Chỉ mới sáu giờ thôi. Ai là người còn dậy sớm hơn cả mình chứ?”

Bước tới gần, Song Tử mới thấy Mã Nhi đang cố sức luyện tập, đôi lúc dừng bất chợt và ôm lấy lồng ngực và trán nhăn nhó vì cơn đau ập đến.

Song Tử chạy đến đỡ lấy Mã Nhi tựa lưng vào gốc cây, mắng yêu:

“Cậu đừng bảo rằng cả đêm qua đều ở đây luyện tập, không ngủ, không nghỉ chứ. Đừng tưởng bản thân thật là một cái máy không bị thương. Cả cậu cũng nói rằng máy móc cũng phải nghỉ thì sao phải cố bắt ép bản thân như vậy chứ? Vết thương chưa hồi phục cộng với việc cậu dùng hết sức như vậy có thể khiến cậu ngã gục bất cứ lúc nào đó Mã Nhi”

Nhân Mã thều thào, gương mặt vẫn tái xanh vì cơn đau:

“Tớ không sao. Tớ bị giật mình giữa đêm. Vì không ngủ lại được nên ra đây luyện tập. Tớ chỉ ra sớm hơn cậu một chút thôi”

Song Tử gật đầu:

“Cậu ngồi nghỉ ngơi một lát đi. Đợi mọi người đến rồi cùng tập. Nhưng tớ thật không hiểu. Chẳng phải ngày thường vết thương của cậu đều rất mau lành hay sao? Sao lần này lại lâu như vậy? Cả một ngày rồi mà nó vẫn còn khiến cậu đau đến không thở được”

Nhân Mã quệt lấy mồ hôi trên trán, cố điều chỉnh hơi thở hài hòa lại:

“Tớ không sao. Chắc lúc trước được Giải Nhi chữa thương nên mau lành thôi. Nghỉ ngơi vài ngày sẽ khỏi mà”

Cả buổi tập sáng hôm nay. Nhân Mã cứ như là đang điên lên vậy. Mặc cho cơn đau của vết thương đang hành hạ vẫn cứ mặc kệ, ra sức luyện tập đến mức đôi lúc còn ngã quỵ, ôm lấy lồng ngực vì cơn đau đến mức khiến Mã Nhi cần đến môi mình bật máu.

Cự Giải cũng không thể đứng nhìn trong im lặng. Cô ngăn không để Nhân Mã tiếp tục luyện tập:

“Cậu nghỉ đi. Cậu nói tôi không biết lo cho người khác nhưng còn cậu lại không biết lo cho bản thân mình. Cứ tiếp tục như vậy cậu sẽ chết đó Nhân Mã”

Nhân Mã hoang mang:

“Tôi không thể ngừng lại, tôi không thể thua, tôi không muốn, tôi không muốn”

Thấy tâm trạng của Nhân Mã bất ổn, Ma Kết cũng có chút nghi ngờ, lúc cô lên tiếng nói cũng là lúc Thiên Yết và Cự Giải lên tiếng. Cả ba không hẹn mà cùng nói:

“Tẩu hỏa nhập ma. Cô ấy cứ đốc thúc bản thân khiến tâm trí nửa mê nửa tỉnh”

Bạch Dương khó chịu:

“Cũng là do ai cố tình bắt ép mọi người luyện tập không ngừng nghỉ đến mức khiến Nhân Mã thế này”

Bảo Bình lên tiếng vì muốn làm dịu đi mọi thứ:

“Giải Nhi cũng vì muốn mọi người chăm chỉ luyện tập. Cậu ấy cũng không muốn Mã Nhi ra thế này”

Cự Giải không màng việc Bạch Dương đả kích mình, cô điếm vào nguyệt sau gáy khiến Mã Nhi ngất vào vòng tay của Xử Nữ rồi lên tiếng:

“Phong ấn kinh mạch của Mã Nhi. Để cô ấy nghỉ ngơi”

Song Tử nhìn vào căn phòng của Nhân Mã, lòng lo lắng:

“Sáng nay tớ đã thấy cậu ấy bất thường rồi. Không ngờ lại thế này”

Ma Kết nhận định:

“Có thể do Mã Nhi đặt nặng việc thắng thua của thế chiến trong tâm, lại thêm việc lao tâm lao sức quá độ vì vậy mà mơ thấy ác mộng. Chính cơn ác mộng đã ám ảnh khiến cậu ấy lao đầu vào luyện tập không để bản thân mình nghỉ ngơi vì muốn chiến thắng”

Sư Tử thở dài:

“Vậy phải làm sao đây ?”

Bạch Dương tựa lưng vào tường:

“Tạm thời để cậu ấy nghỉ ngơi, chỉ chúng ta luyện tập thôi”

Thiên Bình xoa cằm:

“Mọi chuyện có thực chỉ là trùng hợp hay tất cả là một lời dự báo cho thế chiến sắp tới ? Nhân Mã cùng lúc lại vừa bị trọng thương chưa thể hồi phục giờ lại bị cơn ác mộng ám ảnh đến mức khiến thần trí nửa tỉnh nửa mơ, tẩu hỏa nhập ma”

Bảo Bình cốc đầu Thiên Bình;

“Đừng nói những lời khiến mọi người hoang mang nữa. Chỉ là do Mã Nhi quá đặt trọng thế chiến nên mới xảy ra sự việc này thôi. Nghỉ ngơi sẽ không sao”

Kim Ngưu gật đầu:

“Mong rằng tất cả đều sẽ diễn biến theo chiều hướng tốt. Đó tốt nhất đừng nên là một lời dự báo chẳng lành”

Xử Nữ gằn giọng:

“Thôi được rồi. Đừng nói lung tung nữa. Chúng ta về phòng nghỉ. Chiều nay lại tiếp tục luyện tập”

Nhân Mã vừa tỉnh dậy, đang muốn ra ngoài hít thở chút không khí nên dựa dẫm vào tường từng bước bước ra ngoài. Đang đi đến góc phòng thì nghe giọng của hai người con gái. Thấy vậy nên cả hai đứng nép vào góc tường. Người con gái đứng quay lưng lại với Nhân Mã và Sư Tử lên tiếng:

“Tôi cảm nhận được luồng sát khí rất nặng. Hắc Ma và thập nhị hắc ám sẽ đến đây vào một ngày không xa đâu”

Cô gái đang ngồi bên cạnh liền bật dậy:

“Đến ? Chẳng phải ngày thế chiến xảy ra vẫn chưa tới ?”

Cô gái bên cạnh đứng dưng:

“Thời điểm là do Hắc Ma đặt ra, hắc có đến sớm hơn hay muộn hơn thì cục diện cũng không làm thay đổi. Các người vẫn chưa luyện xong tâm pháp để đánh bại hắc. Ta thật sự lo về thế chiến này”

Cô gái tóc đỏ bên cạnh đánh giọng:

“Chúng tôi nhất định sẽ chiến thắng”

Cô gái có mái tóc màu xanh lên tiếng:

“Đừng nói với ta những lời vô nghĩa mà hãy làm để chứng minh điều đó. Cự Giải vẫn còn đang trông chờ vào các người. Ta sợ em ấy sẽ không thể chịu đựng tiếp”

Cô gái có mái tóc đỏ núu lấy người con gái bên cạnh:

“Ý cô là sao chứ ?”

Cô gái có mái tóc màu xanh lắc đầu, giọng trầm buồn:

“Linh hồn của em ấy đã rời khỏi thân xác quá lâu. Nếu còn tiếp tục thì ta sợ em ấy không thể chịu đựng tiếp được. Lúc đó, cả viên đá Aspiration cũng không còn tác dụng”

Cô gái có mái tóc đỏ lo lắng:

“Vậy phải làm sao ?”

Cô gái còn lại giọng lạnh lẽo:

“Chiến thắng thế chiến và tìm được viên đá Aspiration để cứu em ấy trước khi mọi chuyện đã quá muộn”

Ở trong góc tường, thấy Nhân Mã ngẩn người, nước mắt thì vô thức rơi:

“Giải Nhi, tớ xin lỗi. Tớ vô dụng. Tớ chưa thể cứu cậu. Xin lỗi”

58. Chap 56 - Lạc Mất.

Chap 56: Lạc mất.

Mấy hôm nay tình hình của Nhân Mã đã có chút tiến triển, tinh thần cô ấy đã bớt bấn loạn và kích động hơn. Tâm trạng thoải mái hơn. Nhưng Mã Nhi không còn nói nhiều như trước, không còn tươi cười vui vẻ như trước. Giống như một người vừa trải qua một cú sốc lớn không thể chấp nhận. Chỉ lảng tránh, không muốn chấp nhận và không muốn đối mặt.

Cự Giải cũng thay đổi. Không còn đốc thúc mọi người luyện tập, không còn trò chuyện nhiều với mọi người. Chỉ hay ngồi một mình, đặt ánh nhìn xa xăm trong không trung và nghĩ ngợi mông lung.

Không ai thực sự hiểu chuyện gì đang tồn tại đằng sau chỉ biết rằng đó là một bí mật mang đầy nỗi đau mà không ai có thể chịu đựng được.

Bạch Dương thì trầm lặng hơn. Không còn sôi nổi, ồn ào, náo nhiệt. Chỉ thích thu mình.

Còn những người còn lại đều cảm thấy bản thân mình như mạnh mẽ hơn, phép thuật cũng được tăng cao rõ rệt.

Bảo Bình lo lắng:

“Có ai làm ơn nói cho tớ biết cái quái gì đang diễn ra không ?”

Kim Ngưu gật gù:

“Tớ thực cũng rất muốn biết chuyện gì có thể khiến cho bọn họ thay đổi như vậy”

Flashback...

Celia đột nhiên thấy lòng mình thấp thõm và nặng trĩu, một cảm xúc mà cô chưa từng được cảm nhận. Nó, cảm giác đó khiến cô bồn chồn đến không yên. Bước thật khẽ vào phòng Nhân Mã, cô lấy quả cầu thủy tinh đi.

Đến một nơi vắng lặng, Celia đặt quả cầu lên một bãi cỏ xanh mát. Một bóng người mờ ảo dần xuất hiện.

Celia cất tiếng:

“Em tìm chị sao ?”

Lời nói văng ra từ quả cầu:

“Chị có thể hứa giúp em một việc không ?”

Celia nghiêng đầu nhìn:

“Em nói đi”

Giọng nói kia lại vang lên:

“Chị hãy hứa đi”

Celia gật đầu chấp nhận:

“Được. Chị hứa. Nhưng việc gì ?”

Giọng nói kia có chút ngập ngừng:

“Chị... chị có thể đưa em đến gặp Đấng tối cao không ?”

Celia lo lắng:

“Tại sao em lại muốn gặp Đấng tối cao ? Nói chị biết đi, có phải có chuyện gì không ?”

Giọng nói kia nài nỉ:

“Chị... Làm ơn hãy đưa em đến gặp Ngài ấy”

Celia không thể chối từ nên đành đưa quả cầu thủy tinh kia đến gặp Đấng tối cao. Nhưng sau ngày hôm đó, cô mới biết rằng quyết định của mình là một sai lầm mà cả đời này cô cũng không thể tha thứ được cho bản thân mình.

“Em đã nói gì với Ngài ấy”

Giọng nói vang lên, mang nặng tâm tư u buồn:

“Không có gì cả chị à”

Celia gần giọng:

“Nói chị biết đi. Chị xin em”

Quả cầu thủy tinh đột nhiên đục ngầu, giọng nói dần yếu hẳn:

“Em xin lỗi. Em chưa thể trả cái ơn mà chị đã ban. Đừng nói gì với họ về sự ra đi của em. Xin lỗi... và cảm ơn chị, Celia”

Quả cầu vỡ tan trên tay của Celia thành từng mảnh vỡ vụn rồi tan như bột nước. Nó biến mất, ngay trên tay của Celia nhanh như chưa tồn tại.

Celia khụy người xuống đất, giọt nước mắt lăn dài trên đôi gò má.

Cô chạy đi tìm Đấng tối cao và nhận được một câu trả lời rằng cô gái ấy đã cầu xin Ngài – Đấng tối cao giúp đỡ, lấy chân nguyên của cô mà truyền lại cho họ - những người bạn của cô để họ chiến thắng trong thế chiến lần này, nhưng ngược lại, cô sẽ phải trả giá bằng cách đánh đổi linh hồn mình, mãi mãi không thể tái sinh, không thể quay về, cho dù có là viên đá Aspiration.

Endback

Celia không nói với bất cứ ai về việc đã xảy ra chỉ bảo họ rằng phải cố gắng trong thế chiến. Việc sức mạnh của họ tăng lên đều là nhờ kì tích, là nhờ Đấng tối cao đã thấy thành tâm của họ mà giúp đỡ.

Celia chỉ tự hỏi rằng:

“Liệu Cụ Giải có thực sự muốn làm vậy ? Liệu em ấy có còn điều gì tiếc nuối ? Em chưa từng được sống với vai trò của chính bản thân em, Giải Nhi à”

Em đã ra đi rất thanh thản và nhẹ nhàng, chị à

Em không còn điều gì để luyến lưu và vương bận. Chị hỏi em còn điều gì tiếc nuối sao ?

Trước khi quyết định gặp Đấng tối cao, em đã suy nghĩ rất nhiều

Liệu có phải đây đã là cách cuối cùng

Và rồi em hiểu ra, thế chiến sẽ kết thúc bằng một bi kịch

Tất cả sẽ được nhuộm bằng nước mắt và máu ... Tất cả sẽ bị bao trùm bởi bóng tối

Em không muốn, quả thực không muốn

Thế chiến phải toàn thắng, ánh sáng phải trở lại, Hắc Ma và thập nhị hắc ám nhất định phải bị tiêu diệt

Chị à, chị sẽ giúp em chứ ?

Giúp em nhìn thấy khung cảnh chiến thắng, giúp em tận hưởng ánh sáng trải đều khắp nơi

Chỉ là...

Có một điều mà em vẫn chưa từng được cảm nhận, chị à

Đó chính là cảm giác của cái gọi là hạnh phúc – thứ cảm giác mà trước đây em vẫn xem là tầm thường chỉ vì em chưa từng nắm bắt và cảm nhận được nó

Ba đã bỏ rơi mẹ con em khiến em phải đi một con đường bản thân không mong muốn

Mẹ em cũng ra đi khiến em không còn ai là người thân

Ông ngoại cũng đặt hết tâm tư mong muốn em trở thành một cung chủ lạnh lùng và tàn nhẫn

Người chăm lo cho em, người mà em tin tưởng nhất cuối cùng cũng truy sát em đến đường cùng

Đến lúc tìm được một người mà em yêu, cả anh ấy cũng phản bội em

Em chưa từng được cảm nhận sự hạnh phúc

Thế nên...

Em mong muốn rằng sẽ không còn ai giống như em

Mỗi người đều có thể có được hạnh phúc

Chị à, đã đến lúc rồi... Em đi nhé !

Trong cùng một đêm, Bạch Dương, Song Tử, Sư Tử, Nhân Mã, Ma Kết và Celia đều cùng giật mình tỉnh giấc nửa đêm với cùng một giấc mơ. Khóe mi hoeen ướt.

Riêng Song Ngự, anh cũng choàng tỉnh giấc giữa đêm sau một giấc mơ khiến tim đau thắt.

Song Ngự à !

Em xin lỗi, là do em ích kỷ

Không phải do em, là anh đã sai

Đừng nói gì cả, hãy nghe em đi

Là em ích kỷ sợ bản thân sẽ lại tổn thương nên đã lựa chọn cách buông xuôi

Là bản thân em ích kỷ sợ nước mắt sẽ rơi nên đã lựa chọn không nín giữ

Là em ích kỷ sợ viễn cảnh của năm xưa phải chịu nỗi đau bị bỏ rơi nên đã lựa chọn không tiếp tục

Là em ích kỷ nên đã tự ý quyết định mọi chuyện mà không để ý đến cảm xúc của mọi người

Là em, chính do em

Không phải đâu, Giải Nhi à

Là anh sai, anh không khiến em tổn thương

Xin em, xin em hãy ở lại
Đừng rời xa anh
Anh xin em
Không kịp rồi Song Ngư à
Em xin lỗi
Em đã lựa chọn cách ra đi mà không chọn cách ở lại
Là em ích kỷ
Tại sao chứ Giải Nhi ?
Tại sao chứ ?
Em...
Em xin lỗi
Đừng xin lỗi nữa, Giải Nhi
Rốt cuộc em muốn anh đau khổ đến thế nào để trừng phạt ?
Rốt cuộc em muốn anh thế nào mới quay về ?
Anh xin em
Đừng làm như vậy nữa
Con tim anh, đau lắm rồi
Anh không chịu đựng được nữa
Em đã từng chịu nỗi đau đó
Nó đau thối đến mức không thở được
Đến mức mà em không còn muốn tồn tại để không chịu đựng cơn đau đó nữa
Nhưng rồi thời gian sẽ khiến nỗi đau nguôi ngoai, sẽ khiến vết thương kia lành lại
Sẽ khiến quá khứ được chôn vùi để tương lai lại tươi sáng
Chỉ là đau một lúc thôi
Anh sẽ quên được em mà phải không ?
Em xin lỗi
Em... Em không thể trở lại
Hãy sống tốt nhé Song Ngư
Em... Đã đến lúc rồi
“Tại sao em lại trừng phạt anh như vậy hả Giải Nhi ? Anh đau, đau lắm”

Lúc bên cạnh đã không biết nắm giữ
Để rồi khi lạc mất lại cảm giác đau khổ và tiếc nuối
Cũng vô ích
Ngày hôm qua đã là của quá khứ, đã không thể quay lại
Lạc mất rồi cũng không thể tìm lại

Thời gian lại tiếp tục quay, không dừng lại

Những thứ đã thuộc về quá khứ xin hãy buông tay để nó ngủ yên và chôn sâu

Đừng khơi dậy nó để con tim này chỉ thêm đau

Buổi luyện tập sáng hôm nay nặng trĩu bầu không khí ngột ngạt và đau thương. Vết thương cũ lại như bị ai xát muối. Đau rát và khó chịu. Bí mật đã được mở. Bức màn được vén xuống. Sự thật đã được phơi bày.

Celia đã rời khỏi nơi này, rời khỏi nơi không thuộc về cô để trở về chỗ bên cạnh Đấng tối cao. Chỉ còn lại đây mười một con người đối mặt với nỗi đau, đối mặt với thế chiến sắp xảy đến.

Ma Kết lên tiếng, giọng như lạc đi:

“Mọi người có thấy rằng sau tối qua, sức mạnh của ai cũng tăng lên đáng kể, đặc biệt là vết thương của Nhân Mã cũng đã hoàn toàn lành lại, tâm trí cũng minh mẫn, không còn bấn loạn?”

Bảo Bình gật đầu:

“Ai cũng hiểu được chuyện gì đã diễn ra. Celia đã nói lại tất cả”

Bạch Dương quay đầu, lau nhanh giọt nước mắt còn vương trên mi:

“Mọi người đừng như vậy, nỗi đau này chúng ta cũng đã từng phải chịu và cũng đã vượt qua được. Đừng để sự ra đi của cậu ấy là vô ích. Cậu ấy sẽ luôn theo dõi chúng ta. Hãy chiến thắng thế chiến này để tâm nguyện của cậu ấy được hoàn thành”

Những bông tuyết bắt đầu rơi xuống. Gió se lạnh. Chuỗi ngày sắp tới là những ngày rất khó để vượt qua.

59. Chap 57

Chap 57: Thế chiến (1) – Kẻ thù mới.

Sự việc đáng sợ nhất cuối cùng cũng đến. Đó chính là ngày thế chiến xảy đến. Thập nhị hắc ám sẽ đối đầu với lục đại thiên thần và ngũ cung chủ bóng đêm. Một trận chiến không cân sức.

Thế chiến – ngày mà không ai mong muốn xảy đến

Cuối cùng cũng đã đến

Lo sợ và trốn tránh là vô ích

Chỉ có thể đối mặt và chiến thắng

Tuyệt đối không thể thất bại

Bởi lẽ máu sẽ lại đổ, nước mắt lại rơi, thế giới chìm vào bóng tối

Ánh sáng sẽ vĩnh viễn biến mất

Bạch Tiên chạy một cách vội vã đến ngôi nhà Zodi để gặp các cung chủ bóng đêm thông báo về việc Hắc Ma và thập nhị bóng đêm đang tiến về đây cùng với đội quân bất tử.

Sư Tử đỡ lấy Bạch Tiên khi nhìn thấy cô chạy tới từ phía xa, cả thân người đổ sập xuống vì đuối sức.

“Bạch Tiên, cô làm sao vậy ? Có chuyện gì mà lại gấp rút đến đây?”

Bạch Tiên cố điều hòa lại hơi thở, giọng nói thều thào:

“Hắc Ma và thập nhị hắc ám... cùng đội quân bất tử... đang tiến về phía đây. Thế chiến sắp bắt đầu rồi”

Nhân Mã nhìn lại bầu trời. Giống như giấc mơ đã khiến cô hoảng loạn. Bầu trời hôm nay không thể tìm được một chút ánh sáng mặt trời. Bầu trời xám xịt. Không gian như bị phủ đầy bởi cái không khí ẩm ướt và lạnh lẽo. Ngột ngạt đến không thể thở được. Hắc Ma và thập nhị hắc ám đã đến.

Thiên Yết nhìn sang Bạch Tiên rồi lên tiếng:

“Bạch Tiên, cô có thể giúp chúng tôi thay thế vào vị trí của Cự Giải ?”

Cho dù thể chiến thành công

Cho dù tìm được viên ngọc Asparation

Cũng vô ích

Vì...

Em đã mãi mãi rời xa mọi người

Vừa lúc này, Celia đột nhiên xuất hiện:

“Thập nhị hắc ám gồm có mười hai người. Ngoài Satan, Solomon, Incubi, Demon, Devil, Succubi còn có Tulpa, Orcus, Seria, Siren, Vlad, Lilith”

Xử Nữ không hiểu được:

“Thập nhị hắc ám sao lại xuất hiện thêm sáu người ?”

Celia giải thích:

“Thập nhị hắc ám vốn có mười hai người nhưng ta đã nghĩ rằng Hắc Ma không thể triệu hội được sáu người còn lại, tức là Tulpa, Orcus, Seria, Siren, Vlad và Lilith. Nhưng không ngờ hắc ma ta đã có thể. Vì vậy trong thể chiến hôm nay, kẻ thù mà các người cần đánh bại không chỉ có Satan, Solomon, Incubi, Demon, Devil, Succubi mà còn có sáu kẻ thù còn lại”

Song Tử có chút bất an vì chưa biết gì về sáu tên còn lại:

“Nhưng sáu tên còn lại làm sao để đánh bại trong khi chúng tôi vẫn chưa biết gì về chúng ?”

Celia kể rõ:

“Ta sẽ nói vắn tắt lại về cả mười hai tên.

Tên hắc ám đầu tiên là Satan, tên ác quỷ mạnh nhất trong thập nhị hắc ám. Đây là kẻ chúng ta cần phải hết sức thận trọng trong lúc giao chiến vì hắc ma ta có sức mạnh của ánh sáng nhưng lại được bảo hộ bởi bóng đêm và hắc ma ta cũng là một kẻ rất thông minh và đầy quỷ kế.

Tên thứ hai là Solomon, tên ác quỷ khôn ngoan sở hữu chiếc vòng điều khiển ma quỷ gọi là Djinn và chuông triệu hồi Diabo. Bản thân hắc ma sẽ giao chiến sẽ giao chiến trực diện với chúng ta bằng mọi cách khiến chúng ta cạn kiệt sức lực, đến lúc này hắc ma sẽ dùng vòng Djinn để gọi ma quỷ đến giúp đỡ khiến chúng ta hoàn toàn mất khả năng chống trả đến lúc này hắc ma sẽ dùng chuông Diabo để thu hồi tri giác khiến chúng ta quy phục hắc ma và trở thành người của Satan.

Tên thứ ba là Incubi, hắc ma ta là kẻ đáng sợ thứ ba sau Satan và Solomon. Incubi sẽ tăng sức mạnh bội phần nếu giao chiến với hắc ma trong không gian giấc mơ cho nên phải chú ý để không bị hắc ma đánh lừa. Phần thắng sẽ cao hơn nếu để nữ giao chiến với hắc ma.

Tên thứ tư là Demon – một kẻ không giao chiến bằng vũ lực mà dùng lời nói để hạ gục đối phương. Hắc ma sẽ khiến người đối diện dần mất đi ý thức và kết liễu người đó một cách nhanh chóng. Hắc ma là kẻ đánh gục tinh thần.

Tên thứ năm là Devil. Trong khi giao chiến, hắc ma sẽ không tấn công trước mà sẽ đợi đến lần tấn công thứ ba của đối phương mà dùng gậy lửa để đâm xuyên tim khiến họ không thể chống trả và sẽ tan biến mà không thể hồi sinh.

Tên thứ sáu là Succubi, cô ta sẽ dùng thuật mê hoặc để quyến rũ người đối diện khiến họ si mê và cuối cùng bị cô ta giết chết. Điều cần tránh khi giao chiến là không được nhìn vào mắt cô ta quá lâu.

Tên thứ bảy là Tulpa, tên hắc ám có sức mạnh điều khiển tinh thần, tạo ra ảo ảnh khiến đối phương quần trí, dẫn đến điên cuồng, cuối cùng là bị hắc ám giết chết. Lúc giao chiến, cần để tập trung tinh thần, không nên để bị phân tâm mà rơi vào vòng ảo ảnh.

Tên thứ tám là Orcus, hắc ám ta sở hữu ngọn lửa địa ngục, khi giao chiến, hắc ám sẽ để ngọn lửa địa ngục nhập vào tâm can người đối diện rồi thiêu đốt đến lúc người đó đau đớn tột cùng thì mở cổng địa ngục và đẩy người đó xuống khiến họ mãi mãi không thể hồi sinh.

Hai tên kế tiếp là Seria và Siren, cặp chị em hắc ám song sinh, hai người họ có thể biến đổi muôn hình vạn trạng, khiến người khác không thể phân biệt được, cô ta sẽ dùng ánh mắt si mê và giọng hát mê hoặc để khiến người đó say mê rồi giết chết họ trong lúc họ không ngờ.

Tên thứ mười một là Vlad, hắc ám ta sở hữu thuật vô hình và vòng bảo hộ khiến người đối diện rất khó tiếp cận. Khi giao chiến với hắc ám, cần tập trung tinh thần nghĩ đến hắc ám, chắc chắn sẽ nhìn thấy được hắc ám. Hãy nhớ, đừng bao giờ để Vlad ôm được chúng ta bởi vòng tay của Vlad rất khỏe, hắc ám sẽ nghiền chúng ta thành nát vụn.

Tên cuối cùng là Lilith, ả ta sẽ hút hết linh khí của người đối diện nếu người đó không tập trung. ả ta sở hữu kiếm vạn hồn, được luyện từ một ngàn linh hồn chí âm chí tôn. Một nhát kiếm có thể khiến ta tổn thương rất nhiều chân nguyên.

Tóm lại, trong lúc giao chiến, phải luôn giữ được bình tĩnh, tập trung, đừng mất cảnh. Nên nhớ, thập nhị hắc ám không dễ bị tiêu diệt, mỗi lần bị giết, bọn họ đều có thể tái sinh và sức mạnh sẽ tăng lên rất nhiều nhưng bọn họ chỉ có một lần tái sinh, vì vậy hãy cố gắng đến phút cuối cùng.

Luôn nhớ rằng hậu quả của việc thế chiến thất bại sẽ thế nào...”

Bảo Bình gật đầu:

“Vậy bây giờ là một đối một. Thế nào đây ?”

Celia lên tiếng:

“Thiên Yết sẽ giao chiến với Solomon, Bảo Bình với Satan, Thiên Bình với Demon, Xử Nữ với Succubi, Kim Ngưu với Seria, Song Ngư Serin, Nhân Mã với Incubi, Bạch Dương với Tulpa, Sư Tử với Devil, Song Tử với Vlad, Ma Kết với Orcus và cuối cùng là Bạch Tiên với Lilith. Hãy cố gắng hết sức. Mong rằng các người có thể chiến thắng trong thế chiến này.”

Nhất định không thể thua được

Các người cho dù trả giá bằng cả tính mạng mình

Cũng không thể để thế chiến thất bại

Nhất định là vậy

Những bộ áo giáp đã lâu không sử dụng, giờ lại khoác trên người, một cảm giác lạ lẫm, khó chịu và mất mát bởi lẽ sáu bộ áo giáp mới là một, vậy mà giờ chỉ còn lại năm.

Nghèn nghẹn nơi cổ họng

Chua chát nơi đầu lưỡi

Cay nồng nơi khóe mắt

Và đau xót nơi trái tim

Họ đã sẵn sàng cho thế chiến – một cuộc chiến ra đi mà không biết ngày trở về. Một trận chiến đấu bằng cả tâm lòng và trái tim. Tự hứa với lòng mình, họ nhất định sẽ chiến thắng để sự hy sinh của người bạn, người em của họ sẽ không phải là vô ích.

Hãy dõi theo để biết rằng mọi người sẽ cố gắng hết sức mình để hoàn thành tâm nguyện của em

Hãy dõi theo để biết rằng mọi người mãi mãi yêu thương em

Chap 57: Thế chiến (2) – Cuộc chiến cuối cùng.

Gió lồng lộng thổi. Mây đen che khuất cả chút ánh sáng mặt trời cuối cùng. Cả một vùng trời cứ tối dần. Bỗng dưng một cơn gió lốc đen xuất hiện rồi biến mất, để lại Hắc Ma, Huyền Lam và thập nhị hắc ma cùng đội quân bất tử.

Trận chiến đáng sợ nhất trong lịch sử cuối cùng cũng đến.

Vùng đất Gray Land hôm nay là nơi phân định cho trận chiến giữa bóng tối và ánh sáng, hoặc là bầu trời sẽ trong xanh trở lại, trời quanh mây tạnh, hoặc là bóng tối sẽ mãi mãi bao trùm, vùng đất Gray Land sẽ bị nhuộm màu tanh tưởi của máu.

Bạch Dương, Kim Ngưu, Song Tử, Bạch Tiên, Sư Tử, Xử Nữ, Thiên Bình, Thiên Yết, Nhân Mã, Bảo Bình, Ma Kết và Song Ngư đã xuất hiện. Dáng vẻ ai cũng tràn đầy tự tin về cuộc chiến này.

Hãy dõi theo để chứng kiến kì tích của trận chiến này

Mọi người nhất định sẽ toàn thắng

Hắc Ma nhìn lục đại thiên thần, nắm vị cung chủ bóng đêm và Bạch Tiên bằng ánh nhìn ngạo nghễ và kinh miệt:

“Lâu rồi không gặp các cô con gái của ta, các con vẫn khỏe chứ?”

Sư Tử dè dũi:

“Ở đây có ai là con gái của ông sao Hắc Ma?”

Hắc Ma vẫn im cười như không:

“Các con sao lại lạnh nhạt với ta như vậy?”

Ma Kết cười nhạt:

“Đừng nói những chuyện không liên quan nữa Hắc Ma”

Hắc Ma thay đổi nét mặt, hắc ta đánh giọng:

“Nếu vậy thì các con thân yêu của ta, hãy cố mà chiến thắng thập nhị hắc ma và đội quân bất tử”

Nói rồi Hắc Ma và Huyền Lam đã đứng ở một góc cao quan sát trận chiến. Hình như hắc ta có vẻ rất nhàn nhả như thể biết chắc rằng chiến thắng đã nằm chắc trong tay mình.

Thập nhị hắc ma đứng đầu nhìn về phía lục đại thiên thần, nắm vị cung chủ bóng đêm và Bạch Tiên, phía sau là đội quân bất tử.

Thiên Yết đứng đối đầu với Solomon, Bảo Bình đứng đối đầu với Satan, Thiên Bình đứng đối đầu với Demon, Xử Nữ đứng đối đầu với Succubi, Kim Ngưu đứng đối đầu với Seria, Song Ngư đứng đối đầu với Serin, Nhân Mã đứng đối đầu với Incubi, Bạch Dương đứng đối đầu với Tulpa, Sư Tử đứng đối đầu với Devil, Song Tử đứng đối đầu với Vlad, Ma Kết đứng đối đầu với Orcus và cuối cùng là Bạch Tiên đứng đối đầu với Lilith.

Tất cả đã sẵn sàng chiến đấu. Trận chiến cũng đã sẵn sàng. Vùng đất Gray Land phút chốc biến thành một chiến trường đầy hỗn loạn.

Solomon tỏ ra không chút lo ngại về đối thủ Thiên Yết. Hắc cứ nhàn nhả mà giao chiến, đôi lúc còn không tấn công mà cứ để Thiên Yết tấn công bản thân. Thiên Yết không thể hiểu được Solomon đang nghĩ gì và đang làm gì, chỉ thấy bản thân mình yếu đi rõ rệt, hơi thở dồn và gấp.

Ngay lúc này, Solomon đột nhiên lắc chiếc vòng trên tay, Thiên Yết bấy giờ cũng hiểu được hắc ta định làm gì. Giống như Celia đã nói trước đó, Solomon chỉ khiến anh cạn kiệt sức lực rồi mới dùng vòng Djinn để gọi ma quỷ đến giúp đỡ.

Thiên Yết nhếch môi cười. Trò chơi này sao dễ dàng kết thúc nhanh như vậy chứ.

Ba tiếng chuông của vòng Djinn vừa dứt, ma quỷ đã xuất hiện và vây lấy Thiên Yết. Anh nhanh chóng niệm một hồi chú.

“Thuật ảo ảnh”

Một vùng sáng trắng nhạt bao nhanh lấy Solomon mà không để hắn ta kịp phát giác.

Bọn ma quỷ của chiếc vòng Djinn vây lấy Thiên Yết, bóng dáng anh giữa chúng cứ nhỏ dần, nhỏ dần rồi mất hút hẳn. Chỉ nhìn thấy được Solomon đứng đó với nụ cười chiến thắng.

Về phía Satan và Bảo Bình thì giữa họ vẫn chưa có ai tấn công. Satan lên tiếng nhìn Bảo Bình:

“Chúng ta có đều có dòng máu của ánh sáng, tại sao lại phải đối đầu ?”

Bảo Bình lạnh lùng:

“Chúng ta đều có dòng máu của ánh sáng nhưng anh đã quy thuận Hắc Ma và nhận sự bảo hộ và sức mạnh của bóng đêm. Giữa chúng ta một chút cũng không liên quan”

Satan vừa lên một đòn tấn công vào Bảo Bình, vừa lên tiếng:

“Vậy thì người anh em của tôi, cậu hãy cố mà đánh cho tốt. Tôi sẽ không nhường đâu”

Bảo Bình vừa tránh được đòn tấn công mới quay nhìn Satan:

“Không cần. Tôi sẽ tiêu diệt được anh”

Vừa nói anh lại dùng thuật dịch chuyển tức thời, di chuyển về phía sau Satan, ngay lúc hắn ta chưa để ý mà đánh thẳng vào lưng khiến Satan ngã quỵ.

Satan ngay lập tức đứng dậy, tay phải chiếc áo bị dính cát:

“Hay đấy người anh em”

Bảo Bình im lặng, không trả lời. Chỉ tiếp tục tấn công về phía Satan.

Demon đúng là một kẻ hạ gục tinh thần. Trận chiến vừa chỉ mới bắt đầu mà hắn ta đã có thể khiến sắc mặt Thiên Bình thay đổi.

“Một trong lục đại thiên thần, cậu có bao giờ tự hào về danh vị đó ?”

Thiên Bình đá sang trái, lại tung cước sang phải, đòn nào của anh Demon cũng đều phòng được.

“Thiên Yết và cậu ngang tài ngang sức, nhưng chỉ vì cậu ta là con trai của King of Light mà mọi lời nói đều có trọng lượng hơn cậu, cậu có lần nào cảm thấy khó chịu không Thiên Bình ?”

Thiên Bình không phủ nhận điều mà Demon nói. Dù anh và Thiên Yết cùng tuổi, cùng được một thầy dạy dỗ, đều ngang tài ngang sức nhưng lời nói của Thiên Bình so với lời nói của Thiên Yết thì cũng như gió thoảng, chẳng chút trọng lượng.

Anh cũng từng cảm thấy khó chịu nhưng điều đó cũng không quan trọng vì tình nghĩa của anh và Thiên Yết đã như anh em ruột, có gì mà cứ phải tính toán quá nhiều.

Nhận ra vẫn chưa thể đánh vào tâm của Thiên Bình, Demon đành sử dụng quân bài cuối.

“Nghe nói cậu là người yêu của Ma Kết”

Thiên Bình vì đã biết trước chiêu bài của Demon chính là đánh vào tinh thần nên anh cố không để tâm đến lời hắn ta. Liên tục tấn công vào Demon nhưng ba lần đều thất bại vì thân thủ hắn ta rất nhanh lẹ, đòn tấn công nào cũng có thể tránh được.

Demon lên tiếng:

“Ma Kết có kể gì về quá khứ không ?”

Thiên Bình hình như đã có chút chú ý, anh đang dần bị lời nói của Demon xoáy vào tâm trí.

“Chắc là không đâu vì đó là một quá khứ chẳng mấy tốt đẹp và lại... cô ấy cũng sẽ không nói quá nhiều về mình với một người không thân thuộc”

Hình như điều này đúng. Từ lúc anh và Ma Kết yêu nhau, cô chưa bao giờ kể cho anh nghe quá nhiều về bản thân. Chỉ nói rằng đó là những chuỗi ngày mà cô không muốn nhớ đến. Anh vì không muốn làm cô buồn mà chưa từng nhắc đến. Chẳng lẽ lại như Demon nói ? Không đúng... chỉ là do Demon đang cố hạ gục tinh thần của anh. Ma Kết chỉ là không muốn nhắc về chuỗi ngày đầy nỗi buồn và niềm đau. Chỉ đơn giản là vậy. Anh yêu cô ấy thì phải tin tưởng cô ấy. Đúng, phải tin tưởng Ma Kết.

“Anh có biết trước khi yêu anh cô ấy đã từng yêu một người rất sâu sắc không ?”

Thiên Bình vẫn im lặng. Anh không muốn nghe những lời nói này một chút nào, càng nghe anh lại càng có cảm giác rằng nó hoàn toàn đúng.

“Anh có biết người cô ấy yêu là ai không ?”

Giọng Thiên Bình sắt lạnh:

“Đó đã là quá khứ, sao phải nhắc lại ? Ma Kết không nói về những điều đó chỉ vì đó là những gì mà cô ấy không muốn nhớ đến, mãi mãi cũng không muốn nó tồn tại trong kí ức”

Demon mỉm cười. Quả nhiên con bài Ma Kết thực sự có thể đánh vào tâm của Thiên Bình.

“Người cô ấy yêu là tôi, là Demon này đây Thiên Bình đáng thương ạ. Không nhắc đến chỉ vì cô ấy đang cố che giấu nỗi nhớ về tôi thôi”

Thiên Bình sững người. Lúc Cự Giải kể về thập nhị hắc ám, khi nhắc đến cái tên Demon, Ma Kết đã có chút không ổn. Không ngờ lại là vậy.

Succubi hình như đã để ý đến Xử Nữ, cô ta cứ không ngừng tiếp cận anh ở một khoảng cách gần, thậm chí là sát người anh chỉ để nở một nụ cười đầy mê hoặc cùng hơi thở phảng phất hương hoa hồng đầy quyến rũ.

“Sao chúng ta lại giao chiến chứ ? Em không muốn làm tổn thương anh chút nào”

Xử Nữ khiến cho da mình nóng bừng như lửa, khiến Succubi vừa chạm vào đã khiến bàn tay cháy xén không cách nào hồi phục được.

Cô ta cứ như người điên nhào tới Xử Nữ:

“Ta phải giết ngươi”

Xử Nữ liên tục né đòn của Succubi, cô ta cứ như điên loạn, liên tục tấn công khiến anh cũng không biết phải phòng thủ thế nào. Nhưng bất lợi lại trở thành lợi thế, vì một sự vô tình mà để anh biết rằng sức nóng của lửa chính là cách duy nhất hạ được Succubi.

Seria vừa đối đầu với Kim Ngưu đã biến thành Song Tử, dáng vẻ hiền lành ngồi bên một cây đàn cầm, vừa đàn vừa cất tiếng hát mê người khiến Kim Ngưu cũng suýt ngất ngây vì vẻ đẹp thanh nhã ấy.

Nhưng anh đã nhanh chóng đánh thức tâm hồn và tiềm thức của mình không để rơi vào bẫy của ả ta.

Nhận ra điều đó, Seria hóa lại dáng vẻ ban đầu, siết lấy vòng tay ôm chặt Kim Ngưu, đầu tựa vào ngực anh, giọng thổn thức:

“Em yêu anh. Chúng ta có thể không giao chiến được không ?”

Kim Ngưu hét lên:

“Thuật ánh sáng”

Thuật ánh sáng đã có tác dụng với Seria, ánh sáng vàng vừa bao lấy Kim Ngưu đã khiến Seria phải lùi lại, tay che lấy mắt. ả ta bị ảnh hưởng của thuật ánh sáng nên trở về hình dáng thật sự, gương mặt sần sùi,

xấu xí, hai tai to rộng thô kệch, làn da xanh sùi bốc mùi tanh tưởi, phía sau lưng hiện lên một đôi cánh đen to dài.

À ta vừa thấy bị lộ nguyên hình đã tức điên nhìn Kim Ngưu:

“Dám khiến ta lộ nguyên hình, ta sẽ giết chết ngươi”

Đúng là chị em sinh đôi nên cách hành động cũng không khác gì nhau. Serin cũng giống với Seria, vừa đối đầu với Song Ngư đã hóa thân thành Cự Giải với đôi mắt ươn ướt, đáng vẻ đáng thương nhìn Song Ngư.

“Tôi yêu anh như vậy sao anh lại phản bội tôi ? Sao anh lại có thể làm tổn thương tôi chứ ?”

Sững người nhìn hình ảnh hóa thân của Serin, tiềm thức Song Ngư chợt hiện về hình ảnh ngày hôm ấy, cái ngày mà anh đã khiến trái tim người con gái mình yêu tan nát và cái ngày mà cô ấy gặp anh để nói lời tiễn biệt. Tất cả cũng do anh mà ra. Nếu không Cự Giải cũng sẽ không ra đi như vậy, cô ấy nhất định đã có thể có một cuộc sống vui vẻ. Chính anh đã gây ra tất cả.

Song Ngư tự nói thầm với lòng:

“Anh sẽ không để bản thân lầm lẫn, anh nhất định sẽ chiến thắng Cự Giải à. Hãy chờ anh”

Cố gắng không để tâm đến gương mặt đáng thương của Cự Giải, anh khẽ nhắm mắt, miệng bật ra ba từ:

“Thuật ánh sáng”

Giống như Kim Ngưu làm lúc nãy. Thuật ánh sáng cũng đã có tác dụng với Serin, ánh sáng vàng vừa bao lấy Song Ngư đã khiến Serin phải lùi lại, tay che lấy mắt. À ta bị ảnh hưởng của thuật ánh sáng nên trở về hình dáng thật sự, gương mặt sần sùi, xấu xí, hai tai to rộng thô kệch, làn da xanh sùi bốc mùi tanh tưởi, phía sau lưng hiện lên một đôi cánh đen to dài.

Nhưng không như Seria rằng nhào tới Song Ngư mà giết chết, Serin chỉ nhìn Song Ngư bằng ánh mắt đầm nước.

“Tôi thật sự rất yêu anh”

Nói rồi cô lấy một con dao nhọn và đâm thẳng vào trái tim mình.

Song Ngư đỡ lấy bóng dáng đang ngã dần xuống. Serin nói một cách khó nhọc:

“Tôi...sẽ...không còn...đau nữa”

Thoắt cái, Serin đã biến thành cát trắng rồi tan biến dần trong không trung.

Song Ngư im lặng. Hai người con gái yêu anh đã ra đi cũng vì anh.

Incubi vừa nhìn thấy Nhân Mã đã buông lời bỡn cợt:

“Em xinh đẹp lắm”

Thoắt cái hắn đã đứng cạnh bên cô, nghiêng đầu vào tai cô, phả ra làn hơi thở ấm nóng:

“Đi cùng anh đi”

Nhân Mã mở rộng bàn tay, tạo thành một đóa hoa bóng đêm màu xanh lá rồi thổi nó về phía trước. Đóa hoa xoay vòng, xoay vòng rồi to dần, làn khói xanh tỏa ra từ đóa cứ dần nuốt lấy hình dáng của Incubi. Hắn ta biến mất, đóa hoa lại cứ xoay vòng, xoay vòng rồi thu nhỏ lại và trở về nằm trên bàn tay của Nhân Mã.

Cô nhếch môi cười nhìn đóa hoa trên bàn tay mình:

“Cái kết dành cho kẻ thích trêu đùa”

Ngay khi tiếp cận được Bạch Dương, Tulpa đã tạo ra một vỏ bọc ảo ảnh bao phủ lấy cô, những hình ảnh chạy dài như một cuốn phim.

“Bạch Dương à, chúng ta chia tay đi”

Hình ảnh Bảo Bình ngay trước mắt. Anh buông lời chia tay rồi xoay người bước đi. Lạnh lùng và nhẫn tâm.

Bạch Dương cố giữ vững lý trí để biết rằng đây chỉ là một ảo ảnh do Tulpa tạo ra nhằm hạ gục cô.

Những ngón tay thon dài lướt nhẹ trên không trung, xung quanh bỗng chốc bùng lên ngọn lửa đỏ bao lấy Dương Nhi. Vòng ảo ảnh kia biến mất, thực tại lại trở về.

Vòng ảo ảnh do được tạo từ sức mạnh tinh thần của Tulpa nên khi bị phá hủy bất ngờ, hẳn ta bị nội thương, ngã nhào xuống đất, miệng thổ huyết đỏ.

Bạch Dương thu lại vòng lửa đỏ, cô bước đến gần Tulpa, ánh mắt như đốt cháy người đối diện:

“Đừng nghĩ rằng tôi là một đứa con gái yếu đuối, chỉ vì chút hình ảnh kia mà ngã khuỵu. Xem thường đối thủ chính là tự giết mình, Tulpa à”

Chap 57 – Thế chiến (3) – Liệu hạnh phúc có quay về ?

Devil không tấn công. Chỉ gương mặt nhìn Sư Tử đầy thách thức.

Sư Tử mở lòng bàn tay mình ra, đóa hoa bóng đêm màu vàng kiêu sa dần xuất hiện. Cô phất tay, đóa hoa lơ lửng giữa không trung, cứ xoay vòng, xoay vòng rồi lớn dần, đóa hoa tỏa ra thứ khí màu vàng sẫm, cứ dần bao lấy Devil. Đóa hoa khép dần, Devil cũng biến mất.

Nhưng không đơn giản như Incubi, Devil phá tan hoa bóng đêm bằng gậy lửa, từng cánh hoa nhỏ bị đánh tan lá tả rơi xuống. Khung cảnh chiến trường bỗng dưng trở nên đẹp đẽ bất ngờ. Những cánh hoa kia rơi xuống, vùng Gray Land được trải bởi những cánh hoa vàng tạo nên một chiếc thảm hoa kì diệu.

Những ngón tay của Sư Tử khẽ phất nhẹ lên cao, xung quanh tạo thành một vòng lửa vàng bao lấy Devil. Nhưng Sư Tử lại quên mất một điều rằng, Devil thích đùa với lửa.

Hắn ta mỉm cười, lấy gậy lửa phá tan vòng lửa và bước ra ngoài.

“Cô chỉ làm được như vậy thôi sao ?”

Vừa dứt lời, Devil tung chiếc gậy lửa trong tay lên cao, chiếc gậy lửa ban đầu được nhân bản ra thành nhiều chiếc phóng nhanh tới Sư Tử. Những chiếc gậy lửa xếp đều tạo thành một vòng tròn vây lấy Sư Tử, màn lửa hiện lên bao chặt lấy cô. Không cách nào phá giải.

Vlad thoát ẩu thoát hiện lại di chuyển quá nhanh khiến Song Tử chưa thể xác định được vị trí của hắn đã bị đánh ngã nhào.

Song Tử đứng dậy sau cú ngã vừa rồi. Cô mỉm cười, tay phải lấy bụi đất dính trên người. Giơ lòng bàn tay phải, cô dùng ngón tay viết lên lòng bàn tay “Dimensional” rồi phất bàn tay ra giữa không trung.

Vừa xong, xung quanh cô và Vlad đã được bao bọc bởi vòng không gian, thuật ẩn thân của Vlad trong vòng không gian do Song Tử tạo ra đã bị vô hiệu hóa.

Vlad xuất hiện ngay trước mặt Song Tử và tung cho cô một đòn bất ngờ. Dù chưa kịp định hình nhưng Song Tử cũng đã tránh được đòn từ Vlad.

Cô bước lùi lại, miệng thì thầm:

“Thuật bóng tối”

Dứt lời, một luồng khí đen bỗng dưng xuất hiện và lay chặt lấy Vlad đẩy Vlad lên cao xa khỏi mặt đất khiến hắn ta choáng váng.

Luồng khí vừa biến mất, Vlad đã mất rơi nhanh xuống đất, đầu óc quay cuồng.

Song Tử nhếch môi cười:

“Đến lúc kết thúc rồi”

Song Tử mở bàn tay của mình, một đóa hoa bóng đêm màu hồng xuất hiện. Cô phất tay, đóa hoa bay lên giữa không trung, cứ xoay vòng, xoay vòng rồi to hẳn. Nó nuốt chửng cả Vlad rồi thu nhỏ dần trở về hình dáng ban đầu sau thì biến mất trên bàn tay Song Tử.

Giữa Ma Kết và Orcus, hình như Ma Kết đang ở thế chủ động, cô cứ liên tục tấn công khiến Orcus không kịp trở tay.

Ma Kết mở bàn tay, một bông hoa bóng đêm màu đen xuất hiện. Cô phất tay, đóa hoa bay lên giữa không trung, cứ xoay vòng, xoay vòng rồi to hẳn.

Nhưng ngay lúc Ma Kết đang sử dụng hoa bóng đêm, tim cô chợt hẫng lên một nhịp, trước mắt hiện lên một khung cảnh kinh hoàng, Thiên Bình bị Demon giết chết.

Orcus thấy Ma Kết đang mất cảnh giác thì tung một đòn chí mạng vào giữa ngực Ma Kết khiến cả người cô bay thẳng về phía sau, đập vào một tảng đá lớn rồi lại dội xuống đất. Ma Kết bị nội thương. Miệng cũng thổ huyết đỏ, ánh mắt nhạt nhòa, không phải vì cơn đau của thể xác mà vì hình ảnh kia, người cô yêu sẽ bị giết hại.

Ma Kết là một người có thể nhìn thấy được tương lai, những điều vừa rồi lẽ nào lại là sự thật khi cô chưa từng dự đoán sai tương lai một lần nào.

Song Tử ngay khi hạ được Vlad thì thấy Ma Kết bị đánh trọng thương đang nằm dưới đất còn Orcus thì cứ bước tới, cô niệm chú.

“Thuật bóng tối”

Một màn khói đen dày đặc xuất hiện tạo thành một tấm màn bọc vững chắc che chắn cho Ma Kết khiến Orcus không thể tiếp cận đến cô.

Song Tử và Bạch Dương chạy đến đỡ lấy Ma Kết:

“Cậu ổn chứ ?”

Ma Kết siết lấy bàn tay Bạch Dương và Song Tử:

“Tớ chịu được. Mau giúp Thiên Bình, mau đi giúp anh ấy đi”

Bạch Dương vẫn chưa hiểu được chuyện gì. Song Tử thì đã lơ mờ đoán ra được:

“Cậu nhìn thấy được tương lai của Thiên Bình nên mới mất cảnh giác khiến Orcus tấn công ?”

Ma Kết đẩy Bạch Dương và Song Tử:

“Mau đi”

Bạch Dương và Song Tử chạy nhanh đến chỗ Thiên Bình để giúp đỡ còn Ma Kết, cô đang ráng gượng đứng dậy để tiếp tục chiến đấu.

Orcus nhìn cô bằng ánh mắt khinh miệt:

“Cô còn có thể chịu được bao lâu nữa ? Thôi thì quy thuận cho Hắc Ma, tôi sẽ để cô toàn mạng”

Ma Kết cười chua chát:

“Không. Nhất định là không”

Vừa dứt lời, cô phất tay về phía đóa hoa bóng đêm, đóa hoa xoay vòng, xoay vòng rồi to dần. Nó chực nhào tới Orcus và nuốt chửng hắn ta trong tích tắc.

Lilith không giống như Demon, không giỏi dùng lời nói để đánh bại tâm trí người khác nhưng cô ta lại rất giỏi trong việc nhìn ra tâm can người đối diện. Chỉ nhìn qua ánh mắt của Bạch Tiên, cô cũng hiểu được cô ta dám tham gia thế chiến này là vì một người rất quan trọng.

“Cô tham gia thế chiến này là vì một người đúng không ?”

Ánh mắt Bạch Tiên mở to, cô như không tin được vào tai mình. Lilith đọc được suy nghĩ của người khác sao ?

“Tôi giỏi trong việc này đó cô gái”

Bạch Tiên cố gắng không để tâm lời nói của Lilith, cô tung tay lên cao:

“Thuật bách hoa”

Hàng trăm, hàng ngàn cánh hoa xuất hiện, vây kín lấy Lilith nhưng cô ả cũng đâu dễ mà bị đánh bại, ả ta dùng kiếm vạn hồn để phá giải, những cánh hoa nhỏ lại rơi lả tả khắp nơi.

“Cô thích người đó nhưng mãi mãi cũng không được đáp lại vì anh ta đã có người yêu đúng không ?”

Bạch Tiên hét lên:

“Im miệng”

Lilith nhếch môi cười. Một người cho dù có thể nào cũng có trái tim và trái tim người con gái lại rất mềm yếu, xem ra Lilith không cần quá tốn sức cũng có thể chiến thắng được.

“Nhìn anh ta và cô ta bên nhau, cô rất tức giận vì cô ta không có gì tốt hơn cô”

Bạch Tiên hoang mang, những gì trong lòng cô đều bị Lilith nhìn thấu được.

“Cô luôn mong anh ta chú ý đến cô dù chỉ là một chút nhưng điều đó chưa từng xảy ra, anh ta chưa từng chú ý đến cô vì tâm trí chỉ có hình bóng của cô gái đó”

Giọng Bạch Tiên run run:

“Cô câm miệng”

Lilith cứ được đà mà tiến:

“Tại sao không giành lại ? Cô đúng là ngu ngốc”

Bạch Tiên hoảng loạn, ánh mắt nhạt nhòa, tâm trí bất định. Lilith đã có ở bên cạnh cô, nhanh chóng hút lấy chân nguyên của Bạch Tiên và kết liễu cô dưới một nhát kiếm.

Cuối cùng cô cũng không thể để lý trí vượt qua trái tim mình, cuối cùng cô cũng phải chết vì đã để tình cảm lấn át. Một cái kết đầy đau đớn.

Vừa xong, Thiên Yết lại niệm thêm một hồi chú.

“Thuật điều khiển tâm ma”

Vừa dứt lời, ma quỷ mà chiếc vòng Djinn triệu hồi đã đứng sững, chẳng chút động đậy. Ngay sau đó, Thiên Yết lại lên tiếng.

“Thuật ánh sáng”

Cái ánh sáng vàng nhạt xuất hiện trước mặt anh dần rõ ràng, ma quỷ của chiếc vòng Djinn như bị thiêu cháy, dần biến thành đồng tro đen dưới đất rồi tan biến.

Solomon do ảnh hưởng của thuật ảo ảnh, này giờ hẳn chỉ nhìn thấy khung cảnh ma quỷ của chiếc vòng Djinn mà không nhận ra rằng tất cả chỉ là ảo ảnh.

Thiên Yết lên tiếng:

“Thuật ánh sáng”

Bóng dáng Solomon cháy rụi và tan biến.

Đóa hoa bóng đêm của Bạch Dương bị đánh tan tành, Incubi thoát khỏi và kéo cô vào cùng hắc trong không gian giấc mơ – nơi giăng đầy những cơn ác mộng kinh hoàng mãi mãi không thể thoát khỏi.

Song Tử hét lên nhìn Bạch Dương dần bị kéo vào không gian giấc mơ, cô kéo tay Bạch Dương lại nhưng vô ích, Incubi quá khỏe.

“Bạch Dương”

Incubi và Bạch Dương biến mất. Bảo Bình và Nhân Mã là hai người duy nhất có thể sử dụng phép thuật cũng như có thể ra vào trong không gian giấc mơ nên họ đã vào để cứu Bạch Dương.

Demon nhìn thấy vẻ mặt tập trung của Thiên Bình, liền ra tay định giết anh, may là Song Ngự đã xuất hiện.

Song Ngự dùng thuật dịch chuyển đồ vật để di chuyển cả một hòn đá to bay về phía Demon để hắc ta mất tập trung rồi kéo Thiên Bình ra khỏi chỗ đó.

Thiên Bình được sự trợ giúp từ Song Ngự nên thoát khỏi đòn tấn công vừa rồi.

Song Ngự hét lên nhìn Thiên Bình:

“Thiên Bình, tập trung đi. Suýt nữa thì cậu đã chết rồi”

Thiên Bình gật đầu nhìn Song Ngự:

“Kết thúc hắc ta thôi”

Cả hai người hợp sức, tung một đòn chí mạng đến Demon.

“Thuật ánh sáng”

Vòng ánh sáng chói mắt lao vào Demon, nuốt trọn hắc ta mà không để Demon kịp thoát thân.

Còn về phía Ma Kết, cô cuối cùng đã có thể chiến thắng bản thân, tiêu diệt được Orcus nhưng cô không thể chiến thắng được thần chết, ngay lúc Orcus ngã xuống, Ma Kết cũng đã ngã quỵ, máu đã đổ khắp nơi.

Song Tử đỡ lấy Ma Kết:

“Kết Nhi, Kết Nhi, đừng nhắm mắt, nhìn tớ đi, Kết Nhi, cậu nghe tớ không ? Kết Nhi”

Giọng Ma Kết thều thào:

“Song Tử...tớ không... chịu nổi... nữa...tớ...mệt...lắm...tớ muốn...ngủ”

Song Tử lay người Ma Kết:

“Kết Nhi, cậu đừng ngủ”

Ma Kết nắm lấy bàn tay Song Tử:

“Tớ...không muốn...rời xa...các cậu...nhưng...tớ không...không thể...tớ...đau...lắm...đau lắm...Song Tử”

Song Tử ôm chặt lấy Ma Kết:

“Tớ sẽ chữa thương cho cậu, cậu sẽ không còn đau nữa”

Ma Kết lắc đầu, giọng cô yếu dần:

“Đừng...cố...nữa Song...Song Tử...tớ...hãy...để tớ đi”

Đỡ Ma Kết ngồi lại, Song Tử cố chữa vết thương của Kết Nhi nhưng vô ích, vết thương của Ma Kết không thể hồi phục, cơ thể cô cứ lã dần rồi ngã xuống.

Song Tử không chịu từ bỏ, cô đỡ Ma Kết ngồi dậy rồi tiếp tục. Nước mắt Song Tử rơi trên bờ mi, miệng cô lắp bắp:

“Thuật hồi sinh”

Cơ thể Song Tử tỏa ra một thứ ánh sáng xanh dịu dịu, ánh sáng đó dần bao bọc lấy Ma Kết, hình như đã có chút tác dụng, vết máu trên môi Ma Kết mờ dần rồi biến mất, cả vết thương của cô cũng lành lại...nhưng Ma Kết vẫn như vậy, cơ thể cô vẫn lạnh lẽo không còn ấm nóng, không còn sự sống.

Thiên Bình ngã khuỵu xuống đất nhìn Ma Kết. Cô làm sao thế này ? Sao cô không còn như trước mà chỉ nằm đó ?

Thứ ánh sáng xanh của Song Tử cứ mờ dần rồi trở thành một màu xám rồi biến mất. Song Tử ngã người, miệng thổ huyết. Cô bị trọng thương rồi, vì cố dùng thuật hồi sinh để cứu Ma Kết, cô đã dùng gần hết chân nguyên của mình.

Kim Ngưu đỡ lấy Song Tử, giọng lo lắng:

“Dừng miễn cưỡng nữa Song Tử... Ma Kết... cậu ấy... đi rồi”

Song Tử hoảng loạn, ánh mắt nhòa nước mắt:

“Không đâu... Ma Kết chỉ là đang ngủ thôi... chỉ một chút nữa thôi là được rồi mà”

Song Tử gượng ngồi dậy, tiếp tục dùng thuật hồi sinh nhưng cô có cố thế nào cũng không thể khiến Ma Kết tỉnh lại.

Sư Tử kéo Song Tử ra khỏi Ma Kết:

“Cậu đừng làm như vậy nữa. Tất cả là vô ích thôi. Cậu còn tiếp tục làm vậy thì cả cậu cũng không thể chịu đựng được”

Song Tử ngã đầu vào lòng Sư Tử mà khóc nức lên như một đứa trẻ:

“Ma Kết sẽ không rời bỏ chúng ta đâu mà, sẽ không đâu”

Sư Tử nói trong nước mắt:

“Song Nhi à, Ma Kết đã thực sự rời xa chúng ta rồi”

Song Tử lắc đầu, giọng run run:

“Không phải đâu mà, Ma Kết rất mạnh mẽ, cậu ấy sẽ không ra đi như vậy đâu. Kim Ngưu à, Sư Tử à, mọi người, cậu mau giúp tớ gọi Ma Kết dậy đi, bảo cậu ấy đừng ngủ nữa mà, Ma Kết à, mau tỉnh dậy đi mà. Tớ xin cậu”

Giọng Thiên Yết lạnh lẽo:

“Song Tử, Ma Kết đã đi rồi. Cậu đừng tự gạt mình nữa”

Bụp... Thiên Bình đưa tay dấm vào mặt Thiên Yết, anh gằn giọng:

“Cô ấy chỉ ngủ thôi”

Nói rồi Thiên Bình cúi người, bế cả người Ma Kết lên, ánh mắt tuyệt vọng, giọng trầm buồn:

“Kết Nhi à, em chỉ là đang ngủ thôi phải không ?”

Đặt lên môi Ma Kết một nụ hôn chan đầy nước mắt, anh thì thầm vào tai cô:

“Ngủ ngoan nhé, thiên thần của anh”

Chap 57 – Thế chiến (4) – Liệu hạnh phúc có trở về ?

Không gian giấc mơ...

Bảo Bình và Nhân Mã đã xâm nhập vào được không gian giấc mơ của Incubi nhưng họ vẫn chưa thể tìm được Bạch Dương.

Tuy là Bảo Bình và Nhân Mã đều là những người có thể tạo ra được không gian giấc mơ và xâm nhập vào không gian giấc mơ nhưng mỗi không gian giấc mơ do mỗi người tạo ra đều có những đặc tính riêng, ưu khuyết cũng khác nhau.

Giống như người ta thường nói “Hổ xuống đồng bằng”, khi ở một nơi không thuộc về mình, không rõ về địa thế thì cho dù có là chúa tể của sơn lâm cũng không thể dễ dàng tung hoành nơi đất lạ.

Ngay lúc này, tại một góc khuất...

Giọng một người vang lên:

“Này, người đẹp. Tôi biết cậu ta là người mà em rất yêu, nhưng nếu để em biết được người cậu ta thực sự yêu và muốn bên cạnh lại không phải em, không biết lúc đó, em sẽ phản ứng thế nào?”

Giọng cô gái tức giận:

“Câm miệng. Người đừng có mà chia rẽ ta với anh ấy. Vô ích thôi. Ta tin vào anh ấy”

Người kia nhếch môi cười, ánh mắt hướng ra ngoài:

“Cậu ta và cô gái đi cùng dù có thể dễ dàng xâm nhập không gian giấc mơ của ta nhưng họ không thể nào thi triển phép thuật được trong không gian giấc mơ, để rồi người đẹp, em hãy xem sự thật mà anh ta đã cố che giấu trong lòng”

Cô gái im lặng chờ đợi câu trả lời từ người con trai rằng niềm tin của mình dành cho anh là đúng đắn.

Nhân Mã do sẩy chân nên suýt ngã, may nhờ có Bảo Bình đỡ cô kịp lúc nên may mắn không sao:

“Cô không sao chứ ? Phải cẩn thận chứ, nơi đây là không gian do Incubi tạo ra, chúng ta không thể nào thi triển phép thuật, cho nên không thể để xảy ra sơ suất gì, nếu có thì đến lúc đó mãi mãi cũng không thể trở về thế giới thực”

Nhân Mã gật đầu:

“Tôi biết rồi, tôi sẽ cẩn thận. Anh cũng vậy”

Nhân Mã vừa dứt lời, đột nhiên trên cao xuất hiện một đoạn hình ảnh đã từng xảy ra trong quá khứ..

Một số hình ảnh được nối ghép không rõ ràng. Vừa rồi là khung cảnh mà lần đầu tiên lục đại thiên thần và sáu vị cung chủ bóng đêm đối mặt ở sân thượng học viện Molisa. Tiếp đến là khung cảnh lúc Bảo Bình đang nguy hiểm vì trúng phải kịch độc, được Mã Nhi ứng cứu, cho anh ba giọt máu để cứu sống. Sau đó là khung cảnh Bảo Bình và Nhân Mã ngồi nghỉ trên đường tìm hoa bất tử, đó là lần đầu tiên Nhân Mã mở lòng mình với một người lạ.

Màn hình đột nhiên tối sầm. Ánh sáng dần le lói. Cảnh vật hiện rõ hơn. Hình ảnh hiện lên là Bảo Bình và Xử Nữ đang ngồi trò chuyện.

Flashback...

Xử Nữ huýt vào vai Bảo Bình:

“Này, làm gì ngồi một mình ở đây ?”

Bảo Bình ngược đầu nhìn Xử Nữ:

“Cậu sao vậy ? Tâm trạng hình như rất tốt”

Xử Nữ ngồi xuống bên cạnh Bảo Bình:

“Cậu có bao giờ yêu ai chưa ?”

Bảo Bình nhú mày nhìn Xử Nữ:

“Chẳng phải cậu trước đây đã từng có ?”

Xử Nữ lắc đầu:

“Không phải. Giữa tớ và Y Tâm lúc đó chỉ là sự ngộ nhận, tớ chỉ xem em ấy như em gái mà quan tâm, bảo vệ, tuyệt đối không phải là mối quan hệ trên mức tình bạn”

Bảo Bình đưa mắt ra nhìn xa xăm:

“Vậy cậu đang muốn nói gì ?”

Xử Nữ đề cập đến sáu vị cung chủ:

“Nhân Mã ấy. Cậu thấy cô ấy thế nào ?”

Bảo Bình tận tình xem xét:

“Vì là một cung chủ bóng đêm nên tính cách lạnh lùng cũng không có gì khó hiểu, nhưng hiểu rõ thì mới thấy tính cách cô ấy cũng không tệ, cũng thân thiện, đáng yêu, nụ cười còn rất đẹp. Sao vậy, đừng nói rằng người cậu đang để ý đến là cô ấy”

Xử Nữ thú nhận:

“Ừ thì ban đầu tớ luôn cố gắng phân rãnh giữa chúng ta và họ, nhưng càng tiếp xúc tớ càng thấy vẻ đẹp thật bên trong cô ấy. Lúc đó, tớ lại muốn nhìn thấy cô ấy nhiều hơn, được ở cùng cô ấy nhiều hơn”

Về mặt Bảo Bình có chút gượng gạo:

“À... ừ, thì cô ấy là cô gái tốt mà”

Xử Nữ vỗ vai Bảo Bình:

“Vậy thì phải cố giúp tớ chinh phục cô ấy đấy người anh em”

Endback

Giọt nước mắt của ai đó đã khẽ rơi trên đôi gò má. Người ta thường nói, phụ nữ ngoài năm giác quan còn có được giác quan thứ sáu, cảm nhận của họ luôn luôn chính xác. Chỉ cần nhìn vẻ mặt đó của Bảo Bình, cô cũng hiểu được, Nhân Mã ở trong lòng anh là quan trọng thế nào.

Nhân Nhân Mã cắn môi lo lắng. Ban đầu, người cô thích thực lúc đầu là Bảo Bình, ngay trong chính cái ngày mà họ cùng đi tìm hoa bất tử, được ở bên cạnh anh lúc đó, cô cảm thấy rất ấm áp và yên bình. Cô luôn muốn được ở cạnh anh mãi như vậy.

Nhưng rồi người anh chọn lại là Bạch Dương, chứ không phải cô nên cô đành chôn dấu tình cảm của mình vào sâu trong tận đáy lòng không muốn nhớ đến. Tiếp sau đó, cô lại có cảm giác với Xử Nữ và cùng anh thành đôi hạnh phúc.

Tình cảm đó vốn đã bị chôn sâu, như dần bị xóa nhòa thì giờ lại bị khơi dậy, để cô biết được rằng người anh thích ban đầu vốn là cô.

Bảo Bình nhìn Nhân Mã:

“Phải, lúc đầu người tôi thích không phải là Bạch Dương mà là Nhân Mã, cô nhưng...”

Chưa để Bảo Bình nói hết lời, Incubi và Bạch Dương đã xuất hiện, Dương Nhi còn khóc đến nổi mắt đỏ nhòe.

Bạch Dương nói trong nước mắt:

“Em đã đặt hết niềm tin vào anh... cuối cùng lại nhận được câu trả lời thế này. Rốt cuộc trong tim anh em là gì chứ ?”

Bảo Bình lo lắng nhìn Bạch Dương:

“Anh không... Nghe anh giải thích đã”

Bạch Dương chỉ lên trên:

“Đó chẳng phải đã là lời giải thích hữu hiệu nhất rồi sao ?”

Nhân Mã lên tiếng:

“Tình cảm mà Bảo Bình dành cho cậu, tớ tin đó là thật. Đừng hiểu lầm cậu ấy, Dương Nhi à”

Bạch Dương hét lên nhìn Nhân Mã:

“Tôi không hiểu lầm. Điều tôi thấy là thật, lời anh ta cũng là thật, tình cảm anh ta dành cho cậu cũng là thật, chỉ có con ngốc như tôi là tin vào cái tình yêu được ban bố đó”

Bảo Bình hét lên:

“Em có thể đừng suy nghĩ lung tung mà chịu nghe anh giải thích không ?”

Bạch Dương tỏ vẻ bất cần:

“Tôi là như vậy đó, luôn ngang bướng, tự tung tự tát, không thích nghe ai nói hết, tôi là người như vậy đó”

Incubi vừa tạo một vòng xoáy đen gần dưới chân Bạch Dương, vừa lên tiếng:

“Người đẹp, em đã thấy rồi, lời tôi nói đều là thật, cậu ta vốn chẳng có tình cảm gì với em”

Bảo Bình gằn giọng:

“Im ngay những lời đó đi Incubi. Tình cảm của tôi dành cho cô ấy thế nào không cần người ngoài cuộc xen vào”

Incubi chỉ tay vào vòng xoáy đen:

“Vậy cậu có muốn chứng minh không ?”

Bảo Bình cau mày:

“Ý ngươi là gì ?”

Incubi lên tiếng:

“Nhảy vào vòng xoáy này. Nếu tình cảm của ngươi là thật, ngươi sẽ bình an thoát khỏi đây nhưng nếu đó là giả dối ngươi sẽ mãi mãi biến mất không thể hồi sinh”

Bảo Bình:

“Tại sao ta phải nghe ngươi ?”

Incubi hướng mắt sang Bạch Dương:

“Chỉ là để chứng minh cho cô ta thôi”

Bảo Bình không nói thêm gì, anh nhảy thẳng vào vòng xoáy.

Incubi nhếch môi cười, ra tay khép lại vòng xoáy không để ai kịp trở tay.

Nhân Mã sững người:

“Sao ngươi lại làm vậy chứ ?”

Incubi:

“Để tình cảm của trái tim thay cho lý trí, đó là điều ngu ngốc mà con người các ngươi luôn luôn phạm phải”

Bạch Dương ngã phịch xuống đất, ánh mắt hoang mang. Chỉ vì quá nóng giận, cô lại gây hại đến anh rồi.

Ngay giữa lúc mọi người đang mất bình tĩnh, không còn chút suy nghĩ phản kháng, Hoa Dung đã xuất hiện, cô ta giương mắt nhìn về Thiên Yết rồi lại bước sang cạnh Sư Tử và Song Tử, kéo Sư Tử về phía mình, khẽ ám khí vào cổ bắt ngờ khiến mọi người không kịp trở tay.

Thiên Yết gằn giọng:

“Hoa Dung, cô muốn làm gì ?”

Hoa Dung nhếch môi cười mỉa mai:

“Thiên Yết, anh có nhớ lần đầu tôi xuất hiện, anh đã đối xử với tôi thế nào không ? Anh đã vì ả ta mà bỏ rơi tôi, thậm chí còn chẳng màng đến di nguyện của tiên đế. Anh có còn nhớ lúc đó tôi đã nói với anh thế nào không, tôi nói anh nhất sẽ là của tôi nhưng anh đã trả lời thế nào ?”

Thiên Yết trả lời, giọng nhẹ tựa như không:

“Không ai có thể bắt tôi làm những gì tôi không muốn đâu, cô cũng không ngoại lệ”

Hoa Dung gật đầu:

“Trí nhớ tốt lắm... nhưng xem ra trong tình cảnh này thì anh không còn có sự lựa chọn nào khác đâu”

Sư Tử hét lên đầy phẫn nộ:

“Tôi thà chết chứ không để cô đắc chí”

Hoa Dung siết chặt cổ của Sư Tử hơn:

“Đúng là một cung chủ bóng đêm, lời nói lúc sắp chết cũng cứng cỏi hơn người khác. Sao nào, còn lời cuối gì muốn nói không ? Không thì tôi sợ cô sẽ phải hối tiếc”

Sư Tử nhìn về Thiên Yết:

“Thiên Yết, anh phải bảo trọng”

Thiên Yết lắc đầu nhìn về Sư Tử rồi lại hướng mắt về Hoa Dung:

“Cô rốt cuộc là muốn thế nào thì mới buông tha cho cô ấy ?”

Hoa Dung mỉm cười:

“Tôi muốn gì chẳng phải anh là người rõ nhất”

Trong lúc này, có một cô gái nhìn về phía họ, lắc đầu nhìn Hoa Dung:

“Lâu rồi không gặp, cô vẫn là luôn mắc lại cùng một sai lầm trước đây, đó chính là quá tự tin vào bản thân mình đó Hoa Dung à”

Song Tử khó chịu nhìn Hoa Dung:

“Cô làm vậy được gì chứ ? Dù có chiếm được thân xác cũng không có được trái tim. Như vậy thì hạnh phúc sao ?”

Hoa Dung cười chua chát:

“Dù không có được hạnh phúc thì tôi cũng không muốn cô ta và anh ta có được hạnh phúc. Uyên ương phải chia ly, chẳng phải sẽ rất vui sao ?”

Song Tử thở dài:

“Cô đúng là điên rồi. Vì cái tình yêu ảo tưởng do chính bản thân thêu dệt ra. Thiên Yết trước đây chưa từng yêu cô, chỉ là do cô đơn phương thôi. Hãy thức tỉnh đi Hoa Dung, đừng gây thêm nhiều chuyện nữa. Dừng tay đi trước khi quá muộn”

Hoa Dung đã có chút lung lay:

“Tôi... tôi không cần biết, những gì mà tôi muốn có đều phải giành được, cả anh ta cũng không ngoại lệ”

Kim Ngưu lạnh lùng:

“Cô cần phải nhớ, có đôi lúc không phải chỉ là thứ bản thân thích thì có để giành được. Lần này xem như một bài học. Hãy kết thúc chuyện này và đừng tiếp tục gây thêm sai lầm nữa Hoa Dung”

Hoa Dung buông lỏng tay, ám khí rơi xuống đất. Thiên Yết đỡ lấy Sư Tử lo lắng:

“Em không sao chứ ?”

Sư Tử lắc đầu:

“Em không sao”

Hoa Dung ngay lúc đang tự muốn kết liễu chính mình thì đã bị một cô gái ngăn cản lại.

“Cô có từng nhớ cô đã từng tát tôi một bạt tay không ? Cái bạt tay đó tôi vẫn chưa trả được, sao có thể để cô dễ dàng đi sớm như vậy chứ”

Hoa Dung sững sờ nhìn cô gái trước mặt:

“Sao có thể là cô ?”

Cô gái tỏ vẻ vừa giận nhưng vừa cảm thông:

“Cái bạt tay đó là tôi thừa sức tránh được. Nhưng tôi vẫn để cô tát chỉ là vì muốn cơn tức giận trong cô sớm biến mất để không trở thành thù hận, cuối cùng thì cô vẫn bị thù hận khiến bản thân trở thành một con rối để người khác giật dây điều khiển. Bản thân cô vốn là một công chúa uy quyền, giờ lại làm những việc khiến thanh danh hoen ố. Chỉ vì thù hận, đáng sao ? Hãy buông bỏ tất cả. Từ bây giờ, phải sống thật tốt... cho chính bản thân mình”

60. Chap 58 - Kế Hoạch Định Săn

Chap 58: Kế hoạch định săn.

Bạch Dương thất thần. Cô không dám nghĩ lại những gì vừa diễn ra. Nó quá đột ngột và quá kinh khủng.

Flashback...

Incubi vừa tạo một vòng xoáy đen gần dưới chân Bạch Dương, vừa lên tiếng:

“Người đẹp, em đã thấy rồi, lời tôi nói đều là thật, cậu ta vốn chẳng có tình cảm gì với em”

Bảo Bình gần giọng:

“Im ngay những lời đó đi Incubi. Tình cảm của tôi dành cho cô ấy thế nào không cần người ngoài cuộc xen vào”

Incubi chỉ tay vào vòng xoáy đen:

“Vậy cậu có muốn chứng minh không ?”

Bảo Bình cau mày:

“Ý ngươi là gì ?”

Incubi lên tiếng:

“Nhảy vào vòng xoáy này. Nếu tình cảm của ngươi là thật, ngươi sẽ bình an thoát khỏi đây nhưng nếu đó là giả dối ngươi sẽ mãi mãi biến mất không thể hồi sinh”

Bảo Bình:

“Tại sao ta phải nghe ngươi ?”

Incubi hướng mắt sang Bạch Dương:

“Chỉ là để chứng minh cho cô ta thôi”

Bảo Bình không nói thêm gì, anh nhảy thẳng vào vòng xoáy.

Incubi nhếch môi cười, ra tay khép lại vòng xoáy không để ai kịp trở tay.

Endback

Ngay lúc Bạch Dương đang hoảng loạn với những gì diễn ra, Nhân Mã đã nhanh lúc Incubi không cảnh giác mà tung đòn chí mạng vào hần rồi đưa Bảo Bình và Bạch Dương ra khỏi không gian giấc mơ.

Đỡ Bảo Bình nằm xuống, Nhân Mã quay sang nhìn Bạch Dương:

“Nhân duyên này vốn đã là thiên ý, cho dù có thể nào cũng không thể thay đổi. Bảo Bình cho dù có từng bị xao động vì bất cứ người con gái nào cũng không quan trọng vì điều quan trọng nhất lúc này chính là người cậu ấy yêu là cậu chứ không phải ai khác, Dương Nhi à”

Bạch Dương bật khóc, cô bật lên tiếng nấc nghẹn ngào:

“Tớ đã sai rồi Mã Nhi, tớ sai thật rồi”

Giọng một người khẽ vang lên sau vài tiếng ho:

“Nếu em sớm hiểu lòng anh thì chẳng phải đã không có gì”

Bạch Dương sững người nhìn người vừa nói. Là Bảo Bình. Anh không sao, anh đang ngồi đó, mở mắt nhìn cô và nói chuyện với cô.

Bảo Bình mỉm cười nhìn gương mặt ngây ngốc của Bạch Dương:

“Anh không phải là người ngoài hành tinh vừa rớt xuống, không cần phải nhìn như vậy đâu”

Bạch Dương ôm chầm lấy anh:

“Em xin lỗi, xin lỗi”

Bảo Bình dịu giọng:

“Không sao mà, đừng xin lỗi”

Bạch Dương vẫn chưa hiểu được:

“Nhưng tại sao ?”

Nhân Mã giải đáp thay cho Bảo Bình:

“Để hiểu được chuyện này thì dài lắm”

Một giấc ngủ tưởng chừng như rất dài. Ma Kết đang ở trong một khoảng không gian bí ẩn. Cô cũng không biết bản thân đang ở đâu. Chỉ biết không gian này chỉ được phủ kín bằng một không gian trắng toát, không chút sức sống.

Cô cứ ra sức chạy, chạy mãi nhưng cũng không thấy được một ai. Cát tiếng gọi, khăn cả cổ vẫn không một người trả lời.

Ma Kết trong lúc này cảm thấy rất hoang mang, không muốn đối mặt với hiện thực. Những khoảnh khắc như hiện lên phía trước...

Flashback...

Song Tử đỡ lấy Ma Kết:

“Kết Nhi, Kết Nhi, đừng nhắm mắt, nhìn tớ đi, Kết Nhi, cậu nghe tớ không ? Kết Nhi”

Giọng Ma Kết thều thào:

“Song Tử...tớ không... chịu nổi... nữa...tớ...mệt...lắm...tớ muốn...ngủ”

Song Tử lay người Ma Kết:

“Kết Nhi, cậu đừng ngủ”

Ma Kết nắm lấy bàn tay Song Tử:

“Tớ...không muốn...rời xa...các cậu...nhưng...tớ không...không thể...tớ...đau...lắm...đau lắm...Song Tử”

Song Tử ôm chặt lấy Ma Kết:

“Tớ sẽ chữa thương cho cậu, cậu sẽ không còn đau nữa”

Ma Kết lắc đầu, giọng cô yếu dần:

“Đừng...cố...nữa Song...Song Tử...tớ...hãy...để tớ đi”

Endback

Có những khoảng khắc cô không thấy rõ được, chỉ nghe được. Trong tiềm thức, Ma Kết vẫn chưa thực sự chết, chỉ là bất động, không thể mở mắt, chỉ có thể cảm nhận và lắng nghe.

Flashback...

Kim Ngưu đỡ lấy Song Tử, giọng lo lắng:

“Đừng miễn cưỡng nữa Song Tử... Ma Kết... cậu ấy... đi rồi”

Song Tử hoảng loạn, ánh mắt nhòa nước mắt:

“Không đâu... Ma Kết chỉ là đang ngủ thôi... chỉ một chút nữa thôi là được rồi mà”

Song Tử gượng ngồi dậy, tiếp tục dùng thuật hồi sinh nhưng cô có cố thế nào cũng không thể khiến Ma Kết tỉnh lại.

Sư Tử kéo Song Tử ra khỏi Ma Kết:

“Cậu đừng làm như vậy nữa. Tất cả là vô ích thôi. Cậu còn tiếp tục làm vậy thì cả cậu cũng không thể chịu đựng được”

Song Tử ngã đầu vào lòng Sư Tử mà khóc nức lên như một đứa trẻ:

“Ma Kết sẽ không rời bỏ chúng ta đâu mà, sẽ không đâu”

Sư Tử nói trong nước mắt:

“Song Nhi à, Ma Kết đã thực sự rời xa chúng ta rồi”

Song Tử lắc đầu, giọng run run:

“Không phải đâu mà, Ma Kết rất mạnh mẽ, cậu ấy sẽ không ra đi như vậy đâu. Kim Ngưu à, Sư Tử à, mọi người, cậu mau giúp tớ gọi Ma Kết dậy đi, bảo cậu ấy đừng ngủ nữa mà, Ma Kết à, mau tỉnh dậy đi mà. Tớ xin cậu”

Giọng Thiên Yết lạnh lẽo:

“Song Tử, Ma Kết đã đi rồi. Cậu đừng tự gạt mình nữa”

Bụt... Thiên Bình đưa tay chạm vào mặt Thiên Yết, anh gần giọng:

“Cô ấy chỉ ngủ thôi”

Nói rồi Thiên Bình cúi người, bế cả người Ma Kết lên, ánh mắt tuyệt vọng, giọng trầm buồn:

“Kết Nhi à, em chỉ là đang ngủ thôi phải không ?”

Đặt lên môi Ma Kết một nụ hôn chan đầy nước mắt, anh thì thầm vào tai cô:

“Ngủ ngoan nhé, thiên thần của anh”

Endback

Ma Kết cảm thấy đau, trái tim như bị ai bóp nghẹn, không phải vì vết thương còn âm ỉ mà vì khoảng khắc Thiên Bình bế cô, giọng anh trầm ấm nhưng nặng nề, giống như một người chứng kiến cả thế giới sụp đổ trước mắt hay một người bị rơi xuống vực sâu, không thể tìm điểm bám níu, hoàn toàn suy sụp, hoàn toàn tuyệt vọng.

Một vài hình ảnh tưởng chừng như đã bị chôn vùi vào quên lãng lại xuất hiện.

Flashback...

Ma Kết hét lên:

“Sự thật không phải là vậy mà. Cậu đừng nói dối nữa Giải Nhi. Đừng giải quyết mọi chuyện bằng cách tự làm tổn thương mình để bảo vệ mọi người nữa. Chúng ta có thể cùng đối mặt giải quyết chuyện này mà. .. đúng không ?”

Cự Giải:

“Đây là do bản thân tôi thôi, tôi không cao thượng đến nỗi tự làm tổn thương mình vì bảo vệ các người đâu”

Ma Kết lay người Cự Giải:

“Nói thật ra đi mà. Vì Hắc Ma uy hiếp chúng ta thôi. Cậu đừng tự giải quyết chuyện này mà”

Cự Giải:

“Đã nói rồi, tôi không vì ai cả. Tôi chỉ vì mình, vì muốn thoát khỏi nơi này thôi, được chưa ?”

.....

Ma Kết trầm ngâm nhìn Cự Giải:

“Cậu thực muốn làm vậy ?”

Cự Giải gật đầu không chút do dự:

“Đây là cách cuối cùng giúp chúng ta đánh bại được Hắc Ma. Cậu phải giúp tớ”

Ma Kết thở dài:

“Nhưng như vậy rất nguy hiểm. Bản thân cậu cũng hiểu rõ được điều đó mà”

Cự Giải như bất lực:

“Nếu không thì chẳng lẽ chúng ta phải đứng nhìn cả thế giới này chìm vào bóng tối ? Căn bản là chúng ta không thể đánh thắng được hắn ta”

Ma Kết chần chừ:

“Không đâu. Sẽ còn cách nào khác mà”

Cự Giải quả quyết:

“Không còn cách nào hết. Cậu phải giúp tớ, đây là cơ hội cuối cùng rồi Kết Nhi”

Ma Kết tuy vẫn còn chưa thực đồng ý nhưng cũng gật đầu hợp tác với Cự Giải:

“Vậy thôi được. Cậu phải nhớ tự lo liệu cho bản thân”

Endback

Ma Kết như nhìn rõ được tất cả. Phải rồi, ngay từ ban đầu tất cả đã được sắp đặt sẵn.

Cô gái tỏ vẻ vừa giận nhưng vừa cảm thông:

“Cái bạt tay đó là tôi thừa sức tránh được. Nhưng tôi vẫn để cô tát chỉ là vì muốn cơn tức giận trong cô sớm biến mất để không trở thành thù hận, cuối cùng thì cô vẫn bị thù hận khiến bản thân trở thành một con rối để người khác giật dây điều khiển.

Bản thân cô vốn là một công chúa uy quyền, giờ lại làm những việc khiến thanh danh hoen ố. Chỉ vì thù hận, đáng sao ? Hãy buông bỏ tất cả. Từ bây giờ, phải sống thật tốt... cho chính bản thân mình”

Những lời của cô gái, tuy nhẹ nhàng nhưng lại sâu sắc, như một liều thuốc làm thức tỉnh tâm trí, như một mũi dao đâm sâu vào trái tim Hoa Dung. Bản thân cô vốn là một công chúa uy quyền, cao ngạo sao lại phải tự hạ thấp bản thân mình để trở thành một con rối ?

Nguyên cũng là do cô tự cao, tự đại, luôn xem bản thân là nhất, chẳng xem ai ra gì. Luôn thích ganh đua và khinh thường người khác. Nhất là luôn muốn có được thứ mình thích bằng mọi giá. Tất cả đã khiến cô – từ một công chúa trở thành một con người đáng xấu hổ. Hoa Dung để cả người mình đổ sầm xuống đất, nước mắt cô tuôn rơi:

“Cô nói đúng, tôi đã bị sự ganh ghét, đố kỵ và lòng thù hận che mờ mắt mà để bản thân trở thành một con rối để người khác điều khiển. Tôi đúng là kẻ xấu xa, đáng khinh ghét.

Tôi đã thua Sư Tử, tôi không tốt bằng cô ấy, tôi đúng là không xứng đáng có được tình yêu của Thiên Yết. Sao cô lại giúp tôi chứ ? Sao cô không để tôi chết đi. Tôi không xứng đáng sống trên đời này nữa”

Cô gái ngồi xuống cạnh Hoa Dung, giọng dịu dàng:

“Cô là người dễ dàng từ bỏ sao ? Nghĩ lại xem, ngay lúc đầu khi biết Thiên Yết đã có người yêu, cô có dễ dàng từ bỏ, đến lúc sau này, khi Thiên Yết mãi không chú ý đến cô, cô có chịu buông tay mà chúc phúc cho họ ?

Cô đã không chịu từ bỏ. Vậy tại sao trong lúc này cô lại yếu đuối như vậy, dễ dàng từ bỏ cuộc sống của mình. Một công chúa phương Bắc cao ngạo, tự cao, mạnh mẽ của lúc trước đâu rồi ?”

Hoa Dung mỉm cười nhìn cô gái:

“Cảm ơn cô, cảm ơn”

Song Tử sững người nhìn người con gái ấy:

“Rốt cuộc là cái gì đang diễn ra ? Sao lại có thể chứ ?”

Cô gái xoay đầu nhìn Song Tử, mỉm cười dịu dàng, nụ cười thân thiết đã lâu rồi không nhìn thấy được:

“Cuộc đời này luôn biến hóa khôn lường, không gì là không thể, Song Nhi à”

Nói rồi cô gái bước gần đến chỗ của Ma Kết đang nằm, cô đưa tay nắm lấy bàn tay đã lạnh đi. Cả người cô và Ma Kết được bao dần bởi một luồng khí màu xanh nhạt. Cơ thể Ma Kết ấm dần, vết thương cũng đã lành hẳn.

Mi mắt Ma Kết dần cử động, mắt khẽ mở. Cô gái đỡ lấy Ma Kết, giọng dịu dàng:

“Vừa đi một vòng từ quỷ môn quan trở về, cậu sao rồi ?”

Ma Kết dù vẫn còn yếu nhưng vẫn có thể trêu đùa cô gái:

“Sau lần này, tớ thật phải tuyệt giao với thần chết”

Cô gái gạt đầu mỉm cười giao trả Ma Kết về cho khổ chủ:

“Đỡ cậu ấy đi”

Thiên Bình còn không mừng như một tên điên, anh vội vã đỡ lấy Ma Kết từ cô gái như sợ chậm trễ giây phút nào nữa thì cô sẽ rời khỏi anh như lúc nãy vậy. Anh đã thực sự sợ, sợ cảm giác đó lắm rồi.

Nhân Mã, Bạch Dương và Bảo Bình đều đã có mặt. Xử Nữ ngó nghiêng nhìn quanh như đang kiểm tìm ai đó:

“Thập nhị hắc ám bị tiêu diệt dễ dàng như vậy sao ?”

Song Tử mỉm cười:

“Chuyện này cuối cùng cũng có hồi kết rồi. Thập nhị hắc ám đã bị tiêu diệt, Hắc Ma cũng vậy. Đây sẽ là thế chiến cuối cùng”

Kim Ngưu xen ngang:

“Nhưng trong mọi chuyện vẫn có nhiều điều tớ chưa thể hiểu được”

Bảo Bình lên tiếng:

“Chuyện này muốn hiểu được cũng không dễ dàng đâu, đúng không Tuyết Anh công chúa”

Vừa nói, Bảo Bình vừa liếc nhìn sang người con gái kia đầy ẩn ý.

61. Chap 59 - Định Sẵn

Chap 59: Định sẵn.

Mọi người ai nấy đều không thể hiểu được chuyện gì đang xảy ra, đối với họ hiện tại bây giờ cũng giống như một giấc mơ, chỉ là giấc mơ này quá thực. Là thực nhưng là mơ, là mơ nhưng cũng chính là thực. Lúc họ nghĩ người em, người bạn của họ đã không còn nữa thì hóa ra lại không phải, lúc họ nghĩ là không phải thì thực sự là phải để rồi cuối cùng thì tất cả vốn đã được sắp đặt sẵn.

Một giấc mơ của thực tại

Là nỗi đau dần xéo tâm can, là nỗi đau buốt nơi con tim trong lồng ngực

Là thực hay là mơ, là mơ hay là thực

Cả những người trong cuộc cũng không xác định được nữa

Nhưng cho dù có thế nào thì kết thúc vẫn mãi mãi

Hạt giống hạnh phúc đã thực sự nở hoa

Bình yên đã trở lại, sóng gió đã tan đi, bầu trời lại quang đãng

Hạnh phúc thực sự đã quay về

Thiên Yết liếc nhìn sang Tuyết Anh – cô em gái suốt ngày chỉ khiến anh đau khổ:

“Em mau giải thích mọi chuyện này đi”

Tuyết Anh mỉm cười quay nhìn Ma Kết:

“Cùng tớ giải thích đi”

Ma Kết lên tiếng:

“Thật ra sau khi đến ngôi nhà Zodi, trong một lần tớ đã có được dự báo tương lai, biết rằng kết cuộc của thế chiến sẽ rất thảm khốc, chúng ta không thể đánh thắng Hắc Ma, cả thế giới chìm trong bóng tối.

Ban đầu tớ định âm thầm giải quyết chuyện này nhưng do cậu ấy vô tình phát hiện ra và bàn với tớ về một kế hoạch để dẫn dắt Hắc Ma vào cái bẫy đặt sẵn nhưng tớ đã một mực phản đối vì kế hoạch này có thể gây nguy hiểm cho cậu ấy.

Nhưng cuối cùng không còn cách nào khác, tớ đành để cậu ấy thực hiện kế hoạch và phải diễn theo những gì được sắp đặt”

Bạch Dương cắt ngang lời Ma Kết:

“Tức là mọi chuyện xảy ra từ lúc đó đến giờ đều là được sắp đặt sẵn, không chuyện gì là thực sao ?”

Tuyết Anh gật đầu, nói thay lời Ma Kết:

“Ban đầu tớ định tiếp cận Hắc Ma, vờ như đã quy phục hắn nhưng thiết nghĩ hắn ta quá thông minh, sẽ dễ dàng nhận ra kế của tớ nên tớ và Ma Kết đã tương kế tựu kế, để Hắc Ma dụng tớ như một con cờ chống lại các cậu và quả thực kế hoạch đã hoàn toàn thành công.

Nhưng sau đó do xảy ra chút sự cố nên kế hoạch phải thay đổi, tớ phải diễn tiếp vai diễn bị Hắc Ma giết chết để hắn hoàn toàn xóa bỏ được tớ ra khỏi suy nghĩ. Chỉ có như vậy tớ mới có thể dễ dàng thực hiện tiếp kế hoạch, chính là âm thầm từ phía sau phá hoại kế hoạch triệu hội thập nhị hắc ám của Hắc Ma”

Ma Kết nói tiếp:

“Lúc đó, cả tớ và cậu đều không nghĩ được rằng Hắc Ma sẽ bắt năm vị cung chủ còn lại quy thuận để giao chiến với lực đại thiên thần. Cũng vì điều này mà Cự Giải buộc phải xuất hiện để ngăn chặn nên Hắc Ma đã có sự nghi ngờ, tính cảnh giác của hắn cao hơn, luôn đề phòng mọi thứ khiến Cự Giải hoàn toàn không thể phá hoại được kế hoạch triệu hồi thập nhị hắc ám”

Sư Tử gật gù, cô đã hiểu được một chút:

“À... cũng chính vì không thể phá hoại nên Cự Giải đã trở lại với lời giải thích rằng nhận sự sức mạnh Love Power để thông báo với mọi người về tình hình mới và cảnh báo về thập nhị hắc ám”

Thời gian trôi qua nhưng sao nỗi đau kia vẫn chưa trôi qua

Đau khổ kia sao vẫn chưa tan biến và vết thương trong trái tim sao vẫn chưa lành lại

Một lần tổn thương chẳng lẽ cả đời này sẽ phải luôn đau khổ ?

Hạnh phúc tưởng đã trong tầm tay nhưng rốt cuộc lại không thể chạm tới được

Dẫu vẫn hiểu sự thật vốn không thể chỉ nhìn bằng mắt

Dẫu vẫn hiểu không thể chỉ hiểu một người qua bên ngoài

Nhưng sao ngay giây phút đó, trái tim cô như tan nát, cả người cô như hóa đá

Không còn có thể nghe, không còn có thể thấy, không còn có thể đau nữa

Bởi nỗi đau dường như quá lớn khiến con người ta như tê liệt mọi giác quan

Trái tim như không còn đau nữa, nước mắt không thể rơi nữa, bộ não không còn cảm nhận được điều gì nữa

Không đau hay vì đã quá đau, vì nỗi đau đã quá giới hạn của sự chịu đựng

Anh à, nỗi đau này em chịu đủ rồi, quá đủ rồi

Em không muốn chịu thêm nữa

Anh à, lẽ nào, hạnh phúc đó, em không có ?

Ma Kết lắc đầu:

“Cũng không hẳn là giả. Lúc đó, Cự Giải thực sự đã bị trọng thương, tớ chỉ có thể giúp cậu ấy trị thương để kéo dài thời gian, may mắn là nhận được sức mạnh từ Love Power chứ nếu không tớ thực không dám nghĩ được chuyện gì sẽ xảy ra”

Nhân Mã xót xa:

“Khổ cho hai cậu quá”

Song Tử thắc mắc:

“Còn việc Love Power bị Đấng tối cao thu hồi còn việc Celia xuất hiện, tất cả cũng nằm trong kế hoạch sao ?”

Ma Kết im lặng, đưa ánh nhìn sang Cự Giải. Cự Giải gật đầu kể tiếp:

“Dù đây là một việc ngoài ý muốn nhưng nó lại mang đến lợi ích không mong đợi. Cũng chính việc này khiến tớ có cơ hội rút lui, Celia không ai xa lạ đâu, đó chính là tiểu thiên thần Yết Yết, em ấy đã giúp tớ quay lại để giám sát các cậu luyện tập.

Để khiến các cậu tin rằng Celia là một người lạnh lùng, nhẫn tâm không thể dựa dẫm tớ đã bắt Yết Yết phải nặng tay với các cậu, điều xảy ra ngoài ý muốn chính là em ấy lỡ tay đá thương Nhân Mã và Bạch Dương”

Bạch Dương nhúu mày:

“Nhưng lúc đó vết thương của tớ lại lành nhanh hơn lúc bình thường”

Song Tử lên tiếng:

“Đó là vì đợi lúc cậu và Mã Nhi ngủ say, Cự Giải đã xuất hiện và trị thương cho hai cậu”

Kim Ngưu ngạc nhiên nhìn Song Tử:

“Em biết kế hoạch của Ma Kết và Cự Giải sao ?”

Song Tử lắc đầu:

“Cũng không hẳn, lúc Celia đả thương Mã Nhi, buổi tối đó, em định đến phòng cậu ấy để thay thuốc cho vết thương thì nhìn thấy Cự Giải lên lút trị thương. Vì biết có bí ẩn sau mọi chuyện nên em đã giả vờ không biết, giả vờ im lặng để theo dõi họ, cuối cùng đoán biết được một phần của kế hoạch này”

Nhân Mã bật cười nhìn Song Tử:

“Cậu cũng thật là quỷ kế”

Ma Kết nhìn Song Tử:

“Vậy mọi chuyện tiếp sau đó, cậu có thể kể giúp bọn tớ rồi”

Song Tử mỉm cười kể tiếp câu chuyện còn đang dang dở:

“Thế chiến cận kề, sức lực các cậu lại suy giảm nên Cự Giải phải diễn thêm một vở kịch để Celia thông báo với các cậu rằng Cự Giải đã đánh đổi linh hồn của mình cho Đẳng tối cao để các cậu được tăng thêm sức mạnh, thực chất là cậu ấy đã truyền chân khí cho các cậu khiến cho bản thân suy nhược. Tiếp sau đó là nhờ Celia củng cố tinh thần để mọi người chuẩn bị tham gia thế chiến”

Ma Kết thở dài:

“Kế hoạch ban đầu của tớ và Cự Giải vốn sẽ không định để các cậu tham gia thế chiến này vì nó có mức độ nguy hiểm nhất định nhưng cuối cùng lại không thể phá hoại kế hoạch triệu hồi thập nhị hắc ám nên để các cậu tham gia thế chiến là bước cuối cùng trong kế hoạch”

Cự Giải cười nhẹ:

“Dù kế hoạch cuối cùng không thực sự thành công nhưng chí ít thế chiến này đã thành công, chúng ta đã tiêu diệt được Hắc Ma rồi”

Xử Nữ chỉ tay lên phía bầu trời:

“Coi kìa, đúng thực là trời quang mây tạnh”

Quả đúng, phía trên cao, bầu trời thật trong xanh, mây đen đã biến mất để nhường chỗ cho những tia nắng vàng ấm áp len lỏi xuống. Đau khổ của họ đã qua đi, những khó khăn cũng không còn nữa, hạnh phúc cuối cùng cũng đã đến rồi.

62. Chap 60 (chap Cuối) - Hạnh Phúc Dành Riêng Em.

Chap 60 (chap cuối): Hạnh phúc dành riêng em.

Ba năm sau thế chiến...

Sau cơn mưa là trời quang mây tạnh

Sau cơn bão là trời sáng mây xanh

Sau thử thách là hạnh phúc ngọt ngào

Chỉ cần giữ vững tin yêu

Hạnh phúc cuối cùng cũng sẽ chạm tới

Quả nhiên cổ nhân nói không sai, sau cơn mưa, ắt trời sẽ sáng, sau cơn mưa, ắt sẽ là nắng ấm và đại nạn không sao ắt sẽ có hậu phúc. Lục đại thiên thần giờ đây đã trở thành những đại tướng tài giỏi của Light, trực tiếp nắm quyền điều khiển thiên binh thiên tướng.

Còn các cung chủ bóng đêm cũng đã không còn chịu lệnh sai khiến từ Hắc Ma, mà không chỉ trở thành những người vợ dịu dàng phía sau những đại tướng dũng mãnh còn là những nữ tướng đại tài được vạn người nể phục. Hơn thế nữa chính là sự chào đời của những tiểu thiên thần, vừa xinh đẹp, đáng yêu giống mẹ lại tài thông minh, nhanh nhẹn giống ba. Đây có lẽ là hậu phúc mà cổ nhân đã nói đến, là kết tinh của những tình yêu sau bao thử thách.

Cung chủ Bạch Dương – nữ thần Aries, vợ của đại thiên thần Bảo Bình, cai quản cung Bảo Dương và nắm giữ thiên binh thiên tướng của phía Đông Bắc đồng thời cũng là người mẹ yêu dấu của tiểu thiên thần Bảo Dương.

Không quan trọng có phải là người đầu tiên hay không

Chỉ quan trọng có phải là người đi cùng đến cuối đời

Không quan trọng có yêu từ cái nhìn đầu tiên hay không

Chỉ quan trọng có thực yêu mãi đến suốt cuộc đời này

Đại thiên thần Kim Ngưu, chồng của nữ thần Gemini, cai quản cung Kim Song và nắm giữ thiên binh thiên tướng của phía Tây Nam đồng thời là người cha mẫu mực của tiểu thiên thần Kim Song.

Giọt nước mắt và niềm đau triền miên của quá khứ

Tất cả đã kết thúc và không còn xảy ra ở hiện tại

Điều quan trọng chính là nụ cười và hạnh phúc

Mãi mãi đi cùng nhau cho đến cuối con đường

Cung chủ Song Tử – nữ thần Gemini, vợ của đại thiên thần Kim Ngưu, cai quản cung Kim Song và nắm giữ thiên binh thiên tướng phía Tây Nam đồng thời là người mẹ yêu dấu của tiểu thiên thần Kim Song.

Không còn giọt nước mắt hay sự tổn thương

Chỉ còn lại dư vị của hạnh phúc và yêu thương

Đó không phải là một giấc mơ hay tưởng tượng

Hiện tại và tương lai còn mãi vị ngọt ngào

Cung chủ Cự Giải – Tuyết Anh công chúa, vợ của đại thiên thần Song Ngự, cai quản cung Cự Song và không tham gia quá nhiều vào việc nắm giữ binh quyền đồng thời là người mẹ yêu dấu của cặp tiểu thiên thần song sinh Cự Song và Bắc Giải.

Nỗi lo sợ và niềm đau dai dẳng trong quá khứ

Dường như không còn tồn tại trong tiềm thức

Bởi hiện tại và tương lai chỉ toàn là nắng ấm

Bóng của yêu thương sẽ che chở cả cuộc đời

Cung chủ Sư Tử – nữ thần Leo, vợ của đại hoàng tử Thiên Yết, cai quản cung Tử Thiên và nắm giữ thiên binh thiên tướng của phía Nam và phía Đông đồng thời là người mẹ yêu dấu của tiểu thiên thần Tử Thiên.

Không gian không còn là bóng tối và sương đêm

Chỉ còn lại ánh sáng dịu dàng của sự vĩnh hằng

Bằng cả một trái tim ấm áp và tình yêu thương

Vững tin rằng tình yêu trong tim sẽ là vĩnh cửu

Đại thiên thần Xử Nữ, chồng của nữ thần Sagittarius, cai quản cung Xử Nhân và nắm giữ thiên binh thiên tướng của phía Tây Bắc đồng thời là người cha mẫu mực của hai tiểu tử sinh đôi Xử Nhân và Xử Nhiên.

Chỉ cần hạnh phúc và bình yên bên gia đình

Không cần gì, không mong gì hơn thế nữa

Chỉ cần người vợ hiền, đứa con ngoan đã đủ

Không cầu gì, không trông gì nhiều hơn nữa

Đại thiên thần Thiên Bình, chồng của nữ thần Capicorn, cai quản cung Thiên Kết và nắm giữ thiên tướng của phía Đông Nam đồng thời là người cha mẫu mực của cặp song sinh Thiên Kết và Bình Nhi.

Yêu thương không còn là điều chỉ có thể mơ

Bởi nó đã là điều nằm trọn trong tầm tay

Không tan biến hay vụt mất đi nữa đâu

Mãi mãi ở đó và mãi mãi yêu thương

Đại thiên thần Thiên Yết, chồng của nữ thần Leo, cai quản cung Tử Thiên và nắm giữ thiên binh thiên tướng của phía Nam và phía Đông đồng thời là người cha mẫu mực của tiểu thiên thần Tử Thiên.

Xua đi bóng tối và đêm đen hiu quạnh

Để lại ánh sáng và nắng ấm dịu dàng

Xua đi bầu trời đêm tối tăm lạnh giá

Để lại bầu trời bừng sáng yêu thương

Cung chủ Nhân Mã – nữ thần Sagittarius, vợ của đại thiên thần Xử Nữ, cai quản cung Xử Nhân và nắm giữ thiên binh thiên tướng của phía Tây Bắc đồng thời là người mẹ yêu dấu của hai tiểu tử sinh đôi Xử Nhân và Xử Nhiên.

Ngọc có giữa, có mài mới thành ngọc đẹp

Sắt có giữa, có rèn mới thành kiếm tốt

Cây có chăm, có tĩa mới thành cây đẹp

Và yêu thương có thử thách mới bền chặt

Cung chủ Ma Kết – Capicorn, vợ của đại thiên thần Thiên Bình, cai quản cung Thiên Kết và nắm giữ thiên binh thiên tướng của phía Đông Nam đồng thời là người mẹ yêu dấu của cặp song sinh Thiên Kết và Bình Nhi.

Khoảng cách từng không thể với tay tới

Thiên ý, định mệnh vốn hay trêu ngươi

Đặt bao thử thách tưởng duyên đã tan

Nhưng may duyên đã được thành đôi

Đại thiên thần Bảo Bình, chồng của nữ thần Aries, cai quản cung Bảo Dương và nắm giữ thiên binh thiên tướng của phía Đông Bắc đồng thời là người cha mẫu mực của tiểu thiên thần Bảo Dương.

Là bờ vai vững chãi, là đôi tay chắc chắn

Lời hứa cho tình yêu mãi không phai nhòa

Cho dù là hai mươi năm hay lâu hơn nữa

Lời hứa này, tình yêu này mãi không đổi

Đại thiên thần Song Ngư, chồng của Tuyết Anh công chúa, cai quản cung Cự Song và nắm giữ thiên binh thiên tướng của phía Bắc và phía Tây đồng thời là người cha mẫu mực của Cự Song và Bắc Giải.

Tơ hồng vốn đã định sẵn nhân duyên này

Thiên ý cũng đã như sắp định sẵn tất cả

Ngờ đâu sóng gió thử thách nên ngăn trở

May cuối cùng hạnh phúc vẫn vẹn nguyên

Họ, sau khi trải qua bao nhiêu sóng gió và thử thách cuối cùng cũng đã có được một kết cuộc viên mãn, hoa hạnh phúc được gieo giờ đã thành quả.

Đại lễ cầu an...

Đại lễ cầu an hôm nay là do đại hoàng tử Thiên Yết chủ trì, cầu cho mọi người được bình an, ai cũng được ăn no, mặc ấm. Buổi lễ hôm nay có lẽ là ngày mà mọi người tập trung đông đủ nhất sau thế chiến của ba năm trước.

Ma Kết mỉm cười nhìn Tuyết Anh bước vào cùng Cự Song và Bắc Giải:

“Lâu rồi không gặp cậu, càng ngày càng ra dáng người mẹ hiền, người vợ dịu dàng”

Cự Giải cười hiền:

“Tớ sao có thể sánh được cậu, vừa là người mẹ hiền, vừa là người vợ tốt lại còn là một nữ thần được vạn người nể phục”

Sư Tử bước về phía Cự Giải:

“Mọi người đã đến cả rồi”

Thiên Yết cũng đi từ phía sau đến đìu Sư Tử:

“Em đi từ từ thôi, không khéo lại động thai”

Nhân Mã châm chọc Sư Tử:

“Sư Tử à, nếu bảo bối trong bụng cậu là con gái thì vợ chồng cậu đúng là có đủ cả rồng lẫn phụng rồi”

Sư Tử được Thiên Yết đỡ ngồi xuống ghế rồi mới quay sang Nhân Mã và Xử Nữ:

“Mã Nhi à, cậu sao không mau mau sinh thêm một tiểu bảo bối để cho Xử Nhân và Xử Nhiên có thêm một đứa em gái. Xử Nữ, cậu thấy tớ nói có đúng không?”

Xử Nữ hoàn toàn tán thành:

“Tớ cũng muốn có thêm một tiểu bảo bối nhưng Mã Nhi bảo là Xử Nhân và Xử Nhiên cũng đủ rồi”

Song Tử lên tiếng:

“Xử Nhân, Xử Nhiên, hai con nói xem có muốn có thêm một đứa em gái không nào?”

Xử Nhân và Xử Nhiên vừa nghe đến việc có em đã mừng ríu rít, chúng vây lấy Nhân Mã mà nũng nịu:

“Mama, con muốn có em gái”

“Mama, con cũng muốn có em gái”

Nhân Mã xoa đầu:

“Thôi nào, chỉ hai đứa thôi tớ đã đau đầu rồi, thêm một tiểu bảo bối, tớ đây chắc là không kham nổi rồi”

Kim Ngư quay sang Ma Kết và Thiên Bình:

“Chỉ Thiên Bình và Ma Kết là tốt số, sinh được một cặp song sinh cả trai lẫn gái, đáng yêu biết bao”

Thế là mọi người lại chia sang Song Tử và Kim Ngưu bảo họ phải sinh thêm một tiểu bảo bối làm em gái cho Kim Song. Được một lúc thì Bạch Dương, Song Tử, Cự Giải, Sư Tử, Nhân Mã và Ma Kết dẫn các con đi thả đèn cầu an, chỉ còn lại lục đại thiên thần ngồi nhâm nhi trà nói chuyện. Thiên Yết lên tiếng:

“Cũng hơn ba năm rồi chúng ta mới đông đủ thế này”

Bảo Bình gật đầu:

“Sau ngày xảy ra thế chiến thì mỗi người một việc, cũng không để ý được rằng lâu như vậy rồi chúng ta mới gặp nhau”

Kim Ngưu trầm mặc:

“Ba năm, ấy vậy mà mọi chuyện vẫn như là ngày hôm qua nhỉ”

Thiên Bình bế tiểu bảo bối Bình Nhi ngồi lên chân mình:

“Không ai biết trước sẽ xảy ra chuyện gì, giống như năm đó, tưởng chừng tất cả đã rơi vào bế tắc không lối thoát, ai ngờ đột nhiên câu chuyện lại rẽ sang một ngã khác, nếu không tớ cũng không biết bây giờ chúng ta sẽ thế nào”

Song Ngự vừa dỗi mắt theo Cự Song đang vui chơi ở gần đó vừa lên tiếng:

“Nghĩ là họa nhưng lại là phúc, nghĩ là phúc nhưng lại là họa, chúng ta thực là đã rất có duyên, cái duyên được gặp gỡ và trở thành bạn của nhau, cái duyên hóa thù thành bạn rồi trở thành tình yêu, cái duyên được trùng phùng sau ngày xa cách, những cái duyên này đâu phải dễ gì mà có được”

Xử Nữ gật đầu:

“Tu trăm kiếp mới ngồi chung thuyền, tu ngàn kiếp mới được làm vợ chồng, chúng ta thực phải trân trọng mối nhân duyên này, phải trân trọng người bên cạnh”

Cả sáu đại thiên thần không hẹn mà cùng nhìn về phía người mình yêu thương, không hẹn mà cùng lên tiếng:

“Hạnh phúc này, dành riêng cô ấy”

Sau bấy nhiêu chuyện xảy ra, bấy nhiêu thử thách và khó khăn, cuối cùng họ cũng đã ngộ ra được vài điều.

Là phúc nhưng cũng có thể là họa, là họa nhưng cũng có thể là phúc

Quan trọng là phải bền chí vượt qua

Là yêu thương nhưng cũng là thù hận, là thù hận nhưng cũng là yêu thương

Quan trọng là phải vững tin không đổi

Là sự dối đầu gay gắt nhưng cũng có thể là một mối nhân duyên tốt đẹp

Là một mối nhân duyên tốt đẹp nhưng cũng có thể là sự dối đầu gay gắt

Quan trọng là phải dành trọn yêu thương và niềm tin cho người mình yêu

Nếu đã là nhân duyên trời định thì dù có thế nào người yêu nhau vẫn được ở cạnh nhau

Nếu đã gieo nhân tốt thì ắt sẽ gặt được quả ngọt

Không có ai không có hạnh phúc, chỉ có người không muốn chạm tay tới hạnh phúc

Không có kẻ không muốn chạm tay tới hạnh phúc chỉ có kẻ yếu đuối sợ bị tổn thương

Là vì bị tổn thương và chịu nỗi đau khổ quá nhiều mà ám ảnh với cái hạnh phúc, mà không đủ can đảm để trái tim thêm một lần được yêu và được cảm nhận hạnh phúc

Hay là vì đã chịu nỗi cô đơn quá lâu đến mức thành một thói quen khó mà thay đổi, chỉ cần có ai đó cố bước vào trái tim lại luôn bài xích và không muốn tiếp nhận.

Hoặc là trái tim đã quá yếu đuối và mỏng manh, dễ dàng rung động bởi mỗi cử chỉ quan tâm ân cần, chăm sóc yêu thương nên mới sợ rằng tình yêu kia chỉ là sự ngộ nhận.

Hạnh phúc này là dành cho mỗi người và định mệnh cũng do mỗi con người tự quyết định. Là con đường trải đầy hoa hay là con đường trải đầy đá sỏi, quả cũng là do con người tự gieo nhân

Mỗi người phải tự bước đi trên con đường mình đã chọn, số phận nằm trong tay chính chúng ta

63. Ngoại Truyện 1 - Bản Trích Tâm Tư Của Thiên Bình Và Ma Kết

Ngoại truyện 1: Bản trích tâm tư của Thiên Bình và Ma Kết.

Đây là bản trích tâm tư của Thiên Bình.

Chưa bao giờ anh nhìn cứ nhìn chăm chú một điều gì, chưa bao giờ anh lưu sâu một điều gì vào tim mình
Chưa bao giờ anh khắc ghi hình ảnh một ai cả và cũng chưa bao giờ trái tim anh lại đập loạn nhịp thể này
Không hiểu vì sao... Lẽ nào, là yêu ư ? Nhưng từ khi đó ...

Đôi mắt anh chỉ muốn được nhìn thấy em, trái tim anh chỉ muốn lưu hình ảnh em

Và khát vọng chiếm hữu em mỗi ngày một tăng

Anh chỉ muốn em là của anh, riêng anh thôi, anh muốn mắt em chỉ nhìn thấy anh

Tim em chỉ yêu mình anh và tâm trí em chỉ nghĩ đến anh

Và anh muốn anh trở thành người quan trọng nhất trong lòng em

Đó có phải là sự ích kỷ trong tình yêu không ? Nếu có thì chắc là vì em, riêng em thôi

Tôi cũng không biết từ lúc nào, tim tôi lại cứ mang một nỗi nhớ da diết mang tên Ma Kết. Có phải đó gọi là tình yêu sét đánh không ?

Ngay từ lần đầu gặp em, mọi hành động, cử chỉ và lời nói của em tôi đều lưu tâm ghi nhớ, thậm chí tôi còn không muốn bỏ qua cả một giây mà em chớp mắt. Quả thật, tình yêu khiến con người ta trở nên hoàn hảo. Và em thì lại hoàn hảo và tuyệt mỹ như một bức tranh vậy. Tôi chỉ biết đứng đó và ngắm nhìn từ xa.

Định mở lời nhưng rồi tôi lại biết rằng em xuất thân từ một thế đối lập. Dù không nghĩ đó là khoảng cách cản trở tình yêu của tôi nhưng vì chưa có cơ hội nên tôi vẫn phải âm thầm đứng nhìn theo e từ xa. Chỉ để được nhìn một nụ cười hiếm hoi của em mà thôi.

Có lẽ đây là lần đầu tiên mà tôi cố quyết tâm chinh phục một người con gái. Trước đây thì ngoại trừ việc diệt trừ yêu ma thì tâm trí tôi chẳng còn dành cho việc gì cả. Còn bây giờ thì hai mươi bốn giờ, đầu óc tôi chẳng khi nào loại được hình ảnh em ra khỏi đầu.

Tôi và em lại gặp nhau. Nhưng lần này không phải riêng tôi và em mà còn có những cung chủ và các đại thiên thần khác. Hình như em không dính líu đến chuyện sát hại tất cả mọi người nhưng tôi lại chẳng thể giúp em. Bằng chứng đã quá rõ. Tôi thấy xót khi mọi người cứ nhìn thẳng về em mà chỉ trích. Lúc đó, tôi rất muốn đứng ra bảo vệ em nhưng lại nhận ra, tôi chẳng là gì của em cả.

Một lần tình cờ khác, tôi gặp em, lần này thì chỉ có tôi và em, thế giới riêng của hai người nhưng lại mang một bầu không khí khá nặng nề. Hình như em đang rất buồn. Em đứng trầm ngâm một hồi lâu rồi hỏi tôi rằng khoảng cách giữa thế giới ánh sáng và bóng đêm là bao xa. Tôi chẳng biết cho em câu trả lời thế nào nên đành nói rằng khoảng cách giữa hai thế giới giống như khoảng cách giữa bầu trời và mặt biển, chính là đường chân trời, tưởng chừng như rất gần thật ra nó quá xa để chạm tay tới. Lúc đó, đôi mắt em đã buồn nay còn trĩu nặng thêm buồn phiền. Tôi tự trách bản thân không để tâm đến cảm xúc em mà cứ nói một cách... diên rồ.

Không lâu sau đó, tôi ngỡ lời yêu em và điều tôi không ngờ chính là em đồng ý, đồng ý một cách rất hạnh phúc mà bản thân tôi cũng không tin được đó là thật. Hạnh phúc quả thật rất dễ để nắm bắt nhưng nếu bỏ qua cơ hội thì hạnh phúc đó sẽ tuột khỏi tầm tay... mãi mãi. Cũng giống như bản thân tôi vậy, nếu ngày ấy, tôi lại bị ràng buộc bởi chính luật lệ giữa hai thế giới ánh sáng và bóng tối thì có lẽ hôm nay tôi đã không có được hạnh phúc bên người mình yêu.

Cảm ơn em, tình yêu đầu tiên, duy nhất và mãi mãi.

Đây là bản trích tâm tư của Ma Kết.

Lần đầu tiên gặp mặt, thậm chí em còn chẳng biết anh là ai. Có phải em đã quá lạnh lùng không ?

Không phải là em không để ý nhưng chỉ vì anh là người của ánh sáng, em không thể tiếp xúc quá nhiều

Có một rào cản quá lớn giữa chúng ta. Nhưng...

Không hiểu vì sao nữa anh à, em lại cảm thấy rất tò mò và muốn tìm hiểu nhiều hơn về anh

Tên đại thiên thần kiêu ngạo, em cảm thấy muốn quan tâm anh nhiều hơn

Nhưng có lẽ thói quen sống lạnh lùng đã lâu nên em vẫn chưa thể

Nhìn anh một cách lén lút có lẽ đã là quá mức, thậm chí đến lúc anh ngỡ lời em mới biết rằng anh yêu em

Có phải anh đã diễn quá xuất sắc đến mức khó nhận ra không ? Hình như em vẫn chưa thể hiện nhiều tình cảm của mình nhưng em thật sự rất yêu anh. Anh hiểu điều đó mà đúng không ?

Tôi là một cung chủ bóng đêm lạnh lùng sống ở địa cung từ rất lâu, đến nỗi trái tim tôi dường như đã bị hóa băng vậy. Tôi còn chẳng biết trái tim mình muốn gì nữa. Và rồi tôi gặp anh.

Một tên đại thiên thần có chút kiêu ngạo nhưng lại rất chân thành. Chẳng quan tâm đến rào cản giữa hai thế giới ánh sáng và bóng tối. Tôi yêu anh, mặc kệ tất cả.

Nhưng điều tôi muốn biết là anh có yêu tôi không để tôi không phải cứ nuôi hy vọng vào một điều không rõ thực hư.

Luôn nhìn anh bằng đôi mắt lạnh lùng, chẳng thể hiện chút tình cảm gì, đôi lúc tôi đã nghĩ rằng anh sẽ nghĩ tôi rất ghét anh. Nhưng thực là không, tôi rất muốn quan tâm anh nhiều hơn. Nhưng... không thể.

Tôi và anh chạm trán lần thứ hai khi tôi và mọi người bị hại. Hình như anh không tin tôi, điều đó có phải quá cay nghiệt không ? Tôi rất muốn anh chạy đến bảo vệ tôi và nói rằng anh tin tôi nhưng anh đã không làm vậy. Anh chỉ đứng đó để mọi người nhìn về tôi và các cung chủ mà chỉ trích. Đau, tôi thấy đau lắm.

Khoảng thời gian sau đó, tôi ít có cơ hội gặp anh. Nhưng hình như tôi và anh có thần giao cách cảm, tôi nghĩ vậy. Tôi và anh gặp nhau trong một bầu không khí khá nặng nề. Ngay lúc đó, tôi rất muốn nói với anh rằng tôi rất yêu anh nhưng có điều gì đó đã ngăn tôi lại, lí trí bảo rằng khoảng cách giữa chúng tôi quá xa để tôi được yêu anh.

Vì vậy tôi đã hỏi anh rằng theo anh thì khoảng cách giữa hai thế giới ánh sáng và bóng đêm là bao xa. Anh im lặng một lúc rồi nhìn ra xa bảo rằng khoảng cách giữa ánh sáng và bóng tối giống khoảng cách giữa bầu trời và mặt biển, là đường chân trời, tưởng chừng rất gần nhưng lại quá xa, không thể chạm tay tới được.

Không ai có thể hiểu cảm giác hụt hẫng của tôi lúc đó đâu, giống như anh đang ngầm ám chỉ rằng tôi đừng quá trèo cao hay mơ mộng mà nghĩ rằng anh yêu tôi bởi lẽ một đại thiên thần cao quý như anh sao có thể có tình cảm với một cung chủ bóng đêm bị người đời khinh rẻ.

Tôi đã rất muốn bỏ chạy ngay lúc đó để không nhìn thấy anh nữa, nhưng tôi đã không làm vậy. Tôi chỉ cố che giấu cảm xúc và tình cảm của mình vào lòng để không ai nghe thấy và biết được. Con tim này quá đau rồi. Tôi thật sự rất hoang mang khi không biết rằng mình có nên từ bỏ tình yêu này hay tiếp tục khi anh dường như chẳng để tâm đến tôi.

Sốc là từ duy nhất tôi có thể nói khi anh ngỡ lời yêu. Có lẽ vì gương mặt vốn dĩ đã quá lạnh lùng nên anh không thấy được điều đó. Tôi thậm chí còn nghĩ rằng anh đang cố trêu chọc tôi. Nhưng đó là thật. Anh nói rằng anh yêu tôi và chỉ muốn được nhìn thấy tôi.

Giống như một con cá mắc cạn gặp nước vậy, tôi hạnh phúc hơn bất cứ lúc nào.

Nhưng rồi trời không hợp lòng người. Hắc Ma ngay lúc này lại yêu cầu tôi và các cung chủ bóng đêm dẫn binh đoàn bóng đêm đi giao tranh với thế lực ánh sáng. Anh và tôi lại phải xa nhau vì anh phải quay về triệu tập theo lời gọi của King of Light. Tôi không muốn đổi đầu với anh nhưng không còn cách nào khác khi Giải Nhi bị khống chế và để bảo toàn tính mạng cho cậu ấy, tôi buộc lòng làm vậy.

Cuối cùng thì tất cả cũng ổn nhưng Giải Nhi không còn bên chúng tôi nữa. Dù vậy thì có lẽ cậu ấy cũng đang dõi theo chúng tôi từ nơi xa và gửi lời cầu chúc cho chúng tôi.

Lời cuối cùng thì tôi muốn cảm ơn anh vì anh đã yêu tôi để trái tim tôi không phải chịu nỗi đau dày vò.

Cảm ơn anh, vì tất cả !

64. Ngoại Truyện 2 - Bản Trích Tâm Tư Của Bảo Bình Và Bạch Dương

Ngoại truyện 2: Bản trích tâm tư của Bảo Bình và Bạch Dương.

Đây là bản trích tâm tư của Bảo Bình

Cuộc sống của anh... Vốn chỉ là một bức tranh chỉ gồm hai màu sắc, sắc trắng – tượng trưng cho cái thiện và sắc đen – tượng trưng cho cái ác

Vốn chỉ là một bản nhạc vô vị khiến người nghe cảm thấy mệt mỏi, vốn chỉ là một dòng sông, nước chỉ xuôi dòng mà không đổi hướng

Nhưng chỉ đến khi em xuất hiện, tất cả đã thay đổi hoàn toàn, cuộc sống của anh không còn như trước

Anh không chỉ còn muốn ở trong phòng đọc sách hay nghiền cứu những thứ kì lạ

Anh chỉ muốn được ra ngoài ngắm ánh mặt trời, ngắm ánh sao đêm lấp lánh và nhất là được ngắm nhìn nụ cười của em

Bức tranh về cuộc sống của anh đã được em điểm xuyết thêm nhiều màu sắc

Sắc hồng của sự ngọt ngào của tình yêu, sắc xanh của hy vọng và niềm tin, sắc hồng của hạnh phúc và sự vinh hiển và sắc đỏ của trái tim yêu thương luôn dạt dào

Bản nhạc về cuộc sống của anh nhẹ nhàng và du dương hơn

Chỉ cần nhìn thấy em thôi, anh cũng đã cảm thấy được sự thanh thản và yên bình

Em giống như một đóa hoa quý giá mà anh muốn được gìn giữ và bảo vệ, không để ai làm tổn hại đến đóa hoa đó

Đôi lúc, anh đã nghĩ rằng tại sao định mệnh lại không để anh gặp em sớm hơn, vì như vậy anh sẽ có thể bảo vệ em nhiều hơn, không để em chịu những tổn thương lúc trước

Dù em không phải là người đầu tiên khiến trái tim anh xao động, nhưng anh chắc rằng em là người duy nhất tồn tại trong trái tim anh. Anh hứa.

Ngày đầu gặp em, tôi vẫn là một kẻ thờ ơ chưa cảm nhận được vẻ đẹp bí ẩn phía sau gương mặt lạnh lùng. Ngày đầu gặp em, tôi vẫn là một kẻ cố chấp, luôn chỉ thích nghĩ theo ý của bản thân mà không để tâm đến người khác. Và ngày đầu gặp em, tôi đã không nói được câu chào với em.

Chỉ là ánh mắt lạnh lùng, lời nói cảm phẫn rồi lướt qua nhau. Cũng đúng thôi, bởi vì ngày đầu gặp nhau, chúng tôi vẫn đứng trên hai chí tuyến khác nhau. Em – đại cung chủ của bóng đêm, còn tôi – đại thiên thần của ánh sáng.

Trong một lần trò chuyện với người bạn thân của em, tôi mới ngộ ra một điều mà trước nay tôi chưa từng nghĩ đến: những cung chủ bóng đêm không như những gì chúng tôi nghĩ về bóng đêm. Trái tim của họ cũng rất ấm áp, họ cũng rất lương thiện.

Nhưng chỉ là do số phận đã sắp đặt, để họ trở thành người đại diện của bóng tối. Chỉ là do họ đã quá quen với cái giá lạnh của bóng đêm mà đã quên thức tỉnh trái tim mình. Và chỉ là họ đã chịu quá nhiều tổn thương để có thể đặt niềm tin vào một người khác.

Sau lần đó, tôi thay đổi cách nhìn về những cung chủ bóng đêm và về em – một người đặc biệt, chí ít là trong lòng tôi bức tranh khắc họa về hình ảnh em đã thay đổi, đẹp hơn và thánh thiện hơn.

Tôi quan tâm em hơn, để ý đến em nhiều hơn và muốn được hiểu về em nhiều hơn.

Trò chuyện với em, tôi mới cảm nhận được trái tim mềm yếu của em ẩn chứa sau vẻ mặt lúc nào cũng mạnh mẽ và cứng cỏi.

Nghe em nói về những hồi ức đau buồn trong quá khứ, tôi tự ghét bản thân vì không thể làm gì cho em, chỉ có thể để bờ vai cho em tựa vào để nấc lên tiếng khóc nghẹn ngào.

Trong tình cảnh đó, tôi đã do dự mà không nói với em lời yêu thương vì sợ rằng bản thân chỉ đang đồng cảm và thương hại cho em hơn là một tình yêu thực sự. Chính vì vậy mà tôi chỉ im lặng và ngồi bên cạnh em.

Gặp em rất nhiều lần nhưng vẫn chưa có cơ hội được nói với em những lời trong lòng mình. Có lẽ vì cái quan niệm muôn đời có khác: ranh giới giữa bóng tối và ánh sáng là ranh giới mãi mãi không thể chạm tay tới được. Dù biết bản thân yêu em, trái tim có hình bóng em, cả suy nghĩ của mình về em cũng đã khác nhưng cái quan niệm đó vẫn bám lấy tâm trí tôi mỗi khi nhìn thấy em khiến tôi không thể toàn tâm yêu thương em.

Cái trăn trở đó khiến tôi luôn cảm thấy giữa tôi và em có một bức tường vô hình ngăn cách khó mà đập vỡ được. Nhưng có lẽ duyên trời đã định, sợi dây nhân duyên đã thắt chặt tôi và em lại. Cái ngày mà em xảy ra chuyện, lòng tôi như lửa đốt, tâm trí tôi chẳng còn có thể giữ được bình tĩnh nữa. Hình ảnh em trong tâm trí tôi cứ rõ dần rồi mờ nhạt, tôi thực sự sợ rằng em sẽ rời xa tôi.

Suy ngẫm lại chuyện hôm đó, cuối cùng tôi cũng đã nhận ra rằng, yêu nhau thì không cần phải quan tâm đến thân thể của nhau, chỉ cần hai trái tim hòa cùng nhịp đập đã là quá đủ.

Bỏ qua cái suy nghĩ về ranh giới giữa bóng đêm và ánh sáng, tôi lấy hết can đảm của mình để nói với em những lời thật nhất trong lòng mình. Và em đồng ý cùng nụ cười rất tươi – nụ cười mà tôi nghĩ rằng là nụ cười đầu tiên mà tôi được nhìn thấy từ ngày quen biết em. Nhìn thấy nụ cười đó, tôi cũng biết được bản thân đã đúng khi thổ lộ với em tất cả.

Nhưng dường như định mệnh muốn thử thách tình yêu của chúng tôi. Ngày mà tôi sắp tham gia thể chiến, em bỗng nói lời chia tay mà không rõ lý do. Ngay trong giây phút đó, trái tim tôi như chết lặng, tâm trí tôi như ngừng hoạt động, không thể suy nghĩ thêm gì nữa. Nỗi đau như tê liệt cả người tôi, không thể cử động, không thể nói lời nào.

Tôi đã không thể tin tưởng những lời tôi đang nghe, những hình ảnh tôi đang thấy là sự thật. Gương mặt em lạnh lùng không chút cảm xúc, em buông lời chia tay hờ hững. Không đau đớn, không chút bận tâm. Tôi đã nghĩ rằng tình yêu đó, yêu thương đó, tất cả chỉ là một trò đùa mà tôi là kẻ bị trêu đùa.

Đồng ý và không hỏi thêm bất cứ gì. Tôi sợ khi níu kéo, khi hỏi han thì em sẽ ban cho tôi những lời đắng cay, thế thì trái tim tôi sẽ lại thêm đau đớn. Đủ rồi. Tôi không muốn chịu thêm nữa.

Hạnh phúc này cứ xem như là một hồi ức đẹp nhất mà tôi đã từng được trải qua, tôi sẽ cố chôn chặt nó vào tận đáy lòng để không phải thêm đau một lần nữa. Tự hứa với lòng mình rằng hình ảnh em trong tôi vẫn mãi mãi sáng nhất và đẹp nhất.

Hạnh phúc này là duy nhất dành riêng em

Sau này đã có anh bên cạnh, anh sẽ không để em chịu thêm một tổn thương nào

Nhất định sẽ để em được hạnh phúc

Bờ vai này nhất định sẽ để em tựa đầu vào những lúc mệt mỏi, đôi tay này nhất định sẽ nắm chặt tay em đi suốt con đường này, tấm lưng này nhất định sẽ đỡ em đi qua bao quãng đường và trái tim này nhất định sẽ chỉ lưu giữ những hình ảnh của em và yêu thương dành cho e

Anh hứa đấy, nhất định sẽ mãi mãi bên em và yêu em !

Đây là bản trích tâm tư của Bạch Dương

Em đã có ấn tượng với anh ngay từ lần đầu gặp mặt

Anh quyền uy, lạnh lùng, cổ chấp và bản lĩnh

Anh giống như một hình mẫu điển hình khiến trái tim mọi cô gái đều trật nhịp

Nhưng với uy danh là một đại cung chủ bóng đêm lạnh lùng

Và hơn thế nữa anh còn là người của ánh sáng và lại là bạn thân của người mà bạn em căm ghét

Em không thể mở lời nói câu chào

Chỉ có thể nhìn anh từ xa để trái tim thôi thổn thức

Mang trên vai mình sứ mệnh là một cung chủ bóng đêm đầy quyền lực

Em phải đóng trọn vai diễn lạnh lùng và thật nhẫn tâm

Nhưng phía sau đó, trái tim em chưa bao giờ từ bỏ khát khao tìm được hạnh phúc cho riêng mình

Dù vậy, em vẫn không dám nói với anh điều đó

Có lẽ vì ám ảnh về ba và mẹ em

Ba mẹ em cũng giống như giống chúng ta, một người là người của bóng tối, còn người còn lại là người của ánh sáng

Ranh giới đó đã khiến họ không thể được hưởng hạnh phúc, không thể được ở bên nhau

Điều đó khiến em lo sợ rằng tình yêu của chúng ta cũng sẽ như vậy

Mong manh và dễ tan biến

Ngày đầu gặp anh, tôi thực đã bị dáng vẻ uy nghiêm đó cuốn hút, ngày đầu gặp anh, trái tim tôi như không còn thuộc về bản thân tôi nữa, nó luôn đập liên hồi mỗi khi nhìn, ngày đầu gặp anh, tôi đã không thốt ra được một câu chào, ngày đầu gặp anh, tâm trí tôi, trái tim tôi cảm nhận rõ được sự khinh miệt và căm ghét giống như bao người dành cho vị cung chủ bóng đêm và ngày đầu gặp anh, tôi đã tự căm ghét chính mình khi lại yêu anh quá dễ dàng.

Lần thứ hai gặp anh, tôi và các cung chủ còn lại bị gán ghép vào một tình cảnh tiến thoái lưỡng nan, thừa nhận thì nhất quyết không được nhưng từ chối cũng không thể xong. Chúng tôi rơi vào một tình cảnh mà ai nhìn vào cũng không thể hiểu rõ được tình cảnh thật sự.

Anh chỉ im lặng đứng nhìn mà không nói gì cả. Dù vậy tôi cũng có thể hiểu rõ được, hình ảnh tôi trong mắt anh chỉ ngày càng thêm tồi tệ. Điều đó khiến trái tim tôi ngày càng khó chịu.

Khi phải đối diện với anh, tôi không thể điều khiển trái tim mình được, chỉ biết đóng tiếp vai diễn của một cô gái lạnh lùng, đánh đá để anh có thể càng căm ghét tôi hơn. Nhưng dù vậy, tôi vẫn có một hy vọng rằng anh sẽ chú ý đến tôi và nhận ra tình cảm của tôi.

Khoảng thời gian sau đó, tôi không còn có nhiều cơ hội nhìn thấy anh cho đến khi Thiên Yết đột nhiên xuất hiện và bảo rằng anh đang rất nguy kịch vì trúng phải một loại độc dược nào đó, có thể sẽ mất mạng nếu không được cứu.

Ngay lúc đó, tôi đã rất lo lắng và không biết phải làm thế nào để cứu anh. Chỉ biết im lặng. Ma Kết và Cự Giải đều không ở đây ngay lúc này. Không một ai biết phải làm gì. Và rồi, Nhân Mã đã đồng ý cứu

anh. Tôi vừa mừng lại vừa tự trách bản thân mình vì tại sao lại không lên tiếng đồng ý giúp đỡ, tại sao lại không cứu anh và tại sao tôi không để bản thân là người anh nhìn thấy đầu tiên ngay sau khi tỉnh dậy.

Nhưng tôi cũng hiểu được tính mạng anh bây giờ quan trọng hơn bất cứ gì. Để Nhân Mã đi có lẽ sẽ tốt hơn.

Tôi lo lắng chờ đợi tin tức của anh, nên ngay khi biết được anh đã tỉnh lại thì bản thân đã rất vui mừng. Nhưng niềm vui đó chưa được trọn vẹn thì tôi lại được biết thêm rằng, nếu anh nhận ba giọt máu của Nhân Mã thì giữa anh và cô ấy sẽ nảy sinh tình cảm với nhau để rồi hồi kết cho tình yêu đó chính là Nhân Mã sẽ chính tay giết chết anh.

Tôi bàng hoàng, sửng sốt như không còn tin được vào tai mình.

Điều không may nối tiếp nhau, một cô gái giả dạng là Ma Kết đến bảo với anh rằng vẫn còn lời giải cho lời nguyền đó. Chính là anh cùng Nhân Mã đi tìm loại hoa bất tử, hóa giải mọi điều.

Mọi người cùng tiễn họ đến chân núi và ai cũng cầu mong rằng họ sẽ tìm được loài hoa đó.

Nhưng dường như cái không may vẫn chưa đi khỏi. Họ vừa đi được một lúc thì chúng tôi mới biết được rằng tìm đến bông hoa đó đồng nghĩa với việc tìm cái chết cho chính mình, vì bông hoa đó ngược lại không giải được lời nguyền mà còn mang nặng thù hận.

Một khi hai người, một nam, một nữ tìm đến bông hoa đó, người nữ sẽ bị ảnh hưởng của lời nguyền mà giết chết người nam rồi tự tử.

Chính vì lẽ đó mà chúng tôi đã chia ra nhau để tìm họ. Lúc tìm được họ cũng là lúc Bảo Bình suýt chết còn Nhân Mã thì rơi vào tình trạng nửa tỉnh nửa mê, linh hồn đã bị đánh cắp, không còn ý thức. Tôi vừa lo lắng cho Nhân Mã lại vừa lo lắng cho anh. Không hiểu lúc anh và Nhân Mã ở ngọn núi kia đã trải qua điều gì nhưng hình như anh đã có cái nhìn rất khác về Nhân Mã và hình như anh rất quan tâm cô ấy.

Cảm giác hụt hẫng vây lấy tôi. Người khiến anh chú ý không phải tôi mà là Nhân Mã. Nhưng cũng đúng thôi, tôi không sâu sắc như Ma Kết, không linh hoạt như Sư Tử, không tài giỏi như Song Tử, không xinh đẹp như Cự Giải và dĩ nhiên càng không ân cần và chu đáo như Nhân Mã. Tôi chỉ là một đứa con gái bướng bỉnh, ngang ngược, dễ nổi nóng. Chẳng có gì đáng để anh chú ý.

Hạnh phúc thực không đến lúc tôi mong chờ. Anh đột ngột ngỏ lời với tôi và bảo rằng sẽ mãi mãi ở bên cạnh yêu tôi và chăm sóc tôi. Tôi đã không nhớ rằng mình đã hạnh phúc như thế nào, chỉ nhớ rằng đó là ngày mà tôi mãi mãi cũng không thể quên được.

Anh đã từng hứa, bờ vai anh nhất định sẽ để em tựa đầu vào những lúc mệt mỏi, đôi tay anh nhất định sẽ nắm chặt tay em đi suốt con đường này, tấm lưng anh nhất định sẽ công em đi qua bao quãng đường và trái tim anh nhất định sẽ chỉ lưu giữ những hình ảnh của em và yêu thương dành cho em.

Anh đã hứa, nhất định sẽ mãi mãi bên em và yêu em !

Lời hứa đó anh nhất định không được quên, nhất định phải ghi nhớ trong lòng, nhất định phải ở bên cạnh em và mãi mãi không được rời xa em.

Bảo Bình à, em yêu anh !

65. Ngoại Truyện 3 - Bản Trích Tâm Tư Của Song Ngư Và Cự Giải

Ngoại truyện 3: Bản trích tâm tư của Song Ngư và Cự Giải.

Bản trích tâm tư của Song Ngư

Chưa từng gặp em trong quá khứ, chỉ là được nhìn nụ cười lúc nhỏ của em

Nụ cười trong sáng, thánh thiện, không vương chút bụi trần

Nụ cười của một thiên thần khiến người khác cảm thấy thanh thản
 Tâm trí anh như cứ bị ám ảnh bởi nụ cười đó
 Thế nên anh mong muốn sẽ được nhìn thấy nụ cười ấy của con người thật
 Ngày gặp em đầu tiên, vẫn là đường nét trên khuôn mặt đó
 Ngày gặp em đầu tiên, vẫn là đôi mắt to nhưng đượm buồn
 Ngày gặp em đầu tiên, vẫn là mái tóc dài quen thuộc
 Nhưng sao khác quá
 Không còn là nụ cười thánh thiện kia mà là một ánh mắt lạnh lùng, không cảm xúc
 Không còn là dáng vẻ mà anh từng mong mỏi, em tựa như một đóa hồng đẹp nhưng đầy gai nhọn
 Anh không biết được chuyện gì đã khiến em như vậy
 Nhưng anh mong muốn tìm lại được nụ cười của em ngày trước
 Anh mong muốn được sưởi ấm trái tim đã vốn lạnh giá từ lâu
 Anh mong muốn được bảo vệ và yêu thương em nhiều hơn nữa
 Anh mong muốn được cùng em bước đi trên con đường này
 Dẫu chỉ biết em qua người bạn thân thiết nhất của tôi, nhưng qua lời kể, tôi cũng thấu hiểu được phần nào những tổn thương và đau khổ mà em đã phải chịu đựng.
 Tuổi thơ của em không giống như những đứa trẻ khác, không được sống hạnh phúc cùng cha mẹ và anh trai, không được bồng bế trong vòng tay vững chắc và ấm áp của cha, không được tận hưởng tuổi thơ như những đứa trẻ bình thường. Tuổi thơ em đầy nỗi đau và bất hạnh.
 Trong một lần tình cờ, tôi vô tình biết được về thân thế thật sự của em, một thân thế khiến tôi hoàn toàn bất ngờ mà chắc có nằm mơ tôi cũng không nghĩ ra được. Em là con gái ruột của King of Light và Nữ hoàng băng giá chứ không phải là con gái của công chúa bóng đêm như những gì tôi biết trước đây. Em là em gái ruột của Thiên Yết – người bạn thân của tôi và là Tuyết Anh công chúa – cô công chúa nhỏ của thế giới ánh sáng.
 Vì một vài biến cố mà em bắt buộc phải trở thành con gái của công chúa bóng đêm và trở thành một cung chủ bóng đêm, dù được sống trong vòng tay yêu thương hết mực của một người dù không phải mẹ ruột nhưng em vẫn chịu sự ghẻ lạnh và thiếu thốn tình yêu thương, em được huấn luyện trở thành một người tàn độc và nhẫn tâm mang trong lòng sự hận thù sâu sắc với cha em – người đứng đầu của thế giới ánh sáng.
 Em căm hận cha mình, căm hận Nữ thần băng giá, căm hận anh trai và căm hận cả thế giới ánh sáng. Đối với em, trên thế giới chỉ có thể tồn tại một, hoặc là bản thân em, hoặc là ánh sáng bởi lẽ em là người đại diện của bóng đêm.
 Nhưng tôi biết, ẩn sau vẻ mặt lạnh lùng, tàn độc kia chỉ là một trái tim mong manh, yếu đuối cần có được sự yêu thương, quan tâm. Chỉ là do từ nhỏ đã sống trong cảnh thiếu thốn tình yêu thương lại bị tác động từ bóng đêm nên em mới trở thành con người như hiện tại.
 Cơ hội tôi được nhìn thấy em, được tiếp cận em là rất ít ỏi bởi lẽ em luôn tạo một khoảng cách rất lớn giữa chúng tôi, khoảng cách ấy em không để tôi có thể bước vào vì thực tâm em không muốn.
 Ranh giới giữa bóng tối và ánh sáng luôn được em phân rõ rạch ròi khiến tôi mãi không thể bước tới em dù là một bước, mãi không thể chạm vào trái tim em dù là một chút. Tôi cũng không biết được đến bao giờ và làm thế nào mới khiến em xóa bỏ khoảng cách đó, mới rút ngắn được ranh giới giữa tôi và em.
 Nghe được câu chuyện của em qua lời kể, tôi bỗng thấy đau và thương xót cho em nên càng muốn được bên em và bảo vệ em nhiều hơn nữa. Nhưng tiếc rằng đó chỉ là điều tôi muốn và lực bất tòng tâm, em hoàn toàn không để tôi trong mắt, hoàn toàn không nghĩ về tôi trong tâm, hoàn toàn không cho tôi bước vào thế giới của em.

Nhắm mắt lại tôi nghĩ đến em, nghĩ đến khoảnh khắc vào lúc buổi chiều này, tôi đã phát hoảng như thế nào dù vẫn cố giữ bình tĩnh khi biết em bị giam vào không gian kín ứ, có thể mất mạng. Nhưng rồi khi phá được không gian để vào tìm em, nhìn em nằm ở đó, nhịp tim vẫn còn đập, tôi mới thấy an lòng dù vẫn còn chút lo lắng.

Cũng chính vì chuyện này mà tôi định thổ lộ với em những điều sâu kín trong lòng mình. Nhưng em lại tránh né và không muốn chấp nhận. Vài ngày sau đó, em đột ngột biến mất để tôi như người rơi thẳng xuống vực sâu khi biết tin em đã không còn nữa. Trước mắt tôi bầu trời như tối lại, ánh sáng không còn nữa, thế giới như sụp đổ. Em đi rồi, em không còn bên tôi nữa.

Nỗi đau như gặm nhấm trái tim tôi, cả không gian như đứng yên để hòa cùng nỗi đau đó. Tôi không chịu đựng được, thực sự không được. Nỗi đau trên da thịt dù là thế nào tôi vẫn có thể chịu được nhưng sau nỗi đau này lại cứ như ghim vào tim tôi mỗi lúc một sâu hơn. Tôi không thở được nữa.

Ngay chính lúc tôi đang cố quen dần với cơn đau, quen dần với việc sống thiếu em, quen dần với việc không còn được nhìn thấy em thì em lại trở về với một hình dáng khác rồi lại đột ngột bỏ đi, cũng do tôi thôi, do sự ngu muội không chịu nhìn rõ mà tôi khiến trái tim em tổn thương, khiến trái tim em đau nhói, tôi đứng là kẻ đáng chết.

Nhìn bóng em cứ dần xa mà tôi không cách nào níu kéo được. Nhưng có lẽ là ông trời vẫn còn thương, vào ngày thế chiến xảy đến, trong lúc mọi thứ như đang rơi vào bế tắc, em đã quay trở lại như vị cứu tinh của mọi người, cứu sống Ma Kết và giải quyết gọn những việc cuối cùng.

Thế giới của tôi ngay trong khoảng khắc ấy đã bừng sáng, bầu trời đã trở lại, cơn đau trong tim tôi như vơi dần đi. Hạnh phúc này, tôi đã thề rằng từng giây từng phút giữ chặt lấy. Còn em, tôi đã thề rằng sẽ giữ em bên cạnh, không để em rời xa tôi thêm một lần nào, không để em chịu thêm một tổn thương nào nữa.

Lần đầu tiên nhìn thấy em anh đã hiểu bản thân anh cả đời này phải bảo vệ em

Lần đầu tiên nhìn thấy em anh đã biết bản thân anh cả đời này phải yêu thương em

Lần đầu tiên nhìn thấy em anh đã nhận ra được cả đời này anh không thể sống thiếu em

Tuyệt sẽ không để ai làm em đau, tuyệt sẽ không bao giờ rời bỏ em

Và tuyệt sẽ không bao giờ khiến em phải khóc

Anh không biết bản thân có đủ bản lĩnh bảo vệ, yêu thương và chăm sóc em đến khi nào

Anh chỉ biết anh sẽ mãi làm điều đó cho đến lúc hơi thở này ngừng lại, cho đến lúc đôi mắt này nhắm lại, cho đến lúc đôi tay này buông xuôi và cho đến lúc cơ thể này không còn sự sống

Tin anh nhé !

Đây là bản trích tâm tư của Cụ Giải

Em chưa từng nhìn về phía anh, chưa từng bước về phía anh

Thà rằng đứng ở hai con đường không giao nhau để còn được thấy nhau hơn là để nó giao nhau rồi xa nhau mãi mãi

Có lẽ cũng là do tâm trí em đã bị khắc sâu bởi thù hận

Em hận người của thế giới ánh sáng – những người chỉ biết danh vị và uy quyền

Những người không hề màng đến chút tình cảm yêu thương

Với họ tình yêu chỉ là một thứ cảm xúc thoáng qua có thể dễ dàng phủ bỏ

Vì thế mà em ngăn cấm trái tim mình đập lệch nhịp vì người của thế giới ánh sáng

Em ngăn cấm ánh mắt mình nhìn về người của thế giới ánh sáng

Em ngăn cấm đôi chân mình bước về phía anh

Và em ngăn cấm tâm trí mình suy nghĩ về anh

Cố gắng không để bản thân thoải mái một giây một phút nào
Bởi lẽ em không muốn chịu thêm nỗi đau đớn tột cùng của ngày trước
Có lẽ vì nỗi đau trong suốt tuổi thơ
Mẹ em là công chúa của bóng đêm còn ba em lại là người đứng đầu của ánh sáng
Định mệnh vốn đã không sắp đặt họ ở cùng nhau
Chỉ là do họ làm trái định mệnh để rồi cuối cùng tổn thương ngày thêm chồng chất
Tình yêu của chúng ta nếu có bắt đầu thì cũng sẽ kết thúc như vậy
Chỉ bằng không bắt đầu, không yêu thương sẽ không kết thúc và không đau khổ
Cứ cho rằng em thật quá ích kỷ chỉ nghĩ cho bản thân
Nhưng em đã quá sợ, quá sợ nỗi đau đó
Em không biết được nếu phải chịu thêm sự tổn thương đó một lần nữa
Trái tim em thế nào và em sẽ ra sao
Thứ lỗi cho em chỉ có thể đối xử với anh lạnh lùng như với một kẻ thù
Mỗi lần nhìn thấy anh, em luôn tự nhắc nhở bản thân mình phải ghi nhớ
Anh là người con của ánh sáng, người đại diện của ánh sáng
Còn em chỉ là đứa con bị bỏ rơi của bóng tối, một cung chủ bóng đêm luôn bị người đời khinh rẻ
Anh cao quý, uy quyền và được vạn người tôn sùng, kính ngưỡng
Em xấu xa, tàn độc, luôn bị người khác căm ghét và xa lánh
Tốt nhất là chúng ta nên làm tốt trách nhiệm của bản thân
Đừng bao giờ nhìn về phía nhau, đừng bao giờ bước về phía nhau
Đừng bao giờ để tâm trí nghĩ về nhau và đừng bao giờ là cả thế giới của nhau
Vì khoảng cách giữa hai ta là xa lắm
Nên khi đó, nếu lỡ xa rời, trái tim sẽ tổn thương nhiều lắm, đau lắm
Chỉ nên nhìn nhau như những người xa lạ, chỉ nên đứng cách xa nhau như chẳng thấy nhau
Chỉ nên nghĩ về trách nhiệm của bản thân và chỉ nên là những người ở hai chí tuyến khác biệt
Chỉ như vậy, trái tim của cả hai mới không chịu sự tổn thương lớn nhất
Nhưng rồi dường như bà nguyệt đã se duyên
Anh cứ nhìn về phía em và bước về phía em
Mặc cho em luôn tránh né và không chấp nhận
Cứ quan tâm và lo lắng dù luôn giả vờ rằng “Thiên Yết nhờ tôi thôi”
Em biết chứ, biết cả nhưng chỉ là giả như không biết tình cảm của anh
Để rồi đến lúc nhìn thấy anh thân thiết cùng người con gái khác
Em mới tự thấy bản thân ngu ngốc, mới tự thấy đau buốt nơi trái tim này
Em quyết định rời anh à, mặc kệ cho sau này có phải đau khổ chăng nữa
Em vẫn quyết sẽ yêu anh vì nỗi đau nào em cũng đã trải qua cả rồi
Cho dù có thêm một lần đau cũng chẳng sao

Ngày đầu gặp anh, em luôn cố không chú ý đến anh, đôi mắt em cố không nhìn thấy anh, trái tim em không đập vì anh để mai sau sẽ không có ai phải đau khổ, phải hối tiếc vì tình yêu này.

Lần thứ hai gặp anh là trong hoàn cảnh để anh nghĩ rằng em đã sát hại con người, mặc cho anh nghĩ như thế, em cũng chẳng màng giải thích. Vì sao ư? Cũng vì đó chẳng phải đã như ý nguyện của em khiến anh càng căm ghét, xa lánh em hơn nữa.

Anh đứng đó, nhìn về phía em mà không nói gì, như thể bày tỏ sự thất vọng tột cùng, như đang mong rằng em sẽ cho anh một lời giải thích rằng mọi việc không liên quan đến em. Nhưng đáp lại sự mong mỏi đó là một sự im lặng. Trái tim em cũng khó chịu nhưng mặc kệ, như vậy sẽ tốt hơn.

Anh đứng là cố chấp khi mặc cho sự lạnh lùng, tránh né của em mà vẫn luôn quan tâm, chăm sóc dù luôn giả vờ rằng “Chỉ là do Thiên Yết đã nhờ tôi thôi”. Anh thật ngốc, nghĩ rằng như vậy là em không biết gì sao. Em biết cả đấy, chỉ là giả vờ thôi.

Rồi đến lúc nhìn thấy anh thân thiết cùng cô gái lạ, dù là tim đã rất đau đấy, nước mắt đã rơi đấy, như một người bị vấp ngã nhưng không tìm được điểm tựa vào đấy nhưng thôi, cứ tiếp tục giả vờ, nói rằng không sao cả.

Hạnh phúc đôi lúc giống như một trò đùa trên người. Lúc tưởng đã có trong tay thì lại chỉ là người trên đùa, lúc tưởng người chỉ là trên đùa thì người lại yêu thương thật sự. Nửa muốn yêu thương nửa lại sợ tổn thương, em đã từ chối anh rất nhiều lần. Chỉ đến cuối cùng, khi hai ta xa nhau, em mới thấy được hết giá trị của tình yêu thương thật sự. Nó đáng quý lắm anh à.

Tổn thương nhất thời nhưng nỗi đau là mãi mãi khắc cốt ghi tâm

Lỗi lầm sẽ có thể tha thứ nhưng mãi mãi cũng không thể quên được

Xin anh hiểu vì em đã chịu quá nhiều tổn thương nên trái tim mong manh, lòng tin ít ỏi

Xin anh hiểu vì em đã chịu quá nhiều đau khổ nên tâm trí luôn bị ám ảnh phải chịu thêm lần nữa mà ngần ngại chẳng dám yêu

Xin anh hiểu mà hãy nhẫn nại yêu thương

Trái tim em vốn rất nhạy cảm và dễ bị tổn thương nên xin anh đừng khiến em thêm đau nữa

Vì nỗi đau em đã gánh chịu quá đủ rồi

Không mong rằng tình yêu sẽ chỉ là thoáng qua mà mong rằng tình yêu này là vĩnh cửu

Mong rằng người mà anh muốn bước đến đầu tiên sẽ là em, người anh nghĩ đến đầu tiên sẽ là em và người anh nhớ đến đầu tiên cũng sẽ là em

Song Ngư à, nếu có một ngày anh mở mắt thức dậy nhưng không thấy ánh mặt trời đâu nữa, thì đó chính là ngày em không còn ở bên anh

Song Ngư à, em yêu anh

66. Ngoại Truyện 4 - Bản Trích Tâm Tư Của Kim Ngư Và Song Tử

Ngoại truyện 4: Bản trích tâm tư của Kim Ngư và Song Tử.

Bản trích tâm tư của Song Tử

Hình dáng anh sao quá xa xăm, tay em không thể nào với tới được

Càng níu kéo lại càng trôi xa, càng yêu thương lại càng đau đớn gấp bội

Em không phải là một họa sĩ thiên tài, nhưng sao

Lại có thể vẽ anh bằng tâm trí, lại có thể vẽ anh bằng nỗi nhớ, bằng trái tim
Em không phải là một người giỏi ghi nhớ
Không phải một người khắc tâm mọi chuyện, nhưng sao
Lại có thể nhớ tất cả về anh, lại có thể không quên anh được
Em không phải là một đứa con gái mềm yếu mong được yêu thương
Không phải đứa con gái mong mỗi hạnh phúc, cần sự tin yêu
Không phải đứa con gái luôn mơ mộng được ở dưới bầu trời hạnh phúc cùng người mình yêu
Nhưng sao lại luôn mong muốn được anh chú ý, được anh yêu thương
Hay là em đã quá thay đổi, kể từ khi anh xuất hiện
Nhưng em biết anh à, tình yêu của chúng ta xa lắm
Anh là ánh sáng của bầu trời quyền uy
Còn em chỉ là thứ bóng tối của màn đêm u tối
Cả hai là hai cá thể tách biệt và độc lập, mãi mãi không thể hòa nhập
Em thấy tất cả anh à, thấy đám mây trắng lững lờ trôi trên bầu trời
Thấy ngàn vì sao đêm cạnh vầng trăng dịu dàng
Thấy ánh nắng ấm áp tràn lên vạn vật, thấy cái giá lạnh tràn mọi nẻo, mọi nơi
Thấy cái bóng tối mịt mịt không lối thoát và thấy cái ánh sáng dịu êm mãi không thể chạm tới
Chỉ là em không thể thấy anh
Không thấy không vì em không thấy mà chỉ là em ép bản thân mình không nhìn thấy
Nhìn làm chi chỉ để trái tim này thêm nhói
Em đều thấy tất cả, nhưng có lẽ tiềm thức luôn nhắc nhở
Nhắc em nhớ mình là ai, mình phải làm gì
Tầm mắt em chỉ có thể nhìn những gì có thể
Niềm đau, nước mắt, nụ cười hay yêu thương cho dù có trải qua rồi cũng sẽ quên đi
Mọi vật rồi cũng khác đi, không thứ gì ở nguyên trạng mãi mãi
Thế nên đừng chạm vào cuộc sống của nhau để giữ được sự yên bình trong trái tim, trong tâm trí
Ánh mắt hờ hững như không nhìn thấy, không chú ý đến
Trái tim vô cảm như chưa từng có nhịp đập, chưa từng có yêu thương, chưa từng có xúc cảm
Tâm trí như không để tâm trước bóng hình mờ nhạt trước mắt
Em vẫn thấy, vẫn cảm nhận, vẫn nhận ra, vẫn để tâm
Chỉ là giả vờ như trái tim này không yêu anh, mắt em không nhìn anh
Sống trong bóng tối và cô đơn khiến trái tim em chai sạn và dần quên đi cách yêu thương
Mong rằng anh sẽ đến và dạy cho em biết cách yêu thương một người một cách toàn tâm
Mong rằng anh sẽ đến và dạy cho trái tim này biết được thế nào là yêu thương, thế nào là hạnh phúc
Ngày đầu tiên gặp anh. Em lãnh khốc, tàn độc. Em lạnh nhạt, xa cách. Em xem em là kẻ thù còn anh mong muốn chúng ta trở thành bạn. Ừ thì trở thành bạn nhưng khoảng cách kia vẫn không thể xóa nhòa

được. Ừ thì anh và em đã có thể nói chuyện với nhau nhưng giọng điệu lạnh lùng em vẫn chưa thể bỏ được, có lẽ đã là do thói quen không bỏ được.

Chúng ta gặp nhau trên sân thượng, em vẫn còn nhớ anh đã hỏi em rằng liệu chúng ta có thể làm bạn. Em chỉ cười. Ừ thì làm bạn. Chắc có lẽ chỉ là lời nói thoáng qua. Sao một đại thiên thần như anh lại hạ thấp mình làm bạn với một cung chủ bóng đêm như em. Em vẫn nhớ anh đã nói lời quan tâm em. Em cũng chỉ cười. Ừ thì chỉ là lời quan tâm xã giao. Chắc đối với ai anh cũng thân thiện, quan tâm và chăm sóc như vậy, phải không ?

Không lâu sau khi chúng ta gặp nhau, thân thể thật sự của em được phơi bày. Em là con gái của một bá tước bóng đêm, cha mẹ em đã bị giết bởi Hắc Ma – người mà em luôn tôn kính bấy lâu. Bỏ mặc yêu thương, lòng thù hận lại trở về, sâu sắc và vẹn nguyên hơn lúc nào hết. Em căm hận người đã hại chết cha mẹ em để em lạnh lẽo một mình, phải trở thành một cung chủ bóng đêm, phải sống một cuộc sống mà bản thân không thể lựa chọn, bản thân không mong muốn. Rốt cuộc là em đã làm gì sai để nhận những hình phạt cay đắng này ?

Em luôn dành sự căm hận tốt cùng dành cho ánh sáng và những gì thuộc về ánh sáng bởi lẽ em đã từng nghĩ chính ánh sáng là nguyên nhân khiến gia đình em chia li, để em chỉ còn một mình trên đời, đối với em, ánh sáng chỉ là thứ đáng nguyên rủa, chỉ có bóng đêm mới có thể tồn tại mãi mãi. Nhưng sau lại để em biết tất cả những gì em đã từng nghĩ đều là sai, sai hoàn toàn. Ánh sáng không liên quan đến bi kịch gia đình em, tất cả đều là do bóng đêm tàn độc.

Anh ngỏ lời yêu em vào một khoảng khắc mà em không ngờ đến. Em đồng ý với niềm hạnh phúc ngập tràn. Lẽ nào hạnh phúc thật sự đã đến với em ?

Xin anh, đừng để em chịu tổn thương

Bởi lẽ ác quỷ sẽ trở về khi trái tim này đau đớn, ác quỷ sẽ trở về khi giọt lệ này rơi

Anh à, hứa với em nhé, sẽ đi cùng em đến hết con đường này

Anh à, hứa với em nhé, đừng bao giờ bỏ rơi em

Anh à, hãy nhớ nhé !

Đây là bản trích tâm tư của Kim Ngưu

Anh chưa từng biết cảm xúc đối với một cô gái gọi là gì

Chưa từng bị ám ảnh về hình ảnh của một cô gái

Chưa từng thấy mong nhớ da diết khi không được gặp cô ấy

Cũng chưa từng trải nghiệm được một lần cái gọi là tình yêu

Vì vậy khi biết mình yêu em, anh đã cố, cố học rất nhiều

Học cách quan tâm một người, học cách chăm sóc một người

Học cách âm thầm từ phía sau theo dõi và bảo vệ người anh yêu

Học cách yêu thương một người và học cách đem lại hạnh phúc cho người đó

Chỉ đơn giản như vậy thôi

Chỉ để em cảm nhận được cho dù thế nào thì vẫn có anh bên cạnh

Bờ vai của anh sẽ là chỗ dựa dành riêng mình em

Không cần em phải hứa rằng sẽ yêu anh mãi mãi và sẽ chết khi không có anh

Chỉ cần em luôn vui vẻ và hạnh phúc, chỉ vậy thôi là đủ

Nhắm mắt lại anh cũng chỉ thấy duy nhất hình bóng em

Tâm trí cũng chỉ mong nhớ em và trái tim cũng chỉ có mình em

Ngay từ ban đầu khi biết nhịp tim này đã lệch nhịp vì em
Anh không dám thổ lộ bởi lẽ anh không thấy tự tin
Anh không biết trái tim em liệu đã có ai nắm giữ
Anh không biết tâm trí em liệu còn bị điều gì chi phối
Anh không biết em có xem trọng cái khoảng cách giữa ánh sáng và bóng tối
Sợ rằng lời khi đã nói ra thì em sẽ không còn ở đây, sẽ biến mất như chưa từng tồn tại
Và anh sợ rằng em sẽ căm ghét cái gọi là ánh sáng và những thứ thuộc về ánh sáng
Nên anh chỉ mong được làm một người bạn của em
Chỉ mong được bên cạnh để dõi theo em từ sau
Chỉ mong được thấy em bình an, mong được thấy em vui khi làm những điều mình thích
Tình cảm này dù có bị chôn chặt trong đáy lòng cũng không sao
Yêu một cách không lý do mới là yêu thật sự
Là khi cả bản thân chính ta cũng không biết tại sao lại yêu một người
Chỉ là muốn người đó được hạnh phúc, muốn người đó luôn mỉm cười
Giống như bị nghiện một thứ gì đó, đã nghiện thì rất khó để dứt ra
Anh không thể ngăn bản thân mình yêu em nhiều hơn mỗi ngày
Nhưng đổi lại sự quan tâm của anh, em vẫn chỉ lạnh nhạt, xa cách như hai người không quen biết
Em chưa từng nhìn về phía anh, muốn bước về phía anh dù chỉ là một bước
Giống như đang đối xử với một kẻ thù, một kẻ tội đồ
Em đang ngăn cách rạch ròi hai chúng ta như hai thế giới
Anh là người con của ánh sáng và em là người đại diện của bóng đêm
Nhưng cuối cùng anh cũng đã làm được
Anh đã xóa được lần ngăn cách kia, kéo em về bên anh mãi mãi
Tình yêu của chúng ta dù không thể viết nên trang thơ hồng
Nhưng anh hứa sẽ dùng yêu thương để viết tiếp chuỗi ngày cuộc sống
Tình yêu của chúng ta dù không thể trải dài không hồi kết
Nhưng anh hứa sẽ nắm tay em cùng đi đến lúc bản thân không còn có thể
Tình yêu của chúng ta dù không thể trở thành thiên tình sử lưu truyền
Nhưng anh hứa sẽ khiến em mỗi ngày đều cảm thấy ấm áp, để em chỉ phải rơi nước mắt vì hạnh phúc
Chúng ta gặp nhau trên sân thượng, em vẫn còn nhớ anh đã hỏi em rằng liệu chúng ta có thể làm bạn. Em chỉ cười. Ừ thì làm bạn. Chắc có lẽ chỉ là lời nói thoáng qua. Sao một đại thiên thần như anh lại hạ thấp mình làm bạn với một cung chủ bóng đêm. Em vẫn nhớ anh đã nói lời quan tâm em. Em cũng chỉ cười. Ừ thì chỉ là lời quan tâm xã giao. Chắc đối với ai em cũng như vậy, cũng lạnh nhạt không quan tâm, phải không ?
Tiếp xúc với em không lâu sau đó, tôi mới được biết được về tuổi thơ bị thương và thân thế thật sự của em. Em vốn không phải sinh ra là để dành cho vị trí cung chủ bóng đêm, em cũng có cha, có mẹ chỉ tiếc là họ ra đi quá sớm, cả anh trai em cũng bị thất lạc khiến em đi vào con đường này. Cha em vốn là bá tước bóng đêm, chỉ vì không muốn tiếp tục sống dưới uy quyền của Hắc Ma mà bị giết chết để lại mình em. Cuối cùng em lại phải trở thành thuộc hạ của kẻ đã giết chết cha mẹ em. Nhìn thấy nước mắt em rơi, tôi thấy đau

nhói, khó chịu vì chẳng thể làm gì. Không thể bên cạnh an ủi, không thể tận tay lau nước mắt cho em, chỉ là im lặng và bất lực.

Em dành sự cảm hận tốt cùng dành cho ánh sáng và những gì thuộc về ánh sáng bởi lẽ em đã nghĩ chính ánh sáng là nguyên nhân khiến gia đình em chia li, để em chỉ còn một mình trên đời, đối với em, ánh sáng chỉ là thứ đáng nguyền rủa, chỉ có bóng đêm mới có thể tồn tại mãi mãi.

Đối lập với gương mặt lạnh khốc, độc tàn, khát máu kia là một tâm hồn mong manh, yếu đuối cần lắm sự chở che, bảo bọc, chăm sóc và yêu thương. Chỉ là sống trong sự cô đơn quá lâu mà trái tim em trở nên chai sạn và lạnh nhạt.

Em dù đã đồng ý làm bạn với tôi nhưng dường như vẫn còn có một bức tường vô hình ngăn cách tôi và em khiến hai chúng tôi không thể tiến xa hơn được. Là do em vẫn chưa chấp nhận được sự tồn tại song song của ánh sáng và bóng đêm.

Tôi không thể tiến thẳng vào trái tim em mà chỉ có thể bước chậm dần, từng chút một bên cạnh em, từng chút một chăm sóc em, từng chút một bảo vệ em và từng chút một yêu em. Không biết là đến bao giờ tôi mới có thể chạm tay đến được trái tim kia nhưng tôi sẽ cố vì tôi yêu em, yêu thật lòng.

Cuối cùng trời cũng không phụ lòng người, em cuối cùng cũng đã đồng ý yêu tôi, đồng ý trở thành người duy nhất trong trái tim tôi. Nhưng thiên ý thường trêu người. Thời gian không lâu sau đó, tôi lại phải tham gia thể chiến, phải rời xa em. Em nói rằng em không muốn tôi đi. Điều này khiến tôi không yên lòng khi nghĩ rằng em không thật lòng yêu tôi mà chỉ vì muốn tôi xao nhãng nhiệm vụ của một đại thiên thần. Chúng tôi cãi nhau và trong một lúc nóng vội, tôi buông lời chia tay và em đồng ý, lời đồng ý trong giọt nước mắt ghen ngào.

Tôi cũng đau chỉ là sự sỉ diện của một thằng con trai khiến tôi không nói xin lỗi mà vẫn ngoảnh mặt bỏ đi. Tôi biết em cũng đau, tôi cũng đau không kém nhưng chúng tôi vẫn xa nhau vì lòng kiêu hãnh của em và cái sỉ diện của tôi.

Càng xa nhau, tôi càng nhớ em da diết nhưng vẫn im lặng, vẫn lạnh lùng, vẫn thờ ơ như không quan tâm, không để ý thấy đôi mắt em sưng đỏ vì khóc, vì mất ngủ. Sự nghi ngờ này khiến chúng tôi xa nhau, khiến trái tim em phải tổn thương. Đúng lúc này tôi biết được em đang chịu sự khống chế của Hắc Ma và đang có thể gặp nguy hiểm. Lòng như lửa đốt, tôi đứng ngồi cũng không yên, không biết làm thế nào.

Và rồi em không sao, em trở về bình an, vẫn đáng vẻ kia nhưng đôi mắt luôn ẩn chứa một nỗi buồn khó tả. Biết rằng tất cả đều là lỗi của mình, tôi bỏ mặc cái sỉ diện hão để nói lời xin lỗi em và rồi gương vỡ lại lành, chúng tôi lại bên nhau như ngày trước. Tôi luôn tự nhắc nhở mình sẽ không để chuyện tương tự tiếp diễn, sẽ không để em chịu thêm bất cứ tổn thương nào nữa vì tổn thương nào cũng khiến con người ta dễ khắc cốt ghi tâm.

Anh hứa sẽ không yêu em mãi mãi chỉ là yêu em đến tận hơi thở cuối cùng

Anh hứa sẽ không nắm tay em mãi mãi chỉ là nắm tay em đến khi bàn tay này buông xuôi

Anh hứa sẽ không bên cạnh em mãi mãi chỉ là bên cạnh em đến khi cơ thể này bất lực

Bởi vì em là người anh cần tìm kiếm, là mảnh ghép cuối cùng trong cuộc sống của anh

Và là sắc màu tô điểm vào cuộc sống vốn đang nhạt nhẽo và vô vị này

Anh yêu em, Song Tử !

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/12-chom-sao-hanh-phuc-do-em-khong-co>